

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa universae theologiae (Pars 3)

Alexander <von Hales>

[Venedig], 1475

[Pars prima.] Tota christiane fidei pertinet ad duo

[urn:nbn:de:bsz:31-300468](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300468)

*10009
Ange
Sicut*

Ota chri

stiane fidei disciplina
ptinet ad duo. ad fi
de et intelligētiā cōdi
toris: et fidē atq; in
telligētiā saluatoris.
Uñ isa. ppba in p^a
dñi loquēs dicit. 43. vt sciatif et credat mibi
et intelligatis: ga ego ipse sum: an me nō est
formatas de? et p^a me non erit. Ego sū. ego
sū dñs: et nō ē absq; me saluator. fides enī
pncipalī cōtinet duo. s. cognitionē sbe cōdi
toris: et cognitionē opis cōditōis. Cognitio
sbe cōditōis cōsistit in cognitōe diuine vni
nitatis: et eiusdē beatissime trinitatī. Cognitō
vero opis cōditōis cōsistit in cognitōe cre
ationis: seu rez formatōis. vñ ppba signā
ter dixit. q̄tū ad cognitōnē sbe intelligat
ga ego sū. Exo. 3. ego sū q sū. quātū ad co
gnitōnē operis sbe dicit. an me nō ē formatas
de? a q̄ sit pncipiū vniuersē creatōis. Itē
fides et intelligētiā saluatoris versat circa
duo. s. circa psonā saluatoris: et circa opus
saluatoris. Persona aut saluatoris ē psona
filii dei. s. xps. in duabus naturis: diuinita
tis. s. et humanitatis. Deus enim et hō vn⁹
est Christus. vnde ad significādū personā
saluatoris in natura diuinitatis dicit. ego sum
cui. s. opetit nom qd ē exo. 3. Qui ē misit me
ad vos. Ad significādū candē psonā in nā
hūanitatē. addit. ego sū dñs. vñ i apod. 19.
Hēt i vestimēto suo et i femore suo scriptū
rex regū et dñs dñantiū. **¶** Op^o saluatoris
cōsistit in sacramētis salutis p pntē grām: et
pmiss salutis p futurā gloriā. Ad qd vesh
gnādū addit. et nō ē absq; me saluator: a q̄
s. sit pncipiū et cā nre saluatoris. Osee. 13.
Deū absq; me nescies: et saluator nō ē pter
me. **¶** Inq̄stio igit catholica de his que p
tinet ad fidē q̄dripta ē. **¶** Prima pars p
tinet ad cognitōnē sbe diuine trinitatis et
vnitatis. **¶** 2^a ad opa diuine cōditōis. **¶** 3^a
ad psonā saluatoris i nā diuinitatis: et nā
humanitatē. **¶** 4^a vero ptinet ad sacramēta
salutis: et opa future glorificatiōis. **¶** Per
tractatis igit duab⁹ pmiss ptinētibus
ad fidē cōditōis: nūc accedēdū ē ad inq̄st



onē eoz q̄ ptinet ad fidē saluatoris. **¶** Et
p̄ circa psonā filii dei: q̄ est caput nre salutē
p assumptionē nre humanitatis. Deinde vero
circa sacramēta nre salutis: et op^o gloria
tiōis. ad quā rē sciētes vere qd dicit beatus
apls. 2. Cor. 3. Nō q̄ sufficiētes sum⁹ cogitar
aliquid q̄n a nobis. s. sufficiētia nra ex deo est
Ex totis p̄cordiis saluatoris grām implora
m⁹. Adiuuāte igit sua grā hō ordine p̄sque
mur. **¶** Primo de incarnatōe et assumptione
¶ 2^a de cōceptōe et natūitate. **¶** 3^a de grā. scia
et ptate ipi⁹. **¶** 4^a de merito et uolūtate.
5^a de passiōe et morte. **¶** 6^a de descēsu ad ihe
ros et resurrectōe. **¶** 7^a de ascēsiōe ad celos
et ad dexteraz p̄ris sessiōe. **¶** 8^a de aduētū
ad iudiciū dei et hominis ihu xpi. **¶** Circa
p̄mū p̄ q̄ref de nēcitate incarnatōis. de que
niētia incarnatōis. de p̄destinatōe incarna
tionis. de actu incarnationis.

Primo igitur que

Prit de nēcitate incarnatiōis: an. s. ne
cesse fuit deū incarnari. S; q̄a hec qd ponit
lapsū hūane nature. 3^o igrem⁹ hō ordine.
¶ In pncipio an sit hūana natura lapsa. vñ
taliter a deo instituta. **¶** Deinde ostēso q̄
sit lapsa: quere⁹ vtrum sit lapsa reparabilē
uel irreparabilē. Cōsequēter p̄bato q̄ repabilē
ingres vtz necesse sit eā repari. Exinde an
possit repari p se: an p aliū. **¶** Modū hīro
q̄ n̄ p se s; p aliū. an possit r̄pari p creaturā.
Postea ostēso q̄ n̄ per creaturā. an oporteat
fieri reparatōē p deū. et h̄ aut p deū p se aut
p deū hoīez: et cōcludē q̄ op^o reparatiōē fieri
per deū hominē.

Queritur igitur

Queritur igitur vtrum
hūana natura sit lapsa ab illo statu: in quo fuit
cōdita: quod tamen a fidelibus nullatenus
dubitaf: cū dicat saluator. Mat. 18. venit fi
li⁹ hoīs saluā qd pierat. qd ostēdit i pabola
ouis centesime: q̄ errauerat: quā q̄rit donec
inueniat. p quā designat hūanā nāz. Luc. 15.
Itē cōtra p̄hos infideles multis mōis p̄bat
q̄ nā hūana lapsa sit a statu p̄me cōditōis
¶ p̄ sic. dicit. n. Ansel. i p̄ li. cur v⁹ hō. Neq̄
existimabis ouenire dō ut creat⁹ a quā fec
iustā ad beatitudinē: sine pecc^o
cogat. hoīez aut mori miserē ē. **¶** **¶** **¶**
git mortē ab hōe s; statu s; **¶** **¶** **¶**
culpa. **¶** hūana nā lapsa ē **¶** **¶** **¶**
fuit cōdita. et h̄ p̄ xpa. **¶** sic. nihil o^o statū
a z

ad beatitudinē fm q̄ hui⁹: est ordinatū ad
 miserā. quia nihil ordinatum ad altez op
 positoz f; q̄ h⁹ ē ordinatū ad reliquū. S;̄
 cois ē exceptio etiā phoz: q̄ nā hūana ī sta
 tu s̄b quo d̄dita fuit erat ordinata ad br̄i
 tudinē. In p̄nti aut̄ statu ordinata ē ad mi
 seriā. sic p; ga ad penalitatē ⁊ mortē. ⁊ nō
 nisi p̄ culpā. cū dicat̄ puer. i. 4. misos p̄plos
 fac̄ peccatū. ḡ s̄b statu s̄b q̄ mō ē n̄ fuit d̄di
 ta. ḡ lapsa ē a statu sue p̄me d̄ditōis. ¶ 3.
 sic. Nihil detestabile ul̄ pudēdū f̄ rōnē pot̄
 poni ī opib⁹ d̄ditōis vine. q̄ oīa fac̄ crea
 tor ordinādo ad se. S;̄ ī nobis s̄nt passiōes
 carnales ⁊ multa alia detestabilia fm rōnē
 ḡ talia n̄ fuerūt d̄dita ī hūana nā. Reliq̄
 ḡ q̄ ē lapsa. ¶ 4. sic. Sūma d̄cordia siue sū
 ma pax nō ē cā effectiua d̄cordie uel rebel
 liōis. S;̄ sūma b̄ditas ē sūma pax ⁊ d̄cordia
 ḡ nō ē cā rebelliois ī aliq̄ effectiua. Ab ipsa
 igit̄ nō est d̄dita hūana nā s̄b rebellione ⁊
 d̄cordia. S;̄ nā hūana f̄ hūc statū ē in re
 bellione ⁊ d̄cordia. vñ Ap̄ls. ro. 7. Uideo
 alia legē in mēbris meis repuḡntē legi m̄t̄
 mee. zc. Et gala. 5. Caro occupat̄ aduersus
 sp̄m. ḡ s̄b statu n̄ ē d̄dita a creatore. ergo
 lapsa ē a statu p̄me d̄ditōis. ¶ Si forte di
 cat̄ q̄ h⁹ rebellioes fiunt nobis mā exercē
 de uirtutē. ⁊ h̄ mō ordināf ad deū: ⁊ ad pa
 cē pat̄ dic̄ Aug⁹ ī li. de ci. uel. li. iō. c. iz. q̄
 hac̄ trētiōe iustū bellū gerit̄ ut̄ pax acgrat̄
 ¶ Cois s̄ nihilomin⁹ obf: q̄ s̄nt m̄te misie
 in hūano ḡne ad nullū bonū: nec ad salutē
 ordinabiles: sic s̄nt errores ⁊ ignorātie. vñ
 Ansel. in. z. li. cur de⁹ hō. Ignorātia nunq̄
 utilis ē: s̄ semp nocet. Reliq̄ ḡ q̄ s̄b istis
 miseris nō fuit nā d̄dita. ¶ Itē a sūma bo
 nitate nihil efficit̄ qd̄ nō sit magis inclina
 bile ad bonitatē q̄ ad maliciā. ḡ ī p̄ma d̄di
 tiōe magis fuit hūana nā inclinabilis ad
 bonitatē q̄ ad malitiā. s̄ f̄ statū p̄ntē p̄rior
 ē ad maliciā. vñ ḡn. s. Sēsus hoīs ⁊ cogita
 tio p̄na s̄nt ad malū ab adolescētia sua zc.
 Reliq̄ ḡ q̄ ē lapsa a statu sue p̄ d̄ditōis.
 Itē in q̄dam li. de ebdomadib⁹. Creator nē
 nihil fac̄ cois nām: q̄ facēt cois se. fec̄. n. nāz
 e. si ḡ cois hūana nām ē mors. ḡ creator
 ne nē mortē nō fec̄: sic v̄f sap. i. Qm̄ de⁹
 ee delectabit̄ ī p̄ditōe uiuoz.
 sit mors p; q̄ nālis appetit⁹
 d̄t amoueri: vnionis ad cor
 Nolum⁹ expoliari s̄ supue
 itet̄ q̄ cui⁹ rei nāli ut̄ p;

ī corpib⁹ simplicib⁹ ⁊ mixtis infixas ē ap
 petit⁹ nāl ad sui d̄seruatōez: et tñ corrupti
 biles s̄nt. pari rōe pot̄ ee appetitus nālis in
 hūana nā īmortalitatē: ⁊ tñ nihilomin⁹ erit
 mortalis. ¶ Cois. sn̄a phoz ē cū aliq̄ mā ē
 s̄b aliq̄ forma nobili: nūq̄ appetit̄ separi ab
 illa: ⁊ ee s̄b min⁹ nobili. ut̄ p; in mā celi: q̄
 nūq̄ appetit̄ ee s̄b alia forma. q̄ ē s̄b forma
 nobilissima: q̄ ei possit̄ conuenire. s. forma lud
 Et inde ē q̄ celū ē incorruptibile. n̄ aut̄ sic ī
 elem̄t⁹ ⁊ mixtis. q̄ h̄ appetat̄ sui d̄seruatō
 nē: tñ mā appetit̄ qd̄ā nāli appetitū esse s̄b
 forma alia: cū nō sit s̄b forma nobilissima.
 Cū ḡ corp⁹ hūanū sit s̄b forma nobilissima:
 q̄ ē rōnal aīa: nullo mō appetit̄ ab ea separi
 s̄ s̄b eadē d̄seruari. ḡ p̄ nām non erit homo
 corruptibilis uel mortalis.

Ad oppositum argu

it̄ multis mōis. p̄ sic. Dē d̄positū ex d̄tri
 is ē dissolubile: sic dic̄ Auicēna. Cōtra sēp
 appetit̄ ire ī regiōes diuēsas. S;̄ corp⁹ ade
 ī statu p̄me d̄ditōis fuit d̄positū ex d̄triis
 ḡ p̄ nāz fuit dissolubile ⁊ corruptibile. Sed
 tale ē mō corpus hūanū. ḡ p̄ corruptibilita
 tē nō pbat̄ stat⁹ nē lapsē. ¶ Itē oē d̄tinuū
 ē diuisibile. S;̄ corp⁹ Ade in p̄ma d̄ditione
 erat continuum. ergo diuisibile. ergo ut̄
 pus. ¶ Itē erat sensuatiū. ḡ erat sensitiuū
 doloris. q̄ sic dic̄ Aug. dolor ē sensus diu
 sionis impatiēs. erat igit̄ sensitiuū doloris.
 Nō igit̄ sēsus doloris ⁊ pene pbat̄ statū nē
 lapsē. ¶ Itē dic̄ Aug. sup̄ ḡn. ad l̄raz q̄ adā
 nō māducauit de pomo eo q̄ credēt ee de⁹
 s̄ ne suas delicias d̄tristaret. s. v̄rozē. sicut
 Salomon adorauit idola. 3. R. ii. ne d̄trista
 ret v̄rozēs suas. ergo sciebat q̄ Sua erat
 tristabilis in statu p̄me d̄ditōis. s̄ tristitia
 ē passio affligēs aīaz. Reliq̄ ḡ q̄ stat⁹ p̄me
 d̄ditōis ē stat⁹ passibilitatis aīe ⁊ corporis.
 sic oīsū ē pus. ¶ Itē sic dic̄ Jo. Dama. d̄ce
 dit deus iustū incidē in calamitates p̄pter
 multas cās. vna ē ut̄ eā q̄ in ip̄o later uirtu
 tē: aliis manifestā faciat. ut̄ Job. i. Alia est
 ut̄ nō ex recta d̄scīa excidat in supbiā ut̄ in
 paulo. z. Cor. iz. Alia p̄pter eruditiōnē ali
 oz: ut̄ alii erudiāt̄. ut̄ in Lazaro ⁊ d̄nitate.
 Luce. iō. Alia p̄pter gl̄ā dei: nō p̄pter p̄pū
 aut̄ pentū peccatū. ut̄ ī ceco a natitate. Jo.
 9. Alia p̄pter zelū alteri⁹ sine imitationē ut̄
 gl̄ā ei⁹ q̄ passus ē magnificata in puḡ: aliis
 p̄. Nō fiat spes future gl̄ie ut̄ in martirib⁹

Debr. xi. Reliqui q: qd non est contentus: etiam
 si homo non peccasset: habere penalitates
 q: ordinaretur euz ad maiore gloria: et ad p'di
 ctas utilitates. ¶ Itē cū sensibilia bruta pa
 tiat: et sine peccato. cū equal sit ei cura de
 oib'. Sap. xi. Ergo pari rōe non erit contentus
 enseria si hō non peccasset: q: h'et b' penalita
 tes: et miseria. Relinquē ergo. q: p' b' miseri
 as non p'bat hūanā nā: eē lapsa. ¶ Itē stat'
 p'me d'itōis ponēd' ē talis: q: magis sit ad
 utilitatē hoīs. Scō: hoc arguit. Qd magis
 ē ad meritū: magis ē ad b'itudinē. S; stat'
 patiēdi magis ē ad meritū q: stat' nō patiē
 di. q: sic v' Jad. i. Patia op' p'fcm b; zc. Et
 z. Cor. iz. Uirt' i' i'firmitate p'ficiē. Si q' stat'
 nature d'ite fuit tal: q: magis ē ad merēdū
 b'itudinē. q' fuit stat' patiēdi. ¶ Itē potior
 ē stat' q: magis dirigit et monet ad deū. S;
 stat' patiēdi ē b'. vñ p's. Multiplicate sunt
 i'firmitates eoz. postea accelerauerūt. ergo
 stat' patiēdi ē potior in p'nti. Si ergo d'it'
 nature fuit in statu potiori. ergo et in statu
 patiēdi. ¶ Itē potior ē stat': q: magis ē ad
 coronā. S; stat' pugne et rebellōis ē status
 q: magis ē ad coronā. q: sic apls. z. Thimo.
 z. Nō coronabit: nisi q: legitime certauerit.
 ergo zc. ¶ Itē potior ē stat' in q: magis eru
 dit' hō. S; stat' penalitatis ē b'. vñ Jere. 6.
 f' alia i'ram. Per oē flagellū erudieris i'rlin.
 Et Greg'. Pena oculos apit: q: culpa clau
 dit. ergo zc. ¶ Itē potior ē stat': in q: magis
 hō p'seruat a peccato. S; stat' rēp'atiōis et
 triblōnis ē b'. vñ. z. Cor. iz. Ne magnitudo
 f'uelatiōnū extollat me: dat' ē mihi stimul'
 carnis mee zc. ergo et cetera.

Responsio fm catholicā f'ita
 tē d'cedēdū ē hūa
 nā nām eē lapsam: qd tñ p'bi ignorauerūt.
 vñ nec medici q'sierūt. f' illō Petri. x. Stult'
 fact' ē oīs hō a scia sua. ¶ Ad obiecta tō p'
 intelligēdū ē q: distinguit Hugo de sancto
 Uic. in li. de sacramētis tres status hūane
 nature. Prim' ē nature a deo d'ite. z' est
 nature lapsa. 3' tō nature b'tē. ¶ In p' statu
 hūit hō posse peccare et posse nō peccare. et
 hoc fuit p'ma arbitrii libertas. Et in eodem
 statu hūit posse mori: et posse nō mori. et hoc
 fuit p'ma hūani corpis i'mortalitas. ¶ In 2'
 statu b; posse mori: et nō posse nō mori. sic
 et posse peccare: et nō posse nō peccare. qm
 in b' statu ē peccādi et moriēdi necessitas.
 ¶ In 3' tō statu hēbit posse nō mori: et non

posse mori. sic et posse nō peccare: et nō posse
 peccare. qm ad hūc statū p'tinet moriēdi et
 peccādi impossibilitas. ¶ Scō: b; ergo dicē
 dū ē. q: sic nō ē ponēd' ueniēs bonitati d'ine
 et sūme: q: d'iderit nām in statu nccitatis
 peccādi. ita nec in statu nccitatis patiēdi.
 qm sic ad impossibilitatē peccādi seq' im
 possibilitas patiēdi in statu 3'. ita ad possibi
 litatē peccādi et nō peccādi possibilitas pa
 tiēdi et nō patiēdi. sic fuit in statu p'mo. ita
 in statu moderno ad impossibilitatē nō pec
 cādi seq' impossibilitas nō moriēdi. Ex quo
 euident' ē nā: hoīs eē lapsa. ¶ Ad p' ergo
 oīm d'icēdū ē f' Hugo. de scō Uic. in li. de sa
 cramēt. Nō aū peccatū nā mortalis et pas
 sibilis fuit. q: tñ ex b'nficio creatiōis p'cedē
 te: et p'prio studio b'sequēte facē potuisset
 ut nō morē: nec in vita corruptionē pate
 retur. Ex q: relinq' q: in Adā: erat possibili
 tas ad dissolutionē et corruptionē. tñ cum
 potētia deitādī oēs defectū et corruptōez.
 In statu vero moderno ē possibilitas cum
 nccitate ad dissolutionē et corruptionē: et
 in euitabilitate. ¶ Ad 2' d'icēdū f' Hugo. de
 scō Uic. q: in p' statu erat in hoīe cū diuino
 adiutorio oēm violētā repellē. d'ic' enī. p'
 p'terea rōi hūane adiūcta ē puidētia d'ina:
 ut rō hūana ex vna p'te vigilaret et negli
 gētiā. Prouidētia tō d'ina ex p'te altera sta
 ret et violētā. Ex b; ergo p; q: quāis hō in
 p' statu h'et corp' sensitiuū doloris: poterat
 tñ p' rōnē p'pūā et puidētiā d'ina cauē oēm
 dolorē. ¶ Ad 3' iā p; r'f'io. q: quāis h'et
 nā: tristabilē: nūquā tñ tristaret: dū tñ rō
 p' negligiam a p'prio studio nō deficeret. vnde
 Hugo. q: hō nām passibilē hūit et passio
 nē: ei custodia nccia fuit: ut v; p' rōnē p'pā
 et negligiaz cauēdā excitaret. et p' puidētiā
 d'ina illesus fuaret. ¶ Ad 4' d'icēdū. q: Dam.
 loq' f' statū n' lapsa: nō f' statū n' simplr.
 D'icēdū ē ergo: q: oīs penalitatis d'sequit ad
 cl'pā originalē et actualē. ut si nō fuisset cl'pā
 v' original' v' actual': nūq' fuisset pena. Uñ
 in martirib' scīs et ceteris casibus q's ponit
 Dam. quāis nō d'sequit pena ad culpā actu
 alē: d'sequit tñ ad culpā originalē. q: si nō p'
 eessisset culpa originalis: nō ordinaretur san'z
 ad b'itudinē p' sustinētiā alie' passiois. nec
 etiā ipse d'ns passus eēt: nisi p'pter culpā hu
 mani g'nis expiādā. ¶ Ad 5' d'icēdū. q: nō ē iste
 de brutis et hoīb'. bruta enī nō ordināt ad
 b'itudinē vite p'petue. S; rōnalis creatura:

hō ordinat ex ditione n°. Uel si forte hō nō
 peccasset: uel bruta nō essent: uel si essent: disso-
 lutio eoz nō eēt illis penalis. ¶ Ad 6^m dō
 q magis eē ad meritū dī dupl. q̄ ad modū
 aliud dī meli⁹ alio. s. simplr. ¶ 7^m dō. sicut
 uinū ē meli⁹ aqua simplr. tñ aqua melior ē
 egro. Sodē mō dō. q stat⁹ patiēdi nō ē me-
 lior n° hūane sane: quā sit melior n° hūane
 lapsē. Simplr enī ē melior stat⁹ nō patiēdi
 statu patiēdi. nec magis ad meritū ē i statu
 n° bñ institute stat⁹ patiēdi. ¶ Inter ea in
 statu n° lapsē stat⁹ patiēdi ¶ nō patiēdi se
 hñt ut excedētia ¶ excessa. Nā ei q pñus ē
 ad impatiā; magis ē ad meritū stat⁹ nō pati-
 ēdi. Si hō q pñ⁹ ē ad lasciniā stat⁹ patiēdi
 ¶ Ad 7^m dō ē. cū dī. q stat⁹ patiēdi magis
 mouet ad deū. h ē vez in nā tospete. sic mō
 ē. S; nō ē h vez in nā vigilāte ¶ interea ad
 deū. imo h eēt ei malū quātū ad illū statū.
 retrahēt enī ipsa; a deo: dū ipsa suis passio-
 nib⁹ intēdēt. ¶ Ad 8^m dō. q bñtudo eter-
 na alibi dī corona: et alibi dī denari⁹. Sed;
 q dī denari⁹: considerat ut pñiū qd daf ad
 remuneratiōē opis. Sedm q corona cōside-
 rat ut pñiū: qd daf ad glīā honoris: qd pōt
 prouenire ex duplici rōne. uel rōe victorie
 uitioz: s⁹ rōne pugne ¶ tēptatōis an pecc-
 catū: par Adā ¶ Eua in pmo statu legunt
 tēptati. qñ. 3. Uel rōne victorie tēptatōis ¶
 pugne s⁹ statū illū: q ē post peccm. In h enī;
 statu pug erat tēptatio exterior. In 2^o statu
 tēptatio interior. Uterq; q stat⁹ erat ad co-
 ronā. et etiā pñ⁹ stat⁹ s⁹ se magis. qa ma-
 gis ad uictoriā. ¶ Ad 9^m dō. q cū dī. q hō
 magis erudit⁹ in statu penalitatē. h vez est
 quātū ad statū n° lapsē. S; h nō ē vez: qñ
 hō rest⁹ ē: et in statu restitudinis. sic fuit in
 pma sui ditione. ¶ Ad ultimū dō. q cū dī
 q hō in statu triblonis ¶ tēptatōis magis
 pseruat a peccato. h ē vez quātū ad statū
 n° lapsē. Uidem⁹ enī q alr pseruat san⁹ q
 eger. qa egro aliqd strabit ad pseruatōē;
 ipsi⁹: qd daret sano. nec tñ idem daf vtriq;
 ad pseruatōē ipsoz. Si lr dō. q nā lapsa
 h pseruat a peccato p tēptatōes ¶ triblonis:
 nō tñ sic ē de nā i p statu sue ditionis.

Consequenter suppo-
 sito q
 hūana nā sit lapsa: querit vtrū lapsa
 sit repabilis: uel irrepabilis. Et in pñis oñdi-
 tur q qd culpa mortalis sit irrepabilis sine
 irremediabilis gñalf. ¶ 2^o q peccatū Ade

sit irremediabile. ¶ Ad p^o sic obf. Dic An-
 sel. i li. cur de⁹ hō. Sed; mēsurā uelicti opz
 satisfactiōē eē. alr inordinatū remanēt pec-
 catū: qd eē nō potest. qm de⁹ nihil dimittit
 inordinatū i regno suo. S; oē peccatū mor-
 tale bz quātitate infinitā. s. culpā q ē infini-
 tā. q s⁹ illud exigit de⁹ satisfactiōē infini-
 tā. S; remissio peccī mortalis nō ē sine satis-
 factiōē. sic dīc Ansel. Et cois aiaz ceptō
 Ergo remissio peccati mortalis nō pōt esse
 sine satisfactiōē infinita. S; a nobis nō pōt
 eē satisfactiō infinita. q peccatū mortale in
 nobis ē irremediabile. Q aut quātitas cul-
 pe mortalis sit infinita: p. qm mortali peccō
 debet pena eterna: q ē infinita. vñ de⁹ pu-
 nit pena infinita p ipsa. q vel de⁹ ē iniust⁹
 puniendo sic p culpa mortali. uel ponēt q
 quātitas ei⁹ sit infinita. quātitas autē pec-
 cati attēdit ad reatū. ¶ Itē ad idē s⁹ Anf.
 in eodē li. Ubi nō pōt hēri satisfactiō: nō pōt
 hēri remissio. S; nō pōt hēri satisfactiō: nisi fi-
 eri possit recōpēsatio. Ergo non pōt hēri re-
 missio: nisi possit hēri recōpēsatio. S; nō pōt
 fieri recōpēsatio p peccato mortali. q non
 pōt peccatū mortale remitti. Q aut nō pos-
 sit fieri recōpēsatio p ipso: p. peccās enim
 mortali amittit infinitū bonū. S; nulla recō-
 pēsatiōē pōt hēri qd pōdēt: et qd sit eqle infi-
 nito bono. Et sic dīc Ansel. Nō suffic p culpa
 reddē qd ablatū est. s p iniuria illata plus
 reddē q abstulit. vñ q saltū ledit alteri⁹: nō
 suffic si saltū restituat. nisi p illata iniuria
 aliqd recōpēsēt. Ex q relinq. q nō pōt fieri
 recōpēsatio. q nec potest fieri remissio de
 illo. ergo est irremediabile.

Consequenter ostē

dit: q peccatū Ade sit irremediabile sic. De
 peccatū: qd ē in spm sc̄m: est irremediabile.
 Dic enī Greg⁹. q ē peccare in prēs. ē peccare
 in filiū. et ē peccare i spm sc̄m. Et qa patri
 attribuit potētia. filio sapia. et spūi sc̄o bo-
 nitas. Peccatū i patrē ē ex infirmitate. pec-
 catū in filiū ex ignorātia. s peccatū in spm
 sc̄m ē ex certa malicia. S; peccatū ex certa
 malicia ē irremediabile. et peccatū Ade est
 h⁹. q ē irremediabile. Q aut peccatū Ade
 sit tale: p. qa nō peccauit ex infirmitate. cū
 nullā hēret infirmitatē eū ad peccatū im-
 pellēt. Itē nec ex ignorātia. quia non erat
 ignorās: s spūali mēte p̄ditus. sic dīc Aug⁹.
 Unde bene sciuit se peccare. ergo peccauit

irremediabilis. ¶ Itē idē vī: opando pec-
 catū hoīs ad peccatū angeli. Peccatū enī
 Ade et peccatū angeli fuerūt pportōabilia
 et in eodē gñe. qā vterq; peccauit p supbiā
 tñ hō peccauit appetēdo scīaz vīnā. Angl's
 hō peccauit appetēdo oī potētīā. Un̄ dixit
 Jsa. i. 4. Ascēdā in celū. super astra exaltabo
 solū meū. zc. q; pportōabilia sunt peccatū
 hoīs: et peccatū angeli in gñe peccati. ¶ Itē
 6^o circūstātiās: q; sunt libez arbitriū i utro
 q; et auersio a deo: et ouersio ad omutabile
 bonū. Libez. n. arbitriū angeli nō excedit i
 ifinitū libez arbitriū hoīs. Silf nec auersio
 auersio: nec ouersio ouersio ē i ifinitū;
 excedit. q; peccatū vni nō excedit peccatū
 alteri i ifinitū. S; peccatū irremediabile
 excedit in ifinitū peccatū remediabile. q; si
 peccatū angeli ē irremediabile: vī q; peccū
 hoīs: cū pportōabile sit: silf sit irremediabile
 ¶ Itē idē oñdit opando effectū peccati
 hoīs ad effectū peccati angeli. Effect. n. pec-
 cati angeli fuit nocē. qā sic dicit Aug. in li. 8
 nā boni. Malū nō dī nisi qā nocet. S; plus
 nocuit peccatū Ade: q; peccatū angeli. q; ma-
 gis malū. q; irremediabilis. Q; aut peccū ade
 plus nocuerit: q; peccatū angeli: probat sic.
 Ro. 5. Per vñū hoīē i oēs hoīs mors pñi
 fuit: i q; oēs peccauerūt. Qib; q; hoīb; nocu-
 it peccatū Ade. S; peccatū angeli nō nocuit
 nisi tm̄ vni p. s. i. p. peccatū. q; peccatū ho-
 minis pl' nocuit. ¶ Itē idē vī: opando
 peccatū ad peccatē. Peccatū angeli dī irre-
 mediabile. Nat q; qā de' nō pōt reparare. aut
 qā i pōssibile ē eū reparari. Nō qā de' nō pōt
 reparare ip̄. qā hō dicit eēt otumelia dīne po-
 Ergo hō ē qā nō pōt reparari. S; tunc obf.
 Nā sic libez arbitriū hoīs ē ad bonū et ad
 malū. ita et angeli. q; ita pōt penitē: sic hō. q;
 nō ē maior cā i angelo: q; in hoīe. qre pecca-
 tū angeli sit irremediabile. q; si ē irremedia-
 bile. et peccū hoīs erit irremediabile. ¶ Si
 dicat. q; hō nō ē vez. qā libez arbitriū i ho-
 mine ē 6^o ouersio ad bonū: et reuersionē
 ad bonū p lapsū. Libez aut arbitriū in an-
 gelo ē 6^o pōssibilitatē ouersiois ad bonū: et
 nō reuersionē ad bonū p lapsū. ppter qd
 penitē nō pōt. et iō peccatū ei' irremediabi-
 le ē. ¶ Cōf. facultas liberi ar. in angelo vī-
 gnior ē: q; i hoīe. qā ē imediati a dō. et etiā
 ē angel' dignior itatura: q; hō. S; si i libero
 arbitrio angeli nō pōssit cē pās reuertēdi
 ad bonū p lapsū: s; hō ē qd ipso dignitas

li. ar. h. n. ē de dignitate li. ar. q; sic beāt du-
 plicē potētīā. S; q; qd ē dignitat: varū ē an-
 gelo: et etiā plus q; hoī. q; ē ponē istā duplicē
 potētīā i libero ar. angeli. q; angel' p lapsū
 pōt reuertī ad bonū. q; culpa ei' ē remedia-
 bilis. ¶ Si dicat. q; nā angeli ē imutabil: et
 silf potētīa ei'. qā potētīa seq' nāz. et iō qñ
 ouertī ad aliqd: imutabil' se h; ad illō: nec
 pōt ipm̄ detestari. et cū elegit malū: imuta-
 bil' adberet illi. Et ppter hō peccatū ei' est
 irremediabile. Ecōfrio hō ē d hoīe. ¶ Sed
 dī hō sic obf. Quia sic Aug. dicit. Eo sunt an-
 geli imutabiles: quo ad veū ouertūf. q; per
 naturā ppiā nō sunt imutabiles.

Circa solutionem pñi qōis

absq; pñicio sine melioris. nōndū ē ples
 cās occurrē ad irrepabilitatē angelice n': et
 ad repabilitatē hūane n'. De aut vidēt ac-
 cipi plib' modis. Quātū ad ppietatē liberi
 arbitrii. Quātū ad ordī rōne n'. Quātū ad
 qlitatē peccati. Et quātū ad ordīne dīne iū-
 stitie. Et quātū ad congruitatē materie.
 ¶ Quātū ad ppietatē liberi arbi. 6^o Aug.
 ē facultas volūtāt: et rōnis: dupl' cōsiderā-
 do ppietatē volūtāt: et ppietatē rōnis.
 ¶ Quātū ad ppietatē volūtāt vidēbat
 6^o aliq; differre hō et angel'. qā li. ar. hoīs
 aū electionē volūtāt: et p electionē se habz
 mutabil'. Libez ar. angeli aū electōes se h; z
 mutabil'. p electionē hō se h; imutabil'. Et
 hac rōne i sūmo gdn ē li. ar. i deo. i infimo
 aut gradu ē in hoīe. Si ergo ē libez ar. i an-
 gelo: nec ē vt sit medio mō se hñs. Et ita
 cum dī libez ar. i dō imutabil' se habē ad
 bonū: et aū electionē et p. Libez ar. in hoīe
 mutabil' aū et post. Ergo libez ar. angeli se
 hēbit medio mō. s. mutabil' ad bonū aū ele-
 ctionē: et imutabil' p. Pōt. n. eligē et nō eli-
 gē. S; q; qd illd sit: sine bonū: sine malū: non
 pōt illd detestari: post q; elegerit. Et q; p. q;
 nō pōt penitē: sine p pñiā; culpā delē: q; ē de-
 testatio mali. Et ita relinqt. q; culpa ei' nō
 pōt remitti: sic culpa hoīs. ¶ Itē quātū ad
 ppietatē rōnis p. qā in libero ar. ē iudiciū
 d bono. s. differētē i hoīe et i angelo. qā sic
 dicit Dio. Intellect' angeli deiformis ē. Et h
 ē qā sup tempus. Et ita accipit totū simul:
 et nō h p illd: vt h ex illo. Et iō dī ang' p
 intellectual' sba. S; intellect' hoīs ē i tpe. et
 ita offerēdo accipit. vñ nō accipit totū sil: s;
 vñū p aliud: et vñū ex alio: sic ex pñiis

accipit actionē. et idō hō vñ rōalis s̄ba. q̄a rō
ē vñ collatiua ex alio. Qualis ḡ ē opatio
simplicis ad opositū: et p̄cti ad lineā in essen
do: talis ē opatio intellectus angelici ad intelle
ctū hoīs i intelligēdo et i iudicādo. Cum ḡ
iudiciū fiat ab intellectu: patz. q̄ angelus
statū sue additiōis iudicat de re nō in tpe:
et de re tota sil. Et iudicādo de ipsa: videt
eā totā sil. ḡ certissime iudicat. Si ḡ peccat
i iudicādo p̄ q̄ peccat ex certissima malī
tia. Nullo ḡ mō pōt excusari. ḡ ei peccatū
ē irremediabile. Nō autē sic ē de hoīe. Un
cū totā rē nō sil videat: pōt decipi i suo iu
dicio. Et ita cū peccatū eius aliq̄ mō possit
excusari: nō ē irremediabile. Un. gñ. 6. Nō
pmanebit sp̄s me⁹ i hoīe. q̄a caro ē. Item
quātū ad additiōem nō p̄. q̄ angelus nō ē repa
bilis: sic hō. Un. Ansel. i li. z. cur de hō. Hō p
aliū hoīem: q̄ nō eēt sui gñis: nō debuit re
pari. Et cū nō sint oēs angeli vni⁹ gñis: p̄
q̄ nō fuit possibilis bec reparatio i angelo: sic
fuit i hoīe. Item quātū ad q̄litate peccati vari
at consideratio triplr. Attēdēdo gen⁹ peccati
Attēdēdo circūstātia peccati. Attēdēdo oc
casiōne peccati. Attēdēdo gen⁹: tā āgel⁹
q̄ hō peccant p̄ supbiā. s̄ differēter. Hō. n.
peccant appetero oēs scia; dei. Sñ. 3. Et it
sic vii sciētes bonū et malū. S; angel⁹ pecca
nit: appetero oī potētia. Un. 3. a. 14. Ascēdā
in celū zc. In deo enī sūt duo. s. oī potētia et
oī sapia. Oī potētia autē suā nūq̄ voluit coi
care alicui creature. q̄a f⁹ illā ē p̄n⁹. q̄a ḡ
angel⁹ appetit eē p̄n⁹: et filis deo i potētia
p̄ter h̄ appetit id: ad q̄ nullo mō erat or
dinat⁹. Et p̄ter h̄ n̄ h; excusatōes aliq̄. Et
p̄ter h̄ peccatū ei⁹ ē irremediabile. Scia;
autē oēs vult coīcare creature. Ad illā. n. est
hō ordinat⁹ i glia. s̄ nō ad potētia oīuz. vñ
et xps f⁹ q̄ hō: nō hūit oī potētia. s̄ hūit oī
sciam. Quia ḡ sūma ordinatio ē appetē illō
ad q̄ nulla creatura ē ordinata. homo autē
erat ordinat⁹ ad scia; quā appetebat. ideo
peccatū hoīs ē remediabile. peccatū angeli
nō. q̄a illō appetit: q̄d erat p̄pū creatōis
Item attēdēdo circūstātia peccati: p̄ dīa
Nā in Adā fuit aliq̄ ignorātia. nā peccatū:
q̄d erat mortale: credidit veniale. sic dicit
Aug. vñ nō tm̄ credidit peccare: q̄rū pec
canit. Angelus autē nō hūit ignorātia i pec
cādo. Intellect⁹. n. hoīs carne obūbrat⁹ erat.
vñ defecit a luce vitat: p̄ter illā obūbrā
tiām. non poterat ita iudicare de facili. Et

p̄ter h̄ nō peccant i sp̄i sc̄i: sic angelus
Item hūit p̄positū penitēdi: et penitēdi ve
niā de peccato: q̄d credidit eē veniale. An
gel⁹ autē nō. et p̄ter h̄ peccant in sp̄i sc̄i.
hō nō. Et tale peccatū irremediabile ē.
Item at tēdēdo occasiōne peccati: silr p̄. q̄ hō
nō peccant se ipso: s̄ alio mediāte. s. vore.
Uxor silr se ipsa nō peccant. s̄ suasa a sp̄e
te. Justū ḡ vñ: vt q̄ p̄ aliū cecidit: p̄ aliū re
leues. S; angel⁹ p̄ se ipm̄ peccant. et p̄ter
h̄ p̄ alre; releuari nō debuit. nec etiā se ipō
potuit: sic dicit ē. Item quātū ad cōgruita
tē dīne iustitie sumis rō. q̄a i hoīe uno erat
tota sp̄s hūana: nec adhuc multiplicata: s̄
postea multiplicāda i aliis. S; i angelo pec
cāte non erat tota nā angelica. imo iā tota
multiplicata erat. Et p̄ter h̄ dīne iusticie
cōgruū fuit. vt nō statim puniret vñ iudica
ret hoīem. q̄ cito peccant. donec sp̄s hūa
na multiplicaret. et maxime numer⁹ elēoz
Et tūc iudicaret et puniret q̄ eēt puniēdi
S; statz debuit punire angelū. vñ dilatio
ista nō hūit locū in angelo sic i hoīe. Et p̄
pter h̄ angel⁹ statim fuit iudicat⁹. hō uero
puniēdi iudicabit⁹ p̄ multitudinē sp̄i hu
mane. Et h̄ erit p̄ mortē iudicio p̄ticulari
vñ sine p̄ multitudinē elēoz iudicio ge
nerali. Et tūc nullū erit remediū. sic nec an
geli ē mō. Et h̄ ē q̄d dicit Dam. Qd ē homi
mors h̄ ē angelo casus. Item quātū ad exi
gētia dīne mīe sumis alia rō. et sunt i vni
uerso. s. rōes. Et h̄ p̄. q̄a i h̄ hoīe erat tota
nā hūana. idō ipō pdito tota eēt nā pdita et
corrupta. S; nō eēt decēs dīne mīe et sūme
bonitati. vt nā; rōnalē hūanā ex toto p̄re
finēt. Et idō n̄ puniuit statz p̄mū hoīez. s̄ cor
rupto āgelo et pdito n̄ ē cū illo tota āglica
nā pdita et corrupta. q̄a nō tota erat i illo.
et q̄a corruptio angeli fuit corruptio vnius
p̄. idō n̄ hūit remediū sui peccati sic homo.
Ad primam rationē
p̄ quā oī dicit. q̄ oē peccatū mortale est irre
mediabile vñ. q̄ irremediabile vñ triplr. si
cut et inuisibile. s. negative. p̄natiue. et cōrie.
Irremediabile negative ē q̄d nullo mō
pōt remitti. Irremediabile p̄natiue ē q̄d
nō h; aliqd dignū p̄ q̄d dbeat remitti. Ir
remediabile cōrie ē q̄ h; cōria dispōnē ad
remittēdū. s̄ qua nullo mō pōt remitti.
Primo mō dicit irremediabile peccatū āglicū
et p̄cēs dānatoz. h̄ mō dicit irremediabile

peccata in spm sc̄m. s. despatio. p̄suptio. in
nidētia sine gr̄e. p̄positū nō penitēdi p̄c̄a
ex certa malicia. q̄sta. n. sunt s̄b d̄ispōib⁹ c̄
rius ad remissionē. ill̄ aut̄ ablati p̄nt remitti
Uñ ad h̄ q̄ de⁹ remittat despatio: op̄ q̄
h̄eat spes. et s̄l̄r p̄sumti exigat q̄ h̄eat timo
rē: q̄ de⁹ puniat p̄ p̄ctis. S̄l̄r aut̄ r̄ p̄c̄m ex
certa malicia nō h̄ns colorē excusatōis hoc
mō d̄f̄ irremissibile. ¶ 2. mō d̄f̄ oē peccatū
mortale irremissibile. q̄a nullū mortale h̄et
aliquid p̄ q̄d sit dignū remissione. ¶ Ad h̄ q̄
q̄d obr̄. q̄ h̄ō n̄ p̄t satisfacē d̄ peccato mor
tali d̄d. q̄ vez̄ e. q̄ de se nō h̄y vñ possit sa
tisfacē: nisi de⁹ ver̄ ill̄d̄. h̄y. n. posse r̄cipiēdi
a deo ill̄d̄: p̄ q̄d satisfaciāt de peccō mortali
s. gr̄ā; a deo. de⁹. n. semp̄ corda irradiat: pa
rat⁹ dare vñ possum⁹ satisfacē p̄ peccō mor
tali. Et cū infinita regraf̄ satisfactio p̄ peccō
mortali. c̄cedēdū ē. q̄ nō poss̄ fieri satisfac
tio ab hoīe p̄ illo: nisi ab infinito bono: q̄d ē
de⁹: accipet h̄ō d̄inā gr̄ām: p̄ quā fit satisfac
tio r̄ recōp̄satio p̄ peccō mortali. Et p̄ h̄ p̄
solo ad ea q̄ obiciūt de peccō mortali i ḡnali
¶ Ad id̄ q̄d obr̄ de peccō Ade d̄d. q̄ p̄c̄m
Ade non fuit in spm sc̄m. s̄ habuit excusa
tionem. s. ignorantia quātitat̄is peccati.

¶ Ad aliud d̄d. q̄ plus nocere d̄f̄ dupl̄. s.
quātitate v̄l q̄litate. p̄c̄m q̄ Ade plus
nocuit q̄litate. q̄a pl̄ibus nocuit. s̄ nō t̄m
nocuit q̄litate q̄tū p̄c̄m angeli. q̄a f̄ in
tētionē nocumēti: q̄d attrēdit̄ i irremissibili
tate: nō t̄m nocuit p̄c̄; Ade. Et f̄ int̄d̄ez
illā attrēdit̄ maioritas nocumēti p̄c̄i. ¶ Ad
aliud d̄d. q̄ li. ar. in hoīe r̄ in angelo oīo s̄nt
i p̄oportōabilia. v̄t finitū r̄ infinitū. v̄t d̄ez
ē. ¶ Ad aliud d̄d. q̄ p̄c̄; angeli d̄f̄ irremis
sibile. nō q̄a de⁹ nō poss̄t ip̄m remittē. s̄ q̄a
ip̄m nō p̄t remitti. tū p̄pter c̄ditōes r̄ cir
cūstātiās d̄c̄as. tū p̄pter gen⁹ p̄c̄i. tū deus
poss̄t ip̄m remittē mutādo nā; angeli.

¶ Ad aliud q̄d obr̄. q̄ dignitatē i hoīe re
uertit ad bonū p̄ li. ar. d̄d. q̄ h̄ ē vez̄. s̄ n̄ eēt
h̄ dignitatē i deo: v̄t mutaret ill̄d̄ q̄d elegit
p̄ li. ar. d̄inū. nec ē etiā i angelo. q̄a h̄ ponēt
eq̄lē mutabilitatē n̄ i angelo r̄ i hoīe. n̄ h̄
nō ē dignitatē simpl̄. s̄ solū i s̄bo: q̄d ē h̄ō.

Q̄tēso q̄ humana nā sit lapsa re
parabil̄: q̄rifut̄ sit necē eā
repari: q̄d̄n̄ od̄i f̄ pl̄ib⁹ modis. p̄mo sic. Sic
dic̄ Ansel. i li. cur de⁹ h̄ō. Q̄d̄; puū icōue
niēs deo seq̄ impossibilitas. ¶ 3. d̄. Nō de
cebat v̄t q̄d de⁹ de hoīe p̄posuerat: penitus

ānihilaret. S̄; si h̄ō nō reparē: q̄d deus r̄ e
ip̄so p̄posuerat: penit⁹ ānihilaret. q̄ nō dece
bat v̄t h̄uana nā nō reparē. S̄; q̄d; icōue
niēs deo seq̄ impossibile. q̄ impossibile fuit
q̄ nō reparē. q̄ necē fuit eā repari. ¶ Item
Anf. Aut de⁹ faciet de h̄uana nā q̄d icēpit:
aut i vanū fec̄ eā nā; possibile ad b̄titudi
nē. S̄; de⁹ fec̄ eā possibile ad beatitudinē. q̄
aut p̄ficiet istā possibilitatē. s. q̄ h̄uana nā
pueniat ad b̄titudinē. aut i vanū fec̄ eā. S̄;
nisi reparē: nō poss̄; p̄fici istā possibilitas i
ip̄sa. q̄ i vanū fecisset eā. q̄ cū impossibile sit
deū aliquid facē i vanū: impossibile ē q̄ nō re
paret nām h̄uana. q̄ necē erat q̄ reparē.

¶ 3. d̄. Nūqd̄ vane c̄stituiti oēs si. ho
q̄s ē h̄ō q̄ viuet r̄ nō ui. mor. eruet aīaz. s̄. zē
S̄; si h̄. i vanū c̄stituta ē h̄uana nā. q̄ cū nō
oueniat d̄ine bonitati: necē ē v̄t reparē h̄u
mana nā ad h̄ v̄t poss̄t erui r̄ puenire ad
b̄titudinē. ¶ 3. d̄. Anf. Alienū ē a s̄ma bo
nitate v̄t v̄llā creaturā r̄onālē penit⁹ p̄ire
finat. S̄; q̄ ē impossibile q̄ ist̄d̄ fiet: q̄d alienū
ē a s̄ma bonitate: impossibile ē v̄t finat p̄ir
h̄uana nā; S̄; si nō reparē h̄ō sinēt perire.
necē ē q̄ ipsaz̄ repari. ¶ 3. d̄. s̄. ad id̄. Q̄is
artifex opans q̄ p̄posuit aliquid opari: si non
c̄seq̄ finē suū: aut impotēs ē. aut ignorās.
aut nolēs. S̄; de⁹ ē q̄n̄ artifex opās h̄uana;
nā; r̄ ad b̄titudinē. q̄ si ipsa nō c̄seq̄ b̄tū
dinē i aliq̄ singlari vel indiduo eiusdē n̄.
Aut h̄ ē ex impotētia sui artifid̄. s. dei. aut
ex ignorātia. aut ex ei⁹ volūtate. S̄; cū ip̄se
sit opotēs: r̄ s̄me sapiēs: p̄; q̄ h̄ nō ē ex ei⁹
impo. nec ex ei⁹ ignorātia. S̄l̄r nec ex eius
volūtate. q̄a alienū ē ab eo: v̄t finat p̄ire hu
mana nā; . Ip̄se aut̄ nullo mō vult q̄d sibi ē
alienū. q̄ p̄t r̄ scit r̄ v̄t adimpleri finē sui
opis. finis aut̄ sui opis ē beatitudo hoīs. q̄
necē ē: q̄ h̄ic finē c̄seq̄. Cū igit̄ h̄ nō poss̄t
eē sine rep̄atōe h̄uane n̄: necē ē eam repari.

¶ 3. d̄. Nihil ē sup̄flū i ord̄e v̄niuerſi. N̄
la q̄ sp̄s ē sup̄flua: nec h̄uana: nec angelica.
S̄; tota h̄uana nā fuit corrupta r̄ lapsa per
peccatū; p̄mi hoīs. q̄a i ip̄so tota fuit potē
tial̄ r̄ original̄. q̄ tota cecidit in ip̄so. Sed
tota angelica nō sic cecidit. s̄ māsit ei⁹ c̄di
tio i p̄te illa q̄ stetit. q̄ nullo mō c̄seq̄baſ hu
mana nā ill̄d̄: ad q̄d facta erat. s. b̄titudinē.
S̄; angelica i p̄te c̄seq̄baſ eā. S̄; cū aliq̄ nā
n̄ c̄seq̄ ill̄d̄ ad q̄d creata ē: sup̄flua ē. q̄ nisi
c̄seq̄baſ h̄uana nā b̄titudinē: sup̄flua esset.
S̄; i nulla p̄te c̄seq̄baſ eā: nisi r̄parē. q̄ necē

ē cā reparari. ¶ Itē p rōnē sūptā a pte vītati
obf sic. Dipotētis vītati īpossibile ē q n̄ im
pleat ppositū. qā ipā ē vītās icōmutabilis.
¶ īpossibile ē vītate īmutabilē mētiri. Si g
vītās īmutabilis q ē de^o: īmutabilē ppositū
de hoīe: q bñficatē. et h̄ etiā ppositū tpa
liter p pbas. q si īpossibile ē īmutabilē n̄
implē: qd ppositū de hoīe: q bñficatē: ita
īpossibile ē qn nā humana bñficatē. Cū g
h̄ nō fiat sine repatiōe: necē est q reperf.

¶ Ad oppositū obf mltipl. p sic. Ansel. cur
de^o h̄o. Dīs necitas aut ē coactio: aut p̄hibi
tio. et cōtrūf ista cōtrarie. sic neciū q īmpo
sibile. vñ seqf. si aliqd cogit eē: p̄hibet nō
eē. vel si aliqd p̄hibet eē: cogit nō eē. Si g ī
deū nō cadit coactio: vel p̄hibitio. q ī deū
nulla cadit necitas. q nō ē necitas repatiōis
hoīs ex pte p^o eē. Silt nec ex pte creature
s. hoīs ē aliq necitas. q n̄ ē necē ex aliq pte
q reparef. ¶ Itē Ansel. Si necē ē vt de^o fa
ciat de hūana nā qd īcepit: ne alf q dēceat
facē videat. q cogit necitate vitādi inde
cētā: vt p̄curet salutē hūanā. q si īmpo
sibile ē vt de^o cogat aliq necitate vitādi ide
cētā. q nō ē necē vt p̄curet salutē hūanā.
S; nō fit repatio a deo: nisi vt p̄curet sala
tē hūanā. q nō ē necē vt reper hūanā nām.

¶ Itē ad idē. Dīs necitas q īpossibilitas vī
ne s̄biacēt volūtati. qā qd ē. ē a dīna cā. q
oīz q necitate sunt ē cā. Et silt si aliq īmu
tabilē se h̄nt ad nō eē: illa dñf eē īpossibilia
Et bec oīa volūtati ei^o s̄biacēt. q volūtas
dei nulli s̄biacēt necitati. q nō ē necē deo p
curare salutē hūanā p repatiōe. ¶ Itē ro.
x. Nūqd dicit lutū figulo. qd me fecisti sic.
S; sic se h; hūana nā ad deū vt lutū ad fi
gūlū. vt ex eo faciat vas ī honore vel ī cō
mēliā. Si g nulla necitate cōstringit figul^o
vt faciat vas ex lato ī honore. ergo nec
aliq necitate astringit de^o vt faciat hoīem
ad bñtadinē. ergo nulla necitate tñf illuz
repare. n̄ igit necē ē hūanā nām reparari.

Responsio vñ. q cū qrif utz
hūanā nā; necē fit
fpari: distinquēda ē. ē. n. necitas duplex. Que
dā. n. ē necitas cē. et qdā cāti. Neciū necita
te cause solū ē istū qui p̄destinavit saluare.
Neciū necitate cāti. vt solē oriri cras. qā ē
cā ordinata īmutabilis ad ortū solis. s. cras
mot^o celi: q ponit necitatem ī creato. ¶ Si
ergo loqmur de necitate cāti. vñ q nō ē ne
cessē hūanā nām reparari. qā nulla ē necitas

ex pte ipf^o ad h̄ vt reperf. Si aut loqmur
de necitate cause: distinquēda ē dupl^r neci
tas cause. i. dei s^o Ansel. Est. n. qdā necitas
īmutabilitat. et qdā necitas īnevitabilitat
Necitas īnevitabilitat nō ē ponēda ī deo.
qā bec vīdēt ī coactiōe q p̄hibitiōe. bec
aut ī deo nullo mō sūt ponēda. Et ē necitas
p̄hibitiōis: cū aliqd p̄hibet eē īnevitabilē.
Necitas coactiōis ē cū aliqd cogit eē īnevi
tabilē. Et bec nō sūt ponēda ī li^o ar. ergo mul
to forti^o nec ī deo. vñ nō ē aliqd qn possit
cōtrariū si velit. Necitas autē īmutabili
tat^o ponit ī deo. h̄c. n. necitate solū h; dīna
puidētia. qā ipse de^o īmutabilē q s̄na pui
dētia. S; s^o Ansel. p̄pē dī necitas q ē coacti
ōis q p̄hibitiōis. Necitas autē īmutabilitat^o
p̄pē nō d; dicit. s. īmprope. vñ dicit Ansel. De^o
nihil fac necitate. qā nō cogit aut p̄hibet
aliqd facē. Et cū dī deū facē aliqd necita
te vitādi ī honestate: quā vtiq nō timēt:
poti^o intelligēdū ē. q h̄ fac necitate suādi
honestate. q necitas nō ē aliud q īmutabili
tas honestat. et īmprope dī necitas ī deo. ¶

¶ Qñ ergo qrif vtrū necē sit hūanā nā; repa
ri: vñ. q si loqmur ex pte cause q de^o ē: q ibi
ē necitas īmutabilitat solū. h; nō p̄pē dicat
necitas. Si h̄o loqmur ex pte cāti. creatu
re. s. hūane: necē necitas est ibi. poss; tñ
dicit. q sit tertia necitas. s. idigētē. et sic bñ
fuit necitas ex pte n^o hūane lapsē q repabil
¶ Ad p̄mā ergo rōnē: q oīdū: q neciū ē: q
de^o reper hūanā nā; s. qā qd; īncōueniens
deō ē īpossibile. vñ. q sic ē necessitas du
plex: ita īpossibilitas duplex. Quedā. n. ē
īpossibilitas coactiōis q p̄hibitiōis. s. qñ ali
qd cogit īnevitabilē nō eē. vt p̄hibet īnevi
tabilē eē. Et ē alia īpossibilitas īmutabili
tat. et de hac īpossibilitate bñ p̄cedit rō n̄
d p^o. ¶ Ad secūdā q tertiā q qrtā rōnē vñ
q nihil p̄t p̄uenire ex pte creature: sine bo
nū fuerit sine malū: qn de^o ordinet illū. vñ
dicit Ansel. Si ea q celi ambitu cōtinēt: uellēt
n̄ eē s̄b celo: n̄ elōgari a celo: nullaten^o pos
sent nisi s̄b celo eē: nec fugē celū: nisi appo
pinquādo celo. Nā nū q q irēt: si s̄b celo nō
eēnt. et quāto magis a q; pte celi elōgarēf
tāto magis opposite pti appopin qrēt. Silt
ē de hūana nā respectu dīne puidētie. qā q
si n̄ ordinet ad bñtadinē: ordinabit ad sup
plicū p dīnā puidētiā. Et h̄ ē qd dicit Bo
eti^o. Qdo qdē dīne puidētie cōta cōplectit
ut si qf ab assignato ordine recesserit: ī aliū

ordinē relabaf. et ita de^o nō frustra fac hu-
manā nāz; nec ī vanū. qā qd ipfa faciat:
tñ ipfe ordinat illā. vñ Anf. Quāuis homo
mal^o ⁊ angel^o dñe volūtati ſbiacē nolit: ⁊
ordini. nō tñ eā fugē valet. qā ſi vult fugē
de volūtate iubēte: cadit ſb volūtate puni-
ente. Et ita l; hō p dñā mīam ad brūtudi-
nē ordinare: ſi tñ ordinare ad ſupplicū B
eſſet p dñā iuſtitia. Et ad ſequētes obieci-
ones ſimilē reſpondendū eſt.

Conſequenter determina-
to: an necē
ſit hūanā nām repari: qñ an poſſit repari
ſine ſatiſfactiōe peccā: p qd lapſa eſt. Ad qd
ſic obf. et p̄ eſt Anf. ad p̄ negatiuā tal.
Deū ſi non panif inordinatū dimittit. qā
ſic deus ordinat a d glia: ita peccm ad penā.
Uñ dicit Aug^o. Q peccātes ī ſupplicū ordi-
nāf. S; deū nō decet aliqd inordinatū di-
mittē ī regno ſuo. q̄ nō decet ipm peccm di-
mittē impunitū. q̄ o; p peccō ſatiſfacē: vel
ſemper in pena eē. q̄ p̄. ¶ Itē Anf. Si
peccm dimittit impunitū. ſilr e apd deū pec-
canti ⁊ nō peccāti. Hoc autē dō ſi ouenit. q̄
impoſſibile e q̄ dimittat peccm ſine pena. q̄ ſi
ne ſatiſfactiōe nō pōt fieri reparatio. ¶ Itē
Anf. Si diuina ſapia vbi puerſitas reſtuz
ordinē pturbare nitit: nō addēt: ſiēt in ipa
vniuerſitate: quā de^o v; ordinare mag^o de-
formitas. S; ſi de^o nō ordinaret in ſua vni-
uerſitate: q̄ v; ordinare: deficēt ⁊ a ſua diſ-
poſitiōe. q̄ vbi puerſitas reſtū ordinē pturba-
re nitit: necē e deū aliqd facē ⁊ addē. S; p
pecc; hōis pturbata fuit vniuerſitas ⁊ ordo
reſtuz: q̄ erat a d brūtudinē. q̄ necē e deū ali-
qd ppter peccm facē. aut ſeq̄ deformitas in
vniuerſitate reſtuz. Illud autē qd deberet fieri
ppter peccm e ſatiſfactiō v; dānatio. q̄ ad re-
pationē hōis exigē ſatiſfactiō. ¶ Itē idem
Anf. Si peccm dimittit: nec panif: nulli legi
ſbiacet. Ergo liberio: e iniuſticia q̄ iuſticia.
ſi peccm ex ſola mīa dimittit impunitū. Et
ſilr ex B ſeq̄. q̄ iniuſticia ſit deo ſilr. qā de^o
nulli legi ſbiacet. q̄ cū B ſit incōueniēs ⁊ im-
poſſibile apud deū: necē e q̄ peccatū legi ſbi-
aceat. Et ſi B. necē e q̄ apud ipm ſeq̄tur
dānatio: v; fiat p eo ſatiſfactiō. ¶ Ad opp^o
aut ſunt rōnes. pma tal. In infinitū excedit
miferēdo mīa dei mīaz hōis. Si q̄ mīa hōis
laudat ex remiſiōe alie? delicti ſine ſatiſſa-
ctiōe: cū ipfa dei mīa ſit ī infinitū laudabilis
o; v; dimittē peccatū de ſua mīa ſine aliq̄

ſatiſſactiōe. q̄ pōt hōi reparatio p remiſſionem
peccati ſine ſatiſſactiōe. ¶ Itē idē Anf. Cū
de^o oio nobis p̄cipiat peccātib^o ī nos dimit-
tere ſine ſatiſſactiōe: vñ hoc ei repugnare vt
nobis p̄cipiat qd ipm facē nō decet. Si q̄ nō
dimittit nobis peccatū ſine ſatiſſactiōe: p̄ci-
pit nobis aliqd: qd ipm nō decet. B autē eſt
incōueniēs. q̄ v; dimittē peccatū ſine ſatiſſa-
ctiōe. q̄ debet fieri reparatio ſine ſatiſſactiōe.

¶ Itē idē Anf. De^o liber e: et nulli legi ſbi-
iacet. q̄ ſi dimittit peccatū ſine aliq̄ ſatiſſa-
ctiōe: nō facē aliquā iniuriā: nec facit vñ aliq̄
legē. q̄ pōt dimittē peccatū ſine ſatiſſactiōe.
¶ Itē idē Anf. Nihil deo benigni^o exco-
gitari pōt. S; maxima benignitas e ī hōie:
vt iniuriā ſibi illatā ſpōte dimittat. q̄ cū in
deo ſit ſūma benignitas: v; dimittē peccatū
ſine ſatiſſactiōe. q̄ p̄. ¶ Itē idē Anf. Quic-
qd de^o vult e decēs ⁊ reſtū. qā nō vult niſi
illd qd e iuſtū ⁊ decēs. Si q̄ vult dimittere
peccatū ſine ſatiſſactiōe: nō facit incōueniēs
vel iniuſtū. ſ. iuſtū ⁊ reſtū. q̄ iuſte ⁊ reſte
pōt reparare hūanā nāz ſine ſatiſſactiōe. ¶ Itē
ad B e intelligēdū q̄ in diſtincte pōt ccedi
paſſiua. ſ. hūana nā pōt repari ſine ſatiſſacti-
ōe. S; cū dī. de^o nō pōt reparare hūanā nāz
ſine ſatiſſactiōe. nō d ſaluo meliori iudicio
p̄ bñ Anf. q̄ duob^o modis e cōſiderare
dñā potentiā. ſ. abſolute: vel cū ordine.

¶ Cōſiderādo dñā potētiā abſolute: cogi-
tam^o quādā vtrūq̄ infinitā. et p̄ hūc modū
nō e determinare dñā potētiā. et ccedi B
mō q̄ pōt reparare hūanā nāz ſine peccati ſa-
tiſſactiōe. Sed cōſiderādo ipſā cū ordine: ſic
eā cōſideram^o ī ordine iuſticiae ⁊ mīe. et hoc
mō ccedi. q̄ niſi pōt facē niſi cū mīa ⁊ iu-
ſticia. p̄ q̄ dicit Aug. ſup gn̄. et exponit illd
qd dicit angel^o ī p^a dei ad Lot. Nō poſſum
qcq̄ facē: donec exēa. zc. poſſuz de potētiā. ſ.
nō poſſuz de iuſticia. Si q̄ loq̄mur de potē-
tia dei p̄ mō: pōt bñ peccatū dimittē ſine ſa-
tiſſactiōe. Si autē loq̄mur de dei po^a vt itell^o
ordīata p̄ iuſticia ⁊ mīaz. p̄ q̄ dī. de^o pōt
de iuſticia: diſtinguēdū e. qā iuſticia dei idē
e qd dīna eēn^a. ⁊ cū B: p iuſticia que dīc re-
ſpectū ad creaturā: cōnotat retributō vni-
eui q̄ p̄ meritū. ¶ Quñ q̄ qñ vtrū de^o de
iuſticia poſſit dimittē peccatū īpunitū. pōt
referri poſſe de iuſticia ad p̄ncipale ſiḡtum
qd e dīna eēn^a. ⁊ tūc idē e poſſe de iuſticia
qd poſſe de po^a. B mō pōt. Si autē referat
ad cōnotatū dīc Anf. q̄ tūc poſſe de iuſticia

ē posse s^m congruētia meritoꝝ. et h^o mō dicit
idē Ansel. Nō pōt de^o peccatū īpunitū sine
satisfactōe dimitte: nec peccatoꝝ ad bñtūdi
nē: qualē bñtū^o erat añ peccatū: poterit p
uenire. ¶ Ad p^m autē; dō. q^o mīa hoīs lau
dat ī remissioe delicti sine satisfactōe: cū hō
ē pūata psona. cū autē hō ē p^a publica: vt in
dex: q^o ē mīster iusticie: vitupabil ē remissio
culpe sine satisfactōe. p^oterea cū de^o sit sūm^o
iudex ⁊ ordinatoꝝ iusticie: ad laudē ei^o non
esset dimitte peccatū sine satisfactōe. ¶ Ad
z^m qd obf. q^o de^o p̄cipit ī nos peccatib^o sine
satisfactōe dimitte. dō s^m Ansel. q^o nulla
ē repugnātia: q^o de^o p̄cipiat peccatib^o ī nos
sine satisfactōe dimitte: et tñ ipse nō dimit
tat. Nā h^o fac: vt nō p̄sumam^o accipe quod
soli^o dei ē. s. vindictā iniuriarū. qd nō ē nřz:
s^o soli^o dei. Ad nullū enī p̄tinet vindictā su
mere iniuriarū: nisi ad deū: q^o oñs ē oñz: vñ
ad iudicē: q^o ē mīster hñs p̄tātē s^o ipso ordi
nata. et p̄cipit p̄pter h^o nobis dimitte sine sa
tisfactōe. s. ipse oī vindictam facē. ¶ Ad 3^m
dō. q^o libertas arbitrii nō ē nisi ad h^o qd ex
pedit: aut qd decet. sic dicit Ansel. ī li. de li. ar.
vñ nulla libertas eēt si dicēf. de^o pōt facē
malū. Si igit nō decet s^m ordinationē rōis
iusticie: vt oñsuz est: nec expedit vt de^o di
mittat peccatū sine satisfactōe: nō eēt dicē
da libertas: si dimittef peccatū sine satisfac
tōe. ¶ Ad qrtū dō s^m Ansel. Nō benigni
tas dei dicēda ē q^o aliqd indecēs opaf. et iō
nō ē benignitas dei: si sit cō iusticiā: aut si
ordinet ad indecētā. vnde sic iusticia sine
mīa crudel ē ⁊ vitiosa: ita benignitas sine
iusticia vitiosa ē. et ita si dimittef peccatū
sine satisfactōe: ista benignitas eēt iusticia
et oparef ad indecētā in deo. vñ nō eēt be
nignitas. qd intellige s^m distictionē p̄dictā
vñ Ansel. Nō p̄tinet ad dei libertatem aut
benignitatem: peccatē q^o nō soluit deo: impu
nitū dimitte. ¶ Ad qntū dō s^m Ansel. q^o
aliq^o sunt ī qb^o seqf. si deus vult h^o illō ē ius
tū. Alia sunt ī qbus nō seqf. s. seqf. si deus
vult h^o. q^o ipse nō ē de^o: vel ipse nō ē iust^o. q^o
qdā sunt q^o velle deū ē cōueniēs. et ī talibus
seqf. de^o vult h^o. q^o ē iustū. Sūt etiā alia: que
velle deū ē incōueniēs. vt si vellef eē igno
rās ⁊ mēdax. h^o vellef eēt incōueniēs: et cōf
se vellef ⁊ iniuste. ⁊ iō ī talib^o nō seqf. de^o
vult h^o. q^o h^o ē iustū ⁊ decens. s. solū ī ill: que
velle deū est cōueniēs. vñ bñ seqf. de^o vult
vt pluat. q^o h^o ē iustū. q^o h^o nō ē incōueniēs

deo. velle autē dimitte peccatū sine satisfac
tōe nō ē cōueniēs deo: sic p^o ex p̄dictis. vñ
nō seqf q^o istud sit iustū. vñ dicit Ansel. Si nō
deceat deū aliqd inordinate aut iniuste fa
cere: nō p̄tinet ad ei^o libertatē ⁊ benignita
tē: peccatē q^o nō soluit deo: īpunitū dimitte.

Habito q^o nō pōt repari bñana
nā sñ satisfactōe peccatū
p qd lapsa ē: q^o rīf vtrū hō hāc satisfactōe
possit facē p se. ad e^o rei ingitōe; q^o rēda sūt
duo. ¶ p̄mo gñalr an possit hō satisfacē
de aliq^o peccato. ¶ 2^o an possit aliq^o mō satisf
facē p originali peccato: qd ē peccatū: p qd
nā bñana lapsa ē. ¶ Ad p̄mū obf sic. z. tbi.
z. vñ. de^o semetip̄; negar nō pōt. Aug. Cū sit
iust^o: nō pōt negare suā iusticiā peccatib^o.
Cū q^o p̄mō sit ad miserēdū p mīam. q^o ad
cōdenādū p iusticiā: nō pōt negare suā mīam
ad se fugiētib^o. Cū q^o hō p libez arbitriū
possit cōfugē ad mīam faciēdo qd ī se ē. q^o p
li. ar. pōt cōfugē ueniā ⁊ remissionē peccati. q^o
p li. ar. pōt satisfacē d^o peccato. ¶ 3^o tē ad iō
Nulla iusticia exigit ab aliq^o sup posse illi^o.
Si igit hō nō h^o potētiā satisfaciēdi supra
suā potētiā. q^o sūma iusticia nō exigit ab eo
q^o faciat p peccato nisi s^m suā potētiā. Sed
qd ē ī sua po^o pōt. q^o pōt facē p peccato q^o tū
exigit dīna iusticia. q^o ⁊ satisfacē. ¶ Contra
Offensa di excedit oēs creaturā. et h^o decla
rat Ansel. dicēs. Cōsidero actionē malā. leuif
simū quoddā video. s. cū itueoz q^o sit cōfri
um uolūtati dei ē granissimū dānū ⁊ nullū
dāno opabile itelligo. Si igit uolūtati dei
cōfriu ē granissimū. cū oē pccm mortale sit
bi^o. q^o oē peccatū mortale ē granissimū ma
lū. q^o offensa ei^o excedit oēs creaturā. s. s^m
mēsurā peccati d^o fieri satisfactio de pccō.
q^o satisfactō p peccato mortali d^o excedē oēs
creaturā. q^o nec hō nec aliq^o creatura potest
satisfacē p illo. ¶ 4^o tē ad idē. Querit Ansel.
a discipulo suo. qd reddes deo p peccato?
et ille rñdet. pñam. cor. cōtritū. abstinētiā. ⁊
bi^o. Et Ansel. In oib^o bis nō reddis deo qd
ei nō debeas añ peccatū. et h^o rōne creatōis
tue ⁊ boni qd accepisti a deo. nñ dicit sic. Oīa
ista debes deo q^o did. unde tāt^o d^o eē amor
q^o nullā letitiā sentire debeas. nisi de ill que
auxiliū aut spē dāt pueniēdi ad deū. homo
itaq^o et si nō peccass^o: se totū ⁊ qcqd facere
pōt deo d^o. Si ergo nō debēt cōputari ī satisf
tione ea q^o añ peccatū debēt. ergo nō pōt hō
aliqd facē quod possit computari ī peccatū

fatiffactōe. q̄ hō p se nō pōt fatiffacē p peccō
¶ R̄. cū querit̄ vtrū hō p se possit fatiffa-
cere p peccato dō ē. q̄ nō p se sine dono grē
¶ Ad p̄mā rōnē i d̄frū dō. q̄ si hō ad deū
ofugiat faciēdo qd̄ i se ē: deo dat ei grāz. et
tū hō nō ē ex dignitate hoīs faciēt qd̄ i se ē.
¶ hō ē ex liberalitate sūme bonitat̄. Satisfac-
tio ē digna recōp̄satio p peccato. ¶ q̄d̄iū
ē hō i peccato: ē idign⁹ dō. nec aliqd̄ facitū
dignū dō facē pōt. q̄ nec pōt de se facē satisf-
factiōe dignā. q̄ ad hō q̄ satisfaciāt: op̄s q̄
de⁹ vet dignitatē. s. grāz gratū faciētē. Et
hō hō de se nō pōt facē satisfactiōe d̄ peccō
sine d̄no auxilio. ¶ Si obr̄. Si hō faciat qd̄
i se ē: deo dat ei grāz. q̄ p se pōt fatiffacē. nō
seq̄. imo satisfaciēt ex grā sibi collata.

¶ Ad secūdā rōnē cum d̄r. De⁹ nō exigit a
creatura sup̄ posse. distinguēdū ē q̄ duplex
ē posse. est. n. posse potētia actiua. ⁊ ē posse po-
tētia susceptiua. A creatura autē; rōnali. s.
hoīe nō exigit de⁹ sup̄ posse potētia suscepti-
ua. pōt. n. hō suscipe grām q̄ diū uiuit. qua
suscepta h̄ p̄tātē satisfaciēdi de peccat̄. vñ
si de⁹ exigit ab hoīe satisfactiōe: nō exigit
sup̄ posse hō mō dicitū. Si autē exigit ab hoīe
q̄ ē i peccato satisfactiōe: q̄uis i hoīe nō sit
posse fatiffacē potētia actiua: nō ē icōueniēs
qa hō accidit ex culpabili defcū hoīs r̄nēt̄:
aut negligēt̄ suscipe facultatē satisfaciēdi:
que est ex gratia.

Consequens est que

stio vtrū possit hō p se fatiffacē p peccato
oriḡinali. Ad quod sic. Si aliqs pōt fatiffacē
de maiori: pōt fatiffacē de minori. S; q̄ hō
p grāz sibi datā pōt fatiffacē d̄ peccato mor-
tali actuali: qd̄ mai⁹ ē q̄ peccatū oriḡinale.
q̄ q̄ hō pōt fatiffacē de peccato oriḡinali p
grāz sibi datā. q̄ aut peccatū mortale actu-
ale mai⁹ sit q̄ oriḡinale: p; qa peccatū maius
f̄⁹ di iusticiā magis puniēt. S; peccatū mor-
tale actuale magis puniēt q̄ peccatū oriḡinale
qa actuale puniēt pena dupliet. s. pena d̄ni:
q̄ ē carētia visiois dei. et pena sensibili: q̄ est
pena gehēne. Oriḡinale hō solū puniēt pena
d̄ni. s. carētia visiois dei. q̄ actuale ē maius
oriḡinali. ¶ Itē sic dicit̄ sc̄i. De⁹ nō dimittit
peccatū i pte. s. i toto. et hō ē intelligēdū f̄⁹
sc̄os: q̄ dimittēdo vnū peccatū dimittit ali-
ud quātū ad offensam ⁊ pene eterne reatū.
Un̄ dicit̄ sc̄i q̄ p̄phanū ē a deo i pte spare
veniā. S; hōi faciēt qd̄ i se ē p grām iustifi-

catiōis sibi datā dimittit̄ peccatum actuale
mortale. q̄ ⁊ peccatū oriḡinale sibi dimittit̄
p grām: faciēdo qd̄ i se ē. q̄ q̄ hō p grāz; iu-
stificatiōis pōt fatiffacē p peccato oriḡinali

¶ Itē i Adā idē fuit numero peccatū origi-
nale ⁊ actuale. q̄ si Adā satisfecit p peccato
actuali: satisfecit p oriḡinali. q̄ si non ē i nobis
peccatū oriḡinale: nisi ab ipso. p; q̄ deletū ē
peccatū oriḡinale p satisfactōe; Ade. q̄ p hō
minē potuit fieri satisfactio. ¶ Itē sic lux ⁊
tenebre opponunt̄. ita peccatū ⁊ grā oppo-
nūt̄ f̄⁹ Dam. S; adueniente luce nullo mō
remanēt tenebre. q̄ adueniēte grā i Adā ⁊
i sc̄is p̄rib⁹: sic i Abraā ⁊ i Jacob: nullo mō
tenebra oriḡinalis peccati potuit remanē: q̄
excludit a visioe dei: et excecāt oculū mēt̄is
ne intueat̄ gl̄iā dei. q̄ potuit fieri satisfactio
⁊ remissio peccati oriḡinali p grām iustifica-
tōis sine incarnatiōe fili dei. ¶ Itē q̄ diū
fuit morib⁹: fuit medicina. Cū q̄ p̄tātē cir-
cūcisiōis remittēt̄ suo tpe oriḡinale peccatū
sic mō p baptisimū. Nō necē fuit p̄pter r̄nif-
sionē illi⁹ deū icarnari. ¶ Ad opp̄ sic obr̄.
Nihil poster⁹ nā pōt agē i id qd̄ ē p̄s nā.
S; mot⁹ q̄cūq; volūtari⁹ est nālī posterioz
p̄tō oriḡinali. q̄ null⁹ mot⁹ volūtari⁹ pōt ē
p̄t̄m oriḡinale. q̄ null⁹ mot⁹ volūtari⁹ pōt
ēē remissio p̄t̄m oriḡinal. S; oīs motus n̄
satisfactōis ē mot⁹ volūtari⁹. q̄ nullo modo
pōt ēē ad deletiōe oriḡinal. q̄ hō nullo mō
pōt fatiffacē p p̄tō oriḡinali. q̄ aut oīs mot⁹
volūtari⁹ sit postēioz nā p̄tō oriḡinali: p; qa
ceptio hoīs aīcedit oēs motū volūtariū;
i ipso. S; p̄t̄m oriḡinale ⁊ comitat̄ ceptionē
q̄ p̄t̄m oriḡinale aīcedit oēs motū volūtariū
i homine. q̄ ⁊ satisfactōiū ⁊ quēz aliū. q̄
aut p̄t̄m oriḡinale ⁊ comitat̄ ceptionē: p; p
p̄s. dicit̄. Ecce. n. iniquitatib⁹ cept⁹ sū. et
i pec. ⁊. me ma. mea. ¶ Itē f̄⁹ q̄ dicit̄ Ansel.
Nō suffic̄ ad hō q̄ aliqs satisfaciāt: reddere
qd̄ ablatū ē: nisi etiā pl⁹ restituat q̄ abstulit
S; hō p̄m⁹ p p̄t̄m oriḡinale se totū ⁊ totaz
hūanam nām i posteris deo abstulit. Ro. 5.
Propterea sic p vnū hoīem mors intrauit in
hūc mūdū. p̄t̄m intrauit: ⁊ p p̄t̄m mors. et
ita i oēs p̄rāsiūt: i q̄ oēs peccauerūt. q̄ null⁹
hō pōt fatiffacē p p̄tō oriḡinali. qa optēt
q̄ pl⁹ reddēt q̄ se totū: ⁊ plus q̄ sit tota hu-
mana nā. qd̄ nō pōt ēē. ¶ Itē Amb. sup̄ illud
Heb. 2. Decebat. n. eū p̄pter q̄ oīa ⁊ p q̄ oīa
q̄ multos filios i gl̄iā adduxerat: auctore sa-
lutē eoz p passionē cōsumare. nisi x̄p̄s morēt̄

hō n̄ redimēt. et n̄ redēpt⁹ perirz. Sed nisi
xps incarnaret. non morēt. et sic homo pirz
penit⁹. B̄ aut̄ ē īpossibile s̄. Ansel. et a summa
bonitate penit⁹ alienū: vt creaturā rōnalē
perire penitus sinat. s̄ redēptio hūane n̄ fit
p̄ satisfactōne p̄tī original. q̄ ad satisfactio
nē p̄tī original necia est incarnatio xpi.
¶ Itē Ro. c. In q̄. s. Adā oēs peccauerunt.
p̄tī. n. originale trāsit ī oēs hoīes. Un̄. i.
Cor. i. c. Et sic ī Adā oēs moriūt. ita ⁊ ī xpo
oēs vniūficabūt. p̄tī. q̄ originale vlt̄ ē oī
n̄ hūane. S; satisfactio hoīs vni⁹ ē bonū sin
gulare. q̄ nulla satisfactio alicui⁹ hoīs ē cō
mēsurabil culpe originali. Sed s̄ mensurā
p̄tī debēt fieri satisfactio p̄ p̄tō. q̄ null⁹ hō
singularis pōt satisfacē p̄ p̄tō originali: etiā
si sibi grā offeratur. ¶ Possēt dici ad hoc q̄
īmo poterit hō satisfacē p̄ p̄tō originali. s̄
q̄d ī se ē. q̄ sic singulare ē: ⁊ eius satisfactio
singularis. ¶ Cōt. p̄tī. originale n̄ ē ī aliq̄
singulari. sic ī Petro. q̄ p̄tī. ē: vlt̄ q̄ hoc
singulare ē. S; q̄ ē de gñe. Ade. vñ ī ipō ē
a pte sui gñis. ⁊ nō a pte sue p̄sone. q̄ p̄tī
originale ī quocūq; hoīe fit: ē vitiū gñis. Sa
tisfactio aut̄ hoīs singularis ē act⁹ p̄sone. S;
null⁹ act⁹ p̄sonal pōt expiare vitiū gñis. q̄
nullo mō pōt aliq; hō satisfacē p̄ p̄tō origi
nali: nec ī se nec ī alio. ¶ Itē sic ē ponē gen⁹
humanū ⁊ quāq; p̄tī illi⁹ gñis. ita ē ponere
vitiū p̄sonale: q̄d ē vitiū p̄sone sic p̄tī ali
q̄d actuale: q̄d ē ex volūtate alic⁹ p̄sone. et ē
ponē p̄tī gñiale p̄tī toti⁹ generis. et hoc
ē p̄tī originale. S; sic se h; culpa ad p̄sonā
ita se h; satisfactio culpe ad p̄sonā. S; p̄sona
nō h; p̄tī nisi ī illū actū ē p̄n⁹. Cum q̄
act⁹ culpe original nō sit act⁹ volūtari⁹ alic⁹
p̄sone hoīs q̄ sit fili⁹ Ade. s̄ ē vitiū generis
q̄ nec satisfactio illi⁹ erit ex actu p̄sone.
Itē differt dicit nām: ⁊ rē n̄. sic dicit glari⁹.
q̄ nā dī ipsa spēs sic hō. res n̄ hō dicit p̄so
nā. Res aut̄ n̄ nūq; dat eē n̄. s̄ magis eō.
S; q̄d nūq; pōt eē p̄ncipiū ad eē alicui⁹: nec
ad repationē eē. q̄ res n̄ hūane nō pōt esse
p̄ncipiū repatōis eē humane n̄. S; repatio
humane n̄ fit p̄ satisfactōe p̄tī original. q̄
satisfactio p̄tī original n̄ pōt fieri p̄ aliquā
p̄sonā humanā. et ita nec p̄ aliquē hoīe; sin
gulare. ¶ Itē oē p̄tī ē iniusticia. S; q̄dā ē
iniusticia quā fac homo sibi: et h̄ fit p̄ p̄tī
actuale. Alia ē iniusticia q̄ fit hoī. et h̄ fit p̄
p̄tī originale. S; s̄ modū fīdī p̄tī ē sa
tisfactio p̄ p̄tō. S; iniusticia q̄ ē a p̄tō origi

nali inest p̄sone isti⁹ hoīs ab alio et non a se
q̄ ⁊ iniusticia p̄ quā fit satisfactio p̄ p̄tō origi
nali fiet p̄sone hoīs ab alio. q̄ null⁹ hō pōt
satisfacē p̄ p̄tō originali. etiā p̄ eo q̄d est in
ipso. s̄ opz q̄ sit ab alio satisfactio.

Responsio Ad satisfactioez
p̄tī regrit grā dī
p̄ quā fit absolutio reat⁹ eterni ⁊ sustinetia
pene t̄palis. p̄. ē ex dei mīa. z. ex iniusticia.
iō sic ad remissionē p̄tī actualis: q̄d ē p̄tī
hoīs ex se ipō regrit cū grā dolor seu stric
tio ad h̄ vt satisfaciat p̄ p̄tō. Que q̄d est
pena t̄pal. Ita ad satisfactioē original p̄tī
q̄d ē p̄tī hoīs ab alio stractū non ab actu
suo: regrit cū grā exolo pene t̄palis ab alio:
sine p̄ aliū: ut locū beat̄ dīna iusticia. ¶ Ad
id q̄d p̄mo ob̄. R̄ndet q̄ cū p̄tī actuale
sit ab actu p̄sone ex ipsa. p̄tī hō originale
ē ex vitiū n̄ ipsi⁹ p̄: ⁊ non ex ipsa: s̄ ab alio.
sicut dicit Ansel. q̄ p̄sona corūpit nām: s̄ nā
corūpit p̄sonā. iō nō seq̄: q̄ si p̄sona potest
satisfacē p̄ actuali: q̄ possit satisfacē p̄ origi
nali: quod ē min⁹. q̄ originale ⁊ actuale nō
sunt p̄tī eiusdē generis. et iō nō est p̄p̄ia
oꝛpatio s̄ magis ⁊ min⁹ inter ea. ¶ Ad z.
vñ. q̄ cū dī. de. nō pōt dimittē p̄tī in pte
s̄ ī toto: h̄ intelligēdū ē quātū ad offensa; ⁊
reatū eterne pene: quā de. dimittit p̄ gra
tiā iustificatōis de sua summa mīa. S; nō est
intelligēdū de debito t̄palis pene: q̄ regrit
rōe iusticie. alī de. relinquēt p̄tī impani
tū. ¶ Ad 3. vñ. q̄ duplex honor debet deo
Un̄ ī nā. alī ī p̄sona. Honorē in nā aufert
culpa original. Honorē p̄sone culpa actual.
Honorē q̄ ī p̄sona que abstulit culpa actual
p̄ grām iustificatōis pōt deo reddē p̄sona.
Honorē hō ī nā: que abstulit culpa origina
lis: nō pōt deo reddē p̄sona alic⁹ hoīs: nisi
sit talis que p̄pōdēt in plus q̄ sit tota huma
na nā. ¶ Ad q̄rtū vñ. q̄ originale ⁊ actuale
in Adā fuit idē quātū ad actū. s̄ nō fuit idē
quātū ad reatū. p̄tī. n. Ade duplicē hūit
reatū. q̄ si ipse seruasser p̄ceptū a deo datū
esset remuneratōis cā quātū ad personā ⁊
quātū ad nām. q̄ ex obediētia remuneratō
onē hūisset ī se ⁊ in sua posteritate. sic dicit
Ansel. iō ⁊ reat⁹ fuit duplex in p̄uaricatōe
p̄cepti. Actualis in quātū abstulit p̄miū p̄.
et originalis in quātū abstulit p̄miū n̄. Un̄
p̄tī Ade obligauit p̄sonā ⁊ obligauit nām.
maxime q̄ tota erat ī Adā ⁊ Eva. Et sic p̄
corūpit nām. vt dicit Ansel. nec seq̄. Adā;

per grām satisfactō p reatu actuali. q̄ 7 p ori-
ginali. q̄ psona Ade potuit p grām satisfac-
cere de reatu psonae. s̄ n̄ p reatu n̄. sic̄ oñsuz
ē supra. ¶ Ad q̄ntū dō. q̄ i p̄b̄ p grām dī
mittebat p̄m̄ originale quātū ad offensā
7 reatū pene eterne: que erat tenebra eterne
carētie visiois dei. Nō tñ dimittebat pena
tpalis: q̄ erat carētia visiois dei: q̄sq̄ su-
isset satisfactū put dēm ē. Et s̄lr dō est ad
ultimū. q̄a medicīa circūcisiois sanabat ori-
ginale q̄tū ad offēā 7 eternū reatū. s̄ non
quantum ad temporalem.

Demonstrato q̄ hō
n̄ pōt
satisfacē p se de p̄b̄: p qd̄ est lapsa
huana nā. Querit̄ vtz̄ satisfactō possit fieri
p aliam creaturā: et querit̄ duo. ¶ Primo
vtrū possit fieri p angelicā nām. ¶ 2^o an p
aliq̄ aliā creaturā.

Ad primum ob̄ sic. sumpta
pp̄de quā accipi
unt sc̄i. Quia homo cecidit p aliū ipellētē:
oueniēs ē q̄ hēat aliū releuātē. q̄ cū homo
cecidit p angelū impellētē: oueniēs ē ut ha-
beat angelū releuātē. q̄ oueniēs ē vt satisfac-
tio fiet p angelū. ¶ Itē Ro. 5. Multo magis
iustificati i sanguine ipsi salui erim̄: ab ira
p ip̄m. glo. Ut sic iusticia vincēt diabol̄. qd̄
cōter explanat. q̄a cum in xp̄o nihil dignū
morte inueniret: occidit eū tñ. et iō iustū ē:
vt debito:es quos tenebat: liberi dimittat̄.
Si q̄ hec ē rō quare diabol̄ iuste pdidit oēs
in qb̄ dñū hēbat añ passionē. q̄a misit ma-
num i illū i quo nihil iuris hūit: 7 pcurauit
ei mortē. q̄ cū ista rō possit seruari. si āgel̄
accepisset carnē: 7 diabol̄ pcurasset ei mor-
tē. p angelū de iusticia possit fieri satisfactō
¶ Cōf. De rōne iusticie ē: vt q̄ peccauit sa-
tisfaciat. q̄a ille q̄ obligauit d̄ solūe debitū.
S; i satisfactōe p p̄b̄ originali d̄ seruari
iusticia. q̄ p hōe; d̄ fieri illa satisfactio: n̄ p
angelū. ¶ Itē reat̄ p̄b̄ originalis obligat
totā humanā nām: 7 oēs illi generis seu n̄
ad vānationē eternā. S; null̄ āgel̄ pōt ex
se equari toti humane n̄. Si q̄ i satisfactōe
sic̄ dicit̄ Ansel. op̄ fieri restitutio de ablato: 7
emēda de iniuria. Et ita illd̄ p qd̄ fit satisfac-
tio d̄ eē maī q̄ omissū. et op̄ plus reddē
q̄ fuit ablatū. q̄ op̄ ille p quē fit satisfactio
de p̄b̄ originali: sit tātus: q̄ possit eq̄ri toti
hūane n̄. et q̄ etiā plus valeat. S; null̄ an-
gel̄ singularis ē h̄. q̄ p nullū angelum pōt

fieri satisfactio h̄. ¶ Itē et si hō repec̄: op̄
q̄ restituat ad dignitatē illā: quā h̄iturus
erat añ p̄b̄: si nō peccasset. S; si repec̄ p an-
gelū: nō pōt restitui ad illā dignitatē. q̄ per
angelū n̄ pōt nec d̄ r̄parari. ¶ Aut n̄ poss;
restitui ad illā dignitatē: quā h̄itur̄ erat: si
nō peccasset: si reparef̄ p angelū: p̄. qm̄ si n̄
peccasset eēt eq̄lis angelis dei i celis. et hoc
idē nobis p̄mittit̄ post repationē 7 resurre-
ctionē. Mat. 22. Mar. 12. Luce. 20. Erūt sicut
angeli dei in celo. ¶ Si autē repec̄ p angelū:
nullo mō poterit puenire ad illā dignitatē
q̄ sit equalis angelis. q̄a hō fact̄ ē ad imagi-
nē 7 similitudinē dei. S; n̄. S; rōe sue repa-
tionis d̄ hō seruitiū ei: p quē repat̄ ē. q̄ si p
angelū reparef̄: eēt ei āgel̄ dñs. hoc autē
n̄ decet dignitatē humanā. q̄ nullo mō pōt
eē: q̄ hō p angelū reparef̄ ad suā dignitatē
Et iste due rōes fundat̄ sup auctoritate An-
sel. qui dicit̄. Quēcūq; alia psona hominem a
morte redimēt: ei seruus idē; hō recte iudī
caref. qd̄ si esset: nullaten̄ restaurat̄ esset i
illā dignitatē: quā h̄itur̄ erat: si n̄ peccasset.
cū ipse qui nō nisi seruus dei 7 equal̄ āgel̄
bonis futur̄ erat: seruus esset ei: q̄ de non
esset. ¶ Cōcedendū igit̄ s̄. Ansel. 7 h̄itatē
q̄ nō potuit hō nec debuit p angelū repari
¶ Ad p̄mā rōnē in contrariū dō. q̄ idē ordo
seruat̄ ē in lapsu 7 i repatiōe hūani gn̄is.
q̄a sic̄ ibi fuit cōsensus mulieris cā p̄b̄ malo
angelo eidē suggerētī. gn̄. 3. ita cā repatiōis
hōis fuit cōsensus mulieris bono angelo ei-
dē nūciātī. Luce. 1. Cui r̄ndet virgo. Ecce an-
cilla dñi zc. Ad istū. n. cōsensuz cōsecuta ē in-
carnatio. et p̄pter h̄ d̄ cā repationis. Et
sic̄ patet qualiter ordo reparatiōis cōseq̄ ad
ordinē lapsus. Uñ sic̄ in lapsu fuit mal̄ an-
gel̄ suggestor. ita i repatiōe fuit bon̄ an-
gel̄ n̄re repatiōis p̄dicator. ¶ Ad secūdam
dō. q̄ rō iusticie i n̄ra redēptōe respicit: q̄
fiat satisfactio. S; de exigētia iusticie ē: q̄ q̄
peccauit satisfaciat. Angel̄ aut̄ n̄ peccauit:
et iō nō eēt satisfactū: si p angelū incarnatū
fiēt satisfactio. qm̄ 7 si diabol̄ mittēt manū
i ange-ū incarnatū: nō tñ fiet satisfactio. ¶
Ad illd̄ rō qd̄ ob̄. q̄ diabolus iuste detine-
bat hōe; zc. r̄ndet Ansel. Quāuis hō iuste a
diabolo torquēf̄: ip̄m tñ iniuste torq̄bat. hō
nāq; meruerat vt paniref̄: nec ab ullo oue-
nienti: q̄ ab illo cui cōsenserat vt peccaret.
diaboli rō nullū meritum erat vt paniref̄:
imo tanto faciebat iniusti: quāto nō ad h̄

amore iusticie: s̄ iusticia malicie impellebat
ad torquendum.

Secundo queritur

utrum possit fieri reparatio humani generis per
creaturam aliam ab angelo. Ad quod sic ob̄
Aug. Dina iusticia non plus exigit in pena:
q̄ commissum fuerit in culpa. Si q̄ commissum est in
culpa a deo pura creatura. q̄ non exigit sa-
tisfactionem nisi pure creature. q̄ pura creatu-
ra poterit satisfacere. ¶ Itē tota bonitas hu-
mani generis est finita. q̄ ipsa est creata. Et
ois creatura est finita. q̄ possit inueniri vel
creari a deo pura creatura p̄ quam possit esse
recompensatio bonitatis amisse. q̄ aliq̄ creatu-
ra possit esse equalit̄ bonitatis amisse. q̄ p̄
illa potuit fieri reparatio. ¶ Cont̄. Sic dicit
scī. maī est d̄ im pio facere piū: q̄ creare celū et
terrā. S; p̄ lapsus humani generis oēs cecide-
rūt in impietate. Ergo ad h̄ q̄ d̄ impiis fiat
piū: op̄ q̄ interueniat maī: a deo: q̄ fuerit
creatio celi et terre. Si q̄ actio maior non pot̄
venire nisi a deo creatoris oī potent̄: p̄ q̄
p̄ nullā virtutē creature pot̄ fieri h̄ actio: q̄
est reparatio humani generis. ¶ Itē Ansel. Necesse
est q̄ bonitas dei p̄ incommutabilitatē suā p̄fi-
ciat in hōe qd̄ incepit. ¶ Itē h̄ negt̄ fieri ut
fiat hōis reparatio. nisi sit q̄ soluat deo p̄ p̄tō
hōis aliquid maī q̄ oē qd̄ preter deū est. Ex
h̄ seq̄. q̄ ille q̄ poterit dare de suo aliquid
maī: q̄ oē qd̄ non est deus: poterit hāc satisfac-
tionē facere: et non alii. S; nulla creatura pot̄
dare aliquid qd̄ sit maī q̄ oē qd̄ est p̄ter deū:
nisi deus solus. q̄a nihil est maī oī q̄ sunt p̄ter
deū nisi deus solus. q̄ solū hāc satisfactionē pot̄
facere solus deus: et non aliq̄ creatura. ¶ R̄. Cō-
cedēdū q̄ nulla pura creatura pot̄ hāc sat̄-
sactionē facere. ¶ Ad p̄mā rōnē in contrariū d̄
q̄ quantitas peccati a deo d̄ attendi quantū
ad ista tria. s̄. quantū ad peccatē. et quantū ad
ordinatōnē p̄t̄. et quantū ad illū in quē pec-
cat. Et q̄ quantitas p̄t̄ debeat attendi p̄ opa-
tionē ad illū: in quē peccat: p̄. qm̄ si aliq̄s of-
fendēt regē et militē: p̄ offendēt offendēdo
regē q̄ militē. Et ita quantitas istius offense
attendit̄ ex pte ei⁹ in quē peccat. his q̄ modis
attendit̄ vna iusticia q̄titatē p̄t̄ a deo. s; q̄
p̄t̄m a deo quantū est ex pte peccat̄: fuerit solū
creature. tñ peccauit a deo in bonū infinitū:
s̄. in deū. ¶ Itē deordinauit et reā fecit totaz
humanā nām. q̄ s̄ istos duos ad min⁹ est
p̄t̄m a deo infinitū et transcendēs oēs humanaz

creaturā. Si q̄ deus d̄ exigit in pena q̄tū cō-
missū est in culpa. p̄ q̄ d̄ exigere penā infinitā
pro p̄tō a deo. Aut si admittat satisfactionē
d̄ fieri satisfactio a tali p̄sona: in qua sit in-
finitū bonū: et a qua sit ordinatio toti⁹ hūa-
ne n̄. S; nulla pura creatura est h̄. et p̄pter
h̄ de iusticia non fuit: ut p̄ parā creaturā fiet
h̄ satisfactio. ¶ Ad 2^{am} d̄. q̄ bonitas cre-
ature finita est in se. tñ ipsa ordinata est ad infi-
nitū bonū. Qñ hō ipm̄ offendit: deordinata
est ab illo: et est rea infiniti mali. Cū q̄ bonitas
creature sit finita: p̄ q̄ nulla creatura pura
possit humanā restitutē illi a quo deordi-
nata est p̄ p̄t̄m. q̄a bonitas creature cū sit fi-
nita: non pot̄ recompensare humanā bonitatem
infinitā. Jam igit̄ h̄m̄ q̄ p̄ deū fieri debet
reparatio: non p̄ aliquā creaturā puram.

Probatō

q̄ reparatio humani ge-
neris non possit fieri
sine satisfactioe. et q̄ non possit fieri p̄ hōiem
puz. nec p̄ creaturā aliā. oñ dēdū est q̄ si de-
beat fieri p̄ hōie: deū. ¶ Ad qd̄ sic ob̄. Si
de h̄ virtutis est creare et recreare. s̄. virtutis infi-
nite. q̄ sic in creatōe n̄ iterat̄ aliquid mediū
nec vnif̄ deus in creatōe alicui creature. q̄ nec
in recreādo vnif̄ alicui creature: nec debet
eadē actio creature media ad h̄ q̄ recreet
humanū gen⁹. q̄ p̄ se debet recreare humanā
nām. ¶ Itē solo h̄bo voluit deus creare oīa.
S̄. i. dixit et facta sunt. q̄ solo h̄bo non vni-
to alii debuit reparare. Nō s̄ seq̄ q̄ h̄bo caro
factū sit ad h̄ ut h̄o repara. ¶ Itē Ansel. Nō
est sapiēs q̄ non vult vitare indecētā cū possit
S; miseria. mors. sitis. esuries. et passibilitas
ista non decet vna nām. q̄ si vult deus ista
accipere: dicem⁹ ipm̄ insipientē. S; ista ocomi-
tāt̄ humanā nām. q̄ non decet deū ut accipiat
et vnif̄ humane n̄ ad h̄ q̄ satisfaciatur pro
p̄tō hōis. Et h̄ est qd̄ dicit Ansel. ponēdo opi-
nionē infidelium. Si dicit q̄ hec oīa non potuit
facere deus solo iussu: quē oīa creasse iubendo
dicit̄. repugnatis vobismetipsis. q̄a impotē
tē ipm̄ facit̄. Ecce sup̄ hoc fundat̄ 2^{am} ob̄.
Deinde dicit̄. aut si fatemini q̄a potuit: s̄ non
voluit: nisi hoc mō. quō sapiētē potestis eū
oñdē. quē sine vlla rōne tā indecētā velle
pati asserit̄. ¶ Cont̄. Si deus solo h̄bo et solo
iussu liberasset humanā nām. q̄ liberasset eā p̄
potētā suā sine satisfactioe commissi. q̄ dimisit̄
set p̄t̄m hōis impunitū. hoc autē est impossibile
q̄ non debet liberare gen⁹ humanū p̄ potētiaz
solā. nec p̄ solū iussū. q̄ autē deus non debuit

peccatū dimitte impunitū p̄. q̄a sic de' nō
pōt facē malū. ita nec pōt facē aliqd inordi-
natū. S; p̄m̄ inordinatū nō dimittit: nisi
satisfactio vel pena sequat. sic dicit Ansel. q̄
n̄ debēt dimitte p̄m̄ sine satisfactōe. ¶ Itē
de' nō debēt satisfacē l; possēt. sol' autē hō
inter creaturas oēs debēt satisfacē: s; n̄ pōt.
p̄pter quātitatē p̄m̄. q̄ necē ē q̄ satisfaciāt:
d' q̄ pōt. et hō q̄ d; q̄ debēt satisfacē d' hō
et nō sol' de' nec sol' hō. et h̄ ē quod dicit
Ansel. Nō pōt facē hāc satisfactōē nisi d'.
nec eādē nisi hō. aliqñ n̄ satisfaciēt hō. Si q̄
ostat q̄ necē ē hōes reparari: nec h̄ valet esse
nisi fiat p̄dicta satisfactio: quā non pōt facē
nisi de': nec d; nisi hō. necē ē igit q̄ eā faciat
deus hō. ¶ Itē ad h̄ q̄ sit satisfactio p̄dicta
op̄s q̄ sit ab illo q̄ possit: et ab illo q̄ d;. S; h̄
nō potest inueniri nec in solo deo: nec i solo
hōie: nisi uniat de' hō. q̄a de' pōt: s; nō d;.
hō h̄ d; s; nō pōt. q̄ op̄s q̄ ille faciat hāc sa-
tisfactōē q̄ sit hō de'. n̄ ali' q̄ ali'. q̄ h̄ ē qd̄
dicit Ansel. Si nō sit idē de': qd̄ q̄ hō. i. possibi-
le ē q̄ ambo nō faciāt qd̄ fieri necē ē. s. repa-
tionē hūanā. Nā de' nō faciet. q̄a nō d;. nec
hō. q̄a nec pōt. ut q̄ h̄ faciat deus hō necē ē
ip̄m eē p̄fectū hōies p̄fectū deū. q̄ hāc satisfa-
ctōē factū ē. ¶ Qd̄ d̄cedēdū ē. q̄ hāc sa-
tisfactōē requirit necitas iusticie: ut fiat per
deū unitū humane n̄. ¶ Ad p̄mā rōnem.
in contrariū dō. q̄ nō ē sile oīo de actu creati-
onis q̄ recreatōis. Nā act' creatōis ē solū p̄
rōnē potētie. et cū illa potētia sit infinita. et
cā sui opis nō exigit aliquā creaturā mediā
i creando: imo hoc repugnaret sūme potē-
tie: qd̄ oparet p̄ mediū aliqd̄: quātū ē de rōe
potētie: q̄a si exigēt creaturā mediā: iā non
esset tota cā sue opatiōis. et p̄pter h̄ i crea-
tione rez nō opat' ē de' p̄ creaturā hūanā
mediā. Recreatio aut nō solū ē p̄ rōnē po':
s; cū h̄ p̄ rōnē iusticie. q̄a i recreatōe agitur
de dimissioe p̄m̄: ad quā de iusticia seq̄ sa-
tisfactio. sic p̄batū ē sup̄. et q̄a hāc satisfac-
tione potest facē de': s; nō deb; de se. eā d;
hō: s; non pōt. p̄pter hoc op̄s q̄ i recreatōe
uniat de' hūane n̄. Et p̄ h̄ p̄ B' ad 2^o.
¶ Ad 3^o dō. q̄ de' penalitates nō assūpsit
sine rōne: s; sūma rōe: et altissimo cōsilio sap̄te
dei. vñ dicit Ansel. Nō ne vñ satis necessaria
rō cur h̄: de' facē que dixim' debuit. q̄a hu-
manū gen' tā p̄ciosū op' ei' oīo pierat. nec
decebat ut qd̄ deus de hōuine p̄posuerat:
penit' anihilaret. nec ei' p̄positū ad effectū

duci poterat: nisi gen' humanū ab ipso cre-
atore suo talī liberaret. Jā q̄ hēm' ex p̄cis
q̄ p̄ hōies deū d; fieri reparatio humani ge-
neris q̄ satisfactio peccati.

Sequitur de ^{conueniē-} ^{tia incar-}
natōis. circa quā ingreda sunt ista
Primo de conueniētia incarnatiōis posita nā
lapsa. Deinde de conueniētia incarnatiōis: si
nō fuisset nā lapsa. ¶ Itē q̄ ad p̄ q̄rif in
p̄mis de conueniētia incarnatiōis a pte vnibi-
liū i ḡnali. Deinde a pte vnibiliū i sp̄ali.
¶ Itē a pte vnibiliū i sp̄ali q̄rif d' conueniētia
vnibilitatis ex pte dīne n̄. vtrū dīna nā sit
vnibil'. ¶ Utrū abstractis p̄sonis sit vnibil'.
¶ Utrū sit vnibilis i vna p̄sona tm̄: v' etiā
in plib' p̄sonis. ¶ Deinde dato q̄ i vna tm̄
querit in qua. ¶ Itē ex pte hūane n̄ q̄rif d'
vnibilitate p̄ opatiōe; ad nām angelicā. ¶
Deinde de vnibilitate p̄ opatiōem ad oēm
aliā creaturā. ¶ Deinde vtrū hūanitas as-
sumpta debeat esse nri generis. vtrū homo
ille potuit esse Adā. ¶ Deinde vtrū hō ille
debut plasari p̄ via generatiōis. Utrū
de viro sine muliere. Utrū de muliere tm̄

Primo ergo queri

tur i generali vtrū dīna nā: et humana sint
vnibiles ad inuicē. Aug' i li. de aīa et spū.
Silia gaudēt silib'. Ex h̄. n. ē corp' vnibile
aīe. q̄a i simū aīe. s. fantasma vel fatasticus
spūs. et sup̄mū corpis. s. sensualitas silia sūt
q̄ cū nā dīna et humana sint siles. cū sit hō
qd̄ imaginē dei fact'. p̄ q̄ sunt vnibiles.
¶ Itē Aug'. in li. de aīa et spū. Sic sup̄maz
aīe. s. intelligētia siue mēs imaginē et silitu-
dinē gerit sui sup̄ioris. idest dei. vñ ei' su-
sceptiva eē potuit et ad vnionē p̄sonalē. sic
sup̄mū carnis. s. sensualitas aīe gerēs silitu-
dinē: ad vnionē p̄sonalē ei' eēntiā suscipere
pōt. Silis q̄ ē opatio quātū ad vnibilitate;
mētis: que ē sup̄ma ps aīe ad deū. et sensua-
litas: que ē sup̄mū carnis ad animā. Si q̄ sen-
sualitas carnis nālī ē vnibil' ipsi aīe vnione
p̄sonali. ita nālī ordine aīa hūana erit vni-
bilis deo vnioe p̄sonali. ¶ Conē. Oīa vni-
bilis sunt silia. S; oīs silitudō ē s' aliquam
formā cōe; q̄ oīa vnibilia h̄nt aliq̄ formā
cōem. S; nō ē accipe aliqd̄ cōe dei et hōis:
siue creatoris et creature. nec i ḡne nec i sp̄e
q̄ nō ē accipe aliq̄ mō silitudinē inter deū et
hōies. ergo nā dīna et hūana n̄ sūt vnibiles

¶ 2^o rō ad idem. Nulla inter q̄ ē penit^o di-
 stātia impoportōabil sunt vnibilia. S; cre-
 ator ⁊ creatura sunt hi^o. q̄a distātia ē inter
 bec infinita. sic inter finitū ⁊ infinitū. ergo
 nullo mō sūt vnibilia. **¶** R^o. dō q̄ similitudo
 dupl^r attēdit inter aliq̄. Aut s^o formā cōez
 p̄ticipatā ab illis. et h^o mō nō ē similitudo aliq̄
 inter nām dīnā ⁊ hūanā creaturā. Uel s^o
 conueniētiā p̄portōis vnus ad alterum. et h^o
 dupl^r. Uno mō opādo duo ad tertiu. et h^o
 mō iusticia increata ⁊ creata conueniūt. s; nō
 ī aliq̄ forma col genē vel spē. q̄a iusticia in-
 creata ē sba dīna. iusticia hō creata est q̄li-
 tas. S; conueniūt ī hūidine ad eūdē effectū:
 q̄ ē reddē vniciq̄ qd suū ē. Alio mō attē-
 dit hęc similitudo opādo vnū ad altez. vt si
 dicas. De^o ē bon^o. creatura ē bona. bonitas
 increata ē bonitas p̄ essentiam. s; ipse de^o. et
 ad hāc ordinat bonitas creata. Hoc q̄ qd dī
 co ordinari ad illā: fac conueniētiā ⁊ similitudi-
 nē bonitat^{is} create ad increatā. Nō tñ ē dō.
 q̄ bonitas increata sit filis bonitati create.
 s; e^o. q̄a nūq̄ determinat similitudo respectu
 alic^o deterioris: s; respectu maioris vel eq̄lis
 Sic q̄ dom^o in ope similis ē domui vel arti
 ī mēte. eo q̄ facta ē ⁊ dūta ī esse s^o illā. s; nō
 d^o e^o ars similis domui. Ita creatura filis
 d^o creatori. q̄a ē ordinabilis illi. et nō e^o. q̄
 similitudo attēdit ī ordie vel hūidine uni^o ad
 alterā. et ex h^o sūt vnibiles. **¶** Ad 2^o dō. q̄
 qdā ē distātia essentialis rei ad rē. et h^o mō
 infinita ē distātia n^o dīne ad nām creatā.
 Alia ē distātia rez s^o esse ordinis. et hęc nō
 ē infinita creature ad creatorē. et s^o istam
 min^o distat hō a deo: q̄ aliq̄ alia creatura.
 q̄a vltimū corp^o in nā ē corpus hūanū cō-
 municās cū oī corpe in nā. Simil^r vltima
 forma in nā ē aīa roalis. Et inde ē q̄ omnia
 alia ordināf ad hōez. et ideo est p̄pinq̄ior
 deo. et ita est ei vnibilis.

Sequitur de conueniētiā in-
 carnationis a
 pre vnibiliū ī spāli. Et q̄rit vtrū nā dīna sit
 vnibilis hūane. Ad qd sic obf. De unitū est
 terminatū. q̄ oē vnibile ē terminabile. Sed
 nullū infinitū ē terminabile. q̄ nullū infini-
 tū ē vnibile. S; nā dīna ē infinita. q̄ ipsa nō
 ē vnibilis. **¶** Si dicas q̄ nā dīna in se cōside-
 rata nō ē terminabilis. s; s^o q̄ cā. q̄a cā quo
 dāmō terminat ad suū effectū. **¶** Cōf. s^o q̄
 cā est ī rōne potētie. seq̄f q̄ potētia dei sit
 terminata. qd ē falsū. **¶** Itē oē vnibile est

potētiāle respectu unionis. S; oē potētiāle ē
 impfectū respectu maioris p̄fectōis. Si q̄ oīf
 impfectio relegat a deo. q̄ ⁊ vnibilitas.

¶ Cōf. Dei potētia ē ī oēz actū: q̄ nō ponit
 inordinatōez vel defectū. Si q̄ vnire nō po-
 nit inordinatōez vel defectū. q̄ dīna poten-
 tia pōt sibi vnire hūanā nām. q̄a h^o quod ē
 vnire sibi nō ponit defectū act^o ul inordina-
 tōez. s; sūmā p̄fectionē ⁊ ordinē. **¶** R^o. Infi-
 nitū d^o dupl^r. s; qd nec finit aliqd nec finit^r
 ab aliquo. et sic ē dīna eētia infinita ab eter-
 no s^o se. q̄a sic nō finit nec finit^r ab aliq̄. Uel
 d^o ī finitū: qd nō finit ab alio: s; finit aliud. et
 h^o mō d^o ī finitū s^o q̄ ad ipsaz ordinat crea-
 tura. Et ista distātio h^o ex hūidine hūinf
 p̄positōis in. addite p̄ opōnē ei qd ē finitū:
 q̄ pōt d^o abnegationē finiti ī q̄tū finit^r: ul
 finiti īquātū finitū. Est. n. dice dīnā eētia
 finire creaturas īquātū ab ipsa sūt ut a p̄n^o
 ⁊ īquātū ad ipsā ordināf vt ad finē. et sunt
 s^o ipsam. Nā sic dic Trimegist^o. Dīna eētia
 ē sic spera ītelligibilis. cui^o cētū ē ubiq̄
 circūferētia uero nūq̄. **¶** Inquātū. n. dīna
 essentia cōsiderat vt res ī se p̄fecta est. cui^o nō
 ē accipe finē bonitat^{is}. et sic cōsiderat ut circū-
 ferētia. cui^o nō ē accipere finē nec p̄n^o. s; ē ex
 oīa. Sic ē de bonitate dei. Uel pōt cōsidera-
 ri ut ē ī creatura finit^r ipsaz ⁊ limitās ⁊ de-
 ducēs. et sic d^o cētū. q̄a sic cētū finit lineas
 et ab ipō linee deducit. ita creator finit cre-
 aturas et limitat ⁊ deduc eas. **¶** Ad 2^o hō
 .s. De vnibile ē potētiāle respectu unōis zc
 dō. q̄ duplex ē potētia. s. actiua ⁊ passiua.
 Si loquamur de potētia passiua: sic neq̄ est
 q̄ nā dīna nullo mō ē vnibilis. q̄a qd ē uni-
 bile hoc mō ē potētiāle respectu maioris p̄-
 fectōis. q̄a q̄ nō est potētiāle: q̄ potētia dei p̄-
 ficiat ex actū ī carnatōis. p̄pter h^o nō ē ponē
 s^o niā istā dīnā nām vnibile. Si aut loqua-
 mur de potētia actiua sic nā dīna ē vnibilis
 hūmāe. q̄a ī deo ē potētia actiua: ut sibi uni-
 at nām humanā. vnibile igit d^o de nā dīna
 s^o potētiā actiua. s. q̄ possit sibi vnire nām
 creatā. De nā hō humana d^o fm potētiā
 passiuā. eo q̄ possit vniri. et ī hoc fuit sūma
 ostētio ⁊ māifestatio sue potētie. Pōaf eīm
 q̄ nō possit vniri actiue n^o hūmāe. h^o nō dicēf
 esse p̄fectōis ī deo. Et sic cōcedēū est q̄ nā
 dīna ⁊ humana sūt vnibiles.

Postea queritur utru
 abstr
 tis p̄sonis sit vnibilis dīna nā. et ostēdit q̄

nō. Supponim⁹. n. q. vniō i dñis sit sbalis:
7 n̄ accidētalīs. S; oīs vniō sbalis ē n̄: vel
p̄fōne. qā i sba dīna n̄ ē reperire nisi nā; vl̄
rē n̄. Res x̄o n̄ ē p̄fōna: vbi cōtigit repire
p̄fōnā. vniō ḡ sbalis erit i nā vel i p̄fōna. Si
igit dīna nā vniō hūane: b̄ erit vel i vnita
te n̄. vl̄ p̄. S; p̄ n̄. quia iā positū ē q̄ p̄ sūt
abstracte. Cū ḡ vniō supponat ens: erit illa
vniō i unitate n̄. ḡ cū hoc sit impossibile. sic
hic ita mōstrat: n̄ vniō dīna nā humane i
unitate n̄ nec p̄. vt p̄ ex dictis. ḡ nullo mō
ē unibilis abstractis p̄fōnis. ¶ Ad idē euidē
ti⁹ arg⁹. Ansel. Si uniret dīna nā hūane nō
abstractis p̄fōnis: aut ipsa dīna nā mutabit
i hūana. aut ex⁹. aut fiet tertia nā ex illis p̄
vniōnē. vel saltē fiet vtraq; vniō i alia nā.
Tertiū ē impossibile. qā ex hoc seq̄ q̄ dīna
nā sit possibil ad vltiorē p̄fōnē. ¶ Itē
sequē ex b̄ q̄ eēt aliqd: qd̄ neq; esset creatū
neq; icreatū. s. id tertiū. Silr̄ duo p̄ma sūt
i possibilīa. Aut eēt dicē post vniōnē. nā di
tina ē humana et ex⁹. ḡ n̄ fiet vniō i nā. silr̄
nec i p̄: cū ponat eē abstracte. igit abstractis
p̄fōnis zc. ¶ Si dicat q̄ hoc sit vniō d̄ p̄fōis
icreatis. vñ n̄ fiet vniō i p̄fōna icreata. s. i
p̄fōna creata. sic i hōie aliq. ¶ Cont̄. n̄bilo
min⁹ adhuc seq̄ incōueniēs. s. q̄ dīna nā sit
possibilis ad maiorē p̄fōnē. et ita eēt māl
respecta vniōnē create. Redit ḡ ad idē qd̄
p̄us. ¶ Si dicat q̄ illa ē talis vniō sic accēt
7 sbiecti. qā hūana nā i illa vniōe degnat i
accēt. qā oē qd̄ aduenit rei post eē cōpletū
tenet modū sine nām accētis. Talis aut est
hūana nā respectu dīne i illa vniōe. ¶ Cōf
Ubi cūq; ē vniō sbiecti 7 accētis: accētis trā
sit i vniōnē sbiecti ita q̄ ē vñ numero cū
ipso. vt albū 7 sof. cū vñ sof. albus. ḡ p̄ hoc
hūana nā trāfret i unitatē n̄ dīne: quod ē
i possibilē. ¶ Prererea sequē q̄ dīna nā eēt
sbm̄ respectu hūane. qd̄ itēz impossibile ē.
¶ Ad opp⁹ sic. Abstractis p̄fōnis adhuc in
telligit dīna essētia: et intelligit ipsa oīpo
tētia siue sūma potētia. sapiā 7 bonitas. S;
n̄ ē oīpotētia nisi dīna eētia poss; se unire
hūane. ḡ si remaneat i ipsa oīpotētia. p̄ q̄
abstractis p̄fōnis pōt se illi unire. et ita est
adhuc unibilis. ¶ Item remanet scia q̄ scit
suā oīpotētia. et sua bonitas: qua n̄ vult di
mittē perire creaturā hūanā. hec aut suffici
unt ad illā unionē 7 faciūt ipsā. ḡ abstractis
p̄fōnis p̄ itellektū adhuc ē unibilis dīna
eētia. ¶ R̄ p̄ Anf. De icarnatōe vbi nā

dīna 7 hūana n̄ pōt inuicem mutari: nec ita
misceri. ut qdā tertia fiat ex duab⁹: q̄ nec sit
dīna nec hūana. ḡ in p̄ nec ē unionē fieri.
vico ḡ q̄ abstractis p̄fōnis n̄ itelligo dīnam
nā; posse uniri. Et si aliqs forte poss; b̄ itel
ligē: ego n̄ itelligo. qā sicut dicit Jo. Dama. 3.
li. Op̄ scire q̄ n̄ s̄m̄ terminatōez n̄ vel sbiōez
vel alteratōez vel cōfusiōez caro dñi. i. hūani
tas deificata dī. et sbdit auctoritatē theolo
gi Gregorū niffeni. Hoc n̄ s̄m̄ trāsmutatōez
n̄ sit. s. s̄m̄ vsp̄satinā unionē: q̄ s̄m̄ iposta
sim: s̄m̄ quā id̄sbilr̄ deo x̄bo unita ē. et eā
q̄ ē inuicē nāz circū cēssionē: vt aim⁹: 7 fer
ri ignitōem. et sbdit. Quēadmodū. n. ignitō
n̄ trāsmutat igniti nām: et eā q̄ ignis. s. mō
strat 7 ignitū: 7 qd̄ ignitū. et n̄ vni⁹ s̄ duo
rū ē demonstratiū. ¶ Prerēa dō. q̄ abstra
ctis p̄fōnis n̄ pōt itelligi illa unio: qā nūq̄
itellekt⁹ n̄ itelligit nām eē i actu: nisi i re n̄
sicut hūanitatē eē i actu n̄ itelligo nisi i ba
bēte ipsa; silr̄ igit nec dīnitatē itelligo nisi
i hūte dīnā nā; h̄ns aut illā ē p̄ vel iposta
sis. Cū igit p̄ rē n̄ tm̄ sit itelligibil vni⁹: cō
stat q̄ n̄ pōt itelligi uniri: si abstr̄ h̄at p̄ sine
res n̄ ab ipa n̄. qd̄ pleni⁹ ifra uidebit.

Uniō q̄ dīna natura n̄ itelligit uni
bilis abstractis p̄fōnis: cōsequē
ter ē qd̄ vtrū sit unibilis i p̄ vna ul̄ i plib⁹
p̄fōis. Et q̄ i plib⁹ n̄. Sic creatio ē op⁹ tri
nitatē. ita recreatō siue icarnatō. S; tota tri
nitas uniformiter se h; ad creatōez. nec ali
qd̄ attribuit uni p̄: qd̄ n̄ alii q̄tū ad opus
creatōis. ḡ silr̄ opus recreatōis toti trinitati
attribuit. nec magis deb; attribui p̄ filii q̄
alii p̄. S; recreatō facta ē per icarnatōez. ḡ
dīna natura i trib⁹ p̄fōis ē icarnabil sine i
carnata. ¶ 2⁹ rō tal ē. i. 3. c. p̄. vñ. tertiū libri
sētē. dicit magr̄. Q̄ p̄ 7 filii⁹ 7 spūs scūs po
tuerūt icarnari. ḡ p̄as ad icarnadū fuit eis
cōis. ḡ p̄ aliqd̄ coē i ipis. S; nihil ē coē i ipis
nisi essētia. ḡ essētia i p̄re 7 filio 7 spū sc̄to
potuit icarnari. ḡ i plib⁹ p̄fōis potest fieri
icarnatō. ¶ Itē qd̄ cūq; esse h; dīna essētia
i natura icreata: pōt habē i natura creata.
cū potētia dīna p̄cipue q̄ ad suū esse sit iter
mīabil. S; i natura icreata hab; esse i trib⁹
p̄fōis. ḡ i natura creata potest esse dīna essē
tia i trib⁹ p̄fōis. S; i natura creata ē p̄ icar
natōem siue p̄ unioem. ḡ i trib⁹ p̄fōis. ¶ Ad
oppositū sic. Dīs unio vel ē i unitate nature
vel i unitate p̄. Si igit dīna essētia uniat i
plibus p̄fōis: vel hoc erit i unitate nature

ul' i unitate p. S; n. n. sic on suz e i alia qoe
deducendo ad icoueniens. s; nec p. ga ubi e
pluralitas psonaz: ubi n e unitas p. ga uni
tas r pluralitas psonaz opponit. Si g unio
dine n cu humana terminat ad unitate p
p; q n pot ei vniri i plurib' psonis. ¶ Tres
vnerfas psonas ee una eadeq' psona i uno
eodēq' hoie: s; negt itelligi. sic dic' Ansel. ga
ibi eet repugnātia itellectū. S; si dīna eēn
tia itelligat i pl' b' psonis eē vnibilis n' hu
mane. esset tūc itelligē ples psonas esse unā
g cū h sit i possibile. r p mūm e impossibile.
¶ Media pbat sic. s. q' si dīna eēntia vniret i
pl' b' psonis: itelligēt p' eē una i quātū illa
nā i q fieret unio triū psonaz itelligēt. ut i
at homo: vel sicut i dīdū: n' ut spēs. vnde si
trinitas psonaz assumēt hoīem vel hūani
tate: illa hūanitas n' eet coīs ut spēs. s; ut i
dīdū. Illud aut i dīdū aut e p'. aut n. et
cū sit rōalis n' i dīdū sba. g est p'. g esset
itelligē plures psonas eē unā: qd nequit itel
ligi s' Ansel. Et h est qd dic' Ansel. Si hō un'
cū plurib' psonis e vna p': necē e plures p
sonas: q' alie sunt: ad se iūicē eē unā eadēq'
psonā. ¶ Itē i possibile e diuersaz psonaz
pprietatū eadē eē collectionē. Sed si ples p'
dīne assumerēt vnū eūdeq' hoīez: eet diuer
faz psonaz pprietatū collectio. g illd e im
possibile. ¶ Itē si p' r fi. r spūs. s. assūpisset
h i dīdū i h. tē q' cūq' eet pprietas ei'. eet p
pprietas p'ris r fi. r spūs. s. S; p' vnionē i p'
ad psonā p'ris i unitate p' e pprietas q' hū
pprietas p' p'ris. q' q' hū e p' generās. ¶ Itē
p' vnionē eiusdē ad filiū e pprietas ei' pprie
tas filiū. q' q' hū e p' genita. S; p' vnionē ad
spm scm e p' pcedēs. Cū g p' vnionē ad q' h
psonā hēat q' hū pprietate cuiusq' p'. et q' libz
p' coicere pprietates q' hū. seqt' necessario q'
pprietas cuiusq' p' sit p'ris. et fil' filii. et fil'
spūs scī. et ita erit ibi ofasio psonaz. ¶ R'
Qm' circa istā sacratissimā mām nihil e te
mere asserēdum. quāuis Ansel. dicat. z. li. cur
de' hō. q' plures p' n pnt vnū eūdeq' ho
minē assumē. ga necē e i una persona unidēz
fieri. tñ dō sine p'udicio. q' cū d' vn' r idē
hō: pōt supponi vna r eadē p'. vel unū in
dīdū. Dīa. n. e inter i dīdūm r psonā.
¶ Persona. n. dic' rē sūme discretā: vel distin
ctā pprietate digniozi. et inde est q' nullo
mō pōt un' r idē hō: q' sit psona ul' assūpta
i unitate p': assumi a trib' psonis. ga psona
litas digniozis pprietat' n potest eē ex pte

hūane n. nec etiā ex pte dīnaz psonaz: cū
sint tres p'. Et iō relig' q' a trib' psonis n
pōt assumi un' r idē hō i unitate p'. sic nec
e poss. bile tres psonas posse ofundi. Si hō
un' r idē hō supponat i dīdū. s. ofosi
tū hoc singulare ex aīa r coipe. s' hūc mō
dū pōt offendi: q' tres p' pōt offendi assumē r
coicare unū r eūde hoīez: ut i dīdū. Cui'
modi aut sit illa coicatio: n' e hoīs diffinire
¶ Ad p' q' obm' dicim' q' i creatioe itelli
git unū solū. et illud e actio. et h; se unifo
miter ad totā trinitatē. S; i incarnatione
duo itelligūt. s. actio et unio. qd g actiois e
i incarnatione unifoimiter se h; ad totā tri
nitate: sic r creatio. n' sic tota trinitas cre
ata: ita tota trinitas opata e incarnationē.
S; pter actioe ad hūc itelligi unio vel re
latio ad carnē rōne cui' sup additi. n' ouēit
fieri i plurib' psonis. sic dictum e. ¶ Ad z'
dō. q' mag' logē i snūs d' potētia icarnādi
s' modū illū qui ofessas e. ¶ Ad 3' dō. q'
illd qd d' fil' se hēe rē. iter p'raf quid in ad
aliquid. qm' qd d' i p' qd eūq' esse rē. h eē vic
eē qd. s' eē i trib' personis ad aliquid i z'. qm'
dicit esse relatum.

Postea queritur
i q' persona dīna nā sit unibilis hu
mane. et q' rē hūc duo. ¶ Primo utrū patri
oueniat incarnari: sic filio. et fil' utrū spūi
scō. ¶ 2' utrū p'ri r spūi. s. sit poss. bile icarna
ri supposito q' eis n' ogruat op' icarnatōis.

Circa primum

¶ Icaruari sic. ni detur
oueniat p'ri. ¶ 2' icarnatōis fuit on suū sū
me potētie. Cū g sūma potētia attribuitur
p'ri: nidef q' p'ri oueniat icarnatio. ¶ autem
ita sit. dic' 30. Dam. 3. li. i. c. De' ens perfect'
perfect' hō sit. et perficif qd e oīum nouoz
nouiss' imū. qd solū nouū s' sole. per qd infi
nita dei hūas on dīf. quid. n. mat' q' deum
fieri hoīez. Ex quo relig' q' icarnatio e on
sua sūme potētie. g pot' ouenit p'ri incar
nari q' filio. ¶ Itē dic' 30. Dam. q' i icarna
tione mōstrat sūma bonitas r iusticia. boni
tas qdē ga n' despexit ppriū plasmat' i firmi
tatē. S; uiscera ei' omota sūt i ipō cadēre:
et manū porrexit. iusticia hō qm' hō ē n' dō
n' alio: fēe uinē tyrānū. s' hile filii refaluauit
S; on sio bonitat' r iusticie attribuit' spūi. s.
g spūi scō attribuit' icarnari pot' q' filio.
Conf. Ansel. z. li. cur de' hō. xi. c. Si q' libz

alia psona a filio incarnare: essent duo filii i
trinitate. fili. s. dei q. r. an incarnatione fili
e. et ille q. p. incarnationem. et ille q. p. incarnati
one erit fili. h. g. inis. et erit i psonis seqliras
f. dignitate natiuitati. ¶ Itē idē i eodem.
Hō p quo erat oratur. et diabol. que erat
expugnatur. ambo falsā similitudinē dei per
propā uolūtatē pferant. vñ spālius q. ad
uersus filiū peccauerūt. que hā similitudo pa
tris credidit illi. itaq. cui spāli. fit iūria que
niēti. attribuit culpe uindicta aut idulgē
tia. ¶ Itē idē i eodē. Cōueniēti. sonat filiū
supplicare p. f. aliā psonā alii. q. magis cō
uenit incarnari filio q. alii p. Et he sunt rōes
Anselmi. ¶ Itē Hugo de scō. Uic. in li. de
sacramēt. Qui astutia. nicerat iustū fuit ut
nō fortitudine s. prudētia uincēt. ut i eodē
q. se uictor exererat. uict. sternēt. iux illud
Job. 26. Et prudētia ei. p. cussit supbū. Cū q.
prudētia attribuat filio: potius uenit filio
incarnari. ¶ Itē Aug. i li. de trini. Cōueniēs
nō erat ut p. ab alio mittēt. q. ab alio nō erat
Cōueniēs aut fuit ut p. mittēt filii. qui a
solo p. ē. Deide spūs. f. q. ē a p. r. filio. p.
fili. uenit ut hoies liberaret. deinde spūs
scūs. ut hoies b. f. carēt. ¶ Itē Aug. i eodē
Ut hoies ex deo nascerēt. p. ex ip. natus ē
de. Nō q. iuit i terra nisi m. ē. q. iam hūit
p. em i celo. optuit nos filios fieri p. adopti
onē p. illū q. ē fili. n. Cū q. ad h. sit incarnatō
ut de filiis ire efficiamur fili. grē. poti. que
nit ip. filio incarnatō. q. d. cedim. ¶ Et q.
ob. de ueniētia incarnatōis ad p. r. rōe po
tētē r. ueniētia bonitat. ad sp. m. f. n. argu
it q. incarnatio ueniēt. op. erat p. r. spūs. f.
q. filio. Est. n. ueniētia f. r. appropata r. f.
propā. Cōueniētia f. r. appropata ē q. assumi
tur f. r. appropationē potētē p. r. sap. filio.
bonitat. spūs. f. Cōueniētia f. r. p. p. ē q. ē p. m.
propā p. r. r. filii r. spūs. scūs. q. sūt paternitas
filiatio. r. spiratio. faciēdo aut opationem
f. r. appropata: q. sunt potētia. sapia. bonitat.
ad triplex gen. opatiōis d. n. s. creationis
recreatōis. r. glificatōis. Op. creatōis ma
gis ē p. r. n. s. ad potētia. Recreatōis hō ad
sapia. Glificatōis ad bonitatē. h. p. ex d. c. f.
Et ita cū sapia appropet filio: magis adhuc
f. r. hāc opatōe: uenit filio incarnari. ¶ Fa
ciēdo hō opationē f. r. p. p. magis uenit ipi
filio incarnatio. Nā filio magis uenit eē filiū
q. alius. Et itez sic tāq. i genologia Luce. 3.
q. incipit ab Adā. q. p. fuit fili. p. adoptōe: cū

ceciderit ab hac filiarōe cū tota posteritate
sua: op. redire ad hāc p. illū: q. ab eterno est
genit. et p. illū regnari. ¶ Q. d. q. d. a Job.
Dam. iō. d. r. ut o. d. a. q. tota trinitas opata
ē incarnatōe filii. vñ ad h. designandū fuit
ibi: q. d. ē sūme potētē. sūme sapie. r. sūme bo
nitat. ¶ Opus potētē fuit ostensum i h. q.
nouoz nouissimū fuit eleuatū i u. i. d. e. cum
deitate. ¶ Sapie sūme op. fuit ibi o. s. u. z. eo
q. decētissime recōciliatio facta fuit. q. per
deū hoies facta fuit recōciliatio hois ad de
um. ¶ Op. hō sūme bonitat. quātū ad p. r.
m. e. eo q. n. desperit p. r. i. p. l. a. m. a. t. i. f. r. m. i. t. a.
t. e. ¶ Quātū hō ad p. r. i. u. s. t. i. c. i. e. eo q. idē fuit
uincēs: q. an fuerat uict. et q. an fuerat u. i.
c. e. s. fuit postea uict. Et iō uic. 30. i. c. 3. li. Q.
mōstrāt fil. bonitas r. sapia r. iusti. r. po. d. i.
Supposito q. p. r. i. spūs. scūs. n. r.
congruat incarnari:
ult. ē q. n. r. p. sit possibile p. r. e. r. i. s. p. s. f. i. c. a. r.
nari: sic filii. Ad q. d. sic ob. Eo d. r. f. i. m. a. g. o.
q. i. e. a. ē. s. i. m. i. t. u. d. o. e. x. p. r. s. s. a. q. cū. e. x. p. r. s. s. i. o. s. i. m. i. t. u. d. o.
r. e. s. p. e. u. t. r. i. n. i. t. a. t. i. s. i. t. i. h. o. i. e. q. i. c. e. t. e. r. i. s. c. r. e. a. t. u.
r. i. s. r. e. d. e. o. z. h. o. e. ē. i. m. a. g. o. t. r. i. n. i. t. a. t. i. s. r. n. c. e. t. e. r. e.
c. r. e. a. t. u. r. e. S. z. e. o. ē. r. e. s. u. n. i. b. i. l. i. s. a. l. i. i. q. ē. s. i. m. i. t. u. d. o.
e. i. e. x. p. r. s. s. a. q. e. o. ē. r. e. s. u. n. i. b. i. l. i. s. a. l. i. i. q. ē. e. i. m. a.
g. o. S. i. q. h. o. e. q. u. e. ē. i. m. a. g. o. t. o. t. i. t. r. i. n. i. t. a. t. i. s. q. e. q.
u. n. i. b. i. l. i. s. ē. h. o. i. q. l. i. b. z. p. d. i. n. a. q. p. o. s. s. i. b. i. l. e. ē. p. a.
t. r. e. r. s. p. m. s. e. m. i. n. c. a. r. n. a. r. i. s. i. c. f. i. l. i. u. ¶ Itē. c. u. z.
c. a. r. i. t. a. s. q. a. t. t. r. i. b. u. i. t. s. p. u. i. s. c. o. s. i. t. r. o. a. d. i. n. c. a. r.
n. a. t. o. e. z. e. i. d. ē. a. t. t. r. i. b. u. e. d. a. ē. i. c. a. r. n. a. t. i. o. p. o. t. i. q.
f. i. l. i. o. vñ. M. a. r. i. Q. d. i. e. a. n. a. t. u. ē. z. S. u. p. i. l. l. d.
g. l. o. S. o. l. a. c. a. r. i. t. a. s. f. e. c. f. i. l. i. u. i. c. a. r. n. a. r. i. S. z. c. a. r. i.
t. a. s. a. t. t. r. i. b. u. i. t. s. p. u. i. s. c. o. s. z. ¶ Ad. o. p. p. i. l. i. l. i.
c. u. r. d. e. h. o. d. i. c. A. n. f. Q. d. i. n. c. o. n. u. e. n. i. e. n. s. d. e. o.
s. e. q. i. p. o. s. s. i. b. i. l. e. S. z. h. a. l. t. a. p. q. f. i. l. i. i. c. a. r. n. a. r. e. f.
s. e. q. u. e. f. i. c. o. n. u. e. n. i. e. n. s. d. e. o. q. i. p. o. s. s. i. b. i. l. e. ē. a. l. i. a. p. s. o.
n. a. q. f. i. l. i. u. i. c. a. r. n. a. r. i. ¶ M. e. d. i. a. p. z. I. n. c. o. n. u. e. n. i. e. n. s.
n. ē. d. e. o. q. s. i. t. c. o. s. u. s. i. o. d. i. g. n. i. t. a. t. i. p. s. o. n. a. z. S. z. h.
p. a. t. e. r. i. c. a. r. n. a. r. e. f. e. ē. i. d. e. o. c. o. s. u. s. i. o. d. i. g. n. i. t. a. t. i. s.
p. s. o. n. a. z. q. a. t. u. c. n. e. c. e. s. s. a. r. i. o. p. r. u. i. c. e. f. e. f. i. l. i. u. s.
e. t. i. t. a. p. r. r. f. i. l. i. i. c. o. s. u. s. i. o. h. e. r. e. t. n. o. i. a. t. i. o. n. e. N. o. n.
q. m. a. n. e. t. t. p. a. l. i. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. p. s. o. n. a. z. s. i. c. e. t. e. r. n. a. l. i. f.
I. t. e. s. o. l. i. f. i. l. i. o. u. e. n. i. t. e. ē. f. i. l. i. u. p. r. i. h. o. r. s. p. u. i. s. f.
d. i. s. c. o. n. u. e. n. i. e. t. e. ē. f. i. l. i. u. q. a. e. x. h. s. e. q. u. e. f. c. o. s. u. s. i. o.
p. r. o. p. e. r. a. t. u. S. i. q. q. u. e. l. z. d. i. s. c. o. n. u. e. n. i. e. t. i. a. i. d. i. n. i. s.
ē. i. p. o. s. s. i. b. i. l. i. f. i. p. o. s. s. i. b. i. l. e. e. r. a. t. p. r. e. m. u. e. l. s. p. m. f.
i. c. a. r. n. a. r. i. s. e. u. f. i. l. i. u. h. o. i. s. f. i. e. r. i. ¶ R. d. d. q. e. s. t.
p. o. s. s. e. d. i. n. u. d. u. p. l. i. f. s. p. o. s. s. e. a. b. s. o. l. u. t. e. e. t. h. m. o.
d. r. z. s. e. n. t. Q. u. e. l. z. p. s. o. n. a. p. o. t. u. i. t. i. c. a. r. n. a. r. i. E. t.
ē. p. o. s. s. e. d. e. c. o. n. u. e. n. i. e. t. i. a. e. t. h. o. c. m. o. s. o. l. i. f. i. l. i. o. u. e.
n. i. t. i. c. a. r. n. a. r. i. ¶ Ad. p. q. d. d. f. q. d. i. c. A. u. g.
b

Est solū imago n̄ ad imaginē. sicut filius ī
 dīnis: q̄ ē imago p̄ris: ⁊ n̄ fa^l ad imaginē
 Et ē imago ad imaginē: sicut hō q̄ ē imago
 .s. silitudo exp̄ssa. et ē ad imaginē. s. exēplar
 dīnū. Et aliqd̄ ē ad imaginē tm̄ ⁊ n̄ imago
 sicut irrōnalis creatura. q̄ n̄ ē silitudo dei
 exp̄ssa. et tm̄ ē facta ad exēplar dīnū: ⁊ ī esse
 deducta. hō ḡ gerit ī se silitudinē dīnā ex
 p̄ssam. Et hec exp̄ssio potest eē quātum ad
 potētā: nel quātū ad essentiā et nā. Quātū
 ad potētā sic dicit Aug. q̄ in supiori pte aīe
 .s. mēte ē hō imago trinitat. quātū. s. ad po
 tētias: q̄ sunt itelligētia. memoziā. nolūtas.
 Sed; h̄ dico q̄ hō ē eq̄e imago trinitat ro
 ti. Ut p̄t esse illa exp̄ssio quātū ad eēntiā
 ⁊ nām. Et f^o h̄ n̄ dī hō eq̄e esse imago to
 tius trinitat. s. magis filii. q̄ hō f^o eēntiā
 ē ens ab alio: ⁊ ab eo ali. ⁊ ḡ p̄tē p̄ducē
 di ex se p̄sonā. P̄t aut̄ ē ens n̄ ab alio: a quo
 ē ali. Sp̄s. s. ē ens ab alio vel aliis. n̄ tm̄ ab
 ip̄so ali. Fili^o ē ens ab alio: et a quo ali. hō
 igit̄ f^o p̄rietatē p̄ n̄ ḡ figurat patri: in quo
 n̄ inuenit̄ q̄ sit ens ab alio. Silf̄ nec sp̄i scō
 q̄ n̄ inuenit̄ q̄ ab ip̄so. s. sp̄i. s. sit ali. s. h̄ to
 tū inuenit̄ ī filio. et ideo magis op̄tē q̄ sit
 unio f^o ḡ figuratōē ad p̄rietatē p̄ filii:
 q̄ fm̄ cōfiguratiōem ad p̄rietatē persone
 alteri. Ad aliud v̄b. q̄ ī icarnatiōe dno
 sunt. s. actio ⁊ relatio. Si ḡ loq̄mur de actōe
 dico q̄ illa uenit toti trinitati. q̄ tota tri
 nitas fecit icarnatiōē. tm̄ f^o appropatiōem
 f^o q̄ dī q̄ potētā attribuit̄ p̄ri. sapia filio
 bonitas nel caritas sp̄i scō. v̄b q̄ magis at
 tribuit̄ illa actio icarnatiōis sp̄i scō q̄ alte
 ri p̄. q̄ amor fuit. q̄ motiū dei ad icarna
 tiōē. s. ne periret gen^o hūanū. amor hō at
 tribuit̄ sp̄i scō. et id̄ v̄b q̄ x̄ps nat^o ē ⁊ cō
 cept^o ē de sp̄i. s. s. rōe relatiōis dico q̄ solū
 filio v̄b attribui icarnatio. q̄ quātū ad unī
 onē magis inuenit̄ ḡ figuratio nature hūane
 ad p̄sonā filii q̄ ad aliquā aliā p̄sonā.

Postea queritur de

unibilitate ex pte hūane n̄. cū bitū sit de ea
 ex pte dīne n̄. Et p̄ querit̄ de ea p̄ opatiōē
 ad nā; angelicā. que. s. nā sit vnibilior dīne
 n̄. n̄trū hūana nel angelica. Ad q̄d sic J̄h̄
 dor^o ī li. de trini. Quāto s̄tilior ē nā: tanto
 pleni^o assistit ad silitudinē dīne vnitat̄ ex
 p̄ssa. S; nā angelica s̄tilior ē q̄ humana.
 ḡ magis ē ad silitudinē dīne n̄ q̄ hūana. si
 ḡ eo ē vnibilitas quo silitudo. nā angelica

magis ē vnibil^o dīne n̄ q̄ humana. Itē
 angel^o simplicior ē q̄ aīa. q̄ angel^o siue itel
 ligētia ē s̄ba sp̄ialis cor̄pori n̄ vnibil. S; aīa
 rōnal^o s; sit s̄ba sp̄ialis: cor̄pori tm̄ ē vnibilis
 ḡ ē ḡpositioris n̄: q̄ angel^o. ḡ dissimilior est
 dīne simplicitati: ⁊ magis distans ab ea: q̄
 angel^o. ḡ min^o ē vnibil^o dīne n̄. Ad h̄ r̄n̄
 dēt q̄dā q̄ angel^o n̄ ē adeo vnibil^o dīne n̄:
 sicut hō. q̄ hō ī se rep̄ntat totalitatē dīni
 exēplaris. angel^o aut̄ n̄. q̄d p̄. q̄ ī exēplari
 ē reperire rōnē nel ideā n̄ cor̄poralis ⁊ sp̄i
 alis. q̄ est exēplar rei cor̄poralis ⁊ sp̄ialis.
 S; ī angelo ē tm̄ nā sp̄ialis. ī hoīe hō ē nā
 cor̄poralis ⁊ sp̄ialis. et ita hō exp̄mit totaz
 rōnē dīni exēplaris. angel^o aut̄ n̄. Et ideo
 magis ē vnibilis q̄ angel^o. Conf. Dio^o. ī
 li. de dīnis noīb^o. c. 4. Angel^o ē imago ⁊ ma
 nifestatio n̄ appetis luis: et speculū zc. totaz
 si possibile ē: recipiens sp̄m. Et appellat̄ ibi
 sp̄m formā exēplarē. s. sapia; dīnā: quā ip̄e
 angel^o recipit f^o possibilitatē suā. sicut spe
 culū recipit sp̄ē rei. ḡ angel^o ē magis vnibil^o
 fm̄ totalitatē exēplaris: quā magis rep̄ntat
 q̄ hō. Itē. i. ecclīastici. i. Primo oīz crea
 ta ē sapia. Hoc n̄ p̄t itelligi de sapia crea
 ta. q̄ ipsa nō ē creata. ḡ h̄ itelligitur de nā
 angelica: q̄ v̄t esse sapia. S; q̄d p̄mum oīum
 creatū ē imediati^o se hēt ad p̄ncipiū. et q̄d
 imediati^o se hēt ad ip̄m: vnibil^o ē ip̄i. ḡ an
 gel^o cū imediati^o se hēt ad ip̄m: vnibilior est
 dīne s̄be ī nā q̄ homo. q̄ ē sp̄ialior ⁊ sim
 plicior. ḡ quātū ē ex pte n̄: angel^o ē vnibilior
 oī. Silf̄ ⁊ quātū ē de rōne p̄. q̄ ḡpositior ē
 rō p̄ ī hoīe q̄ ī angelo. q̄ ī angel^o artēdit̄
 distictō p̄sonal quātū ad qualitātē tm̄. In
 hoīe hō quātū ad origīnē et qualitātē. sicut
 dicit Ric. de scō vic. in li. de trini. Origīe
 .n. distict vn^o hō ab alio. q̄ vn^o ē ab alio.
 ⁊ qualitātē col̄ fm̄ p̄rietates ḡsequētē eēn
 tiā: cuiusmōi sunt accētia coīa ul̄ p̄p̄ia. S;
 angel^o ab angelo n̄ distict origīne. q̄ vnus
 angel^o n̄ ē ab alio. ḡ cum ī dīnis sit rō p̄one
 quātū ad distictiōē illā: que ē origīe solū.
 In hoīe hō fm̄ vtrūq; modū: p̄ q̄ distictiō
 p̄sonalis ī angelo simplicior ē: ⁊ magis acce
 dēs ad distictiōē p̄sonalē ī deo q̄ ī hoīe. ḡ
 angel^o ē vnibilior dīne s̄be quātū ad rōnē
 p̄ ⁊ n̄. Itē Aug. ī li. de sp̄i ⁊ aīa. So aīa
 imago est: quo dei capax ⁊ p̄iceps esse p̄t.
 capax p̄ itellectū. p̄iceps p̄ affectū. ḡ si āgel^o
 fm̄ vtrāq; potētā: ⁊ cognoscitūā ⁊ moti
 uā siue affectiūā: magis ē ei^o capax ⁊ p̄cept

¶ 7 magis e ei? imago. q̄ vnibilior? ¶ Item Aug. i li. de aia 7 spū. Aia s̄m mēte ē hēns imaginē dei i potētia cognoscēdi: et silitudinē i potētia diligēdi. S; bec duo magis repiūt i angelo. q̄ rō imaginis est magis in ipō. q̄ ē vnibilior. ¶ Itē Aug. i li. de trini. Eo aia imago dei ē: q̄ memit. intelligit. 7 diligit eū: a quo facta ē. S; isti act? magis repiūt i angelo. q̄ ē magis imago q̄ aia hūana q̄ ē vnibilior. ¶ Ad opp? s̄o sic. Aug. i sermone de imagine. Nulli alii creature dedit de? q̄ sit imago: q̄ hōi. q̄ nō angelo. Si ergo imago est exp̄ssa silitudo: nulli alii dedit: q̄ esset exp̄ssa silitudo: q̄ hōi. S; exp̄ssam silitudinē seq̄ vnibilitas. q̄ nulli alii creature q̄ homini dedit q̄ esset deo vnibilis.

Responsio dō q̄ silitudo creature rōnalis ad deū s̄ plura ē i homine q̄ i angelo. ē. n. silitudo in nā. i p̄. i potētia. In nā. ga sic dicit Aug. i sermōe de imagine. Sic de? vbiq; totus ē: oīa viuificās mouēs 7 gubernās; sic aia vbiq; i suo corpe tota niget mouet 7 gubernat. qd nō ouenit angelo. cū n̄ sit s̄ba viuificādo corpi attributa. ¶ Itē i hōie ē silitudo i p̄sona. ga i hōie ē rō p̄sonalis s̄ ordinē origis. ga hō ē ab hōie: sicut i dōnis dō a deo. Angel? autem nō ē ab angelo. ¶ Itē i hōie ē silitudo i potētia. ga i hōie ē potētia rōndēs totalitati exp̄plaris. s̄ q̄ ait Aug. Aia ad similitudinē toti? sapie facta oīum similitudies i se gerit. Cū. n. i dōno exp̄plari sit rō eē corporalis 7 esse spūalis inuenit aia: et i hōie vt q̄q; corporale 7 spūale esse 7 posse 7 potētia ad corp? i aia. et potētia i se abstracta. qd n̄ inuenit i angelo. Ex his q̄ p̄ q̄ nā hūana ē vnibilior dīne q̄ āgelica ¶ Ad p̄mā aut rōnē sumptā ex auctoritate fidozi dō. q̄ cōtingit cōsiderare dīnā essentia absolute. h̄ ē n̄ put ē cā: neq; put ē i p̄sonis. Uel cōtingit cōsiderare ipsam non absolute siue vt abstractā. s̄ put ē cā: 7 put ē i h̄te eā. hoc ē i re n̄ siue i p̄sonis. ¶ Primo mō dō. s̄ q̄ cōsideratur vt abstracta. q̄ ipse angel? magis exp̄mit dīnā unitatē: 7 magis existit ad silitudinē dīne unitatis. ga rōne maioris simplicitat magis accedit ad nām vnibilitatē dīne: put sic cōsiderat dīna nā. Si aut cōsidēt dīna eēntia vt cā: 7 put nō ē abstracta a p̄sonis. sic hō magis exp̄mit similitudinē ip̄i? q̄ angel?. ga sic dcm ē: hō est magis rep̄tatiuus cause exterioris dīne q̄

angel?. ¶ Itē sicut dicitur ē: rō p̄sonalitāt s̄ ē i deo: magis exp̄mit i hōie q̄ i angelo. Determinatū ē sup̄ius. q̄ dīna essentia put cōsiderat penit? vt abstracta a p̄sonis: n̄ itel ligit eē vnibilis. S; solū put cōsiderat i re n̄ siue i p̄sonis. Et ideo a p̄te illa: qua angelus magis exp̄mit similitudinē illi? n̄ ē vnio cū dīna nā. s̄ solū a p̄te illa qua hō ei? similitudinē magis exp̄mit. et iō nā hūana ē vnibilis deo: 7 n̄ angelica. ¶ Ad 2^o dō. q̄ n̄ ual; nā hūana ē cōpositior q̄ angelica. q̄ minus vnibilis. instantia. Corp? simplex sicut elementū p̄pter nām simplicitat magis accedit ad nām aīe q̄ corpus cōpositū siue elementatū. q̄ magis ē aīabile. itd nō seq̄. imo oppositū. aīa. n. ga simplex ē iō exigit corp? cōpositū. ga quāto aliqd simplici? ē i nā: tanto multiplici? i stute. Cū q̄ anima sit forma simplex: imo simplicissima inter formas creatas vnibiles: p̄ q̄ ipsa ē multiplex i stute: 7 diuersa: p̄ opatōum p̄n. ita q̄ ei? aīdēs nō sunt vnusmodi: cū plures hēat vires. Et ideo cū p̄ corp? opet: necesse ē ut ei rōndeat corp? cōpositū 7 diuersa: nā: sic elementatū: et n̄ vni? n̄: cuiusmodi ē elementū. ga p̄ illd n̄ opa ref nisi uno mō. Regrit q̄ corp? elementatū organizatū: vt q̄q; uis aīe opans p̄ organū opet p̄ organū sibi p̄portiōabile. Sic q̄ ex p̄te ista dō. q̄ cū dīna essentia sit simplicissima: h̄ corpus hūanū sit cōpositū: poterit tñ fieri unio n̄ hūane cū dīna: sic corporis cōpositū cū aīa simplici. vñ n̄ seq̄ ē cōpositior hūana nā. q̄ min? vnibilis. ¶ Ad 3^o qd obf ex auctoritate Dio. dō. q̄ exp̄lar dīnū exp̄mit in creatura dupl̄. Uel quātū ad cognitiōem. Uel quātū ad esse. Quātū ad cognitiōem: dupl̄. s. actu vel potētia. Dico q̄ q̄ quantū ad cognitiōem: actu exp̄mit i angelo exp̄lar dīnū ga angel? cognoscit p̄ similitudinē omnez creaturā sibi inditā a cā exp̄plari a creatiōe sua. Silit aīa h̄ h̄ q̄rū ad potētiā. s̄ s̄ viā essendi maior ē exp̄ssio dīni exp̄plaris i hōie q̄ i angelo. ga hō h̄ similitudinē cū oī creatura. s. corporali 7 spūali: quaz rōēs sunt ē exp̄plari dīno: qd n̄ h̄ angel?. Et ita homo ē vnibilior: cū s̄ uīā essendi magis exp̄mat similitudinē exp̄plaris dīni. ¶ Ad aliud de ecclesiastico. qd obf. q̄ p̄mo oīum creatura est sapia: dō. q̄ creatura dupl̄ ordinat ad deū. s. vt a quo ē. 7 vt ad quē ē. Sed; q̄ illū mōdū: quo ordinat creatura ad deū vt a quo ē n̄ ē vnibilis creatura creatozi. ga vnio hēt

esse f^o accessus: et n^o f^o recessus. fm aut^o hūc modū recedit creatura a creatore. et f^o b^o procedit illa rō. S; f^o q^o ordinat ad deū ut ad finē. sic accedit. Et fm istam viā magis accedit aīa ad deū: q̄ āgel^o. quo ad hoc: qm̄ homo ē vltima creatura: et vltima i ordine vniuersi: et finis aliaz creaturaz: qd̄ n̄ an- gelus. et ita vnibilior: q̄ magis accedēs. Ad aliud qd̄ obf. q^o hō min^o assilaf cū deo i nā et psona q̄ āgel^o: iā p̄ hoc esse falsum. q̄a quātū ad nām hō assilaf simplr. et similt^o quātū ad psonā. Et si obiciat. q^o opositior ē rō psonalis i hoīe q̄ i āngelo: et ita minus vnibilis. vō. q^o nō. q̄a illa rō psonalis i an- gelo nō assilaf rōi psonali i deo. imo magis .q. tenet nām opponis. s; in hoīe assilaf rō psonalis rōi psonali i deo. Qualitas etiā et origo solū faciūt distictōes i psonis. s; i dīna nā ē psona fm rōnē origis et nō qualitatis. q̄a q̄litas dī ibi forma singularis. una aut^o ē singularis dīnitas: et eadē ē i trib^o p̄sōis. In āgel^o aut^o ē distictio psonalis f^o q̄litate solū q̄a un^o forma sua singulari differt ab alio an- gelo. In hoīe aut^o ē vtroq; mō. et ita rō per- sonalis i deo et i āngelo magis se hēt modo opp. sito q̄ i hoīe et deonec i pedis vt dicitū ē opō vnionē. ¶ Ad aliud qd̄ obf. q^o maior capacitas et p̄cipatio dei ē i āngelo q̄ in hoīe: vō. q^o ista capacitas penes cognitionē i āngelo ē maior capacitas et p̄cipatio q̄ i hoīe: quātū ē de nā dditōis. s; hec n̄ ē causa sufficiēs vnibilitat. ¶ Ad aliud vō. q^o ima- go dīc silitudinē exp̄ssam. exp̄ssio aut^o silitu- dinis attēdit n̄ solū f^o opatōes vni^o p̄tis. s; totius ad id cui^o imago ē. quia q̄ homo fm opatōes toti^o ad deū magis ē i imitatōe q̄ āgel^o. pat sup̄ vīdū ē. ideo et magis et hī^o ē imago q̄ āgel^o: quānis āgel^o fm p̄tē cō- parat^o ad deū sic obiciebat: poss; dici silitior. Ang^o hō determinat imaginis rōem i hoīe i illa auctoritate f^o p̄tē: nō fm totū eē hoīs ¶ Ad aliud vō. q^o isti ad^o. s; mem̄te. intelli- gere et diligēte eū a quo creatura rōnalis est facta: p̄t esse vnpl. Uel i potētia ad memi- nisse et cognoscē et diligēte deum i sua nā. i. i nā creature: i qua ipsa facta ē. Et hoc modo isti ad^o magis vniūt hoī: et magis sunt i hoīe p̄ imitatōe; ad deū q̄ i āngelo. q̄a co- gnoscet deū i sua nā. s; hūana. Uel pot eē i alia nā: in qua rōnalis creatura n̄ ē facta. et hoc mō magis vniūt āngelo. ¶ Quia hō imago attēdit fm q^o ista attēdit i maiori

ofomitate. p̄mo autem mō maior ē oformi- tas. iō hō fm b^o erit magis imago q̄ āgel^o cū sit nat^o ad memisse et diligēte et v̄ligere deū i sua nā. q̄ hūana ē: et vniūt sine n^o. vñ Job. 19. In carne mea videbo deū saluato- rem meam.

Postea queritur de

vnibilitate hūane n^o ad dīnā p̄ oparationē ad creaturā: sic ad vniuersū. et q̄rit vtrum vnibilior sit nā vniuersi deo: q̄ hūana: vel min^o. Et q^o magis sit vnibilis nā vniuersi dīne q̄ hūana nā vñ. Effect^o v̄lis magis af- similat cause vli q̄ effect^o p̄ticularis. S; de^o ē cā v̄lis. vniuersi hō effect^o v̄lis ē. hō esse- ctus p̄ticularis. q̄ magis assilaf vniuersum deo q̄ hō. S; maiore assilafōem seq̄t maior vnibilitas. q̄ vniuersū magis vnibile ē deo q̄ hō. ¶ Itē ad idē triplex ē mūd^o. s; arche- tip^o. de quo dīc Boet^o l. 3. de cōso. Pulchz pulcherrim^o mēte gerēs. Et ē ille mūd^o itel- ligibilis. Itē ē mūd^o sensibilis vel sensual. et iste ē duplex. s; maior et minor. maior est vniuersū. minor ē ipse homo. et vñ vniuersū: et vñ etia^o re; corpaliū et sp̄ialiū. minor hō ē hō. et iō vñ hō oīs creatura. q̄a hō hēt vniuersiā cū oī creatura. S; minor mūdus magis elōgat a mūdo archetipo: et minus accedit ad ipsam q̄ maior mūd^o. cū rēcaē diminutine respectū maioris mūdi. q̄ maior mūd^o q̄ vñ vniuersum immediat^o se hab; ad mūdū archetipū q̄ mūd^o minor: q̄ vñ hō. q̄ vnibilior ē mūd^o cū ipso deo sine mūd^o ar- chetipo: qd̄ idē ē: q̄ minor mūd^o qui est hō. ¶ Itē bonū p̄ficiē bonitate. q̄ bonū p̄ticularē p̄ficiē bonitate particulari. et bonū v̄le n̄ bonitate. q̄ cū hō sit bonū p̄ticularē: p̄ficiē p̄ticulari bonitate. Et cū vniuersū sit bonū v̄le. q̄a i z^o q̄n. b̄f. Uidit de^o cūcta q̄ fecerat: et erat ualde bona. In vniuerso erat ualde bona. q̄ vniuersū p̄ficiē bonitate vniuersali S; sūma bonitas ē bonitas vniuersalis. ergo magis opetit q̄ vniat sūma bonitas que est de^o vniuerso. et vniuersū cū illa q̄ homo. ¶ Ad opp^o sic. Magis assimilat effect^o vni- uersalis vni^o cause vniuersali: que ē vniat q̄ effect^o vniuersalis multiplicat^o. Si q̄ hō ē effect^o vniuersalis et vniat. oēs. n. n^o vniat i hoīe. re; hō vniuersitas ē effect^o vniuersa- lis multiplicat^o sine n̄ vniat. Cā hō vniuersa- lis: que ē de^o ē vniat. q̄ magis accedit ad illā hō q̄ vniuersum. q̄ magis ē vnibilis illi.

Item rei que e simplex. et una na magis affi
milat qd e opositu et una na: qd e opositu
et ples n^o ppter duplicē oppositione. S; vni
uersu die opositu et plures nās. hō hō opositu
tu et i unā nā; q e hūana. qā nā corpālis et
spūālis i hōie reducūt i vnitātē tertie n^o. q
deo magis assimilaf hō q uniuersū. q ei est
vnbilior. **I**tem mūdus fals⁹ e ppter hōies
fm q dicit Origenes. Et hō ppter deū. Si q
re; vniuersitas ad hōies ordinat. et p hō
minē ad deū. immediat⁹ et ppiqu⁹ se habet
hō ad deū q uniuersū. q zc. **C**ōcedē
dū e q uniuersū nō e vnbile deo. s; hō qā
effectū multiplicatō nō v; vni vnitās cāe
simplicissime: nisi reducāt in vnitātē n^o.

Ad p^o dō. q magis affilari d^r dupl^r. s.
quātitatīue et qualitātīue. Quātitatīue h e
i plurib⁹: sic cōcedo: q effect⁹ vlis magis affi
milet cause vli q picularis. qā plus multi
plicat cause vlis effect⁹ in illo effectū. sed pl⁹
qualitātīue. qd falsū; e: imo sic pl⁹ assimilaf
hō deo. qā et si hō sit effect⁹ picularis s^o se
nihilomin⁹ e effect⁹ vlis in quātū. q. oīflaf ex
oīb⁹ naturis. qā vniō e effect⁹ vnic⁹ magis
qualitātīue unitati assimilaf: s; e de⁹. **A**d
z^o dō q similitudo mūdi archetipi pōt du
pliciter repitari i mundo sensibili. vel ma
gis diffuse. vel magis expresse. Si magis dif
fufe sic magis repitaf in vniuerso. Magis
hō expresse repitaf i hōie: i q repitaf vnitaf
i nā. et s^o modū p^o filii dei: q viciē mūdus
archetip⁹. **A**d vltimū iā p; solutio ex di
ctis. Nam bonū i vniuerso est multiplicare:
quānis vni ordine. bonū hō qd e hūana nā
e vni re et ordine. Un bonū i vniuerso nō
e vnbile in diuisibili vnitati: que est diuina
natura. sed bonum humana natura.

Consequenter est qd utz
hūanitas
assumpta debuit eē nostri generis. qd nō vī
oportuit q ille hō qui debuit satisfaccere p
peccato oīuz; maxime eēt elōgat⁹ a peccato:
nec hēz; cōueniētiā cū pōtō. S; magis e elon
gat⁹ a pōtō q nec h; rē pōtō: nec similitudinē
carnis pōtō: q q h; aliqd istoz. q ille debuit
eē talis: q nec hēret rē pōtō: nec similitudinē
carnis pōtō. S; nō poterat esse hō nri gnīs:
qn hēret similitudinē carnis pōtō. q hō ille:
cui vnit⁹ e deus: nō debuit esse nri generis:
sue de genē Ade. s; debuit esse de nouo cre
at⁹: et esse alteri⁹ generis. **A**d opp^o sunt
rōnes Anf. quaz pma talis. Si nouū hōies

fac nō ex genē Ade: nō ptinebit ad gen⁹ hu
manū. quare nō debuit satisfaccē p eo. qā non
venit de illo. S; sic iustū e vt p culpa hōis
hō satisfacciat. ita iustū e vt ille q satisfaccit:
sit idē aut eiusdē generis cū eo q fecit pōtō.
Alī nec Adā nec aliqs satisfaccēt p se. Si q
opz q satisfactio sit ab illo q v; satisfaccē: ne
cessē e q ille hō sit nri gnīs: et n alterius.

Tertio rō Anf. talis e. Adā et totū gen⁹ hūa
nū p se stetit sine sustentatiōe alteri⁹ crea
ture: si nō peccasset. q si opz q idē gen⁹ resur
gat qd cecidit: opz q p se et resurgat et rele
uet. qā p se stetit. S; si ille hō esset alteri⁹
gnīs q de genē Ade: nō resurgēt p se genus
hūanū. qā nō surgēt p aliquē sui gnīs. q zc.

Tertia rō Anf. Si Adā nō peccasset: nō
indigēt aliquo releuātē: nec aliquo sustinē
te. et hec erat dignitas hōis cōstituti a nō pec
catū. Si igit⁹ repatio v; esse ad illā dignita
tē rehabēdā: opz q ipse releuet nō p aliquē q
nō sit sui gnīs. aut nō puenit ad pōtō digni
tātē: qd cōcedēdū e. Et rī d ad obiectū q si
militudo carnis pōtō put vī i xpo: e cū sū
ma elōgatōe a pōtō. qā nō vī hoc ppter simi
litudinē q sit i culpa. s; ppter similitudinē
que e i pena. que qdē i nobis e pena. p pōtō.
In xpo hō e oīa oē pōtō. qā assumpta fuit
pena a xpo ad satisfaccione et emēdatiōem
nri pōtō. Rō autē pōtōa currit ac si vicē si
militudo pōtō rōe culpe pōtō: nō rōe pene. q e
assumpta ad emendationem peccati.

Deinde queri⁹ vtrū ille
homo de
bnit esse Adam. q sic videt. Ab apostolo hē
s. ad ro. Nos peccam⁹ i Adā peccate. q de
bem⁹ satisfaccē i Adā satisfaccere. Si q debe
ret satisfaccē. et de⁹ pōtō: ille hō maxime debz
esse Adā. q ille q satisfaccē v; eē de⁹ hō Adā.

Ad idē. Opz de iusticia q ille q v; satisf
faciat: qā maxime ille idē numero: q obliga
uit ad debitū: v; ipz solūē. S; ille fuit adā. q
Adā v; satisfaccē. et de⁹ pōtō. q deus hō Adā
v; satisfaccē. **I**tem si Adā nō peccasset erat i
statu et dignitate: q trāssudisset iusticiā. i.
nālē restitutinē toti sue posteritati. sicut
trāssudit eis iniusticiā originalē post pōtō.
S; repatio e ad rehabēdā pōtō dignitatē
q necē e q Adā restituat i illā pōtō digni
tātē. ut trāssundat iusticiā oībus filiis suis
uel nō erit repatio Ade pfecta. et hoc nō pōt
esse nisi ipse sit xps. Ille igit⁹ homo que de⁹
assumit: erit Adā. alī nō stituet i dignitatē

p[ro]p[ri]etate. ¶ Ad oppositū sic. Ans. dicit. Quilibet
 incōueniēs deo seq[ue]t[ur] impossib[ile]. Sed si ille
 homo cui vnif[er] de[us] esset Adā: seq[ue]t[ur] incon-
 ueniēs deo. q̄ impossib[ile] ē q̄ ille hō sit Adā.
 ¶ Media p[ar]t[is] nā si ille hō esset Adā: seq[ue]ret[ur] q̄
 p[ro]p[ri]etates q̄ conueniūt adē: conueniēt illi hōi
 q̄ esset dicit[ur] de illo hōie: sicut de adā q̄ pec-
 cauit. S; ille hō ē de[us]: et p[ro]p[ri]etates q̄ conueni-
 unt illi hōi. conueniūt filio dei cui vnif[er]. q̄ cui
 sit dicit[ur] de illo hōie q̄ peccauit: erit dicit[ur] q̄ fi-
 li[us] dei peccauit. qd̄ impitū ē dicere. q̄ a deo
 q̄cqd̄ enorme ē remouet. et q̄cqd̄ ē laudabi-
 le i ipso intelligit[ur]. sic q̄ de[us] nō p[ot] esse q̄ pec-
 cauit. nec Adā ille q̄ nō peccauit. ita impos-
 sibile ē q̄ iste hō sit Adā. ¶ R[es]p[on]d[et]. Cōcedēdū ē
 q̄ ille hō assūpt[us] a filio dei: p[er] quē d[icitur] fieri sa-
 tisfactio nō debuit esse Adā. q̄ tūc eēt dicit[ur]
 de filio dei q̄ esset peccator. ¶ Ad p[ri]mū d[icitur]
 q̄ nō seq[ue]t[ur]. q̄ si Adā p[er]mittit trāsfundē iniu-
 sticiā originalem in sua posteritate: q̄ ipse
 posset satisfacē. et h[ic] ē. q̄ i p[ri]mō Adē fuisset
 p[er] n[on] corruptio. q̄ si seruasset obediētiā:
 remuneratū fuisset p[er] sue n[on] i posteritate
 sua. p[er] trāsgressiōe hō p[er]cepti p[er]mittit[ur] ē in p[ri]mō
 sua n[on]. q̄ cū tota nā hūana esset in Adā:
 poterat illā totā corrupere corrupēdo suā p[er]so-
 nā. Et p[ro]pter h[oc] oēs filii Adē sunt rei. sic dicit[ur]
 ap[osto]l[us] ro. 5. In quo oēs peccauerūt zc. S; ipse
 nō potuit nām restituē. q̄ Adā fuit res n[on]
 sue. et fuit singulare hōis. Singulare autē
 hōis nūq̄ est p[ri]ncipiū sue n[on] ad esse. S; solū
 ipse de[us] q̄ creauit nām. quāuis singulare pos-
 sit esse p[ri]ncipiū sue n[on] ad n[on] esse. siue ad nō b[er]i
 esse. S; qd̄ nō ē p[ri]ncipiū ad esse. nec ē p[ri]ncipiū
 ad reparatōem esse. q̄o adam nō potuit repare
 nām hūanā. nec oēs alii possent p[ro]pter eādē
 i potētiā. Optuit q̄ q̄ reparatō hūane n[on] eēt
 p[er] illi[us] n[on] h[ic] g[ra]t[ia] illi[us]: sic oñsuz ē. si p[er] illi[us]
 ē de[us]. res illi[us] g[ra]t[ia] ē hō. q̄ reparatō hūane n[on]
 debuit esse de[us] hō et nō Adā. ¶ Ad 2[um] d[icitur].
 q̄ esset iniusticia et incōueniēs si ille hō eēt
 Adā. q̄ cū nō possit satisfacē nisi de[us] et uni-
 tus hōi. seq[ue]t[ur] q̄ de[us] esset unit[us] cū homine
 peccatore i unitate p[er] qd̄ eēt absurdū dicit[ur].
 Et iō oportuit assumē nām hūanā mūdā et
 imūne ab oī p[er]dō. ¶ Ad 3[um] d[icitur]. q̄ adam re-
 paraf[et] ad maiorē dignitatē q̄ p[ri]us hūit. q̄
 si hoc fuit dignitas in adā: q̄ debuit trāsfun-
 dere iusticiā i oēs posteros suos. certe hoc
 erit maxime dignitas: q̄ ille q̄ ē p[ri]ncipiū
 adē: erit filii[us] adē. qd̄ forte nō fiet si nō peccat[us]
 set. vñ ad maiorē dignitatē repaf[et] p[er] incar-

nationē: q̄ p[ri]us hūerit: cū p[ri]ncipiū toti[us] n[on] et
 toti[us] iusticie sit filii[us] adē. Et p[ro]pter h[oc] op[er] q̄
 ipse de[us] sit hō de g[ra]t[ia] adē: et nō adam. s; de
 filiis adē. q̄ i hoc vaf[et] adē summa et sup[er]ma
 dignitas p[er] rep[ar]ationē. ¶ Itā igit[ur] h[ic] b[er]n[ardus] q̄ ille
 hō d[icitur] esse de genere adē. et nō debet eē adā.

Consequenter que

rit[ur] utrū conueniat q̄ ille hō sit de adā p[er] viā
 generatōis. q̄ sic videt[ur]. Ubi ē morbus. ubi d[icitur]
 adhiberi medicina. Si q̄ morbus humane n[on]
 ē maxime i viā g[ra]t[ia]tis. q̄ p[er] illā trāsfundit[ur]
 tur culpa originalis. q̄ caro xpi q̄ ē medicīna
 morbi istius: d[icitur] educi p[er] uia g[ra]t[ia]tis: ut medicī-
 cina ponat[ur] loco morbi. ¶ Ad oppositū sic.
 Nō conuenit ut caro imūnis ab oī p[er]dō. et que
 assumit i satisfactōem p[er] p[er]dō. et cui d[icitur] vniri
 d[iv]initas. q̄ educat[ur] p[er] uia p[er] quā trāsfundit[ur]
 p[er]m[issionem]. S; p[er] uia g[ra]t[ia]tis hūane trāsfundit[ur]
 p[er]m[issionem] originale i posteros ab adā. Reliq[ue]t[ur] q̄
 q̄ caro xpi nō educat[ur] p[er] uia g[ra]t[ia]tis hūane.
 Qd̄ cōcedēdū ē. et ad illud qd̄ ob[er]t r[ati]ō d[icitur]
 fm augu[stini]. q̄ i g[ra]t[ia]tōe humana vno attēdūt[ur]
 s[er]ua corpulēra. et r[ati]ō seialis. Substātia corpu-
 lēra ē. q̄. m[ale]. R[ati]ō seialis ē. q̄. fo[m]ale. Et s[er]u-
 rōne seiale quā comitat[ur] occupia et original
 culpa. etiā trāsfusio originalis p[er]m[issionem] non fm
 s[er]ua corpulēra. Ut q̄ caro xpi medicina sit
 necessariū est ut penit[entia] liberata sit a morbo
 occupie. et ita q̄ nō educat[ur] fm r[ati]ōne seiale. Et
 ut loco morbi apponaf[et] ipsa medicina: conuenit
 ut educat[ur] p[er] deactiōe corpulēra s[er]ua q̄ deactiō
 ē a corpore gloriose x[risti] g[ra]t[ia]tis. Cōuenit q̄ ut i
 g[ra]t[ia]tōe xpi de adā educat[ur] sola s[er]ua. r[ati]ō uero
 educēdi sit nō natura seminalis. s; gratia et
 op[er]atio sp[iritus] sancti.

Deinde queritur

ut q̄
 conue-
 niēs fuerit educatō carnis xpi de uiro et mu-
 liere. ad quod sic arguit ans. dicit[ur]. Non est
 multo labore ut ostēdat[ur] q̄ mūd[us] et honesti[us]
 p[er]creabit ille hō d[icitur] solo uiro ul[ter] femina q̄ de
 omixtione utriusq[ue]. sic oēs filii hōiuz. q̄ conue-
 niēt[ur] ē ut ille hō p[er]creet d[icitur] solo uiro ul[ter] m[ul]iere
 q̄ d[icitur] uiro et muliē p[er] omixtionē. ¶ Ad opp[os]it[um]
 sic. dicit[ur] 3o. dam. q̄ sp[iritus] sc[ilicet] p[er]uenit i x[risti] g[ra]t[ia]t[em]
 et purgavit ipsa; tradēs ei x[risti] g[ra]t[ia]t[em] et
 x[risti] h[ic] dei. S; sil[icet] poss[et] sp[iritus] sc[ilicet] p[er]uenire i uiro
 et muliē: et purgare eos. ita q̄ sine aliqua im-
 mūdicia g[ra]t[ia]ret. sic eēt si adam nō peccat[us].
 q̄ conueniēs fuit ut educēt[ur] d[icitur] uiro et muliē. sic
 alio modo. ¶ Itē p[ri]ncipiū corruptionis fuit

p vix 7 muliere. s. Adā 7 Eua. q̄ uenit q̄
p̄n^o repationis sit ex uiro 7 muliere. Solo
ad p̄mū dō. q̄ cū duplex sit xpi aduēt^o. p̄m^o
ī carnatōe. 2^o ī ḡnali resurrexiōe. Et du-
plex sit corruptio ex originali p̄tō. s. corru-
ptio n^o 7 corruptio p^o p̄ aduētū p̄mū in
carne ē abolitio corruptōis p^o. p̄ aduētū 2^o
ē abolitio corruptōis n^o. q̄a sic dī. i. Cor. 15.
Tūc fiet sermo: q̄ scriptus ē. Ubi ē mors vi-
robia tua. ubi ē mors stimul^o tuus. Quia q̄
corruptio n^o trāsfundit p̄ viā ḡnatiōis ex
uiro 7 muliere: q̄ nō ē tollenda p̄ aduētū p̄^o
ī carne. id nec uenit vt ueniat xps ī carne
seiat; p̄ virum 7 muliere. ¶ Ad 2^o dō 6^o
Ans. q̄ ueniēs fuit vt quēadmodū p̄mū 7
cā nre dānatōis sumpit ortū de femina. ita
ueniēs ē vt medicā nri p̄ti 7 cā nre sal-
uatōis nascat 7 assumat solū de femina.

Consequenter querit ut
ueniētia
educat caro xpi de viro q̄ de muliere tm̄. vel
es^o. Ad qd̄ sic. Primam p̄n^o ppagationis 7
transductōis corruptōis originalis p̄ti fuit
a viro 7 n̄ a muliere. q̄a ī hoīe ē p̄ma rō ḡnā-
tōis. ī muliere secūda. Si q̄ p̄ncipiū originalis
corruptōis uenit a viro 7 non a muliere. q̄
p̄ncipiū repatōis d̄ uenire a viro solū: 7 n̄
a muliere. q̄ ueniēt^o ē q̄ ex solo viro edu-
cat caro xpi: q̄ ex sola muliere. ¶ Ad opp^o
sic Ans. Quatuor modis pōt de^o facē hoīes
aut nec de viro: nec de muliere. sic fecit adam.
aut de viro 7 femina. aut de viro tm̄. sicut
fecit Eua. aut de muliere tm̄ 7 nō de viro. s; 7
hūc quartū modū nō fecerat hoīem an̄ in-
carnationē. s; p̄ tres p̄mos modos. vt q̄ mō
straret p̄fectio dīne potērie optuit vt facēt
hoīes q̄rto modo. s. de muliere tm̄ sine uiro.
Nihil q̄ ueniēt^o q̄ de feia tm̄ assumat
illū hoīem quē querim^o. s. hoīem p̄ quē debz
fieri nra liberatio. ¶ Itē Ans. dīc. q̄ ille hō
d̄ nasci de femina h̄gine. sic. Si uirgo erat q̄
fuit cā toti^o mali hūano generi: multo ma-
gis decet vt h̄go sit q̄ erit cā toti^o boni hūa-
no ḡni. Si q̄ Eua h̄go fuit cā totius mali. q̄
multo magis uirgo est mater xpi. q̄ cā ē fru-
tiferā toti^o boni 7 toti^o salutis humano ge-
neri. ¶ Itē Ans. Si femina facta de viro sūt
muliere fuit facta de viro h̄gine. sicut Eua
de adā. q̄ ueniēt^o ē q̄ vir q̄ fit de muliere
sine viro: fiat d̄ muliere h̄gine. q̄ xps debuit
nasci de h̄gine. ¶ Itē Ans. De femina rātū
malū p̄cessit. q̄ oportuit ad reformandam

sp̄m eoz. vt de muliere rātū bonū p̄cedēt. s.
illud bonū p̄ qd̄ sum^o a malo liberati. Et sic
p; p̄ p̄dictas rōnes. q̄ xps debuit nasci solū
de femina 7 h̄gine. Qd̄ c̄cedētū ē. q̄a sic dī
et Aug. in li. octaginta triū qōnū. De^o cū li-
berat: nō p̄tē aliquā tm̄: s; totū liberat. sapfa
aut 7 h̄bu dei q̄ dī fili^o vnigenit^o: hoīe su-
scepto liberatōe; hoīs īdicauit. hoīs autem
liberatio ī vtroq; sexu debuit appere. q̄ q̄a
illū optebat suscipe q̄ sex^o honoratio ē. cōf
erat vt feminei sex^o liberatio hinc apparēt.
q̄ ille vir de femina nat^o est. Et p̄ h̄ solū
rō ad oppositū. q̄ ueniēt^o sit ipm nasci ex
solo viro q̄ ex sola muliere.

Consequens est q̄rere de cō
ueniētia incar-
nationis: si nō fuisset nā lapsa p̄ p̄tm̄. vtrū
s. eēt rō vel ueniētia ad īcarnatōe; et oñ
dīc q̄ sic. dīc. n. dīo. q̄ bonū ē diffusiuū sui
esse. sic nos dicim^o. q̄ in dīnis p̄r diffundit
suā bonitatē ī filiū p̄ ḡnatiōe; et ab utroq; ē
diffusio ī sp̄m. s. p̄ p̄cessiōe; et hec diffusio
ē ī trinitate. et hec ē sūma diffusio creatura
nō exñte. q̄ si sūmū bonū exñte creatura nō
se diffūdit ī creaturā: adhuc erit cogitare
maiorē diffusionē q̄ diffusionē ei^o. Si q̄ eius
d̄ esse sūma diffusio. q̄a ē sūmū bonū. ueni-
ēt^o ē q̄ diffūdat ī creatura. s; hec diffusio
n̄ pōt itelligi sūma: nisi ipse vniat creature
q̄ uenit q̄ de^o vniat creature: 7 maxime
hūane. sic oñsū ē. q̄ posito q̄ ipsa n̄ eēt lapsa
adhuc et vniret sūmū bonū. ¶ Itē n̄ ē bea-
tudo nisi ī deo. ¶ Itē creatura rōnalis to-
ta ē b̄rificabilis. s; creatura rōnalis: q̄ ē hō:
h; duplicē cognitionē. s. sensitīuā 7 intelle-
ctīuā. et h; delectatōem ī vtraq;. Si q̄ tota ē
b̄rificabilis. q̄ 7 s^o sensū 7 s^o m̄ intellectū. q̄
oportet q̄ ī deo b̄rificet q̄tū ad vtrūq;. s;
ī deo s^o se cōsiderādo 7 ī p̄pā nā nō pōt be-
atificari sens^o. s; sol^o intellect^o. q̄a n̄ b̄rificat
nec delectat sens^o nisi ī sensibili solū. sine ī eo
qd̄ corpale ē. Si q̄ tot^o hō d̄ b̄rificari ī deo
opz deū eē corpale 7 sensibile. s; nō ē ueniēt^o
vt assumat q̄l; corpale nām. s; solū hūanaz
sic vīdū ē. ¶ Itē cōtingit itelligē tres p̄so-
nas ī vnitāte sbe. 7 ex opposito tres sbas in
vnitāte p̄sone. et inter hec duo tres p̄sonas
ī trib^o s̄bstātiis. Si q̄ vniū extremoz ē ī rep-
nā. v; tres p̄sone ī vna sba. ut ī trinitate. 7
mediū vt tres p^o ī trib^o s̄bstātiis demōstra-
tis trib^o hoīb^o vel angelis. nel una p̄sona in
trinitate uno angelo 7 hoīe. q̄ cōtingit ponē

tertia. v. vna psona i trib' sbis. s. b. n. pot
fieri nisi p vnione d'ne n' ad huanā. quia in
nulla alia creatura ē ponē duas sbas: q' in
boīe. s. spūalē et corporalē. ut aīam et corp'
Sic nulla creatura potest boīe; p'icē ita q'
vniat cū illa. ga angel' b. n. pot: cum hō f'
p'ē supiorē sit angelo eq'is. ouenit igit' q' sit
vniō d'ne n' ad huanā i unitate p' ut sit in
re vniuersitate p'fectio. ut sic tres p' i una
nā: et tres p' i trib' naturis. ita tres n' i una
p'. s. d'initas. corp'. et aīa. ¶ Itē nos ueni
m' unitatē n' i trib' p'ois. et ē b. de p'fectōe
n' ut i deo. ¶ Itē nos inuenim' vnitatē v'
i plurib' naturis ut i boīe. Si g' de p'fectōe
n' ē qd' ē i plurib' p'ois. g' et de p'fectōe p'
erit q' pot' eē i plurib' naturis. Si g' semp'
qd' ē p'fecti: ē deo tribuēdū quātū ad nām
et quātū ad psonā. sic d'ina nā ē ens i plurib'
p'ois. ita d'ina p' erit potēs eē i pluribus
naturis. s. b. n. pot' poni ab eterno. ga ples
n' n' p'it eē ab eterno. Est g' aliq' d'ina p' in
pl' b' naturis ex tpe. s. b. n. ē possibile: nisi
vniat n' create. Cōuenit igit' ad o'fionē p'
fectōis i psonalitate d'ina: q' vniat d'ina nā
n' create i psona d'ina. s. n. ouenit cuilibet
ut d'ictū ē. s. solū hūane. non aut' cuil' p' in
trinitate: nisi soli filio. ut sup' d'ictū ē. Reliq'
tur g' q' circūscripto lapsu hūane n': adhuc
ē oueniētia vniōis i psona filii. ¶ Ad opp'
est auctoritas. I. ibi nasci. p'fuit nisi redim'
p'fuisse. g' inutilis est incarnatio: nisi se
cata fuisset redēptio. s. si nā nō esset lapsa
nō fuisset redēptio. g' supposito q' nā nō sit
lapsa: null' ē fruct' incarnationis. g' nō ouenit
deo incarnari: cū nō oueniat deo al' qd' facē
frustra. ¶ Itē sine p'uidicio occidendū ē q'
etiā si nō fuisset hūana nā lapsa: adhuc est
oueniētia ad incarnationem. s. q' d'ic' b'ūs
Ber. sup' Ionā. i. Scio. n. q' p'pter m' e' hēc tē'
p'etas grādīs sup' nos. exponēs illd' s' b'ū de
filio dei d'icēs. q' Lucifer p'uidit rōnalē cre
aturā assumēdā i unitate p' filii dei. uidit
et iudit. v' n' inuidia fuit cā casus diaboli:
et mouēs ipm ad tēptādū boīe: e' se icitati
inuidebat. ut p' p' m' demēf' hūana nā assū
ptiōe et unibilitatē ad deū. Ex quo patz q'
Lucifer itellexit vnionē hūane n' ad deū: n'
exīte lapsu humane n'. et ipm lapsus itelle
xit ut ipeditinū vniōis. p'pter qd' pcurauit
lapsus. Ex b. g' relinq' q' circūscripto lapsu
adhuc ē ponē oueniētia incarnationis. ¶ Pre
terea ad b. idē ē qd' d'ic' b'ūs Aug'. in li. de

aīa et spū. p'opterea de' fact' ē hō: ut totū
boīe; i se b'ificaret. ut siue hō igredēf' int'
p' itellektū: siue egredēf' ex' p' sensus i crea
toze suo pasca inueniret. pasca int' i co
gnitōe deitati. pasca foris i cognitōe salua
tozis. hēc autem rō manet etiā circūscripto
lapsu hūane n'. ¶ Ad id g' qd' ob' r' d'edū
ē q' illa auctoritas itelligit' supposito reati
n' lapsē. v' n' sensus ē q' si fili' dei esset incar
nat': et nō soluisset reatū: nihil p'fuisse hu
mane n': ga nō b'ificaret: nec redimēf'. al'
aut' ē si circūscripto lapsu hūane n' pat' v' ē
Habito de ^{neccitate icar}
natiōis et cō
ueniētia: o'ns ē i grē de p'destinatōe
incarnationis. circa quā p'ē querēda sūt ista
¶ Utrū fili' dei sit p'destinatus s. ¶ Utrū
sit p'destinatus esse hō z'. ¶ Utrū sit p'desti
natus esse fili' dei z'. ¶ Ad qd' sit p'destinatus
4. ¶ Utrū p' ip' sum' p'destinatus s. ¶ Utrū
vniuoce dicat' p'destinatus d' ipō et d' nobis s'
Ad primum ^{ob' hoc mō. Ad}
ro. s. Quos p' de
stinavit: hos et uocauit. Glo. p'destinavit
nō exītes. uocauit auersos. g' p'destinatio ē
nō exītis. g' nō ouenit filio dei. ga nūq' fuit
n' exītis. ¶ Itē Dug. Destinat' g' ē p'destinat'
g' nō dū ē. hēc s'ba d'ic' p'pter illos q' i unī
genitū dei i pietatē loquūf'. et putāt ut esse
ounerādū inter eos: q' cū aī nō fuerāt: p'
destinati sūt ut essent. g' nō ē occidendū q'
fili' dei sit p'destinatus. ¶ Itē si fili' dei ē p' de
stinatus ab eterno: aut s' d'ina nā: aut s' hūa
nā. nō s' d'ina nām. cōstat ga aī ipm nihil.
nec s' d'ina nām. ga ab eterno nō hūit hūanā
nām. ergo nō ē p'destinatus s' d'ina nām. ¶ Itē so
lius creaturē ē p'destinari. ergo iste termin'
p'destinatus copulat quid creatū filio dei. s. z'
nullū creatū iest filio dei ab eterno. ergo n'
ē p'destinatus. ¶ Ad opp' sic. Jo. Dam. Non
scādalisabif' ad nomē creature q' se s' mem:
aut seruū: aut granū natū de terra noīauit
Cū ergo oueniēter dicat' fili' dei creaturā:
oueniēter dicet' p'destinatus. ¶ Itē Aug. s' p'
factū creaturā: p' quā facta est oīs creaturā:
optuit oēs creaturā testē hēre. ergo fili' dei
ē creaturā. Cū ergo imēdiare se q' ad rōalē
creaturā final' bonā eē p'destinata. Cū fili'
dei sit rōalis creaturā final' bona: erit p' de
stinatus. ¶ Itē i p'n. i. 4. Jo. d'f. In domo p'ris
mei māiones multe sūt: respektu quaz d'f'
p'destinatio. Si ergo d'istinctio māionū ē s' in

distinctio; meritoꝝ. et distinctio meritoꝝ
 s^o distinctioe grāz. et psonaz. Cū ḡ meritū
 sit p se psonē. et pdestinatio erit xpī s^o q^o p^o
 s^o s^o q^o p^o ē fili^o dei. ḡ pdest natio oueniet
 filio dei. ¶ Itē qd d^o ouenit filio di p nām:
 ouenit filio hoīs p grāz. et es^o. vñ sumit q^o
 qd d^o ouenit filio di: ouenit filio hoīs et es^o
 ḡ cū filio hoīs oueniat eē pdestinatu: et filio
 dei sicut oueniet esse pdestinatu. ¶ Solo dō
 q^o cū i hoc q^o dico pdestinatu rōne h^o pposi
 tionis pte. notef. aīcessio alicuius: ad id qd
 d^o pdestinatu: nō est aīcessio alic^o respectu
 filii dei. s^o absolute nō ē cōcedēdū q^o fili^o di
 ē pdestinatu: nisi cū determinatōe dicē f^o
 q^o hō. et h^o ē qd uoluit dicē. Aug. in illa glo.
 ad ro. s. et Orig. i pdicta auctoritate. Nō ḡ
 absolute cōcedēdū ē filiū di eē pdestinatu. s^o
 f^o q^o hō. ¶ Ad id qd obf. tertio. q^o f^o q^o hō
 nō fuit ab eterno. vel f^o nām hūanā. ḡ nō ē
 pdestinatu ab eterno fm hūanā nām: dō. q^o
 nō seqf. Nā iste termin^o homo uel huma
 natura ampliat ad supponēdū p hūanitate
 futura. nūq^o bēt uel habuit ab eterno. s^o quā
 bītur^o erat. sic cū d^o alig^o hō pscit^o ab eter
 no. iste termin^o hō supponit p hōie n^o q^o fuit
 uel erat. s^o q^o ē futur^o i tpe. ¶ Ad quartum
 dō. q^o hec dictio pdestinatu bēt i se uno pti
 cipia iclusa. s^o dē. n. ē pdestinatu: qd pscit^o
 bītur^o. s^o h^o q^o dico pscit^o: nihil copulat in
 pdestinato. s^o i pdestinante. hoc aut^o q^o dico
 bītur^o: copulat i pdestinato nō de pti uel
 de pterito. s^o de futuro. et iō nō sequif. nihil
 creatū inest filio dei ab eterno. ḡ nō ē prede
 stinat^o fm q^o hō. qd ab eterno erat dicere q^o
 aliqd ei ferat. s. hūanitas: respectu cui^o ē p
 destinatorio q^o tū ad hūidā grāz. et glā. Sic ḡ
 p^o rñsio ad obiecta ad pte negatiuā. ¶ Ad
 ea ho que obiebant i pte affirmatiuā dō.
 ad p^o qd dicē. Dam. q^o nō scādalizabit^o zē.
 q^o fili^o dei d^o creatura fm q^o d^o seruus aut
 d^omis. qd nō d^o ista ē absolute. s^o cū redupli
 catōe. s. f^o q^o hō. ita etiā f^o q^o hō cōcedēdū
 ē q^o ē pdestinatu: et h^o ppter bīricos. s^o q^o dicē
 Aug^o. qd cū determinatiōe ē dicēdū ppter
 bīricos. fili^o dei ē creatura fm q^o hō. ¶ Ad
 illud ho Aug^o. Xpm factū creaturā zē. dō. q^o
 vez ē q^o fili^o dei f^o q^o est creatura: ē pdesti
 nat^o. ¶ Ad tertiu^o ho qd obf. q^o meritū at
 tribuit^o p^o zē dō. qd cū fili^o dei sit filius hoīs
 rōne illa: qd d^o fili^o hoīs: est distinctio me
 riti f^o distinctioe grē: qd grā ē f^o distinctio
 nē ipostasis siue indīdūi hoīs ex pte hūane

n^o nō rōe psonē eterne siue ex parte humane
 n^o. ita etiā pdestinatu. ¶ Ad vlti nū dō. q^o
 illa regula beati Aug. ē itelligēda. Quicqd
 ouenit filio dei: ouenit filio hoīs et es^o. non
 absolute. s^o cū reduplicatōe intellecta uel ex
 pssa. ut nō fili^o dei ē creatura: uel cepit eē f^o
 q^o hō. ita etiā fili^o dei ē pdestinat^o f^o q^o hō.

Cōsequenter queri

tur vtrū sit cōcedēdū q^o fili^o dei pdestinat^o
 sit esse hō sic es^o. et cū esse filiū dei sit ex grā
 illi hoī. ppter qd ē dicē illū hoī: pdestina
 tū esse filiū dei. esse aut^o hoīem nō est ex grā
 filio dei. ḡ nō erit dicē filiū dei eē pdestina
 tū ut sit hō. ¶ Itē qd vniō hūanitat^o ad vī
 nitatē ē p grām illi hoī. iō ē dicē illū hoī:
 eē pdestinatu filiū dei. ḡ cū vniō vinit^o at
 ad hūanitatē nō sit ex grā filio dei. ḡ nō erit
 dicē filiū dei eē pdestinatu eē hoī. ¶ Itē
 cū h^o q^o dicē pdestinatu ponat aīcessionem
 respectu pdestinati. nihil aut^o aīcedit filiū
 dei. ḡ nō pōt dici pdestinatu esse hō uel ali
 qd aliud. ¶ Ad oppositū sic. fili^o dei ē hō.
 ḡ nō ex grā nō ex nā. s^o nō ex nā ē hō. Rēli
 q^o q^o ex grā ē hō. Si igit^o ex grā ē hō. ḡ est
 pdestinat^o eē hō: cū oster q^o illa grā sit pde
 stinata q^o fili^o dei est hō. ¶ R^o. Refert eum
 d^o de aliq^o pdestinat^o absolute: uel sine de
 terminatōe. et cū d^o cū determinatōe. Cum
 n. d^o. iste hō ē pdestinat^o absolute: sensus
 ē. est puenisus ad hūidam grām in presenti.
 et glā i futuro. ppterea nō ē dicē. fili^o dei est
 pdestinat^o nisi cū determinatōe. s. fili^o dei
 fm q^o hō. Cū ho d^o cū determinatōe. ut cū
 d^o. ille hō ē pdestinat^o fili^o dei. sensus est
 i. ē pordinat^o ex grā ad h^o ut sit fili^o dei.
 ¶ Scōm hoc ḡ dō. q^o cū d^o. xps est pdesti
 nat^o eē hō. sensus ē. i. pordinatus ē ex grā
 ad hoc q^o sit hō. Distinguedū ē aut^o i hac p
 positōe. Nā respect^o aīcessiōis denotatur p
 hac prepositionē pte. cū d^o pordinat^o et re
 spect^o cālitate q^o notaf p hac ppositiōe ex.
 cū d^o ex grā: pōt eē respectu suppositi. uel re
 spectu illi^o ad qd d^o ordinat^o. Si respectu sup
 positi: falsa ē. qd suppositū ē fili^o di respectu
 cui^o nō ē accipe cālitate uel aīcessiōe. Si re
 spectu ei^o ad qd d^o eē ordinatus. s. qd ē eē hō
 ha ē. qd respē eē hoīs ē aīcedēs oīa ordīa
 tio et grā cā. et ē sēsus fili^o di ē pordinat^o
 eē hō ex grā. ut aīcessiō et cālitas dicat re
 spectu eius q^o dico eē hō. nō respēu fili^o di. Et
 p hoc p^o solutio ad obiecta,

Postea queritur ^{ut} ^{hec} sit ^{ka.} fili⁹ di e pdestinat⁹ ad ^h ut sit fili⁹ di. Qd pbat. iste ho e pdestinat⁹ ee fili⁹ dei. S; qd ouerit isti: ouerit filio dei. qd fili⁹ dei e pdestinat⁹ ut sit fili⁹ dei. ¶ 2^o ro. ad Ro. i. Qui pdestinat⁹ e ee fili⁹ dei i virtute. Ambrosi⁹ exponit de p⁹ filii dei. g. 22. ¶ Ad opposituz sic. Dec dicitio pdestinatuz notat ancessione calē. Si g nulla ca ancessit filiu dei. Reliqe g q n possit dici fili⁹ dei pdestinat⁹ ad hoc ut sit fili⁹ dei. ¶ Solo. Cū d⁹ pdestinatuz cū determinatōe considerādū e an aliqd sit i locutōe: respectu e⁹ possit dici ancessio calis. que iporat p hoc nomē pdestinatuz. Si ho nō inueniā i locutōe: nō e ccedēda. et iō hec e falsa. fili⁹ di e pdestinat⁹ ee fili⁹ dei. ga respectu filii dei q designat ab utraq pte nō e accipe ancessione calē. Iste aut sunt xē: fm q dicitū e fili⁹ dei f⁹ q hō. pdestinat⁹ e. n. si hinc dei pdestinat⁹ e ee homo. ga e inuenire i locutōe ex aliqua pte: respectu e⁹ notat ancessio calis. ¶ Ad illud qd pmo obd⁹: iā p rōsio. Ad illud vero Ambro. dō. q ipse accipit ee p manifestari f⁹ impropertate locuti onū i scri pturis: q d⁹ res incipe ee: cū icipit manifestari nel inotescē. et f⁹ h e sensus. fili⁹ dei e pdestinat⁹ ee fili⁹ dei i hute. i. pdestinat⁹ e manifestari fili⁹ di. et nō ancessio calis respectu manifestatōis: nō respectu filii di

Deinde querit ad qd sit pdestinat⁹ xps fm q hō. et cū i xpo sit grā fm quā est qdā hō singularis. ¶ 3^o fm q e caput ecclesie. ¶ 3^o grā unio nis fm quā dīna nā e unita cū humana. Et hec e triplex grā. querit an pdestinatio xpi sit ppatio grē hui⁹ uel illi⁹: uel uniuersali⁹ q hui⁹. et cū grā q attēdit fm q e hōis singularis i formās hūc hōis; uel aīam hui⁹ hōis sit grā creata. g respectu hui⁹ grē erit pdestinatio. ¶ 3^o ex pte alia cū grā f⁹ quā est caput ecclesie sit grā infinita. ga fm illā e in flnēs i corpus ecclesie. Et de hac d⁹ 3o. i. De plenitudine ei⁹ accepim⁹ oēs. Et. 3. 3o. Non e ei dat⁹ spūs ad mēsurā. g grā ista est grā increata: cū grā creata sit finita 7 nō flnēs. Cū g pdestinatio nō sit respectu increati: nō erit pdestinatio respectu h⁹ grē. ¶ Ad opp⁹ glo. sup eplām ad ro. Nullū mains donum posset de⁹ p̄stare hōib⁹: q̄ ut xbu suū: p qd oīa odidit: fecit illis caput: 7 ipsos tāq̄ mēbra coaptaret. g grā fm quā e caput ecclesie e

donū dei. g e creata. g pdestinatio e respectu ipsi⁹. ¶ Solo. Cōcedēdū e 7 dō. q cū i xpo sit triplex grā. grā uniuersalis. grā h⁹ singularis hōis. 7 grā fm quā e caput. pdestinatio xpi e respectu h⁹ triplid grē. ¶ Ad illd⁹ qd quod obicit. q grā fm quam e caput: nō e creata dō. q sic caritas donū e i nobis dupl⁹. s. donū increatū. s. qd e spūs. s. et donū creatū: qd e h⁹. 3^o grā fm quā e caput: intelligit increata. 7 ipse e spūs. s. q e dat⁹ ei nō ad mēsurā. Et preterea grā creata: secundum quam per hūtatē increate influit i alios. et de plenitudine ei⁹ accepim⁹ omnes. i. 3o.

Alterius est ^{fm} pdestinatio. hoc e q̄rē utrū ipse sit cā effectiua uel exēplaris: uel finalis nre pdestinatōis. ¶ Ad p̄mū v⁹ q sic. Nā p̄ ad eph. Qui pdestinatuit nos i adoptionē filioz p 3^o h⁹ xpm. g pdestinatio Christi e cā nre pdestinatōis. ¶ 3^o rē resurrectio sua e cā nre resurrectōis g cū pdestinatio respiciat gliaz resurrectōis finalē pdestinatio Christi e cā nre pdestinatōis. ¶ 3^o rē ordo e i pdestinatōe ordo aut talis e i pdestinatōe. qd pbat Job. 38. Nūqd nosti ordinē cel⁹ glo. Ordine celi noste e supnaz dispositionum occultas dispōnes vidē. g pdestinatōes ordine hnt ¶ 3^o rē. s. ad ro. Nā quos p̄sciuit 7 pdestinavit oformes fieri imagini filii sui. g pdestinatio e oformitas imaginis filii. Cū g p̄ sit imago q̄ illud qd ad imaginē e. Si imago filii intrāsiue e ipse xps pdestinat⁹: pdestinatio Christi p̄ erit pdestinatōe nra. et sicut imago ad illud qd e ad imaginē. g sic exēplar. ¶ 3^o rē i li. de pdestinatōe scōz dicit. Preclarissimū lumē nre pdestinatōis e xps 3^o h⁹. g se h⁹ sic cā manifestatiua ad nram pdestinatōe. ¶ 3^o rē ad eph. 4. Ascēdit sup oēs celos. ut implēt oīa. ergo xps e finis oīum. S; que e opatio pdestinati ad pdestinatū: eadē e opatio pdestinatōis ad pdestinatōem. Si g xps e finis oīuz pdestinatoz. ergo pdestinatio sua e finis oīum pdestinatōum. Est ergo cā finalis oīuz pdestinatōum. Ex his ergo flinquit qd pdestinatio xpi e cā effectiua exēplaris 7 finalis oīuz pdestinatōum. ¶ Ad opp⁹ sic. Oēs rōnes eterne simul sunt i mte dīna. 7 fm has e pdestinatio. ergo pdestinatōes pdestinatoz simul sunt i mte dīna. Nō ergo p p̄at 7 postēius. Cū ergo cā

effectiua a nōe dat: relinq̄ q̄ p̄destinatio xp̄i
nō ē cā effectiua: cū simul sit ī aliis ī mēte di-
uina. ¶ Itē ad hoc ē auctoritas Augu. que
dicit. Q̄ p̄clarissimū lumē n̄re p̄destinatiōis ē
xp̄s. et intelligit hoc de xp̄o s̄ q̄ hō. Sed
q̄ dicit Aug⁹ ī glo. sup̄ p̄. ad ro. q̄ ip̄e dicit.
q̄ ille hō sine meritis hūit sola grā ut esset
fili⁹ dei. et de eodē dicit. q̄ ē lumē n̄re p̄desti-
natiōis. S; s̄ hō obr̄. Desunt ab eterno p̄-
destinati. et vnusq̄sq; b; suā rōnē ī mēte di-
uina. q̄ q̄dē rō ē lumē n̄re p̄destinatiōis. q̄
vnusq̄sq; b; xp̄iū lumē sue p̄destinatiōis.
nō ē q̄ ponē xp̄m eē lumē n̄re p̄destinatiōis
S; fm̄ q̄ xp̄s ē lumē: d̄f cā exēplaris. q̄ xp̄s
nō ē cā exēplaris n̄re p̄destinatiōis. ¶ 3^o rō
Si xp̄s ē finis nostre p̄destinatiōis. s; si xp̄s
nō eēt incarnat⁹: nō eēt p̄destinatio Christi
q̄ p̄destinatiōes nostre carerent fine. q̄ fru-
strarēt. q̄ oēs p̄destinati frustrarēt: q̄ nul-
lus p̄neret. Idē igit̄ ē cā finalis nec exēpla-
ris nec effectiua. ¶ Solō. d̄ ē q̄ cū dico p̄-
destinatiōē xp̄i noīe p̄destinatiōis rōne p̄-
cipalis significati: q̄d ē diuina p̄scia cū appro-
batiōe d̄f eternū. rōne hō onotati: q̄d ē grā
xp̄i et gl̄ia: dico tp̄alē. Attēdedō q̄ ad p̄-
cipale significatū p̄destinatio xp̄i et aliorū p̄-
destinatiōes s̄l sunt ī mēte diuina. Attēdedō
hō ad onotatū ē ordo p̄destinatiōis Christi
ad alias p̄destinatiōes fm̄ q̄ nos dicim⁹ q̄
grā et gl̄ia ī xp̄o ē cā et ex^o grē et glorie n̄re
Secūdū hoc soluit̄ obiectū p̄mū. q̄ quātū
ad p̄cipale significatū ei⁹: q̄ dico p̄desti-
natio: q̄d ē eternū nō ē p̄positas nec cālitas.
p̄destinatiōis Christi ad alias. S; īquātū ad
onotatū: q̄d ē tp̄alē: ē p̄positas et cālitas.
¶ Ad 2^o hō q̄d obicit. q̄ xp̄s ē lumē n̄re
p̄destinatiōis: d̄. q̄ duplex ē lumē p̄desti-
natiōis. s. eternū et tp̄alē rōne significati in
p̄destinatiōe: q̄d ē eternū d̄. q̄ xp̄s s̄ q̄
de⁹ et sap̄ta eterna ē lumē p̄destinatiōis oīū
p̄destinatoz et singuloz. et cū sit unū et idē
lumē. tñ q̄ ad multos ē q̄ s̄nt p̄destinati:
multipl̄ accipiē respect⁹ ad ip̄m. ut dicat̄
et huius et isti lumē. Rōne hō onotati ī p̄-
destinatiōe: q̄d ē tp̄alē. s. grā d̄. q̄ xp̄s fm̄
q̄ hō ē lumē tp̄alē n̄re p̄destinatiōis. q̄a hec
sup̄abūdatiā ē ip̄s̄i sup̄effluēt̄ grē: qua assū-
pt⁹ ē in vnitatē p̄. ita q̄ fili⁹ dei nālis ē fili⁹
hoīs. et vnusq̄sq; p̄destinatoz p̄ p̄cipati-
ōnē illi⁹ sup̄effluēt̄ grē ē fili⁹ adoptatiōis.
vñ grā suā ē velat lumē ī sole. nostre hō grē
s̄c radiū op̄ati ad solē. ¶ Ad vltimū quod

obicit. q̄ xp̄s nō ē finis. d̄. q̄e admodū in
aliis. q̄ ī p̄destinatiōe ē p̄scia et grā fina-
lis. vñ ut significatū. aliud ut onotatum
¶ Si q̄ respiciam⁹ ad p̄sciam: sua p̄de-
stinatio nō ē finis n̄re p̄destinatiōis. ¶ Si
aut̄ respiciam⁹ ad grām onotatā: sic ē finis.
grā. n. uniois que ē ī Christo: ē termin⁹ oīū
grāz nostraz. q̄a oēs n̄re grē termināt ad
suā. et rōnes n̄re glorie ad suā. ¶ Ad illō q̄
q̄d obr̄ q̄ frustrarēt p̄destinatiōes: si nō eēt
incarnatio: d̄. q̄ frustrarēt quātū ad finez
conueniētissimū: nō tñ simpl̄. q̄a ali⁹ mod⁹ li-
beratiōis esset. et ille eēt finis. s; nō ita conueniēt
Et sic p̄ quō se hēt p̄destinatio Christi ut
cā ad nostram p̄destinationem.

Ultimo queritur ^{ut p̄}
p̄destinatio dicat̄ equoce vel uniuoce de p̄-
destinatiōe Christi et alioz. Ad q̄d sic obr̄.
P̄destinatio ē saluādoz. Saluādi aut̄ sūt
q̄ p̄t̄ egrotare p̄ culpā. Cū q̄ xp̄s nō potue-
rit egrotare fm̄ q̄ dicit Aug. Ali peccato fer-
uire potuerūt. ipse hō nō. q̄ nō ē saluād⁹. q̄
ei nō conuenit rō p̄destinatiōis fm̄ q̄ d̄f p̄-
destinatio est p̄ordinatio saluādoz. q̄ zc.
¶ Itē dicit Aug⁹. p̄destinatio ē p̄positum
miserēdi. S; miseria ī nobis et ī Christo eg-
noce d̄f. q̄a ī nobis ē miseria cōtracta. ī ipso
hō ē volutarie assūpta. q̄ equoce d̄f. ¶ So-
lutio d̄. q̄ p̄destinatio aliquā diffinit̄ per
op̄atiōem et grām liberatē a malo. aut p̄ cō-
p̄atiōem ad grā; ordinatē ad gloriā. ¶ Pri-
mo modo d̄f p̄destinatio p̄ordinatio sal-
uādoz et p̄positū miserēdi. ¶ 2^o mō d̄f p̄-
destinatio p̄paratio grē ī p̄nti et glorie ī fu-
turo. ¶ Primo mō nō d̄f uniuoce p̄desti-
natio de Christo et de aliis: quātū ad onota-
tū: q̄d ē grā liberat̄ a malo. quātū aut̄ ad 2^o
modum dicitur uniuoce.

Retractato ^{de nēcīta}
p̄ nēcīta et p̄destinatione īcarnatiōis
oīs ē ingrē de actu īcarnatiōis: q̄ cōsiderat̄
duob⁹ modis. s. in fieri et ī factū eē. Ad in-
carnatiōis ī fieri d̄f assūptio. Ad hō īcarna-
tiōis ī factū eē d̄f unio. Primo q̄ querēdū ē
de actu assūptiōis. ¶ 2^o de actu uniois.
¶ De assūptiōe aut̄ querēf ista. ¶ Primo
de assūmēte. 2^o de assūpto. De p̄mo q̄ri-
tur p̄ vtrū assūmē colcat dīne n̄. ¶ 2^o utz
conueniat trib⁹ p̄sonis. ¶ De assūpto q̄riē
p̄ vtrū nā hūana sit assūpta. ¶ 2^o utz nā

humana fm corp^o ⁊ aīa sit assumpta. ¶ 3^o
vtrū corp^o sit assumptū mediāte aīa. ¶ 4^o
vtrū psona sit assumpta. ¶ 5^o qual^r intelli-
git homo assumpt^o. ¶ 6^o de coassumptis.
¶ 7^o de constituto per assumptionem.

Ad primum sic. Quicqd
dīne n^o ouenit toti trinitati. S; assumē hu-
manā nām nō conuenit p^ri ⁊ spū scō. g^o nec
dīne n^o. ¶ 3^o Anf. i. li. de incarnatiōe xpi.
Nō differūt oīo p^ri fili^o ⁊ spūs scūs. s. i. eēn-
tia dīna. Si g^o nā dīna assumit humanā nām
g^o p^ri ⁊ fili^o ⁊ spūs. s. assumūt hūanā nām.
¶ Ad opp^o sic. Assumē dīc^o actiōne. S; actō
ouenit sbe ⁊ n^o. g^o assumē ouenit dīne n^o.
¶ 3^o arguit p^r sile. Nā ifundendo creat^o ⁊
creando infundit. et eiusdē fm se ē creare
aīam et eā unire. g^o eodē mō eiusdem fm se
erit humanā nām assumptā creare: ⁊ eā as-
sumere. g^o cū nā dīna creauerit hūanā: assū-
pūt eā. ¶ 3^o te assumere ⁊ assūptionē facē cō-
uertūt. S; dīna nā fecit assumptōez. g^o dīna
nā assumptū hūanā. ¶ 3^o te q^ris quāuis ista
occedat. nā dīna assumptū hūanā nām. Nā
qd ista occeat. essentia dīna assumptū hūa-
nā nām. cū ipsa nā dicat essentia. ⁊ e^o.
¶ 3^o te cū n^o hūmāe oueniat assumi ⁊ uniri
pprie. g^o sibi ipsi n^o dīne ouenit assumere ⁊
unire. Sic. n. v^o se hēre nā dīna ad vniōez
⁊ assumptionē actiua. sicut nā humana ad
vniōē ⁊ assumptionē passiua. ¶ R^o. Assu-
mere v^o coiter ⁊ improprie ad aliqd sumē.
Et f^o hūc modū tota trinitas assumit filio
hūanā nām. ¶ 3^o te assumē v^o coiter ⁊ pprie
ad se sumē. qd pōt eē duob^o modis. vel ad
se sumē vt vniat. vel ad se sumē vt in quo
vniat. Assumē hō ppriissime v^o in se sumē:
vel ad se final^r sumē. qd idē ē. fm modum
istū ouenit psonē solū assumē. ga h^o ē sumē
in se: vt in quo vniat. Sed; modū aliū: quo
assumē dīc^o ad se sumē ut sibi vniat: sic oue-
nit dīne n^o assumē hūanā. Sed; g^o q^o coiter
⁊ improprie v^o: ouenit trinitati. fm q^o coiter
⁊ pprie: ouenit dīne n^o. fm hō q^o ppriissime
sic ouenit psonē filii. Et fm h^o in vno sensu
pcedūt rōnes ad vtrāq^o p^re obieete. in alio
sensu nō. ¶ Ad ea g^o q^o obieēt p^re negatiua
rūdendū ē p^r dicēdo: q^o dīnā nām assumere
humanam pōt accipi dupl^r. Uno mō ut nā
dīna cōsideret fm se vt vna in trib^o psonis.
et h^o mō nō ē ccedēdū dīnā natura; assum-
pisse hūanā: pprie sumēdo assumē. Vel f^o

q^o cōsiderat hā dīna tota i vna psona. s. filii.
et h^o mō nā dīna assūpūt hūanā. i. sibi vni-
uit. ¶ Ad illū g^o qd obieit. Quicqd ouenit
dīne n^o: ouenit toti trinitati. S; assumē nō
ouenit toti trinitati. g^o nec dīne n^o. v^o. q^o in
h^o q^o dico assumē: duo itelligūt. s. sumē actō.
⁊ respēt^o ad idē: g^o notat p^r ad se: fm q^o nos
exponim^o assumē. i. ad se sumē. et rōne isti^o
respēt^o nō ouenit toti trinitati: q^o nūc ouenit
n^o. ga tota trinitas fm q^o trinitas nō est in
vna psona. s. tota nā ē i vna persona. Et sic
p^r solo ad ea que obieiebāt ad p^re negatiua
¶ Ad ea hō q^o obieiebāt ad p^re affirmatiua
s. ad p^rimū v^o. q^o assumē dīc^o actiōne: ⁊ cū h^o
nām retonis. s. ad se vel in se. vñ nō seq^r q^o
h^o actio ouenit n^o: q^o actio quocūq^o alio sup-
addito oueniat. ¶ Ad 2^o hō v^o. q^o non est
sile de vniōe aīe ⁊ assumptionē ppter respe-
ctū sup additū. ¶ Ad tertiu^o hō v^o. q^o nō cō-
uertūt assumē ⁊ assūptionē facē. fm q^o assu-
mere pprie v^o: quāuis ouertāt fm q^o dīc^o
improprie. ¶ Ad quartū hō v^o q^o quāuis i h^o
sit nā ⁊ eēntia. tñ dīna ē i rōne dicēdi. quia
eēntia v^o quo res ē. nā hō quo res agit vel
patit. Assumere aut^o dīc^o sic actiōne. assumi
sicut passiōne. Et iō assumē ⁊ assumi dīc^o
de nā ⁊ nō de eēntia. vñ nō est ccedēdū q^o
quāuis dīna nā assumat: ppter h^o dīna eēn-
tia. ¶ Ad vltimū v^o. q^o proprie loquendo
dīna ē inter assumptionē ⁊ vniōne. Nā vniō
proprie dīc^o q^o parōez duoz ad tertiu^o. Assum-
ptio hō dīc^o cōparatiōne vniū ad vnum.
Assumē. n. ē aliquid sibi copulare. vñ dicit
bitudine eius in quo est vniō ad aliud. et iō
dīna nā p^re loquēdo nō v^o dīc^o assumē. licz
p^re dicat vniū: l uniri hūane n^o i unitatē p^r
Consequenter vtrum as-
sumptio oueniat trib^o psonis. Ad quod sic.
Quicquid facit p^r: facit filii^o. ⁊ e^o. ga indē-
sa sunt opa trinitati. S; filii^o assumptū carnē
g^o ⁊ p^ri. ¶ 3^o te dīc^o 3o. Dam. q^o pater ⁊ filii^o ⁊
spūs scūs f^o oīa sunt unū p^re ignatōez ge-
neratōez ⁊ p^ressionē. S; assumptio nec ē in
generatio. nec aliqd alioz. g^o sunt unū i assū-
ptione. g^o q^o psona assumit hūanā nām.
¶ R^o f^o Aug. in li. de fide ad Petrū. Q^o tri-
nitas assumptionē fecit. s. hō: nō p^ri ul^o spūi
scō. vñ ⁊ idīsa ē assūptio quātū ad actiōne
⁊ quātū ad psonā cui ouenit. ga unū ⁊ indē-
nise p^r filii. ¶ Nōndū aut^o ē q^o i argumētari
one ē mutatio p^rdicati. mutat. n. qd i aliud.

na sicut dicit Dugo de sancto Uictore. Cui dicitur
filius dei carne assumptus ex vi occulte relati
onis: quia intelligit quod sibi uniuert id de patre
non dicitur. quia si idem dicitur non idem. sed aliud intellige
ref. quia sicut alii in persona est pater. alii filius. sic alii
ad dicitur: cui filius incarnatus dicitur: quod si pater incarnatus
dicitur. Non igitur dicitur: si filius carne assumptus
idcirco carne assumptus est et pater. sic dicitur non
est. si filius carne sibi uniuert: eadem carnem sibi
uniuert et pater. et est figura dicitur. Legitur in li.
Judic. i. q. Manne uxore accepit filio suo
non tamen sibi uxore accepit quod filio uxore accepit
Nemo est qui argumetur et dicat. si pater filio uxore
re accepit. quod uxore accepit pater. et cecidit uxore
ratum esse patrem. quia filio uxore accepit. quare
quod incarnatus dicat esse pater. quia filio suo carnem
uniuert. sic filius dicitur incarnatus. quia carne sibi co
puluit. Ad 2. dicitur. quod quidam dicitur in deo abso
lute sine respectu ad creaturas. sic sunt noti
ones proprietates rationes. et sicut bonitas et sa
pientia: et cetera. Quedam dicitur in deo sine at
tributa deo secundum rationes ad creaturas. et hi
est assumptio. Assumptio. non ponit aliquid
in assumptum: quod assumptum aliquam inuentionem ac
cipiat. sed ponit aliquid in assumptum: quod sit inuentionem
tio in creatura assumpta. Illud autem dicitur. Damianus
intelligit preter operationem ad creaturam.

Consequens est quod de ipso as
sumptio. et primo
vtrumque natura humana sit assumpta. Ad quod sic. Natura
secundum proprietatem locationis non videtur esse cecidit. per
assumptio nam. Natura cum natura diffinitur quatuor
modis a bo. i. li. de duabus naturis et una per
christi consuetudine sic. Natura est eorum quod quod modo itelle
ctu capi potest. In quod diffinitio accidit et sic
dicitur. Dec. n. oia itellectu capi potest. Ad dicitur
autem quoquomodo. quia deus et mater perfectio itelle
ctu intelligi non potest. sed cetera re per hunc rationem.
Ceterum hoc diffinitur natura ut conueniat solum sibi
corporeis et incorporeis. hoc modo natura est vel quod
facit: nec quod pati potest. Et dicitur etiam diffinitur
natura ut conueniat solum corporeis. hoc modo natura est pater
piu motus per se non per accidens. Quod modo diffinitur
natura secundum quod nos dicimus diuersam esse naturam auri
et argenti in proprietate re per monstrare cupietes
hoc modo natura est vnicaquaque re informans
specifica forma. Secundum ultimam diffinitionem
duas in christo naturas esse constituit. Si ergo hoc vol
tuno modo dicat natura. s. specifica forma hu
mane nature. et est auctoritas dicitur. Damianus. li. xi. c.
Uerbum non est quod nulla consideratio est deplacit natura
assumptio. neque est quod in specie considerat. s. specifi

cam dicitur. sic est rationalitas hominis. Relingit ergo quod
si potest dici assumptio humana natura. Et dicitur
si dicat quod natura accipit aliam. s. vis in hunc re
b. preceas filia ex filio. Sed etiam modo non potest
dici natura assumpta. quia vis illa preceadi hunc
sequit assumptionem. quia est in ex hunc christo: secundum quod
potest multiplicare species in quantum homo. Sed etiam
modo non potest dici assumpta natura. Et dicitur assu
ptio fuit miraculosa non secundum naturam. et id ex
illa parte non rationem tenuit non: quod est vis preceandi
filia ex filio. Sed nec secundum modum istum vel alium
potest dici assumptio natura. quod hunc cecidit
dum est secundum alium modum dicitur natura. dicitur. n. natura
alio modo ex quod sit esse rei naturalis: vel ex quibus
res est nata. Et secundum hunc modum tamen corpore quod anima
dicitur natura. quia ex his esse humanum est natum et consti
tutum. Et dicitur quod an sic cecidit ista. persona
assumpit humanam naturam. debeat ista cecidit. per
assumpit humanam entiam: cum idem sit oio natura
et entia. Ad quod dicitur. quod quoniam sunt idem re
natura et entia: tamen differunt ratione. Natura
non respicit rem in fieri. entia vero respicit rem
in esse. quia ergo non fuit in esse res assumpta ante assumptio
nem. id non videtur cecidit assumptio humanam entiam. Sed
videtur cecidit. assumptio humanam naturam. quia assume
bat res quod non erat: sed quod fiebat.

Post hoc ingrediendum est vtrum hu
mana natura secundum corpus et
animam sit assumpta. Nam quodam heretici dicebant
quod non fuit verum corpus. sed fantasticum. ut Valen
tinus. Appollinaris dixit quod anima fuit sine sensu
Eunoni dixit quod fuit caro vnita. absque anima.
Contra. humana natura fuit lapsa secundum animam in ap
perita sciendi sic deus. lapsa etiam fuit secundum carnem
in gustando de pomo. hunc. 3. Si ergo totum quod est
lapsus per peccatum deus reparari per christum. ergo ad repa
rationem pertinet assumptio vtriusque. s. anime et cor
poris. Et dicitur non conuenit summo medico curare
naturam secundum partem: et secundum partem incuratam dimittit.
Sed si summo medico natura humana assumptio
in parte vel anime vel carnis: in parte ea curasset:
non secundum totum. quia sic dicitur dicitur. Damianus. quod in assumptio
le est incurabile est. Relingit ergo quod assumpta est in
toto et non in parte. Ad oppositum sic. Nature ma
xime distantes minime sunt vnibiles. Si ergo ma
xime distat natura: nec conueniunt genere vel spe
cie etiam similitudine: minime erunt vnibiles. Ta
lis autem est natura divina et natura carnis. quia nec conueni
unt genere vel specie nec etiam similitudine.
quod admodum anima per hoc quod est ad imaginem
et similitudinem dei. Relingit ergo quod non est vnibilis.
Et dicitur maior est distantia inter spirituale vniu

et quodcumque corpus: quod inter corpus calidum
 et corpus frigidum. Si ergo corpus calidum non potest
 uniri corpori frigido sine mutatio est non alteri.
 si poterit uniri corpori humani spiritui
 dino sine mutatio alteri? non. Sed spiritus dino
 non potest mutari. si si uniat corpus humanum
 spiritui dino: mutabitur: et iam non manebit corpus.
 Cassa igitur est unio et una. Relinquitur ergo quod non
 est unibile corpus humanum deo. Item non distan-
 tes magis accedunt ad unionem minorem quam ad
 unionem maiorem vel maximam. Est autem unio
 creature ad deum per gratiam partem et per gloriam su-
 turam secundum cognitionem et amorem. Maior autem imo
 maxima est unio creature ad deum: quod est in unita-
 te personalis. quia maior est uniri in persona quam uniri
 secundum cognitionem vel voluntatem. Magis igitur ac-
 cedit omnis creatura ad unionem primam cum deo
 quam ad secundam. Si ergo impossibile est ut corporea
 natura uniat deo secundum primam: impossibile est quod uniat
 secundum secundam. Et he sunt obiectioes hereticorum.
 Ad primum obiectio quod natura humana et divina non con-
 veniunt in genere nec in specie. tamen sunt in similitudine
 secundum aliquem modum. non quia divina natura assimilatur corpo-
 ree, sed magis quia ipsa natura corporea assimilatur
 divine secundum aliquam similitudinem. quod est condita in
 pluribus sapientie divine. Et propterea est in participatione
 bonitatis divine secundum aliquem gradum et ipsi boni-
 tati vestigiū secundum quod dicit beatus Dionysius. per hierar-
 chie angelice. Nihil enim eorum quod sunt virtus boni
 participatione partium: ut elogorum veritas ait. Omnia
 bona valde. Est ergo ex omnibus intellectualibus et
 materialibus formare dissiles similitudines. Distin-
 guendum tamen est. quod est similitudo creature ad deum
 secundum imaginem. et secundum vestigiū. Secundum imaginem
 ut rationalis anima. Et secundum vestigiū ut irrationalis.
 et ista corporea: in qua et si non sit imago expressa
 trinitatis: est tamen in ea vestigiū summe bonitatis.
 Ad secundum obiectio quod duplex est esse. Est enim esse non et esse
 ordinis. Si duplex est distantia. essentialis ul-
 tralis. quantum ad esse non. et quantum ad esse ordinis.
 Distantia quantum ad esse non facit hoc nisi esse sine
 hac re non esse illa. Distantia vero quantum ad esse or-
 dinis facit hac re non esse ordinata ad illa: sine non
 ordinari ad illa. Secundum primum modum maior est
 distantia dei sine divine nature ad quamlibet creaturam:
 quam alicuius creature ad quamlibet creaturam aliam
 incommensurabiliter. Et hoc modo verum est quod maior est deus
 ad humanum corpus: quam corpus calidum ad cor-
 porum frigidum. ut ignis ad aquam. Sed secundum
 modum obiectio est. quod est distantia parva corporis humani
 ad deum sine ad divinum spiritum: et minus distat quam
 corpus calidum a frigido. quia hoc non ordinat

ad illud: cum sit ei contrarium. Hoc vero ordinat ad
 deum in ratione propinqua. Ad divinum enim esse ordinat
 quod ab ipso conditum est non solum spirituale esse: imo
 etiam corporale. unde sicut in spiritualibus: sic alias
 omnium est magis accedit ad ipsum rationalis anima.
 ita in corporalibus magis accedit ad ipsum
 corporea natura et humana. Ad corpus enim humanum or-
 dinat omnia corpora: nec est aliquod corpus in
 universum: cum quo non conveniat. propterea cum sit
 ultimum corpus in genere corporum: immediate
 se habet ad deum. et ideo est unibile. Ad tertium obiectio
 quod quis corporea natura de se secundum quod corporea: non
 sit ordinata ad unionem cum deo: quod est per gratiam
 et gloriam: tamen corporea natura secundum quod humana et ra-
 tionalis anima significata et perfecta ordinabilis est ad
 illa: non secundum se: sed secundum illa. et etiam ipsa rationalis anima
 ordinabilis est ad beatitudinem in creatore suo secundum partem
 intellectiva: quod non convenit cum corpore. et secundum partem sen-
 sitiva quod unibilis cum corpore. unde dicit beatus Augustinus. ut sit
 predictum est in libro de anima et spiritu. propterea deus factus
 est homo: ut totum hominem in se beatificaret. et ut oves
 suo hominem esset ad ipsum. et tota dilectio esset in illo
 cum assensu carnis videtur per carnem: et assensu
 mentis per veritatis contemplationem. Et hoc est totum
 bonum hominis ut sine ingredere sine egredere
 pascha in factore suo inveniret. pascha foris in
 humanitate saluatoris. et pascha intus in
 veritate creatoris.

Consequens est quod utrumque corpus sit
 assumptum mediante anima. Ad quod sic. Separata
 anima a carne adhuc manet unio carnis et ver-
 tatis. ergo immediate uniebatur caro veritati. non
 igitur mediante anima vel intellectu. Item essentialiter
 est veritas in omni creatura: et immediate. quia
 non est una creatura per aliam. Sed multo magis
 est in humana natura: in qua est essentialiter et personaliter. ergo
 in humana natura. scilicet corpore et anima immediate: non in uno
 propter aliud. ergo sine medio unibilis veritas carni.
 Item si in unione anima aliquid modo ponatur medium
 quo separato medio ab extremis: sic in morte
 christi anima a corpore non fiet separatio extremi ab ex-
 tremo. scilicet veritatis a corpore. Si ergo manet unio
 veritatis ad corpus: non est inter illa medium rationis
 anima. Ad oppositum est auctoritas Jo. Dam. Unum
 est carni per intellectum dei verbum. Item Gregorius.
 Carnem veritas anima mediante suscepit. Item
 Augustinus in epistola ad Volusianum. ipsa veritas anima
 rationalis: et per eandem corpus humanum sibi aptavit.
 Item distinguendo. quod est medium necessitatis. et
 est medium congruitatis. Medium necessitatis ligat
 extrema. ita quod eo remoto separantur extrema.

quæadmodum armonia siue otēpanti. corpif
 or ligans aiām 7 corp⁹. id ipsa destructa se/
 quif sepatio. Mediū hō ogruitat non ligat
 extrema. s. diē ordine in extremis. quæad/
 modū ē i elemētato. quāuis. n. sil sint elemēta
 quatuor. tñ ordine n. mediā sunt inter ignē
 q. ē sibilissim⁹. 7 terrā q. ē grossissima: aer 7
 aqua. Scdm q. hūc modum si loquamur de
 medio necitatis inter spūale sbaz increatā:
 q. ē deitas: et corporalē creatā: i xpo nullam
 fuit mediū. Si hō loquamur de medio fm
 ordinis ogruitat: mediū ē duplex. s. spūs 7
 aīa. q. inter spūalē nām n. oformē corpoi 7
 corporeā sbaz n. oformē spūi dīno sunt duo
 mediā ordinate n. v. nā spūalis oformis
 spūi dīno. Et spūalis nā oformis spūi hūa/
 no. Et hoc dicit spūs 7 aīa. spūs quātū ad
 supiorē ptē aīe inquātū ē sepabilis. Aīa hō
 fm inferiorē ptē: fm quā ē animās corpus 7
 vnibil. Et hō mō intelligit qd a doctis or p
 spū 7 p aīam corpus hūanū sibi coaptant.
 Et p hō solo ad pūū 7 z. obiectū. Unde
 Aug. in li. de aīa 7 spū. Ut supmū aīe itelli/
 gentia siue mēs q. or spūs: imaginē 7 siltu/
 dinē gerit supioris. i. dei. vñ 7 ei⁹ suscepti/
 ua eē potnit. et ad vnionē psonalē: qñ ipse
 voluit absq. ulla demutatōe n. suscepta fu/
 it. sic supmū carnis. i. sensualitas aīe gerēs
 silitudinē ad vnionē psonalē: ei⁹ eētā su/
 scipe pōr. i. aīe. Un relinq. q. hoc mō inter
 deū 7 corp⁹ mediū ē spūs 7 aīa. ¶ Ad vlti/
 mū hō dō. q. cū sūma bonitas coīcat se ali/
 cui: nūq. ab eo recedet: cui se coīcat: nisi eēt
 indignitas illi. alif nō eēt sūma bonitas. et
 hoc tenet siue coīcet se vādo grām. siue un/
 endo se cū creatura. quia q. hūana nā i xpo
 tā i corpe: p. i. aīa n. fuit possibil. ad idigni/
 tatē: n. fuit sepabil. unio hōi ad carnē: sic nec
 anime ad verbum.

Deinde querit vtrū persona sit
 assumpra. Ad qd sic vñ
 p auctoritatē Jo. Dam. 3. li. c. xi. Verbu incar/
 natū deus neq. eā: q. nuda otēplatōe oside/
 rat. nā: assumpsit. Nō. n. hoc ē incarnatio. s.
 fictio icarnatōis. Neq. eā q. i spē osiderat. s.
 eā q. i athomo. p. micias. n. assumpsit nostre
 massē. nō s. se ipm iā sibilētē 7 athomum
 exntē pus. et ita ab ipso assumptā. S. i ipsa
 filii ipostati exntē. igi. assumpsit nā: i atho/
 mo. S. nā exntē i athomo ē p. q. assumpsit
 psonā. p. n. ē rōnalis n. indi. dua sba. quod
 ouenit n. i athomo. ¶ Item Ric. de sancto

Uic. i. li. de trinitate. dicit. q. i dōnis determi/
 nat p. penes rōnē originis. In angelis hō
 penes rōnē qualitāt. In hōie hō fm utrūq.
 modū. Cū q. i nā hūana assumpta sit alia p.
 petas originis: q. i filio dei. q. descendit fm
 carnē a matre. et fm nām dīnam ē a patre.
 ¶ Itē ē alia p. prietas qualitāt siue forme. q.
 filif ē alia 7 alia psonalitas. ¶ Itē Anf. in li.
 de icarnatōe hōi dicit. q. filif dei nō assūpsit
 hōie: simplif. s. hūc hōiem. s. hōm. Si q. hūc
 hō hō ē rōnalis n. indi. dua sba. q. assūpsit
 psonā. ¶ Itē p. ē res disticta p. prietate ad
 dignitatē ptinētē s. alia diffinitionē. Un
 dicit hō. in li. de duabus naturis 7 vna p.
 xpi. q. hoc nomē dignitōib⁹ sbis accomoda/
 tū ē. Si q. cū hō assumit: nā ei⁹ exaltat: nec
 aliqd de p. prietate vl dignitate ei⁹ minuit
 Relinq. igit q. p. ē assumpta. ¶ Itē cū sint
 tres act⁹ occurret sil creat. assumē. 7 unire
 oītas ē q. creare pus ē q. assumē. Itaq. cū ē
 termin⁹ creatōis ē inceptio assumptōis. cū
 q. creare terminet ad actū. ens q. erit assum/
 ptio entis actū. q. 7 p. cū ens actū hic sit p.
 ¶ Ad opp. Aug. in li. de fide ad p. Deū
 nām hōis assumptū n. psonā. Relinq. igit
 q. n. assumpsit psonā. ¶ Itē hō. or Nesto/
 riū. Si duab⁹ psonis manētib⁹ i xpo oīctio
 facta ē nā: vnū de duob⁹ nihil effici potuit
 oīo. n. ex duab⁹ pōis nihil unū effici potuit
 nihil igit vnū s. Nestoriū xps ē. ac p. hō
 nihil. Qd. n. n. est vnū nec eē oīo pōr. S. eē
 xps manifeste 7 hactenōt oītemur vnū. igit
 dicitur xpm. qd si ita ē: vnā xpi sine dubita/
 tione psonā eē necē ē. ¶ Itē si p. assumpra
 ē: necē ē i xpo duas eē psonas: q. nō pōt di/
 ci absorberi p. hūana i assumptōe. cū nō fu/
 erit pus p. q. assumpta. manet igit i xpo 7
 differētes n. 7 diuerse p. n. ē igit vnū i nā
 nec unū i p. Relinq. igit q. n. est vnio dei
 ad hōie: nisi sicut i aliis hōib⁹. qd ē absur/
 dissimū. Relinq. igit q. p. n. ē assumpta. ¶
 Quod ocedēdū ē: 7 rōndēdū ad obiecta. vñ
 q. ad eē p. requit triplex distictio. s. singu/
 laritat. incoīcabilitat. 7 dignitat. ¶ Distin/
 ctio singularitat ē i aīa aliqua: vñ ē i corpe.
 est. n. distās a qual: aīa aliqua p. prietate sin/
 gulari. ¶ Distictio hō incoīcabilitat ē quā
 bz aliqd singulare. vt ille asin⁹ aīal. S. hō
 bz aīa exntē i corpe: cū ipsa 7 corp⁹ coīcēt in
 oīstituēdo unū eē. ¶ Distictio hō dignitat
 ē qua pus aliquis hō distinguit ab alio rō/
 nalitate indi. duali: que qdem ē dignissima

proprietates. qd sic dicitur Bo. Hoc nomen persona
dignioribus accommodatum est sibi. Ad eum ergo
personae regit haec triplex distinctio. singulari
tatis. communicabilitatis. et dignitatis. qd attendit
sunt proprietate digniore. Dicitur ergo qd prima
distinctio est in anima christi. singularitatis. et etiam in
corpore. prima et secunda est in opposito ex anima et corpore
qd potest notari cum dico hic homo: demonstrato com-
posito ex anima et corpore. singulari. Tertia
homo et secunda est in christo deo homine. et quoniam prima et
secunda possit habere ex parte humane nature: tertia
non potest nisi ex ratione divine personae. et ita est persona
in christo non est ratione humane nature. Cum enim ratio personae assu-
mat ab excellentiori proprietate et digniori. di-
gnior autem proprietate in christo non est ex parte humane nature
sed ex parte divine personae. propterea relinquitur qd non
est assumptio personae. Distinctio enim personarum: quod esse
secundum id quod in ipsis personis invenit nobilitate. qd ergo
in homine assumpto nobilissimum est esse filium dei. id
est secundum inest ei distinctio personalis: ut sit una personae
cum filio dei. Ad primum ergo quod obicitur de Jo. Dam.
qd assumptus humana natura in anthropo: verum est.
non tamen sequitur ex hoc qd assumptus persona. qd per
anthropum quod est idem quod individuum: non notatur
nisi distinctio singularitatis vel incommunicabilitatis:
non dignitatis: a qua sumitur ratio personae. Ad secundum
ergo quod obicitur de Ricardo videlicet qd hunc sit alia
proprietate nature et originis in homine assumpto: qd in
filio dei. non tamen sequitur qd alia persona. qd persona
sic dicitur repletur: et sic distinctio: ut non sit possi-
bilis ad ulteriorem unionem: et distinctio proprie-
tatis digniore. quod non convenit christo secundum hominem.
Ad tertium Augustinus videlicet qd cum dicitur assumptus
hic hominem: per hoc non demonstratur personae: sed una est
filii dei et filii hominis. sed demonstratur individuum
scilicet illud constitutum ex corpore et anima singulari.
Et quod obicitur qd hunc est rationalis nature individua substantia.
ergo personae videlicet qd vis est in hoc qd dico individuum et im-
portat illa triplex distinctio: que videtur esse. videlicet non
negandum est qd non est individua. cum sit adhuc pos-
sibile ad unionem cum digniori substantia. Ad quartum
videlicet qd iam per rationem quod nec personae assumitur: nec tamen est
diminutio dignitatis: sed personalitatis est a proprie-
tate digniori. Ad quintum videlicet qd aliquando creatur
aliquid per se. aliquando ut in alio. Si sit creatum per se
non in alio: et sic individuum rationalis nature erit personae.
Si vero sit creatum ut in alio: sit individuum nature
rationalis: non tamen erit personae. qd non est a quolibet alio di-
stincta substantia. Et hac ratione nec rationalis anima: que
in fundendo corpori creatur et creando infunditur
non est personae filii modo. qd hunc constitutum ex corpore et anima
creando assumitur: et assumendo creatur: non potest

dici personae. Et si obicitur quod obicitur Augustinus in libro de
incarnatione sibi. qd deus est personae. homo assumptus est
personae. ergo due personae sunt in christo. Respondetur quod quoad modum
personae est deus. filius est deus. non tamen plures divi: sed unus est
deus. ita in christo deus est personae. homo est personae. non tamen due personae:
sed una personae. nec designari potest filius dei sine filio
hominis vel eius. qd idem est filius dei et filius hominis. et
eadem est sibi et assumpti hominis proprietate collectio
diversarum autem personarum impossibile est eandem
proprietate esse eadem collectionem. aut eadem de in-
venire predicari. Item queritur cum anima sit nobilissimum
in homine: sic filius dei in christo: quare anima non debet
assumere corpus in personam suam: sicut filius dei ho-
minem. Ad quod redditur multiplex ratio. Una
est qd assumens personam est assumptum. et quod assu-
mit inseparabiliter assumitur. quorum neutrum convenit
aie respectu corporis. Item assumens cum uni-
tur assumpto: efficit aliquam unitatem. anima autem
non facit unionem sui ad corpus. qd sicut creatur et
infunditur. Item assumens et assumptum non con-
ponunt aliquid totum: nec sunt partes alicuius totum
sed anima cum corpore hominis componitur: et sunt partes
illi. Item cum hoc dubitatur de quodammodo dicitur
magister in 3. sententiarum. qd anima separata a corpore est
persona. Sed cum personae sit attributa rei ex aliqua di-
gnitate: in resurrectione corporum minuetur ei
dignitas. unde videtur qd anima separata non est persona.
quoniam est substantia communicabilis non communicabilis. unde non est verum
quod dicitur magister: nisi ipse accipiat personam per indi-
viduum. et huius rei determinatio. alibi plenius
invenitur.

Consequenter queritur

tur quomodo intelligitur homo assumptus. Ad quod obicitur personae
sic. de auctoritate Jo. Dam. qui dicit. Quod non
est summe coem spem in deo sibi christo. ergo christus est
quod homo non est eiusdem speciei cum aliis hominibus. ergo homo debet
equocere de christo et de aliis. Item de quolibet
quod est homo predicatur ipsa spes coem. Si ergo coem spes
non predicatur de christo. qd non est ibi coem spem summe
Relinquitur quod christus non est homo. Cum ergo christus sit homo: relin-
quitur quod est coem spem summe. Ad oppositum sic.
Spes est totum esse individuum. sicut haec spes homo
est totum esse particularium hominum. Sed homo non est totum.
esse christi. Relinquitur igitur quod non est coem spes summe
de christo et de aliis. Item queritur cum dicitur humana natura
assumpta a christo: quod supponatur. aut enim supponatur
nisi corpus et anima: ex quibus componitur homo. aut supponatur
nisi constitutum ex his. Si personae modo. ergo per humanam
naturam non supponatur partes hominis: non compositio
ipsarum. et ergo si partes sic sumptae non constituantur
hominem: non erit dicitur ex assumptione corporis et

aīe hūane n̄ xpm eē hoīem. Si z̄ mō. q̄ o po
firū ex corpore 7 aīa ē hō. q̄ erit dicē xpm af
fampisse hoīem. S; assumēs n̄ est assumptū:
vt dī i regulis fidei. q̄ xps nō ē hō. ¶ Itē si
assumpit hoīem. aut igit hoīem coēm spēm
aut singularē. Si pmo mō tm̄. q̄ accidit ex
ro: q̄ destruit a 3o. Dam. Si z̄ mō. q̄ assum
pīt psonā: cū hō singularis sit psona: qd̄ est
error. Nō. n. psona assumptū psonā s̄ nā: sic
dic̄ Aug. ¶ Occasione b̄ querit̄ vtrū assū
pīt hoīes. Ad qd̄ inducūt auctoritates 7 rō
nes. p̄ ex ps. Beatus que elegisti 7 assum.
Aug. Anathā sit q̄ dic̄ filiū dei hoīes semel
assumptū deposuisse. ¶ Itē filiū dei assum
pīt corp̄ 7 aīa; sil iuncta. S; corp̄ 7 aīa sil
iūcta faciūt hoīes. q̄ filiū dei assumptū hoīes
¶ Itē hō p̄rie loquēdo denoīat a p̄rieta
tib̄ aīe. vñ p̄rie dī rōnalis. 7 sil a p̄peta
tib̄ corporis. vñ p̄rie dī colorat̄. q̄ multo
forti denoīabit a p̄rietatibus vtriusq; q̄
cū assumptio sit dispositio corporis 7 aīe: p
prie dī dī hō assumptū. q̄ filiū dei assūpīt
hoīes. ¶ Ad opp̄. Assumpit hoīes. s̄ n̄ nisi
istū. q̄ iste hō ē assūptū. q̄ p̄ ē assumpta: qd̄ ē
error damnat̄. ¶ Itē ad p̄mū. Ass̄ p̄ se at
tribuit̄ ipsi singulari. p̄ accidens hō ipsi
sp̄i. vñ p̄ se act̄ carrēdi uenit singulari:
cū dī. hō carrit. p̄ accēs hō ipsi sp̄i. Sed; q̄
hūc modū dō. q̄ assumi importat actū: q̄ p
se uenit n̄ singulari vnire xpo. Per acci
dēs hō ipsi n̄ vñ. Qd̄ q̄ dic̄ 3o. Dam. nō dī
dic̄. q̄ n̄ intēdit negare qm̄ per accidēs nā
n̄ sit assumpta a xpo. S; q̄ ipsa vñ nā n̄
sit assumpta sine nā singulari. q̄ supponit p̄
se: cū dī nā assumpta a xpo. ¶ Ad illud qd̄
obicit̄ de auctoritatib̄ 3o. Dam. q̄ in dño
q̄ hū xpo nō ē coēm spēm sumē. dō. q̄ ita in
telligit. q̄ n̄ uenit de xpo dicē coēm spēm
oīatā ex deitate 7 humanitate. q̄ nec de
eēt nec hō. sicut dicebāt heretici. sicut p̄ p
hoc qd̄ dicit̄. Neq; n. fact̄ ē neq; aliqñ fiet
ali? xps. n̄ negat̄ q̄ q̄ hō de ipō n̄ p̄dice
tur ipsa coīs spēs. 7 vniuoce sicut de aliis.
Uel pōt intelligi alī. q̄ n̄ p̄ns eodē mō p̄
dicat̄ de xpo 7 de aliis. q̄ p̄dicata de aliis
oīprehēdit totū eē ipsoz. Sed p̄dicari de
xpo n̄ oīprehēdit totū eē xpi. q̄ n̄ oīprehēdit
deitate. n̄ tñ seq̄ q̄ dicat̄ equoce de xpo.
q̄ p̄dicata de xpo p̄dicat totū eē ei? quātū
ad hūanā naturā eo mō: quo 7 alioz hoīu;
Et iō vniuoce. Et p̄ h̄ p̄ solo ad oīa dī hec
obiecta. ¶ Ad tertiū hō obiectū q̄ q̄ritur qd̄

supponat: cū dī hūana nā. dō. q̄ refert dīe
hūanā nā: 7 hoīes: 7 humanitatē. q̄ hūa
na nā dic̄ oīpōnētia vnita. hō hō noīat qd̄ ē
ex his. humanitas hō noīat illud quod ē. dī
cēdū ē q̄ humana nā supponit ipsa oīpō
nētia. s̄ vnita. Si. n. itelligēt̄ sepata corp̄
ab aīa: n̄ itelligēt̄ totalitas n̄. q̄ n̄ totali
tas ponit n̄ solū ipsas ptes. s̄ etiā vnionem
ipsaz. ¶ Ad illud hō qd̄ q̄rit̄ vltimo vtrū
assumpit hoīem: n̄ dēf. q̄ p̄rie loquēdo cū
homo dicat qd̄ ē oīstitutū ex corpore 7 aīa:
7 sit oīpletū n̄ n̄ possibile ad aliud oīplemē
tū. oīpletū aut̄ ex corpore 7 aīa rōnali ē pso
na. 3o sicut nō dcedēt̄ hec. assumptū psonā
ita etiā n̄ dcedit̄ hec. assumptū hoīem p̄rie
loquēdo. q̄ ex rōne hōi assumptiois. s̄ assū
pīt. vidēt̄ quoddā oīstitutū ex corpore 7
aīa aī vnionē. tñ s̄ impropetate: fm̄ quaz
nos accipim̄ hoīes; p̄ hūana nā. et nā; hūa
nā p̄ corpore 7 aīa vnitis dī hō assumptus
Uñ 7 ille auctoritates fm̄ hāc impropetate
accipiēde sunt vt accipiat̄ ibi homo p̄ hoīs
nā. ¶ Ad illud q̄ qd̄ obr̄. assūpīt corpus 7
aīa; sil iūcta. q̄ assumptū hoīes. dō. q̄ nō se
q̄. imo ē ibi mutatio p̄dicamēti. oīmutatur
n̄. ibi qd̄ in q̄s p̄cedit̄ ab assumptioē n̄ ad
assumptionē p̄sone. ¶ Ad vltimū hō dō. q̄
hō denoīat a dispositioē suaz p̄tiū: que sūt
pres sue dispositiones absolute. S; n̄ a dis
positioib̄: que sunt respectiue. Uñ cū eē p̄te
sit dispositio respectiua aīe: cū dī. aīa ē pars
hoīs: nō tñ ab hac denoīat̄ hō. vt dicatur
hō ē ps hoīs. Eodē mō cū assumptio sit p̄
p̄rietas respectiua vtriusq; partis: n̄ dicet̄ d̄
toto. qd̄ oīstitutū ex p̄tib̄. q̄ n̄ denoīat ipm̄
Et iō n̄ valet illud. q̄ filius dei zc.

Consequenter q̄ri
tur
de coassumptis. s. penalitatib̄. cir
ca que querūt̄ plura. ¶ Primo an xps assū
pīt humanam naturam cū passibilitate et
defectu. ¶ 2. quos defectus assumptū: 7 q̄s
nō. ¶ 3. ad qd̄ assumptū ista. ¶ 4. de oīstitu
to p̄ assumptionem.

Ad quod sic obr̄. 3o. Dam. dīni
dit̄ inter actū 7 passi
onē mot̄. Sed; q̄ fiūt ab aīa s̄ nā actus
sunt. Sedm̄ aut̄ q̄ imoderate fiūt 7 p̄ter
nām passioēs sunt. Si q̄ i xpo nō ē ponē im
moderatiā mot̄ aīe: nō erit i eo ponē passi
onē. q̄ nec passibilitatē. ¶ Itē Remigi? dī
finit passionē sic. Passio est mot̄ anime per

suspicionē boni et mali. Si q̄ vbiq̄; ē suspi-
cio: ē incertitudo. I aīa aut̄ xpi nulla fuit in-
certitudo. Relinquit̄ q̄ nec suspicio boni et
mali. q̄ nec passio. ¶ Itē oē qd̄ patit̄ ab aliq̄
est inferi⁹ eo a quo patit̄. Si q̄ nā xpi nulla
vtrū creata est inferior. q̄ a nulla creatura
pōt pati. Illud. n. qd̄ infert passionē: semper
virtuosi⁹ ē eo qd̄ patit̄. ¶ Itē quatuor sunt
pturbatiōes sic dicit Aug. s. gaudium. dolor.
spes. et met⁹. Ex bono qd̄ mouet̄ in p̄nti est
gaudiu⁹. Ex malo dolor. Itē ex bono qd̄ mo-
uet̄ i futuro ē spes. Ex malo met⁹. Un̄ Bo⁹
i li. de solatiōe. Un̄ si vis tramite recto.
Gaudia pelle: pelle timorē. Spemq̄ fugato:
nec dolor adsit. Si q̄ aīa xpi n̄ erat nata ab
aliquo pturbari. q̄ n̄ erit passibilis. passio. n.
diffinit̄ a Dam. ¶ Not⁹ appetitiue sensibilis
in imaginatiōe boni et mali. ¶ Itē cui⁹ n̄ est
cā ei⁹ nō ē effect⁹ ordinat⁹ ad eam illā. S; cā
passibilitatis f⁹ q̄ pena ē: culpa. q̄ c⁹ n̄ est
culpa: nec ei⁹ passibilitas ē. Cū q̄ i xpo nō fu-
erit culpa. q̄ nec passibilitas. ¶ Itē iniustū ē
inocētē et nō delinquētē punire. Si q̄ xpus
fuit oīo inocēs: iniustū erat in eo eē penā ul
passibilitatē. ¶ Itē passibilitas est i spūali
sba dupl̄. Uno mō f⁹ q̄ cōf̄bit p̄ culpā al-
teri⁹ mediāte carne. vt i aīab⁹ puuloz. Et
tūc sil cōf̄bit pena et culpa. Alio mō f⁹ q̄ cō-
trabit p̄ culpā p̄p̄iam mediāte inordinata
volūtate. vt i demonib⁹. S; neutro istorum
modoz pōt pena cōtrahi ab aīa xpi. q̄ nullo
mō erit i ea passibilitas. ¶ Itē sumū gaudi-
um n̄ opatit̄ secum passionē. Si q̄ i aīa xpi
erat sumū gaudiū ex gloria fructōis insepa-
rabili. q̄ n̄ poterat inesse passio. ¶ Itē Pau-
lus i raptu nesciuit an i corpore esset an ext̄
corpus. q̄ n̄ fuit i eo sensus. an aīa eēt i cor-
pore. q̄ nec sensus ei⁹: qd̄ est pati in corpore.
ergo manētē raptu n̄ patēt: si eēt tūc i car-
ne passio. Cū q̄ plus sit semp adherē deitati
q̄ p̄ vnā horā. ergo adherētia aīe cū ditate
i xpo multo forti⁹ abso: buit sensuz passiois
q̄ fuit i carne. ¶ Itē Moyses vidit deū nō
i sua sp̄e: s; i b; q̄busdā figuris: sic dicit beatus
Greg⁹. Quādiu i b; corpore vitium⁹: videri
pōt de⁹ p̄ quasdā imagines. p̄ sbam aut̄ suā
videri n̄ pōt. Si ergo Moyses ex ipsa visōe
tantā cōcepit delectationē: q̄ abso: bēt passio
nē ieiunii. 40. diez. ergo multo fortius aīa
xpi q̄ videbat deū facie ad facie: sine omni
figura abstraheret ab oī sensu passiois.
Itē pbat Seneca q̄ i sapiētē n̄ pōt cadē

pturbatio aliqua. ergo nec passio. Sapiētēz
aut̄ xpm null⁹ negabit. ergo i xpo nō potuit
cadē passio. ¶ Præterea rō ad hoc. validi⁹
ē qd̄ ledit eo qd̄ ledit̄. Nō ē aut̄ neqtia vali-
dior: vtrū. nō aut̄ ledit̄ q̄ nisi ab homine
neq̄. Relinq̄ ergo q̄ n̄ pōt ledi sapiēs.
¶ Itē oīs iniuria ē diminutio alicui⁹ rei q̄
anferri pōt. Sapiēs aut̄ nihil pōt pdē. oīa
n. i se reposuit et nihil fortune credit. bona
sua b; i solido vtrū cōtēt⁹: q̄ fortunis n̄ in-
diger. ergo n̄ pōt res ipsi⁹ augeri vel minui
ergo n̄ pōt pati iniuriā. ergo n̄ ē passibilis.
¶ Itē nihil eripit fortuna nisi qd̄ dedit. vir-
tutē aut̄ n̄ dat. ergo eā nō dēf̄bit. Libera q̄
ē vtrū iniolabil incōcussa. ergo hīs vtrū
n̄ pōt pati iuriā. ¶ Ad opp⁹ sic. Jo. Dam.
Aīa corpore inciso cōdolet et opatit̄. Et b; ē
q̄ vnif̄ corpore passibili. Cū ergo fuerit tale
corp⁹ xpi: fuit i corpore passibilitas et in aīa
opassibilitas. ¶ Itē Dam. De qd̄ ē creatū ē
vtrū f⁹ generatōez et corruptionē: vel al-
teratōez. Cū ergo aīa xpi creata sit: et corp⁹
erit vtrū f⁹ gnatiōez et corruptōez vel al-
teratōez. S; oē tale ē passibile. ergo corpus
et aīa xpi ē passibile p̄ nām. ¶ Item n̄ inest
aīa alicui nisi fuerit eidē potētia ad actum
eidē. et cui inest finis act⁹: eidē inest actus.
Si ergo finis n̄ assumptē ē redēptio p̄ susti-
nētia pene. ergo inest ei act⁹ et potētia su-
stinēdi penā. ergo et passibilitas. ¶ Itē ad
b; sunt auctoritates Isa. 53. Uere lango. no.
ip. tu. zc. Et Mat. 26. Tristis ē aīa mea vsq̄
ad mortē. ¶ Itē f⁹ Jo. Dam. Passio gnāl̄
dicta ē mot⁹ ex alio i aliud. hoc aut̄ pōt esse
dupl̄. Vel i aliud f⁹ nām. Vel i aliud p̄ter
nām. Si hō i aliud b; nāz fit mutatio vl̄ mot⁹
dicit̄ tūc passio et passibile a patyn greco:
qd̄ sonat in formatōez. et b; mō d̄ aīa passi-
bilis. i. receptibilis ipoz intelligibiliū scīaz
et vtrū: ad qd̄ f⁹ nām nata ē. Hoc mō gnā
lissimē d̄ passibilitas respectu cuiusq̄ crea-
ture in quātū ē receptibil̄ cuiusq̄ p̄fectōis
Si hō p̄ter nām: tūc passio d̄ spāl̄. f⁹ q̄ di-
stinguit Jo. Dam. inter opatōm et passionē.
q̄ opatio d̄ mot⁹: q̄ ē f⁹ nām. Passio vero
d̄ mot⁹ q̄ ē p̄ter nām. sic cordis pulsus n̄ f; nāz
mot⁹ passio ē. nō tñ sic dicit̄ Dam. omnes
mot⁹ passini passiones vocat̄. s; q̄ sunt uebe-
mētiores et i sensum p̄cedentes. Qui. n. p̄ni
sunt et insensibiles nō dū passiones sunt. Jo
diffinit̄ passio f⁹ hūc modū. Passio ē mot⁹
p̄ter nām sensibilis. ¶ Distinguedū ē ergo

huc modū: q̄ cū passibilitas sit potētia
patiēdi. potētia autē tripl̄ cōsiderat. p̄mo ut
potētia indisposita ad patiēdū. 2^o ut dispo
sita ad patiēdū. 3^o ut nēcitas ad patiēdū.
Dicēdū q̄ in Adā fuit potētia ad pati
endū: s̄ indisposita ī statu inocētie. In nobis
hō ē potētia q̄ ē cū nēcitate ad patiēdū. In
dño hō Jhu fuit medio modo. s̄ potētia cū
disposne ad patiēdū. assumpit q̄ nām nām
cū passibilitate. nō cū cōtra disposne ad pa
tiēdū: nēl q̄ cēt cū nēcitate ad patiēdū. quia
oīa s̄bicta erāt ei⁹ volūtati. Jsa. 53. Oblat⁹
ē ga voluit. s̄ que erat cū disposne ad patiē
dū. Ad rōnes autē ī cōtrū dō ad p̄mū. q̄
sicut moderātia dī duob⁹ modis. s̄ nāz
et 2^o rōne. ita ī moderātia duob⁹ modis.
fm nām q̄ nullo mō est culpabilis s̄ penalis.
fm rōne hō q̄ nō solū ē penalis s̄ culpabilis.
Dicēdū q̄ ī xpō nō fuit imoderātia s̄ mo
dū 2^o: s̄ fm p̄mū. S̄ distinguēdo imode
rātia fm nām dupl̄. ī disposne vel nēcitate
In disposne ad patiēdū sic fuit ī xpō. cū nēci
tate hō fuit ī nobis. Ad 2^o dīc̄ quidā. q̄
duplex ē suspicio. fm rōne. et s̄ sensualitatē
In xpō q̄ fuit suspicio boni ī mali s̄ sensualit
tatē. nō tñ ī eo fuit suspicio fm rōne: s̄ plena
certitudo. qd nobis nō vī s̄ q̄ suspicio dubi
tationē dīc̄. p̄d̄t igit̄ dīc̄ q̄ suspicio p̄prie su
mif. et sic dubitatōez īportat. et sic nō sumif
ī rōne Remigii. Sumif etiā nōse extēso put
dīc̄ apprehensionē sine cognitionem. et sic su
mif ī rōe Remigii s̄ b̄ sensa. Passio ē mo
tus aīe p̄ apprehensionē boni vel mali. et sic su
mif ī xpō. Ad tertiū dō. q̄ ē considerare
nām hūanitaris xpī dupl̄. fm s̄bam. ī fm
dispositōem ad redēptionē. Scdm p̄mū mo
dū nulla creatura pōt agē ī hūanitatē xpī.
nec ip̄a pati ab aliqua. S̄ fm modum 2^o est
assumpta passibilitas: ī potētia sustinēdi
voluntarie penā a creatura inferiori. Ad
quartū dō sic. Perturbatio aliq̄ est motus
sensualitatē. q̄nq̄ p̄tis rōnalis. Prout ē motus
sensualitatis: sic fuit ī xpō. Prout est motus
p̄tis rōnalis: pōt eē duob⁹ modis. vī ī pte:
put ē nā. et sic potuit eē ī xpō ex īfirmitate.
vel dispositōe assumpta. vel put est rō sine
rōnalis. et sic nequa p̄ pōt adhuc perturbatio
sumi. put passio nullo mō generans inordi
nationē: ut iram vel impatiām: vī aliquod
hī. et sic fuit ī xpō. Alio mō put passio in
ducēs inordinatōem ire vel impatiē vī ali
cuius hī? auertētis a bono vel puocātis ad

malū. Et sic nullo mō fuit ī xpō. nec hī? per
turbatione nata fuit aliq̄ mō aīa xpī ptur
bari. Ad q̄ntū vbi dī. q̄ pene semp̄ cā est
culpa. dō p̄ interēp̄dēm. ga sic dīc̄ Grego⁹.
sup Job. 7. Utinā appenderēf. zc. Pena du
plicē h̄z ordinarōez. Unā ad culpā q̄ p̄cedit
Alterā ad gl̄ia; quā p̄cedit. Job q̄ sustinuit
penā nō p̄pter culpā quā ipse cōmif. s̄ p̄pter
gl̄ie augmētum. Jō nō ē vez: q̄ oīs pena fit
p̄pter culpā. Un̄ Jō. 9. dī d̄ ceco nato. Neq̄
hic peccauit: nec p̄tes ei⁹. s̄ vt manifestēf
opa dei ī illo. ubi etiā oī dīf. q̄ pena ē aliq̄
p̄pter gl̄ia dei manifestādā. Ad sextū dō
ī distinguēdū. q̄ aliq̄s pōt puniri iuste sine
culpa. nō tñ sine cā. Et hō mō nō ē iustu inocen
tem puniri. Cā autē maxima fuit redemptio
hūani ḡnūs: quare xp̄s voluit puniri. Ad
7^o dō. q̄ passibilitas ī aīa xpī nō ē p̄ modū
illū: quo ē ī demonib⁹. vel p̄ modū illū quo
ē ī aīab⁹ puuloz oīo. aliqua tñ cōueniētia ē
Nā ī aīab⁹ puuloz ē passibilitas p̄ passibi
litate fm q̄ dīc̄ Jō. Dam. q̄ aīa corpore inci
so cōdoler ī cōpatif. ita ī aīa xpī ex vnione
ad carnē h̄z cōpassibilitatem. fm q̄ dīc̄ p̄ ad
Cor. 2. Si. n. cognouissent: nūq̄ dīm gl̄ie cru
cifixissent. Slo. Corp⁹ patif ī moīf. aīa nō
moīf s̄ cōpatif. deitas autē neq̄ moīf neq̄
patif. Sic q̄ ē qdā cōueniētia passibilitatē aīe
xpī ī puuloz. Est autē dissilitudo. ga aīa
puali h̄z nēcitate ad pati. et h̄z culpa cō
ficta. Aīa autē xpī h̄z dispositōez ad pati nō ex
culpa cōficta: s̄ volūtarie assumpta. Ex alia
pte aliqua ē cōueniētia cū passibilitate. q̄ ē ī
demonib⁹. Nā ī demonib⁹ inquātū sunt sp̄s
creati: ē passibilitas h̄zibilitatē p̄ nām. sic dīc̄
Jō. Dam. De creatū h̄zibile ē. Et ita aīa xpī
inquātū creata h̄zibilis fuit p̄ nām: quāuis h̄z
q̄ vnita deitati inuertibilis a bono fm ele
ctiōne. Est autē dissilitudo ga ī demonib⁹
ē passibilitas cōficta ex cōpa acta cū nēcitate
ad penā. Ad octauū dō q̄ est cōsiderare
aīaz xpī ut aīaz. Et ē ip̄az cōsiderare ut sp̄m
put distinguīt beat⁹ Aug. in li. de spū ī aīa.
Nā ex eo dīc̄ ē: q̄ ad viuēdū adiūtet cor
pas. i. viuificet. Sp̄s ip̄e ē p̄ spūali nā. Sp̄s
nāq̄ ad s̄bam dī. anima dī ad viuificatōez.
inquātū ē s̄ba rōnalis sp̄s ē. aīa hō inquātū
ē vita corpis. Scdm h̄ q̄ dō. q̄ aīa xpī fm
q̄ sp̄s erat ī sūmo gaudio a p̄ma cōditione
Inquātū hō vnita corpi passibili h̄z pass
bilitatē. et erat ī eodē sūmū gaudū ī pass
bilitatē: nō tñ fm idē. In aīa. n. ē nā unibilitatē

ad corp⁹. et ex illa pte erat passibilitas i aia
 est etiã nã spūs s⁹ quã sepabilis ē ⁊ manẽs
 separa: s⁹ quã erat bñtudo cũ nulla passibi
 litate. ¶ Ad nouũ dō. q⁹ i raptis cōtēplātib⁹
 rapit⁹ s⁹ sensibilis quātũ ad actũ suum sine
 vsũ. et etiã ad⁹ aie irrōnalis quātũ ad actũ
 suũ respectu corpis. Et iō ē q⁹ i raptu Pauli
 n̄ fuit passiois sensus: nec etiã p rōnē cogni
 tio passiois: si fiet i corpe. In aia s⁹ xpi non
 erat hi⁹ abstractio. imo pfecte vires hebant
 vsus ⁊ act⁹ suos i corpe. et iō i eo fuit sēsus
 passionis dolor ⁊ tristitia. ¶ Ad decimũ dō
 Moysē dō. q⁹ delectatio illa que erat ex visi
 one i Moysē nō absorbitur passionē ex toto:
 qn patē ex ieiunio: quāuis diminuēt a tātō
 Ex ipa. n. dulcedine visiois n̄ reputabat hi⁹
 passionē. et ex s⁹ tute ipsi⁹ dulcedis retarda
 bat effect⁹ passiois vt sustinet ieiunium. 40.
 diez. sicut etiã legit i dño Ihu factũ Mat.
 4. In dño fuit al⁹ q⁹ i Moysē. quia i Moysē
 fuit i pass. biliras ad: spūs. Et s⁹ m̄ dictũ modũ
 p p̄rogatiuã grē singularis. In xpo s⁹ fuit
 passibilitas p dispētatōē grē redēptiois.
 ¶ Ad vltimũ dō. q⁹ s⁹ bñ Seneca itelligēdũ
 ē p se. In sapiētē. n. vt ē sapiēs n̄ cadit p̄tur
 batio. et h̄ sumpta p̄turbatōe eo modo: quo
 ē inductina inordinatōis. s. ire vel impatie
 vel hi⁹ alicui⁹ auertētis a bono: vel excitatij
 ad malum sicut dictum est.

Consequenter ^{grif}
^{quof}
 defect⁹ assumpti: ⁊ quos nō. Circa
 qd̄ querit⁹ qd̄. ¶ Primo grif de defectibus
 ex pte aie. ¶ 2^o de defectib⁹ gñal⁹ ex pte aie
 ⁊ corpis. ¶ Et circa 2^o q̄ritur an ex pte aie
 assumpti ignozatiã ex pte itellec⁹. tristitiã
 s⁹ timorem ⁊ iram ex parte affectus.

Quantum ad pri^{mum} ^{fic obi}
 cif ex auctoritate beati Ambrosii. qui diē q⁹
 i xpo sensus p̄ficiēbat bñan⁹: nō dñ⁹: expo
 nēs illud Luce. 2. Proficiebat Ihs erate ⁊
 sapia. Et s⁹ auctoritatē Ihsaie. s. Quia añ q⁹
 sciat puer vocare patrē suũ ⁊ matrē suã zc.
 diē q⁹ ex ps cognitōis infantia p bñanã im
 pundētiã q⁹ ad huc nō vidicit ignozabat. ex
 q⁹ exp̄sse vt q⁹ assumpserit ignozatiã. ¶ Itē
 Jo. dam. 3. li. diē. Ignozare ⁊ seruilē assūpit
 nãm. ¶ Itē Ansel. 2. li. cur de⁹ hō. Cur non
 poterat ille hō se eē ignozās. sic se mortalis
 erat. Ex quo arguit cũ se assumpserit mor
 talitatē: q⁹ ignozatiã. Ad oppositũ sic.

Anf: Illa assumptio i vnitate p⁹ filii dei nō
 nisi sapiēter a sūma sapia fiet. et iō nō assu
 met i hōie qd̄ nullo mō vtile ē: s⁹ valde no
 xiũ ē ad op⁹: qd̄ idē hō factur⁹ ē. Ignozatiã
 nãq⁹ ad nihil illi vtilē eēt: s⁹ ad multa noxia
 ¶ Itē idē. quō tot ⁊ tāta facit opa sine im
 mēsa sapia. ¶ Itē idē. Quō. illi crederēt ho
 mines: si illũ scirēt nesciēt. Si aut nescirēt:
 ad qd̄ erit ei vtilē ignozatiã. ¶ Itē Jo. dam
 Proficē vt erate ⁊ sapia p angmētationem
 erat. eã que inerat sibi sapia s⁹ m̄ grām i ma
 nifestationē inducēs. Quō aut dñt ipsuz erate
 proficē ⁊ sapia. vt additamētũ suscipientē
 nō eã q⁹ s⁹ ipostasim ē vnionē venerāf.

¶ Itē maior ē cognitio creature p vnionē:
 q⁹ p cōp̄hensionē. Si q⁹ i cognitōe p cōp̄hensionē
 que erit i glia: nō manet ignozatiã. q⁹ nec cũ
 vnioe poterit eē ignozatiã. ¶ Itē si aliquis
 ocul⁹ hēret similitudines oīum visibiliũ: s⁹ n̄
 visua vnita illi oculo hēret cognitōē: oīuz
 sensibiliũ. q⁹ cũ itellec⁹ aie xpi unit⁹ sit intel
 lectui increato: i quo sunt rōnes ⁊ idee rez
 oīuz: itellec⁹ xpi hēbit cognitōnē oīuz: s⁹ n̄
 ignozatiã alicui⁹. ¶ Qd̄ d̄cedēdũ ē. Ad p⁹
 mā q⁹ rōnē q⁹ pcedit s⁹ m̄ auctoritatē Ambro.
 rñdet mag⁹ i. 3. li. senten. et diē. q⁹ bec s⁹ bba
 Ambro. ex pte illumināt ad s⁹ tate: q⁹ quidez
 ē q⁹ xps iuz duas nās duas hēbat scias. Ex
 pte s⁹ male intellecta p̄bēt mām erroris. s.
 q⁹ xps i p̄n⁹ hūt ignozatiã. p̄tēa mag⁹ diē
 Itelligēda sūt s⁹ bba Ambrosii vt quātũ ad
 visũ hōiũ. q⁹ sui sensus oñsionē p̄fecisse vi
 cas. ¶ Ad secūdã rōnē dō s⁹ m̄ Jo. dama. ⁊
 s⁹ m̄ Grego. theologum. Sepato qd̄ n̄ir: ab eo
 qd̄ intelligit et serua dicef ⁊ ignozās caro
 p̄pter ipostaseos aut. i. psone indissibilē uni
 onē ditata est aia dñi futuroz cognitōe ut
 ⁊ reliqs dñis signis. ¶ Ad tertiã rōnē dō
 s⁹ Anf. Sapiēter de⁹ assumet mortalitatē:
 q⁹ sapiēter ⁊ valde utilē utēf. Ignozatiã s⁹
 nō poterit assumē sapiēter. q⁹ nūq⁹ ē utilis:
 s⁹ semp noxia: nisi forte p eã mala volūtas q⁹
 nūq⁹ i illo erit: ab effectu restringitur.

Post hoc queritur
 utrũ assumpserit tristitiã ex pte affect⁹. Ad
 qd̄ ē auctoritas exp̄ssa Mat. 26. Tristis est
 aia mea zc. ¶ Itē ad h̄ auctoritas Ambro.
 Suscepit tristitiã meã osidēter. tristitiã no
 mino q⁹ crucem p̄dico. ¶ Ad opp⁹ Ihsa. 42.
 Nō erit tristis neq⁹ turbulēt⁹ zc. ¶ R⁹. Est
 tristitiã ex cōditiois nccitate. et s⁹ passionē

que attēdit i pturbatōe rōnis. Et hoc mō
nō fuit i xpo tristitia. Et ē tristitia ex volū-
tate dispētatōis sine fm passionē que attē-
dit i sensualitate pter pturbatōe rōnis. et
hō mō fuit i xpo tristitia. ¶ Pterea sic pate-
bit ē cōsiderare rōnē vt nām. et rōnē ut rōe;
Si vt nām sic etiā fuit tristitia fm rōnē. Si
vt rōnē: sic nō fuit i rōne tristitia.

Consequēter querit vtz i
xpo fuerit ue-
ra passio timoris. Ad qd ē auctoritas Tho-
bie. 6. Quem expanescēs Thobias clamanit
voce magna dicēs zc. Glo. Xps i mortē piclo
cepit pauē: nō diabolu: s mortē nālī carnis
fragilitate pbonescēs. ¶ Itē Jo. dama. Ti-
moris nomē duplicē h; itelligētā. Est. n. ti-
mor nālīs nolēte aīa didī a corpe ppter eā
q i pñ a cōditore iposita est ei nālē cōditionē
Et dicit qd hō hō factū fuit i expiētia bui? ti-
moris. qā timor et pauor sūt nālīū passionū
et nō sbiecta; ptd. ¶ Ad oppositū. Aug. in
li. 33. qōnū. Signū pfectōis null? timor ē. Cū
g i xpo sūma pfectio fuerit: i eo nō fuit aliq
timor. ¶ Itē Hiero. Cōtristat nō timore pa-
tiēdi: qā ad h venit. s ppter scādalu aploz
et euerhōne Jrlm. ¶ Itē cū multiplē dicat
timor. Est. n. timor nālīs: quo aīa nō vult se
pirari a corpe: vt dictū ē. Et ē timor gratu-
itas multiplex. Seruilis quo aliq exns in
ptdō timet penā eternā. Et ē timor initialis
quo aliq timet ne possit satisfaccere p pās
deo. Et ē timor filial quo fili? i. aliq pfect?
timet offensā; pās celestis. ¶ Itē ē timor viti-
osus: quo aliq eligat peccare ne ledat i pos-
sessōe. Human?: quo aliq eligat peccare:
ne ledat a corpe. ¶ Si g null? istoz modoz
fuit i xpo: relinqt q nō fuit timor i xpo. Cō-
stans. n. ē q i eo nō fuit timor vitiosus: nec
timor gratuit?. seruil g ē cū ptdō. nec timor
initialis g ē ex pterito ptdō. nec timor filial
respectu offense pās p futurū ptdm. qā nec i
eo fuit ad? peccādi: nec potētia ad peccādū
g solū fuit i eo timor nālīs: g ē respectu sepa-
tionis aīe a corpe. ¶ S; oīa h ē qā Paul?
pbil. i. cupit dissolui et eē cū xpo. et sic dicit
Aug. Miles coronād? gaudet mori. et dñs
coronatur? timet mortē: q. d. nō. ¶ Itē. i. Jo.
4. Perfecta caritas foras emittit timorem.
Cū g i xpo fuerit pfecta caritas: xpo exclu-
sit oīo timorē. ¶ Solo dō. sic dictū ē. q ē ti-
mor: nālīs. et timor gratuit?. et ē timor viti-
osus. Timor nālīs v? multiplē. Est. n. timor

nālīs p modū n. quō dicit Jo. dama. Timor
nālīs ē nolēte aīa diuidi a corpe zc. Propter
qd aīa nālī timet et agoniā patit et refugit
mortē velut nā morbu. Est itē timor nāl
p modū sensualitatē i appbētiōe futuri mali
p sensu; fm q ipse Jo. dama. dicit alibi. q mā-
lū qd expectat cōstituit timorē. et h ex parte
sensualitatē nō rōnis. Et istis duobus modis
fuit timor nālīs i xpo. Est etiā timor nālīs
fm modū cōpētiōis: que ē fm rōnē. s? q v?
timeri malū intelligibile. vt iebēna nel iudē
cū dñū. et hic timor nō fuit i xpo. Et ē ti-
mor nālīs fm imoderatōe; n. fm q dicit Jo.
dama. Timor ē ex pditiōe cogitaciōum et
credulitate cū ignoratiōe; timor pter nā;
ē. quō non fuit timor in xpo. sicut dicit Jo. da-
ma. qā ē irrōnal et pter nā; vñ dicit. Ideo nō
timuit nisi passiōis tpe et dispētatōe se ipm
cōtat. nō. n. ignorabat tps. ¶ Itē timor gra-
tuit? d? multiplē. s. seruilis. inicialis. et filia-
lis. q ē dicit? timor offense et reuerētie: quo
vltimo mō fuit solū timor gratuit? i xpo. et
hic ē timor dñi sanct? q pma. i. se. se. de quo
Jsa. xi. Replebit eū spūs timoris dñi. ¶ De
timore aut vitioso planū ē q nullo mō fuit
i xpo. ¶ Ad illd qd ob? q dicit Aug. q si-
gnū pfectōis null? ē timor. itelligit d timore
i nālī vel vitioso. ¶ Ad 2? Hieronymi py-
rñsio. qā nō fuit i ipō timor seu tristitia pati-
endi fm pte rōnalē ppter se. fm q cōsidera-
mus pte rōnalē vt rōnalē. sicut postea pate-
bit. quāuis fuerit i eo s? pte sensualē. v? s?
rōnē ut nā; ¶ Ad tertiu dō. q i xpo fuit ti-
mor nālīs pene vno mō put distictū ē. et ti-
mor gratuit? alio mō put distictū ē. ¶ Et
ad illud qd ob? de paulo dō. q ē timor fm
rōnē. et ē timor s? sensualitatē. Timor fm
sensualitatē fuit i paulo et in xpo. ¶ Item
timor fm rōnē ē duplex. qā ē cōsiderare rōe;
vt nā; s? quā vñf corpi. et nālī p h cōpati-
tur. Et ē cōsiderare rōnē vt rōnē s? q nō se
h; ad corp? imo actū h; ex? corp?. pmo mō
h; nālē ordinē ad corp?. 2? modo ē i ordine
ad deū volūtariē. pmo modo fuit timor in
paulo et i xpo. 2? mō hō nō. ¶ Ad qrtū tā-
p; rñsio. qā illud qd v? pfecta caritas foras
emittit timorē. intelligit de timore g ē cum
impēctōe. sic timor seruilis. inicial. et timor
offense. nō de timore reuerētie: q ē timor fi-
lialis permanens in seculum seculi.

Sed ulterius querit vtrum
 xps hnt timo
 re reuerentie maiore q̄ nos. qd̄ vñ p̄ illd̄ isa.
 xi. Replebit eum sp̄s timoris dñi zc. Ergo
 xps plenissime hnt donū timoris ⁊ reuerē
 tie. ¶ Ad opp^o. Timor reuerentie ē resilitio
 a magnitudine dñe maiestat̄ i xp̄ia puita
 tē. Cū ḡ i nobis sit maior puitas q̄ i xp̄o: ma
 ior ē effect^o timoris reuerentie i nobis q̄ i xp̄o
 ¶ R^o. Id̄ dñr maior timor reuerentie: ga in
 maiore puitatē. s̄ ga maior ē resilitio: q̄ ni
 hil adest nisi voluntaria s̄lectio dñe maie
 stati: que magis est in xp̄o q̄ in aliquo alio.
 et ideo dicit. Repleuit eum sp̄s ti. do.

Consequenter querit an
 in xp̄o pas
 sio ire fuerit. et vñ q̄ n̄. cū dicat Aug. q̄ ira
 ē turbulēt^o ai appetit^o auferendi ea q̄ facili
 tatē actōis i pedit. s̄; h̄ n̄ fuit i xp̄o. Reli
 quif ḡ q̄ i xp̄o n̄ fuit ira. ¶ 2^o rō Jo. dama.
 Ira ē desiderū repunitōis. Cū ḡ xps nihil
 fecerit amore vindictē: s̄ iusticie. Relinq̄ ḡ
 q̄ i xp̄o n̄ fuit ira. ¶ 3^o rō Jo. dam. Ira ē fer
 uor ei^o qd̄ circa cor ē sanguis ex euaporatio
 ne sellis. s̄; h̄ ē prauē dispositio. Cū ḡ i xp̄o n̄
 fuerit aliqua praua dispositio. ḡ i xp̄o n̄ fuit
 ira. ¶ Quarta rō. Si i xp̄o fuit ira: nō fuit i
 eo ira nisi p̄ zelū. s̄; vñ sup̄ Job. s̄. Uiz stul
 tū interficit iracūdia zc. Hregō. Ira p̄ uitū
 oculū mētis excecāt. ira p̄ zelū illūiat. Et in
 demēs turbata p̄ficir: vt inde clarescat: sic
 infirmāti oculo colliriū imittit: et lux pus
 negat. s̄ postea pleni^o restituit. Cū ḡ in xp̄o
 n̄ fuerit mētis p̄turbatio. Relinq̄ q̄ i xp̄o
 n̄ fuerit ira p̄ zelū. ḡ nec ira vñ. ¶ R^o. Ira
 dñr dupl̄. Est. n. ira appetit^o vindictē cū p̄
 turbatōe: quō diffinit̄ ira ab Aug. Ira ē tur
 bulēt^o appetit^o zc. et a Jo. dam. Ira ē feruor
 ⁊ cetera. Scdm̄ istū modū n̄ fuit i xp̄o. Alio
 mō dñr appetit^o vindictē absq̄ p̄turbatiōe
 ex amore iusticie. et h̄ mō fuit ira i xp̄o. Dñr
 i ps̄. Tūc loq̄ ad eos i ira sua. zc. Hlo. Ira di
 n̄ ē p̄turbatio mētis: q̄ ē ab eo penit^o aliena.
 s̄ vis qua iuste iudicat. Et p̄ h̄ p̄ rñsio ad
 auctoritatē Aug. et ad illā Jo. dam. Ira est
 feruor zc. ¶ Ad aliō hō qd̄ obf̄ de Jo. dam.
 Ira ē appetit^o repunitōis zc. vñ. q̄ appetit^o
 vindictē dñr dupl̄. Uno mō pueniēs ex im
 pat̄ia lese occupie. sic dñr Jo. dama. Ira ē an
 dax vindex lese occupie. Cū. n. occupiscimas
 aliqd̄ ⁊ p̄hibemur ab aliquo: irascimur ad
 uersus eū. quō dñr ro. iz. Non vosmetipsos

defendētes carissimi zc. Alio mō ē pueniēs
 ex amore iusticie dñe. quō dñr s̄ti apod. 6.
 Usquequo dñe s̄tus ererit^o n̄ vindicas san
 guinē nr̄m de his q̄ bitāt i terra. Et h̄ mō
 solū fuit i xp̄o appetit^o vindictē. ¶ Ad vlti
 mū hō qd̄ obicit de ira p̄ zelū dñr. q̄ ira per
 zelū duo ponit i nobis. s. appetitū iniurie dñi
 vindicāde ex amore iusticie. Et p̄turbatōe
 infirmitatis hūane ex h̄ qd̄ estimat^o defect^o
 potētie ad vindicādū. Primū ē p̄fectionis
 2^o imp̄fectōis. Qd̄ ḡ ē p̄fectōis iusticie fuit
 i xp̄o. qm̄. s. eiecit emētes ⁊ vedē: es d̄ tēplo
 Qd̄ aut̄ ē i p̄fectōis. s. p̄turbatio ex estia
 tione impotētie nō fuit in xp̄o.

Consequenter que
 rit de defectib^o gñalib^o ex pte aie ⁊ corporis.
 et cū dicat Jo. dam. q̄ xps oēs defect^o no
 stros accepit i se p̄ter peccatū. querit vtrum
 h̄ sit vez. ga vñ i multis hēre instātia. Non
 n. xps accepit erroze vel ignorātia: nec fo
 mitē. ga nō ē p̄tm̄: s̄ pena. Remanet. n. post
 mūdatiōe; a peccato originali. nec itez oia
 genera egritudinū assumpsit xps. ¶ Itē; nec
 oēs defect^o q̄ insunt hōi ex pte corporis: assū
 psit xps. Insunt. n. defect^o p̄ defectū mēbroz
 ⁊ p̄ sup̄abūdātia priū: qd̄ quidē nō assūpsit
 xps. Si dicat q̄ illa distinctio restringit ad
 defect^o quos cogruēbat xps accipere: istō nihil
 ē. qm̄ h̄ n̄ possit p̄tm̄ excipi ab illa tota
 litate: cū n̄ cōtineat i illa. ¶ Ad h̄ intelligēdū
 ē q̄ defect^o put accipit h̄c: nō ē quecūq̄ rei
 absentia. s̄ ē puatio alicui^o rei ab aliquo cui
 nata ē inesse. Cū i Adā an̄ p̄tm̄ potētia ad
 moriēdū sine absentia corruptibilitatis seu
 absentia alicui^o sc̄e nō erāt defect^o. ga non
 erant nata tūc ei inesse. Sed puatōes eoz q̄
 nate sunt inē ipsi Adē ⁊ aliis hōib^o. h̄ ap
 pellāt defect^o. ¶ S̄; nōndū adhuc q̄ cū isti
 defect^o sint pena: dupl̄ dñr. Est. n. qdā pe
 na a p̄dō ⁊ ad p̄tm̄: cuiusmodi est erroz ex
 pte aie ⁊ fomes ex pte corporis. Ali^o ē defect^o
 q̄ ē pena a p̄dō. s̄ n̄ est pena ad p̄tm̄: cuius
 modi ē i nobis ncc̄itas ad moriēdū. fames.
 sitis. ⁊ h̄. ¶ Itē iste defect^o ē duplex. qm̄ q̄
 dā sunt defect^o q̄ insunt vñ hōi: ⁊ de ncc̄i
 tate. vt ncc̄itas ad moriēdū. fames. sitis ⁊
 silia. Alii sunt defect^o q̄ nō vñ insunt omni
 hōi. s̄ vñ vni. ali^o ali. cuiusmodi sunt gñā
 egritudinū ⁊ defect^o mēbroz. Dicēdū ḡ q̄
 Dam. p̄ h̄ nomē defectū intelligit defectus
 vles. n̄ p̄ticlares: ⁊ defect^o q̄ sūt a p̄dō: n̄ q̄

sunt ad peccatū. s. errorem et somitem. qm̄ sunt initium sine causa quocumq̄ peccati.

Consequenter querit ad qd̄ assumptū hī defectū. et reddidit duplex cā. 3. sent. vi. i. c. Prima ē q̄ suscepit defectū corpis et aīe. ut pbaret v̄z corp⁹ et aīa; h̄ere. 2. ē. hic accepit vetustatē sim- plā pene. ut n̄a; duplā cōsumat elpe et pene

Quantum ad pri mam causā

ob hoc mō. In resurrectōe glōsa nō erunt hī defectū fames et sitis i corpe. Dolor et timor i aīa. q̄ p̄ istos defectū nō pbat veritas corpis et aīe. 3. Itē defectū opponit v̄tati. q̄ nō ē defectū nisi respectu v̄tatis n̄. q̄ p̄ istos defectū n̄ pbat v̄tatis n̄. 4. Itē An̄. z. li. cur de hō. c. xi. Si p̄tinet ad v̄tate hūane n̄ mortalitas: nūq̄ possit eē hō: q̄ eēt imortalis. q̄ nō p̄tinet ad sinceritatē humane n̄ corruptibilitas sine incorruptibilitas. quoniam neutriū facit aut destruit boīe; s̄ altera valet ad ei⁹ miserā: altera ad ei⁹ b̄ritudinē.

Itē idē i eodē. Quā null⁹ ē homo qui nō moriat. idcirco mortale ponit i hōis diffinitione a p̄bis: q̄ nō crediderunt totū boīem aliqui potuisse aut posse eē imortalē. quare n̄ sufficit hoc ad mōstrādū xpm̄ boīe; debē mortalē eē. q̄a ver⁹ hō erat. Ex quo relinq̄ q̄ nec v̄tatis hūane n̄ pbat mortalitatē: nec eō. 5. Itē. d. d. f. q̄ d. i. Cor. i. s. Scīas corp⁹ aīale. Inrgit spūale. et p̄s ē q̄ aīale: deide q̄ spūale. Scdm̄ B̄ q̄ d. q̄ aliud ē oī dere v̄tate corpis ut ē aīale. Aliud ē oī dē v̄tate corpis ut ē spūale. p̄ mō ē indigēs alim̄to. 2. mō nō. 6. Silf aliud ē oī dē v̄tate aīe ut ē vnita corpī aīali. Aliud ut ē vnita corpī spūali. Dicendū q̄ p̄ defectū famis et sitis probat v̄tatis corpis aīalis: non v̄tatis corpis spūalis. Silf p̄ dolorē et tristitiā pbat v̄tatis vnite aīe corpōi aīali: q̄uis nō pbet v̄tatis aīe vnite corpōi spūali vel ut separate.

Consequenter querit de

causa q̄ dī q̄ assumptū vetustatē pene ut n̄am duplā cōsumēt. i. culpe et pene. Ad qd̄ ob̄ sic Si pena passionis xpī fait sufficiens cōsūptōis pene et culpe i nobis quātū ad reatū. q̄ xpo passio tota dīpa et pena v̄; eē cōsūpta i nobis eō v̄idem⁹ cōsūptū. Quia dīc̄ Beda q̄ q̄tuor sunt nobis inflicta p̄ p̄d̄ Ade. s. infirmitas. ignorātia. malicia. cōcupia. Ex quo v̄ q̄ nō

fuit causa sufficiens n̄e redēptōis. Itē h̄e dīc̄ An̄. i. li. cur de hō. Ad satisfactōe; de bitā nō sufficit solūmō reddē qd̄ ablatū ē. s̄ pro cōtumelia illata p̄ v̄; reddē q̄ abstulit. Cū q̄ plus sit sepatio a deo p̄ carētia v̄siois dei: q̄ sepatio aīe a corpe. q̄ sepatio aīe a corpe i morte xpī n̄ satisfactōe p̄ reatu sepatiois a deo et carētia v̄siois: que ē p̄ culpa; originalē. Itē cū nullū tpale sit p̄portio- nabile eterno. Reat⁹ aut sepatiois p̄ culpa; originalē erat etern⁹. q̄ p̄ illo nō poterit satisfacē passio tpalis. cū oporteat eē p̄portōe; satisfactōis ad illū p̄ quo satisfactō. Et de h̄ pleni⁹ inferi⁹ ingret. 4. Itē. quedā ē cā suffi- cīes et cōpleta. que nō h̄; semp̄ effectū sibi cōiū- ctam: sed tempore determinato. Et alia est que habet semper effectum sibi coniunctum. h̄. grā. mot⁹ solis circa terram est cā eclipsif sufficiens. nō tñ quolibet tpe relinq̄ istū effe- ctū. s̄ tpe determinato. ignis hō cā ē calorīs et semp̄ relinq̄ istū effectū. Dicendū ergo q̄ passio xpī ē cā sufficiens et cōpleta cōsumptōis pene et culpe i nobis. S; distinguendū ē. quia pena pōt cōsiderari cū; reatu sepatiois a deo seu carētie v̄siois. Ull sine reatu s̄ q̄ ē mā- exercitiū v̄tuti. s̄m q̄ distinguit b̄ritū Grego. sup̄ Job. 4. Q̄ est pena que infligit bōi p̄pter reatū p̄tī. et ē pena q̄ ordinat ad me- ritū sine p̄mū. Dicendū q̄ q̄ passio xpī sicut cā cōiūcta effectūi delet oēm penā quātū ad reatū i illis: q̄ suscipiūt sacramētū sine passi- onis. s. baptisimū. In quātū hō pena ē v̄tu- tis exercitiū: nō delet oēm penā in p̄tī. sed delebit i futuro tpe determinato: cū corru- ptibile hoc induet i corruptionē. i. Cor. i. s. Et sic p̄ solo ad p̄mū. Ad 2. d. d. q̄ i pena sa- tisfactoria duo necīa sunt. i. volūtas et pena nec op; q̄ maior sit pena qua satisfactō: q̄ pe- na p̄ qua satisfactō. Sed q̄ volūtas cōiūcta pene maior sit. quānis q̄ sepatio aīe a corpe i morte xpī nō fuerit maior pena q̄ pena se- patiois a deo: tñ volūtas cōiūcta morti seu sepatiois aīe a corpe maior ē. volūtas. n. q̄ ē i vnīōe cū deo gaudēs de sepatioe aīe a cor- pore ē cōdigna satisfactō p̄ sepatioe anime a deo. Nō q̄ ē satisfactō: a passio rōne sepatio- nis aīe a corpe tñ. s̄ rōne volūtatīs sepatio- nis: que excellit penā originalis p̄tī. v̄nde An̄. Si a te q̄rēt utriū p̄ toto mundo velles occidē xpm̄. r̄ndēdū ē q̄ nō. q̄a vita sua fuit nobilissima. silf et volūtas nobilissima: qua erat ex̄ns i vnīōe ad deū. Ad tertiū iam

p; rñho. ga sicut i satisfactōe ex pte nra reg-
rif nolūtas 7 pena. op; n. q; sit dolor de pec-
cato: 7 q; sit gaudiū d; pena. ita 7 i xpo fuit
pena passionis i corpe: 7 pena etiā opassioif
i dolore p pto hūani gnīs cū volūtate ma-
xima patiedi: i quo ē opletmētū satisfactōis
que quidē erat volūtas respectu sustinendi
quācūq; penā p pto hūani gnīs. et ga vo-
lūtas ad patiedū nō erat hoīs puri. s; hoīs
vniti deo: q; ē bonū ifinitū. Et ga ipsa volū-
tas ē i unioē ad ifinitū bonū 7 eternū: ppor-
tionabilē reatui eterno sepatiōis 7 ifinito.

Consequenter que

ritur de ostituto p assumptione. Circa qd
nōnde sunt opiones. 3. deinde sibiūgēde sūt
dubitatiōes que incidūt circa ipsas. Sunt
aut tres opiones. Prima quarū pmo dicē q;
i incarnatiōe xbi dñi ostitut⁹ ē qdā homo
ex aīa rōnali 7 humana carne sibiūstēs pns
unioē nā: nō tpe. 2^o dicē q; ille hō cepit eē
de⁹: et de⁹ cepit eē ille hō. ita vt de⁹ fact⁹ sit
hō 7 e⁹. ille homo fact⁹ sit de⁹. 3^o ga i xpo
sūt due sbe oplete: quaz vtraq; facit aliqd
i vnitate p^o iūx illd. gemine gigas sbe: dicit
xpm eē duo. 4^o dicit q; assumēs ē assūptū
i. fili⁹ dei ē hō sine filius hoīs. tñ supposito
filio hoīs nō supponit fili⁹ dei: nec e⁹. 5^o
7 ultimo dicit. q; ille hō nō ē dīne 7 humāe
n^o: s; tñ humane. 2^o opinio dicit pmo. q;
ille hō nō solū ostitut⁹ ē ex illis duob⁹. s; ex
aīa rōnali 7 humana carne. s; ex trib⁹ sbeis
in unitate psonē. s; ex veritate. 7 aīa. 7 carne
nō tñ vī ibi veritas sicut pars. 3^o dicē pso-
nā xbi fuisse simplicē aīa incarnationē. s; in
incarnatiōe dicē eā esse factam opositā rōne
assumptē n^o. 4^o dicē q; dīna psona assūpsit
quid: nō hoīem hunc vel illum. s; nām hoīs
vl humanā. quod ē oī pma opionē. et ex h
dicē xpm esse vnū tñ 7 nō duo. 4^o dicē q;
nō cepit ille homo eē de⁹: s; e⁹. ga nō fuit illd
suppositū hoīs aīa q; ipse esset deus: nec tpe
nec nā. qd ē oppositū pme opionis. 5^o Ter-
tia opinio dicit q; illa duo. v; aīa 7 caro ita
sunt vnite psonē xbi vel n^o dīne in xbo vt
ex illis duob⁹ vel trib⁹ nō sit aliqua una sba
vel psona. s; magis xbu dei vestitum ē illis
duob⁹ velut quodā indumto. vñ dicē q; xps
s^o q; hō nō est qd: nec xbu i cepit eē qd i in-
carnatiōe. s; qualr ens. ul quodā mō se habēs
Et ex oīti vī dicē q; illa unio nō fuit sba:
s; q; accētis cū sbo: accipiētes illud pbil. z.

In similitudinē hoīuz fact⁹: 7 habitu inent⁹ ut
homo. s; sunt tres opiniones per se. De
cetero vidēdū ē de rōne distinctiōis ipsaz:
vbi tres fuerūt sūt. 1^a Prima quaz distin-
guit istas tres opinioēs. Cū. n. sūt due n^o i
ipostasi xpi: ē respicē vtrāq; nām. vt faciētē
qd i una psona. vel unā ut faciētē qd. 7 al-
terā p modū hī? et h̄ dupl^r. vel ita vt hu-
mana nā ponit p modū hī? dīna ut faciat
qd. nel e⁹. ut humana nā qd dīna p modū
hī? pat vī qd a sctis bī. de⁹ p grāz i bītātē
maxime i sctō sctōz xbu xpo p grāz unioīs
pūmū dñt asserē 7 ponē opionē secūdā.
2^o dicūt ponē opionē tertiā. Tertiū hō dñt
ponē opionē pma. et hoc forte ga vī ille hō
deificat⁹ maxime s^o illā opionē. Sed oī
hoc obr. Na pma opinio dicē xpm esse duo
s^o duas nās. qd nō accidēt si dīna nā esset
ibi p modū hī?. 3^o Itē magis eēt reproban-
da pma opinio q; tertiā: cū magis ouēiat eūz
fide simplr vti hīta inētū ut hoīez: q; hoīez
hīta inētū ut deū: cū h̄ i dīna scriptura nō
legat. illud hō legit. p̄pterea nō vidēt rōe
supradicta distingui opinioēs. p̄pterea quod
dicūt alii. q; iste opiones distinguit hoc mō.
due. n. pme dñt assūptū a xbo eē qd. Tertiā
hō opinio dicē q; nō assūpsit qd: s; qd se hīf
Item pma opinio dicit q; assūpsit quid. s.
hoīem sbam. s. quādā diuinitā ex aīa 7 cor-
pore. Alia hō opinio dicē q; assūpsit qd: nō
hoīem: s; hoīs nām. Unde est q; pma opinio
dicē q; xps ē duo. 2^o dicē q; xps ē unū. 3^o dicē q;
xps s^o q; homo nō ē quid. imo illa unio fuit
q; accētis cū sbo. Unde ē q; pma opinio cō-
cedit deū cepisse eē hoīem: et hoīem cepisse
eē deū. 2^o vero negat q; nō cepit hō eē de⁹
s; e⁹. 3^o hō dicit. q; nō cepit eē qd: s; quodā
mō se hīf. Alii alio mō distinguit s^o tri-
plicē speculatiōez respectu eē i xpo. Est. n. eē
morale. et eē nāle. et eē rōnale. Prima ḡ opi-
nio respexit ad eē nāle. et quia due nature
sunt i xpo: dicit xpm eē duo. et ga vtraq; ē
oplete sba: s^o q; vī. gemine gigas sbe dicit
deū cepisse eē hoīem: 7 hoīez cepisse eē deū.
Sequēs hō opinio respexit ad eē morale. per
sona. n. nomē ē dignitatis. dignitas autē ad
eē moris retroquet. unde ad psonā p̄tinent
morales p̄p̄tates. ista dicē ga psona est una.
xps ē un⁹. et ga vnite sunt n^o i p^o ita q; de⁹ ē
hō 7 e⁹: dicē xps eē unū. et ga oplete sba nō
unif oplete. hoc ē dicē. psona nō unif psonē
s; nā n^o. Dico aut nām humanam 7 corpus

diuina sine hūc hoīez ex dīna 7 nā humana
ostātē. 3o nō cedit q̄ hō cepit eē de⁹. s̄ e⁹
nec q̄ homo est deificat⁹: s̄ de⁹ ē humanat⁹.
¶ Tertia ho opinio cōsiderat eē rōnale. vñ
dic̄ xpm̄ eē qd̄ s̄ q̄ de⁹: 7 aliquo mō se hñ
tem. fm̄ q̄ hō. et h̄ ppter eē hūane n̄: quod
aduenit post cōpleta ipostasis. Nā cum vne
n̄ sint vnite ī hac psona: vna eaz aduenit
post eē hui⁹ psonē. Qd̄ aut̄ aduenit post eē
ipostasis nō cedit ī qd̄ ipsi⁹ ipostasis: s̄ ī q̄lī
ens ut quodmō se habens. Et ideo ista opio
dic̄ q̄ xps̄ nō ē qd̄ s̄ q̄ hō. Nec igit̄ ē dīlī
ctio opionū: quarū tertia reprobata est per
decretalen Alexandri. quia p̄p̄nqua est er
rou. sicut infra plenius manifestabitur.

Meritur aut̄ de prima
opione cōtra
quā obf̄ hoc mō. Nā ista opio ponit
plura. ¶ Primo. n. ponit q̄ fili⁹ dei incepit
eē homo: et q̄ hō īcepit eē fili⁹ dei. et q̄ fili⁹
assumpsit hoīem. ¶ 2o ponit q̄ assumēs. i. fi
lius dei ē assumptum. i. hō sine fili⁹ hoīs. tñ
supposito filio hoīs nō supponit fili⁹ dei nec
e⁹. ¶ 3o ponit q̄ ille homo non est diuine 7
humane nature. sed humane tantum.

Contra primum obf̄ h̄
mō. 3l
le homo cepit esse de⁹. et ostāt q̄ in instanti
incarnatōis. q̄ recēter ē de⁹. qd̄ falsum est 7
incōueniēs. Nā dicit brūs Aug. q̄ etī xp̄s̄
ē recens hō: nō tñ recēs de⁹. ¶ Itē si iste hō
īcepit eē tpe incarnatōis. q̄ ho poterat dici
q̄ nō fuit tpe Abrae. q̄ iudei tē poterat cō
dicere xp̄o. 3o. s. referētes ad filiū hoīs: cum
ipse dicēt. Nā q̄ Abraam fieret ego sum.
¶ Itē ad p̄mū. q̄ nō seq̄. est recēter de⁹. q̄
ē recēs de⁹. q̄ aduerbiū cū sit adiectiuū h̄bi
ponit significatōez suam nō circa suppositū
s̄ circa copulatū. s̄ recens cū sit nomē adie
ctiuū ponit rē suā circa suū suppositū. et est
instātia. iste ē recēter senex. q̄ recens senex.
¶ Ad 2o d̄. q̄ h̄ ille p̄ponēs nō sunt cōtrīe.
cū ī una affirmat̄ aliqd̄ de filio dei: et nega
tur de filio hoīs. tñ si referat̄ ad psonā. q̄
eadē ē psona filii dei 7 filio hoīs: eadē erit
cōtrīctio fm̄ quē modū vtebāt̄ istis p̄positi
onib⁹ xp̄s̄ 7 iudei. referēdo ho ad su p̄positū
individuū nō erit cōtrīctio. nō enim idem ē
suppositum hominis 7 filii dei.

Contra 2o obf̄ h̄ mō. Si assumēs
ē assumptū: cū ass̄ ptum
sit unū: et assumēs sit unies. q̄ h̄bū carnē

ul' humanitatē assumē nō ē nisi eā sibi unire
vel cōiūgē. q̄ idē ē unies 7 unū. q̄ idēz sibi
unif̄: qd̄ ē impossibile. ¶ Itē si assumēs ē as
sumptū. q̄ assumēs ē hūana nā. q̄ humana
nā ē assumpta. q̄ pari rōne e⁹ ass̄ ptū erit
assumēs. q̄ hō erit fili⁹ dei nel fili⁹ hoīs erit
fili⁹ dei. s̄ fili⁹ dei ē dīna eētia. q̄ fili⁹ hoīs
ē dīna eētia sine nā: qd̄ negat̄ ista opinio.

¶ Itē quecūq̄ vni 7 eidē sūt eadē inter se
sunt eadē. Si q̄ fili⁹ hoīs ē idē filio dei: 7 fi
lius dei ē idē cū dīna eētia. q̄ 7 fili⁹ hoīs ē
idē: qd̄ dīna eētia. qd̄ ipsa negat̄. ¶ Item
Anf̄. Supposito filio hoīs supponit̄ fili⁹ dei
3o. 3. Et nemo ascendit in celum nisi qui de
celo descendit fili⁹ hoīs q̄ ē ī celo. q̄ ille qui
descendit de celo ē fili⁹ hoīs. et supposito illo
supponit̄ fili⁹ hoīs. s̄ ille ē fili⁹ dei. q̄ supposito
filio dei supponit̄ fili⁹ hominis. ¶ Itē dicit
Aug. Quicqd̄ uenit filio dei p̄ nām: uenit
filio hoīs p̄ grām. q̄ cū dicat̄ de filio dei: q̄ ē
dīna eētia p̄ nām: et q̄ creauit mūdū: pōt
dici de filio hoīs: q̄ ē dīna eētia: 7 q̄ crea
uit mūdū. ¶ Itē si qd̄ uenit filio dei nō cō
uenit filio hoīs. sicut ipse dic̄. q̄ nō pp̄ie d̄
fili⁹ hoīs creauit mūdū. q̄ ex h̄ seq̄. si nō
creauit mūdū: q̄ nō ē creator mūdū. q̄ nō ē
fili⁹ dei. ¶ Itē h̄ba sunt filii hoīs 3o. 3. Ego
p̄n̄ q̄ 7 loquor vobis. Aut q̄ d̄ p̄ncipiū p̄
sonalī. aut eētialī. Si p̄sonalī: s̄ h̄ modo n̄
dicat̄ nisi respectu spūs. s̄ qd̄ ē falsum. Relin
quitur igit̄ q̄ ē p̄ncipiū eētialī. s̄ hoc mō
nō d̄ nisi respectu creaturaz. q̄ fili⁹ hoīs ē
p̄n̄ creaturaz: et creauit mūdū. q̄ quicqd̄
uenit filio dei uenit filio hoīs. et supposi
to uno supponit̄ altez. ¶ Solo sustinendo
quātū ualem⁹ s̄ catholicā f̄itatē istā opi
onē: q̄ ē q̄ fili⁹ dei assumpsit quēdā hoīez
ex aīa 7 carne: 7 ita sibi uniuert̄ ut hō ille eēt
fili⁹ dei et e⁹. d̄ q̄ possum⁹ loqui d̄ illo ho
mine n̄ loquēdo de filio dei. ut cū dicimus
iste homo incepit eē. vel incepit eē de⁹: men
trū quoz possum⁹ dicē de filio dei. ¶ Silī
e⁹ possum⁹ loqui de filio dei n̄ loquēdo de
filio hoīs. ut cū dico q̄ ē genit⁹ ab eterno. 7
q̄ ē de p̄re sine m̄re: q̄ n̄ ueniūt filio hoīs:
proprie loquēdo. Ideo distinguunt 7 dicūt
q̄ omnes iste p̄ponēs sunt duplices. fili⁹ dei
ē passus vel mortuus. q̄ si teneat̄ iste termi
nus passus nel mortuus ī d̄tātine: vera est
simpl̄. q̄ fili⁹ dei ē ille q̄ ē passus. i. fili⁹ hoīs
Si ho teneat̄ adiectiue falsa ē. q̄ eē passus
n̄ uenit filio dei s̄ q̄ fili⁹ dei ē. ¶ Similī

iste sunt duplices. iste puer: demonstrato filio
 hoīs: ē etern⁹ vel a patre genit⁹. Nā si adie-
 ctive false sunt. Si substantiue & sunt sibi p̄di-
 cto sensu. ¶ Ad p̄ q̄d obicit dō. q̄ n̄ seq̄t
 assumēs ē assumptū. q̄ idē unī⁹ sibi. s̄ bene
 seq̄t. q̄ unī⁹ ē unī⁹. refert. n. dicē aliquid
 uniri sibi. et aliqd eē sibi unī⁹. nūq̄. n. vere
 p̄t dici aliqd sibi uniri. tñ & p̄t dici a/i
 qd sibi unī⁹. q̄a talī & b̄ unī⁹ sibi hoīem
 qd fecit ut ille hō eēt idē qd ipse. ¶ Ad 2^m
 dō. q̄ ista opinio dicē assumētē eē assumptū
 q̄a fili⁹ dei ē hō. et t̄c hoīes; eē assumptū p̄pe
 loquēdo. Si autē dicat humanā nā; assūptā
 eē: n̄ dicēt ista op̄io assumētē eē assumptū;
 s̄ negaret. S̄ ilī eō cedit q̄ assumptū ē as-
 sumēs. q̄a hō ē p̄sona q̄ ē fili⁹ dei. Si autē di-
 ceret nā dīna assumēs: nullo mō dicēt q̄ as-
 sumptū eēt assumēs. p̄p̄e loquēdo. quia
 negat q̄ filius hoīs sit dīna essentia. Dec q̄
 opinio dicē assumētē eē assumptū. q̄a assū-
 mentē dicē nām dīnā: s̄ rē n̄. s̄ fili⁹ dei.
 S̄ ilī dicē q̄ assumptū ē res n̄ humane. s̄ iste
 homo potī⁹ q̄ humana nā. ¶ Ad illō vero
 qd obicit; dō. q̄ n̄ seq̄t. hoc ē idē illi. q̄ sup-
 posito vno supponit alter. ut qd d̄r de uno
 d̄r de altero et ē instātia. p̄ ē idē dīne eēn-
 tie: et dīna eēntia idē ē filio q̄ p̄ ē idē qd
 fili⁹. Idem dico masculine v̄l p̄ ē fili⁹. S̄ ilī
 nec seq̄t. fili⁹ dei ē eēntia dīna: et fili⁹ hoīs
 ē idē filio dei. q̄ fili⁹ hoīs ē dīna eēntia: et
 est ibi s̄op̄ accētis. q̄ n. accid. ntalis bitū-
 do ē filii hoīs ad filiū dei. eēntialis hō filii
 dei ad eēntiā dīnā. ¶ Ad illud qd 4^o obic.
 nemo ascendit ī cel. t̄c. r̄ndēt et d̄r q̄ impro-
 pia ē: et d̄r exponi hoc mō. fili⁹ hoīs descē-
 dit de celo. q̄a ille q̄ ē fili⁹ hoīs descēdit de
 celo. ¶ Ad q̄ntū obiectū dō. q̄ illa p̄positio
 Aug. intelligit improprie. q̄cqd ouenit filio
 dei p̄ nām ouenit filio hoīs p̄ grām. v̄l sic
 intelligēdū ē. q̄a ille q̄ ē fili⁹ dei ē fili⁹ hoīs:
 et eō. v̄l s̄mp referēd⁹ ē intellect⁹ p̄p̄onis
 ad p̄sonā: n̄ ad suppositū indīdūm. ¶ Ad
 sextū obiectū dō. q̄ ibi ē s̄op̄ accētis. non
 creant mūdū. q̄ nō ē creator. q̄a cū d̄r non
 creant neq̄a act⁹ n̄. ī cōclusionē hō negat
 res n̄. s̄. q̄ fili⁹ hoīs nō sit ille q̄ ē creator: sic
 nō seq̄t. statua n̄ ē nāl. q̄ statua n̄ ē res n̄.
 ¶ Ad 7^m obiectū dō. q̄ cū d̄r. ego p̄n^m qui
 et loquor vobis. hoc q̄ dico p̄n^m p̄t sumi s̄
 stāntine. s̄. filio dei. et sic & n̄ ē. v̄l adiectiue
 et sic falsū ē. q̄a s̄ istos nō cedit q̄ filius
 hoīs se h̄at relatiue v̄l p̄n^m ad creaturas:

v̄l ad sp̄m. s̄. quāuis ille q̄ ē p̄n^m. s̄. fili⁹ dei.
Contra tertium obicit B mō.
 Demonstrato filio hoīs: iste hō nō ē t̄ine n̄:
 s̄ t̄m hūane. q̄ ē purus hō. q̄ n̄ ē de⁹. ¶ Itē
 demonstrato filio hoīs in quātū bī. iste hō ē
 genit⁹ a m̄re: et n̄ ē genit⁹ a p̄re in quātū bī
 q̄ ē fili⁹ matris et n̄ fili⁹ patris. ¶ Itē filius
 hoīs ē de⁹. p̄ ē de⁹. aut q̄ plures dī. aut un⁹
 de⁹. n̄ p̄les dī. ergo un⁹ ē de⁹. S̄; un⁹ de⁹ nō
 ē nisi vna eēntia. ergo filius hoīs et p̄t sunt
 vna eēntia. ergo fili⁹ hoīs ē dīna eēntia.
 ¶ R̄ ad p̄mū. ē pur⁹ hō. ergo n̄ ē de⁹. n̄ naly
 Nā hec dictio pur⁹ facit exclusionē suā; rōe
 alteri⁹ eēntie v̄l n̄. nō rōne rei n̄. v̄l debet
 sic arguē. est pur⁹ hō. ergo n̄ ē alia eēntia ab
 hoīe. ergo nō ē dīna eēntia. et non q̄ sit res
 dīne eēntie: q̄ supponit p̄ hō nomē de⁹. cum
 v̄l fili⁹ hoīs ē de⁹. i. fili⁹ hoīs ē fili⁹ q̄ ē deus
 ¶ Ad 2^m dō. q̄ hō nomē fili⁹ p̄t accipi ad-
 iectiue. et hō mō vez ē q̄ fili⁹ matris n̄ ē fili-
 us patris. Uel substantiue. et hoc mō falsa est
 ¶ Ad 3^m dō. q̄ n̄ seq̄t. fili⁹ hoīs ē de⁹. p̄ ē
 de⁹. ergo un⁹ de⁹ nel p̄les. Nā alī p̄dicatur
 de⁹ de filio hoīs. alī de p̄re. Cū. n. d̄r d̄ filio
 hoīs: p̄dicat p̄sonā seu rē n̄. v̄l sensus ē. fi-
 li⁹ hoīs ē de⁹. i. fili⁹ hoīs ē ille qui est deus.
 Cū vero d̄r de p̄re p̄dicat formā siue nām
 dīnā. v̄l sensus ē. pater ē de⁹. i. dīna eēntia
 et id n̄ seq̄t. ergo un⁹ de⁹ vel p̄les. q̄a p̄sona
 et eēntia ī rōne dicēdi in parte sunt idem:
 et in parte diuersa. et ideo non sequit.

Circa secundam
 op̄ionem dubitat multipl̄. q̄a bec
 opinio ponit q̄ x̄ps ē vnum. Querit primo
 vtrū x̄ps sit unū vel duo. ¶ 2^o an x̄ps s̄ q̄
 hō sit deus. ¶ 3^o an x̄ps s̄ q̄ hō sit indīdū.
 ¶ 4^o an x̄ps homo sit p̄sona. ¶ 5^o et vltimo
 q̄a bec op̄io ponit. q̄ p̄sonā d̄positā: querit
 vtrū ī x̄po sit ponē itē d̄e; toti⁹ vel partis.
Circa p̄mū p̄cedit B mō. ut 2. s̄. x̄ps
 sit unū vel duo. Ad quod sic
 p̄mo h̄t auctoritas Aug. ī encl̄. posita ī 3^o li.
 scēt. Ultra q̄ s̄ba dīna et hūana filius est
 vnic⁹ dei patris. s̄ aliud p̄pter & b̄m. aliud
 propter hoīes. ergo x̄ps ē aliud et aliud. Est
 ergo duo. ¶ Itē 3^o d̄r i li. de trini. Ad di-
 ator dei et hoīs hō 3^o bus: quātis aliud sit a
 patre. aliud de & g. n. ē. n̄ t̄m ali⁹. ergo x̄ps est
 aliud et aliud. ergo est plura neutraliter.
 ¶ Itē Ansel. de incarnatiōe verbi. Non

est ali⁹ de⁹: ali⁹ hō i xpo: quānis sit ali⁹ de⁹
aliud hō. g⁹ pmū. ¶ Itē quoz diffinitōes v⁹
rōnes sbe sunt diuerse: ipa sunt diuerfa. S;
dei r hoīs sunt diuerse rōnes. g⁹ xpus cū sit
de⁹ r hō ē diuerfa. ¶ Itē xps ē aliquid qd
ē p⁹. ga de⁹. et ē aliqd qd nō ē p⁹: ga hō. g⁹ ē
vno. n⁹ g⁹ vnu. ¶ Ad opp⁹ sic. Ber. ad Euge
niū papā distiguit ples modos vnitat. Iter
qs ponit sūmū gradū vnitat: q tres p⁹ sunt
vnu vnitare sbe. 2^o loco dicit q illa ē vnitare
qua eo⁹ tres sbe sunt i una psona. g⁹ vnitare
triū nāz i xpo ē maior: q vnitare vna: nāz
i hoīe. et ita cū homo nō dicat eē pla. ppter
duas nās: s⁹ vnu. nec xps dicat eē plara: sed
vnu. ¶ Item Bo⁹. in li. de duab⁹ naturis r
vna xpi psona. De qd ē in quātū ē vnu ē. S;
eē xpm hāciter ostentur. vnu g⁹ dicim⁹ xps
¶ Solo. dō q refert dicit hō ē h. et hō ē h.
Itē refert dicit nāz r rē n⁹ i oib⁹ citra pmū
.s. deū. Dicendū g⁹ q quānis ples n⁹ sint in
xpo. nō tñ p⁹ dicat de xpo i rectitudine. hoc
ē dicit vt xps sit ipius n⁹. et hō quātū ē ex pte
hūane n⁹. ga ex pte dīne nō differt nā r res
n⁹. ga psona ē eēntia. nec differt etiā hō dicit
eē h. et hō ē h. ga psona ē dīna eēntia. et p⁹
ē dīne eēntie. S;
ex pte hūane n⁹ differt. sal
sum. n. ē. xps ē humana n⁹. et tñ vez ē xps ē
humane n⁹: vel hōis humanā nām. Quia g⁹
nō p⁹ dicat p eēntiā nā hamana de psona. s. d
xpo: s⁹ p cam. nō dī xps pla. ppter pluralita
tē nāz. ga ea q dicit i obligate nō nume
rāt. Ex p⁹ dicitis g⁹ rōnib⁹ nō seq⁹ q xps sit
plā: q sit plariū. sicut nō seq⁹ ex pte hoīs:
q quānis sit corp⁹ r aīa dīctā: et aīa ē unū
r corp⁹ ē unū. g⁹ hō ē plara. ¶ Ad auctorita
tes hō obiectas dō. q itelligūt p cam. vñ cū
dī aliud r ali⁹ eē xps: dī exponi. ali⁹ r ali⁹
n⁹. s. dīne r hūane. vñ fm intellectum ppiū
magis p⁹ dicat hoc eē h⁹: q h esse hoc. ¶ Ad
quartā hō rōnē qua obiē. Quoz diffinitōes
sunt diuerse: ipa sunt diuerfa dō. q h vez
ē vbi dī aliqd de aliquo i rectitudine r for
malr: nō p cam. vbi hō i obligate nō sequit.
vñ nō seq⁹ diuerse sunt diffinitōes corpo
ree r incorporee nature. S;
hō est corporee r
incorporee n⁹. g⁹ hō ē diuerfa. ¶ Ad quintā
rōnē iā p; rñho. ga cū dī xps ē aliqd qd nō
ē p⁹. iste termin⁹ aliquid supponit p hoīe: s⁹
nō p dīna eēntia. Cū hō dī est aliqd: qd ē p⁹
supponit p dīna eēntia. nō g⁹ seq⁹. g⁹ ē aliqd
qd ē p⁹: r qd nō ē p⁹. imo ē ibi falla figure vi
sionis a plib⁹ suppositōib⁹ ad vnā. quia in

oclosure iste termin⁹ aliqd vnitā solū hēt
suppositōez. vnde oportet q teneat aut pro
dīna eēntia tantum. aut p homine tm.

Secundo queritur ^{an}

¶ q hō sit de⁹. Nā omne qd p⁹ dicat de aliq
in quātū ipm ē. aut ē sicut per se accidēs illi.
aut diffinitio: aut ps diffinitōis: aut effectus
illi⁹. S;
nullo istoz modo: se h⁹ de⁹. ad xps
fm q homo. g⁹ fm q hō nō ē de⁹. ¶ Itē xps
fm q hō ē aīal rōnale mortale. Si g⁹ hec rō
repugnat eē dīno. g⁹ xps f⁹ q hō nō erit d⁹.
g⁹ nec f⁹ q hō fili⁹ dei. ¶ Itē querit vtrum
xps i quātū iste hō sit de⁹: aut dei fili⁹. et cū
eē hoīs f⁹ suā diffinitōez; repugnet eē dīno
g⁹ et eē isti⁹ hoīs. g⁹ si fm q eē hō nō ē de⁹: nec
fm q iste hō ē de⁹. ¶ Preterea. De⁹ nō opat
ad istū hoīe; sicut diffinitio vel pars diffini
tionis. nec sicut p se accidēs vel effect⁹. ergo
in quātū iste hō nō ē de⁹. ¶ Ad opp⁹. Xpus
f⁹ q hō h⁹ prātē dimittēdi peccata. 9. Nat.
Ut sciatis qm fili⁹ hoīs h⁹ prātē dimittēdi
pā. tūc ait paralitico. surge zc. S;
prās di
mittēdi pā ē soli⁹ dei. g⁹ f⁹ q hō ē de⁹.

¶ Solo. dicēdū ē. q hec ppositio f⁹. accipit
mūltipliciter. aliqñ. n. f⁹ notat cam. aliqñ hō
dicitōez n⁹. aliqñ hō vnitare p⁹. ¶ Preterea
notat cam aliqñ efficiētē. ut xps fm q deus
resurrexit. aliqñ mālē. ut xps f⁹ q hō nos re
demit. Aliqñ hō cāz formalē. ut xps f⁹ q d⁹
ē aliqd. Cōditionē hō n⁹ notat cū dicit fili⁹
dei fm q de⁹ dimittit pām. i. xps fm q est
hōis nāz; dīnā dimittit pām. Aliqñ hō cōno
tat unitatē p⁹. ut cū dī xps fm q hō creauit
stellas. i. xps fm q ē ille nel illa psona que ē
hō: creauit stellas. Sicut cū dī fm q hō habz
prātē dimittēdi pā. Scōz hūc modū patet
rñho ad obiectum. ga si hec dicitio fm notat
cam nel dicitōez n⁹: falla ē hec. xps fm q hō
ē de⁹ nel dei fili⁹. Si hō notet unitatē psonē
hā ē: quia si notet dicitio n⁹: sensus ē. xps rōe
hūane n⁹ ē de⁹. et hoc ē fallum. Scōm hō q
notat dicitio p⁹: sensus ē. xps fm q ē ille: qui
ē hō ē de⁹. et hō itez fallum ē. et p hoc patet
rñho ad pām obiectōem. ¶ Ad secūdā dō.
q diffinitiones assignāt n⁹ vel eēntie: nō p⁹
sue indīdai. vñ diuerse n⁹ fm diffinitionē
sunt unū indīdai. 3dē. n. ē indīdai albi r
hoīs. r tñ ē alia diffinitio albi r hoīs. Sicut
una r eadē p⁹ dei r hoīs h⁹ alia sit diffinitō
dī r hoīs. ¶ Ad tertiā dō. q hec ē distigūē
da. xps fm q iste hō ē de⁹. Nā hō pnomē iste

pōt demonstrare indiūū hoīs. et fm hoc si
hec ppositio fm noter cām: falsa ē. Si vero
notet unione psonalē: fā ē. sicut patz ex iam
dictis. Uel potest demonstrare psonā filii dī
Et iste termin⁹ hō p appositōez iungat illi
et f⁹ hō fā ē simplr. xps f⁹ q filii⁹ dei q ē hō
ē de⁹. Et f⁹ hoc soluit hec questio.

Tertio queritur ^{an xps}
^{fm q}
hō sit indiūū. et cū i dīduatio dicat duob⁹
mōis. p. s. et z. p. indiūūatio ē i ipostasi
fm se rōne ppietatis singularis: q ab omni
alia distinguit se ipsa. f. q dī petrus alius
esse a paulo. qz hō indiūūatio ē p ppieta
tes adueniētes cōter ipsi ipostasi fm q dī
indiūūatio collectio ppietatu: que nūq in
alio eedē erūt. Scdm hō dī indiūū duob⁹
modis. Indiūū pmo. s. ipostasis. i. ipsa sba
singularis rōne singularitatis sbe. Nā si ab
strahāf oēs ppietates que sunt i petro et i
paulo: adhuc tñ hec sba ē alia ab illa. Alio
mō dī indiūū ex collectōe ipsaz ppietatu
que nūq i alio eadē ē. S; oñ dīf q utroq
mō dī fhs fm q fhs sine xps fm q homo
indiūū. Nā pmo mō p q ē indiūū. est. n.
indiūū sba f. q hō: que se ipsa vniūit ab
aliis oib⁹ hoīb⁹. Itē et z. mō. qa f. q fhs
vel hō ē hōis collectōez ppietatu: quā nō ē i
alio repire. g fm vtrāq rōne indiūūatiois
est indiūū. Itē sicut p q fortes sua sba
singulari distinguit a ceteris. ita et xps fm
q hō a ceteris hoīb⁹. Sic. n. fortes quātitate
et qualitate distinguit a ceteris. ita etiā fhs
vel xps fm q hō a ceteris hoīb⁹. S; ex istis
dī fortes indiūū. Relinquit q fhs dī silf
indiūū. Ad opp⁹ dīc Jo. Dam. In dīo
fhs xpo nō ē coēm spēm ponē uel sumē. g
xps nō ē indiūū hō spēi homo nec alterius
g nō ē indiūū fm q homo. Itē si xps f⁹
q hō ē indiūū. g fm q ē homo ē un⁹ quis.
et fm q de⁹ ē silf un⁹ qs: qa una psona. g ē
duo qs. g reddit icōueniēs. s. cōtra simbolū
q de⁹ et hō nō ē un⁹ xps. Solo vō et no
randū ad euidentia istī qōnis. q differunt
ipostasis. psona. indiūū. suppositū sine sup
posita nā. Ipstasis. n. ē exntia vel sba incoī
cabilis ex qbuscūq distinguitib⁹. et hec rō
colligit ex determinatōe Ric. de scō Uic. q
aliqñ accipit psonā p ipostasi. Persona hō
fm rē et nomē p ē sba incoīcabil rōnalis vī
stināta p ppetatē dignitatis. vñ ex hō p q
oīs psona ē ipostasi: f n cōuertit. In naturis

.n. rōnalis nā rōnalis que dignitatē impoz
tar. sua ipostasis ē psona. In aliis hō naturis
nō ē sua ipostasis psona: nisi loquēdo de p
grāmāte. hō autē adhuc in relōne ad actū
rōnalis n. s. loq fm q pma p ē que de se lo
qz. z. ad quā fit sermo. z. de qua fit sermo.
Itē indiūū dī duplr tā indiūū sba: q
se ipsa vniūit a qual; alia: tā hōis collectōez
ppetatu: que nūq i alio eadē ē repire: sicut
dictū ē pns. Itē nā supposita: sine supposi
tū dī forma i mā. vt aīa i corpore: vel corp⁹
et aīa unita. et hō in cōposit. In simplicib⁹ hō
id qd res ē dī nā supposita. f tñ ppe cēntia
ē quo res ē. Nā hō q opaf agit uel patie
qd ē hō supposita nā: sicut si dicēf de⁹ et dei
tas. de⁹ dīc qd ē. deitas hō quo ē. qui ē uero
dicat suppositū: qd ē res n. vt i deo aliqua
psonaz: uel i hōie aliqz hoīū. Ex his g re
lingit q ipostasis ē coīs p et indiūū. unde
xps inquantū fili⁹ dei ē ipostasis: q ē psona.
Inquantū hō ē iste homo ē ipostasis q ē indi
uidū. Ex quo relinquit q ab eterno fuit p
f nō ab eterno indiūū. Ad auctoritatē
hō Jo. Dam. iā p; ex supiorib⁹ rñōis. qa sic in
telligenda ē. Nō ē coēm spēm ponē de xpo
i. nō uenit pdicare coēm spēz de xpo: que
quidē cōpbedat vīnā nām et humanā. q. cō
flatā ex duab⁹. s. dīnitate et humanitate. et
tñ ē accipe coēm spēm f hūanā nām cum
aliis duob⁹. Ad secūda vero rōne et ultri
mā vō. q inter psonā et suppositā nām me
diū ē indiūū sine indiūū sba. Mediū autē
v; hēre uenientia cū extremis. Erit g indi
uidua sba coīcās cū extremis. Cū g multe
sint supposite n. i xpo. vna autē p dīcēf de
indiūū hoīs: qd ē aliud q sit fm q de⁹. et
q nō ē aliud hoc qdē referētes ad psonam.
illud autē ad suppositā nām. et fm hō intelli
gūt ples auctoritates. Ad illd qd obicit
q ē vn⁹ quis et ali⁹ qs. g duo qs. vō. q non
segt. Nā duo dīc vñū numero. hoc autē ē i
illis in quib⁹ ē significatio distincta tā q situ
aliter. hō autē nō ē indiūū sba filii hoīs et
p filii dei. imo sunt indīstanter vnita: ita
etiā vt sit filius hominis filius dei et e⁹.
Et sic patet solutio huius questionis.

Quarto queritur ^{ut p}
^{xps}
fm q homo sit psona. Ad quod sic. Xps fm
q homo ē rōnalis n. indiūū sba. qa ē indi
uidū. hō spēi homo. et hec est rō psonē fm
Boetiū. g ei uenit rō persone fm q homo

Relingit igitur quod finis quod homo est persona. **I**tem dicitur
 finis quod dicitur: quod est nomen christi finis quod homo: videtur
 conuenienter ad interrogatorem; facta per quis. ut
 si queratur. quis docet. conuenienter respondet dicitur.
 Sed quis non querit nisi de persona. **I**tem dicitur
 dicitur quod dicitur inquitur dicitur est persona. unde non
 videtur valere probatio magistri in sententia.
 Si filius dei finis quod dicitur est persona. **I**tem dicitur
 increata. Sed non increata. **I**tem dicitur creata. Sed creata
 persona non est propria. non est filius. non est spiritus sanctus. **I**tem dicitur
 quaternitas in personis. quod non videtur sequi. quia
 si dicitur quod sit creata: et quod creata sit increata
 nullum sequitur inconueniens. Nam recte dicitur quod filius
 dei est temporalis et eternus: creatus et increatus. **I**tem dicitur
 dicitur finis magister in sententia. quod non conuenit ei ratio
 tota persone: quia non est. sicut individua sibi. quia
 non est per se sonans: sed alii rei diuisa. Sicut ratio filii
 dei non est ens per se sonans: sed alii rei diuisa. **I**tem dicitur
 est persona. **I**tem dicitur dicitur quod persona: sed in
 cabilitate cum alio. aut illud intelligitur de inco-
 cabilitate finis actus: aut finis potentia. **I**tem dicitur
 quod tunc anima separata a corpore esset propria. **I**tem dicitur
 quod nullus homo esset persona: cum unusquisque potu-
 isset uniri deo in persona. **I**tem dicitur Anselmus in li. de in-
 carnatione dei. Sicut pater est deus: filius est deus. ita
 in christo deus est persona. homo est persona. Sed per inquitur
 per est deus. **I**tem dicitur christus inquitur homo est persona. **I**tem dicitur
 cum personalitas sit aliquid bonum bonis. videtur finis
 quod persona diuina auferat aliquid bonum ab homine
 assumpti: si finis quod homo non est persona. **I**tem dicitur
 homo est persona. **I**tem dicitur ob rationem predestinationis. quia
 si christus inquitur homo est predestinatus esse filius dei: et
 illud quod est predestinatum est ab eterno modo. **I**tem dicitur
 finis quod homo est filius dei. **I**tem dicitur quod homo est persona. **I**tem dicitur
 oppositum sic. Persona dicitur quod per se unum. unde propria
 est sibi a qualibus alia distincta: et non diuisa. **I**tem dicitur
 quod finis quod in se est persona: sed quod homo est separatus a diuina
 persona: quod est falsum. Relingit igitur quod finis quod homo
 non est persona. **I**tem dicitur in nicheno oculis dicitur quod in
 incarnatione propria assumpsit personam. **I**tem dicitur non mansit
 persona creata cum increata. **I**tem dicitur finis quod in se non est
 persona. **I**tem dicitur quod in se est persona. et finis quod in se est
 persona. **I**tem dicitur quod due persone. **I**tem dicitur quod duo quod non est unum
 quod deus et homo non est unum christus. quod est contra symbolum
 fidei. **I**tem dicitur quod non sequitur. **I**tem dicitur duo quis. **I**tem dicitur
 finis quod homo sit persona. et finis quod deus sit persona. quia
 hec persona est illa persona. sicut filius hominis est filius
 dei. illud nihil est sicut patet per propria rationem ad
 oppositum: cum persona dicatur quod per se unum. **I**tem dicitur
 Solo dicitur finis quod vtriusque opinionem quod christus finis quod
 homo non est persona. est tamen in individuo sicut est dictum. unde

cum queritur. vtrum christus finis quod homo sit quod si hoc
 nomen quis supponit generaliter sibi singulari
 re. hoc est dicere si supponit in individuo dico quod est
 quod si vero supponat sibi singulari non
 alteri digniori diuisa: sed distincta: quod est per dicitur
 quod finis quod homo non est quod si. **I**tem dicitur
 ad rationes quod ob
 iectas respondendum: sicut ratio est prius: quod ad finem quod
 sit per requiritur triplex determinatio vel disti-
 ctio. scilicet singularitas. incoicabilitas. et dignita-
 tis. **I**tem dicitur prima determinatio est in anima fortis: quod
 singulari sua sibi differt a qualibet alia. et
 hec distinctio opponitur indistinctio vilitati.
 Secunda distinctio est in individuo cuiuslibet rei
 irrationalis: sicut in hoc equo et in hoc asino. et hoc
 est incoicabilitas. ex hoc. scilicet quod non est coicabile
 alii ut pars. et hec distinctio opponitur indi-
 ctio incoicabilitas: quemadmodum partes
 coicantur in toto: ut ex vna cum alia sit totum. Ter-
 tia distinctio in fortis. dignitas. ex eo. scilicet quod est
 humanitas non est diuisa forme digniori. sed est
 distincta a qualibet digniori. et hec distinctio
 opponitur vilitati ad sibi digniori. **I**tem dicitur
 ceterum quod finis quod triplex distinctio requiritur ad
 esse persone. et ab vltima sumitur ratio persone. quia quod
 ab vltima deficit christus finis quod homo: non est perso-
 na finis quod homo. et ideo dicitur in oculis quod dignior
 persona adueniens assumpsit personam. hoc est dicere
 fecit quod non esset persona. **I**tem dicitur ad illud quod obicitur
 de ratione Boetii. quod est in individuo sibi. unde quod si
 in individuo sibi importer illa triplice distinctio
 finis hoc est distinctio persone. et finis quod concedendum est
 quod christus finis quod homo non est in individuo sibi rationalis
 non. **I**tem dicitur solo dicitur duas personas: distinctio
 erit dicere tunc quod est in individuo sibi rationalis non. non
 tamen sequitur quod persona. **I**tem dicitur ad secundam rationem que dicitur
 quod quod quod dicitur de persona. unde est. quod quod potest querere de
 persona: et potest querere de individuo. et per hoc per
 rationem. **I**tem dicitur ad tertiam rationem que dicitur quod non sequitur
 quaternitas in personis dicitur. quod imo nectio si in se in-
 quatuor in se est persona. quia si est persona in quatuor in se
 in se est separatus a filio dei. et ita nectio est alia per
 quod filius dei. et cum in se sit deus sequitur nectio quod in
 vinitate essent quatuor per. **I**tem dicitur ad quartam
 rationem quod est circa rationem quod ibi ponitur. unde. sicut su-
 perius plures dicitur est. ratio per dicitur in individuo sibi
 et in individuo dicitur intelligitur incoicabilitas sive
 etiam vnitatis ad formam digniori seu perfecti-
 ore. nam respectu indignioris non attenditur istud
 unde cum propria rationalitas in individuo homine
 parum sit non ordinata ad digniori: ex hac erit
 ei personalitas: non tamen ex hac tollitur quod sit possi-
 bilis ad alias formas accidentales. proprie tamen

vñ cū indidans hō sit sba p se fixa: n̄ dicet
 nō esse p se: quāuis sit vnibilis ipsis accide-
 talib⁹ formis. s̄ ipse forme accidentales dicet
 ei vnibilis ⁊ adiacētes. Scdm̄ hūc modū:
 vñ ē q̄ quāis hō assumpt⁹ ppter b̄ q̄ vnibil
 caret eē psonali. vnit. n. pfectioni. tñ filius
 dei quāuis vnit⁹ hōi: psonā a se b̄. ga i cō-
 paratōe ad hūanā nām ē sba fixa et per se:
 hoc ē nō i alio vt adiacēs. Humana hō nā
 ē vnita ei vt adiacēs. ga hō p̄us nō existēs
 vnit⁹ filio dei ab eterno exiit. et ita quo ad
 hoc tenet modū accidēt: quāuis nō sit acci-
 dens. ¶ Ad quintā vñ. q̄ incoicabilitas in
 rōne p̄ vñ nō solū p puationē act⁹. s̄ p pua-
 tōē aptitudinis siue potētie dispositē. n̄ tñ
 p pnatōē potētie p̄me. put̄ dicit Aug⁹. q̄ in
 costa erat vnde posset fieri mulier: s̄ nō nū
 fieret. hoc ē vicē. ibi erat potētia. i. possibili-
 tas obediētē. q̄ est in oī creatura: ut ex ipsa
 faciat creator: q̄ qd̄ nult. nō tñ ibi erat apti-
 tudo seu potētia disposita. vñ dicit q̄ cū hōi
 bus ⁊ angelis nō sit aptitudo ad vnionē cū
 filio dei vñ cū alio: ē i eis incoicabilitas: que
 requirit ad psonā. ¶ Ad sextā rōnē vñ. sicut
 p̄us. q̄ cū dicit x̄ps fm̄ q̄ homo ē p̄: q̄ bec di-
 ctio fm̄ ē exp̄ssiuā vnitatis p̄sonē: ⁊ h̄r̄ v̄itas
 r̄n̄siōis ex eo: qd̄ ibidē s̄ dicit. nec tñ due sūt
 s̄ vna p̄. ¶ Ad septimā vñ. q̄ vnio dīne n̄
 ad humanā nullū bonū aufert hōi. imo sic
 dicit Aug. in li. de morib⁹ manicheoz. Crea-
 tor n̄ nō corrupit nām. vñ nec fili⁹ dei p̄so-
 nā hōis corrupit. ga corruptio n̄ ē nisi p̄us
 rei exiit. s̄ ille hō n̄ fuit p̄us q̄ eēt assumpt⁹
 nec ē etiā diminutio dignitatis hōis. quia
 quāuis n̄ hūerit p̄sonalitātē hūanā: h̄t tñ
 p̄sonalitātē dīnā. ¶ Ad octauā rōnē vñ. q̄
 bec ē dupler. x̄ps fm̄ q̄ hō ē p̄destinat⁹ esse
 fili⁹ dei. ga hoc q̄ dico fm̄: p̄t̄ dicē cām re-
 spectu ei⁹ q̄ dico p̄destinat⁹. vel respectu ei⁹
 q̄ dico eē filium. Si respectu ei⁹ q̄ dico p̄-
 destinat⁹: tūc h̄a ē. ga fm̄ q̄ hō ē. q. mā p̄de-
 stinat⁹. ga ei ouenit p̄destinatū eē fili⁹ dei
 Si hō respectu ei⁹ q̄ dico fili⁹ dei: falsa ē. ga
 nulla p̄t̄ nōri cālitās vt sit s̄ctus. x̄ps ē p̄de-
 stinat⁹ vt sit fili⁹ dei s̄ q̄ hō. Si tñ h̄ q̄ dico
 fm̄ non diceret cām: sed vnionē p̄sonalē: h̄a
 esset. sicut patet ex supradictis.

¶ Quinto queritur
 vtrū i x̄po sit ponē intētione toti⁹
 ⁊ ptis. Et circa h̄ p̄mo q̄rit vtrū hūanitas
 sit ps p̄. ¶ 2⁹ vtrū x̄ps debeat dici totū.

Quantum ad pri^{mum}
 hoc qd̄ h̄ i 3^o sūiaz. Vñ dicit magi s̄; aucto-
 ritatē. Aug. q̄ p̄ n̄ stat ex deo ⁊ hōie. q. to-
 tū ex p̄tib⁹. hūanitas igit nō ē ps p̄. ¶ Ad
 oppositū sic. s̄. lea. sup̄ illū tex. p̄tē epi⁹ deci-
 mā. dicit Esai⁹. Decima ps epi⁹ ē hūanitas
 x̄pi. epi⁹ aut̄ m̄sura triū modioz significat
 trinitatē. sit ḡ argumētū. Signū ē ps. signi.
 ḡ signatū ē pars signati. Sed decima pars si-
 gnificat hūanitatē. ḡ hūanitas ē pars trini-
 nitatē. s̄; n̄ nisi rōne filii. ḡ ē pars p̄ filii.
 ¶ 3^o tē 3^o Dam. X̄ps ē ipostatis ex dīna ⁊ hu-
 mana nā. ḡ humana nā ē pars ipostatis x̄pi.
 ¶ Solo vñ. q̄ pars d̄. s. modis. ¶ Uno mō
 d̄ pars illd̄ i qd̄ ē possibile diuidi s̄ quātū-
 tatē. ¶ Alio mō d̄ pars id̄ qd̄ namerat su-
 um totū: sicut i q̄titate discreta: q̄ d̄ pars
 aliquota al̄ q̄ in quāto continuo. ¶ 3^o mō d̄
 pars i quā possibile ē forma d̄idi absq̄ q̄ti-
 tate. sic dicit d̄nt̄ partes q̄ntis. ¶ 4^o mō d̄
 pars q̄ ouenit i op̄one alic⁹ toti⁹ fm̄ nā; ut
 cupz d̄ pars sperere cupree. ¶ 5^o mō d̄ pars
 que ouenit i op̄ositionē alic⁹ toti⁹ fm̄ rō-
 nē vt i diffōne. gen⁹ ⁊ d̄nt̄ partes sp̄ei
 Dicēdū ḡ q̄ p̄pe loquēdo n̄ ē vñ hūanā nā;
 eē partē x̄pi ppter rōnē Aug. ga videret ex
 h̄ ipso an̄ hūanitatē eē fili⁹ dei diminut⁹ ul
 imperfēt⁹. tñ si d̄; reduci ad aliquā rōnem
 partis: d̄; reduci ad partē diffinitōis. ga si
 vellem⁹ diffinire x̄pm: nos dicēm⁹ ipm̄ esse
 personā in dīna ⁊ humana nā.

Secundo queritur
 utz x̄ps debeat dici totū. Et cū totū ⁊ partē
 dicat ad aliqd̄: si n̄ ē dicē i x̄po partē hūanā
 vel dīnā nām. ḡ n̄ ē dicē i ipso totū. ¶ Ad
 opp⁹ sic. 3^o Dam. Lot⁹ fuit i sepulchro: s̄ n̄
 totū. ¶ Solo. Lot⁹ d̄ duob⁹ modis. Uno
 mō totū d̄ ex op̄one p̄tū. et hoc mō totū;
 et pars d̄nt̄ ad aliqd̄. et a quo remouet in-
 tentio partis ⁊ toti⁹. ¶ Alio mō d̄ totū ex
 eo qd̄ nihil ē accipe ex: qd̄ d̄; eē in ē. ⁊ h̄ mō
 x̄ps d̄ eē tot⁹ ⁊ totū. vt tot⁹ ad personam.
 totū ad nā; referat. et ideo d̄ in sepulchro
 tot⁹ quātū ad personā. s̄ n̄ totū quantū ad
 nām. ga aliquid erat tunc extra. s. anima.

Circa tertiam
 vtrū x̄ps sit aliquid: qd̄ negat tertia opinio
 ⁊ due p̄me cedūt. Ad qd̄ sic obf. X̄ps ē d̄
 ⁊ homo. s̄; eē deū ē eē qd̄. et eē hōiem s̄s̄.

S; xps e aliqd f^m qd hō. qd si xps e aliqd fm
qd hō. xps e qd r qd. et ita duo. qd v^r in cō-
ueniēs. ¶ Itē si xps e vnu qd vnitare crea-
ta. et ostat qd e vnum qd vnitare increata
eēntialf. S; iste sunt vniēse unitates eēnti-
alf. qd xps erit duo eēntialf. qd xps nō e vnu.
¶ Itē forma sbalis facit sbalf differre. Si qd
in xpo sunt vne forme sbales eēntialf disse-
retes. qd seqf. si f^m qd e hō e aliqd: faciet sba-
lē dñā in xpo. qd si humanitas ponit forma
sbalis in xpo. qd accidit: si fm qd hō e aliqd.
et dñitas silt: nccē e qd xps sbalf differat. qd
e aliud r aliud. ¶ Itē vna qdditas nō i tri-
bus psonis facit tres psonas. s. p^rem. r filiū.
r spm. s. eē vnu. qd ples qdditates nāz faci-
unt vna psonā eē plura. Si qd incōueniēs est
dicē xpm eē plura: nō vnu. Relinqf qd xps
fm qd hō nō e qd: cū sit qd fm qd de^r. Vera
igit e opio qd dicit. qd cū d^r. xps e hō: mon d^r
xps eē aliqd: s aliquo mō se hñs. ¶ Itē xps
fm qd de^r b; eē cōpletū fm nām dñā: r b; qd
psona dñā ab eterno. nec hūanitas adueni-
ens addit aliqd ipsi p^r vel ipsi n^r. Cū qd illd
qd cōseqf eē cōpletū ipsi p^r sone r n^r sit sic ad-
iacēs r nō qd respectū illi. Relinqf qd xps
fm qd hō nō e aliqd. ¶ Ad oppositū e decre-
talis Alexandri pape. Cū xps sit p^rfect^r de^r p^r
fēd^r hō: qua temeritate qd audet dicere. qd
xps s qd homo nō e aliqd. Ne autem tanta i
ecclesia dei possit sbouiri abulio: ouocatis ma-
gistris sb anathate interdicit. p qua decre-
tali p; qd dñata e opio tertia. ¶ Solo vō.
qd e cōsiderare nām rei: cū d^r xpus e hō. Aut
rōnē dicēdi. Si cōsiderādo nām rei aliquis
dicēt. qd xps fm qd hō nō e qd vel aliqd: er-
raret sine dubio. et fm istā opionē dñatam
procedēt. S; si qd artēdēs rōnē dicēdi dicēt
qd cū d^r xps est hō vel fā^r hō: nō p^rdicat li
homo vt qd de xpo: quānis sit qd: s qd p^rdi-
cat; quō se hñs nō vidēt absolute errare s^m
illud apli. z. Phil. Habitu innēt^r vt hō. sup
quo sbo disputās Aug^r. in li. 83. qōnū. vbi
distinguit bitū fm quatuor modos: quoz
vñ e. cū illud qd hñ nō mutat a sua nā: sed
aliā spēm r formā accipit put applicat hñti
vt est vestis: qd deiecta atq; deposita nō hēt
eā formā quā sumit i dūta. qd genus cōgruit
huic p^ratōi: cū d^r habitu innēt^r vt hō. fm
b; qd dicēm^r ad p^rdictā qōnē qd xps fm qd hō
e qd r aliqd. s tñ nō p^rdicat ut qd. S; qd op^r
niones p^rpinque erroi nō sūt extēdēde: ideo
absolute dicat sine distictōe qd xpus fm qd

hō e qd r aliqd. ¶ Rñdēdū aut ad obiecta
p^rmo fm p^rma opionē. qd xps e duo neutralf
s tñ nō e duo masculine. Est. n. un^r. i. vna p^r
s nō vnu. i. vna nā. et ideo nō eēt incōueniēs
ocedē i vno sensu rōnes: qd oñdunt qd xps e
duo. ¶ Ad ultimā aut rōnē: qd obiectab^r. qd
hūanitas aduenit post eē cōpletū. qd nō e qd.
vō qd nō seqf. qd etfi adueniat post. tñ assu-
mit i vnitare p^r: quēadmodū posito qd aīa
crearet aī corp^r: r postmodū corp^r ei vni-
ret: nō sequēt. ppter hoc qd corp^r nō eēt qd
ipsi^r hōis: quānis cōsequēt ad eē rōnale cōple-
tū ipsi^r aīe. ¶ Scdm aut opionē secūda in-
cōueniēs e: qd xps sit duo. imo e vnu solū: r
rñdēt ad obligata. ¶ Ad p^rmu cū d^r. xps e
de^r r hō: si fiat copulatio rōne supposito:z
falsa e. Si hō rōne nāz: tūc e hā. qd nō est ibi
nisi vnu suppositū: r tamē diuerse n^r. ¶ Et
ad id quod obiecit. qd e qd fm qd de^r: r aliud
qd fm qd hō. qd duo. nō seqf. qd illud qd fm
qd hō nō cōnumerat cū illo quid qd e deus.
qd nō sunt qd vni^r gñis. ¶ Ad aliud vō. qd
qūis i xpo sit binari^r eēntialis: vna tñ uni-
tatū illi^r binarii degenerat. q. i. accidentalē
liceat mō ita log sicut doctores locuti sunt.
v; unitas qd e ex pte humane n^r. et ideo ille
binari^r nō numerat sbiecta s nās: quēadmo-
dū numer^r accidētū nō numerat subiecta:
s suas formas. Et p b; p; solo ad aliud: qd
forme iste sbales faciūt eēntialf differre na-
turas: s nō ipm suppositū. qd vna illaz: sicut
dictū e qd degenerat i accidēs: eo qd est post
adueniēs. Et p hoc patet solutio ad aliud.

Dico de actu ^{incarnatio}
nis quātū ad assūptōem: de cetero
vō e de ipso quātū ad unionē. Nā ad^r i car-
natōis pot vupl^r cōsiderari. Aut. n. cōsidera-
tur i fieri: r sic d^r assūptio. Aut cōsiderat^r
i factō eē. et sic d^r unio. Querifigif de actu
uniōis. ¶ Primo de eē h^r uniōis. ¶ 1^o qd est
cā h^r uniōis. ¶ 2^o de effectu h^r uniōis. ¶ Itē
de eē uniōis q^ris. ¶ Primo i qd sit ista unio.
¶ 2^o c^r sit unitas i hac uniōe. ¶ 3^o an sit ma-
xima inter oēs unitates creatas. ¶ Itē cū in
dñis intelligam^r nām sicut dñitatē in dō
r rē n^r: r psonā: r ypostasim. est qd. ¶ P^rmo
an sit unio i psona. ¶ 2^o an abstracta psona
posset eē unio i ypostasi. ¶ 3^o utrū abstracta
psona r ypostasi posset eē unio i rē n^r.

Quantuz ad primuz

articalū obf sic. Nulla vnitas unita sine cōiūcta ē vnitas psonalis. qā cū psona sit p se sonās: et vnitas nō d; eē cōiūcta. S; vnitas filii dei cū vnif carni: nō ē vnitas p se: sed cōiūcta. q̄ nō ē psonalis. Maior etiā p; p magistrū i snis. vbi querit vtrū xps fm q̄ hō sit psona. et dic q̄ aīa n̄ ē p: quāuis sit sba ronalis. qā n̄ ē p se sonās: s; cōiūcta carni. igitur vnio filii dei cū carne n̄ ē vnio i psona. ¶ Itē nihil pōt eē mediū ⁊ extremū s; eadē rōnē. S; psona dīna ⁊ hūana nā sunt extre ma isti vniōis. q̄ n̄ fit bec vnio i psona: cuz mediū sit illō i qd sit vnio extremoz. ¶ Itē nihil terminat ad se ipm. Si q̄ vnita terminat ad illud in qd sit vnio: p; q̄ nullū vnioz ē illud in quo sit vnio. Si q̄ i hac vnioe psona ē vnita. s. ipse filii dei. q̄ n̄ ē vnio i p. ¶ Ad opp. Si vnio ista n̄ ē i psona. q̄ ē in nā. Aut q̄ i nā creata. aut i nā increata. Si i nā increata: q̄ ē dīna nā. q̄ nā dīna ⁊ hūana vnū sunt in illa vnioe. qd ē impossibile. Si i nā creata sequet idē inconueniens qā diuerse n̄ tē erūt vna nā. igitur bec vnio n̄ ē i natura. s; ē i nā vel p. q̄ est i psona. ¶ Itē dupl; vnio ē aliqua. Aliqñ ita q̄ unū ē p dñans alteri. aliqñ n̄. Qñ pmo modo sit vnio: tūc p dñans trahit altez ad sui unitatē. Qñ vō 2^o mō: tūc vnū n̄ trahit alterū ad sui unitatē. s; ex his fit tertiu. S; in hac vnioe nā dīna p dñat hūane. q̄ trahit ipaz ad sui unitatē. S; n̄ pōt trahi i vnioe n̄ ita q̄ sit eadē nā cū illa. q̄ trahit ipsa; i vnioe p. Bec q̄ vnio ē i p: et non i nā creata nec increata. ¶ Solo vō. q̄ unū sba; d; dupl; iter. s. simpl; ⁊ s^o qd. Unū simpl; dicit vob^o modis. s. unū p unitatē. ⁊ unū p vnioe. Unū p unitatē ē illud unū in quo n̄ est multitudo: qd. s. n̄ ē i multis nec ex multis ut de^o. Unū vō p vnioe ē qd ē i multis vel ex multis. Unū s^o qd ē unū p appōnē: qd n̄ ē simpl; unū: s; p appōnē alicui^o ad altez. et h̄ unū d; tripl;. qā aliqñ unū vnif alteri p appōnē. ita q̄ nentz ab altero aliqua cōbit denoiatōez nec ppietatē. aliqñ ita unū appōnē alteri: q̄ unū trahit ab altero ppietatē aliqua: s; n̄ denoiatōez. Aliqñ vō ita q̄ unū trahit ab altero denoiatōez: s; n̄ ppietatē. vbi grā. lapis appōnē lapidi i acervo: ⁊ fit unū ex ipsis p aggregatiōez. et tñ un^o lapis ab altero denoiatōez: n̄ trahit nec ppietatē.

tatē. 2^o modo vnif per appositionē pomum vel aromaticū manni. pomū. n. appositū manni afficit manum odore: ita q̄ man^o ab eo trahit aliquā ppietatē s; n̄ denoiatōez. 3^o mō vnif vnif p appositionē illi q̄ vnif ex ea: qā ille recipit denoiatōem a veste. et d; vnif. s; nō recipit ppietatē aliqua a veste nec trahit ex h̄ aliqua ppietatē fm quā afficiat. Unū aut simpl; qd ē unū vnioe dicit multipl;. Unū mō qñ aliqua duo vnif seruata nā utriusq; ⁊ sine mutatiōe utriusq; n̄. Alio mō qñ n̄ seruata utraq; nā. et h̄ pōt eē dupl;. qā aut mutat nā i utroq; aut i altero. In altero mutat nā: sicut qñ unū ē p dñans i alterū. qā trahit ipm i suā unitatē vel nām. sicut p; i vnioe vini multi cū parū de aqua i utroq; mutat. sicut i vnioe aque ⁊ mellis: qñ ex illis cōponit tertiu. ¶ Itē vnio q̄ ē utraq; nā seruata ē duplex. qā aut ex illis fit tertiu. aut n̄ s; fit unū de altero. ¶ Primo mō ē vnio aīe ⁊ corporis i unū boīez. cōpositū ex illis. Nō. n. mutat nā aīe neq; corporis. ¶ 2^o mō ē vnio sic dicit^o q̄ furcalis piri vnif arborū cui inserit sicut pomo ul' alii seruaf. n. nā. s. utriusq; s. piri ⁊ pomi: nec nūq; fiet piz pomū: nec ex illis efficit tertiu. s. arbor aliqua que nec fit piz nec pomū. s; unū sit de altero sine ē de altero sic piri^o de pomo. qā in infertioe dñans cōbit alterā ad sui unitatē ita q̄ ē de illo. s; n̄ ē illō. In vnioe igit i qua mutat altez ē vnio i eo qd trahit altez ad suā nām. In vnioe i qua utriusq; mutat ē vnio i tertio. s. tertia natura. qd. s. tertiu ex illis efficit sine officis. S; i vnioe in qua est unū de altero sicut i vnioe p infertioe ē vnio i una ypostasi. Ita q̄ una ē ypostasis vna; nāz. unū piri ⁊ pomi i eodē stipite inserto: postq; unū p infertioe ē eadē ypostasis. s. eadē arbor que hēt vnas nās oīo differētes. et ē ibi unū ypostasi n̄ nā. ¶ Scdm hūc modū vō sicut possum^o dicit. Nā n̄ sum^o digni corrigiā calciamēti soluē. h̄ ē sacramtū vniois exponē. q̄ vnio humanitatis ad deitatē illa i q̄ unū sit vel ē de altero. et n̄ i q̄ unū sit altez. nec i q̄ unū. s. tertiu sit ex illis. Unū dicit bñs Jacob^o Jad. i. In māsuetudie suscipite iſteū vbi. i. filiū dei hūane n̄ unitū. et ita cū dīna p^o sit p dñans i hac vnioe trahit hūanā naturā ad unitatē sue ypostasis. Unū hūanitas n̄ ē part dīne p. s; ē d illa. qā ē una ypostasis utri^oq;. Seruaf aut itegritas utriusq; n̄. et ob hoc

viē fac. facipite xbu inſitu. Et ſic p; q unio
iſta ē ī una ypoſtaſi dīna vel p^a. **¶** Ad p^{mā}
rōnē ī cōtū dō. q; p ſe vno modo excludit
ens cū alio. Alio mō depēdēs ab alio. ita q;
p ſe ē idē qd n̄ cū alio v̄l n̄ depēdēs ab alio
¶ Qñ q̄ d^r q; p^a ē ens p ſe: v̄z ē. i. n̄ depē-
dēs ab alio. ſ; n̄ excludit q; n̄ ſit ens cū alio.
Un̄ p^a ē ens p ſe. i. n̄ depēdēs ab alio. potēſt
tñ eſſe cū alio ſm q; ſba d^r ens p ſe. l; ſit ali
dīſta: q; n̄ depēdet ab eo. Un̄ pomū unitū
piro ē ens p ſe: q; ab eo n̄ depēdet. Et ſilr ſi
lius dei ē ens p ſe ī hac unioe. q; n̄ depēdet
ab hūana nā ſua ypoſtaſis uel p^a. **¶** Sed cō
Nulla vnitas vnita ē vnitas pſonal. **¶** Ad
h̄ dō. q; aliqd vnif alii ita q; trahit ad vni-
tatē ei⁹: et p̄cipat eā. vel ita q; ipm̄ var ſua
vnitatē alteri. et trahit ipm̄ ad ſua vnitatē
ſicut qñ pomū vnif ī inſertioe ei⁹ cū piro:
trahit p̄z ad vnitatē ſue ypoſtaſis. p̄z aut
ita vnif ei: q; ipm̄ p̄cipat et ad eā trahit.
vnitas q̄ illi⁹ qd ita vnif q; trahit ad vnita-
tē alteri⁹ n̄ ē pſonalis. ſ; vnitas ei⁹ quod ſic
vnif q; altez trahit. Hac mō vnif fili⁹ dei
hūane n^o. q; trahit ipm̄ ad vnitatē ſue ypoſta-
ſis. et n̄ eo⁹. et ideo ei⁹ vnitas ē pſonalis.
¶ Ad ſecūdā rōnē. q; obf q; nihil ē mediū
et extremū ſ^o eādē rōnē: dō. q; cū d^r hec ar-
bor vnif ſarculo: poſſam⁹ cōſiderare hāc ar-
borē vt ē res n^o. vel vt ē indiuidū. q; reſer-
cōſiderare ſic et ſic. ſic patebit inferi⁹. Et put
ē res n^o ſic ē extremū vniōis. put aut ē indi-
uidū ſic ē mediū iſti⁹ vniōis. q; ſic ē illō ī
quo ſit vnio. q; hec res. s. arbor vnif ſarculo
indiuiduitate vel ypoſtaſi. Silr fili⁹ dei ſm
intelligētie rōnē vt ē res n^o. ſic ē extremū
iſti⁹ vniōis. put aut ē p^a ſic ē mediū iſtius
vniōis. q; xbu vnif humane n^o in p^a. et ſic
differētē ē mediū et extremū. **¶** Ad tertiā
rōnē q; obf q; nihil terminat ad ſe dō. q;
nez ē ſ^o eādē rōnē. S; ſicut circūl⁹ inchoat
lineā et etiā illa terminat. unde idem ad ſe
terminat. ſ; differt ſm rōnē. Silr dō q; p^a q;
ē fili⁹ dei put ē res n^o: ſic ē extremū vnio-
nis aut ē p^a: ſic ē mediū: et terminat vnio-
nē. et ſic terminat ad ſe. differt tñ ſm rōnēz
¶ S; tūc q̄rit alteri⁹ ſic. Perſona illa quam
tū dicit eē mediū vniōis: vnif. In quo ergo
vnif. cū ſit vnio ī aliquo ſimul de illo: ī quo
vnif. erit qd ī quo vnif. et ſic erit abire ī iſt
nitū. **¶** Ad h̄ dō. q; alr vnif extremū extre-
mo. et mediū extremis. Nam extrema ſuicē
ſe ipſis n̄ vnif. ſ; p mediū. **¶** Mediū autem ſe

ipſo vnif extremis. Et ppter h̄ nō ē q̄rē de
unioe mediū: quo ſit: cū ſe ipſo vnif: non p
aliqd mediū. Silr ē dō de p^a. Et ſic p; ſolo.

Secundo queritur

utrū abſtracta p^a ſue rōe p^a poſſit vnio illa
fieri ſue intelligi ī ypoſtaſi. et oſtēdit q; ſic.
qm̄ oīs p^a ē ypoſtaſis: et n̄ eo⁹. qm̄ ypoſtaſis
ē cōe et ad pſonā et ad indiuidū n^o irrōnalis
perſona aut ſolū ē circa īdiuidū rei rōnal.
Un̄ quodl; indiuidū ē ypoſtaſis: et ſilr quel;
p^a. ſ; n̄ quodl; indiuidū ē p^a. q̄ circūſcripta
rōe p^a ſue abſtracta p^a: adhuc poterit rema-
nē ypoſtaſis vnibil. et poterit intelligi vnio
iſta: ſic pōt intelligi ypoſtaſis abſtracta rōne
pſone. Itē ī ſba noīali intellr ypoſtaſis ut
actū diſtincta p̄rietate ſignata. In ſba autē
pronōiali intellr ypoſtaſis: n̄ ut actū diſtincta
p̄p̄tate ſignata. ſ; ut diſtinguibilis. Un̄ dīcē
do ſof. dico ſbam ſingularē actū diſtinctā p
p̄p̄tate ſignatā. Cū vero dico ſbe: ſignifico
ſbam ſingularē nō diſtinctā actū aliqua p̄p̄-
tate ſignata. ſ; dico merā ſbam et diſtingui-
bilē. S; ypoſtaſis et p^a differūt: ſic diſtingui-
bile et diſtinctū. q; p^a dīc diſtinctū. ypoſtaſis
v̄o diſtinguibile. ypoſtaſis q̄ dicit ſbam ut
pronōiale. pſona aut dīc ſbam ut noīale. S;
abſtracta ſba noīali adhuc remanet et intel-
ligit ſbā pſonal: q; abſtracta p̄p̄tate diſtī-
guētē ſbam ſingularē actū: adhuc remanet
ſbā ſtantia ut diſtinguibilis. Ergo abſtracta
perſona adhuc remanet et intelligitur ypo-
ſtaſis et vnibilis. Ergo potēſt predicta vnio
intelligi fieri in ypoſtaſi abſtracta p^a. **¶** Ad
oppoſitū ſic. In p̄p̄tatis n̄ differt eē et poſſe.
q; ē ibi potētia p̄fecta et ſemp ē actū. S; ypo-
ſtaſis dīc diſtinguibile: et ita potētia. Perſo-
na aut dīc diſtinctū actū: et ita actū. q; ī p̄p̄-
tatis n̄ differt p^a et ypoſtaſis. q; abſtracta p^a
ī deo p̄ itellektū: nullo modo poterit itelligi
ypoſtaſis. Abſtracta q̄ vnioe in p^a: nullo mō
poterit itelligi vnio ī ypoſtaſi. **¶** Itē ī vnif
n̄ ē potētia poſſibilis itelligi ſine actū. q; in
deo nulla ē imp̄fectio potētie. Potētia v̄o p
actū p̄ficiſ. Qui q̄ aufert actū: aufert et potē-
tiā. S; ibi ē diſtingui actū p̄p̄tate ſignata.
et h̄ p̄tinet ad pſonā. Et ſilr poſſe diſtingui
et h̄ ad ypoſtaſim. q; q̄ aufert pſonam et ab-
ſtrahit: aufert ypoſtaſim. q; abſtracta pſona
n̄ pōt itelligi ī deo vnio ī ypoſtaſi. **¶** Solo.
dicit qdā q; ſm itelligētie rōnē abſtractio
p^a pōt itelligi ī deo duob⁹ modis. Aut quia

totali psonalitate a deo intelligit abstracti.
aut ab una psona solu. s. ab hac psona pater
Uel ab aliqua alia. abstractedo psona i deo
hoc z mo ad huc remanet. et itellr ypostasis
i deo. Et sic pot ad huc itelligi unio i yposta
si. s. abstractedo psona p mo. nullo mo pot
itelligi unio i ypostasi dina. ga p penit ab
strada n pot itelligi ee actu ypostasis. et h e
ga abstracta psona abstractif ypostasis actu
nec pot itelligi. nec remanet actu. sicut nec
promotalis sba abstracta notali. s. solu pote
tia. s. q aufert sbaz actu entem. aufert uni
one. ga nuq itelligit unio ad re solu entez
i potetia s actu. Qui g aufert simplr psona
i deo aufert omne respectu ypostasis ad uni
one. Ad pma g rone qua obr q abstracta
psona ad huc itelligit ypostasis. od. q ab
strada p simplr n itelligit ypostasis ut sba
ens actu. et ita n itelligit vt vnibilis ab
strada p. Ad secunda rone silf od est q
redit i ide cu p. Uel pot alf dici. q sicut
sup i pmo li. determinatu e: abstractis. pue
tatib psonalib: ad huc e itelligit ypostasis i
vnis. et distinctas suo mo. l. n ppetatib
psonalib. Un cu oringat itelligere i las
et suo mo distinctas: e itelligit eas vt vni
biles. Ad illud g qd obr q i ppetuis non
differt ee et posse zc. od. q h nihil facit ad p
positu. ga h i vnis n sit aliqua ypostasis di
stinguibilis tm: s actu distincta. ga idem est
ibi ypostasis et p. pot tm itelligi ypostasis
sine distinguibilis respectu ppetatis psona
lis. i. n distincta ppetate psonali. s. bi gratia
pot itelligi i vnis vn ee ab uno: vl unus
a duob n itelligedo p gnatioes: vel p spi
ratoez. et ita pot itelligi ypostasis absq p
sonali ppetate. Ad aliud od. q intelli
gedo i vnis distinguibile sine ypostasim: n
itelligedo impfectoez potetie respectu alic
actu pficiet. ga ibi idem e ypostasis et psona
potetia et ad. nec sic itelligedo ponit aliq
impfectio i ipsis ypostasib. Un sic itelliged
do vel sic no distinguit sine v dicit ex parte
vna psonaz: s ex parte itelliget. Ad
itelligedi differens ponit. pot igit itelligi
ypostasis vnibilis. n tm vnibilis in vnitate
psonali sine i vnitate ypostaseos.

Tertio queritur ^{utruq} ^{abstra}
cta ypostasi et psona a dina na: possit ad huc
intelligi unio dine n ad huana nam i re n
et ondit q sic. ga pot ee q n itelliga forte

nec istu. i. nec psona nec ypostasim. tm ad huc
possi itelligit hntē huana na. g silf i dina
na posito q n itelliga psona nec ypostasim:
possum tm itelligit ad huc hntē dina nam
s. dina na put e i hntē sic appellat res n.
g ad huc itelligo re n. g abstracta psona et
ypostasi: ad huc possum itelligit vnionem
ista i re n. Ad oppositu sic. In hoie est na
et res n. Na e huana: que dicit quo homo
e. Res ho n duplex e. s. res n vlis. et res n
singularis. Res n vlis e ho. ga dicit huani
tate i hntē ea vlr. Res n singularis est iste
homo. ga dicit nam hac i hntē singulari. Na
aut i hntē appellat res n. Na ho dicit quo e
Res n vlis dicit qd e. res n singularis dicit qd
e. Res n vlis nuq poterit ee ens i actu sine
re n singularis. g n pot itelligi actu sine il
la. ga vlr i sui diffinitoe oermit ee singula
ris. Est. n. vlr dicibile de plurib. Itē ho
g e res n vlis dicit hntē humanitate coiter.
s. iste ho g e res n singularis dicit hntē hu
nitate mo singulari. et ita dicit re n put est
sbicibilis ppetati. s. bec e ro ypostasis. g n
pot itelligi res n singularis: qn itelligat
ypostasis: nec res n vlis qn itelligat ee res
n singularis. et dico fm actu. Unio igit rei
n vlis et particularis sine ypostasi nullo mo
pot itelligi. Abstracta g psona et ypostasi:
n pot bec vnio ee i re n alio mo. Soluto
od q qd dicit q i hoie e ponit quo e et qd e
et qd e. Quo e dicit ipsam nam. Quid e dicit
ipsam nam put e in hntē coiter. Quis e dicit
ipsaz put e i hntē singulari. Et ita unū dicit
re n singularis. alie vniversalis. Sed res
nature singularis e duplex. ga aut i potetia
ad significatoez: et ad ppetate distinguetez.
et sic appellat ypostasis. Aut e actu signata
ppetate distincta. et sic appellat p et indini
duū. s. differt ga p solu attēdit i creatu
ra ronali. Indiduu ho coiter attēdit i rōali
et irrōnali. Silf i deo e na. s. deitas. et est
ibi ut res n vniversalis et singularis s. rōne
intelligētie et loquēdi. ga fm re qd i deo
e unū e. nec sunt iste intentioes. s. vniversalis
et singularis i deo. sic alias pbatu e. tm cu vi
co de: dico ut re n vniversalis. ga dico dei
tate ut i hntē coiter: n appropado ad hanc
psona nel ad alia. Cu ho dico iste g e de: de
mostrata aliqua psonaz: dico ut re n singu
laris. Cu ho dico p nel sui nel spūs. s. dico
psona. s. si huana na uniat alicui: non fiet
unio i na solu. cu deitas i deo sit q i na cois

nature. Pari rōne i ren^e vñs. q̄ i re nature
vt singularis. S; res n^e vt singularis i deo
ē iste q̄ est de^o. Persona autē ē p̄: q̄a dīc̄ cas
vt signatā actū. Sic autē se h̄y p̄ ad yposta/
sim: ita ipostasis ad rē n^e singularis. q̄a p̄ ad
ditōes; alic^o respect^o. q̄ si abstracta p̄ simplr
nulla pōt itelligi i ypostasi unio. silr abstra/
cta ypostasi nulla poterit itelligi i ren^e unio
¶ Ad rōnē contrariā vñ q̄ abstracta p̄sona r
ypostasi adhuc itellr res n^e. s; n̄ pōt itelligi
vt vnibil. **¶** Alr vñ nobis vñ. q̄ res nature
pōt itelligi vnibilis passīe: imo iux̄ modū
ceptōis itellec^t nri facili^o itellr res n^e r
ypostasis vnibilis: q̄ p̄. q̄a vt sic itelligūf
Intelligunt vt i maiori distātia ab vltima
distātiōe: que ē ex p̄sonali p̄prietate. Un̄ r i
maiori aptitudine ad vnionē. n̄ tñ ad vnio
nem i vnitate p̄sonē s; ypostasis vel h̄ntis
nām. nec ē alia rō ypostasi cogēs ad contrariū
cogūt tñ ad oñdēdū q̄ res n^e nec ypostasis
inquātū h̄ pōt itelligi vnibilis i vnitate
p̄sonē. p̄sona vnibilis actīue pōt itelligi cū
i nullo p̄iudicat vīne p̄tati ex h̄ itellec^t
vel cōsideratōe. nec itelligit dīminuta vīna
p̄tās: sive cōsideret vt h̄ntis nām vīna: sive
vt ypostasis sive ut p̄. Sine igit vnibil itelli
gat potēs vniri sive potēs vnire: res h̄ntis vī
nā nā; vnibil pōt itelligi. silr ypostasis vīna

Quarto queritur de

cā h̄ vnōis c^o sit vtz. f. grā sit cā h̄ vnōis
pōt ad h̄ vari rñōis fm̄ Jo. dam. q̄ vnōi
tas vnōi corpōi mediāte itellec^tu vel aīa.
et aīa mediāte grā. et ita cū aīa sit suscepti
ua grē: inde ē q̄ grā ē vīnculū istī vnōis
cū corp^o p̄ aīam: que ē susceptīna grē: uniat
vnōitati. **¶** S; cōtra hāc rōnē obr̄ sic. Inter
imaginē r illō cui ē imago: si aliquid addit:
q̄ sit alteri^o gn̄is: plus facit dissimilitudinē q̄
similitudinē. q̄a imago ē exp̄ssa similitudo ei^o:
cui^o ē imago. S; aīa ē imago vnōitatis. q̄ si ali
qd alteri^o gn̄is veniret mediū inter aīam r
vnōitatem: iducet; dissimilitudinē inter ea
S; rā h̄ō ē alteri^o gn̄is q̄ dī imago que ē aīa
q̄ mediāte ipsa n̄ fit unio aīe x̄pi cū vnōita/
te. q̄ grā r imago dei: que ē aīa sint alteri^o
gn̄is p̄. q̄a aīa ē i gn̄ie nālī: r grā i gn̄ie gra/
tuito. **¶** Cōf. Impossibile ē creaturā p̄ nām
creature sblīnari sup creaturā sine sup sta/
tū creature. S; unio h̄ūanitatē ad vnōitatē
ē sblīnatio creature sup creaturā: sive sup
statū creature: q̄ n̄ pōt maior cogitari. q̄ nō

pōt aliq̄ mō p̄ nām; h̄ūane creature q̄ uniat
ad vnōitatē. Nec q̄ unio n̄ ē p̄ nām. q̄ ē per
aliq̄d additū ipsi n^e. q̄d eleuet ipsa; sup oēs
nām. S; illud additū ē donū gratis datū;
n^e. q̄ ē grā. et cū p̄ illud fiat unio. erit igitur
grā i x̄po cā vnōis. **¶** Solo vñ. et cedeñ
q̄ i x̄po sit grā vnōis ad vnōitē h̄ūanitatē
cū vnōitate. et h̄ ē q̄a n̄ ē possibile creature
h̄ūane: q̄ ipsa p̄ donū dditōis n^e eleuet et
dispoat ad vīnā vnōnē. et id necia ē ei grā
que eleuet ad hoc r disponet ipsam quam
nos appellam^o grām vnōis. **¶** Ad rōnem
contrariā qua obr̄ q̄ si aliq̄d alteri^o gn̄is addi
tur inter imaginē r illud cui^o est imago zc.
vñ q̄ ē imago dei i potētia r i actu. imago
dei i potētia ē ipsa aīa p̄ nām. imago h̄ō dī
i actu ē ipsa aīa p̄ grām: r n̄ alr q̄ p̄ grām:
q̄a ipsa grā ē similitudo dei in actu. et illud
q̄d trahit imaginē de potētia in actu ē grā:
que facit dī simili potētia actu simile. et ideo
venit iter imaginē r illō c^o ē ut actu affilet
et itez illa p̄positio inter imaginē r illō c^o ē
imago: si aliq̄d addit q̄ sit alteri^o gn̄is poti^o
facit dissimilitudinē q̄ similitudinē. falsa ē ubi illō
q̄d addit ē p̄fectio alterius. grā h̄ō ē p̄fectio
imaginis trahēs ipsa; de potētia i actum. et
ideo ponit r facit similitudinē ei^o ad illud
cui^o ē. de hoc pleni^o habebit infra.

Quinto queritur

cui^o mod^o
sit unitas in hac vnōne. utrū sit nālī. Ad
q̄d sic Aris. in meth. sua distinguit unū in
unū p̄ se. et unū p̄ accēs. Unū p̄ accidēs est
sicut accidēs r sblī: mel duo accidētia i uno
sblō. Unū h̄ō p̄ se ē. io. modis. q̄a aliqua sunt
unū cōtinuatōe. sicut quoz ē termin^o un^o. et
ē unū forma sive spēs. q̄a sblī cōp̄hēdit unū
spēs ut sotes r plato. 3^o mō ē unū genē ut
h̄ō r bos. 4^o mō unū diffinitōe ut diffinitio
r diffinitū. et silr spēs gn̄is. 5^o mō ē unū in/
dīuisibilitate: q̄d nullo mō h̄y multitudine.
sic panē. 6^o mō ē unū numero ut singulare.
7^o mō ē unū unīversalitate. 8^o unū totali/
tate. et h̄ ē unū p̄fectōe: q̄a totū r p̄fectū idē
r sic circū ē magis un^o aliis figuris. q̄a p̄/
fectior ē. 9^o dī unū p̄portōe ut sicut se habz
nanta ad nauē. ita magister ad scholas. unū
sūt unū i p̄portōe i regēdo. io^o ē unū mā.
x̄ps autē de^o r h̄ō nullo istoz modoz ē unū
q̄a nec p̄portōe nec totalitate. q̄a x̄ps n̄ est
unū sic circū: nec unū ulitate. q̄a unīversa
le ē gen^o vel spēs. et h̄ n̄ ē ponē i x̄po quātū

ad illā unioem. nec unum ī gñe. nec unum
specie. nec unum numero. q̄a illud unū semp
ē alicui⁹ sp̄i. x̄ps aut̄ n̄ op̄bēdit̄ s̄b sp̄e aliq̄
s̄ istā unione. nec unū indīfibilitate vt p̄
ctus. q̄a in x̄po intelligit̄ dīfio ⁊ dīa nārū:
nec unū forma. nec unū dīfinitōe. Unio ḡ
illa ad aliquā uniatē nō reducīf. ¶ Item
Algazel in sua merba. dīstīngit unū ī unū
simpl̄. ⁊ ī unū fm qd. Unū simpl̄ est trib⁹
modis. Quoddā ī quo nō ē multitudo actū
nec potētia. sicut panis ⁊ vnitas ⁊ de⁹. Ali
ud ē ī quo ē multitudo potētia s̄ n̄ actū. sic
ctīnuū ut linea: ḡ unū ē ī actū: mlta tñ ī po
tētia p̄ dīfione. ¶ 3^o mō ē unū ī quo ē multi
tudo potētia ⁊ effectū. illa tñ mlta unīf:
vt lea⁹ ⁊ mēbz. q̄a in manu plura sunt po
tētia ⁊ actū: vt caro ⁊ ossa ⁊ neruī. ¶ Unū
ho s̄ qd ē. s. modis. f. unū gñe. unū sp̄e. unū
accidēte. vt nix ⁊ camphora. unū s̄bo. unū
p̄portōe. s̄ ī p̄dicta unioe n̄ ē unū gñe uel
sp̄e: uel p̄portōe: uel numero. nec unū s̄bo: q̄a
de⁹ nulli ē s̄bict⁹. ¶ Itē n̄ est ibi unū simpl̄
p̄mo mō nec 2^o mō: sicut linea: q̄a bec uniat
solū ē ī reb⁹ que sunt unī n̄ p̄ ctīnuatōem
s̄līf nec unū 3^o mō: sic lea⁹. q̄a tale unū ē p̄
ctīratōe: ⁊ op̄ositōe: ex dīuersis ptib⁹. S; ḡ
mō n̄ dī x̄ps unū: q̄a nature in x̄po n̄ sūt
pres op̄onētes sp̄m. vñ dīuersitat̄ n̄ ē ibi ali
qua partī: cū pars de sui nā incōplectōem
⁊ possībilitatē dicat. ḡ nullo mō est ibi aliq̄
nālīū uniatū: nec cōsīlī alicui⁹. ¶ Solo dō
ē ad istā qōnē q̄ vnitas illa ad quā trahīf
bec unio: nō ē nature s̄ grē. p̄hs aut̄ loquīf
de uniatib⁹ nature. et p̄pter h̄ istā n̄ ctīnef
ī dīfioe sua. tñ aliquo mō est reducībilis ad
aliq̄s illaz. et quo ad p̄mā dīstīctōe: redu
cēda ē ad unū totalitatē: s̄ n̄ totalitatē par
tīū sicut man⁹: s̄ totalitatē p̄fectōis. q̄a illud
unū qd ē x̄ps. in quo ē p̄dicta unio p̄fectīf
simū ē. unde semp̄ salua catholica cōfessione
pōt dīci q̄ ī x̄po ē uniat̄ totalitatē numero
⁊ indīfibilitatē p̄ aliquā s̄lītudinē. quā in
quātū de⁹ dī unū indīfibilitatē. in quātū dī
un⁹ hō dī unū numero. Cū ho dī un⁹. i. una
p̄sona ī duab⁹ naturis intellī vnitas totali
tate. et sic illa vnitas reducībilis ē ad uniatē
s̄ totalitatē p̄fectōis. ¶ Ad id quo 2^o obī
de uniatib⁹ s̄ p̄hm dō. q̄ x̄ps ē unū simpl̄
S; unū simpl̄ dī duob⁹ modis. s. unū unioe
et unū uniatē. Unū uniatē dī duplī. Qd
dā ē in quo n̄ ē multitudo actū nec potētia
ut de⁹. Et ē unū ī quo ē multitudo potētia

s̄ non actū ut linea. Unū unioe ē ī quo sunt
mlta potētia ⁊ actū. ut lea⁹. ad hāc uniatē
reducībilis ē vnitas qua x̄ps ē unū. n̄ quā
x̄ps sit op̄osit⁹ ex plib⁹ naturis tāq̄ ex ptib⁹
s̄ q̄a sunt ī eo plēs n̄ actū ⁊ potētia uniatē
.s. dītas. aīa. ⁊ corp⁹. talis aut̄ vnitas uniois
est in persona.

Sexto queritur utrū illd
unū ad
qd̄ terminat̄ ista unio sit maxime unū inter
alias unitates creatas. Ad qd̄ sic. B. ī quīto
de cōsideratione ad Eugenīū. Inter oīa que
recte dīf unū arcē tenet vnitas trinitatis:
qua tres p̄sone sunt una s̄ba. 2^o p̄cellit illa
vnitas: qua tres nature sunt una p̄. S; bec
ē vnitas q̄ x̄ps ē unū. ḡ p̄ uniatē trinitatis
que increata ē: maxima est vnitas x̄pi inter
oēs unitates creatas. ¶ Itē quecūq̄ unīf
in aliquo: quātō illd ē simplici⁹: tanto ex ill
ē magis unū. Si ḡ ī x̄po unio dīne n̄ ad hu
manā ē ī p̄sona simplici⁹ una. ḡ bec unio ter
minat̄ ad maxime unū. ¶ Itē ostēdit̄ q̄ sit
maior q̄ vnitas aīe ⁊ corporis ī p̄sona hoīs
Maīor ē vnitas: q̄ n̄ ē sepabilis ul dīsolubi
lis q̄ illa ḡ ē hī. S; unio dīne n̄ ⁊ humane
ī p̄sona x̄pi n̄ ē aliquo mō sepabilis uel dīso
lubilis. Unio ho aīe ⁊ corporis ī p̄sona hoīs
est sepabilis. ḡ ad maīorē uniatē terminat̄
illa q̄ ista. Maīor p̄. in unione dīne nature
ad humanā in p̄sona: p̄sona n̄ incit ⁊ ligat
illas nās. S; p̄sona ē vnitas indīsolubilis. ḡ
ligat illas nās indīsolubīlī. ḡ n̄ ē aliquo mō
sepabilis bec vnitas. ḡ ē maxima inter crea
tas. ¶ Itē ē nā ⁊ res n̄. p̄fectīfīma ho unī
tas ē aliquoz: q̄ sūt una nā: sic plīū p̄sona ⁊
in trinitate. Si ḡ bec ē p̄fectīfīma vnitas: q̄
est in dīna nā. ḡ post illa p̄fectīfīma ē inter
alias unitates creatas vnitas q̄ ē in re dīne
n̄. bec aut̄ ē vnitas x̄pi. ḡ ip̄a ē maxima inter
omnes unitates creatas. ¶ Ad oppositū sic
Maīor ē unū qd̄ ē unū ī nā ⁊ p̄ qd̄ ē unū
ī p̄ tñ. S; unio aīe ⁊ corporis ī hoīe termi
nat̄ ad unū ī nā ⁊ p̄. q̄a ex unioe hoz resul
tat̄ ī hoīe nā una ⁊ p̄ una. In x̄po aut̄ ter
minat̄ unio dītatis ⁊ humānitatis ad unū ī
p̄ solū. ḡ illd unū ad qd̄ terminat̄ bec unio
iter unitates creatas n̄ ē maxie unū. ¶ Itē
mīma est vnitas q̄ est fm mīmū esse. S; unī
tas q̄ est fm relatōe: est mīmū esse. ḡ vnitas
fm relatōem est mīma. S; vnitas qua x̄ps
est unū: est vnitas fm relatōem. ḡ est mīma
iter unitates creatas. Q̄ autem vnitas fm

relatōem sit f^m mīmū eē: p³ q^a inter oīa p^di
cāmīta relatio mīmē h³ deesse. Alia. n. ponūt
aliqd i sbo: quo dempto nel addito sit mu
tatio i sbo. Logū. n. ponit aliqd i sbo f³; quā
titatē. albū f^m qualitātē. legē f^m actiōnē. hō
f^m sbam. Si dicat de aliquo q^d sit hō et sic d
aliis. his. n. remotis uel additis sit mutatio
i sbo. S; predicādo relatōez de aliquo n^o po
nit aliqd in ipō: quo dempto vl addito fiat
mutatio in illo. vt si dicat aliqs p^m. hoc n^o
ponit aliquā mutatiōnē i ipō: quia veniat
alter aī ipō: iam n^o ē p^m: nec p³ ē mutatio
alic^o n^o facta i sbo. et sic relatio nihil addit
ad eē: q^d additū sit nā aliqua. et p^oter hoc
mīmē h³ deesse. et ideo unio terminata ad
ipm ē mīmā. Q^a aut^o unio x^po terminet ad
unitatē f^m relatōem p³. q^a i trinitate n^o est
nisi eē sbe et eē relatiōis. Eē sbe p^oinet ad
eēntiā. Eē relatiōis p^oinet ad p^osonā. q^a eē
p^osonē eē relatiōis. f³ bec unio terminat ad
unitatē p^osonē filiū dī. et cū dico filiū n^o dico
qd f³ aliqd. g^o unitas x^pi ē f^m eē relatiōis.
¶ Itē magis ē unū q^d ē ex p^orticipantib³: q^d
q^d ē ex plurib³. S; i x^po sunt tres unitates
entes actū. s. unitas diuine n^o. unitas aīe. et
unitas corporis. et sunt etiā sbales. In hōie
autem nō inueniūt nisi due. s. unitas aīe. et
unitas corporis. g^o min^o ē unū x^ps q^d homo
¶ Itē Algazel diuidit unū i unū simplr et i
unū f^m qd. Unū simplr triplr. Quoddā in
quo n^o ē multitudo actū nec potētia. Quoddā
i quo ē multitudo actū et potētia. Unū p^o
mō magis ē unū q^d unū 2^o mō. Et unum 2^o
mō magis ē unū q^d unū tertio mō. Cū g^o x^ps
sit unū tertio mō. linea hō 2^o mō. g^o magis ē
unū linea q^d x^ps. ¶ Itē unū homogēnū ma
gis ē unū q^d unū eterogēnū. q^a unū q^d ē
vni^o n^o i toto et i p^orib³ magis ē unū: q^d ē
vniuersa³ nā. vt elemētū magis ē unū: q^d
elemētātū. g^o cū x^ps sit unū eterogēnū. q^a
est diuersarum. aer hō vel aliqd elemētū sit
vni^o hōgēnū et vni^o n^o. g^o ē magis unū q^d
x^ps. ¶ Itē q^d magis distāt i unioe min^o sunt
vni^o. S; magis distāt i unioe dīna nā et hu
mana: q^d corp^o et aīa i unioe hōis. g^o minus
ē unū: q^d ē ex dīna et humana nā: q^d homo
q^d ē ex corpore et aīa. g^o unitas x^pi n^o ē maxīa
īter unitates creatas. ¶ Solo. p^onda ē q^d
dā diuisio unitatis: quā ponit. B. i li. de cō
deratōe ad Eugeniū distinguit unitatē f^m
3. modos. p^o i corp^o. 2^o i hōie. 3^o i deo. Uni
tatē i corp^o assignat duplicē. p^o est unitas

colleciua: sic cū multi lapides unū in uno
aceruo. 2^o ē unitas o^oformatiua: sic cū multa
mēbra unū i uno corp^o ad o^oformādū ipm
Prima istaz unitatū fac unū f^m qd. s. unū
aggregatiōe. 2^o fac unū simplr: sic dicimus
multa mēbra eē unū corp^o. ¶ Unitatē hō i
hōie assignat triplicez. p^o ē unitas in iure.
2^o ē unitas i nā. 3^o ē unitas uolūtate. Uni
tas iuris ē unitas o^oingata: qua sit ut duo iā
n^o sint duo: f³ una caro. ut uir et uxor sūt una
caro. S. n. 3. Et h³ ē unū iure: q^a unū h³ prātē
corp^ois alteri. i. Cor. 7. Et pōt uterq³ i alium
ut i se. neutrū hō p^oriā corp^ois h³ prātem.
Unitatē aut^o i nā assignat duplicē. s. quātū
ad eē. et quātū ad bñ eē. Unitas quantū ad
eē est unitas natīua: qua unitate aīa et caro
efficiūt uel nasciūt un^o hō. Unitas quantū ad
bñ eē ē unitas p^ocatiua: qua homo uirtutis
n^o īstabil: n^o dissilis: f³ un^o libimet semp nitif
īueniri. uult dicē q^d q^d hō p^o nām uult semp
unā hēre b^outē: q^a semp uellet eē i nā sana:
nūq³ īfirm^o. ¶ Unitatē i uolūtate assignat
duplicē. q^a q^d dā ē quātū ad p^orimū. quedaz
quātū ad deū. Quātū ad p^orimū bec ē o^ofen
tanea. cū. s. p^o caritatē multoz hōiū est cor
unū et anima una. Actū. 4. Unitas uolūtate
quātū ad deū est unitas uolūtate. cū. s. anima
uolūtate oīb³ adherēs deo un^o spūs ē. i. Cor. 6.
Unitatē i deo assignat duplr. s. unitas i nā
et unitas i p^o. Unitas i p^o ē unitas digniua
q^d hūana nā et diuina i una p^o ē. i. q^d unitate
lim^o n^o assumpt^o est a hōie i unā p^osonā. Uni
tas i nā ē o^osbalis unitas sicut unitas trini
tatis: i q^d tres p^o sūt una sba et nā: q^d x^ps est
unū. Unitas digniua q^d est i p^o una. ¶ Di
cēdū g^o q^d ē q^d dā unitas i uno. et q^d dā unitas
i plurib³: sic ille q^d dicit sūt. de p^oma n^o loq^o. B.
f³ solū de unitate i plurib³: et iter oīa q^d dicit
unū hoc modo uerz ē: q^d arc^o tenet unitas
trinitatis: qua tres p^o sūt una sba. ¶ 2^o illa
unitas p^ocellit oēs alias unitates: q^d tres n^o
sunt una p^o. Un. B. dicit. Decuit q^d p^o hōie
o^ostitutū ē sacramētū cū sūma q^d de^o: et i deo
est unitate o^ogruerit: ut quō ibi tres p^o una
sba: ita hic tres essentia una nā. Quā g^o q^d rīf
utrū illa unitas: q^d x^ps ē unū sit maxīma. cō
cedo q^d p^o unitatē trinitatē illa unitas ma
xīma īter oēs unitates p^oditas: q^d sūt i plurib³
¶ Ad p^omam rōnem i cōtrariū od. q^d magis
unū et min^o unū pōt dici duplr. s. quātitati
ue et quātatiue. Quātitatiue magis ē unū q^d
plurib³ modis ē unū. uel q^d i plurib³ ē unum.

q̄litate magis ē unū q̄d magis ē īdiuisū.
Primo mō magis ē hō aliq̄s unū: q̄a ī plib^o
ē unū. s. ī nā r ī p^o. ¶ 2^o mō ē xp̄s magis
unū q̄ aliq̄s hō. q̄a magis est indīsa unitas
dīnitati ad hūanitatē ī xp̄o ī p^o: q̄ unio aīe
uel corporis: ut oī suz ē: r īsepabilior q̄ ali
qua alia unitas. et h̄ ē magis unū vīdū sim
plī. ¶ Ad secūdā dō q̄ ē relatio s̄bistēs: r
relatio assistēs. Prīma h̄z maxime deesse. 2^o
mīme. ¶ Ad q̄d nōndū. q̄ est s̄ba. mā. r for
ma. s̄ba mā ē vt potētia. forma vt act^o. s̄ po
tētia dī relatio ad actū r eō. q̄ r ī p̄ncipiū
s̄be inuenī relatio: que ita eēntial^{is} ē: q̄ nisi
īp̄sa eēt: s̄ba n̄ eēt. hec q̄ relatio ē p̄n^o ad eē
īp̄s^o s̄be. et hec ē s̄bistēs uel īsistēs. Relatio
assistēs ē q̄ seq̄t ad eē s̄be: q̄ cāf ex op̄atione
reuz aliq̄oz p̄dicam̄toz iūicē sicut ad s̄ba;
sequūf iste relatiōes idēz. diuersuz. Ex h̄. n.
q̄ eadem forma s̄balis ponit̄ duob^o assistit
r seq̄t hec relatio: que ē idēptitatis sp̄e.
¶ S̄ilī ex h̄ q̄ oīllis quāritas cāf hec relo:
q̄ ē eglitatis. et hec relatio mīme h̄z deesse:
q̄ cāf solū ex aliis. In trinitate q̄ ē relo. sed
hec ē relatio sicut īsistēs uel s̄bistēs: r non
assistēs. un̄ facit p̄sonā h̄sīme eē: q̄a p̄sonal
ē vt alibi declaratū est. hec. n. relatio magis
h̄z deesse q̄ aliqua alia s̄ba creata. Et ita cū
vnitas xp̄i sit ī p^o: q̄ h̄z esse istius relatiōis: p̄z
q̄ ipsa h̄z maxime eē inter creatas vnitates
¶ Ad tertiā dō q̄ vnū ē duplī. s. ī nā. r ī
p^o. Prīmo mō decurrīt obiectio. 2^o mō ma
gis ē vnū xp̄s. q̄a ille tres vnitates sunt ma
gis indīse r īsepabiles ī xp̄o q̄ ille due que
sunt ī hōie. ¶ Ad quartā r q̄ntā dō. q̄ est
vnū nā r re n^o siue p̄postasi. Si dicim^o vnū
nā: sic aliq̄d hōgenēū magis ē vnū q̄ xp̄s. s̄
re n^o magis ē unū xp̄s. q̄a res n^o que ē ī xp̄o
magis h̄z eē indīsu. ¶ Ad sextā dō. q̄ ī for
mis mālib^o bene seq̄t q̄ que magis distāt: si
vniāf minus sunt vnū. S̄z ī formis sp̄ualib^o
q̄ magis distāt magis vniūf. et h^o rō ē sim
plicitas īp̄s^o forme. q̄a ī simplici n̄ ē dīuīsiō
ptis r ptis. et p̄pter h̄ cū vniūf totū s̄l unīf
S̄z n̄ sic ē ī forma māli: q̄ p̄ticipabil^{is} ē r distē
sa. forma igit^{ur} p^o q̄ ē s̄bū: cū sit simplicissima
maxime se vnū: r maxime facit vnū. Et
ideo xp̄s est maxime vnū.

Septimo queritur

de effectu h^o vnūis. et circa hūc duo
q̄rūt. ¶ Prīmū ē vtrū vnū faciat mutati
onē ī unitis. ¶ 2^o ē supposito q̄ non omnino

vtrum faciat de vnitis: q̄ vnū sit alterū:
vel vnū in alterum.

Quantum ad p̄mū sic obr.

De q̄d ē alio
mō se h̄s nūc q̄ pus ē mutatū. S̄z oē q̄d est
nūc aliud q̄ pus ē alio mō se h̄s nūc q̄ p^o.
q̄ oē q̄d est aliud q̄ pus ē mutatū. S̄z s̄bū p
unionē cū carne ē aliud q̄ pus. q̄ hec unio
facit mutationē ī dīna nā. Mutari. n. nihil
aliud ē q̄ alio mō se h̄re nūc q̄ pus. S̄z p^o
ē eē aliq̄d nē q̄d n̄ pus: q̄ eē alio mō se h̄s
nūc q̄ pus. Si q̄ illud facit mutatiōez. q̄ r illū
S̄z s̄bū ī hac vnūe ē aliq̄d: q̄d nō pus. quia
mō ē homo r pus n̄ fuit. q̄ ē mutatū. ¶ 3^o tē
oē q̄d trāsīt d̄ nō eē ad eē mutat. q̄ oē quod
trāsīt de aliquo nō eē ad eē mutat. S̄z filius
dei p̄ incarnatiōem trāsīt de nō eē hō ad eē
hō. q̄ ī vnūe illa mutat. ¶ Ad oppositū. oē
mutabile ē imp̄fectū. S̄z s̄bū eternum nullo
mō ē imp̄fectū. q̄ nullo mō est mutabile nec
mutatū. Un̄ Ber. De^o semper ē idēz: r uno
modo se h̄s r un^o sibi. ps. Tu aut idē ip̄e es
r anni tui n̄ deficiēt. ¶ Solo. Quedā unūf
ita q̄ sit mutatio ī vtroq̄ vnūtoz: ut aqua
unīf cū vīno. Uel ī altero tm̄. sic cū unīf lux
solis īp̄s aeri: lux nō mutat ī illa vnūe: nec
recipit aliquā dispōnē: quā n̄ h̄uit pus: licet
mō sit illuminās r pus nō. h̄ enim nō ponit
nouā dispōnē ī luce: ponit tm̄ ī recipiēte. q̄a
mō ē illūatū r n̄ pus. ¶ Scdm̄ hoc dō. q̄
unio s̄bi ad carnē nullā facit mutatiōez: ī s̄bo
s̄ solū ē mutatio ī ipsa humanitate: que mō
recipit radiū dīnitatis r prius nō. et p̄pter
hoc nō ē facta mutatio in luce eterna. ¶ Ad
primā rōnē in contrariū dō. q̄ aliq̄d dī alī
se h̄s q̄ prius uel p̄pter mutatiōem que est ī
illo. Uel p̄pter mutatiōem in altero. quod se
habet mō ad ip̄m alī q̄ prius. sicut sol dicit
illuminās ab actiōne quā h̄t ī aerē: quod n̄
prius. et tm̄ nō mutat ī se. s̄ aer nūc se habz
aliter ad ip̄m q̄ prius. Sol autē de se se h̄t
eodē modo. Sic dico q̄ uerbu; nō se h̄t alī
q̄ prius. s̄ alī se habz aliq̄d ad uerbum q̄
prius. s. ipsa humanitas. ¶ Ad secūdā s̄lī
r̄ndēdū est. Ad tertiā dō. q̄ fili^o dei non
transit de nō eē aliquo ad aliquod eē p̄ istā
unionē. s̄ quid quod se habet ad ip̄sum. sic
humana natura transit de non esse dīuino
ad esse dīuinū; per unionē cum uerbo ī una
persona r in unam esse persone.

Secundo queritur

utrum hec unio faciat qd hō sit hūi recte. vel
sit i se hōis hoies. Ad qd sic Aug. Talis fuit
ista susceptio qd deū faceret hoies: et hoies deū
q̄ faceret hūi recte sit hō. ¶ Itē Aug. Tanta
fuit illa unio: ut q̄qd uenit filio dei p nā;
uenit filio hois p grā; S; q̄cūq̄ sūt hō mō
vnū recte p̄dicat d̄ alio. q̄ erit recte p̄dicare
filii hois d̄ filio dei. ¶ Itē. B. c. de considerati
one. Tam exp̄sam vīm vnōis ex se prefert
ea p̄: qua deo et hō vnū ē xp̄s: vt si vno de
innicē predices: nō errasti. deū v; hoiem et
hoiem deū. ¶ Itē si nō p̄dico aliqd i recti
tudine: s; totū i obligate: sicut dicitur quidā
cū d̄r filiū dei ē hō. sensus ē. i. filiū dei est ens
in humanitate. Hec igit unio nō facit hō ē hō:
s; hō ē i illo. q̄ minor ē hec unio q̄ vnio acci
dētis ad s̄m: que facit qd vnū p̄dicat de al
tero recte. ¶ Itē si dicat qd nō p̄dicat ibi esse
s; hēre. q̄ sensus ē. filiū dei ē hōis hūanitatē
q̄ hec p̄dicatio solū dicit quō se hēt. et ita
redit; op̄io q̄ damnata ē in senti. Nā ex p̄
dicatiōe s; hētū nō seḡ alia unio. vñ nō se
q̄. iste ē hōis veltē. q̄ vestis ei vn̄. S; ex
pte ista fit vnio filii hois et filii dei. q̄ pl̄ p̄
dico qd hētū d̄cedo. filiū dei ē hō. ¶ Dicunt
q̄dam qd idem p̄dicat de se cū d̄r. filiū dei ē
homo: s; al̄ se hōis. vñ sensus ē. filiū dei ē fi
lius qd ē hō. et sic i p̄dicamēto itelligit̄ impli
catio. s. ille qd est hō. S; vbiq̄ ē p̄dicatio p
implicatōem: locutio impropria ē. vñ cū in
uenim; i auctoritatibus scōz. qd nā generat
nām i trinitate: improprie d̄r: et exponēdū ē
i. ille qd ē nā generat illū qd est nā. s. p̄ filiū.
q̄ hō pp̄ie nō uenit ibi n̄: s; ei qd ē nā. s. p̄. i.
q̄ sil̄ si sensus ē. filiū dei ē hō. i. filiū dei ē ille
qd ē homo. improp̄a ē hec p̄dicatio. filiū dei ē
homo: qd ē incōueniēs. ¶ Itē querit̄ de illa
implicatōe: que ē ille qd ē hō. h. n. p̄dicat̄ idez
de se et nō aliud. cū dico ille qd ē homo. q̄ erit
sensus filius dei ē filiū qd ē filiū qd ē homo. ¶
Sil̄ itez querit̄ de hac implicatōe. et sic in
infinitū. et etiā ibi ē negatio. igit nō ē ibi p̄
dicatio s; hētū. s; recta cū d̄r filiū dei est hō
¶ Solo. nōndū qd i p̄dicatōib; d̄nis max̄ta
ē d̄tia. Aliq̄n ē ibi p̄dicatio p entitatē. i. per
idēptitatē. Aliq̄n p̄dicat̄ i d̄nis eē de. al̄n
eē hui; al̄q̄n eē ad. al̄q̄n eē a. hōi grā. q̄n al̄
quid p̄dicat̄ i d̄nis ab eterno: ē p̄dicatio p
entitatē. vt filiū dei ē deo. et sil̄ deo ē potēs.
hec. n. ē p̄dicatio p idēptitatē essentie. Aliq̄n
aut̄ in d̄nis p̄dicat̄ eē ad. sic cū p̄dicat̄ notio
nes p̄sonales de deo. sic cū dico. deo generat

deus est genit; per hō qd dico genit; vel generas
nō dico qd s; eē ad aliquid: s; m̄ relatiōem p̄
ad p̄sona: quā p̄dicat generas genitū et p̄
cedēs: et hōi sunt relatiōes d̄ne. i. d̄naz p̄
sonaz. S; ē alia relatio creatoris ad creatu
ras: quā p̄dicant de deo ista noīa. d̄ns cā et
hōi. q̄ cā d̄r ad effē; et d̄ns ad suū. s; p̄ ad
aliquid nō d̄r qd. n̄ generas genitū p̄dicat
de deo ad aliquid qd nō ē qd uel s̄ba. q̄ dicit̄
relatiōem p̄sonalē. S; s; ad aliquid dicit̄ quid
i deo. vñ d̄cedo. deo ē cā sue d̄ns. hic p̄di
cat̄ relatio qd ē qd uel s̄ba. vñ s̄ba p̄ modū
relatiōis ibi p̄dicat̄. Aliq̄n aut̄ i d̄nis p̄dica
tur eē hui; vel eē in. qd idē ē. et nō sumat̄ ibi
eē in: sic accidēs i s̄bo. Et hoc mō fit p̄dica
tio hic s; m̄ assignat Aug;. Un; est vtrāq;
demonstrata humana et d̄na nā. s. xp̄s. Hec
n. p̄dicatio nō ē p idēptitatē eēntie ad min;
ex pte humane n̄: s; ex pte d̄ne. q̄ filiū dei et
d̄na nā sūt idē p eēntiā: cū i deo nō differūt
nā et res n̄. S; filiū dei et hūana nā nō sūt idēz
vñ sensus illi p̄dicatōis ē idē. xp̄s ē in d̄na
et humana nā: vel d̄ne et humane n̄. Aliq̄n
aut̄ ibi p̄dicat̄ eē a. vt cū d̄r. d̄ns est fortitu
do mea. d̄ns ē spes mea. Nā sensus ē fortitu
do mea ē a deo. spes mea ē a deo. Et hec est
p̄dicatio s; m̄ quā p̄dicam; effectūz de cā. S; v
lteri; p̄dicat̄ i d̄nis eē de. et talis ē ibi p̄
dicatio. deo ē homo. filiū dei ē homo. Nā sic
d̄ctū ē: i xp̄o ē unio d̄ne et hūane n̄: que est
q̄ vnio p insertōez. S; i unioe p insertōem
unū nō ē alterz nec i altero. s; unū fit de ypo
stasi alteri; sic q̄n piz insertū pomo fit una
ypostasis ex duab; naturis. s. una arbor. q̄
unū trahit alterz ad suā ypostasiz. et ita unū
fit de altero quantū ad eē sue ypostasiz. Un;
piz ē de eē ypostasiz uel arboris cui unū ē: et
sūt pomū. et ppter hō cū d̄r ista arbor ē piz:
hic p̄dicat̄ eē de. q̄ piz ē de eē illi; arboris
Sil̄ cū d̄r xp̄s ē hō. q̄ nō solū ē sensus. xp̄s
ē ens i hūana nā. imo etiā humana nā ē de
xp̄o. Sicut q̄ cū dico. homo ē aīal. hoc genus
animal nō p̄dicat̄ totū esse hominis. s; dicit̄
de illo. Sil̄ et hic ita. q̄ ē uerbū infitū: quod
trahit humanā nām ad esse sue ypostasiz: et
qd est de sua ypostasi. sicut piz de ypostasi
pomi. et tñ nā piri nō ē nā pomi. Sil̄ nec
d̄uina nā est humana: nec una nā fit de
alia. s; facit hec unio unā nām eē de ypo
stasi alterius: et nō unā esse aliam. Et ita nō
p̄dicat̄ ibi habitus solum: nec esse in solum:
s; esse de. Et sic facit qd homo est de eē p̄sonē

ubi siue quid siue ypostasis. et si q sit ipm re
cte. imo pdicat ubi ee de. et sic facit q homo
e de ee p ubi siue qd siue ypostasis. et si q sit
ipm recte. imo predicat ubi esse de. et i redi
tudine filius dei e homo. sic et hic cu dr. bec
arbor est piz. Ad qd igit obf. q ista susce
prio fac hoies; ee deu et deu hoien: p rnsio.
qa h homo i pdicatio dr recte de deo: et eo
n tn homo e recte de. s sicut homo siue na
huana ee de ypostasi filii dei. Silf rnsio
e ad illud Ber. Ad alia p rnsio. qa optones
supposite n vsq; sunt te: vt asserunt rationes
contra illas pposite.

Expeditis cum <sup>adiu/
torio</sup>
xpi qonib' pntentib' ad misterium
incarnatois filii dei: cōter cū oī reuerentia
querēdū ē de sacramētis oceptōis et natūta
tis: que ei ueniūt rōne assūmpte carnis. Et
p̄mo de oceptōe. circa quā querunt bec.
p̄mo de tpe oceptōis. 2^o de ordine ocep
tōis. 3^o de pncipiū et rōne oceptōis.
4^o de scitate oceptōis. 5^o de pfectione
dñici corpis.

Queritur ergo de

tpe incarnatois. Et p̄mo querēdū ē de dila
tione incarnationis: quare p̄ t̄ta tpa dilata
ē. s; bec qd determinat uenietē i i q̄tōe
moralū d tpe latōis euāgelii quātū ad p̄ns
Ad p̄m nōndū est ubi apli ad Gal. 4. At
ubi uenit plenitudo t̄pis: misit de' filii suū
factū de muliere: factū; s; lege. vt illos q s;
lege erāt redimēt. zc. Circa hāc auctoritate;
apli sunt quatuor dubitatiōes. p̄^a ē de ple
nitudine t̄pis. 2^a de missione: qua dr. misit
deus filii. 3^a de h q dicit factū de muliere
4^a de hoc q dr factū s; lege. Circa p̄mū
obf Nat. 13. Que cū impleta eēt. dr de sage
na. Glo. Ulf i fine seculi. q̄ añ finē seculi n ē
t̄pis impletio. Itē. i. Cor. 14. Ex pte coḡscim'
et ex pte p̄ham'. s; cū uenit qd p̄fectū ē
euacuabit qd ex pte ē. q̄ n ē tpe grē donoz;
plenitudo. Qd. n. ē ex pte nūc ē totū plenuz.
Itē ro. 8. Nos ipsi p̄mitias spūs hñtes iē
gemim' adoptiōez. f. d. expe. zc. q̄ n ē plenu
do quātū ad adoptionē. Itē; sic ibidē dr
oīs creatura igemiscit et pturit usq; adhuc
zc. q̄ non est plenitudo quātū ad liberatōem
Itē. est plenitudo n. grē. et glō. ie. Et na
ture plenitudo duplex ē. p̄mo q̄tū ad cōditi
onē rez opletā s; gen' et spēm. d qua dicit

gn. z. Cōpleuit de' die septimo op' suū quod
fecerat: et regnit zc. 2^o quantū ad multi
plicatōez: d quo dr i ps. Dñi ē terra et pleni
tudo ei' zc. Et 3sa. 34. Audiat terra et pleni
tudo ei' orbis et oē germē ei' zc. Plenitu
do hō grē dr tps incarnatois et redēptiōis
xpi. p̄mo p opatōez ad deū. In incarnatiōe
n. facta ē plena p̄cipatio deitatis. vñ Col. 2.
In ipso h̄tat oīs plenitudo deitatis corpāl.
2^o p opatōez ad angelū. qa ruina angeloz
repas p redēptōez; ex electis hoib'. ps. Judi
cabit i natōib' implebit ruinas. zc. 3^o p cō
paratōez ad hoien multipl'. p̄mo i plena li
beratōe a culpa p miam. Col. 1. In ipso opla
cuit oēm plenitudinē inbitare: et p eū recō
ciliari. Deinde i plena pceptōe boni nccū
ad salutē quātū ad bonū uirtutis ad irellēz;
et grē quātū ad effectū. de qua Jo. i. Plenuz
grē et uirtutis. et s; dicit. de plenitudine ei' ac
cepim' oēs. 4^o p opatōez ad oēs creaturā
que ex incarnatōe p̄fici. Cū. n. oīs creatu
ra ordines ad hoien. et humana nā uenit
dīne: oplet̄ uniuersa creatura: cū qua cōicat
hō: siue sit corpāl siue spūāl. Et h ē quod
dr Eph. 1. Sēdm bñ placitū ei': qd p̄posuit i
dispensatōe plenitudis t̄poz instaurare oīa
i xpo que i celo et in terra sunt zc. His q̄ rō
nib' dr tps grē tps plenitudinis. Plenitudo
hō glie attēdit quātū ad duo. p̄^a q̄tū
ad plenitudinē numeri electoz: de q̄ Apoc.
6. Sustinere modicū donec impleat̄ numer'
frūm uroz. 2^a quātū ad pceptōez; eternoz
bonoz. de qua ecclesiastici. 24. In plenitudine
scōz derērio mea. Ad p̄mū obiectū ia; p̄
rnsio. qa gl. illa intelligit de plenitudine nu
meri electoz: q̄ n p̄tinet ad plēitudinē grē s;
glie. Ad 2^o qd dr de cognitōe in pte dō
q̄ ē plēitudo quātū ad statum sufficiēs. et
ē plēitudo simplr p̄fecta. Quātū ad p̄mā est
plenitudo scōz donoz i p̄nti. s; n quātū ad
secūdā i mēbris xpi. s. Ad tertiū qd obf
de plēitudine adoptiōis dicēdū. q̄ ē plēitu
do adoptiōis i re et i spē. plēitudo adoptiōis
i re n ē i p̄nti: s; i spē. vñ ibidē dicit apls. Spe
salui facti sum'. Ad ultimū qd obf de ple
nitudine liberatōis dicēdū. q̄ ē plenitudo
liberatōis a culpa. et ē plēitudo liberatōis a
pena. p̄^a ē p̄tutē redēptiōis. 2^a hō erit per
glām future beatitudinis. Unde ro. 8. Quā
creatura liberabitur a seruitute corruptiōis
in libertatē glorie filioz dei.

ceptio nec eē carni: p̄us ē nāl̄r̄ ceptio sū
p̄tōe ⁊ assūptōe. **C**ōn. In incarnatōe fuit
opatio dīna ⁊ opatio creat̄. et p̄or fuit opa
tio dīna q̄ opatio creature. Cū q̄ assumē sit
opatio dei. oci p̄e h̄o opatio h̄gīnis. relinq̄
q̄ plus ē nāl̄r̄ assumptio ceptioe. **I**tem
cū circa incarnatōe; h̄bi accipiāf multi ad
v̄; missio. incarnatio. ceptio. assumptio. vnio
factio seu creatio. que erit istoz dīa. **I**te;
ē ne ordo in his actib; f̄^o p̄us ⁊ posteri; tpe
aut secundum prius ⁊ posterius natura.
R. ad p̄^o dō q̄ ceptio n̄ v̄; p̄cedē assū
ptioe tpe; s̄ simul eē. et h̄ p̄pter tres rōes.
Prima ē q̄ tā assumptio q̄ ceptio sūt acti
ones ipsi; sūme potētie; q̄ ē infinita; et e^o h̄t^o
ē sup̄ tps; quānis mediāre h̄gīne accipere: d̄
qua caro dīni sumpta ē. Et iō nō ouenit vt
f̄^o successione tps; opes p̄us ceptionē ⁊ p̄
assumptōe; **2**^o rō ē q̄ actōes iste sūt gr̄
n̄ nāles. H̄rā aut̄ eleuata ē sup̄ tps; et ei^o opa
tio q̄ ē ab ipsa sine n̄ro arbitrio; s̄ nutu dīno
3^o rō ē q̄ sic opus p̄me cōditōis absq; oī
successioe tps; fuit ī creatōe. ita op^o recrea
tionis v̄; eē absq; oī successione tps;. **A**d
2^o dō. q̄ f̄^o nā; p̄us ē ceptio q̄ assumptio
passiua. Est. n. assumptio actiua; q̄ ē assumēt
et ē assumptio passiua; q̄ ē assumpti. Ordine
n̄ assumpti p̄us ē assumptū accipi q̄ assumi
quānis sil tpe ē ceptio cū assumptioe passi
ua. Ordine h̄o n̄ assumētis; q̄ ē p̄or; p̄us erit
assumptio actiua ceptioe. **A**d **3**^o dō q̄
illi sic distinguūf. **M**issio. n. ē p̄^o dīne. s. filii.
Immissio intell̄ rō p̄cessōis ab alio cū effe
ctu manifestatōis ī creatura vt dīc̄ Aug. in
li. de trīni. v̄n̄ missio ptinet ad filiū; n̄ ad dī
uinā nā; **I**ncarnatio h̄o ptin; ad dīnā nām
prout ē in p̄^o filii. q̄ incarnatū eē idē; ē q̄d
carni vnitū eē. Et hoc ptin; ad nām dīnā ī
p̄^o filii; i. e^o p̄^o nā dīna ē vnita hūmāe. Cōce
ptio. n. ptinet ad nā; hūanā. In carne. n. p̄pe
accipit illud q̄d p̄ gīatōe; educit. Un̄ caro
p̄pe d̄r̄ concipi. Creatio h̄o sine factio ptinet
ad hūanā nā; ī aīa. **I**psa. n. ē facta; nō īfecta
sicut dīna nā; ⁊ creata de nihilo; nō sic caro
q̄ facta ē de aliquo. **U**nio h̄o ē nā; diuine ⁊
humane ī p̄^o. **A**ssumptio etenī p̄prie ē p̄sone
dīne respectu hūane n̄. Sic igit̄ p̄ istoz di
stinctio. **O**rdo aut̄ istoz actū n̄ s̄m̄ tēp̄
accipit; s̄ s̄m̄ rōem intelligētie. **P**ri^o igit̄ est
missio p̄^o ī respectu humane n̄. **D**einde ē
ceptio ipsi; carnis ī h̄gīne. **T**ertio ē crea
tio seu factio aīe cū infusioe. **4**^o ē assumptō

utri^o q̄ ab ipsa p̄^o dīna. **S**ē vnio; q̄ ē termin^o
assūptōis. **S**; q̄ vnio posset itelligi deitat̄
ad solā aīa; iō cōseq̄ sexto loco incarnatio:
qua exp̄m̄ vnio deitat̄ nō solū ad animā;
s̄ ad carnē in vnitate p̄sone.

Consequenter q̄ri
de p̄^o ⁊ rōe ceptōis. Querit̄ igit̄
qua rōe dicat̄ xp̄s cept^o de spū scō. Ad q̄d
assignāf tres rōes. de q̄b; querit̄ p̄ singula
1^o Prima rō ē oīfio caritat̄. **2**^o ē ostensio
gr̄e; quā nulla p̄cesserūt merita. **3**^o q̄a ope
ratōe ⁊ h̄tute spūs sc̄i cept^o ē. **4**^o querit̄
quare nō dicat̄ filius spūs sancti.

Quantuz ad primuz

Aug. ī ench. Cū illa creatura quā h̄go cōce
pit ⁊ pepit; quānis ad solā p̄sonā filii ptinē
tē tota trinitas fecerit. neq; n. sepabilia sūt
opa trinitatis; cur ī ea faciēda sol^o spūs sc̄i
noīand^o ē. et q̄n̄ vn̄ trū ī aliquo ope noīaf
vn̄iuerſa opari trinitas intelligat̄; ita h̄e ē:
et exēplis doceri p̄t. Querit̄ q̄ v̄trū caritat̄
sit rō ceptōis. Et v̄f q̄ sic. **J**o. 4. Sic de^o di
lexit mūdū; vt filiū suū vnigenitū daret.
Slo. filiū hoīs q̄ idē ē fili^o dei et dilectōe dī
ad hoc missus. **I**te **M**at. i. Qd̄ in ea natū
ē de spū. s. ē zc. **S**lo. Sola caritas fecit eū ī
carnari. **C**onf. **J**o. **D**am. In assumptione
q̄tuor; mōstrāf. bonitas. sapia. potētia; iusti
cia. q̄ n̄ solū rō fuit incarnatōis bonitas ca
ritatis. imo sapie. potētie. ⁊ iusticie. **R**.
rō incarnatōis p̄t accipi s̄m̄ differētē cāli
tatē. **S**i. n. cōsiderem^o cām mouētē sūmā bo
nitate ad reparatōem hūani gēis; rō fuit cari
tas s̄m̄ q̄ dīc̄ **J**o. **D**am. **M**ōstrāf caritas in
incarnatōe; nō despectit p̄prie plasmatis in
firmitatē; s̄ viscera ei^o comota sunt zc. **S**i h̄o
cōsiderem^o cām; effectiua; rō fuit demōstratio
potētie. q̄a sic dīc̄ **J**o. **D**am. In quo de^o fact^o
ē h̄o mōstrāf infinita dei h̄tus. **S**i cōsiderēf
cām formālis siue mod^o liberationis; ratio fuit
sūma sapia; q̄ s̄m̄ **J**o. **D**am. decētiss̄ ime exco
gitauit hūanā redēptionē; s̄ q̄ d̄r̄ **J**ob. 28.
Prudētia ei^o p̄cessit sup̄bū zc. **S**i h̄o cōsidere
m^o cām finale incarnationis; que fuit nostra
redēptio; rō incarnationis fuit iusticia. s̄ q̄
d̄r̄ **M**at. 3. Sic docet nos implē oēm iusticiā
Motina aut̄ cām q̄ ex p̄te dei attēdit; est
p̄or s̄m̄ rōem intelligētie oības aliis. Et ideo
caritas ē p̄^o rō incarnationis. Et ideo dicat̄
xp̄s cept^o de spū scō. Quare si caritas est

ratio incarnatiōis. et idē dicitur de spū scō
quare etiā nō dicitur de caritate: sic dicitur spū
scō. **R** dicitur de spū scō dicitur: et qd spū s.
opaf. Dat aut in quātū donū. dat aut in quātū
caritas. opaf aut in quātū spū s. caritas enī
nomē ē doni. spū s. aut nomē ē prātis. Et idē
dicitur de spū scō. nō tñ de caritate. quia
quānis spū s. sit amor: nō tñ opaf in quātū
amor. s. amor ē quo opaf. nō dicitur qd dicitur cō
ceptus de caritate: s. de spū scō opafē p carita
tē. **I**te qrit qualif i aliis opib' una notata
psona tres intelligit: sic dicit Aug. sup. Dicitur
qd i ope p' dicitur. gen. i. f. Aug. cū dicitur. Dixit
de' fiat: et factū ē. et vidit de' qd ē bonū zc.
p' intelligi qui dixit. fiat. Qd aut dicitur factū est
p' dicitur p' x'pū. per h' qd dicitur vidit qd ē
bonū. spū s. scūs intelligit. Et sic tota trini
tas i suis opib' intimat. Sicut i ope regnati
onis: cū baptizabāt i noīe x'pi. In h' noīe x'pū
p' vngēs: et filius qui vngit: et spū s. sanctus
vntio intelligitur.

Quantum ad secun

dā rōnē dicit Aug. profecto mod' iste: q' nat'
ē x'pū de Maria sic fili': et de spū scō: nō sic
fili': insinuat nobis grā: dicitur de q' h' nullis
pcedētib' meritis i ipō exordio n' sue: quo
ipse cepit x'bo dei copularet et filius hoīs in
tantā p' vnitatē: vt idē est fili' dei: q' filius
hoīs. et fili' hominis q' fili' dei. In n' hūmāe
susceptiōe fieret quodā mō ipsa grā illi hoī
nālis: qua nullū possit admittē peccatum: q'
grā ideo p' spū scō ē significata: q' ipse p'pe
sic ē de': vt sit etiā donum dei. **Q**uerit q'
vtrū nullis pcedētib' meritis vniuit sibi nāz
nām: qd nullis v'f. Ad Titū 2. Appuit grā
dei saluatoris n'ri oib' hoīb' erudies nos. et
loq' de grā incarnatiōis. Un' glo. Saluator
n'ri dei fili' est inuisibilis sit in forma dei. tñ
p grā: appuit i forma serui. s' vt dicit Aug.
Qd ē ex grā nō ē ex meritis. **I**te ad Titū
3. Appuit benignitas et hūanitas saluatoris
n'ri dei: non ex opib' iusticie zc. Loq' aut ibi
ap' de benignitate oīsa i incarnatiōe. vñ
glo. ibi cū benign' humanat' deus saluator
n'ri appuit. **I**te sup illō ps. Respice i testa
mētū tuū. dicit gl. q' meminit pmissionis: q'
merita decesserūt. et loq' de pmissionē i car
nationis. Ex his p' q' n' pcedentib' meritis
incarnat' ē fili' dei. **C**on. ps. fiat mīa tua
dñe sup nos quēadmodū spauim' i te. fm
glo. hic insinuat desiderū ppbe de incarna

tione et meritū adimpletōis. Primū cū dicit
fi. m. t. d. l. n. Un' glo. Incarnatiōez deside
rat impleri pp'ha. 2^o ibi. Quēadmodū spa
uim' i te. Un' glo. Quo merito quēadmodū
q' ita fiat. et ppter h' fiat: q' spauim' i te. nō
alio. hec glo. Ex h' ut q' meritū fuit respectu
incarnatiōis. **I**te ps. Propter miseria ino
pū et ge. pau. nē exur. dicit dñs. Glo. Appeto
in filio in hoc tpe grē. Ex h' p' q' loq' ibi d'
incarnatiōe seu appetōe i carne. Sicut tangit
ibi meritū. Un' glo. ibidē. Hoc faciam ppter
gemitū pauperū: q' de malis gemit: et p'is
sterūf. Nā al' n' eēt digni auxilio. hec gl.
Hec aut dignitas ē merito gemitū et vtri
tōis. q' zc. **I**te q' meret pncipale: meret et
illud qd operaf ad illud. vt qui meret hēre
domū vel castrū: meret pparatiōē ad h' q'
sit castrū. s' sancti p'ēs an' aduētū x'pi: eo q'
decesserūt i caritate meruerūt b'itudinem
p'ie. q' cū incarnatiō x'pi sit cooperatiō
b'itudini p'ie: antiq' p'ēs decesserūt i cari
tate meruerūt i carnationē x'pi. **I**te Jo. 6.
petite et accipietis zc. qd intelligē ē si fiat
petitiō cū dicitōib' efficacib' ad meritū ex
auditiōis. q' sunt p se pie et pseuerāter et ad
salutē. meret igit' oīo digne et mō debito ef
fusa exaudiri. s' sicut q' patres antiq' affe
ctuosissime desiderauerūt aduētū filii dei i
carnē et instātissime illā postulauerunt. Un'
isa. 64. Utinā dirūpes celos et descendēs.
Glo. In p' sua et oīum. pp'ha: aduētū x'pi
desideratiū loq' isa. puidēs aduētū filii dei
Ite i ps. Inclina celos et descēde. Qd autē
pie et pseuerāter et ad salutē postulauerūt
manifestū ē. igit' meruerūt exaudiri. q' zc.
R dicitur q' cū dicit Aug. nullis pcedētibus
meritis ho copulat' ē x'bo dei. pōt intelligi
uel de meritis illi' hoīs qui copulat' ē x'bo
cui' nulla pcesserūt merita. q' in instāti sue
dceptōis copulat' ē. Et tūc intellr nullis p
cedētib' meritis. s. hoīs assumpti. Et tunc
plana sunt obiecta. q' h' nulla p'eerant illi'
hoīs merita. erat tñ merita ecclie pcedētia
Uel pōt intelligi de meritis ecclie. et tunc
rūderi pōt. q' ē meritū agrui qd pcessit. et ē
meritū d'igni qd n' pcessit. Meritū autē cō
grui n' tollit grām. **A**d qd igit' ob' de me
rito spei zc. dicit q' hoc intellr de merito cō
grui. Nō aut v'f hec r'fio sufficiēs cū dicitur
bus meret ex d'igno fm quosdā. ppter qd
dō. Q' glo n' dicit q' pp'ha meruerit incarna
tōez merito spei. s' q' d'iderabat i carnatiōez

adimpleri. Incarnatio autē nō est cōpleta ī as-
sumptiōe humane nature: s̄ ī assumptiōe ⁊
repatōe hōis mediāte incarnatiōe: p̄pter quā
p se erat dispēlatiō incarnatiōis. Ex spe igit̄
bita ex pmissiōe incarnatiōis ipsa; desidera-
bat. ex ipsa spe merēdo eiusdē adimplētōe;
petebat dicēdo. fiat mīa zc. Et hoc s̄igt glo.
q̄ ē incarnatiōe; desiderat p̄p̄ba cōpleri v̄t p
fēt̄ possit eē. vnde petebat eē p̄fēt̄ ex ad-
implētōe incarnatiōis. ¶ Ad qd̄ ob̄t q̄ digni
erāt merito gemit̄ ⁊ cōtritiōis. Dicēdū q̄ ē
dignitas cōgrui: sic erāt digni. et ē dignitas
cōdigni: et sic n̄ erāt digni. ¶ Ad qd̄ ob̄t q̄
q̄ meret̄ p̄ncipale: meret̄ cooperatiōi ad illū
p̄d̄t dici s̄m quosdā q̄ b̄ritudinē patrie nō
meret̄ q̄s ex cōdigno: s̄ solū ex cōgruo. S̄; sup
posito cōtrario. s. q̄ b̄t meret̄ illā ex cōdigno
qd̄ nobis sine p̄iudicio v̄t dicēdū q̄ caritas
illā meret̄ merito cōdigni. potest dici q̄ h̄
quis meret̄ aliqd̄ p̄ncipale. nō t̄n meretur
quod h̄ cooperatiōi ad illud. poterat. n. d̄ns
cōtulisse iustis b̄ritudinē sine cooperatiōe me-
diatoriis. s. x̄pi hōis. Quia igit̄ iste mod̄ cō-
fēdi n̄ fuit necessari⁹ nec sic meruerūt de cō-
digno b̄ritudinē. Nō igit̄ meruerūt incar-
natiōe; q̄ opabaf̄ illis ipsā b̄ritudinē. ¶ Ad
qd̄ ob̄t. q̄ meruerūt efficac̄a orōis zc. v̄t q̄
antiq̄ p̄res nō petebāt a d̄no incarnatiōem
ei⁹: s̄ incarnatiōis acceleratiōem. b̄n. n. cōstitit
eis ex p̄missione facta p̄iarchis ⁊ reuelatiōe
facta p̄p̄bis q̄ de⁹ incarnare. Un̄ nō insta-
bāt ad impetrādū incarnatiōe; s̄ ad impe-
trādū acceleratiōe; incarnatiōis. ¶ Prētēa
una cōditio n̄ q̄ regr̄it ad h̄ q̄ ōfō sit efficac̄
ē p se. Ad h̄ aut̄ q̄ fiat p se op̄; q̄ postulet̄
aliqd̄ obtinēdū ī ipso petēte. hoc aut̄ nō fie-
bat ī petitiōe incarnatiōis filii. vnde de-
ficit illa cōditio orōis efficac̄a que ē p se. Si
aut̄ postulassent a deo plenā b̄ritudinē me-
diāte incarnatiōe: nō video quare nō im-
petrassent. d̄mō cōcurrissent oīa: q̄ ad effi-
caciā orōis regr̄it. v̄n̄ plena b̄ritudo me-
diāte incarnatiōe cadit s̄b merito oratiōis
Incarnatio aut̄ nequa q̄ ga n̄ v̄t ōfō efficac̄
nisi respectu boni habēdi in ipso petente. qd̄
nō ē hoc q̄ v̄t p̄tō se.

Tertio queritur de

hoc qd̄ dicit̄ q̄ opatiōe ⁊ b̄tute sp̄s. s. cōcept⁹
ē. Dic̄. n. Ambrosi⁹ ī li. de sp̄s. s. Si q̄i ex opa-
tiōe ⁊ p̄tate sp̄s. s. h̄go cōcept⁹: q̄s neget sp̄s
sc̄m d̄nice incarnatiōis auctore. S̄; eadem

rōne d̄; dicit̄ cōcept⁹ de p̄re ⁊ filio: cū eorum
p̄tate ⁊ b̄tute h̄go cōcept⁹. qd̄ sp̄s. s. ē ⁊ opa-
tur h̄; a patre ⁊ filio. igit̄ auctoritas opatiō-
nis sp̄s. s. p̄mo residet penes p̄re; ⁊ filiū. q̄
auctoritas incarnatiōis d̄nice magis attri-
buēda ē p̄ri ⁊ filio q̄ sp̄i sc̄o. ¶ Itē op̄ in-
carnatiōis ē mirabile: ⁊ magis mirabile q̄
aliqd̄ aliud. q̄a oē aliqd̄ ē solūmō circa aliqd̄
creatū. S̄; h̄ n̄ ē circa creatū solū: s̄ etiā cir-
ca increatū. In h̄. n. ope fit v̄nio extremoz:
quoz v̄nū ē creatū: altez increatū. S̄; oīa
aliā opa mirabilia p̄ indifferētiā referūt ad
trinitatē p̄sonaz. S̄; v̄t q̄ id. mel si referri
bēat ad aliq̄ p̄sonā: p̄ aliq̄ rōe; appropatiōis
h̄ d̄; fieri ad illā p̄sonā: penes quā p̄mo resi-
det auctoritas p̄tatis. s. ad p̄rem. ¶ Prētēa
opa creatiōis p̄ indifferētiā referūt ad tri-
nitatē p̄sonaz. S̄; v̄t q̄ debeat eē d̄ opib⁹
recreationis. Nō igit̄ magis appropatiō sp̄i
sc̄o: q̄ p̄ri vel filio. ¶ R̄ q̄ fili⁹ d̄ cōceptus
opatiōe ⁊ b̄tute sp̄s sc̄i. v̄t p̄ appropatiō-
nē eo q̄ s̄m rōnē sit p̄ximio: ad actū cōcepti-
ōis siue incarnatiōis. v̄t p̄ quē siue in quo
ad nos d̄ina descēdunt. Un̄ Aug⁹. de sp̄i ⁊
aīa. Nobis oīs vsus deitatis est ex munere
quodāmo. Nā ⁊ q̄i p̄p̄oz nobis v̄t eē sp̄s
sc̄us. v̄t pote p̄ris ⁊ filii mun⁹. ex ipso nimiz
ē oīs vsus grē cū p̄re ⁊ filio: ⁊ post ī eodē a
p̄re p̄ filiū ⁊ sp̄m. vel potius in sp̄i d̄ina ad
nos descēdūt. ¶ Alia rō ē s̄. Aug. de s̄cto
vic. p̄ s̄ilitudinē cōceptiōis n̄āl. ī qua est amor
motiū ad cōceptionē: s̄ q̄ ipse dicit̄ ī mulier
amor viri. ī viro amor mulieris id agē solet
v̄t ga ī altero solo nā sibi sufficiens non ē: al-
terutrū sibi p̄ dilectiōem s̄bueniat. v̄t qd̄ in
neutra p se potuit: v̄traq̄ p se cum altera
possit. Semē igit̄ humani part⁹ solū formā-
dū a muliere cōcipit: qd̄ simul a viro ⁊ a mu-
liere seminat. qd̄ ī muliere p̄ amore viri: et
ī viro p̄ amore mulieris nā opaf̄. ¶ Conse-
quēter assignat rōnē quare Maria dicit̄ de
sp̄i sc̄o cōcepisse dicens. Conceptit̄ Maria de
sp̄i sancto: nō q̄ de s̄ba sp̄s sc̄i. s. semē ptul-
accepit. s̄ ga p̄ amorē ⁊ opatiōe; sp̄s sc̄i ex
carne h̄gis d̄ino ptui s̄ba mīstrare. Nā ga
in corde ei⁹ amor sp̄s sc̄i singulariter arde-
bat. iō ī carne ei⁹ amor sp̄s sc̄i mirabilia fa-
ciebat: cō dilectio ī corde n̄ accepit sociū: ei⁹
opatiō ī carne illi⁹ n̄ habebat exēplū. ¶ Ad
aliud v̄d. q̄ auctor q̄n̄ d̄; cōster ad actiōe.
q̄n̄ q̄ p̄pus. Ab actiōe originali p̄ncipali. p̄
modo d̄; sp̄s sc̄us auctor incarnatiōis ⁊ rōe

supradicta. si z. Ad illud qd sege dō. q si
 aucto: dicit penes quem residet p' pncipa-
 litas: sine auctoritas locū hēret: qd p' pncipal-
 itas: si ē sic: ut tātū ē. Ad vltimū dō q sic dicit
 Aug. de aia 7 spū. Q spūs. f. est patris p filii
 mun'. vñ rō muneris p'prie ouenit spūi scō
 ppter qd 7 illa q p'prie rōne sine p'prietate
 muneris dicit: spūi. f. attribuit. Talia autē
 sunt dona gratuita. vtpote quib' fit hoīs
 reparatio. P'p'erea h' dona n' dānt nisi enti
 actū. Creatio autē ē pductio n' entis in eē. vñ
 collatio eoz quib' ouenit rō doni vt mane-
 ris sequit eē actū: ppter qd dona que referū-
 tur ad recreationē appropiānt spūi scō. Uñ
 sec' ē de opib' creationis 7 recreationis.
 P'p'erea in opib' conditionis sine creatōis
 ē qdā mod' appropiatōis. h' effect' indifferē-
 ter sit a trib' psonis. Auctoritas. n. patri ar-
 tribuit. ars filio. calitas sine diffusio spūi. f.
 Uñ Aug. xi. de ci. dei. Quia tria quedā ma-
 xime sciēda de creatura nobis oportuit inti-
 mari. quis eā fecerit. p qd fecerit. quare fece-
 rit inqt. Dixit de. fiat lux. et facta est lux. et
 vidit de' lucē qd bona ē. Si q' querim' qd se-
 cerit: de' ē. Si p quid fecerit. dixit de' 7 scā
 ē. Si quare fecerit. qd bona ē: nec aucto: ē ex-
 cellētiō: deo: nec ars efficiatō: dei: vbo: nec
 cā meliō: q' ut bonū crearet a bono. Dicit dū
 igit' q' h' i creatōe coē sit op' triū psonaz. tñ
 rōne aliqua p distinctōē sit appropiatio pso-
 nis. qd vt dicit Aug. io. de ci. dei. p' intelligi-
 tur q' dixit fiat. Qd autē intell' factū. pcul-
 dubio p filiū factū est. In eo ho qd d' vidit
 de' q' bonū eēt: spūs scūs intell'. Et sic trini-
 tas i suis opib' intinat. Sic erit in recreati-
 one in qua multo magis si gnū bonitatis ap-
 parer. Plus. n. ē aiam reparare q' creare celū
 7 terrā. Sic ē q' ut p'ceptōē faciat p' hū
 sine i vbo 7 sua bonitate: que appropiānt spūi
 scō. vñ bonitas ē q' cā oīūda vt cui appropi-
 at ipsa diffusio i ipa unioē sine i nostrena-
 ture assumptione.

Quarto queritur utz
 dicitur

tur fili' spūs scī. Cū. n. dicitur q' de spū. f.
 cur n' sit fili' spūs scī. Rñ dēn est q' Aug. in
 eneb. nō esse dcedendū q' q' de aliqua re na-
 scit' otinuo fili' eē nūcūpēt. et ē instantia in
 capillo 7 pediculo: q' nascit' d' hōie: 7 i aqua
 7 spū scō: de q' nascit' fideles. Dñ dicit autē
 q' n' ouertit' oītia. si aliqd nascit' de aliquo
 q' sit ei' fili'. uel si dicit' fili' q' nascat' de illo.

et ē exēplū in illis: q' dñt' filii iebēne. Cir-
 ca hāc qōnē querit' sic 7 oīdēt' q' nō sit fili'
 spūs scī. Dicit. n. Aug. q' nat' ē de Maria sic
 fili'. et de spū sancto nō sic fili'. Itē Aug.
 de trini. z. Jhs ne p' suos ne p' spūs scī filius
 dici pōt. Cē. n. Quēcūq' p' indrīā coopā-
 tur alicui effectui ad pductionē alicui' i esse
 fm indifferētē relonē se hnt ad illud. Si q'
 p' 7 spūs scūs p' indrīā se hnt et indifferen-
 ter coopānt in carnatōi xpi sine natiuitati ei'
 tpali: fm indifferētē relatōē se hnt ad xpm
 hoīez. Si q' fili' q' hō d' fili' dei patris: et
 de' p' pater illi': et eadē rōne spūs. f. dicit'
 p' eiusdē. S; qd ouenit illi hōi ouenit filio
 dei. igit' fili' dei ē fili' spūs scī. Itē tota
 trinitas ē p' n' et sic spūs. f. eadē rōe: 7 p' il-
 li' hoīs. S; qd ouenit illi hōi: ouenit filio dī
 g' zc. Q' aut trinitas sit p' n' b' 7o. i. Dedit
 eis ptatē filios dei fieri. vñ d' instis. Tec aut
 filiatio ē p' grā. S; i xpo fuit abūdātissīma
 grā. Uñ 7 ipe d' dicit maxie fili' spūs scī: cur
 appropiat donū grē. Dicit. n. Aug. Tanto ma-
 gis effici' fili': quāto largi' dāt ei spūs bon'
 S; cū largissime data ē grā xpo hōi: maxie
 dicit' fili'. Itē i can. venter. De' nōne ipe
 ē p' tuus: q' possedit fecit 7 creauit te. Sed
 oītat q' tota trinitas fecit 7 creauit hoīem
 illū zc. Itē sicut in trinitate sunt tres p' ē
 eadē eētia: sic i vñō Jhs sunt tres n' i ea-
 dē p'. vt dicit. B. f. Supma q' ē vñitaf. ifima
 q' ē caro. media q' ē aia. Sed rōne supme n' ē
 fili'. f. dei patris. rōne infime ē fili'. f. Agnis
 matris. igit' et rōne n' medie fil' erit fili'. s.
 creatōis ul' recreatōis. S; sine sic: sine sic erit
 fili' trinitatis. et ita fili' spūs scī vt sup'.
 Itē p' h' q' d' d'ceptus de spū scō notat alia
 relatio xpi ad spm scm. Xpi dico fm q' hō: 7
 h' ē fm rōnē ouiginis. Multo igit' magis dī-
 cet' fili' spūs scī: q' hō pur' dicit' p' grām fi-
 lius trinitat'. R'. In vñis nō ē aliqd po-
 nēdū: vñ sequat' relatōnū seu ppetatū pso-
 naliū ofusio. Ubi. n. pfectissim' ordo ē: vt in
 vñis psonis: ibi nulla pōt esse ofusio: ppter
 qd nulla rōne ponēdū ē i vñis psonis: vñ
 sequat' relationū ofusio vel psonaliū ppetatū
 tū patris 7 spūs scī. Uñ Ansel. p'p'pter h'
 sol' fili' icarnat' ē: vt pater nō colcet rōnē
 filii: nec eoz. nec spūs scūs rōnē filii vel p'ris
 vt sic distinguūt relatōes psonaz e: ernal'.
 ita etiaz distinguāt' tpalē: et ille q' fuit fili'
 dī ab eterno sit fili' Agis tpalē. Cōcedēdū
 autē ē q' ē fili' patris et est filius dei. s' cū d'f

fili⁹ p^{ri}s intell⁹ de eterna g^{en}at^oe. Cū h^o v^o
fili⁹ dei intell⁹ fm hūanā nām: de filiātōe q̄
ē p creationē ⁊ grām. Et cū d^o fili⁹ dei p^{ri}s
intell⁹ q̄ q̄ ē fili⁹ dei p^{ri}s p nām ē filius dei
p grām. n̄ tñ ouenit ꝓcedi q̄ sit fili⁹ trinita-
tis simpl^r. Possit tñ ꝓcedi cū determinatōe
vt ē fili⁹ trinitatis p creationē. Quāuis. n.
eē deū oueniat patri. filio. ⁊ spūi scō. n̄ oue-
nit q̄ dicat fili⁹ filii vel fili⁹ spūs scī: ne ꝓfū-
dant rōnes i psonis. Pari rōe n̄ ꝓcedit fili⁹
trinitatis. quia de rōne trinitatis intell⁹ p^{ri}
fili⁹ ⁊ spūs. f. h̄ntes vnā eēntiā. l̄ bñ ꝓceda-
tur q̄ sit fili⁹ dei. Un̄ i ps. sup illud. de uētre
matris mee de⁹ me⁹ es tu. glo. Scdm illd qd
ē de m^ore h̄o: nō f^o id qd ē de te h̄o. Nā d^o
te es p^{ri} me⁹: f^o de matre es de⁹ me⁹ et creator
f^o qd h̄o sum. f^o qd uens sum a te sū genit⁹
¶ Ad h̄ igit qd pmo ob^o d^o. q̄ l̄ i trib⁹ p-
sonis sit indrīa i actōe q̄tū ad incarnatōez
fili⁹. n̄ tñ est indrīa i relatiōe respectu icar-
natiōis: nec seq^o. est indrīa i eēntiā. ḡ i relōe
Actio autē h̄ eēntial est. si autē esset actio siue
vt actio psonalis vt g^{en}are spirare. ⁊ h̄: bñ
sequeret. ga ad h̄: actōes siue vt actōes se-
quūt p ꝓformitatē. relatiōes ⁊ p^{er}petates per-
sonales. f. ad idēntitatē actōum ⁊ diuersitatē
idēntitas ⁊ diuersitas relonū ⁊ p^{er}petatū. nō
autē sic ē d^o actōib⁹ eēntialib⁹ et h̄ q̄ sic. B̄ n̄
ē nēccitate cōntie formalis f^o mālīs. ¶ Ad ali-
ud qd ob^o q̄ tota trinitas d^o p^{ri} n^o zc. d^o. q̄
n̄ ē h̄le de nobis ⁊ de xpo h̄oie. grā. n. in h̄-
tās q̄ ē i nobis a trinitate fac^o nos filios dei.
nō nāles f^o ad optinos. cuiusmōi filiatio xpo
n̄ ouenit. H̄rā autē que est i xpo a trinitate:
q̄ qdē grā ē grā vni⁹ onis: fac^o xpm filiū dei
nālē. Nālīs autē fili⁹ nō pōt dici nisi dei p^{ri}s
ppter rōne supradictā: ne. s. accedat i d^onis
relatōum ⁊ p^{er}petatū ꝓfusio. l̄ igit i xpo sit
grā gratū faciēs supaddita n^o. ga etiā ē su-
paddita grā vniōnis: ppter quā ē fili⁹ p nāz
et a qua p^{er} est fili⁹. nō autē ē fili⁹ nālīs tri-
nitati p grām: q̄ est supaddita n^o: que solum
gratū fac^o: n̄ debet ab hac grā dici fili⁹ trini-
tati v^o spūs scī. ¶ Ad qd ob^o q̄ tāto magis
efficit fili⁹ zc. d^o. q̄ intell⁹ de filiātōe fm q̄
coīter se h̄z ad filiātōez p grām: et ad filiātō-
onē v nām. et ga ceteris h̄oib⁹ ouenit solūz
eē filios p grām: nō filios p nām. xpo autem
h̄oī cui nō ē dar⁹ spūs ad mēsurā p grā vni-
onis: ouenit eē filiū p^{ri}s p nām. ideo magis
efficit⁹ est fili⁹ q̄ ali⁹. Un̄ i ps. sup illud. De
suscepit dextera tua. glo. i. sapiā tua h̄bum

tuū. In xpo. n. h̄oie ⁊ nos i illo sum⁹ assūpti
f^o diuerso mō. ille p vniōne. nos p adoptōez.
¶ Ad aliud d^o q̄ licz tota trinitas fecerit
h̄oiez illū: vñ pōt dici fili⁹ trinitati p creati-
onē: siue spūs. f. bec. n. ꝓcedit. ite h̄o ē filius
spūs scī p creatōem: p^{er} iste h̄o d^o sup-
positū siue idēntū h̄oīs: n̄ psonā filii. bec. n.
n̄ ꝓcedit. fili⁹ dei ē fili⁹ spūs scī p creatōem
ga h̄itudines seu p^{er}petates filii ⁊ spūs. f. n̄
respiciūt se correlatiue. vñ nullo mō d^o est
fili⁹ dei fili⁹ spūs. f. ¶ Si autē obiciat fili⁹ dei
ē h̄o ille q̄ est fili⁹ spūs scī p creatōem. ḡ
ē fili⁹ spūs scī p creatōem. ¶ Dicēdū q̄ non
seq^o. ga et si aliqua que d^ontur de isto h̄oie:
d^ontur de filio dei: n̄ tñ quecūq̄. vt pote que
d^oa ponūt ꝓfusione psonaliū p^{er}petatū: v^o q̄
impediūt h̄itudinē relatōum psonaliū: que
accidēt: si dicēt fili⁹ dei fili⁹ spūs scī p crea-
tōez. ga tūc eadē psona esset spirator ⁊ fili⁹
respectu eiusd^o. ¶ Preterea pōt dici q̄ ē loq̄
de grā xpi f^o q̄ p eā h̄tat i eo trinitas. et est
loq̄ de ea f^o q̄ p illā ē vniō. pmo mō ē ꝓpa-
tio xpi h̄oīs ad totā trinitatē. 2^o mō ē ꝓpatō
illi⁹ h̄oīs ad vniā psonā. ¶ Scdm p^{ri}mā ꝓpa-
tōez grā iste h̄o ē fili⁹ dei. n̄ tñ ouenit ꝓcedi
q̄ fili⁹ trinitati ppter rōnez p^{ri}dictā. ga i hac
ꝓpatōe n̄ ē fili⁹ patris vt patris. f. fm q̄ de⁹
Nec filius filii vt filii. f. fm q̄ de⁹. nec spūs
scī fil⁹. Et iō n̄ d^o dici fili⁹ trinitati. f. dei.
¶ Scdm secūdā ꝓpatōez ē ꝓpatō ad vniā p-
sonā p grām vniōnis: et p eadē grā ē filius
p^{ri}s p nāz. Et h̄ q̄ dico iste h̄o sup^oit ipsā
psonā eternā. ¶ Ad qd ob^o de coīcatōe idē-
omatū d^o. q̄ hec coīcatō n̄ ē general⁹ oīū:
f. eoꝝ que absolute assignāt ouenire. Et sūt
oī p^{er}fatine assumpta ad h̄oīs p^{er}patōez: cui⁹
modi sunt i firmitas siue penalitas moziēdi
patiēdi famē: sitim: et alia h̄: que h̄oīs con-
gruūt repatōi. ¶ Ad qd ob^o q̄ rōne additi-
onis medie n^o. f. aīe d^o spūs: scūs dici p^{ri}. d^o
q̄ n̄ est h̄le de naturis extremis ⁊ mediā. sup
p^{ri}mā. n. nā. put ē ipsi⁹ filii siue fili⁹ est de sba
patris seu de ipso p^{ri} p ꝓformitatē p^{ri}ncipa-
lem: ppter qd ouenit illi mod⁹ eēndi a p^{ri}:
q̄ ē p^{ri}s filio. Sil⁹ ⁊ ifima nā. s. caro xpi est
de carne xgīs. h̄z. n. eē f^o carnē a carne xgīs
propter qd illi ouenit mod⁹ eēndi a brā xgī-
ne: q̄ ē p^{ri}s filio. h̄z nā mediā. s. aīa exit in
eē p creationē. vñ n̄ ē ex aliquo p acceptōez
esse de sba alio. vñ quātū ad aīam n̄ ouenit
ei mod⁹ aliq⁹ q̄ sit p^{ri}s filio. Quia igitur
fili⁹ quātū ad nām sup^omā ē de sba patris.

quantū ad carnē susceptā de sba matris dī
fili' p̄ris r matrī rōne illi' duplicis n' bīte
sine modi exīdī. ¶ Ad illd qd vltimo obf
quare n̄ ē fili' spūs scī: ex quo ē de spū. f. dō.
q' eē de aliquo dī triplī. Aut sic de mā. aut
sic d' sba. aut sic d' ptate. ¶ Solo medio mō
eē de aliquo ponit filiatōem: dūmodo adda
tur silitudo n' spēi. fm q' dīc 30. Dama. q'
gūare ē sile de sua sba pducē. f. p̄mū modū
producit pedicul' de boie. f. modū 2' fili'
a p̄re. f. modū 3' op' siue effect' ab artifice.
Et b' vltimo mō dī cceptio de spū scō f' q'
dīc Ambrosi' r Hugo de scō Uic. i. li. de sa/
cranēt. Nō idcirco p̄ xpi dīcēd' ē: ga eius
amor cceptōez h̄gis opat' ē. et n̄ de sua cēn
tia h̄gini semē part' tribuit. f. de carne p̄pa
h̄gini sbam mīstrant. Xps g' r de h̄gine est
nat': et de carne h̄gis carnis sbam accepit.
Spūs scūs nāq' h̄gini supuenit: vt p' eius
opatōez caro xpi d' carne h̄gis formaret.

Ad maiorem euiden

riā p̄dīctoz q̄rit hic scīdēter de grā xpi q̄lī
illi dicat nālis. cū grā r natura ex opposito
vidēt. Ad qd dō ē q' nāle dī duob' modis
Uel qd ē a nā. et b' mō grā n̄ fuit nāl' i xpo.
Uel qd ē p' modū n'. et b' mō grā dī nālis.
ga sic nāles vires insunt inseparabil' sbo. ita
grā inseparabil' inest xpo. Nāle etiā dī qd est
rei inatū a p̄n' sue cōditōis. Et b' mō dīcūf
bītus nāles q' inditi sunt aie a sua creatōe
Scd' hūc etiā modū dī grā xpo nālis. quia
inata ē xpo hoi a cōditōe. ¶ Itē querit quō
dicat xps oīna grā corpālī replet'. Doc. n.
dī. z. Col. In ipso hītat oīs plenitudo dīni
tatī corpālī: cū cōstet q' deitas n̄ mō corpālī
bīter i xpo. ¶ Ad qd dō q' illd intell' mul
tiplī fm q' h̄f' ibi i glo. Uno modo vt accipi
at tropice. vñ dīc glo. Trāslato h̄bo vsus ē
et p̄pter cōpletōez vmbrazz lega' iū figuraz
dixit corpālī. i. r cōpletōe: ga i ipso cōpletōe
vt quodāmodo sit corp' r impletio vmbra
rū legis. i. significatōem illaz ipse sit xitas
¶ Alio modo vt accipiat ad l'fam. vñ dīc
glo. Dīc corpālī ga i xpi corpe qd assumpsit
de h̄gine tāq' i tēplo hītat deus. Uel possit
alio mō intelligi: p' dī corpālī f' modū trine
dīmēsiōis: qua determinat corpus. Est. n. d'
i reb' trib' modis. In oīb' creaturis ē p' cō
tinētā r cōseruatōez. In scīs ē p' grāz r cari
tatē. In xpo h̄bo ē p' vnionē. p̄mū mod' cō
paf' dīmēsiōi lōgitudīs. ga f' illū modū dī

sa p̄. s. q' attingit a fine vsq' ad finē fortiter
r disponit oīa suauiter. 2' mod' cōpaf' dī
mēsiōi latitudīs. ga caritas ē latitudo spūa
lis. vñ ps. Dīs cōsumatōis vidi finē latū. m.
. r. n. ¶ 3' mod' q' ē p' vnionē cōpaf' p̄fūdītati
ga ille mod' intīm' ē. Sp̄b. 3. Ut possitis cō
hēdere q' sit longitudo quātū ad p̄mū. lati
tudo quātū ad 2'. et p̄fūdū quātū ad 3'.
vt sblimitas referat ad hūanā nā; q' sblīma
ta ē ad vnionē cū dīna. et p̄fūdū referat
ad dīnā q' intīme p' vnitate p' vnita est ad
humanā. ga g' b' triplīcī mō ē deitas in xpo:
iō dī replet' grā corpālīter. vñ i ps. sup illd
¶ Mons i quo h̄n placitū ē deo hītare i eo. gl.
Uerbū hītabit eū. i. boīez xpm vsq' i finem
ga p̄sonalīter vnit' ē ei. i. quo hītat oīs ple
nītudo dīnitatī corpālīter. Sic. n. vriq' h̄bū
i carne vt etiā h̄bū caro factū solū dīcēt. iō
homo h̄bo i vnā p̄sonā copularet.

Consequenter

que ren
dū ē d' scītate cceptōis. et b' duplī
p̄mo quātū ad scītate cceptīē matris. ¶
2' quātū ad scītate cceptīē filii. ¶ Itē de scī
tate cceptīēis duplī. ¶ p̄mo de illa q' fuit
aī cceptōez filii r aī h̄gis natītatē i utero
sue matris. ¶ 2' de illa q' fuit i cceptōe filii
cū facta ē mater. ¶ Querit igit' parte ista
de p' scīficatōe h̄gis i utero matris. ¶ De
2' scīficatōe h̄gis i cceptū saluatoz. De scī
tate cceptīē filii. ad quod introducīt questio
de determinatōe an fuerit xpi.

Quantuz ad primuz

querit quoz sit scīficatio vt pateat qd sit et
i quo casu fuerit h̄gis scīficatio vl scīficata
a quo fuerit scīficatio vel scīficata. ¶ Cum
querit cui' sit scīficatio dubitari pōt. p̄mo
vtrū sit rei rōnalis solū. ¶ 2' vtrū sit rōnal
rei: q' ē xps: an rei rōnalis q' ē pura creatura.

Ad primuz

arguit sic. Cū scīfi
catio opponit pec
cato. vbi n̄ erit peccatuz: nec erit scīficatio.
S; peccatū n̄ ē ponē i re irrōnali. g' nec scīfi
cationē. g' scīficatio solū ē i re rōnali. ¶ Ad
oppositū. In vltimo exo. et fere p' totā lege
inuenim' tabernaculū scū; r oleū vnctōis
sc; r vasa scā r vestes scās. sic vestes harō
et hec oīa sunt res irrōnāles. S; vbi ē scā
stītas: r scīficatio. Non g' solū ē i re rōnali
scīficatio. ¶ R' dō. q' scīficatio nībil aliū
ē q' motus ad scītate. sic dealbatio dī mot'

ad albedinē. S; scitas dī quatuor modis. Est. n. scitas p̄ dedicatiōez ad cultū dei. Et ē scitas p̄ emūdatōez a p̄dō. 3. mō dī scitas ī scriptura ipsa abstractio a carnali actu. 4. mō dī scitas p̄ confirmatiōem ī bonū. Scitas hō p̄ dedicatiōez ad cultum dī coiffime. vñ cōuenit 7 rei rōnali 7 irrōnali: dūmodo sit dedicata ad cultū dei. Ab hac scificatiōe dī cebāf nazarei sancti: ga dedicati erāt ad cultū dī. vt bī Numeri. 6. q̄ nō debēt nazarei bibē vinū: nec radē comā. et postea addit. d̄ ritu eoz ita faciet unusq; ad p̄fectōez scificitat sue. Hoc etiā mō dicebant sacerdotes scī. hē p̄. s. Leni. Ubi loq̄ de ofecratiōe sacerdotū: q̄ sunt cultui dīno mācipati vñ dedicati. posuit laminā aureā ofecratā ī scificatiōe. Et h̄ etiā mō dicūt xp̄iani scī: quia dedicati sunt ad cultum dei ī baptisate. Hoc etiā mō dicūt res irrōnales scificite. tabernaculū. s. 7 vasa sancta. Numeri. 6. Cōpleuit moyses tabernaculū vnxit 7 scificauit. 7. 3. mō ē scitas p̄ emūdatiōez a p̄dō. de q̄ bī. 6. ad ro. Nūc aut liberati a p̄dō serui scī dei hētis fructū ī scificatiōe. Et s̄lr ad Tes. 4. Nō vocauit nos de? ī imūdiā: s; ī scificatiōez. 7. 3. mō ē scitas p̄ abstractionē a carnali actu. de quo exo. 19. p̄cipit moysi vt scificet pplm. Uade ingt ad pplm 7 scifica eos hodie 7 cras. et lauet vestimēta. Et dic̄ glo q̄ scificatio ista erat abstinētia a mulierib; De hac. i. R. zi. ubi querit si mūdi sunt pueri maxime a mulieribus. Sūt ne vasa pueroz sancta? Et r̄ndet vñ. Et q̄dē si de mulierib; q̄re otinuim;. 7. 4. mō ē scitas vel scificatio p̄ confirmatiōem ī bonum. etiā ī ps. Dñe q̄s habitabit ī taber. tuo: aut q̄s reg. ī mo s. t. inocēs manib;. 7. 7. er mōtē scī significat confirmatiōez. vñ scī vno mō idē ē q̄d cōfirmatū. scī alio mō grece idē ē q̄d agyos. ab a q̄d est sine. et gyos terra. vñ scī. i. sine terra. Et p̄ terrā siḡ p̄m̄ vel culpa. hoc ē scī p̄ emūdatiōem a p̄dō. Sc̄m̄ q̄ p̄m̄ mō dū ē scificatio rei rōnalis 7 irrōnalis. s; alios modos ē solū rei rōnalis.

Cōsequenter queri

tur vtrū scificatio sit ipsi xp̄i. et videt q̄ n̄. Dan. 9. Cū uenerit sc̄s scōz. glo. dic̄ xp̄s q̄ ē sc̄s n̄ dī dī scificat;. 7. scificatiō n̄ dī dī de xp̄o. 7. 7. scificatio ē motus de n̄ sancto ad sanctū. S; xp̄s nūq̄ fuit non sanct;. 7. n̄ p̄t dī scificat;. 7. Cōf. Jere.

i. p̄i q̄ exires de uētre scificanti te. glo. Quidā hūc locū sup̄ saluatozē intelligūt: q̄ p̄f̄q̄ ī utero x̄ginali formaret: 7. a n̄q̄ exir; de uulua ē scificat;. 7. Jere. 12. 30. et loq̄ filii dei ad patrē. Ego p̄ eis scifico me ip; glo. Ang. Ego me hōez scifico ī me hō S; talis ē scificatio xp̄i. 7. xp̄s ē scificatus. 7. Solo vñ. q̄ scificatio ē motus ad scificatē. Hoc aut p̄t ēē dupl;. q̄a omnis mor; ē ab aliquo ī aliqd. Scificatio autē dīc̄ motū ī scificatē. vñ scificatio ē terminus ī quē ipsi scificatiōis. S; mor; ī scificatē dī aliqui de sancto ī sanctū. aliqui de n̄ sancto ī sanctū. Et mor; de n̄ sancto ī sanctū ē dupl;. q̄a n̄ scī p̄t dīc̄ puatiue. siue otarie vel negatiue. Nō sanctum negatiue p̄t dīc̄ de eo q̄d n̄ ē. q̄a illud q̄d n̄ ē: est nō scī. Nō sc̄; otarie nel puatiue dī de eo q̄d ē tm̄ puatū scificatē: siue hōis otarie dispositōez ad scificatē: hē aliq; peccator. Scificatio hō de nō sancto dī uel q̄a de n̄ sancto negatiue. uel de n̄ sancto puatiue siue otarie Scificatio hō que ē de nō sancto negatiue illa fuit ī xp̄o hōie ī ipsa incarnatiōe sua. s. q̄n̄ creabat; ei; brā aia: p̄us fuit dīc̄ de ea n̄ sanctū: q̄a p̄us fuerat n̄ ens. In sua autē creatione fuit murata de n̄ ente ī ens: et de non sancto negatiue ī sanctū. Et h̄ mō loq̄ glo. Jere. i. 7. Alio mō dī scificatio mor; de n̄ sancto puatiue siue otarie ī sanctū. et ista scificatiōe scificat; fuit Jōbes baptisat; ī utero. q̄a Jōbes a n̄ scificatōez fuit puatus scificatē: et hēbat dispositōez otarie. s. culpā originālē. Hoc etiā mō scificat; q̄ punl; ī baptisate. Hoc aut scificatio non fuit ī xp̄o. q̄a xp̄s hō nūq̄ fuit puat; scificatē. 7. Scificatio hō q̄ ē mor; ī scificatē dī sancto ē dupl;. Uno mō cū mouet aliq; de minori scificatē ī maiore scificatē. Alio mō n̄ q̄a mouet ī maiore scificatē. s. quia mouet ī otinuationē scificat;. De scificatiōe p̄ mō hēm; 30. 17. ubi xp̄s orat patrē p̄ aplis dīcēs. 7. Scifico eos ī scificatē. et tñ iā erāt scī apli. glo. dīc̄. Dīc̄ grā tua icepta ē scificatio: p̄ quā iā n̄ sunt de mūdo. ita eadē grā p̄seuerēt ī scificatē. i. ī scificatē: que ē ī p̄seuerātia ut dī scificatē iusticie p̄ntis pueniāt ad scificatē iusticie finalis. Un; p; q̄ scificatio ibi dīc̄ motū ī maiore scificatē. Loquēdo autē de scificatiōe alia que ē ī otinuationē 7 extēsiōem scificatē: hoc modo scificat; illi q̄ sunt ī patria: et

nō ē sanctificatio ppe mot^o. qā tota sū in se.
s. ppter continuationē dī qī mot^o. Illi. n. q sūt
ī patria semp continuat ī sanctitate. sic lucere
dicē qdā extēsiōne ⁊ continuatōe; et hō est
scificatio ī xpo: cū dī ī Jo. Ego p eis scifico
me ip̄; i. continuo me ī scitate: ut a me scipiat
scitātē. et ī gl. silf ego me boīes sanctifico in
me verbo.

Consequenter que
de scificatōe brē xgī. In quo statu
potuit scificari. Et circa h̄ plara querūf.
Prīmū ē an aīceptōe fuerit scificata.
2^o ē an īceptōe fuerit scificata. 3^o ē an
p^oceptōe; an īfusione aīe fuerit scificata.
4^o an post aīe īfusione fuerit scificata in
in utero matris sue.

Ad primū ergo arguit sic. xi.
ad ro. dī. Si radix
ē scā: ⁊ rami sunt sancti. S; sic se bñt paren
tes brē xgī ad ipsam sic radix ad ramū. Si
ḡ ī parētib^o brē xgī potuit esse scificatio ⁊
īfusiō scitāt. ḡ ram^o. s. brā xgo potuit ī eis
scificari. S; qd potuit ei boni dferri: ē ei
collatū. ḡ ipsa fuit scificata ī parentib^o suis
an aīceptōe. 3^o Itē. s. ad ro. Nos peccamus
oēs ī Adā. ḡ oēs peccam^o ī radice. S; scifica
tio cū sit p īfusione grē opponit peccato. ḡ
nos oēs potuim^o scificari ī radice. ḡ et brā
xgo: cū fortio sit grā ad scificatōe; q̄ culpa
ad dēnatōe; S; qd potuit habere boni
hūit. h̄ supponim^o. ḡ fuit scificata in radice
s. ī parētib^o an aīceptōe. 4^o Coī. B. in epla
ōtra ludunenses canonicos mouet qdōne de
scificatōe xgī dicēs. Dīne scificata q̄ten^o
iā scāta dcipef. ac p h̄ scūs vocaref dcept^o
et obicit dī B. Nō valuit an scā eē q̄ esset.
S; nō erat an q̄ dcipef. ḡ nō potuit scificari
an q̄ dcipef. 3^o Itē eph. z. Eram^o oēs nā fi
lii ire. S; nā ista se exēdit vsq; ad brā; xgī
nē. ḡ brā xgo fuit filia ire. Nō ḡ sanctificata
an aīceptōe; in parētib^o. S; rā ḡ hui^o querif
quare nō potuit scificari ī parētib^o. Solo.
dō q̄ duplex ē scificatio. s. scificatio n^o. et scā
tificatio p^o. Scificatio p^o ē p pntē grā; Sā
tificatio n^o nō erit nisi p futurā glā. qā ibi
scificabit nā. s. ī glā put inuif. a. Cor. i. s. In
resurrectōe. n. scificabit nā ī pā. qā fiet ser
mo q̄ script^o ē. Ubi ē mors victor a tua! vbi
ē mors stiml^o tuus! Et appellat stimulū fo
mitē. Scificatio aut q̄ ē p baptisimū: et q̄ ē p
pntē grām nō ē scificatio n^o. s. scificatio solu

p^o. s. fomes adhuc remanet post baptisimū ī
nā: et trāfundit p gnatiōe; ī totā nā; ppter
h̄ nō ē gnatio sine peccato. qā nā nō ē scifi
cata. et p gnatione trāfundit nā. iō necesse
ē vt qd gnaf ī gnatiōe dtrahat peccatū. Et
ppter hoc brā xgo nō potuit ī parētib^o suis
sanctificari. imo necē fuit q̄ ī gnatiōe sua dē
beret pām a parētib^o. Erat etiā ī ip̄is ante
dceptionē quātū ad rōnē n^o et n̄ p^o. et ppter
h̄ ī ip̄is scificari nō potuit. Ad p^o obiectū
dō q̄ ē scitas n^o ⁊ p^o. Licet ḡ radix sit sancta
quātū ad psonā. nō tñ ram^o ē sanct^o. S; ra
dix brē xgī. i. parētes ei nō potuerūt sancti
ficari quātū ad nām: s. quātū ad psonā. Cū;
ḡ nā ī parētib^o sit radix ip̄a: a qua pcedit p
gnationē: cū illa nō potuerit sanctificari: nec
brā xgo ī illa radice. Et itē; loq; apls ibi
de iudeis et dī illos q̄ despiciēbant iudeos
asserētes q̄ nō saluabūt. ppter qd oī dī apls
q̄ iudei aliqñ saluabūt. qā radix. s. parētes
eorū sic scī patres saluati sunt. ḡ rami salua
uabūt. s. iudei: qā sunt aliqñ imitaturi fidē
sanctoz patrū. et h̄ ē f m viā pdestinatiōis:
et nō n^o. qā ita pordinatū ē a deo: nec loquif
de oīb^o iudeis: s. ī gñe loq; qā aliqñ salua
būt. et sic p; q̄ nō fac̄ hec auctoritas ad pposi
tū. Ad aliud dō sic dicitū ē q̄ pām p^o cor
rūpit nā; sic pām Ade. qā ab eo depēdebat
rota nā hūana. Scificatio hō q̄ ē pfectio p^o
nō potuit scificare nām. vñ si Adā eēt scifi
cat^o nō ideo eēt scificata nā hūana. vñ san
tificatio ī radice redit ī scificatōe; p^o: ⁊ nō
n^o. Quia ḡ nō educifrone p^o s. rōnē n^o. vnde
vis gnatiua est vis n^o ⁊ nō p^o nisi rōnē n^o.
iō nō potuim^o ī Adā scificari: nec eadē rōnē
brā xgo ī parētib^o suis. qā educimur ex pre
illa ex qua nō ē scitas. s. p viā n^o. Uia aut n^o
nec nā potuit scificari p Adam.

Consequenter queri
tur vtz brā xgo potuit scificari īceptōe
sua. et ostēdit beatus. B. q̄ non dicēs. forte
inter amplex^o maritales scitas ipsi dceptōi
se imiscuit. vt sil scificata fuerit ⁊ dcepta.
ita forte dicēf. S; dī B obic̄ sic. S; h̄ iqt
nō admittit rō. quō nāq; aut scitas absq;
spū scificare: aut scō spūi societas cum pēdō
fuit. aut pām quō non fuit vbi libido nō de
fuit. 3^o Itē. B. An aīceptōe; mīme scificari
potuit. qā non erat: s. nec ī ip̄o dceptū ppter
pām quō inerat. Restat ḡ vt post dceptū in
vtero iā exīs scificatiōe accepisse credat

aie ei infusione i carne fuit caro ei scificata
Ite zere. i. dixit dñs ad zere. Prius q̄ te
formare i utero noni te: et prius q̄ etres de
vetre scificavi te. S; noscē dei ē dupl. q̄ ē
noticia simplr: et ē noticia approbatōis. No
ticia simplr ē qua nonit bona ⁊ mala indif
ferēter. Noticia approbatōis ē q̄ solū nonit
bona: et qua approbat ipsa bona: s; quā dīc
vñs mat. 25. Nescio vos. Cōstat q̄ dñs loq̄
ad zere. d̄ noticia approbatōis. S; illa nūq̄
est nisi de bono. q̄ iā erat zere. in statu bono
aīq̄ est format⁹ i utero. S; aī formatiōnē
corpis n̄ infundit aīa. q̄ aī infusione aīe erat
i statu bono. S; qd̄ datū ē zere. n̄ debuit ne
gari btē h̄i. q̄ ipsa fuit scificata i utero aī
infusione aīe. Cōi. Nihil ptin; ad grā; qd̄
n̄ ptinet ad glīā. q̄ grā ordinata ē ad glīā;
S; Aug. dīc i li. d̄ ci. d̄ d̄ abo: tuis q̄ nō ptī
nēt ad glīā resurrectōis. q̄ nihil ptinet ad
glīā resurrectōis nisi qd̄ cecidit p̄ mortē. S;
illi non ceciderūt p̄ mortē: q̄ nūq̄ hūerunt
vitā. vñ n̄ ptinet ad resurrectōis glīā.
Silr cū caro aī infusione aīe nullo mō ptine
at ad glīā. q̄ dato q̄ nūq̄ aīe: nūq̄ glīfica
bit. q̄ nullo mō ptinet ad grā; S; scificatio
ē p̄ grā; q̄ aī infusione aīe nō pōt scificari.
Ite zi. exo. hēn⁹ legē de p̄tiente muliere
p̄gnātē. et distinguit ibi i glo. q̄ si puerpiū
fuerit informe: ille nō v; dānari nec iudicā
homicida. s; solū punīe pena pecuniaria: ⁊ n̄
morte. Si aut̄ puerpiū fuit format⁹: ille v;
iudicari homicida. Aī informatō; aut̄ n̄ ē
fet⁹ aīat⁹. Uiden⁹ q̄ lex dei n̄ opurat fetū
aī aīatō; q̄ nullo mō pōt scificari aī aīa
tione. **S**olo. vñ. q̄ caro aī aīatō; nullo
mō pōt scificari. et rō h̄ ē: q̄ caro n̄m de
se ē corruptibile: nec h; de se nām ppetuati
onis ad eē. S; necitas ppetuati ē inest ipsi
ex unīōe ad aīa; rōalē: q̄ ē sba ppetua. aī ex
h̄ q̄ pficiē ipmīci vita rōnal. ex unione re
tinet corp⁹ humanū possibilitatē ad vitā p
petuā et necitatē resurgēdi: sic aut̄ nō est in
corp⁹ aliis aīatis. q̄ nō h̄nt ordinem nec
vniōnē ad formā ppetuā. q̄ aīa vegetabil
⁊ sensibilis: q̄ sunt pfectōes alioz corpozum
aīatoz sunt corruptibiles. p; q̄ q̄ corp⁹ hu
manū accipit ex unione ad aīa; possibilitatē
ad glīā. Cū igit̄ grā ordinē ad glīā: silr ac
cipiet possibilitatē suscipiēdi grā; p vniōnē
sui ad aīa; sic q̄ corpus aī aīatō; n̄ hab;
ōditō; p quā possit ordinari ad glīam. silr
nec oditō; p quā possit ordinari ad grām.

q̄ aī aīatō; n̄ pōt suscipere grā; q̄ nec scifi
catō;: cū scificatio sit p̄ grā; **A**d illō qd̄
ob̄ de zobe vñ. sic p; i lra. q̄ tē erat sextus
mēis zobis: q̄ missus fuit āgel⁹ ad Mariā
et p̄ ei⁹ salutō; accessit ipsa ad Delysabet
et salutavit eā: et ad vocem ipsi⁹ exultavit
puer i gaudīo i utero. S; sic dīc Aug. iuxta
sua; medicoz corp⁹ format⁹ usq; ad .40. dies
quo format⁹ aīa infundit. Et sic sexto mēse
ē corp⁹ aīatū: ⁊ viuificatū. q̄ i zobe erat iā;
aīa ⁊ spūs vite. Sed tē q̄rit quō dīc glo. q̄
nōdū i ipso erat spūs vite. Dicēdū q̄ aliq̄n
d̄ res eē q̄ inotescat. aliq̄n n̄ eē. cū n̄ inote
scit. q̄ d̄ q̄ nō dū erat i ipso spūs vite: h̄
ē vez quātū ad manifestatiō; q̄ n̄ adhuc
inotescat q̄ h̄eret spm̄ vite. Quātū vō ad
vegetatō; ⁊ viuificatō; erat ibi spūs vite
s; n̄ appebat quātū ad motū. **A**d aliō qd̄
ob̄ de zere. Prius q̄ zē. noui te. vñ. q̄ ibi lo
q̄ de noticia approbatōis. S; noticia appro
batōis ē duplex. q̄ dā f; p̄destinatō; q̄ dā f;
p̄ntē iusticiā. p̄ nō ponit bonū i actu: s; bo
nū futuz. ⁊ ponit p̄ntē grē bonū i actu co
gnito. Cū q̄ dicit. p̄s q̄ zē. noui te. intell̄ de
noticia approbatōis f; p̄destinatō; q̄ non
ponit bonū vñ grā; i p̄ntē i actu. s; i futuro i
ipso cognito. Aliud q̄ noscē n̄ ponit scificati
onē i zere. aī formatō;: s; i futuro f; p̄desti
natō;: et h̄ ē qd̄ dīc. b. v. de zere. Pulchre
inter figuratō; i utero. et p̄turiō; ex ute
ro dñi distinguit oraculū. ut illā tm̄ p̄cogni
tā. s. figuratō; vel formatō; istā. s. p̄turi
onē scitātū munere p̄matā ostēdēt: ne quis
p̄be p̄rogatiuā putavit d̄ sola p̄scia est
mādā. Et sic p; q̄ aī figuratō; fuit tm̄ mō
scificatio i zere. vt p̄cognita ⁊ approbata ⁊
nō i actu: sic possū dicē: q̄ ante creatō; mū
di nouit nos noticia approbatōis.

Cōsequenter queri

tur an p̄ infusione aīe fuerit scificata i ute
ro m̄ris sue: quānis ista qd̄ mota sit p̄ li. in
ēctatu de trinitate. vbi q̄rit quō de⁹ sit i re
b⁹ p̄ grā; et ostēdit q̄ nō fuit scificata sic dīc
Aug. ad Dardanū. Nō ideo quō edificentē
hoīes i domū dī ad hēndū i se ihabitātē deū:
nisi cū fuerint renati: qd̄ nō possūt eē āteq̄
nati. Ex h̄ sic ob̄. Null⁹ pōt hēre deū ihabi
tātē i se nisi fuerit renat⁹. nōn potest eē rena
tus anteq̄ nat⁹. ergo null⁹ ante q̄ nat⁹ pōt
hēre deū ihabitātē se. Si ergo de⁹ ihabitāt p̄
grā; null⁹ i utero anteq̄ sit nat⁹ potest hēre

grām. Cū ḡ scificatio sit p grām inbitatē p;
q brā ḡgo i vtero mris sue añ suā natitatē
ñ potuit scificari. ¶ Itē Aug. ad Dardanū.
Illa scificatio q̄ efficitur singuli tēpla dī ñ
ē nisi renatoz: qd̄ ñ nisi nati hoies esse pñt.
S; posset dici. q̄ legit q̄ Jo. 7 Jere. fuerunt
scificati i vtero añ q̄ eent nati. Con̄ quod
Aug. obiē h̄ mō. de hoib; constitutis inter ma
terna viscera: vtrū existimem; eos aliquo scā
scificatōis mō donari. et h̄ ppter Jo. 7 Jere.
tñ illa scificatio qua efficitur tēpla dei nō
ē nisi renatoz: qd̄ ñ nisi nati hoies esse pñt.
S; illa scificatio ē p receptionē grē. q̄ p re
ceptionē grē efficitur tēpla dei. q̄ brā ḡgo
i vtero ñ potuit recipere grā; nec scificatōez
añ suā natitatē. Posset dici ad h̄ q̄ duplex
ē natitas. s. natitas i vtero: et nativitas ex
vtero. Scificatio ē aut̄ añ natitatē i vtero
nemo pōt hēre. s. añ natitatē ex vtero pōt.
q̄ iā ē i fusa anima i vtero carni. Et ita dī
de xpo Nat. i. Qd̄ i ea natū ē de spū scō est
¶ Con̄ opponit Aug. h̄ mō. Hinc natitati q̄
s. ē i vtero iā accedit 2^a natitas q̄ ē ex vtero
ḡ iā ñ erit 2^a natitas illa p quā renasci dici
mur: s. tertia. Dñs aut̄ cū hinc loquē inquit
Nisi q̄s renatus fuerit venio zc. eā opurans
p̄mā natitatē q̄ sit mīe pariete ñ accipiet: q̄
sit ex ea: ñ q̄ sit i ea. q̄ renasci dī respectu na
tivitatis ex vtero: q̄ ē mīe pariete: 7 ñ respe
ctu natitatē i vtero. ¶ Itē iā dicē; 3^a natit
tas: quā dñs vocat secundā. q̄ cū ñ possit ali
qs scificari añ q̄ renasci: ñ pōt aliqs scifica
sci i vtero. ¶ Itē si hō regnari i vtero pōt
p grā; cū restat illi ad huc nasci: renasci añ
q̄ nascat. qd̄ fieri nullo mō pōt. ḡ nec scifi
cari pōt p grā; spūs añ q̄ nascat. q̄ scifica
ri ñ ē nisi renasci. q̄ ḡgo ñ potuit scificari i
vtero. ¶ Itē obiē Aug. de scificatōe Jere. di
cēs. Illa scificatio pōt ñ incoveniēter s^m p
destinationē intelligi. sic filios dei appellat
enāgelū nōdū renatos. s. pdestinatos solū:
cū dī Jo. xi. Xps erat mortu; 7 filios def
ogregaret i vnu. hic vocat filios dei s^m pde
stinationē solū. s. nōdū regnatos. ḡ s^m i illa
scificatōe oveniēter pōt intelligi. Nō ē igit̄
instātia de Jere. q̄ possit fieri scificatio āre
natitatē ex vtero. ¶ Itē Hiero. Nō credas
mibi qd̄ dixero tibi: nisi traxero de nouo ul
veteri testō. S; de scificatōe uirgīs i vtero
nihil iuenit nec i nouo nec i veteri testō. ḡ
ñ d; credi fuisse scificata i vtero. ¶ Ad op
positū. Ber. i epla ad canonicos lugd. Lego

de Jeremia pasq̄ exiret de vulna scificat
sit. et de Jo. bap. ñ sec^o sentio: q̄ deū i vtero
sensit. ¶ Itē Jere. i. dixit dñs iere. Priusq̄
exires de verre scificauit te. Slo. Jobes etiā
scificat^o fuit i vtero: et spū. s. accepit. ¶ Itē
Luce. i. ubi dixit Helysabet ad Mariam. Ut
aut̄ facta ē vox salutaris tue i aurib; meis
exultant infans i gaudio i vtero meo. dicit
glo. Ambrosii. Nō pus mī ē repleta spū. s. q̄
fili; s. fili; replet^o replet et mīez; et apparet
qd̄ angel^o dixerat. q̄ spū. s. replebit̄ adhuc
ex vtero mris sue. ¶ Ex his ḡ patz q̄ Jobes
fuit scificat^o i vtero: et silr iere. ¶ Ex his sic
arguit. B. Nō pauā mortaliū cōstat eē colla
tū: fas certe ñ ē tāte ḡgini fuisse negatū. S;
cōstat aliis collatā eē grā; scificatōis i vtero
sic Jo. 7 Jere. ḡ scificatio i vtero fuit colla
ta ḡgini. ḡ mī dñi pculdubio pus fuit scā
q̄ nata. ¶ Itē Ber. Nō fallit oīo scā ecclia
celebrās scā; ei^o natitatē diē. S; statui i p̄tō
ñ debet gaudiū nec solēnitās s. lux^o. ḡ cum
natitati brē ḡgīs debeat gaudiū 7 solēni
tas: p; q̄ ei^o natitas fuit scā. ḡ brā ḡgo prius
fuit scā q̄ nata. q̄ si esset nata i p̄tō potius
eēt flendū de sua natitate q̄ gaudendū.
¶ Itē Ansel. i li. d. cceptu ḡginali. Decebat
vr illi^o hoīs cceptio d mīe purissima fieret
ea puritate: qua maior s; deo negt̄ intelligi
Et ponit rōnē h^o. Cui de^o p̄ vniciū filiū: quē
de corde suo genuit equalē sibi ita dare vis
ponebat: vr nālī eēt vn^o cidē; coīs dei p̄fī
7 ḡgīs fili; 7 et quā sbalf fili; sibi mīez; facere
eligerat: et de qua spūs scūs opatur^o erat: ut
d̄ illa acciperet 7 nasceret ille: de q̄ ip̄e pcedebat
et p h̄ decebat vr illi^o hoīs. s. xpi cceptio d
matre purissima fieret: qua puritate nulla ma
ior: possit intelligi s; deo. S; si ñ eēt purifica
ta 7 scificata i vtero: intelligēt maior puri
tas i iohē 7 iere. q̄ i ḡgīe. Si ḡ i illis ñ pōt
intelligi maior puritas q̄ i ḡgīe: relinq̄ q̄
pus fuit brā ḡgo scificata q̄ nata. ¶ Solo.
Cōcedēdū ē q̄ gliosa ḡgo añ suā natitate;
p̄ i fusionē aīe i suo corpe fuit scificata i ure
ro mris sue. et cōcedēdū etiā q̄ maiori dono
grē fuit vitata q̄ aliqs ali^o. ¶ Ad rōes aut̄
Aug. vō. q̄ ē reginatio q̄ ē p grā; sacroz. et
h̄ ē fm legē coē. ē alia q̄ ē p grām spūs. s. et
hec ē s^m legē puatā. q̄ sic dīc Aug. De^o nō
alligauit virtutē suā sacris. Uñ quānis dede
rit virtutē sacris 7 potētiā; scificatō: nihilomin^o
pōt ip̄e iustificare p grām spūs. s. sine
susceptōe sacri. unde sine sacro potest dare

grām. vñ. q. Aug. loq̄t de regnatiōe n̄l san
 ctificatiōe: q̄ ē s̄ legē coēm: et n̄ s̄ legem
 p̄natā. q̄ p̄ q̄ illa sc̄ificatiō qua singli effi-
 cimur tēpla dei zc. et p̄ h̄ q̄ dicit singuli: s̄ḡt
 q̄ illa sc̄ificatiō p̄tinet ad oēs. et vult dicit
 q̄ illa sc̄ificatiō: q̄ p̄tinet ad oēs: nō p̄t esse
 nisi fuerit h̄o nat̄. q̄a h̄ ē p̄ gr̄az baptisimat̄
 s̄ null̄ p̄t baptizari in vtero. Et silf̄ cū dicit
 Aug. de hoib̄ ostitutis zc. vult distinguere
 q̄ ē sc̄ificatiō p̄nata: et coīs. et n̄ vult dicere
 q̄ 3o. 7. Jere. nō fuerit i vtero sc̄ificati sc̄ifi-
 cationē p̄nata. s̄ q̄ n̄ fuerit sc̄ificati i vtero
 sc̄ificatiōe col: q̄ ē s̄ legē coēs p̄ suscepiōē
 sacri. vñ cū dicit. illa sc̄ificatiō qua singuli zc.
 Et cū dicit. vtrū extinem̄ eos zc. vlt dicit q̄
 sc̄ificatiō p̄tinet ad oēs n̄ p̄t esse nisi hoīs
 nati: q̄a ē p̄ sacra. s̄ illa q̄ ē p̄ gr̄az p̄rogati-
 ue sp̄s. s̄ p̄t ee i vtero. Et silf̄ illa t̄ba acci-
 pit. nisi q̄s renat̄ fuerit venno zc. intelligit
 de regnatiōe nel sc̄ificatiōe: q̄ ē s̄ legē coēs
 q̄ ē p̄ sacm̄ baptisimat̄. q̄ p̄ illd̄ q̄d seḡt
 ex aq̄ 7 sp̄. s̄. s̄ctif. catō aut̄ br̄e x̄ḡl 3o. et
 Jere. fuit p̄rogatiue p̄ gr̄az sp̄s sc̄i 7 p̄ legē
 p̄natā: et max̄e sc̄ificatiō br̄e x̄ginis. Ad
 aliō dō q̄ et si sc̄ificatiō. b. x̄ḡl i vtero n̄ le-
 gat̄ exp̄ssa. leḡit̄ t̄n̄ i sc̄ificatiōe. p̄s. Sc̄ificauit
 tabernaculū suū altissim̄. q̄a p̄figurata fuit
 i multi locis i veteri 7 nouo testō. Silf̄ legi-
 tur i rōe fidei i veteri 7 nouo tē. Nā legi-
 tur de 3o. 7. Jere. q̄ sc̄ificati fuerint i vtero. s̄
 q̄d aliis ē cessus: n̄ ē t̄ate x̄ḡl negatū. et ita
 fides ē 7 rō fidei: q̄a credēdū ē: ex q̄ illi fue-
 runt sc̄ificati i vtero: q̄ silf̄ br̄e x̄go et mlto
 forti⁹ fuit sanctificata. in vtero.

Consequenter queri

tur a q̄ fuit sc̄ificata i vtero. Ad q̄d sic. Nō
 ē dubiū qn̄ br̄e x̄go i p̄ma sc̄ificatiōe fuerit
 sc̄ificata a culpa. q̄d ē q̄ utrū i p̄ fuit sc̄ifica-
 ta a fomite. Et oñd̄it q̄ sic. B. Decuit regi-
 nā x̄ginū absq̄ oī p̄tō ducē vitā. s̄ si post
 p̄mā sc̄ificatiōē remāss̄et fomes: remāss̄et
 inclinatio ad p̄m̄ n̄c̄io. q̄a fomes ē inclina-
 tiō ad p̄m̄ ad min⁹ veniale inenitabil̄.
 Si q̄ remāss̄et fomes: nō poss̄ vitā ducere
 absq̄ oī p̄tō ad min⁹ veniale. q̄ p̄ p̄mā sc̄ifi-
 cationē n̄ remāss̄et fomes: s̄ fuit sc̄ificata ab
 illo. ¶ Itē. B. Puto q̄ copiosior gr̄a sc̄ifica-
 tōis i ipsā descēdit: que n̄ solū ei⁹ sc̄ificauit
 ortū. s̄ ab oī p̄tō deinceps custodir̄ immunē
 ¶ Cōf. Incōueniēs ē rēdēti ad sūmā p̄fedi-
 onē remouē p̄motiū ad virtutē. s̄ br̄e x̄go

debebat tendē ad sūmā p̄fessionē. q̄ ab ea n̄
 debuit remoueri illd̄ q̄d ē p̄motiū ad virtutē.
 s̄ fomes ē p̄motiū ad virtutē. q̄a sic dicit
 Aug⁹. hac rōne remanet fomes i nobis post
 baptisimū. s. ad exercitiū virtutis. ¶ Itē sic h̄et
 i. Lucē. Tuā aīaz ip̄s̄ p̄trāsibit gladi⁹. Sup
 h̄ dicit Dam. Dolores quos x̄go effugit pariet̄
 hos i x̄pi passione sustinuit. Passio q̄ ista ul
 gladi⁹ p̄trāsibit aīaz x̄ḡl sic carnē x̄pi. Sed
 gladi⁹ p̄trāsibit aīaz magis penetrat q̄ pene-
 trans corp⁹ uel carnē. q̄ maiorē h̄ebat uirgo
 passiōē uel dolozē q̄ si gladi⁹ ille penetr̄ss̄
 carnē ei⁹. q̄ x̄go h̄uit p̄turbatōē i aīa ex sū-
 mo dolore. s̄ p̄turbatio ē effect⁹ fomitis ad
 huc remanēt. q̄ p̄ p̄mā sc̄ificatiōē: h̄uit fo-
 mitē uel remāss̄et fomes i aīaz x̄ḡl. ¶ Item
 Aug. i q̄onib⁹ no. 7. ve. re. Lucē. z. q̄ dicit Sy-
 meon ad Mariā. Tuā ip̄s̄ aīaz p̄trāsibit gla-
 di⁹ zc. h̄ vtiq̄ signat: q̄a etiam Maria p̄ quā
 gestū ē m̄sterium incarnationis saluatoris
 i morte dñi dubitaret. n̄ t̄n̄ i dubitatiōe per-
 manēt. Sic. n. aīaz p̄trāsibit gladi⁹: si dubitatio
 n̄ p̄maneat in cogitatiōe. sed pellat sup̄ueniē-
 te reformate se p̄stina virtute. Sed dubitatio
 circa fidē p̄cedit ex vitio fomitis. ¶ Solo.
 vñ. q̄ fomes respic̄ nām: et respic̄ p̄sonā. In
 p̄ autē sc̄ificatiōe n̄ remouebat fomes a
 x̄gine in quātū respic̄ nām: s̄ i z. q̄a i z. mū-
 data fuit caro ei⁹ v̄t ē p̄n̄ ad carnē aliā. et
 h̄ v̄t de ipsa carne x̄ḡl sumēt̄ caro sine pec-
 cato: q̄ x̄bo v̄n̄ref. fomes aut̄ put respic̄
 p̄sonā duplicē h̄z effectū: quoz un⁹ ē p̄nitas
 ad malū. z. ē difficultas ad bonū. De p̄ effe-
 ctū h̄z ḡn. s. p̄nitas sunt sensus hoīs ad ma-
 lū ab adolescentia sua. De utroq̄: etiam dicit
 ap̄ls ad ro. 7. Non. n. q̄d nolo h̄ ago bonū. h̄
 dicit p̄pter difficultatē ad bonū. Sed q̄d odio
 malū illd̄ facio. h̄ dicit p̄pter p̄nitatē ad ma-
 lū. ¶ Foritan sic dicit: nō oīo fomes extin-
 guebat i p̄ p̄ grām p̄ sc̄ificatiōis. s̄ solum
 quātū dicit p̄nitatē ad malū. In z. q̄o quātū
 ad difficultatē ad bonū. vñ q̄tū ad h̄ post
 p̄mā sc̄ificatiōē nō poss̄t peccare: s̄ extin-
 guēt̄ tota p̄nitas: q̄ ē ad malū: t̄n̄ ad huc p̄
 illā remāss̄et difficultas ad bonū: q̄ remota
 fuit i z. sc̄ificatiōe. Credo t̄n̄ firmiter q̄ br̄e
 x̄go i p̄ sc̄ificatiōe quātū ad suā p̄sonā ita
 purgata fuit et a p̄tō et a fomite: put dicit
 p̄nitatē ad malū 7 difficultatē ad bonū:
 q̄ nihil i p̄ sua remāss̄et purgādū: s̄ solū i nā
 ¶ Ad obm̄ q̄ dō. q̄ ē p̄motiū virtutis dupl̄
 sic p̄motiū sanitat̄. Est. n. p̄motiū sanitat̄

i sano et i egro. et n̄ ē idē p̄motiū sanitat.
i vtroq; q̄a vñ ē p̄motiū sanitat; i ser-
uatiū i sano. s̄ i egro n̄ imo puocaret ma-
iore egritudine i egro. S̄ i aqua ē p̄motiū
sanitatis in egro. sed non i sano. s̄ poti⁹ p̄-
moneret egritudine i eo. S̄ i ē p̄motiū
statis i nā sana et i nā egra. fomes ḡ in nā
lapsa et egra p̄ p̄m̄ ē p̄motiū ad st̄tutē; p̄
accidēs; s̄ n̄ i nā sana. vñ si Adā n̄ peccass̄;
aliquo mō fomes n̄ eēt p̄motiū ad st̄tutē; s̄
p̄m̄ puocatiū ē. Est igit fomes p̄motiū
st̄tutis i nā lapsa solū; i p̄fētis; q̄a in aliis n̄
mouet fomes st̄tutē; s̄ i p̄fētis; q̄a resistit et
abstinet a p̄tō; ad qd̄ inclināt eos fomes. et
hec ē st̄t̄ maxima. et iō d̄r fomes p̄mouē in
eis st̄tutē. vnde i Paulo b̄ modo puocauit
st̄tutē. q̄a volebat de stimulo carnis. vñ d̄c
z. Cor. 12. Dat⁹ ē mihi stimul⁹ carnis zc. hoc
n. puocabat ip̄m ad humilitatē. s̄ si reuela-
tionū d̄n̄az magnitudo n̄ extollēt ip̄m; nec
ex eis sup̄biret. s̄ teneret i tāta humilitate;
quāta fuit humilitas ḡis; q̄n̄ angel⁹ anūci-
auit ei et reuelauit se. r̄ta dei. vñ ipsa dixit
Quia resperit humilitatē ancille sue. Credo
si ita eēt i Paulo; nō d̄cēm⁹ q̄ stimul⁹ vel fo-
mes eēt mā humilitatē i ip̄o; imo i p̄ditū
s̄; q̄a i ip̄o eēt passio elatiōis nisi eēt fomes
ḡo d̄r fomes puocatiū humilitatis i ip̄o
ḡn nā ḡ sana fomes n̄ ē puocatiū st̄tutē. Cū
ḡ brā ḡo p̄ sp̄alissimā grām sc̄ficatiōis to-
ta fuit facta sana i p̄ sc̄ficatiōe; i ea n̄ p̄mo-
ueret st̄tutē. Ad aliud d̄r q̄ in ḡine fuit
dolor de passiōe filii sui s̄ p̄tē inferiōrē aīe
s̄. s̄ sensualitatē; et etiā s̄ p̄tē inferiōrē
rōnis; n̄ t̄n̄ tāt⁹ quāt⁹ i filio. s̄ s̄ p̄tē superiōrē
p̄tē qua ipsa cōsiderauit fructū passiōis. s̄ re-
dēptionē n̄rā; que fuit sūmū gaudiū; q̄a ip̄s
fructū maxime desiderabat. et ideo maxime
gaudebat. Tal̄ ḡ dolor n̄ oriebat ex fomite;
nec ex p̄tō; s̄ ex nālī pietate et sensualitate.
Quia dolor ḡ p̄uenit ex fomite cātur ex in-
ordinatōe viriū; qua aīa p̄turbat vt minus
videat v̄z et bonū. ḡ dolor n̄ fuit i brā ḡi-
ne. Ad illud Aug. d̄r. q̄ v̄ria ē inter sp̄m̄
et aīa; q̄lis inter rōnē et sensualitatē. Rō ḡ
se tenet ex p̄tē sp̄s. sensualitas ex p̄tē aīe. Nō
dixit aut̄ Aug. q̄ dubitatio p̄trahret sp̄m̄; s̄
aīa; s̄ ē sensualitatis nāz. Nūq̄ aut̄ rōnalez
p̄tē ḡis dubitatio infidelitatis tetigit. q̄a
i fide nūq̄ dubitauit. imo discipul⁹ n̄ credē-
tib⁹ i passiōe sola in fide stetit. Intelligēda
aut̄ ē hec dubitatio pietat⁹ nālīs; n̄ hesitatio

infidelitatis. Vel p̄r d̄ci q̄ fuit dubitatio
admiratōis; q̄ solet q̄n̄ q̄ h̄re ortū ex cōside-
ratōe rei stupēde. Mouebat. n. brā ḡo stu-
pore admiratōis cū vidēt filii suū; q̄ firmi-
ter credidit deū talē patiētē. c̄ modi cōside-
rationē solet associare quedā dubitatio vt
poss; cogitat. ē ne iste fili⁹ me⁹ sic pati n̄ dō

Consequenter ḡrif
de sc̄
ficatiōe brē ḡis i cōceptu saluato-
ris. et i hūc modū. **P** an n̄cīa fuerit sc̄fi-
catio z̄. **P** a quo fuerit sc̄ficata. **P** per
quid fuerit sanctificata.

Ad primum procedi

tur sic. Prima sc̄ficatio; quā hūit brā ḡo in
vtero abstulit oēs culpā ab ea. Abstulit etiā
fomitē p̄m̄. Relinḡ igit q̄ p̄ p̄mā sc̄fica-
tionē nihil remāsit i uirgine purificandū. ḡ
n̄ fuit alia sc̄ficatio n̄cīa. q̄a iutilis eēt. **S**
sc̄ficata et purificata fuerit a culpa originali
et a fomite p̄ p̄. **D**. d̄cētē. Copiosior grā sc̄-
ficatōis i ipsa; descēdit; q̄ n̄ solū ei; ortū sc̄-
ficauit. s̄ ab oī peccato deinceps custodiuit
imūnē. ḡ n̄ indigebat alia sc̄ficatiōe. **I**te
ē sc̄ficatio cois; q̄ ē p̄ sac̄m. et est sc̄ficatio
sp̄alis; q̄ ē p̄ grā; sp̄s. s̄. et hec fuit i ḡo b̄. et
ḡere. et sp̄alissima fuit i brā ḡine; et p̄ grā;
sp̄alissima. Hoc. n. op̄z d̄cēt cū copiosior fue-
rit. Maior ḡ ē grā sc̄ficatōis i uirgine q̄ in
aliis. et grā sc̄ficatōis sp̄alis q̄ grā sc̄fica-
tōis cois. Sed grā sc̄ficatōis cois remouet
culpā; remanet t̄n̄ fomes et p̄nitas ad peccā-
dū; sicut p̄ i baptizat; et b̄ cū quadā ineuira-
bilitate peccādi. Plus ḡ d̄r de uirtute sc̄fi-
catōis sp̄ali. ḡ ipsa remouet culpā originālē
et fomitē vel p̄nitatē ad peccādū; s̄ n̄ p̄nita-
tē ad quodlibet p̄m̄; s̄ ad p̄m̄ mortale; sic
credidit fuisse i ḡo. et ḡere. **S**; grā sc̄ficatōis
i uirgine abūdat v̄l istas. ḡ brā uirgo ita
sc̄ficata fuit i vtero; vt remouēt culpa ori-
ginalis et fomes sine p̄nitas ad culpā n̄ solū
mortale; s̄ etiā venialem. ḡ nihil remāsit i ea
purgādū. **A**d opp̄. sic h̄r vi. 3. tertii libri
inīaz iux̄ sc̄oz attestatiōe. Caro assumpta
a verbo p̄us p̄tō obnoxia fuit; sic reliḡ ḡis
caro. s̄ sp̄s. s̄. opatōe ita mūdāta ut ab oī cō-
tagiōe p̄tē imūnis vniret verbo. Mariā ḡ
sp̄s. s̄. i ea p̄ueniēs a p̄tō p̄sus mūdāuit et a
fomite p̄tē etiā liberāuit. ḡ i digebat z̄ pur-
gatōe i cōceptōe filii sui. **I**te h̄c d̄cēt Dugo
catholice veritatis diffinitio ē. q̄ fili⁹ dei de

carne obnoxia p̄t̄i carnē assumpit liberatā
a p̄t̄o: et tūc liberata q̄n̄ mūdāta. et tūc mū
data q̄n̄ assumpta. q̄ caro h̄ginis añ filii sui
ceptōez fuit imūda et indigēs purgatione
¶ Itē sic h̄t̄ a Jo. Dam. i. 3. li. p̄ d̄sensuz b̄t̄e
h̄gis sp̄s. f. su p̄uenit ī ipsā f̄ b̄t̄ū d̄n̄i: qd̄ d̄i
xit angel⁹ purgās ipsā. q̄ ad h̄c erat aliqua
labes in ipsā p̄ p̄mā sc̄ificatōez purgāda.

¶ Solo. d̄b. q̄ caro b̄t̄e h̄gis duplicem h̄uit
ordinē. unū. f. ad suā brā; aīaz. et sic cōsidera
tur ī se n̄ p̄ op̄atōez ad aliā carnē. aliū h̄uit
ordinē ad nā; f̄ quā ipsa poterat esse p̄n̄
alteri⁹ carnis p̄ gn̄ationē. s. q̄ ex ipsa posset
alia caro desc̄idi p̄ gn̄atōez: sicut ē de carne
hoīs: q̄a p̄t̄ ī se cōsiderari n̄ in quātū ē p̄n̄
ad aliā carnē: q̄ p̄t̄ ab ipsa desc̄idi p̄ gn̄atio
nē. Loquēdo q̄ de carne h̄gis utroq; mō d̄b̄
ē q̄ ipsa fuit sc̄ificata. f. ī p̄ sc̄ificatōe fuit
caro ei⁹ sc̄ificata: f̄ q̄ cōsiderat̄ ī se ī op̄atōe
ad suā aīaz. s. f̄ q̄ ē caro singularis p̄. Un̄
quātū ad p̄mā sc̄ificata ē ī p̄ sc̄ificatōe.

¶ In 2^a h̄o sc̄ificatōe fuit sc̄ificata in quātū
potuit ee p̄n̄ ad carnē aliā. et sic fuit sc̄ifi
cata in quātū respiciēbat nā; et h̄ vt̄ de ipsa
accipet̄ caro vniēda h̄o sine p̄t̄o. q̄a f̄ illā
duplicē op̄atōez vel cōsideratōez carnis n̄re
ē duplex imparitas. Quia igit̄ solū quātū;
ad se ipsa; fuit sc̄ificata ī p̄ sc̄ificatōe. qd̄
nec̄ia fuit 2^a. et illa p̄ sc̄ificatio remouit ab
ea oē qd̄ poterat ee inclinatiū ad peccatū;
et ad mot⁹ carnales: q̄ serpunt ī carne velut
serpētes: et tāta fuit illa sc̄ificatio vt̄ etiam
extrēdēt ad alios: et q̄ extinguet̄ oēs occupā;
carnalē ī alio. et p̄pter h̄ vt̄ cedr⁹ eccl̄i. 24. et
q̄i cedr⁹ zc̄. Quia sic cedr⁹ interfic̄ serpētes
odoro suo. ita sc̄ificatio ei⁹ irradiabat ī aliis
et ī eis extinguebat oēs mot⁹ occupā carna
les ī carne serpētes. Et silf̄ op̄af̄ mirre eccl̄i.
24. Ego sic mirra electa zc̄. q̄a sic mirra inter
ficiat̄ h̄mes: ita ei⁹ sc̄itas interfic̄iebat h̄mes. i.
occupāas carnales. vñ etiā dicunt infideles.
Cum Maria pulcherrima fuerit: a nullo t̄n̄
vn̄ q̄ potuit cōcupisci. et h̄ erat q̄a h̄tus sue
castitat̄ et sc̄itat̄ extinguebat oēm motū car
nalē ī aliis aspiciētib⁹ ipsa; et h̄c p̄rogati
uā h̄uit p̄ oib⁹ sc̄ificat̄ et h̄gib⁹. q̄a sc̄it̄as ea
rū n̄ extinguebat mot⁹ nec occupāas ī aliis:
nec trāffūdebat ad alios. Sic p̄ ad qd̄ sc̄ifi
catio 2^a fuit nec̄ia. q̄a p̄ p̄mā erat sc̄ificata
plenissime ī se q̄tū ad p̄sonā. p̄ secundā fuit
sc̄ificata vt̄ poterat ee p̄ nā; p̄n̄ ad carne;
aliā p̄ dec̄isionē a carne sua. ¶ Ad p̄mā aut̄

rōne; d̄b. q̄ fomes corrupit p̄sonā: et corrup
pit nā; In quātū aut̄ corrupit p̄sonā: sic fuit
ext̄it⁹ fomes ī p̄ sc̄ificatōe. S; n̄ in quātū;
corrupit nā; et p̄pter h̄ nec̄ia fuit sc̄ificatō
2^a ī qua tollēt̄ fomes in quātū corrupit nā;
Et ī illa sc̄ificatōe excessit Jo. et Jere. q̄a ma
gis et copios⁹ sc̄ificat̄ ī se q̄ ali. Illi etiā alio
mō n̄ erāt sc̄ificati q̄ ī se ipsis.

Consequenter ^{q̄riē}
^{a q̄}
sc̄ificata fuerit. Et q̄runē tria. ¶ 1^a
vtrū sc̄ificata fuerit a culpa ī ceptōe filii
dei. ¶ 2^a vtrū a potētia peccādi. ¶ 3^a vtrū
a reatu carentie v̄sionis.

Ad primum sic obf̄. ¶ anser
ref̄ p̄m ab ipsa p̄
istā sc̄ificatōez p̄; Luce. i. Sp̄s. f. sup̄ueniet ī
te zc̄. Solo. d̄b. Sup̄ueniet̄ sp̄s. f. ī h̄ginē mēre
ipsi⁹ ab oī sordē uitioz castificauit. S; n̄ fuit
facta 2^a sc̄ificatio. q̄ 2^a sc̄ificatio abstulit a
brā h̄gine sordes uitioz. q̄ et p̄m. ¶ Item
Aug. i. li. de p̄fectōe iusticie hoīs ee sine p̄t̄o
de solo vnigenito ī hac vita ē vidtū. ¶ Itē;
Aug. i. eodē. Ap̄ls cū m̄stros eligēt ordinā
dos nō ait. Si q̄s sine p̄t̄o ē: qd̄ inueniri nō
p̄t̄. S; ait. si q̄s sine crimine est. qd̄ inueniri
p̄t̄. Ex his vt̄ q̄ brā h̄go etiā p̄ ceptōem
n̄ fuerit sine p̄t̄o. ¶ Conf̄. B. Decuit reginā
h̄ginū absq; oī p̄t̄o ducē vitā; et logf̄ post
p̄mā sc̄ificatōez; q̄ añ sedam sc̄ificatōez erat
imūnis a p̄t̄o. q̄ 2^a sc̄ificatio nullū abstulit
p̄m ab ipsa. ¶ Itē Aug. i. li. d̄ baptismo par
uuloz. Sola medicina parere n̄o vulnēri
potuit: q̄ n̄ ex p̄t̄i vulnere germen pie plis
emisit. S; ipsa emisit piā. plē ex carne. Relin
q̄e igit̄ q̄ ī carne n̄ erat vuln⁹ p̄t̄i. q̄ n̄ fuit
2^a sc̄ificata a p̄t̄o: cū n̄ h̄eret p̄m. ¶ Item
Aug⁹. Inde sc̄im⁹: q̄ grē sit plus collatū ad
vincēdū ex oī parte p̄m: q̄ accipe et parere
meruit: quē cōstat nullū h̄uisse p̄m hac ex
cepta oēs sc̄i d̄n̄. i. Jo. i. Si dixerim⁹ q̄ p̄m
n̄ h̄em⁹ nos ip̄os seducim⁹ zc̄. ¶ Rē f̄ quof
dam d̄b̄ distinguēdo. q̄ p̄m aliqñ d̄f̄ pena
p̄t̄i. ro. 8. De p̄t̄o d̄n̄ant p̄t̄ā ī carne. Al̄n̄
d̄f̄ p̄m fomes p̄t̄i f̄ q̄ d̄f̄ ro. 7. S; qd̄ nolo
facio illō. nō opoz illō: f̄ qd̄ h̄tat ī me p̄m
Et itēz. p̄m occōne p̄mādatū zc̄. Aliqñ h̄o
d̄f̄ p̄m reat⁹ ipsi⁹ p̄t̄i. Ro. 6. Qui mortuus
ē p̄t̄o iustificat⁹ ē a p̄t̄o. Sc̄dm̄ h̄ r̄ndēdū
ē. si p̄m dicat̄ pena p̄t̄i d̄b̄ ē. q̄ caro h̄ginis
añ ceptōem filii fuit obnoxia p̄t̄o: et forte
p̄ ceptōez. et dico obnoxietatē et nec̄itatē

ad sustinēdū penam p̄m̄ sic corpales n̄cēta
tes ⁊ mortē. Si h̄o p̄m̄ dicatreat⁹ p̄m̄: quē
reatū br̄is Anf. v̄ic̄ carentiā debire iusticie
sive maculā. Hoc mō nec caro ipsius nec aīa
fuit obnoxia p̄tō a statu p̄scificatōis. Si h̄o
p̄m̄ dicat fomes p̄m̄ v̄d. q̄ fomes dupl̄r cō
siderat⁹ vel op̄at⁹ ad plonā vel ad nām. Im
q̄ viciat p̄sonā: n̄ fuit obnoxia p̄tō p̄p̄ā s̄ā
ctificatiōe. s̄ q̄ op̄at⁹ ad nām n̄ fuit obno
xia p̄tō p̄ secundā. Sed al̄r p̄tō vici: ⁊ forte
meli⁹ q̄ differt p̄m̄ ⁊ vitiū. Nā p̄m̄ vici
culpā. vitiū h̄o n̄ v̄ic̄ culpā: s̄ illud q̄d segf
ex culpa. s. penā. Nō vult ḡ glo. sup̄dicta vi
cere q̄ tūc fuerit liberata a p̄tō p̄ illā sc̄ifi
cationsē secundā: cū n̄ h̄er̄et p̄m̄: s̄ fuit libe
rata a sordib⁹ vitioꝝ. i. ab illis difficultatib⁹
quas h̄ebat ad tendēdū i bonū: q̄ difficulta
tes viciū corrupciones potētiaꝝ aīe sive vi
tia potētiaꝝ: q̄a sunt obambulatōes eaz. et
ab his sordib⁹ fuit liberata: ita vt sine diffi
cultate p̄m̄p̄ra fuit ad oē bonū diligēdū et
v̄ez v̄iscer n̄cēdū. Est etiā al̄r v̄d. Supposito
q̄ fuerit sc̄ificata i p̄scificatiōe ab istis vici
cultatib⁹: qm̄ d̄r res tūc fieri cum inotescit.
Sensu ḡ illi glo. vel auctoritatē s̄ps. s. zc. ca
stificauit. i. castā oñdit. s. qm̄ cepit filii suū
q̄ aliqua alia res nō ita h̄n̄ p̄baret istā casti
ficatiōe: sic ceptio filii dei. Nō vult ḡ dicē.
q̄ p̄us n̄ esset castificata a sorde vitioꝝ. s̄ q̄
tūc castitas ei⁹ manifesti⁹ appuit: qm̄ filium
suū cepit.

Cōsequenter queri

tur vtrū fuerit sc̄ificata br̄a h̄go a potētia
peccādi. et oñdit q̄ n̄. Triplex. n. distinguit
stat⁹. s. stat⁹ inocētie. stat⁹ n̄ lapsē. ⁊ status
glorie. ¶ In statu inocētie ē potētia ad pec
cādū ⁊ ad n̄ peccādū. In statu n̄ lapsē ē ne
cēssitas ad peccādū. In statu gl̄ie n̄ ē poten
tia peccādi. In duplici ḡ statu ē potētia pec
cādi. i. solo autē statu glorie nō est poten
tia peccādi. Si ḡ gl̄iosa h̄go p̄ secundā sc̄ifi
cationsē: i. ceptōe filii sui n̄ erat adhuc i sta
tu gl̄ie: p̄ q̄ adhuc h̄ebat potētia peccādi
vel ad peccādū. ḡ i z̄ sc̄ificatiōe n̄ fuit abla
ta potētia peccādi ab ea. ¶ Itē apl̄s ad ro.
s. Stipēdia p̄m̄ mors. S; i br̄a h̄gine remā
sit potētia moriēdi p̄ secundā sc̄ificatiōe. ḡ
⁊ potētia peccādi. ¶ Cōf. Aug. i li. de gr̄a ⁊
nā v̄ic̄. In de sc̄im⁹ q̄ ei gr̄e pl̄it collatū ad
v̄icēdū ex oī pte p̄m̄: q̄ cepe ⁊ parere po
tuit: quē cōstat nullū h̄uisse p̄m̄. Si ḡ ex ple

nitudine gr̄e data ē marie p̄tas ad n̄cēdū
ex oī pte p̄m̄: et h̄ i ceptōe filii. ḡ i ipsa n̄
remāsit potētia ad peccādū. ¶ Itē duplex ē
p̄m̄. s. ueniale ⁊ mortale. S; i ē potētia ad
peccādū mortale ⁊ ueniale. S; mīma gr̄a au
fert p̄m̄ mortale. v̄n̄ mīma gr̄a nō op̄at⁹
secū mortale. gr̄a h̄o p̄fecta aufert p̄m̄ ve
niale: nec ip̄m v̄llo mō secū patit. v̄n̄ cū p̄fe
cta gr̄a nō p̄t̄ morari p̄m̄ mortale: nec ali
q̄d veniale. ḡ cū p̄fectissima gr̄a n̄ remane
bit potētia ad peccādū. Si ḡ postq̄ h̄go ce
pit filii in ipsa fuit sūma plenitudo gr̄e. v̄n̄
dixit angelus. Ave gr̄a plena. ḡ z̄ sc̄ificatio
ei⁹ abstulit potētia ad peccādū. q̄a n̄ potuit
remanē cū gr̄a p̄fectissima. ¶ Solo v̄d. q̄ sic
i angelis cōfirmatis p̄ suā cōfirmatiōe: n̄ re
māsit potētia ad peccādū. ita i gl̄iosa h̄gine
p̄ sc̄ificatiōe illā quā h̄uit i ceptione filii
sui nō remāsit potētia ad peccādū. q̄a abla
ta fuit p̄ sc̄ificatiōe: illā quā h̄uit: cū dixit
angel⁹ Luce. i. Ave gr̄a plena. v̄n̄ plenitudo
gr̄e fuit gr̄a cōfirmatiōis i bonū. S; nōndū
q̄ potētia li. ar. v̄no mō cōsiderat⁹ put se h̄et
indifferēter ad peccādū ⁊ n̄ peccādū. Et h̄
mō cōsiderat⁹ q̄i indisposita ad h̄ vel ad illū
Alio mō cōsiderat⁹ cū dispositōe ad peccādū
Tertio mō cū dispositōe ad n̄ peccādū. ¶ 4.
mō cū n̄cēitate ad peccādū. 5. mō cū n̄cē
tate ad n̄ peccādū. Cōsiderat⁹ potētia liberi
arbitrii vt indisposita ⁊ vt disposita ⁊ vt
n̄cētas sic potētia m̄ p̄t̄ cōsiderari put nō
ē disposita ad aliquā formā: s̄ indifferēter se
h̄et ad oēs. Alio mō put ē disposita ad ali
q̄ formā. 3. mō put ē n̄cētas ad aliquā formā
Et tūc n̄ p̄t̄ eē sine illa. p̄ mō fuit potentia
liberi arbitrii i Adā i statu inocētie. s̄ n̄ dis
posita: s̄ indifferēter se h̄et ad peccādū vel
nō peccādū. v̄n̄ eccl̄. i. s. v̄. Reliq̄t eū d̄ns i
manu filii sui. i. li. ar. p̄t̄e. ¶ Dan. n. ibi vi
cit p̄t̄e li. ar. In regnatis p̄ sac̄; baptisimū
est potentia li. ar. cū dispositōe ad peccādū
q̄a ab ipsis n̄ aufert fomes q̄ ē dispositio in
clinās ad peccādū. In nō regnatis ē potētia
li. ar. cū n̄cēitate ad peccādū. v̄n̄ fomes i ill
n̄ solū ē vt dispositio ad peccādū. s̄ vt q̄dā
n̄cētas. In sc̄ificatiōe ē potētia disposita ad
n̄ peccādū: sicut i Jo. ⁊ Jere. i br̄a v̄irgine p̄
gr̄am sc̄ificatiōis ultime q̄ maxime sup̄abū
dat oib⁹ aliis sc̄ificatiōib⁹: q̄a ē p̄ plenitudi
nē gr̄e: potētia li. ar. N̄cētas ad n̄ peccā
dū: et sic p̄ illā sc̄ificatiōe n̄ h̄uit potētiam
peccādi. v̄n̄ Aug. Cum de peccatis agit: de

Maria nullā volo fieri mētionē. ¶ Ad p^o
aut obm̄ dō. q̄ n̄ posse peccare n̄ solū ptinēz
ad statū glorie: s̄ etiā ad statū pfecte grē: sic
ē i scō boīe p̄seuerate finalē q̄ mouit cū p̄se
uerātia i bonū: nō hēt potētiā peccādī. s̄ in
ultimo instāti. tñ nō ē i statu glie: s̄ ē i sta
tu plene grē. q̄ p̄seuerantia ē finalis status
plene grē. Cū ḡ brā ḡgo p^o scificatōez scōaz
eēt in statu plene grē. vñ dixit angel^o. Ave
grā plena. p̄ q̄ n̄ hūit potētiā ad peccādū.

¶ Ad aliud dō. q̄ ex corruptiōe originali ē
aliqd qd̄ ē pure p culpa. Quidā pure pena
quiddā mediū: sic fomes; ḡ ē i nobis disposi
tio ad peccādū. dico ḡ q̄ i ḡgine n̄ remāsit
culpa p^o secūdā scificatōez: nec dispositio
ad clpā. s̄ fomes. s̄ solū illō: qd̄ ē pure pena
.s. q̄ ipsa fuit mortalis p^o secūdā scificatōez
et hāc etiā penā accepit fili^o ei^o x̄ps uolūtariē
vñ q̄ pure pena ista n̄ fuit ordinās ad clpā
s̄ ad maiorē glā sup Job. 4. Est pena ordi
nās ad clpā ⁊ ad glā. ⁊ ita n̄ remāsit i ea pe
na put ad culpā: s̄ put ad maiorē glā. Ap̄s
autē; loq̄ i n̄ scificatū i qd̄ fomes remanet.

Consequenter queri

tur utrū i brā ḡgine p^o secūdā scificatiōem
remāsit reat^o. s̄ carētiē visiōis. et vñ q̄ n̄. q̄
originali p̄tō debet carētiē visiōis dei. Sed
ab ipsa ḡgine remotū fuit p̄tō originale: cū
sequela sua i z^o scificatōe. ḡ p̄ illā n̄ remāsit
i ea reat^o carētiē visiōis dei. ¶ Cōf. posito
q̄ x̄ps n̄ morēt: adhuc n̄ remouēt rumphea
sine interclusio ad brām visiōis. ḡ si brā ḡgo
morēt añ q̄ x̄ps eēt passus: interclusio inter
ipsā ⁊ brāz uisionē eēt. ḡ n̄ euolaret ad glā
ḡ i ipsa remāsit reat^o illi^o p^o secūdā scificati
ōis. ¶ Solo dō q̄ sic duo sunt q̄ phibēt vi
sionē. s̄ defect^o visus ut cecitas: ⁊ defect^o lu
minis. s̄ sunt duo que phibent uisionē dei
eternā. p̄uās uisionē: ⁊ phibēs lumē. Uisio
nē p̄uās fuit culpa originalis i singulis p̄so
nis. Phibēs aut lumē fuit ipsa rūphea q̄ ē
ex reatu n^o būane generali manēs i n̄sa. P̄tū
mū phibet uisionē eternā i b̄itu. z^o i actu i
n̄ circūcisiōis. ḡ fuit carētiē visiōis ⁊ quātum
ad defectū visus ⁊ quātū ad defectū lūis: ḡ
tpe circūcisiōis n̄ fuerūt circūcisi. In circū
cisiōis aut sic i Abraā ⁊ sc̄is p̄rib^o fuit carētiē
uisiōis quātū ad defectū lūis reat^o vñ būa
ne n^o: ḡ designat p rūphea: ḡ solū potuit re
moueri p passionē x̄pi. In ḡgine ḡ p grāz da
tā i scificatōe remouebat ḡqd̄ debebat re

moueri: qd̄ erat ptinēs ad cecitatē p^o: s̄ n̄ qd̄
ptinebat ad reatū n^o. ex quo ē defect^o lūis. iō
q̄ brā ḡgo n̄ euolaret añ passionē si morēt.
S̄ n̄ fac defect^o ex pre ipsi^o vidētis. S̄ q̄ sc̄i
ficatio n̄ remouet tenebrā n^o. s̄ rūphea: ḡ est
phibēs exteri^o. qd̄ solū tollit p passionē x̄pi.

Consequenter querit per
quē fuerit
brā ḡgo scificata. Et dicit archāgel^o Sabriel
Luce. i. Sp̄s. s̄. in pueniet i te. ⁊ h̄. al. ob. ti. n̄
Jo. dam. Sp̄s. s̄. in pueniēs i eā purganit eā.
¶ Itē dicit Hugo. q̄ i corde ei^o amor sp̄s sc̄i
singulariter ardebat. iō i carne ip̄s amor
sp̄s. s̄. mirabilia faciebat. s̄. i creat^o. Sc̄ifica
nit ḡ eā sp̄s. s̄. ¶ Cōf. Uides q̄ p creaturā
fuit sc̄ificata. s̄ p angelū ḡ uenit ad ipsam
q̄ sic dicit Dionys^o: triplex ē act^o angeli. s̄. p̄fi
cere. illustrare purgare. ¶ Ad illustratōez; seq̄
purgatio. n̄ n̄ illustrat qn purget. S̄ angel^o
Sabriel missus ad Mariā i plāz illustrauit. q̄
ḡgo recepit lumē cognitōis ab angelo. cum
ipse dixit. Sp̄s. s̄. in pueniet i te. ḡ Sabriel
angel^o purganit ipsā. ḡ purgata fuit p ange
lū. ¶ Solo dō. q̄ duplex ē purgatio. Quedā
ē purgatio a p̄tō ⁊ secula p̄tū: ⁊ h̄ solū fit p
bratē increatā: et ē solū dei. 43. 3sa. Ego suz
ipse ḡ deleo iniquitates p̄pter me. Et ad he. i.
purgatōez; p̄tō ⁊ facies. S̄ i purgatio seq̄
le p̄tū ē a solo deo. et s̄ h̄ purgata fuit brā
ḡgo effectiue p sp̄z sc̄m. ¶ Est alia purgatio
q̄ ē quātū ad defectū cognitōis. s̄. qn purga
tur intellectu^o ab eo qd̄ nescit. Et talis purga
tio h̄ fieri p angelos. q̄ oēs angeli sūt ma
nifestatores: ut dicit Dio^o. et i h̄ q̄ manifestā
tes sunt purgatores. Hac purgatōe q̄ ē ab
ignoratiā fuit brā ḡgo purgata p angelum
qn purganit eā ab ignoratiā: qua nesciebat
quō acciperet filiū dei: cū dicit. quō fiet istud.
qm̄ uiz n̄ cognosco. Et dixit angel^o. Spirit^o
sanctus superueniet in te. zc.

Consequenter querit de san
ctitate cepti
ōnis ex parte cepti. circa qd̄ querit de carne
x̄pi utrū añ ceptionē fuerit obnoxia p̄tō.
Et s̄ h̄ monēt qd̄: utrū x̄ps decimat^o sit in
Abraā sic dicit ap̄s de leui ad he. 7. cum deci
matio debet rōne p̄tū. ¶ Ad h̄ obf h̄ mō.
Illa decimatio aut fuit s̄ carnē. aut s̄ aīaz
Nō s̄ aīaz. qm̄ Leui i Abraā n̄ fuit s̄m aīaz
ḡ s̄m carnē. S̄ tā x̄ps q̄ Leui fuit i Abraāz
s̄m carnē indistincte. ḡ tā x̄ps q̄ Leui fuit de
cimat^o. Nulla. n. erat d̄tia carnis Abraē ad

carnē Leui: 7 ad carnē xpi. ¶ Itē q̄a oēs fui
m^o i lūbis Āde. q̄n̄ peccauit: oēs peccan̄m^o
i Ādā. ḡ pari rōe. q̄a oēs leuite fuerūt i lum
bis Abrae: oēs decimati sūt i Abraā. ḡ pari
rōe xpi: cū fuerit i lumbis Abrae: decimat^o
ē in Abraā. ¶ Itē tota caro b̄tē x̄ḡis fuit in
lumbis Abrae decimata. ḡ q̄l̄ ei^o pars. Sed
caro xpi: fuit pars. ḡ fuit decimata. ¶ Itē
tota massa humani generis fuit corrupta in
adā: 7 indigēs curatōe. S; caro xpi fuit de
massa humani generis. ḡ indiguit curatōe
ḡ 7 decimatione: q̄a sic dicit Aug. decimabaf
q̄d curabaf. ¶ Itē xps fuit circūcisus 7 al
tari oblat^o: l; n̄ būerit p̄m̄ originale: quare
n̄ silf decimat^o. ¶ Conf̄ ē auctoritas apli ad
heb. 7. ubi p̄bat q̄ sacerdotiū xpi: q̄d ē fm̄ or
dinē Melchisedech: mai^o ē sacerdotio Leui
q̄a Leui decimat^o fuit: q̄n̄ abraam decimas
dedit Melch. S̄n̄. i. 4. 7 dicit apls: q̄ dignior
ē q̄ accipit decimas: q̄ q̄ dat. ḡ Melch. fuit
dignior abraā. ¶ Itē dignior ē q̄ b̄ndict^o: q̄ q̄
b̄ndict^o. S; Melch. b̄ndixit abrae. sic d̄r gn̄
i. 4. et toti posteritati. ḡ dignior fuit tota po
steritate Abrae. ḡ 7 dignior Leui. ḡ ē digni^o
sacerdotiū xpi: q̄d ē f^o ordinē Melch. sacer
dotio leuitico. Relinq̄igit q̄ xps n̄ ē deci
mat^o i abraā sic Leui. ¶ Itē decimatio d̄ba
tur rōne culpe originalis: p̄ quā erat amissa
decima dragma q̄ fuerat p̄dita Luce. i. c. s. ge
nus humanū. Si ḡ culpa originalis nullū re
spectū h; ad carnē xpi: nullo mō pōt dici de
cimata. ¶ Itē obf̄ cōtra rōnē apli: quia n̄ v̄r
uale: quēadmodū n̄ ualet si oēs papa est in
lumbis patris sui: et p̄ su^o det decimas ali
cui sacerdoti: p̄ p̄ter b̄ sacerdos sit digni
or d̄no papa. ḡ pari rōne n̄ seq̄t q̄ leui sit di
gnior Melch. ¶ Itē dicit Aug. Q̄d decima
baf curabaf. S; null^o fuit curat^o i abraā: q̄a
tam abraā q̄ sua posteritas descēdebat ad
lumbū vsq; ad xpm̄. ḡ null^o decimabatur in
abraā. ḡ nec leui. ¶ Itē si oblo decimaz tūc
diminuebat occupāz. ḡ 7 mō d; diminuerē
Si ḡ mō n̄ diminuit: nec tūc. ḡ nihil profuit
eē decimatū quo ad remediū originalis.
¶ Itē erāt ne oēs b̄ndicti i Abraam: sic deci
mat^o. eadē. n. v̄r rō. p̄terea cū i b̄ndictio
ne 7 decimatione Melch. diminuerē original
occupā. S; b̄ n̄ erat nisi p̄ter collatōe; grē
grā aut n̄ ē nisi i aīa. ḡ cū aīa n̄ sit ex̄ duce:
nihil ē v̄stū leui b̄ndict^o: fuisse i abraā. Nulle
ḡ sūt rōes apli. ¶ R^o f^o optōne q̄m̄ dā: quā
ponit Aug. de scō vic. i. l. de sacris. Quidā

putant carnē illā q̄ accepta ē a xbo ab inītō
i p̄ parere: q̄n̄ tota massa p̄ p̄m̄ ē corrupta:
a dragione corruptōis p̄tī imūne fuisse cu
stoditā. Aiūt. n. q̄illa ps n^o s̄b p̄tō eē n̄ de
buit: p̄ quā ip̄a humana nā a p̄tō liberāda
fuit. ¶ Ad p̄bandā q̄ extimatiōe; suā ad
ducūt rōnē apli: q̄ cū nouum sacerdotiū ve
teri p̄ferēdū asserēt. Melch. ḡ t̄p̄p̄ xpi aut
nouī sacerdotiū vicē gerebat: ab abraā deci
mas accepisse oñdit. Quō aut Leui: qui f^o
carnē i lumbis patris tūc fuit: decimat^o est
et xps q̄ fm̄ carnē ibidē fuit decimat^o nō ē.
nullā cam posse inueniri putāt. nisi q̄a caro
Leui cū culpa ibi fuit. Caro xpi sine culpa
fuit. sic nāq; Leui i lumbis abrae decimatus
ē. q̄a nām 7 culpā ibi būit. et q̄a nām 7 cul
pam inde acceptur^o fuit. xps aut decimatus
n̄ ē. p̄terea q̄ inde solū nām acceptur^o erat
7 culpā ibi n̄ būit. S; q̄a caro leui 7 caro xpi
i abraā n̄ erat actū s̄ potētia: p̄terea nō v̄r
aliqua rō dici ut dicat caro a p̄tō a p̄ncipio
fuisse custoditā. Propter b̄ d̄r f^o gl. ad he.
7. Q̄ duo sunt i seic. corpulēta s̄ba. 7 inuisi
bilis rō. 7ō eē i lūbis abrae d̄r dupl̄r māl̄. f.
f^o corpulēta s̄ba; 7 f^o inuisibile rōne: 7 q̄dē
ē rō p̄pagationis cū libidine. Omnes ḡ p̄ter
xpm̄ fuerūt in lumbis abrae v̄troq; mō. xps
aut t̄m̄ō māl̄: q̄a corpulēta s̄ba; de carne
b̄tē x̄ḡis sumpfit. Rō aut oceptōis n̄ a viri
li seic: s̄ desup̄ venit. Et iō oēs p̄ter xpm̄ de
cimari debuerūt. q̄a erant obligati: n̄ t̄m̄ q̄a
ibi erāt māl̄. s̄ q̄a ibi erant f^o seicāle rōne;.
Et p̄ b̄ p̄ solo ad obm̄ p̄. ¶ Ad 2^o d̄r d̄r. q̄
caro xpi eē i lūbis v̄r duob^o modis. f^o actū:
et f^o potētia. f^o actū nec caro Leui nec caro
xpi fuit i lumbis abrae. ¶ Itē f^o potētia
dupl̄r. aut v̄r fieri possit. aut n̄ fiat. sic dicit
Aug. Q̄m̄ i costa erat v̄r possit fieri māl̄: s̄
n̄ b̄n̄ fieret. Uñ possit fieri dicit mālē cāz. v̄r
fiat dicit actiua seu formalē. Scdm̄ b̄ ḡ d̄r. q̄
ceteri hoīes a xpo fuerūt i lumbis abrae in
potētia fm̄ v̄trūq; modū. xps xō n̄ nisi f̄ p̄^o
Obligari aut p̄tō ē eo q̄ sunt in lumbis fm̄
potētia actiua q̄ debet solū seicāli rōne: q̄ fm̄
legē carnalis occupat oēs ḡnat. et ideo deci
mabiles. ¶ Ad 3^o q̄d obf̄ de carne x̄ḡis d̄r
q̄ refert dicit carnē i abraā fm̄ q̄ ē i potētia
ad carnē x̄ḡis. et fm̄ q̄ ē i potētia ad carnē
xpi. Nā put ē i potētia ad carnē x̄ḡis: sic ē
educēda fm̄ potētia mālē 7 rōnē p̄pagatio
nis cū libidine. et iō decimabilis. Sed; xō q̄
i potētia ad carnē xpi: sic solū ponit potētia

mālis: q̄ educōda ē ī actu p opatōe; sp̄s. s. et
 iō n̄ decimabil. tota ḡ caro ḡginis erat deci
 mabil. s̄ n̄ tota caro ḡginis vt ī potētia ad
 carnē xp̄i. Eod̄ mō r̄ndef. ad q̄rtū qd̄ obr̄
 q̄ tota massa hūani generis fuit corrupta ī
 Adā. ¶ **A** 5^o qd̄ obr̄ de circūcisōe dō. q̄ n̄
 ē s̄le de circūcisōe et decimatōe. q̄a decima
 tio fiebat rōne n̄: n̄ rōne p̄. Nō. n. ī lambis
 Abrae decimabāt hoīes ī actu exītes. Circū
 cisio hō et oblatio fiebat rōne p̄: nec fuit rō
 circūcisōis xp̄i p̄pter se vel p̄pter culpā ori
 ginalē: s̄ p̄pter nos. et ad oñdedū penalita
 tē assumptā. ¶ Ad illō aut̄ qd̄ obr̄ cō rōne
 aplū dō. q̄ rō p̄cedit supposita p̄positione q̄
 abraā fuit dignior oī sua posteritate: et hāc
 suppositio in x̄ opōm iudeorū. cōseq̄ igit̄ h̄ sup
 positio. q̄ si abraā ē dignior: Melch. ī q̄ figu
 ras sacerdotiū xp̄i. et abraā ē dignior: Leui et
 sua posteritate. ḡ Melch. est dignior: Leui et
 sacerdotiū ei⁹: et ita sacerdotiū xp̄i. ¶ Ad
 illō qd̄ obr̄ 5^o auctoritate Aug. Nō decima
 bas nisi qd̄ curabas. s̄ quosdā exponit. deci
 mabas. i. ad reddēdā decimā obligabas. qd̄
 curabas. i. qd̄ curatōe indigebat. Sed alī et
 melī exponit. decimabas qd̄ curabas. q̄a in
 oblatione decimarū abrae curatio original mor
 bi p̄ xp̄m significabat. vñ siḡtio curatiōis
 erat ī oblatione abrae. s̄ effect⁹ erat p̄ fidē xp̄i.
 et iō n̄ p̄cedit oblatio. ¶ Ad illō qd̄ obr̄ q̄
 oblatio decimarū dimittebat occupā. dō
 q̄ h̄ n̄ erat ex st̄tute sua: s̄ ex st̄tute gr̄s fidei
 offerētū. vñ n̄ erat eis alligata gr̄a sic mō ī
 sacro baptisimi alligat̄ gr̄a p̄ xp̄m: cui⁹ st̄tute
 originalis occupā m̄nuif. tñ siḡtio dimittu
 tionis occupā original erat ī decima: sic dīc
 Dugo de scō Uic. In lege nālī primo data
 sunt sacra. decimatōes. sacrificia. et oblationes
 vt ī decimatione p̄dōz remissio. in sacrifi
 ciis mortificatio. in oblatione boni op̄is exhibitio
 siḡref. S; obscura fuit siḡtio ī sacro decima
 tionis: vbi hō de his q̄ possidebat p̄tē obtu
 lit. vt ad hūc modū qd̄ erat imp̄fectiōis sibi
 tribuēt. qd̄ ad bonitatē spectat: deo īputat;
 et h̄ sibi voluerūt. 9. p̄tes retēte. q̄a nouena
 ri⁹ signū imp̄fectionis ē a denario p̄fecto
 deficiens. ¶ Ad vltimū dō fm̄ Aug. q̄ oīa
 creata fuerūt fm̄ materiā vel fm̄ silitudinē
 Silī dō q̄ sunt filii abrae fm̄ carnē. et sunt
 filii abrae 5^o fidē. Illi sūt filii fm̄ mām. Illi
 sunt 5^o silitudinē: q̄a imitatores fidei abrae
 Dñdīctio igit̄ erat oīuz in abraā: q̄ erat filii
 eius p̄ fidē. i. imitatores fidei ei⁹. vñ ad ro.

.xi. Nō. n. qui fm̄ carnem sunt filii dei. s̄ qui
 filii p̄missionis extimant in semine zc. ¶ 3^o
 ro. 4. Signū accepit circūcisōis vt pater sit
 oīum credētū: nō his qui sunt ex circūcisō
 one: s̄ his q̄ sectant̄ vestigia fidei patris n̄ri
 abrae. De decimatōe aut̄ n̄ ē sic. q̄a decima
 tio ē p̄signatio faciēde liberatōis p̄ xp̄m: que
 quo ad sufficientiā respicit omnes: s̄ quo ad
 efficaciam: nō omnes: s̄ tñ electos. Nec ḡ est
 rō quare omnes decimabant: nō omnes h̄
 dicebāt. Et qd̄ obr̄ q̄ gr̄a nō ē ex̄ dace nec
 aīa dō. q̄ h̄ vna aīa n̄ sit ab altera: nec gr̄a
 trāsūdāt ab aīa ī aīa: vna tñ pōt h̄re silitu
 dinē. i. ex^o credēdi ab alia. et sic p̄ solo ad
 p̄dicta.

Deinde queritur de
 st̄tute dñici corp̄is. Ad qd̄ ang⁹ ī li. de fide ad
 Petri. firmissime tene et nullaten⁹ dubites
 nō carnē xp̄i sine d̄nitate ceptā in vtero
 virgīs p̄s q̄ suscipere a h̄bo. s̄ ip̄s h̄bū dñi
 sine carnis assumptione ceptū ipsāq̄ carnē
 h̄bi assumptione ceptā. Si ḡ ip̄m h̄bū assū
 p̄t corpus p̄fectū et formatū totalit̄. ḡ simul
 corpus fuit ceptū et formatū. ¶ 3^o ang⁹.
 ī li. de trini. Non ex vtero virgīs p̄s caro
 cepta ē: et postea deitas venit in carnē: sed
 mox vt h̄bū venit in vterū seruata p̄p̄rieta
 te nature p̄p̄e factū ē caro: et p̄fect⁹ hō ī ve
 ritate carnis et anime. ¶ Cont̄. ang⁹ sup̄ Jo.
 .2. Soluite templum. et s̄bdif. 46. annis edī
 ficatū ē tēplū zc. Dic numer⁹ p̄fectioni dñici
 corp̄is conuenit: quot dieb⁹ forma corp̄is
 humani p̄fici. et quo arguit q̄ p̄s fuit cō
 cepta caro xp̄i et formata q̄ h̄bo vnita: sic ē
 in aliis corp̄ib⁹ que p̄s accipiūt et formā
 q̄ anime infundantur. ¶ R̄. Non hoc dixit
 ang⁹. vt negaret quin caro illa esset cepta
 simul et formata et assumpta. sed quia mem
 broz distinctio in ipso momēto ceptiōis et
 vnionis adeo erat parua: vt humano visui
 vix posset sbici. In dieb⁹ aut̄ illis quos me
 morat est notabilis facta. Et nō q̄ dīc ang⁹.
 in li. 83. qōnū. De numero diez p̄fectionis
 corp̄is xp̄i ceptio humana sic d̄ p̄cedere
 et perfici vt p̄mis sex dieb⁹ q̄ lactis hēant
 silitudines. 9. dieb⁹ c̄uertit in sanguinē. de
 inde. 12. dieb⁹ solidet. 18. diebus formet vsq̄
 ad p̄fecta membra. deinde vsq̄ ad tempus
 partus in magnitudine augeat. 45. ḡ et uno
 addito: qd̄ sumā significat sit cōsumatio tē
 pli. ¶ Si multiplice⁹ hic numerus per sex: q̄

erat caput huius numeri sunt. 200. 7. 76. i. nouem menses 7 sex dies: qui computantur ab octavo Cal. aprilis: quo die conceptus dñs cre- dit: vsq; ad octauū Calen. ianuarii: quo die natus est. Non igitur absurde. 46. annis fabrica- tum est templū: quod corp⁹ ei⁹ significabat: ut quot anni fuerūt ī fabricatione templi: tot dies fuerūt ī fabricatōe corp⁹ dñici. 7 sic p̄ q̄ dñs hic numer⁹ p̄fectōi dñici corp⁹ ouēit.

Inquisito de his

que pertinent ad conceptionē: ingrēdū est de natiuitate filii dei in hunc modum.

Primo an diuina natura sit nata. **2^o** an due sint natiuitates filii dei. **3^o** an possint dici duo filii. **4^o** vtrum xp̄s sit filius ad- optiuus. **5^o** Quinto utrū vnicoce dicat filii⁹ dei 7 filii⁹ x̄ḡis. **Sexto** ad maiorē declara- tionē querit de filiatione s̄ adoptionē.

Primo igitur dubitat vtrū diuina natura sit nata de uirgine et videt q̄ sic. Idem est deus 7 diuina eētia. Cum igitur vere dicat. deus est nat⁹ de uirgine igitur vere dicet. diuina natura ē nata de uirgine.

Item diuina natura ē incarnata. S; incar- natio ordinat ad generationē. igitur diuina nā est genita. igitur nata. **Item** Aug⁹ dicit expresse diuina nām occipi 7 nasci de humana natura.

Conē. Si diuina natura est nata de virgi- ne. igitur diuina natura est filia virginis. quod est abusio dicere. **Item** omni cui ouenit eē na- tum ouenit esse ab alio. Si ergo diuine nature nullo modo ouenit esse ab alio: nec ei ouēit esse nat⁹: cū ipsa sit ens nō ab alio. **R^o** v̄d̄ pro regula q̄ nulla dictio significat p̄prietate p̄sonalē creatā: vel increatā ouenit di- uine essentie. Inde est q̄ sicut diuine essentie nō ouenit esse genitā vel generari. q̄a hec ē p̄prietas filii: que ponit esse ab alio 7 incre- ata: ita nō ouenit diuine essentie mitti vel na- sci. quia in hoc q̄ dico mitti 7 nasci: intelli- gitur esse ab alio. quod nullo modo cōuenit diuine essentie. **Ad** p̄mū igitur obiectū v̄d̄. q̄ nō est simile nec sequit. deus ē nat⁹. igitur diuina essentia est nata: quāuis hoc nomē de⁹ 7 di- uina essentia significet idem. tñ alio modo: quia diuina essentia significat essentia vt eētiam. i. in absolute ab omni relatione. Et ideo nō supponit p̄sonam: nec ei ouenit p̄- p̄rietas personalis. Hoc nomen igitur deus vt habet ē illam essentia: significat. et quia hoc ouenit persone hēre essentia diuinam. ideo B

nomen deus supponit personam: et ei ouēit p̄prietas personalis. quāuis igitur dicat de⁹ nat⁹ nō tñ dicet essentia nata. **Ad** 2^o v̄d̄ q̄ nō sequit incarnatio ordinat ad generationē. igitur cū diuina essentia sit incarnata est nata. nāz incarnatio essētie nō est ordinata ad genera- tionē essētie: sed ad generationē persone. et ideo nō sequit q̄ diuina essētia sit nata de vir- gine sed persona. **Ad** vltimū v̄d̄ q̄ aucto- ritates debet itelligi hoc modo: vt nō dicat natura occipi vel nasci: quātū est de se: s; hoc rōne persone. vñ sensus est. natura eterna nō posset occipi vel nasci zc. s; ē ille q̄ ē natura diuina. s. filius nō posset occipi sine susceptōe veritatis humane nature.

Consequenter querit an sint due natiuitates filii dei. Et arguit sic. Nūc eternitatis 7 nūc tēporis nō faciūt numez: quia eternitas cum tempore est. igitur nec faciūt bis. igitur cum xp̄s filius hoīs nat⁹ hē tēp̄e. xp̄s filii⁹ dei natus ē eternitate: nō ē dicere q̄ sit bis natus. **Item** bis dicē numez 7 interruptionē tēporis. igitur 7 discōtinnationē 7 distātia. Si igitur non potest poni distātia entis ī eternitate 7 entis ī tē- pore: cum simul sint: nō erit dicē bis natum xp̄m p̄pter eternam natiuitatē 7 temporālē.

R^o hec dictio bis dupliciter dicat. Quāz enim significat numerū tempoz. quāz ordē nem aliquoz se h̄ntium s̄m p̄us 7 posterius. Secūdū p̄mū modū hec dictio bis ponit in- terruptōez t̄p̄um vel vicissitudinē. et iō s̄m hūc modū nō esset dicere xp̄m bis genitum. Secūdū autem modū aliū ē dicere xp̄s bis genitum. quia per hoc notat ordo generati- onis temporalis ad eternā. et quia eternitas p̄or est tempore 7 nō temp⁹. ideo rōne natiui- tatis eterne 7 t̄p̄alis est dicere bis natum xp̄m 7 bis genitum.

Consequenter que

ritur an xp̄s possit dici duo filii. et videt q̄ sic. Quia cum filiiū esse dicat rōne natiuitatis et due sūt natiuitates xp̄i. igitur xp̄s est duo filii **Item** alia est s̄bstātia de qua genitus est filii⁹ x̄ḡis. alia de qua genitus est filii⁹ dei. igitur duo erūt filii: ex quo s̄bstātia liter sūt due ge- neratōes. **Item** ḡnans v̄d̄ ad genitū. Si igitur sunt duo ḡnantes 7 duo geniti. igitur duo filii **Item** p̄sona s̄sege nām. igitur si plures nature sūt ī xp̄o: 7 plures erūt p̄. q̄a multiplicato p̄oz multiplicabit quod s̄sequens ē ad illō

Si igitur generatio fin plures naturas necesse est plures personas esse generatas. igitur duo geniti personam. ergo Christus est duo geniti personam. **¶** Item sicut se habet quatuor ad unitatem et pluralitatem uniuersalem ad singulare. sic se habet natura ad rem nature. Si igitur pluriu uniuersaliu non est unum singulare vel particulare. igitur nec pluriu naturarum erit una res nature. igitur nec una persona. Sed Christus est genitus quantum ad duas naturas. igitur non est una persona. igitur est duo filii. **¶** Ratione dicitur quod generatio non solum comparatur ad natum: sed ad illud ex quo est generatio. et ideo quantumuis non multiplicet natum non multiplicat generatio vel naturas ex parte eius: ex quo est generatio. Et ideo non sequitur due generationes vel due naturas. igitur duo filii vel duo nati: quemadmodum non sequitur. due datioes igitur duo data. cum omnis dat seruo aliquid ad tempus: et postmodum dat ei ad perpetuitatem. sicut etiam non sequitur. due factioes. ergo duo facta: sicut cum aliquis facit imaginem et postea deaurat eam: sed bene sequitur. ergo factum dupliciter. Et per hoc patet ratio ad primum. **¶** Ad 2^o dicitur quod non sequitur. due sunt substantie: ex quibus est generatio. ergo duo filii. quia unitas filiationis non est respectu eius ex quo est generatio: sed eius cuius est. hoc est ratione quod generat. Et quia generatio ista est unius hypostasis sine persone. ideo una est filiatio et unus est filius. **¶** Ad tertium dicitur quod non sequitur. due generantur. igitur duo geniti. Nam aliquid unum et idem potest referri duobus differentibus fin differente habitu dinem: nec ex hac re dicitur sequitur ipsum esse duo. Ita unus et idem filius se habet relative ad patrem per generationem: dinam: et ad matrem per generationem humanam: nec erit diuersa filiatio: sed est filiatio respectu diuersorum. Similiter nec erit duo filii. quia filiatio dicitur per generationem sine relatione persone. **¶** Ad illud quod obicitur ultimo in duabus rationibus sicut prius tactum est. quia ut dicitur Boetius de duabus naturis. quod persona non est in accidentibus: sed solum in substantiis: et non in quibuslibet: sed in rationabilibus. et non in quibuslibet: rationabilibus sed solum in diuiniis. Sed ulterius addendum est quod est quedam substantia indiuidua per se habens substantiam. Quedam ratio est que non habet per se substantiam sicut anima: sed sit substantia rationalis indiuidua: non habet per se substantiam: et ideo non est dicenda persona. Persona enim consistit in natura rationali indiuidua per se existente vel substantia. Hinc est quod cum humana natura in Christo non ha-

beat per se substantiam: non habet esse persona: imo cum persona dicat substantiam completam non possibilem ad perfectionem dignioris: nullo modo dicitur per se fin humanam naturam. **¶** Per hoc etiam patet solo. Non enim est verum quod persona sequatur naturam quaquam: sed nam per se substantiam. **¶** Preterea non est comparatio. quod sicut unum indiuiduum non potest esse diuersorum uniuersaliu: quod una persona non possit esse pluriu naturarum: quia uniuersale dicitur totum esse indiuidui. natura ratio dicitur ut parte vel quasi parte ipsius persone: sicut patet quod due nature sunt in una persona in homine. scilicet anima et caro. **¶** Sed si obicitur quod per se substantiam perfectiois est. Cum igitur natura aliorum hominum sit per se substantiam: non autem natura humana in Christo videbitur humana natura Christi esse imperfecta respectu naturarum aliorum hominum. **¶** Dicitur quod esse unibile perfectiori vel forme digniori non est imperfectiois: imo magis perfectiois ut patet: quia vis vegetabilis perfectio: est in sensibilibus: quod in vegetabilibus et tamen in vegetabilibus est per se. in sensibilibus ratio est in unione et ordine ad formam dignioris. Similiter vis sensibilis perfectior est in homine ubi est in ordine ad rationem: quod in brutis ubi est per se substantiam. Similiter natura humana perfectior est in Christo: quia in unione ad diuinam naturam: quod in aliis hominibus: ubi est per se substantiam.

Consequenter que

ritur utrum Christus sit filius adoptiuus. Et videtur quod sic. Dylari in li. de trinitate. Potestatis dignitas non amittitur: dum carnis humanitas adoptat. igitur Christus fin quod homo est filius adoptiuus. **¶** Item Augustinus de uocatione sanctorum. Ea gratia fit ab initio fidei homo qui cum Christianus: qua gratia ille homo factus est Christus: sed homo fit Christianus per gratiam adoptionis. igitur ille homo fit Christus per gratiam adoptionis. ergo est filius adoptiuus. **¶** Item bene dicitur. Christus fin quod homo est creatura. ergo sicut Christus fin quod homo est filius adoptiuus. **¶** Contra. Phil. 2. Dominus Iesus est in gloria dei patris. etc. Sicut. In quantum homo assumpsit nomen dei non per gratiam adoptionis: sed per gratiam uniois. scilicet ut non sit adoptio eius. sed eius: cui flectit omne genu. **¶** Item Ro. 1. Qui predestinat est filius dei etc. Ambrosius. Uolui reuolui scripturas: nunquam filium adoptiuum inueni. **¶** Item Augustinus in ecclesiasticis dogmatibus. Natus est fin unitate non ex deo dei filius: et fin unitate non ex homine hominis filius ut unitas geniti non adoptione. non appellatio: sed in utraque

natinitate filii nomen nascendo haberet.

Rñdeo. cū adoptio sit vt de nō filio fiat fili? nō est autē dicē. q̄ xp̄s fm̄ q̄ homo fit erit n̄ filius. ideo fm̄ q̄ homo nō potest dici fili? adoptiuus. **A**d auctoritatē hyllarij q̄ dicē q̄ carnis humanitas adoptaf dicēdū q̄ humanitas carnis potest accipi dupl̄. fm̄ sp̄s; omnne. aut fm̄ sb̄statiā singulare. nullo modo ē dicēdum: q̄ humanitas in xp̄o adoptef fm̄ sb̄am singulare. Secūdū hō sp̄m omnne potest dici adoptari humanitas in xp̄o. s̄ hoc n̄ respectu xp̄i: s̄ respectu alioꝝ ho minū: qui cum xp̄o omnne hnt̄ humanitatē ut dicēt humanitas adoptari fm̄ hūc sensū quia que n̄ hebat eē filii i aliis: xp̄o hēt esse filii. Et fm̄ hūc modum humanitas siue ho mo de nō filio i aliis fit fili? i xp̄o. Et fm̄ h̄ d̄ humanitas adoptari i xp̄o. **A**d aliud dicēdum. q̄ ē grā creata informās aīam. et ē grā increata causans creatā. Quādo ḡ dicē Auḡ. Eadē grā qua homo fit xp̄ian? et ho mo fact? ē xp̄us: intelligit de grā increata: que est sp̄s sanct? : qua sicut causa efficiēte effici tur homo xp̄ian? : et ille homo factus est xp̄s. **S**ratia hō creata n̄ eadē: qa illa in homine puro ē grā adoptionis. In xp̄o hō hōie grā unionis. **I**te ad tertiū dicēdū. q̄ adoptio ponit differētē statum humane nature. vñū i quo fit n̄ fili? . quod n̄ ē inuenire in xp̄o fm̄ q̄ homo. Creatura vero n̄ ponit status diffe rētiā: s̄ solummō esse de nihilo. quod ue nit xp̄o fm̄ q̄ homo. **P**erēa creatura po nit eē post n̄ eē. Adoptio hō bñ eē post male eē. qd̄ nullo mō ouenit xp̄o fm̄ q̄ homo.

Consequenter que

ritur vtrū xp̄us vninoce dicat filius dei et filius virgīs. Et v̄ q̄ sic. Quia cum dicat fili? hoīs et fili? dei fm̄ rōnē generatōis nāl̄ ex vtraq; parte n̄ d̄ equoce fili? . s̄ vninoce. **C**ōtra. fili? h̄gīs est p̄ uocacionē partis a h̄gine. fili? hō dei patris ē n̄ p̄ uocacionē: s̄ p̄ totalitatē ipsi? sb̄statiē: quā accepit a patre ergo equoce d̄ fili? . nō vninoce. **R**ñdeo. nō d̄ vninoce: nec equoce: s̄ analogice. i. s̄ p̄us et posterius: quēadmodū bonitas de ho no creato et increato. **I**tem querit vtrum debeat dici fili? nā. Nā h̄ dicūt auctoritates s̄ctoꝝ: et cū fili? dicat filiatōe. de? hō dicē de? natura: que dīna est. homo hō d̄ homo humana natura. Xp̄us enim deitate d̄ de?

humanitate homo. filiatōe fili? . Nō igit̄ nā ē fili? : s̄ magis filiatōe. **I**te: cū essentia sit idem quod nā: poterit ne dici fili? essentia: sicut filius natura. **R**ñdeo ad p̄mum fm̄ q̄ dicit Nazister in sentētis. Aliter dicē de? natura. aliter filius natura. Cū enim d̄ de? natura: ablatiuus est q̄i formalis. sicut si dicē deitate de? . Cū hō d̄ fili? natura: non ē ablatiuus quasi formalis: s̄ q̄i materialis siue sb̄alis. vnde sensus ē fili? natura. i. filius habēs naturā. vñ licet dicat filius filiatione formaliter: nihilomin? ē deus natura. **A**d aliud dicēdum. q̄ cū dico essentia: dico dei tate absolute. cū hō dico naturā: dico deita tem cū rōne generationis. s. filii. Natura. n. est essentia habēs virtutē pd̄cedēi ex se simile propt̄ea quāuis ccedat filius natura: nō tñ ccedi debet filius essentia i ablatiuo: cū per ablatiuū significet circūstātia materialis.

Consequenter que

ritur **A**d maiorē declarationē de filiatōe p̄ adoptionē i hūc modū. **P**rimo vtrum ratio p̄nitatis siue filiatōis dicat vninoce de nobis et filio dei. **2** vtrū rō qua d̄ p̄ noster oueniat patri tātū: aut toti trinitati. **3** vtrū xp̄us fm̄ q̄ homo sit fili? trinitati siue filius adoptōis. **4** vnde sit in nobis filiatō. **Q**uinto vtrum ante incarnatio nem fuerit filiatō.

Ad primum sic

obicitur **U**nū unū opponit uno genere oppositōis. Si ergo alia est relatio qua xp̄s d̄ fili? patris: et qua nos dicimur filii patris. qa illa ē increata. et ista creata. ergo alia ē relatio qua d̄ pater filii. et qua d̄ pater noster. ergo hec paternitas alia est ab illa p̄nitare. **I**tem Jo. 20. Ascē do ad patrē meū et patrē vestrum zc. intellig. Aliter d̄ meum. aliter d̄ vestrū: Deū d̄ natura. vestrū hō grā. ergo alia ē rō p̄nita tis et filiatōis: qua d̄ pater filii. et q̄ dicē pater noster. **C**ōtra. Augustin? i libro de trinitate. Pater dicitur p̄ncipiū filii quō ge nuit eū. et p̄ncipiū sp̄s. s. quō donū ei? est. et p̄ncipiū creature quō creauit eā. et tñ p̄pter has rōnes diuersas nō multiplicat rō p̄nci piū. ergo cū d̄ pater filii et pater creature: n̄ multiplicabif rō patris respectu filii et re spectu creature rationalis. **I**tem Ephe. 3. Fle sto genua mea ante decum et patrē a quo oīs

paternitas in celo et in terra notat. Ergo paternitas in celo et in terra secundum hoc non dicitur secundum rationem diuersam. Cum ergo paternitas in celo sit qua dicitur pater filii, paternitas in terra qua dicitur pater noster, non erit differens ratio: cum dicitur pater filii; et cum dicitur pater noster. **R**atione dicitur sicut cum dicitur principium respectu filii et respectu creature, ratio principii ex parte eius quod est principium non mutat: sed ex parte illorum ad que dicitur principium, ubi non est dicitur plura principia. Simili modo cum dicitur pater filii et pater noster: non est differentia paternitatis ex parte eius qui dicitur pater sed tamen secundum modum. Sed ex parte eorum ad quos dicitur pater, sicut cum dicitur principium filii dicitur personaliter. Cum vero dicitur principium creature: dicitur essentialiter. Similiter cum dicitur pater filii: dicitur personaliter. cum dicitur pater creature dicitur essentialiter. nec est ibi differentia secundum rem: sed tamen secundum modum. **A**d illud ergo quod primo obicitur quod unum non opponitur multis correlatiue, dicitur quod falsum est etiam in inferioribus. Imo cum unus est pater multorum: unum opponitur multis correlatiue. Dicitur ergo est quod non multiplicatur relatio in patre secundum essentialitatem: cum dicitur deus est pater filii: et cum dicitur pater noster, sed solum est ibi differentes modus: quantum multiplicatur in his que sunt ab eo. **A**d illud quod dicit Augustinus super Iob. Aliter dicitur meum: aliter vestrum etc. dicitur quod gratia et natura non faciunt distinctionem ex parte illius a quo, sed ex parte eorum que sunt ab illo.

Consequenter queritur utrum ratio paternitatis respectu nostri conueniat toti trinitati: et cum filius secundum rationem nominis non dicatur respectum ad posterius sed ad prius: et similiter spiritus in quantum spiritus, nomen autem paternitatis dicatur respectum ad posterius, ergo non conuenit filio quod dicitur pater noster: quemadmodum nec dicitur filii noster: quia filiatio dicitur in respectu ad patrem, pari ratione nec spiritus sanctus. **I**tem abstractis personis ab essentialitate: adhuc remanet summa bonitas per intellectum quo ad nos. Sed summa bonitas quo ad nos non ostenditur nisi per impartitionem gratie, ergo adhuc intelligitur impartitio gratie, ergo et filiatio. Ex quo relinquatur quod esse filium per gratiam non dependet a patre et spiritu sancto. **C**ontra, ipse filius dicit in euangelio, fili remittunt tibi peccata tua, ergo per consequens dicit se patrem. **I**tem ad ephe. 4. Unus deus, unus dominus, una fides, unum

baptisma, unus deus pater omnium. Dicitur ergo. pater omnium dicitur creatore: sed fidelium regeneratione. Si ergo creatio et regeneratio est conuersus effectus trium personarum, ergo et paternitas. **R**atione dicitur dicendum, quod per nomen dicitur communiter de tribus personis, ad filiationem enim per gratiam regitur quod similitudo ad imaginem et similitudinem per gratiam. Quod autem similitudo est gratie hoc pertinet ad patrem. Quod ad imaginem ad filium: qui est imago patris. Quod autem ad similitudinem ad spiritum sanctum quod est similitudo: per quam assimilamur deo. **P**roterea a patre per filium regimur. Ab utroque per spiritum sanctum reformamur: ex quo dicitur quod filiatio per adoptionem. Ex quo relinquitur quod ratio paternitatis: quod dicitur pater noster conuenit toti trinitati. **A**d illud quod primo obicitur dicitur, quod nomen paternitatis conuenit filio non eo quod filius: sed eo quod principium gratie redemptionis. Similiter spiritus sanctus non eo quod dicitur spiritus, sed eo quod nobis est in pignus eterne hereditatis. Unde Augustinus, in libro de aia et spiritu, filium dedit in precium redemptionis, spiritum sanctum in pignus adoptionis, se denique totum seruat hereditatem adoptionis. **A**d aliud dicitur quod quauis abstractis personis intellectus impartitio gratie non tamen secundum appropriatam rationem: ut gratie adoptionis, ad gratiam enim optionis concurrunt duo in filiis. Ade: qui nascitur filii ire: sine filii dyaboli. primum est redemptio a filiatio dyaboli. Secundum est adoptio in filiatio dei. primum per appropriatam fit a patre per filium, 2^o ab utroque per spiritum sanctum. Unde Augustinus, in libro de aia et spiritu, pater tradidit filium: quo redimeret seruos, misit spiritum sanctum: quo seruos adoptaret in filios.

Consequenter queritur utrum christus secundum quod homo sit filius trinitatis. Et hec questio supra determinata est: ubi queritur quare christus non dicitur filius spiritus sancti.

Consequenter queritur unde sit filiatio. Nam ad romanos, dicitur, ipse spiritus reddit testimonium spiritui nostro quod filius dei sumus, ergo per spiritum sumus filii adoptionis. **I**tem supra Augustinus, Misit spiritum sanctum ut seruos adoptaret in filios. **I**tem, s. Ro. Non accepistis spiritum seruitutis sed spiritum adoptionis: in quo clamamus abba pater. Glo. Timor castus qui bonus est et perficit nos generat filios, ergo per timorem efficiamur filii. **I**tem Jo. i. Dedit eis potestatem filios dei fieri his qui credunt

in noie eius. ergo p fide efficiamur filii. **I**te
 3^o Job. Quod natū est ex spū. et sequit. Nisi
 q̄s renat⁹ fuerit ex aqua et spū sc̄o. ḡ p sacra
 mētū baptisimī efficiamur filii dei. q̄a p illud
 regnamur. **I**te. i. Jo. 3. Videte qualē cari
 tatē dedit nobis deus: ut filii dei nosemur.
 et simus. ḡ filii sumus p caritatem. **I**tem
 Aug. 3^o p̄a humilitas facit nos nasci de spū
 sancto. ḡ sumus filii p humilitate. **I**tem
 Aug. Comptum est nos esse filios p adoptio
 nē p illum qui ē fili⁹ p naturā. ḡ filii sumus
 p filiū. Querit⁹ ḡ istoz differētia. **R**nde
 adoptio respicit causam increatā: et causā
 creatam. Causa increata est trinitas dupl⁹.
 Per grām in p̄tī: et gloriā in futuro. Per
 grām h̄o hoc modo pater p filiū tollēs filia
 tionē dyaboli i redēptōe. et p spūm sc̄m cō
 ferens filiationē dei. et hoc modo descēdūt
 vīna ad nos. **A**d glīā h̄o pater p spūm sc̄m
 stum redncit nos ad cōformitatē filii: et fili⁹
 reducit nos ad imaginem patris. Un̄ Aug.
 in libro de anima et spū. Spūs sanct⁹ pducit
 essentiā ad xp̄m: quam ipse sine macula et
 ruga tradet regnū deo et patri. Causa vero
 creata determinat multipliciter fm differē
 tem cōsiderationē. Nā causa disponēs ē hu
 militas. causa efficiēs est grā sacramenti. cā
 pficiens respectu patris timor filialis. respe
 ctu filii fides. respectu spūs sancti caritas.

Consequenter que

rit⁹ vtrū ante incarnationē fuerit filiatio p
 adoptionē. Et cū dicat Job. i. Q. post q̄ h̄o
 caro factum est. dedit eis potestātē filios di
 fieri his zc. videt⁹ q̄ ante incarnationē non
 fuerit filiatio p adoptionē. **I**te d̄r in 3^o li.
 sent. di. 8. Nos dicimur filii adoptiui: q̄a cū
 nati fuerim⁹ filii ire. ep̄e. z. p grām facti su
 mus filii dei. Cum ḡ in statu inocētie n̄ eēt
 filii ire. ḡ nec poterat esse adoptiui filii. ergo
 Adam ante peccatū nō fuit filius adoptio
 nis. **C**ōtra. Ante incarnationē et ante pec
 catū et p̄ sancti erant filii. alī nō p̄tinēt ad
 hereditatē. Unde 3^o sa. 63. Vere tu pater no
 ster es: et Abraam nos nesciuit. Aut ergo fi
 lii naturales. aut adoptiui. aut solū filii per
 creationē: sicut cetera. nō p̄mo modo: nec 3^o
 solum. Relinquit⁹ ḡ q̄ filii adoptiui. **R**.
 adoptio respicit duplicē terminū. a quo: et
 ad quem. Quātū ad terminū a quo refert i
 statu ante peccatū et post peccatū. nam i sta

tu post peccatū de filio ire fit fili⁹. In sta
 tu vero ante peccatū nō de filio ire: s̄ de nō
 filio p grām fit fili⁹. vñ post peccatū ē cō
 traria dispositio ad filiationē. In statu ino
 centie negatio filiationis. Quātū h̄o ad ter
 minū ad quē refert ante incarnationē et p̄.
 Nā ante incarnationē ex fide incarnatōis
 erat si ratio i potētia. nō i effectu. ḡ ē cū cō
 secutione hereditatis. Post incarnationē h̄o
 et passionē erat filiatio i effectu cū cōsecutōe
 hereditatis remota obligatōe p passionem.
Item refert adoptio ante peccatū: si non
 esset incarnatio: et post peccatū post incar
 nationē. Nā si nō eēt incarnatio eēt solū he
 reditas in terra fluente mel. s. in dulcedine
 vīnitatis tm̄. Per incarnationē h̄o ē heredi
 tas aucta i terra fluente lac et mel. i. delecta
 tionē vīnitatis et humanitatis assumpte in
 vnitāte p̄sone filii dei. Un̄. s. ro. Heredes
 quidem dei. coheredes autem xp̄i.

Consequenter ^{ing}
^{ren}
 dū est de grā xp̄i. hec enim questio
 p̄cambula est ad ceteras: que sunt de p̄tate
 sc̄ia. volūtate. et merito dñi saluatoris. Que
 redū est ḡ generaliter. **P**rimo an in xp̄o
 sit ponēda grā que d̄r vñōis. **R**. an i xp̄o
 ponēda sit grā fm quā ē caput. **R**. an i xp̄o
 ponēda sit grā absoluta ut cōsiderat⁹ ut q̄
 dam homo singularis. **D**einde in sp̄ali d̄
 istis gratiis querendū est.

Ad primum ^{obicif h̄c.} In xp̄o
 est vñio vīnitati
 ad corpus. Si ḡ ipsum corp⁹ nō ē susceptiū
 grē. ḡ nō vñif corpus vīnitati: nec vīnitas
 corp⁹ p grām. **A**dnoz patet. s. q̄ corpus n̄
 sit susceptiū grē. quia opposita nata sunt fi
 eri circa idem. et quod nō ē susceptiū grē
 vñius oppositi: nō est susceptiū alteri⁹. pec
 catū h̄o et grā sunt opposita. Sed corpus nō
 est susceptiū peccati. ḡ nec grē. nō ḡ ē aliq̄
 grā que vñiat corpus cū vīnitate. Ex hoc
 vltorias arguit⁹. quoniā simul ē rō vñiendi
 totā humanitatē vīnitati. Si ḡ corpus vñif
 vīnitati sine grā. ḡ humanitas vñif vīni
 tati sine grā. **A**d illud potest dari r̄sio
 3^o Jo. Damaf. q̄ vīnitas vñif corp⁹ i medi
 ante intellectu vel anima: et anima mediāte
 grā. et ita cum aīa sit susceptiua grē: inde ē
 q̄ grā est vinculum illius vñionis. q̄a corp⁹
 vñif aīe: et p̄ ipsam aīam que est susceptiua

grē vnif dīnitati. **S**ōtra h̄ obf̄ h̄ mō. In triduo erat separata aīa a corpore xp̄i: et tñ corpus xp̄i vniefat dīnitati. ḡ nō vniefat p̄ aīam. ḡ in triduo nō vniefat corpus xp̄i dīnitati p̄ grām: s̄ idem est mod⁹ et fuit vniefendi humanitatē cū dīnitate in cōceptōe 3bu xp̄i: et semper. Cum ḡ in triduo nō fuerit hec unio per grām. ḡ nec in eius cōceptōe. **I**tem ponatur per impossibile q̄ aīa ī triduo separaretur a dīnitate. aut igit̄ p̄pter h̄ solū vnio dīnitatis ad corpus. aut non. Si nō ḡ si nō vnief corpus dīnitati p̄ grām nisi rōne anime. ḡ grā nō fuit mediū unionis in triduo. ḡ illa unio que ē ī xp̄o nō fuit p̄ grāz. **I**tem potentior ē stus educens effectum sine mediō: q̄ cū mediō. q̄ ex defectu stutis est q̄ indiget mediō ad p̄ductionē sui opis. Sed stus dīna est potentissima. ḡ semper p̄ducit effectum suū sine mediō. Cum ḡ eius effectus fuerit incarnatio siue vnio humanitatis ad dīnitatē in xp̄o. ḡ hec unio fuit sine mediō. ḡ grā non fuit mediū in illa vnione et sic in xp̄o nō ē ponere grām vniefōis. **A**d oppositū. Aug. Maior grā n̄ potest cogitari q̄ q̄ fili⁹ hōis sit filius dei. Sed filius hōis ē filius dei per vnionez. ḡ grā vniefōis est in xp̄o. **I**te Aug. Quicquid ouenit filio dei p̄ naturā ouenit filio hominis p̄ grām. Sed hoc q̄ oueniat filio hominis: qd̄ ouenit filio dei: nō ē ex alia grā: q̄ que uniat filium hōis filio dei. ḡ necesse ē ponē grām vniefōis ī xp̄o. **I**te Jo. i. h̄f̄ q̄ verbū caro factum ē plenū grē et vitatis. ḡ ē grā vniefōis h̄bi cū carne. **I**tem impossibile ē creaturā p̄ naturā creature s̄blimari sup̄ creaturā siue sup̄ statum creature. Sed vnio humanitatis ad dīnitatē ē s̄blimatio creature sup̄ creaturā siue sup̄ statum creature: qua nō potest cogitari maior. ḡ nō est aliquo modo per naturā humane nature: q̄ vniefatur ad dīnitatē. ergo necesse ē q̄ sit p̄ aliquid additū nature: quod eleuet ipsam sup̄ omnem naturā. Sed illud est donū gratis datū. Constat ergo grā. Et cū p̄ illud fiat illa vnio: necesse est ponē grām vniefōis ī xp̄o. **S**olo dicēdū et cōcedēdū ē q̄ ī xp̄o sit grā vniefōis humanitatis ad dīnitatē. et rō huius ē: q̄ nō ē possibile ipsi creature humane p̄ donum cōditionis nature: q̄ eleuet et disponat ad dīnā vniefōis. et ideo necessaria est ei grā: que eleuet et disponat ipsam ad vniefōis dīnam. h̄ac aut̄ grām vici

mas grām vniefōis. **A**d p̄mum quod obf̄ ī contrariū q̄ corpus n̄ est susceptiuū grē. v̄b̄ q̄ susceptiuū grē d̄r̄ dupl̄. s. p̄ se et p̄ aliud. sicut ē susceptiuū peccati p̄ se et p̄ aliud. sola rōnalis creatura ē susceptiua peccati p̄ se: et grē p̄ se. corpus hō p̄ accidēs siue p̄ aliud. s. p̄ animam. q̄ tñ anima ē p̄fectio corporis: et corpus ē susceptiuū p̄fectionis ab anima. **P**erfectio anime que est grā mediāte anima suscipit a corpore: quēadmodū erit ī gl̄ia. **G**loria enim erit ī aīa: et aīa gl̄ificata p̄fici et corp⁹. et inde erit in corpore gloria. simil̄ est de grā. q̄ anima est p̄fectio corporis. grā vero est p̄fectio anime. et ideo mediāte aīa corporis est p̄fectio. **D**icēdū igit̄ q̄ in xp̄o sicut ipsa anima vniefatur dīnitati p̄ grāz vniefōis: ita ipsam corpus p̄ eādē grām vniefatur dīnitate mediāte anima. sicut dicit Damasc. q̄ mediāte intellectu vnief dīnitati. **A**d illud qd̄ postea obf̄ de triduo. et ad illud qd̄ sequit̄ v̄b̄ q̄ in triduo vniefat dīnitas corpori mediāte aīa: quānis eēt etiā sepata a corpore. Nam aīa ex quo vnief corpori relinquit ī corpore dispositōez que remanet ī corpore: separata aīa ab ip̄o. et illa dispositio est ī p̄sū aīe sicut effectus: Et p̄pter hoc quicquid fit per illam dispositiōem vel mediāte illa fit mediāte aīa sue cause p̄xime. mediāte hō illa dispositiō erat vnio dīnitate ad corpus in triduo. et id̄ v̄b̄ q̄ mediāte aīa fuit vnio. q̄ mediāte dispositiōe derelicta ab aīa ī ip̄o corpore: p̄ quam corp⁹ ad vniefōis disponebat et tenebat ī vniefōis. qd̄ manifestat sic. Aug. mouet q̄nē de abortiuis fetib⁹ v̄trū p̄tineat ad resurrectionem et dicit q̄ n̄. q̄ ip̄um p̄uerperū nōdū fuit animatū. et p̄pter hoc corp⁹ abortiuū nihil fortit̄ ab aīa. q̄ nōdū fuit vniefat aīe. et id̄ ex imp̄siōe aīe n̄ fortit̄ dispositiōez ad icorruptōez et p̄petuitatē. et ideo omnino resoluit̄ ī p̄stina materiā. Corpus hō Herodis p̄tinet ad resurrectiōez: s̄ n̄ ad btām. q̄ corp⁹ eius unitum fuit aīe: que erat s̄ba īmortalis et p̄petua: que tamē nullā habebat grāz nec cōdignitatē ad gl̄ia p̄ grāz. et idē ē q̄ fortit̄ corp⁹ p̄ dispositiōez ad eē p̄petuū: s̄ n̄ gl̄iosū et vniefitez anime Herodis. **U**lterius ē ī corpore b̄tri Petri: q̄ fuit unitū corpus ei⁹ aīe que erat s̄ba p̄petua et habēs grām ex q̄ erat ī eo cōdignitas ad gl̄ia. et ideo ex eius imp̄siōe fortit̄ possibilitatē ad resurrectiōez

et ad esse perpetuum et gloriosum. Unde quod corpus Petri separata anima Petri ab ipso possibilitate ordinata ad gloriam. **¶** Ulterius fuit in corpore Iesu Christi: quia plus fuit in ipso quam in aliis. quia non solum erat gratia communis in anima sua sicut in aliis animabus sanctis. sicut in anima Petri. immo ulterius in sua beata anima erat gratia uniois ad divinitatem. Sicut ergo in corpore Petri per unionem ad substantiam perpetuam: que erat eius anima habens etiam gratiam; relinquebat potestas in corpore Petri ad resurrectionem ad gloriam. Eodem modo in domino Iesu gratia unionis qua beata eius anima uniebatur divinitati: relinquebat in corpore eius ab anima sua que erat perpetua et gratiosa omni plenitudine gratie: possibilitatem ad esse perpetuum et gloriosum et ad divinam unionem. Abstracta ratio anima non abstrahit impressio que est ab anima in corpore. Unde in corpore Iesu Christi manet dispositio ad divinam unionem separata anima per quam dispositionem manet unio corporis ad divinitatem. quia quolibet materia fortiter proprietatem et dispositionem sue forme. Et ita anima Christi separata a corpore in triduo illud quod ex anima erat. scilicet impressio fuit medium: vel dispositio unionis corporis ad divinitatem.

¶ Ad aliud quod obicitur: quod potentior est virtus. scilicet dicendum. quod gratia unionis fit necessaria in Christo ad unionem divinitatis. et humanitatis non est de impotentia divinitatis. sed de impotentia humanitatis. quia ipsa divinitas de se potentiam habet actionem sufficientem ad unendum sibi humanitatem sine aliquo medio et adiutorio. Sed ipsa humanitas impotentiam habet de se ad hoc: quod uniat divinitati. Per additionem. nature impossibile est quod dispensat ad unionem illam. quia oportet quod in illa unione elevetur supra omnes naturam et creaturam.

Consequenter que

ritur an in Christo sit ponenda gratia secundum quam est caput ecclesie. Ad Ephe. i. ipsum dedit caput super omnem ecclesiam: que est corpus eius. et secundum humanam naturam. Si ergo Christus est caput super omnem ecclesiam: et hoc habet ex dono patris. quia dicit. ipsum dedit. et istud donum est gratia. ergo ex gratia habet quod sit caput ecclesie.

¶ Item Aug. ad Dardanum. In Christo habitat omnis plenitudo gratie: sicut in capite: in quo sunt omnes sensus. ergo ipse est velut caput ex gratia dei. ergo in ipso est gratia secundum quam est caput ecclesie. Item Hugo de sancto Thoma. in libro de sacramentis

et cetera. Sicut spiritus sanctus mediante capite ad membra descendit vivificanda: sic spiritus sanctus per Christum venit ad Christianos: cuius plenitudo quidem est in capite. participatio vero in membris.

¶ Ad oppositum supponit hec propositio: que asserit a sanctis. Corruptio originalis traducta est per peccatum. Ade. et per carnem traducit in nobis. quia enim caro est ex duce: et ex carne generat caro. ideo traducit de carne in carne per generationem. Sed gratia non traducit. quia anima est subiectum gratie. anima vero non est ex duce. Unde sicut non traducitur anima ab anima: ita nec gratia a gratia. Sed cum corruptio originalis sit in carne sicut traducit caro ex carne: ita corruptio.

¶ Ex his obicitur. anime non sunt ex duce: imo sunt divise et distincte a deo create immediate. iuxta illud psalmi. Qui fixit sigillatim corda eorum. ergo ab anima Christi non traducit gratia ad animas nostras. ergo non perficitur anima ab ipsa gratia anime Christi. non potest ergo anima ipsius transfundere gratiam nec influere ad animas nostras. Sed alia ratio non dicitur caput: nisi quia sicut caput vitam et spiritum transfundit aliis membris: ita Christus gratiam membris suis: que sunt fideles anime. Cum ergo hec non possint esse: relinquitur quod in eo non est gratia secundum quam sit caput.

¶ Item Aug. Mens nulla interposita natura ab ipsa prima veritate formatur. Sed hec formatio nihil aliud est quam perfectio: que est gratia in anima vel in mere. ergo ipsa gratia est immediate in animabus nostris ab ipsa prima veritate. **¶** Item nulli creature est dare gratiam. quia sicut anima immediate est a deo: ita eius perfectio: que est gratia. ergo gratia nullo mediante est a deo. ergo cum Christus in quantum homo sit creatura: non potest esse medium influentie gratie dei ad nos. Sed alia ratio non dicitur habere gratiam secundum quam dicitur caput ecclesie. ergo non est in ipso ponenda gratia secundum quam dicitur esse caput ecclesie. **¶** Solutio. dicendum quod in Christo secundum quod homo est ponenda gratia secundum quam est caput ecclesie. Ad illud intelligendum notandum est quod influentia gratie est a deo sine medio: et per medium sine medio. Christus secundum quod deus immediate est dator gratie auctoritate et improba ratione efficiens. unde 3sa. 43. dicitur. Ego sum ipse qui deleo iniquitates propter me. Per medium Christus secundum quod homo multis modis. Est enim medium per modum fidei. per modum meriti. per modum desiderii: sive orationis. per modum dispositionis. **¶** Per modum fidei putat ipse considerat in fide. fides enim que de Christo sine deo de homine est disponit immediate animam ad gratiam. imo impossibile fuit. si

fiō illa aliq̄ gratum eē dō. Un̄ propter h̄
dicit p̄ Nat. 4. Sic ē filius meus dilectus in
quo mihi bñ placuit. Glo. i. per ip̄s mihi alii
placent. Aug. Sine fide mediatoris nunq̄
aliquis placuit deo. **S**ilf p̄ modū meriti:
quia p̄ passionē suam meruit a patre ut va-
ret grā omnibus credentib⁹ in ip̄s; et amā-
tibus ip̄sum fm̄ q̄ d̄r̄ Jsa. 53. Iniquitates eo-
rū ip̄se portabit: et ideo dispartiam ei pluri-
mos. **S**ilf per modū desiderii sine orōnis.
quia omnib⁹ credentib⁹ et desiderantib⁹ grāz
orat et desiderat fm̄ q̄ legit̄ ro. 8. Deus qui
iustificat: quis est q̄ d̄d̄met? Jhs xp̄s qui
sedet ad dexterā patris: qui et interpellat p̄
nobis. Et. i. Jo. 2. Aduocatū habem⁹ ap̄ pa-
trē Jhm xp̄m iustū. et ip̄se ē pp̄tatio p̄ pec-
catis nostris. Ip̄se. n. est mediū sicut aduoca-
tus et orans p̄ nobis: ut nobis detur grā.

Ite per modū dispositōis quātū ad nāz.
quia tota natura humana ante incarnatōez
erat digna odio et reprobatione p̄pter p̄tū
originalē. Sed cū fuit natura humana assū-
pta a filio dei in unitate p̄sone disponebat̄
rōne p̄destinatoz ad grām dispositōe congru-
itatis sine dignitatis. Sicut ḡ p̄ vnū hoīem
fuit lapsa: ita p̄ vnū hoīem deū. s. xp̄m per
unionē cum d̄nitate fuit disposita ad iusti-
ficationē. Un̄ ad ro. 5. d̄r̄. Sicut p̄ vnū de-
lectū omnes hoīes i d̄d̄nationē. sic et p̄ vnū
iusticiā oēs hoīes i iustificationē uite. Quia
decedet filio habēti humanā naturam:
si ipsa tota perderet. **A**d p̄m̄ in contrariū
dicēdū. q̄ peccatū traducit̄ vno mō et grā
alio modo. Peccatū enī traducit̄ p̄ naturā
corruptionis. grā x̄o p̄ sp̄m sc̄m. Sicut ḡ ui-
demus continuationē ab Adam vsq; ad vlti-
mū filiū Ade. et hāc continuationē facit natu-
ra. et quia ipsa corrupta fuit in Adam. ideo
corrupta ē in omnibus aliis. et ideo p̄ ip̄sum
traducit̄ corruptio originalis in filiis Ade.
Sic sp̄s sc̄s: p̄ quē abundat grā in aīa xp̄i
quātū ad omnē grē actū. In aliis sanctis oli-
milē grām infundit. et sicut vn⁹ est sp̄s ca-
pitis et mēbroz viuificās caput et membra
Sic idem sp̄s p̄ quē i nobis ē grā et in xp̄o.
Et hoc est quod dicit̄ Hugo in li. de sacra-
mentis. Sicut sp̄s hoīs mediāte capite ad
membra descendit viuificāda. sic sp̄s sc̄s
p̄ xp̄m uenit ad xp̄ianos: cui⁹ plenitudo qdē
est in capite: p̄icipatio x̄o i mēbris. vñ sp̄s
ille plenissime viuificat caput. cōsequenter

alia membra. et in capite sunt omnes sensus
in membris x̄o est sensus vnus. s. taq̄. sicut
dicit Aug. Est ḡ hoc modo grā in nobis ab
anima xp̄i p̄ sp̄m sc̄m. **A**d aliud quod
opponitur. q̄ mens nulla interposita natura
ab ipsa p̄ma b̄itate formaf. vñ. q̄ aliud ē di-
cere animā formari p̄ grām: et animā accipere
grām. Inter formationē aīe p̄ grām et deuz
nullū ē mediū. imo ip̄a trinitas format ipsā
i. reducit i d̄nā formationē et similitudinē. et
hec formatio ē gratificatio. S; in acceptiōe
grē ab anima potest incidere mediū. quia ac-
ceptio respicit dantē et accipiētē. Sed inter
dantē et accipiētē potest esse mediū. dico vñ
fidei vel meriti: vñ alioz mōz: quos dixim⁹
sup̄. **A**d aliud quod obf. q̄ nullius crea-
ture edare grām. vñ. q̄ dare grām p̄ modū
auctoritatis solius dei ē. edare grām p̄ mo-
dum impetrationis et meriti: et sic de aliis
modis pōt esse creature. Et sic est ip̄s? Jhs
xp̄i fm̄ q̄ homo.

Consequenter que

ritur an in xp̄o ponēda sit grā absoluta vt
consideraf vt quidā homo singularis: sicut in
aliis hoīb⁹ sanctis. Et ostēdit̄ q̄ n̄: quoniam
maior lux absorbet minores. S; grā vniōnis
qua homo vnif deo: vt sit idem homo: qd̄
deus: est maior grā que possit cogitari. vñ d̄
est sicut maior lux: gloria x̄o singularis sc̄ta-
tis in hoīe singulari ē sicut minor lux. ḡ hec
grā in xp̄o qua diceret̄ fact⁹ hō singularis:
absorbet p̄ grāz vniōnis hoīs ad deū: que ē
i xp̄o. ḡ i xp̄o nō est ponēda talis grā. **I**te
grā vniōis ē sūma. q̄ maior cogitari nō po-
test. Est ḡ sufficiens ad oīa opabilia: que pōt
efficere grā. S; vanū ē ponē p̄ plura ad qd̄
sufficit vnum. Si ḡ grā vniōnis sufficit ad
omnia operāda. ergo cū ipsa sit in xp̄o: vanū
esset ponē gratiā singularis sanctitatis.

Ad oppositū. Requiescet super euz sp̄s
d̄nī. Jsa. xi. Sp̄s sapie et intellectus zc. et lo-
quit̄ de xp̄o. S; de sunt singulares grē dono-
rū seu virtutū. ḡ i ip̄o sunt gratie singulares
virtutū. In ip̄o ḡ est ponē gratiā singularis
sanctitatis fm̄ q̄ est quidā hō sicut in aliis.

Solutio dicēdū. q̄ in xp̄o fuit grā singu-
laris sanctitatis f̄ quā esset quidā sanctus
hō. ita vt nihil deesset sibi de grā que posset
haberi ab hoīe. **I**te ip̄se fuit hō deus: et iō
necessaria fuit in eo grā vniōis. q̄ sit hō

deus hoc hēt ipse p̄ unione. ¶ Itē ipse fuit mediator dei ⁊ hoīs. et ideo fuit grā in ip̄o fm̄ quā esset caput: vt esset mediū influētie grē in nobis sicut caput ad alia membra.

¶ Ad p̄mā rōnē in contrariū dicēdū. q̄ nō ē hīc de luce corporali ⁊ sp̄iali. In luce. n. cor- porali minor lux absorbet a maiori: s̄ nō i lu- ce sp̄iali. et hec ē rō ga omnia lumina corpo- ralia sunt ad vnū actū. s. ad manifestādum visibile. et loquor de ipsis quātū ad illūti- onē. et ideo quātū ad manifestatiōē vnū absorbet ab alio. S; tñ quātū ad virtutē non absorbet vna lux p̄ aliā. vñ h̄t stelle n̄ absor- bet p̄ virtutē solis. nec h̄tus lune. imo retinet stelle ⁊ luna sp̄ales opatōes ⁊ influētiās suaz virtutū ad ista inferiora. Licet enim luna nō luceat de die vt illūiet nos: tñ retinet suam virtutē. nec absorbet a virtute solis: imo po- tius ab ipsa fortificat. et virtutes stellarū similit. vnde in lazarib⁹ celestib⁹ fortificat ⁊ multiplicat virtus vnus lūis: quādo cōiū- git cum alio. In luce vero sp̄iali: que ē grā non sunt omnia luminaria ad vnū actū: sed ad diuersos: per quos dirigūt animā ⁊ illu- mināt diuersimode. sicut fides illūiat aīam ⁊ dirigit ad credēdū: ⁊ manifestat ei quid debet credere. Caritas ad diligēdū. et p̄pter hoc vna nō absorbet ab alia i anima. S; for- tificat p̄ cōiūctiōē cū altera. sic ḡ in x̄po grā unione ⁊ alie grē nō sunt ad vnū actum. et ideo vna nō absorbet ab alia. ¶ Ad aliō dicēdū. q̄ nō est vanū ponere istas grās in x̄po sine grām sic multiplicatā. ga ad diuer- sa sunt. Dico tamē q̄ vna ē grā fm̄ eēntiāz in x̄po: nō tñ est vna cōsiderādo operationē vel actū: quia alius actus est vnire humani- tate dīnitati. alius actus influere grāz ⁊ eē exemplar ad omnes animas sanctas p̄ sp̄m̄ sanctum. ¶ Item sua anima poterat cogita- re de sūma bonitate ⁊ amare eam. et hic est alius actus a predictis. ¶ Secūdū p̄mū artē dīc̄ in x̄po grā unione. ¶ Quātū ad 2^{am} grā s^{am} quā est caput ecclie sive mediū influētie grē i aīab⁹ nostris. ¶ Quātū ad tertiū grā singularis sanctitatis. Et ita cū isti actus nō supfluat: s̄ hīssime sunt in x̄po. ideo nō ē na- num ponere istas grās in x̄po.

Consequenter que- ritur de istis gratiis in sp̄ali. ¶ Primo d̄ grā unione. ¶ 2^o de grā fm̄ quā est caput.

3^o de grā singularis sanctitatis. ¶ Iterū de grā unione querit. ¶ Primo de eēntia ipsi⁹ grē unione absolute. ¶ 2^o de eēntia ipsi⁹ p̄ opationē ad grā: fm̄ quā x̄pus dicit esse caput.

Queritur ergo de grā unione absolute utrum sit creata vel increata. Et ostendit q̄ sit increata. Nulla creatura h̄ actum supra creaturā effectiue vel formāl. Sed grā unione est ad actum: ḡ est sup̄ oēs creaturam. s. vnire humanitate diuinitati. Vniri enim dīnitati: que ē p̄ncipiū oīum creaturaz: est supra omnē creaturā. ḡ causa effectiua vel formalis illius unione ē supra omnē creaturā. ḡ nō ē creatura. ē igitur increata. ¶ Itē eccl. i. Vanitas vanitatum ⁊ omnia vanitas. Ex h̄ oīa nihil cōiūgit n̄ cōiūgit pōt vanitate vitati nisi vitas. Cū ḡ hūana nā sit vanitas. diuinitas sit vitas. ḡ cū nulla crea- tura sit vitas: nulla creatura pōt eē cōiūgēs deitate humanitati: vel eō humanitate dei tati. Si ḡ grā unione est illō p̄ quod sit unio ista. grā ḡ unione nō erit creata. ¶ Itē Jo. 3. Pater diligit filiū. nō enim ad mēsuram dedit ei sp̄m̄. ex hoc arguit. Omnis creatu- ra est in mensura: ga omne creatū est mēsu- ratū ⁊ creatū s̄ certa mensura: sicut habet sapie. xi. Omnia in pondere numero ⁊ mē- sura disposuisti. S; sp̄s q̄ datus est ipsi x̄po in unione ē sine mensura. ḡ nō ē creat⁹. Sp̄s autē ille d̄ grā. ḡ grā data x̄po in unione est increata. ¶ Itē ad ro. i. Predestinat⁹ ē fili⁹ dei i virtute. super illud dicit Aug⁹. Nos sum⁹ filii grā. ipse autē fili⁹ nā. Si querat an ad ho- minē referat. sane dici pōt. i. si querat si ipse homo sit fili⁹ p̄ nām patris. sane pōt dici. S; ipse homo nō ē fili⁹ nisi p̄ unione. ḡ unione grā facit illū boiēm esse filiū natura. hoc est esse illum filiū: qui est filius patris eternalis s̄ hoc nō posset facere aliquod temporale. ḡ grā unione nō ē temporalis. ē igitur eterna. ḡ increata. ¶ Ad oppositū dicit Raban⁹. Cum sp̄s sanct⁹ datus: hoc nō ē rātū fm̄ eēntiā in- telligēdū. s̄ fm̄ dona eius. ḡ cū dicim⁹ ipsūz datū x̄po nō ad mēsurā: nō debem⁹ solū in- telligere de eēntia sp̄s sancti: s̄ etiam de donis sp̄s sancti: que sunt sapia. itellect⁹ ⁊c. Sicut hētur. xi. 3. Sa. Si ḡ sp̄s vel grā in illis donis est creata. ḡ in x̄po p̄ter sp̄z sanctū fuit gratia unione creata. ¶ Item cōditio

humanitatis xpi nō pcedit tpe vnionē ipsi⁹
humanitatis cū dīnitatē: licz pcedat ordine
nature. Simul enim tpe fuit cōdita ⁊ vnita
¶ In ipsa ḡ vnione humanitatis xpi ad dī
nitatē: aut ipsi humanitati aduenit aliqua
dispositio: q̄ nō ē nature: s̄ supaddit nature
aut nō aliqua que nō sit nature. ¶ Si dicat^r
q̄ nō aduenit ei aliqua dispō que nō sit n^o.
ex hoc sequit^r q̄ non plus se habet ad hoc q̄
vnit^r bec hūanitas xpi ad dīnitatē: q̄ alia
hūanitas. hoc aut falsum ē ⁊ incōueniens. ḡ
aduenit ei aliqua dispositio: que nō ē nature
humane. ḡ supaddita ē ⁊ ei gratis data ad
vnionē ipsi⁹ cū dīnitatē. ḡ ipsa ē grā vniois
necessaria ē ḡ creata dispositio ipsa gratia
vniois. ¶ Solutio. intelligendū ē pmo ad
solutionē huius questionis. q̄ grā vniois
duplex est. Est enim grā vniois disponēs:
et ē grā vniois cōplens. Disponēs est grā
creata. Cōplēs hō ⁊ p̄ficiēs est grā increata
et bec ē ipse spūs scūs. Ipse enim spūs scūs
nō solū p̄ appropriatōē ē donū: s̄ etiā p̄ suaz
pprietatē ē amor pcedēs a patre ⁊ filio. q̄
amor ē p̄ pprietatē. ideo est donū p̄ pprietatē
q̄ illud quo pprie datur aliquid alii ē amor
vñ amor est ratio doni: et est illud q̄ pmo
donat: quia si ex alia causa det aliquid q̄
pura liberalitate ⁊ amore: nō ē donū pprie:
vt si det aliquid ex timore: nō ē donū s̄ redi
bitio. Similiter si ex cupiditate detur: non ē
donū s̄ quest^r. ḡ donū pprie respicit libera
litatē ⁊ amorē dātis. q̄ ḡ spūs scūs ē amor
ideo ē donū. et quia est donū: ideo ipse ē grā
Ipse ḡ ē grā increata. Grā hō creata est ipa
dispositio que ab increata relinquit: que dis
positio nō ē aliud q̄ deiformitas uel dīna af
similitio. ¶ Dicendū igit^r q̄ est grā vniois
duplex. creata. et increata. grā increata est
spūs scūs: qui ē sicut cōplēs ⁊ p̄ficiēs vlti
mo istaz vnionē. S; grā creata ē disponēs
ad hāc vnionē ex pte humanitatis. ⁊ causa:
pprie quā oportet ponere illud duplex me
diū in vnione bec ē. q̄ maxime distant sba
creata ⁊ increata. s. dīnitas ⁊ humanitas.
vñ ad hoc q̄ conueniāt ī vnionē necesse est
q̄ veniat mediū in duplici rōne. Medius
autē est grā vniois que interuenit ad illaz
vnionē. Cum igit^r ex vna pte sit sba creata
s. humanitas. ex alia parte sit sba increata. s.
dīnitas: oportet q̄ grā vniois illaz sit grā
creata ⁊ grā increata. S; n̄ pōt esse vna grā

creata ⁊ increata. ḡ opz q̄ sit duplex. opz igit^r
duplex esse mediū ī illa vnioē. grām increa
ta; ex parte dīnitatis: et grām creatā ex pte
humanitatis. Et sic p̄ q̄ ī illa vnioē necesse
est esse duplicē grām: que sit mediū vniois:
s. grām creatā ⁊ increatā que ē spūs scūs.
¶ Rō aut ppter quaz hoc magis attribuit^r
spūi scūs q̄ sit grā increata vniois q̄ alii p
sone bec ē. ¶ Scōz. n. illud quod p̄p̄quius ē
nobis ex pte dīnitas fin illud debet esse
vnio deitatis ad humanitatē: que ē natura
nostra. quia que vnūf maxime vnūf ī eo ī
quo appropiāt. p̄p̄quius antez dicim^r p̄
ticipatiōē uel cōione. Scōm. n. q̄ deitas p̄t
cipat ⁊ cōicat se creature: dī accedē ul ap
prop̄quare: n̄ aliter. Uñ Aug⁹. ī libro d̄ aīa
⁊ spū hoc mō ponit fieri vnionē aīe cū cor
pore: q̄ aīa fin illud: s̄m q̄ magis appropi
quat cū corpore vnūf corpore. hoc aut ē infir
mu; ipi⁹ aīe: q̄ illud quod est infirmitas
aīe maxime accedit ad naturā corporis. s̄m
corpus fin illud fin q̄ magis appropi
quat aīe vnūf cū ipsa aīa. hoc aut ē supremū cor
pore. Corp⁹. n. fin supremū suū: quod ē spūs
magis appropi quat ad naturā aīe. q̄ illud
supremū ē s̄brilissimū: q̄ sit ī corpore. et q̄
magis accedit ad naturā aīe: ideo ē mediū;
ex parte corporis ad vnūf corpus cū aīa.
¶ Similr ē ī parte ista. put possum^r p̄ q̄dā
silitudinē dicē. quia fin illud fin quod ma
gis accedit dīnitas ad humanam nām: fin
illud ex parte humanitatis dī esse vnio dī
nitas cū humana natura ī xpo. Illd autē
fin q̄ magis accedit dīnitas ad humanam
naturā ē spūs scūs: sic dicit Aug⁹. ī libro de
aīa ⁊ spiritu dicēs. Quōs usus deitatis est
nobis ex munere: qui est spūs. s. Uñ p̄ ipsum
ē nobis cōmunio totius trinitatis. Et ratio
huius est: q̄ spūs scūs amor est. illud enim
p̄ q̄ cōmunicat se trinitas ē amor. amor autē
est et̄ialiter ⁊ personaliter ī ipsa trinitate ē
spūs scūs. et ideo p̄ ipsum ē nobis cōmunio
deitatis: que cōmunio deitatis sūma fuit ī
ipsa vnioē ipsi⁹ ad humanitatē ī xpo ī unitate
persone. et ideo spūs scūs potius dicit^r me
diū istū vniois ex pte deitatis q̄ alia per
sona. ¶ Itē dicit Dio⁹. ī li. de di. no. Amor ē
uis unitiua. Si ḡ debet vniri dīnitas huma
nitati: magis debet ei attribui q̄ sit ratio ul
mediū huius vniois: q̄ alii. quia amor ē spūs
scūs per pprietatē. ¶ Item spūs scūs ē

nexus et vinculum: et unio patris et filii: ut
dicit Aug⁹. et hoc eo quod est amor. Sicut ergo spiritus
sancto unio est unio: et diuina natura: et est ostensum unitatis eorum. ita
ueniet ei ut sit unio naturarum in una persona
filii. **D**ebem⁹ preterea intelligere gratiam crea-
tam unionis in christo in tanta perfectione et con-
sumatione et excellentia: ut non solum disponat ad
amorem et cogitationem dei creatam et tale: qual
operit homini deo. sed ulterius ad unitatem per-
sonalem cum deo: ita disponendo: quod quicquid conue-
niat filio dei per naturam: conueniat filio hominis
per gratiam: sicut dicit Aug⁹. Et sic gratia unionis
creata est perfectissima assimilatio creature ratio-
nalis ad deum: que possit esse aut intelligi.
Et ratio unionis increata est spiritus sanctus.
Ad primum ergo dicendum quod obicitur in contrarium. quod si
loquamur de forma operante: sic nulla creatu-
ra potest se habere formaliter ad actum super omnem
creaturam. sed loquendo de forma disponente: sic
potest se habere formaliter ad ipsum aliquo modo
quod potest ad ipsam disponere: sed non ipsam con-
plere. Hoc ergo modo se habet gratia creata ad uni-
onem in christo formaliter. ex parte humanitatis: quia
ipsa est velut forma disponens ad unionem
ex parte humanitatis. Et ratio increata: que
est spiritus sanctus: est operans et perficiens illam uni-
onem. **A**d aliud dicendum quod gratia creata habet
duplicem respectum. scilicet quod dicitur quod omnis cre-
atura dupliciter habet respectum. quia creatura
comparat ad illud a quo est: et ad illud de quo est.
Si respiciam⁹ illud a quo est: sic inuenim⁹ deum:
quia est a deo. Si respiciam⁹ illud de quo est
sic inuenim⁹ nihil: quia omnis creatura in
quantum creatura de nihilo est. Et hoc quod crea-
tura est de nihilo: ex hoc est vanitas: et habet
esse instabile: sicut dicit Dam⁹. Sed ex respectu
ad illud a quo est: quod est prima veritas. scilicet deus. ex hoc
ipsa est creatura bene esse verum: et non est secundum
vanitas. **A**d aliud per solo: quod in christo est gratia
unionis duplex. scilicet creata et increata. Gratia
unionis increata illa est infinita et sine mensu-
ra. et hec est spiritus sanctus. et de hac loquitur. 1.
30. Non est ei datus spiritus ad mensuram. Sed gratia
unionis creata est in mensura. et de hac non loquitur
30. Unum nullum est inconueniens quod dicatur gratia
ei⁹ increata infinita: et quod in ipso sit gratia crea-
ta finita. Istud tamen inuenies plane deter-
minatam in primo libro. in questione de infinitate diuine
essentie. Ultimam tamen per dicta patet.

Consequenter ^{grat}
de
dicitur unio per operationem: ad gratiam
secundum quam est caput. Et primo queritur an gratia uni-
onis sit eadem cum gratia secundum quam est caput. 2^o quod
ritur que illarum sit prior.

Ad primum arguitur

sic. Aug⁹. Nulla maior gratia cogitari potest: quam
quod filius hominis sit filius dei. Sed hec est gratia uni-
onis. ergo nulla maior gratia potest cogitari: quam gratia
unionis. hec ergo est in christo. de qua habet Job. 1.
De plenitudine eius accepimus omnes gratiam.
Et illa gratia de qua nos accepimus: est illa secundum
quam christus est caput. ergo gratia unionis in christo est gratia
illa secundum quam christus est caput. **I**tem Hugo de
sacramento Uic. dicit in libro de sacramentis. Unum est spiritus
quod per christum uenit ad christianos: cuius plenitudo
in capite et participatio in membris. Sed pleni-
tudo spiritus in capite est gratia unionis. ipsa ratio par-
ticipatio que uenit a capite in membra est gratia
secundum quam est caput. quia ex illa fluit participatio
in membris. ergo eadem est hec gratia cum alia. **A**d op-
positum. Ad alium actum est gratia unionis. et gratia secundum
quam est caput. ergo est alia et alia gratia. Maior patet
quia gratia unionis est ad unicum humanitatem
cum deitate. alia ad unicum caput et membra
Sed isti sunt alii diuersi. ergo ab alia et alia gratia.
Solo obicitur. quod gratia unionis intelligitur gratia crea-
ta et gratia increata. Et sicut gratia secundum quam christus
est caput intelligitur gratia creata et increata. Si
ergo intelligas ex utraque parte gratiam increatam
dico quod eadem est gratia unionis increata: et gratia
secundum quam est caput. increata re et ratione. scilicet spiritus sanctus.
Et hoc uult dicere auctoritas Hugo. scilicet quod unum
est spiritus qui per christum uenit ad christianos. cuius
plenitudo in capite participatio in membris. **S**i
autem intelligam⁹ gratiam unionis creatam. et gratiam
secundum quam est caput creatam. sic differt gratia a gratia
secundum rationem. et non secundum substantiam. sicut si diceretur.
quod eadem est lux que plenissime lucet in sole. et per
quam est influentia luminis a sole per radios ad
ista inferiora. Sicut eadem est gratia unionis que ex
sua plenitudine lucet in christo et que habet virtutem
lucendi. et lucet et radiat ab ipso in aliis. scilicet in
membris. et ipsa eadem secundum substantiam. secundum quod lucet in
christo unies humanitatem deitati deus gratia unionis
Sed secundum quod ab ipso radiat in membris deus gratia secundum
quam est caput. Et per hoc soluit ratio in contrarium. quia non
omnino dicit diuersitate essentie. sed secundum respectum quod so-
lum sunt secundum diuersas rationes gratie.

Consequenter que

ritur que istaz grāz sit pōz: cū differāt f^m intelligētie rōnem. an grā vniōnis: vel grā fm quā ē caput. Et videt q̄ grā vniōnis sit pōz. q̄a quo posito ponit aliud: et quo remoto remouet: illud ē p̄us illo natura. Sed posita grā vniōnis ponit grā fm quā est caput et remota hac remouet illa. q̄ pōz ē grā vniōnis natura q̄ illa. ¶ Item caput ē p̄us vniōnis anime: et postmodū influat vram et sensum aliis membris. Similr̄ dicit Aug. Humanitas xp̄i vnif̄ deitati q̄ anime. q̄a deitas ē vita ipsius humanitatis. ex hoc ostēdit xp̄i humanitas caput: et infundit ad alios vitā spūalē et sensum. S; caput p̄us respicit vitā et sp̄m quā influat. q̄ humanitas xp̄i p̄us vnif̄ deitati: q̄ influat aliis vitā spūalē. q̄ pōz est grā vniōnis q̄ grā influētie fm quā est caput. ¶ Ad oppositum. Grā vniōnis nō fuit nisi tempore incarnatōis xp̄i. quia non fuit: quousq; vniret humanitas xp̄i vniōnati. S; grā fm quā dicitur caput fuit ante incarnatōem: iuxta auctoritates sanctorū. q̄a illa fuit a p̄mo iusto et influēbat in omnib; iustis. sicut i Abel et in sanctis patrib; vitā et lumē grē: rōne fidei mediatois. q̄ prior ē grā fm quā est caput: q̄ grā vniōnis. ¶ Si dicat q̄ grā vniōnis erat in fide: et ideo p̄cedebat grām influētie. sicut in Abel erat fides de incarnatione xp̄i. et ita fides de grā vniōnis. et ex hac fide sequebatur influētia grē in ip̄o. ¶ Tūc obī. Esse in fide nō ē esse simplr̄ s; fm qd̄ ē esse grā vniōnis i fide nō erat esse simplr̄ s; alia simplr̄ erat. s; grā influētie: fm quā est caput: quia influēbat aliis. q̄ prior est simplr̄ grā influētie. fm quā est caput: quia influēbat aliis. q̄ pōz ē simpliciter grā influētie q̄ vniōnis. ¶ Solutio. vidēdū. q̄ xp̄us dicitur esse caput rōne fidei. Vñ eo ip̄o est caput q̄ credit. Et quia fides nostra et antiquorum eadē est: quānis p̄ tempora variet: vñ tñ ē creditū et idē. et tñ nos credim; xp̄i incarnationē. ip̄i hō crediderūt incarnationē suē futuraz; incarnationē. et q̄a creditū idē: idē fides una modo et tūc: sicut dicit Aug. ideo vñ caput omnib; credentib; i xp̄m modo et tūc: quia non est fides de homine tantū: s; de homine deo. Nec autē nō mutabatur ante incarnationē et post. Ex hoc hō q̄ est fides de homine deo credit grā vniōnis. ex hoc vero q̄ cre-

dit gratia vniōnis est xp̄us vel homo deus nobis caput: et nos membra eius. aliter non. nisi habeam; fidem de homine deo: sive de deo homine. Est ergo prior fm rōnē intelligentie grā vniōnis: q̄ grā fm quā ē caput: licet eadē sit fm sbam. q̄a aliter nō esset caput nostrū: nisi eredem; grām vniōnis. ¶ Ad rōnes in contrariū dicendū. q̄ grā fm quā est caput ponit eē simplr̄ ex parte deitatis: sed ex parte humanitatis nō ponit esse simplr̄. s; esse in fide. Gratia vero vniōnis credita facit q̄ sit caput: et p̄pter hoc an incarnationem erat caput.

Consequenter que
grā xp̄i fm quā est caput. Et q̄rūt tria. ¶ Primo fm quā rōnem xp̄us dicitur caput. ¶ 2^o quoz vel cuius sit caput. ¶ 3^o de vniōne capitis ad corpus: et eoz. ¶ Quidē q̄ fm quā rōnē sit caput. et circa hoc tria querūt. ¶ Prīmū ē fm quā p̄rietatē dicat caput utrū p̄ grāz influētie. ¶ 2^o p̄ quā nāz dicatur esse caput. ¶ Tertium an alii conueniat esse caput.

Ad primum. Secūdū quā p̄rietatē dicitur esse caput p̄cedit sic. Caput. n. dicitur metaphorice in aliis sicut rex dicitur esse caput regni: quia per suū imperiū mouet regnū. Si q̄ xp̄us fm q̄ homo est rex regū. q̄ h; regnū sup̄ omnē creaturam. fm q̄ habet. i. 9. apod. In femore suo scriptum est. rex regū et dñs dñantiū. q̄ fm hoc dicitur esse caput. ¶ 2^o meli; et dignius in quolibet genere dicitur caput i illo genere. sicut leo dicitur caput animalium: q̄a est dignissimū et nobilissimū animalium. Si q̄ xp̄us ē dignissimus et nobilissim; in genere rationalium: stat q̄ ip̄e fm hoc est caput creaturaz; rationalium. ¶ 3^o paterfamilias dicitur esse caput sue familie: q̄a omnib; p̄uidet. q̄ cū xp̄s se habeat in hūc modū ad ecclesiam quia pastor est et ep̄us animaz; et p̄uidet et regit ecclesiam. sicut habet. i. Petri. 2. Eratis sicut oves errantes. s; nunc ouerfi estis ad pastorem et ep̄um animaz; vestraz;. Et ad Col. 1. Ip̄e est caput corporis ecclesie. S; ip̄e ita se habet ad ecclesiam sicut caput ad corpus. p̄uidet enim ecclesie et regit eā. q̄ fm hāc p̄rietatē dicitur caput. ¶ 4^o ita se habet caput ad animā p̄ficiētem per sensum: q̄ in capite sunt oēs sensus: s; i corpore nō. Si q̄ xp̄us h; modo se habet ad sp̄m

sanctū a quo accipit omnes modos grē sicut
caput ad aīam. nos tō sicut membra: qā nos
omnes sensus grē uel modos grē ab ipso re
cepim⁹. q̄ ipse dī fm hunc modū caput no
strū. qā plenitudinē grē recepit a spū scto
sic caput ab anima. Nos tō sicut membra. ⁊
hoc ē qd̄ dicit Aug. ad Dardanū. In capite
quod ē xp̄s sunt omnes sensus grē. In aliis
tō est sol⁹ rati⁹: quib⁹ datus est spūs ad mē
suram. Dicit q̄ xp̄s caput fm has pprieta
tes: qā est uelut rex: ⁊ qā ē dignissim⁹. crea
turaz rōnaliū: et qā est in rōne pudentis:
⁊ qā habet plenitudinē grē quatū ad oēm
sensū grē. ¶ Ad oppositū. Prover. 4. Omni
custodia custodi cor tuū: quoniā ab ipso vi
ta pcedit. Sicut q̄ a capite fluunt sensus in
membra: ita a corde fluit vita in membris.
S; per actus anime ē vita. 2⁹ actus est illumi
nare uel sensificare: ⁊ etiā p̄s pcedit vita
a corde in membris: ⁊ post sensus a capite in
membra. Si q̄ a p̄mo actu debet xp̄s magis
denotari q̄ a 2⁹: magis debet dici xp̄s cor
ecclesie q̄ caput ecclesie. ¶ Solo. v. d. q̄ quāuis
xp̄s possit dici caput fm pdictas metabap
ras eo. s. q̄ sit in rōne mouentis regnū sicut
rex in rōne dignissimi ⁊ pudentis ecclesie
Et quia ē in eo plenitudo grē quatū ad oēs
sensum spūalē grē: sicut omnes sensus sunt
in capite: tñ ppria rōne dī caput p rōnē in
fluēt. ut sicut ab ipso capite est influentia
sensus ⁊ motus fm diuersas partes ei⁹. qā
ab anteriori parte capitis fluunt nervi: per
quos fluit sensus ad mēbra. A posteriori tō
parte fluunt nervi p quos fluūt mot⁹ ab aīa
ad singula membra. Sillī xp̄s in ecclesia influ
it sensum ⁊ motū spūaliter. sensum influit
p fidē. motū tō p amorē. Influit enī sensū
fidei ⁊ motū amoris. et illa rōne pprie dicit
caput ecclesie. vñ fm q̄ videm⁹ q̄ caput qdā
modo gerit vicē anime in mouēdo corpus:
⁊ cōsulēdo ei p sensum. ita ē de xp̄o respectu
ecclesie. qā se habet ad ipsam in rōne mouētis
⁊ cōsulētis p sensum grē: quē ei influit. vnde
ad Col. i. Jp̄s est caput corporis ecclesie. glo.
Capiti omnia sbiecta sunt ad opandū. Jd̄
aut. s. caput supra locatū est ad cōsulēdū: qā
ipsius aīe quodāmodo vicem gerit caput.
In hoc q̄ dicit ad operādū ostēdit quomodo
mot⁹ est a capite in membris. In hoc q̄ dicit
ad cōsulēdū: ostēdit q̄ sensus ē ab ipso in mē
bro. ¶ Ad illud qd̄ obī. q̄ magis dicitur cor

ecclesie q̄ caput. v. d. sic dicit Aug. in li. d. aīa ⁊
spū. Q̄ triplex est vis anime ad corp⁹. s. vis
nālis: que opaf in epar. et vis vitalis: que
opaf in corde. et vis aīalis: que opaf in cere
bro. Vis naturalis dī illa que est nutritiua:
sicut digestiua. retentiua. expulsiua: ⁊ etiā
augmētatiua. Vis vitalis que opaf in corde
est illa vnde ē mot⁹ cordis cōtinne. Vis aīa
lis est illa que opaf in cerebro: vnde ē mot⁹
⁊ sensus in membris. et fm hoc dicitur mot⁹
⁊ spūs qui sunt uehicula t̄tutum. s. in spūm
naturalem. s. vitalē ⁊ aīalē. Sed opationes
t̄tutis naturalis omnino sunt inuolūtariē:
nec sbiecte sunt rōni. Opationes animales
omnino sbiecte sunt rōni. et ideo recipiunt
imperii ab ipsa. Opationes uitales partiz
sunt sbiecte rationi. partiz nō: ⁊ ideo partiz
sunt uoluntariē: partim naturales. Secūdu
hoc q̄ dicitur. q̄ ille motus qui est a xp̄o ca
pitate in corpus ecclesie est omnino fm motū
uolūtariū: qui simplr nō est naturalis: uel ui
talis: ideo pot⁹ dicitur dicitur xp̄s caput ecclesie
metaphorice fm illū motū q̄ cor uel epar.

Consequenter queri

tur fm quā naturā dicat xp̄s eē caput. Ant
enī dī caput s⁹ diuinā naturā. aut s⁹ hūa
nā. Q̄ s⁹ diuinā pater. ad eph. i. Jp̄m dedit
caput sup omnē ecclesiaz: que est corpus ip̄s
Slo. Super oēs ecclesiaz que in celo ⁊ in terra
ē: dū cōstitūbūc eē p que facti sūt. sbiectū enī
ei tāq̄ capiti a quo trahunt originē. s. ex ip̄o
facti sunt fm deitate. Relingit q̄ fm dei
tate ē caput ecclesie. ¶ Cōtra. Uni⁹ nature
sunt caput ⁊ corpus. Si q̄ xp̄s fm diuinā
naturā: et ecclesia nō sunt uni⁹ nature. imo
s⁹ hūanā. q̄ nō est caput ecclesie s⁹ diuinā na
turā. s. s⁹ hūanā. Ad hoc intelligēdū est. q̄
caput ecclesie dī cōmuniter ⁊ pp̄e. Cōter tota
trinitas ē caput ecclesie. Proprie xp̄s hō sūc
deus homo est caput ecclesie. Tota enī trini
tas mouet ⁊ regit ecclesiaz ⁊ infundit grām
ei qua sentiat p fidē ⁊ moueat p caritatem
Unī rōe regētis ⁊ influētis se bēt ad ipsā
fm tō hūanitatē pprie dī caput. qā hoc mō
se bēt ad ecclesiam fm rōnem cōformitatis ad
ipsaz p grām ⁊ naturā. Unī Ep̄be. i. Jp̄m
dedit caput x̄. glo. Proprie dī caput s⁹ hū
manitatē: q̄ quā ei cōiūgit ecclesia nā ⁊ grā.

Consequenter que

ritur utrū alii ueniat esse caput ecclesie: q̄
 xpo homini deo. Et queritur utrū spūi sc̄o
 ueniat eē caput ecclesie. et q̄ sic uidet. qm̄
 a spūi sancto fluit omnis grā. eo enī q̄ nobis
 dat spūs sanctus: dat nobis oīs grā. q̄ oīs
 mot⁹ grē et sensus nobis dat p̄ spūi sanctu.
 Cū ḡ a capite influet sensus et mot⁹: et eo d̄
 caput. ḡ spūs sanct⁹ est caput ecclesie. ¶ Itē
 ad ephē. 4. Unū corp⁹ et un⁹ spūs. s. ē eccle.
 Glo. Un⁹ spūs h̄tat ī nobis: quo unū effici
 mur. Unū enī corpus effici mur p̄ societate
 quā facit spūs sanct⁹. Si ḡ spūs facit nos esse
 in tanta societate: quā sim⁹ unū corpus. ḡ
 ipse est nostrū caput regēs illud unū corp⁹.
 ¶ Itē querit utrū patri ueniat esse caput
 eccle. Et v̄ q̄ sic: qm̄. i. ad cor. xi. d̄. Caput
 mulieris vir. Caput viri xps. caput xpi de⁹
 Glo. Caput xpi de⁹ pater: q̄ ab ipso genit⁹
 est. et ideo dignū ē vt filii caput pater dica
 tur. Ex hoc relinq̄ q̄ ipsi filii s̄ d̄nitatez
 pater ē caput. Si ḡ filii s̄m d̄nitate ē caput
 eccle: multo magis et pater est caput eccle.
 ¶ Itē ibidē dicit glo. super illud. caput xpi
 diuina eētia vel trinitas caput xpi s̄m q̄ hō
 q̄ deitas creatrix ē creature assumpte sine
 trinitas. Si igit trinitas est caput xpi s̄m q̄
 homo: et xps s̄m humanitate est caput ec
 cle. ḡ multo magis ipsa trinitas est caput
 eccle. ḡ et p̄ et spūs sanct⁹. h̄ igit nō uenit
 soli filio. ¶ Solo d̄. q̄ caput d̄ coiter et p
 prie. Secundū q̄ d̄ caput coiter: nihil plus
 importat q̄ eē p̄ncipiū. S; duob⁹ modis est
 p̄ncipiū: quia pater ē p̄ncipiū ad diuinas p̄
 nas. Trinitas ē p̄ncipiū ad creaturas. et in
 hoc ē d̄tia. q̄ p̄ncipiū quod d̄ pater ad di
 uinas p̄sonas ē p̄ncipiū in idēitate sbe. sed
 trinitas ē p̄ncipiū ad creaturas ī diuersita
 te sbe: q̄ ē p̄ncipiū creature faciens illā eē
 de nihilo. Sed pater ē p̄ncipiū filii de se ip̄o
 q̄ de sua sba generat filii. et de sua sba cū
 ipso filio spirat spūm sanctū. Et ita s̄ h̄ ca
 put d̄ dupl̄. Uno mō quod ē p̄ncipiū: ad
 aliud in idēitate sbe. Alio modo ī diuersi
 tate. Et vt pleni⁹ dicat. caput omuniter ac
 cipit essential̄. et sic dicit p̄ncipiū respectu
 creature: et supponit trinitatē. et hoc modo
 d̄ trinitas creatrix caput creature. Caput
 etiam omuniter d̄ p̄sonal̄. et aliqñ p̄ vna
 persona: sicut dicitur pater caput filii gene
 ratione eterna. aliqñ p̄ duab⁹ p̄sonis: s̄ q̄
 pater et filius dicitur caput spūs sancti spira

tionē eterna. Et s̄m hūc modū d̄. i. cor. xi. in
 gl. dignū ē vt filii caput pater dicat. Istis
 ḡ modis d̄ caput coiter. Caput pprie nō so
 lū dicit intētionē p̄ncipiū: s; etiā influētie
 sensus et motus spūalis. Et h̄ dupl̄. q̄ pōt
 dici caput p̄ rōnē influētie t̄m: vel p̄ rōnem
 influētie: et p̄ conformitatē nature. Primo mō
 trinitas d̄ caput eccle et xps s̄m d̄nitate
 s. s̄m rōnē influētie t̄m sensus fidei et mot⁹
 caritatis. ¶ 2⁹ mō d̄ xps s̄m humanitatez
 caput eccle. quia ei cūgit natura et grā: sic
 dicitur est. Primo mō d̄ caput min⁹ pprie. 2⁹
 modo magis pprie. Soli ḡ xpo pprie uenit
 esse caput ecclesie. hoc ē s̄m rōnē influētie.
 et conformitatē nature. et hoc s; humanitatē
 Trinitati x̄o et xpo s̄m d̄nitate uenit esse
 ecclesie caput min⁹ pprie. hoc est s̄m rōnem
 influētie t̄m. Patri x̄o et spūi sancto coiter
 q̄ ē p̄ncipiū ad creaturas. et etiā min⁹ pprie
 ¶ Ad rōes ḡ iam pater solo. et p̄mo ad illū
 qd̄ ob̄ de spūi sancto. q̄ quāuis ab ip̄o sit in
 fluentia ī ecclesia omnis sensus et mot⁹ spūa
 lis grē: non tñ ei uenit q̄ sit in conformitate
 nature cū eccle. et ideo nō cōuenit ei pprie
 esse caput: s; coiter et minus pprie. Similiter
 qd̄ ob̄ de patre d̄. q̄ ei nō uenit eē caput
 nisi coiter et min⁹ pprie. p̄pter defectū con
 formitatis nature cū ecclesia.

Consequenter ^{gr̄is}
 xps sit caput. Et querunt tria. ¶
 1⁹. primo utrū xps sit caput angeloz. ¶ 2⁹
 utrū sit caput omniū electoz. ¶ 3⁹. utrū sit
 caput reprobz. ¶ 4⁹. utrū sit caput aīarū
 tm̄: aut corpoz et animaz.

Ad primum ^{sic ob̄. Uni⁹ nō}
 sunt corp⁹ et ca
 put. Si ḡ xps inquātū homo: et angeli non
 sunt vnus nature. ḡ xps s̄m q̄ homo nō ē
 caput angeloz: s; hoīum solam. ¶ Contra.
 Ad col. 2. Qui est caput omnis p̄ncipatus et
 potestatis. et loq̄ de xpo. Ibi dicit glo. Non
 tñmō hoīs: s; oīs p̄ncipat⁹ et potestatis an
 gelice ipse est caput. et sequit. Et nos ḡ īplē
 potest qui supnos ciues implet. Ex quo reli
 quis cum ibi loquat de xpo homine q̄ xps
 inquantū homo est caput angeloz. ¶ Item
 omnia s̄bicit s̄b pedib⁹ eius. ad eph. i. aucto
 ritate p̄s. Glo. sicut pes est infima pars cor
 poris: ita ī xpo infima pars ē humanitas: quā
 angeli ad. cāt. Ex quo reliquis q̄ angeli sūt

sibi sibi humanitati. Si ergo dicitur caput ecclesie eo quod regit ecclesiam sibi sibi dicitur. Si sicut dicitur tunc caput angelorum eo quod regit et imperat angelos sibi sibi dicitur. **S**olo istud patet ex predictis. Nam si dicatur caput per metaphoram: quia rex dicitur caput regni et mouens et imperans ipsi. Sic ipse Christus in quantum homo est caput angelorum: quia ipse est rex constitutus super omnes angelos qui adorant eum. Si autem dicatur caput secundum conformitatem nature: sic Christus in quantum homo non est caput angelorum simpliciter: sed quod dicitur dicitur quod anima rationalis quantum ad partem superiorem intellectiua habet conformitatem cum angelis. Est ergo caput ipsius in quantum conformatur eis in natura per partem rationis intellectiua. Hominis autem est caput simpliciter isto modo: quia plenas habet conformitatem cum illis.

Consequenter queritur

utrum sit caput electorum omnium. Ad quod sic obicitur. Ipse Christus proprie non est caput nisi per se homo. Si ergo non fuit homo ante incarnationem ergo non fuit caput ante incarnationem. Ergo nec fuit caput sanctorum patrum ante incarnationem existitum. **I**tem Christus dicitur caput ecclesie proprie propter conformitatem nature: quam habet cum ecclesia. Si ergo ante incarnationem non erat ipse conformis in natura cum ecclesia. Ergo non erat caput ecclesie sine fidelium: qui sunt membra ecclesie ante incarnationem. **C**ontra. Christus eo dicitur esse caput: quo creditus esse homo proprie loquendo. Si ergo eadem fide credebat a primo iusto ante incarnationem usque ad ultimum iustum post incarnationem. Sed post incarnationem creditus iam esse homo. ab illis autem futurus homo. et tamen fides eadem. quia creditus idem. scilicet deus homo. Ergo eque est caput eorum qui fuerunt ante incarnationem et post. **I**tem autem Christus dicitur caput post incarnationem propter naturam quam iam habet humanam: que est natura conformis fidelibus: aut propter fidem: quam habent fideles de illa humanitate. Si solum dicatur caput quia habet humanitatem. Ergo cum secundum humanitatem equaliter conueniat cum hominibus fidelibus et infidelibus: equaliter esset caput fidelium et infidelium: quod maximum est inconueniens: quia nunquam homo existens in peccato nec infidelis est membrum eius proprie. eo ergo dicitur caput quod creditus homo cum amore. Si ergo fides ista manet eadem in sanctis ante incarnationem et post: tempore solum variato: manifestum est quod equaliter et eodem

modo est caput sanctorum existitum ante incarnationem et post. **I**tem col. i. Ipse est caput corporis ecclesie. **S**olo. querit cum ecclesia ab Abel inceperit: quod Christus est caput eorum: qui tunc fuerunt. Et respondet quod dicitur caput secundum diuinitatem et humanitatem. Secundum diuinitatem fuit principium et fundator ecclesie: quia omnes iustos qui ab Abel usque ad ultimum iustum generantur virtute diuinitatis illius inuit. Secundum humanitatem etiam potest dici caput vel principium ecclesie: quia super fidem humanitatis eius fundata est. Ex hoc expresse relinquitur quod si ecclesia fuit fundata super fidem humanitatis sue ante incarnationem. et eo dicitur caput quo est fides de sua humanitate. Ergo est caput eorum quod fuerunt ante incarnationem fidelium: sic eorum quod sunt post incarnationem. **S**olo. dicitur secundum Augustinum. qui ponit exemplum in li. de ciuitate dei rudibus quod exemplum habet. 38. g. de filiis Iude in quorum naturam Zaram pro eduxit manum: in qua obstetrix ligauit coccineum vices. Iste egredietur prior. illo vero retrahente manu egressus est alter. Et dicit Augustinus. Quod sic Zaram dicitur nascere prior emisit manum: postmodum caput secutum est. deinde cetera membra. si tamen caput dignitate et potestate precellit. hoc tempore sequeret. Ita Christus mediator dei et hominum in patriarchis et prophetis premisit manum ante quam appeter in carne vinculis legis superbum populum stringeret sine operante. tempore autem nascendi secutum est caput corporis ecclesie: cui adhaerunt omnes fideles credendo. Relinquitur ergo quod fuit caput fidelium et presentium et antiquorum. Non sequitur ergo. tunc non fuit homo. ergo tunc non fuit caput. quia ipse est caput eo quod est creditus homo et amatus. **A**d primum obiectionem contra rursus patet responsio. quia Christus non dicitur caput eo quod est homo in re: sed eo quod est homo in fide. Unde quia creditus est esse homo. ideo est caput hoc modo. similiter se habet ad antiquos et presentes quia eadem fides est. Unde sic eadem est predestinatio et veritas predestinationis ante exitum rei predestinate et post: licet res mutet. similiter eadem est veritas fidei: qua creditus est Christus incarnatus vel incarnatus. hoc tempore variet. **A**d aliud sicut patet responsio.

Consequenter queritur

utrum Christus sit caput reproborum: qui sunt in fide et caritate: tamen in hoc non perseverabunt. Ad quod sic obicitur. Corpus Christi dicitur: quod traxit de

figura ē figura ⁊ sacramētū corporis mistici
quod ē ecclesia: quia sicut corp⁹ xp̄i ē opactū ex
purissimis sanguinib⁹ virgīs ⁊ p̄tinētibus
ad gloriā resurrectionis: ita a fili⁹ corpus misti
cū: quod ē ecclesia opaginātū ē ex purissimis ⁊
fidelib⁹ aīab⁹ p̄tinētib⁹ ad glia; resurrectionis
quod nō sunt mēbra ecclesie nisi p̄tinētes ad glo
riā resurrectionis. S; reprobi existētes in fide
⁊ caritate: qui tñ nō p̄seuerabūt: ⁊ infideles
nō p̄tinēt ad glia; resurrectionis: h; p̄tineant
ad resurrectionē. q̄ null⁹ reprob⁹ est mēbr⁹
ecclesie. q̄ xp̄us nō ē caput reprob⁹ etiam
existētū in caritate. ¶ Contra. Reprobi exi
stentes in fide ⁊ caritate recipiūt a xp̄o sen
sum ⁊ motū: q̄ cū sint in caritate ⁊ fide: ha
bent sensum fidei ⁊ motum amoris. et cōstat
q̄ hoc habēt a capite. ¶ Itē ipsi sunt in cōfor
mitate nature ad xp̄m. Xp̄s q̄ caput ē eorū
⁊ ipsi mēbra eius. ¶ Solo vō. q̄ esse mēbr⁹
xp̄i ul⁹ ecclesie nō ponit nisi sensus grē p̄ fidē
⁊ motū p̄ amorē: ⁊ cōformitatē cū xp̄o in nā
et q̄ ista sunt in reprobis existētibus i fide ⁊
caritate. h; n̄ cū p̄seuerātia. idē q̄ dīu sūt ista
i illis: cōcedētū ē q̄ sint mēbra xp̄i ⁊ ecclesie
⁊ oparāt ad xp̄m tāq̄ ad caput quātū ad
p̄ntē statū in quo sunt i fide ⁊ caritate. qm̄
autē postea decidēt ab istis: tūc erunt mēbra
abscissa a corpore ecclesie. ¶ Ad rōnē vō in
cōtritiū. q̄ corp⁹ xp̄i vōz figura ē ⁊ sacm̄ cor
poris mistici quātū ad p̄ntē statū: s; nō q̄tū
ad futurū. rō autē p̄cedit ac si respiciēt statū
futurū: cū obicit⁹ de pertinentibus ad glia; resurrectionis.

Consequenter que
riē vtrū xp̄us sit caput aīaz tñ: aut corpor⁹
⁊ aīaz. Ad quod sic arguit. Oportet q̄ mēbra
habeāt cōtinationē ad caput. Sed corpora
nostra nullā possunt habere cōtinationē:
nec cōiūctionē ad corp⁹ ⁊ aīam ipsi⁹ xp̄i. q̄
corpora nostra nō sunt mēbra ei⁹. q̄ ipse n̄
est caput corpor⁹ nostrorū. ¶ Cōf. i. Cor. 6.
Nescitis quoniā corpora v̄ra mēbra sūt xp̄i
q̄ ipse est caput corpor⁹ nr̄orū. ¶ Solo vō. sic
h; i. Cor. 6. An nescitis zc. Glo. Xp̄us caput
nostrū ē eo q̄ fact⁹ ē p̄pter nos. Corpus autē
eius ē ecclesia. Si tñ modo aīam suscepisset
sine corpore: mēbra ei⁹ non essent nisi aīe no
stre. Quia vero corpus suscepit: ⁊ corporis
caput est. Qui n. corpus suscepit ⁊ corporis
caput est. Et sic patet q̄ xp̄s nō solū ē caput

animarū s; etiā corporū. ¶ Ad rōnē in cōtritiū
vō. q̄ corpora nostra duplicē habent cōiūcti
onē cū corpore xp̄i. Una p̄pter similitudinē
in sp̄. Aliā p̄pter p̄fectionē vnā ⁊ eandem.
Corpora q̄ nostra h̄nt cōiūctionē cū corpore
xp̄i. q̄ sunt corpora eiusdem speciei nostra
corpora ⁊ suū corpus. Cōiūctio tō que est
propter p̄fectionē vnā p̄r eē dupliciter: q̄
est p̄fectio nature: et sic aīa est p̄fectio. et
est p̄fectio sanctificationis nostre. et h; est sp̄s
sanctus. ¶ Dicēdū q̄ attendēdo p̄fectioē
nature: que ē anima sic corpora nostra ⁊ suū
nō habent p̄fectionē vnā: q̄ alia est anima
xp̄i: que perficit corpus xp̄i s; numer⁹: ⁊ que
corpora nostra. S; corpora nostra habent p̄
fectionē vnā: accipiēdo p̄fectionē sanctifi
cationis que est sp̄s sanct⁹. P̄fectio enim
corporis nō solū est anima: sed etiā sp̄s. f.
Cui⁹ corpora nostra templum sunt. sicut h; i.
ad Cor. 6. Nescitis quoniā mēbra vestra
templū sunt sp̄s. f. Sed anima pficit q̄tū
ad esse nature. sp̄s sanct⁹ quātū ad eē san
ctificationis. ¶ Idē autē sp̄s. f. qui sanctifi
cat corpus xp̄i: sanctificat ⁊ corpora nostra:
cum sumus in fide ⁊ caritate. Ex hac sp̄ali
sanctificatione imprimē dispositio ⁊ p̄tinet
ad gloriā resurrectionis. Un̄ apl⁹ a d. Ro.
s. pbat p̄ hoc corporū resurrectionē glia;:
vicens. Si sp̄s eius qui suscitauit Ihs̄m a
mortuis habitat i nobis vivificabit ⁊ mor
talia corpora nr̄a p̄pter inb̄itātē sp̄s. f. i nobis.

Consequenter ē q̄
stio
de vnione capitis ad mēbra: ⁊ q̄
runtur duo. Nam caput p̄mo vnif mēbris
⁊ postea influit in illis. ¶ Primo q̄ querit⁹
vnione capitis ad corpus. ¶ 2^o de influētia
capitis ad corpus. ¶ Quātū ad p̄mū tria q̄
runtur. ¶ Primo vtrū malū p̄tineat ad illā
vnionē. ¶ 2^o p̄ qd sit vnio mēbroz in corpore
ecclesie. ¶ 3^o qualē ē vnio capitis ad corp⁹.

Ad primum argui
tur sic. Dic̄ Hugo i li. de sacramētis. Per fi
dē acceptū vnionē. p̄ caritatē vivificatio
nē. et loq̄ de vnioē: ⁊ vivificatōe corporis
ecclesie. S; multi existēs i p̄tō mortali habēt
fidem informē: h; nō habeāt caritatem. q̄ ad
vnionē p̄tinet corporis ecclesie p̄ fidem: licz
nō p̄tineat ad vivificationē p̄ caritatez.
¶ Contra. Hugo in eodem li. Nihil i corpore

mortuū: nihil est corp^o viuū. S; oīs exn̄s ī
p̄tō mortali ē mortuus. q̄ nō est ī corpore. q̄
nullus exn̄s ī p̄tō mortali p̄tinet ad unidēz
corpōis ecclesie. ¶ Solo dō. q̄ ad vnionem
corpōis mistici siue eccleie nūq̄ pp̄ie p̄tinet
exn̄tes ī p̄tō mortali. tñ refert dicē unitatē
ecclesie ⁊ corpōis ecclesie. In unitate. n. eccleie
sunt boni ⁊ mali: dñmō habeāt fidē rectāz.
et hoc ē q̄d h̄f Mat. 13. Q̄ ip̄i tritico adiūta
sunt zizania. et dic̄ Aug. q̄ ecclesia ē ager: in
qua radicāf triticū. i. boni: et zizania hoc est
mali simul. tñ in fine sepabūf. Unitas vero
corpōis ecclesie nō ē nisi p̄ fidē formatā ca-
ritate. et de hac intelligit Hugo cū dic̄. Per
fidē accepim⁹ vnionē. s. formatā. Nō sunt q̄
fm̄ pp̄iā rōnem corpōis de corpore ecclesie
mali: quāuis sint de ecclesia. Et cū dic̄ Hugo.
Per fidē accepim⁹ vnionē. p̄ caritatē viuifi-
catōez. ipse loquit⁹ p̄ similitudinē corpōis hu-
mani: quia ī corpore humano ē quedā vnio
membroz mālis. sic vnio que est p̄ neruos.
Alia ē formalis. sicut illa que est membroz p̄
pticipationē vni⁹ vite cōmunis ab aīa. s. h̄ ī
corpore ecclesie ponit duplīcē vnionē. Unā q̄
mālem. et hāc appellat vnionē p̄ fidē. Aliāz
formalē. et hec est p̄ caritatē.

Consequenter que

ritur p̄ quid ē vnio membroz ī corpore ecclesie
Ad q̄d sic. Diuersa ē fides ⁊ caritas h̄ntinz
fidē ⁊ caritatē: ⁊ differt numero fides mea
⁊ tua. s. ex diuersis numero nō ē pp̄ie vnio
q̄ cū nō ponat vnitas in corpore ecclesie nisi p̄
fidē ⁊ caritatē. n̄ ē q̄ vnio si pl̄ ī corpore eccle-
p̄ fidē ⁊ caritatē. s. solū v̄f adunatio membroz
ecclesie: sic ē acervus lapidū. ¶ Contra. i.
Cor. 10. Unū corp^o multi sum⁹: ⁊ vn⁹ panis.
Slo. Unū oēs sum⁹ ecclesia vna vniti vin-
culo fidei spei ⁊ caritatis: ⁊ mutua operuz
exhibitione. Queris q̄ quō dicet istud vnū
s. q̄ fideles h̄ntes caritatē siue ecclesia d̄f
esse unū ⁊ unū corpus ⁊ vn⁹ panis. ¶ Solo
dō q̄ vnū corpus d̄f ab una perfectione ⁊ a
cōsili dispositione. D̄f q̄ unū corp^o ecclesia ab
una p̄fectōe. una. n. ē p̄fectio ī capite n̄fō xp̄o
⁊ ī oibus sanctis credētib⁹ ⁊ amātib⁹ ipsuz
et hec p̄fectio ē sp̄s sc̄us ex quo ē nobis cōio
trinitatis. Un̄ Hugo. de sc̄o. Uic. dic̄. In cor-
pore uno un⁹ sp̄s. i. unū ē corpus ecclesie ab
uno sp̄i. Un̄ dic̄. ecclesia sancta corpus xp̄i
ē uno sp̄i sanctificata ⁊ unita fide una. hu⁹

modi corpōis membra sunt singuli fideliaz ⁊
omnes unū corpus existūt p̄pter sp̄m unū ⁊
fidē unā. Est q̄ vnitas hui⁹ corpōis. s. ecclesie
ab una p̄fectōe. s. a sp̄i sc̄o: qui un⁹ ⁊ idēz ē
in oibus. Diuisiones. n. grāz sunt idem: aut
sp̄s sicut d̄f. i. Cor. 12. Sicut ē vnitas in corpe
a cōsili d̄spōne: quia in oib⁹ sanctis ē quedā
cōsimilis d̄spōitio ī p̄ticipatione unitus p̄fe-
ctōis. s. sp̄s. s. Et hec filis d̄spōitio artē-
dit⁹ quātū ad quatuor. Quia q̄rū ad cogni-
tionē rōnis. ⁊ quātū ad desiderium cōcupi-
scibilis. et quātū ad expectatōez irascibilis.
et quātū ad opis imitationē. Unitas q̄ que
est in illis a cōsili d̄spōne quātū ad cogniti-
onē ē p̄ fidē. idem. n. credūt. sicut idē appetūt
uel uolūt. s. sūmā bonitatē p̄ caritatē. Est q̄
quātū ad desiderium cōcupiscibilis unitas p̄
caritatē unā. Sicut idē expectāt. s. eternā bea-
titudinē. et hoc p̄ spem. Unitas q̄ quātū ad
expectationē ipsi⁹ irascibilis quātū ad spem
unā. Sicut idem imitat⁹. s. j̄hm xp̄m. p̄ operū
exhibitionē. Et ista quatuor tāgūt ī glo. sup
illud Col. 2. Caput ex quo totū corp^o cōnexū
ē zc. dic̄ glo. Caput caritatis ⁊ grā plenū. ⁊ hic
est xp̄s. de cuius plenitudine accipiēdo to-
tū corpus. i. ecclesia p̄ nexus caritatis: ⁊ cōiū-
ctōnes spei ⁊ fidei ⁊ operez fideles cōiuncti
sunt ⁊ files. et hic notāt quatuor predicta.
Ex his q̄ p̄ q̄ vnitas corpōis eccleie ē ex cōsili
d̄spōne. Sūt q̄ similes ī fide spe caritate ⁊
opere. ¶ Ad rōnē autē ī contrariū. q̄ ex diuer-
sis numero nō fit unū. dicēdū. q̄ sicut uide-
mus in corpore aīalis: q̄ h̄z membz corpōis beat
propā spem: qua distinguit ab alio membro
Item habēt membra in corpore cōmunē p̄fectōez
s. unitā cōmunē: qua uiuūt ab anima una. Si-
militer dō. de corpore ecclesie: q̄ quōlibz membz
ecclesie corpōis hēt pp̄am p̄fectionē suam. s.
grām. fidē caritatē. ⁊ spez. ita q̄ in ea fides
non est tua numero. et sic de aliis. Habent
etiam membra ecclesie unā cōmunē p̄fectōez
s. p̄ sp̄m sc̄m. sic dic̄ Hugo. A sp̄i uno corp^o
unū. Un̄ a p̄te ista ē vnitas ī corpore ecclesie
⁊ membris ei⁹. ¶ Item fides quātū ad illud:
quod credis est eadē numero in omnib⁹ sc̄is
qui sunt membra ecclesie: quia idem nume-
ro credunt. s. xp̄m j̄hm. Unde quantum
ad hoc est fides eadem numero in omnib⁹
credentibus. Sed non quantum ad illud q̄
creditur. quia illud quo creditur non ē idē
numero in illis: s. est simile uel idē sp̄e.

Consequenter que

rit de vnione capitis ad corp⁹. et e⁹. Utz
hec sit vnio simplicif. Ad qd sic obicit. Ad
ep⁹. Et ipm vedit caput sup oem ecclesia
glo. Nullu maius donu posset de⁹ p⁹stasse
hoi. q⁹ q⁹ b⁹u suu p quod dedit oia faceret
illis caput vt illos illi tanq⁹ mēbra coaptar⁹
Ex q⁹ relinquit q⁹ uerbu dei efficit caput
nr⁹. et nos mēbra ipi coaptata. Itē vicē ibi
glo. d ista coaptatione illi⁹ doni q⁹ coaptat⁹
dicens. vt esset fili⁹ dei filius hois. vn⁹ de⁹
cū patre. vnus hō cū hoibus. Si ergo ipē fi
lius hois est vnus de⁹ cū deo vnitate sim
plicif. Ergo et cū hoie est vnus vnitate sim
plicif. Con. filius hois est vn⁹ ul vnū cum
deo vnitate in psona. Sed nos non sumus
vnū cū xpo vnitate i psona. Nec ec alia vni
tate nisi volūate. q⁹ idē uolumus qd ipse
uult. Sed nō est vnū vnitate. Unū in uolan
tate. et vnū in psona. Quia vnū in psona ē
vnū simplr. sicut p⁹ de corp⁹ et aīa. Unū hō
in uoluntate nō est vnū simplr. Ergo nō est
vnū simplr ipm caput et corp⁹. Querit q⁹ quo
sunt vnū. Solo v d. fm Hugl. de scō vic. q⁹
exponit illud Jo. xvii. Pat⁹ scē sua eos in no
mine tuo quos dāisti mihi vt sint vnū sicut
et nos zc. Distinguit vnū multiplicif. q⁹ est
vnū in nā. Et hoc mō p⁹ et filius et spūs scs
sunt vnū. Secdo mō ē vnū in psona. quo hū
nitas et diuinitas sunt vnū in psona filii.
Tertio mō ē vnū p iusticiā pntem et futurā
gliaz. Et illd ē vnū qd attendit in cōformi
tate uolūtatis. Pūa et pfectissima vnitas ē
vnio psona et in nā vna. Secda ē vnitas nā et
in psona vna. Tertia hō vnitas est vnio capi
tis et corpis ecclesie. que est vnitas cōformi
tatis in uoluntate vna. Et hec est p iusticiā
pntem. Quia sic dicit Ansel. iusticia ē redi
tudo uolūtatis. Et v⁹ vnitas fm analogiā.
vn Hugo loquēs de istis vnitatib⁹. dic⁹ uer
bū cum patre vnū in nā. hō cum uerbo vnū
in psona. Mēbra cū capite sunt vnū in iusti
cia pmo et postea vnū in gloria.

Consequenter que
rit de influentia gratie a capite xpo
in corp⁹ ecclesie. fūda⁹ aut hec qd sup illud
Jo. p. De plenitudine ei⁹ nos oēs accepimus
grām p grā. Et qd ista pte hoc mō. Pūo
queritur vtz possit esse in fluētia a xpo hōi
in corp⁹ ecclesie. Secdo querit⁹ vtz ab ipso

xpo hōie possit esse influētia grē ab ipso in
angel. Tertio querit⁹ de influētia grē ab ipso
i hōies. vtz maior fuerit p⁹ icarnatoz q⁹ an.

Ad primum sic

Jo. pmo
Hōia et hō
tas p hōm xpm facta est. glo. Hōia remissio
oium peccatoz. q⁹ p ipm hōm xpm est grā
remissionis peccatoz. q⁹ grām remissionis
peccati illuit in corp⁹. et mēbris ecclesie.
Itē Aug⁹ sup illd Jo. i. De plenitudine ei⁹ zc
et super illud. Plenū grē et ueritatis. dicit
Accepimus de ipius plenitudine grām vt
in ipm credamus. et ueritatē vt ipm intelli
gamus. q⁹ intellect⁹ diuinoz osequit⁹ ad fidez
Ad oppositū Ysa. xlii. Ego sū. ego sum ipē
q⁹ uoleo iniquitates tuas ppter me dicit v⁹s
Solius q⁹ dei est uolere pēā ppter se. ergo so
lius dei est influere grām remissionis pēā.
Nō igit est hoc possibile xpo hōi. Solo v d
q⁹ xps hō influit grām corp⁹ ecclesie et mem
bris ei⁹ tribus modis. Uno mō p modū me
riti. Alio mō p modū exemplaris. Tertio mō
p modū capitis. Per mōū meriti est i nobis
grā ab ipso xpo hōie. Quia ipē est qui meri
t⁹ nobis grāz p quā remitterent⁹ peccata nra
et gratiā qua cognoscerem⁹ et diligere
ipm: oibus credentib⁹ in ipm et diligentib⁹
hoc meruit fm qd hēf. Ro. v. Sicut p vnū
hois inobediētiā cōstituti sunt multi pecca
tores. ita p vnus hois xpi obediētiā. iusti
cōstitunt⁹ multi. Secdo mō influit nobis
grāz p modū exemplaris. sicut. n. videmus q⁹ se
bz exemplar ad exēplū. et qdā mō exēplū educit⁹
ab exēplari. ita in ipso xpo hōie est exēplar
ppositū grē: cui uehem⁹ nos coaptare et cō
formare. Unde ipē est liber vite iux⁹ que de
bēt scribi nostri libri. i. scēte que sūt libri vt
hēf in Apoc. xx. Et ista edictio sig⁹ in. i. ad
Cor. xv. p⁹mus hō de terra: terrenus. scōs hō
de celo celestis. Sicut q⁹ portauimus imagi
nē terreni: portemus imaginē celestis. Ter
tius mod⁹ influētie ab ipso est p modū capi
tis. Est aut quidā amor et appetit⁹ nālis ca
pitis ad mēbra. p⁹ n. caput quodā nāli amo
re diligit mēbra. Unū et spūs aīales q⁹ sunt i
capite ex hoc amore decurrūt a capite i mē
bris. Unū si aliqd mēbz ledat⁹ occurrūt spūs
a capite ad ptem illā uolentē et ibi colligūt⁹
Influētia q⁹ capitis ad mēbra vt sensificent⁹
et moucant⁹ est p nāle amore et hūc appetitū
implet spūs aīalis fluēs a capite i mēbra uel i
mēbris. Secdm hō v d q⁹ spūs icreat⁹ p que ē
f

nobis coio toti trinitatis. s. spūs scs habū
dat in nro capite. s. xpo. r ipsius xpi: r sue
brē aie est desiderū vt picipem suū spū
z pē uero spūs explet desiderū qd hz xpūs
ad nos. ppter amorē quē hz erga nos. Et h
mō est influētia grē a xpo capite in corpus
ecclie. Uñ Dugo. Sicut spūs hōis mediāte
capite ad membra descendit uiuificanda: sic
spūs scs p xpm venit ad xpianos: e? pleni-
tudo quidē est in capite. picipatio hō i me-
bris. Ad pmū vō. q est remissio pxi qtu
ad maculā: r qtu ad penā. Pūa est a xpo fz
deitate. Sed a est a xpo fm q hō p modum
meriti satisfātionis. Ad illud qd obicit
de glo. sup. 3o. Qd de plenitudine ei? accepti-
mus grāz zc. vō. q ab ipō xpo fm deitatem
accepimus hō auctē. s. ab ipō xpo in qtu: hō
accepimus hō p modū meriti r modis aliis
vt dictum est.

Consequenter que

rit. vtz a xpo hōie possit esse influētia grē
in angelis. Ad quod sic obicit sup illud Luc
2o. Inuenerūt eū sedentē in tēplo in medio
vō 3o zc. dicit Greg. Visit in terra q an-
gelos docet in celo. Si g fm q hō visit in
tra. Ergo sicut hō docet angelos in celo.
A christo g hōie accipiūt angeli vō trinitatis.
g receperūt influētia scie ab ipō.

Itē Dyo. in Jerarchia ipse scripture sbas
āgelicas itroducit apō 3 hz xps qretes r p
nobis sue vine actiōis sciaz discētes r eos
ipm Jhm imediāte docentem. Ergo ab ipō
Jhu sicut a xpo hōie recipiūt sciam ipi āgelis

Item Ysa. lxiii. Quis est iste qui uenit de
Edon tinctis uestib? de Bosra zc. Ita dice-
bant angeli: qñ Jhs ascendit in celū: r vice-
bat eis Ego qui loquor iusticiā zc. Ex q pz
q ipē docebat eos de misterio sue incarna-
tionis. Ad oppositū. Angeli erāt brī ante
incarnationē xpi: s. beatitudo est stat? oium
bonoz zgregatōe pfectus. g ipi erant in sta-
tu oium bonoz zgregatione pfecto. Ergo
nihil deficiebat eis de aliq bono. Nec d io-
cūditate aliq nec cognitione. Ergo nō indigē-
bāt edoceri a xpo hōie. Ergo nō receperūt
aliquā influētia cognitōis ab ipō. Itē
ostat q nō indigent ab ipō xpo remissione
peccati: nec redemptiōe. Si. n. nō incarnaret
xps. nihilominus essent ipi brī. Nō recipiunt
g ab ipō aliquā influētia. Solo vō q a
capite xpo hōie recipiūt angeli. cognitionē

deitatis: r honorē: r dulcedinē: r iocundita-
tē: cognitionē deitatis. Quia erudiunt ab ipō
imo per eccliam etiā q est corp? ei? immorūt
eis misterii incarnationis. Nec erubescunt
erudiri p ipam. Uñ Apls ad Ep. h. iii. Ut in-
notescat pncipib? r potestab? in celesti-
bus p eccliam multiformis grē dei fm pccā-
tionē seculo z quā fecit in xpo Jhu vō nō
nostro. Itē sicut ibi vicit glo. Innotescat
p eccliam que dona dei recepit. i. per aplos
in eccliam pdicantes pncipib? r potestab?
i. viteris ordinibus angelo zc. qui sunt in ce-
lestibus. i. celo. ubi r nos erimus. Dic nāz
brīs Jero? Angelicas dignitates sup meo-
ratū misterii ad puz nō intellexisse donec cō-
pleta est passio xpi: r aplo z pdicatio p gen-
tes dilatata. Itē accipiūt honorē. g attē-
dit qtu ad reparatōz seu restauratōe rui-
ne angelice. Nō enī paz erat eis detractum
honoris ex ruina apostataz angelo z. sed p i-
carnationē r passioz sit reparatio seu restau-
ratio ruiue āgelice p hōies ipentes numez
ipoz āgeloz. scd; qd hēē ps. Iudicabit in
nationibus ipebit ruinas. zc. Et ad Ephe. i.
Bndict? de? r pat vni nostri ihu xpi zc. Qd
pposuit in eo dispensatōz plenitudinis tem-
po z in restaurare oia in xpo: q in celo: r que i
tra st i ipō zc. Glo. vō. Proposuit instaura-
re. i. ad pmū statū reducere oia p peccatum
destruata: angelo z hōies. Quia p hōis re-
stitutionē ruina angelo z. reparat? instaurat?
que in celis sunt. s. qd cecidit in angelis re-
staurat? in hōibus. Itē recipiūt dulcedinē
r iocunditatē ab ipa hūanitate xpi. Nō enī
magnā iocunditatē r dulcedinē in cōtempla-
tione diuinitatis. Sed cū vident diuinitatē
in hūanitate. eis alius modus est dulcedi-
nis: ppter qd dicit? Petr?. In q desiderant
angeli cōspicere. r hac rōne d? Joeli. iii. Col-
les fluent lac r mel. Colles angeli sunt q an-
incarnatōz stuebant mel in dulcedine cōtem-
plationis diuinitatis in se. s; ex ei? incarna-
tione fluūt dulcedine cōtemplationis diuini-
tatis in hūanitate q sigt? p lac. Ad rōes i
cōnitiū vō. q est beatitudo in gaudio etno
sbali. r beatitudo in gaudio etno accidenta-
li. sive supaddito. Gaudiū sbale est in cōtem-
platione diuinitatis. ibi. n. est sba beatitudi-
nis rōnalis creature. Gaudiū accidentale est
in cōtemplatiōe societatis hūanitatis cū di-
uinitate. Quātū g ad sbaz gaudiū nihil accre-
scit in gaudio beatitudinis. s; tm qtu ad

multitudinē. Quia plurib⁹ modis hnt modo
gaudiū in beatitudine q̄ ante incarnationē
q̄ ḡ obicif. angelis nihil deest: ex quo sunt
bri. hoc est uep̄ q̄tū ad s̄bam gaudiū: seu bea
titudinis. S; nō q̄tum ad multitudinem.

Consequenter est qd̄ de
influentia a
capite xpo in hoies. vtz maior sit post in car
natione: q̄ ante: vel equalis. Ad quod sic. Xps
est nobis caput: et ipis qui fuerūt an̄ incarna
tionē p̄ fide; et caritatē. et p̄ fidem et caritatē
nobis influit et ipis. Si ḡ equalis est fides et
caritas in patrib⁹ an̄ incarnationē. Ergo eq̄
lis est influētia a capite xpo in hoibus ante
incarnationē et post. ¶ Con. An̄ incarnationē
nō receperūt patres gratiā remissionis pene
que est carentia visionis dei. S; post incar
nationē et passionē xpi receperūt hoies sac̄ti
totalit̄ gratiā remissionis illius pene: et alia
tū pena; eternaz. ergo maior est influētia
gr̄e a capite xpo in hoies p̄ incarnationem
q̄ ante. ¶ Itē sac̄ta noue legis: q̄ hnt xtu
tē p̄ passionē xpi. maiorē hnt uirtutē: q̄ sac̄
ta ueteri. Efficiūt. n. qd̄ figurāt. ¶ Itē. z.
ad Cor. 3^o. Nos uero oēs reuelata facie glo
riā oriū specularē zc. Ipsi xpo sub uelamē
Ergo plus recipim⁹ de cogitōe ueritatis
a xpo q̄ ipi. ¶ Solo vob. q̄ ecclesia p̄ incar
nationē et passionē xpi maiorē recipit gr̄am
nō ipō xpo capite q̄ ante. Un̄ hēf. Ro. 3. Q̄
ipe de⁹ p̄p̄osuit xpm̄ p̄p̄iatorē p̄ fidē in s̄a
guine. hoc est p̄ fidem passionis ad ostensio;
iusticie sue. hoc est iustificatōis p̄ passionem
p̄pter remissionē p̄cedentiū delictoz: in su
stentationē dei ad ostensio;
iusticie sue i h̄
tpe. Et uult dicere qd̄ p̄ fidē passiois xpi: erat
remissio peccatoz antiquoz et modernoz
S; differenter. quia an̄ incarnationē p̄ fidem
passionis erat remissio peccatoz: q̄tum ad
culpā: et nō q̄tū ad oēm penā. Quia remane
bat pena carentie visionis dei. Sed p̄ incar
nato; eius et passionē est remissio peccatoz
q̄tum ad oēm culpā et penā. Un̄ ante incar
nationē erāt in sustentatione. id est expecta
tione. carentes uisione dei gloriosa. Sed nō
patet nobis gloria. ¶ Ad aliud qd̄ obicif in
cōtrariū. q̄ equalis erat fides et caritas i pa
trib⁹ an̄ incarnationē: et in illis qui sunt p̄
dicendū: qd̄ fides ecclesie ante incarnationē
et post equalis est. cū xtuosior est post q̄ an̄
Et h̄ est. q̄a p̄ incarnato; et passionē h̄z meri
tū passionis xpi sibi diunctū: qd̄ nō hēbat an̄

Un̄ qui credit xpm̄ incarnatū et passū habet
meritū sue passionis sibi diunctū. Un̄ rōne
meriti passionis xpi sibi diuncti ē maioris x
tutis q̄ ante. et efficit aliquid quod nō ante

Consequenter que

rit. Utz gr̄a xpi h̄m q̄ est quidā h̄o singu
laris sit gr̄a plenitudinis et ostēdit qd̄ sic Jo
i. Uerbū caro factū ē zc. plenū gr̄a et x̄tatis
S; uerbū caro factū est ip̄e xps h̄o. Ergo et
xps ut quidā h̄o h̄uit plenitudinē gr̄e ad oē
bonū et x̄tatis q̄tū ad sciam oīum. ¶ Con
in xpo h̄oie nō fuerūt oēs x̄tutes. S; nō est
plenitudo gr̄e sine plenitudine oīum x̄tutū
Ergo in xpo nō fuit plenissima gr̄a. Qd̄ p̄
quia in xpo nō fuit fides: q̄ est p̄ma uirtutū.
Nā fides est cū uisione enigmatica. Xps enī
uidebat sine enigmate. Silr nō h̄uit sp̄e. Nā
sp̄e est expectatio future beatitudis que nō
habef. Ipe aut̄ iā beatitudinē hēbat nec ex
pectabat eā. ¶ Itē p̄ma est vna x̄tutū. Sed
xps nō habuit ea. Nā p̄ma est x̄tus: quia cō
missa mala cū emēdationis p̄posito: plangi
mus et odimus. Sicut hētur in. 4^o. Iniaz. ¶
Itē si dicat qd̄ in xpo pot̄ est quidā h̄o sin
gularis est plenitudo gratie. Sic fuit in br̄a
x̄gine: et in br̄o Stephano. Un̄ Actū. vi. of
Stephanus plenus gr̄a et fortitudine. Et si
milis v̄. qd̄ plenitudo gratie est in ecclesia.
Querit qd̄ quō uiffert plenitudo gr̄e in istis
¶ Postea quē. vtz xps h̄m gratiā quā habz
ut quidā homo singularis possit uici mem
bz corp̄is ecclesie. Et v̄ qd̄ sic. Quia h̄m istā
gratiā: est sicut quidā singularis h̄o sc̄us. sic
fuit Petr⁹ v̄ vnus alius. S; oēs sc̄i sūt mē
bra ecclesie. Ergo xps h̄m h̄ac gratiā est mē
bz ecclesie. Si dicat qd̄ hoc nō pot̄ eē. q̄a ip̄e
est caput ecclesie. Et tō n̄ pot̄ eē mēbz. Istō
nihil est. q̄a caput est p̄ncipale mēbz corp̄is
Ergo xps pot̄ esse mēbz corp̄is mistici. s. ec
clesie cū sit caput ei. Nā cor epar et caput s̄
mēbz p̄ncipalia corp̄is. ¶ Itē. i. Cor. 12^o
Uos s̄t estis corp⁹ xpi et mēbz p̄ mēbz. i.
de ih̄u xpo. Xps ḡ est mēbz. ¶ Solo vobm
q̄ cū in xpo sit gratia vnionis: et gr̄a h̄m quā
est caput: et gr̄a h̄m quā est quidā h̄o singu
laris sc̄us. uicimus qd̄ gr̄a sic tripliciter uicta in
ipō pot̄ uici gr̄a plenitudinis h̄m rōez cause
finalis. gr̄a plenitudinis ē gr̄a vnionis. quia
sūma et p̄fectissima ē in ipō. Nā vltim⁹ effēs
gr̄e et p̄fectior est nos vnire deo. S; in aliis
a xpo nō est vnire nisi p̄ cognitio; et amōrē

In xpo xpo no solam fm cognitione et amo
re. sed et in unitate psonae. ut sit idē fili⁹ ho
minis qui et fili⁹ dei. Et hec est maior unio
que posset eē vel cogitari. Unī iste est effectus
plenissimus qui possit eē gratie. ¶ Sed rōz
vero cāe efficiētis grā xpi fm quā est caput
est grā plenitudinē. Quia sicut quedā lumina
ria pfectū suo luce solū: et nō hnt potestātē
influēdi suū lumē in aliis. sicut p de carbōe
Quedā hō nō solū retinet suū lumē in se. s
ipm influunt et illumināt alia corpa. sicut p de
de flāma. Ita gratia xpi radiat ab ipō ad ali
os. nō aut grā in aliis scis. sed tm pfectū ipō
rū aias: nec habet prātem influēdi ipam. Et
ppf h: sicut lumē in flāma dī plēnū. Lumen
xpo in carbōne semiplenū. Ita grā in xpo s
quā est caput. v: dicit grā plena. In aliis scis
nō. Sed v: dicit grā semiplena. ¶ Scdm hō
rōez cāe formalis: dī grā singularis xpi grā
plenitudinis: plene informans aiam xpi: et
plenissime oēs vires bte aie ei⁹ q̄tū ad oēs
act⁹ ipōz. Quia in ipō est grā cognitionis
x̄itatis oīum. Et hoc pfectū q̄tū ad actū rō
nis. et pfectū q̄tū ad actū occupabilis: q̄ est
amor bonitatis: et q̄tū ad zelū irascibilis
In aliis xpo ex scis h: ipa informāz fm excel
lentia ad unū actū. nō tm ad oēs act⁹. et cum
in aliis scis sit peminētia respectū aliē dōni.
fm q̄ dicit de scis Ecclē. 4. 4. nō est inue
tus nlls illi. In xpo est peminētia respectū
oīum donoꝝ. Quia nō h: gratiā ad unū
actū grē tm. s: ad oēs: et hoc est qd̄ dicit Aug⁹
De accepto gratiā totali et vli. Unī oparato
grē xpi ad gratias alioꝝ: fm plenitudinē et
pfectionē est: fm q̄ comparatur figura circuli
ad alias figuras angulares. Circulus enim
est capacissima figura respectū aliaz. Ita grā
xpi capacissima est. Capax. n. est oīs act⁹ cui⁹
libet vitutis: qd̄ nō est in aliis grāis scōꝝz
¶ Ad rōez incoīrū v. d. Q̄ si quedā dona
gratuita cū ipfectione: quedā aut sine ip
fectione. H est q̄ nō dicit ipfectionē. fides at
est donū gratuitū cū ipfectione. Unī nō so
lū dicit ipfectionē: imo etiā notat ipfectionē
Nā fides est que assentit x̄itati quā nō vidz
Hoc qd̄ dico assentire x̄itati ipfectionis est
S: h qd̄ dico quā nō videt ipfectionis. Sicut
pna est donū gratuitū cū ipfectione. Pna
enī est x̄tus cōsistens in detestatione mali.
qd̄ commissū ē. Detestatio mali dicit ipfectio
nē. S: qd̄ commissū est dicit ipfectionē. Perfe
ctionis. n. est detestari malū. S: ipfectionis est

q̄ commissū sunt. Cū igit in ipā grā q̄ est plena
imo plenissima sicut grā xpi nlla sit ipfectio
p: q̄ nō deberent in ipō eē dona gratiaz cū
ipfectione rōne sue pfectionis. Et ppter hoc
fides in rōe fidei: nec spes in rōe spei: nec pna
in rōne pnie debuerūt esse in xpo. quia sub
rōnib⁹ illis dicit ipfectione. Sed illud solū
qd̄ erat pfectū in illis donis fuit in xpo. In
ipō. n. fuit assensus pnie x̄itati: qd̄ est pfecti
onis in fide. S: illud quod est ipfectionis in fi
de nō fuit in xpo. s. cognitio enigmatica. Si
milis in ipō fuit maxie qd̄ est pfectionis in spe
s. adhesio cū bono. S: nō cū illa ipfectione
q̄ est expectatio boni qd̄ nō hē. Sicut illud
qd̄ est pfectionis in pna fuit maxie in ipō.
Quia nūq̄ aliquis tm potuit detestari pecū
q̄tū ipse detestabatur. Quia nūq̄ hūit aliquis
tantā oppositōz volūtatis ad malū aliquod.
S: p qd̄ est ipfectionis grē et plenitudinis
est in grā xpi absoluta. Et iō in ipō ē grā
plenitudinis. ¶ Ad aliud v. d. q̄ plenitudo
grē dī multipl. dicit. n. plenitudo grē q̄tū
ad sufficientiā: h ē que sufficit aie ad hnduz
vitā eternā et aureolā. Et hoc mō Stephan⁹
dī plenus grā. Actū. 5. Suan. grā nō so
lū fuit odigna aurea. i. premio eterno s: bali
imo eē et aureolā. Adruit. aurea et aureolā
qa fuit p̄dicatoꝝ et martir. ¶ 2. or plenitudo
grē q̄tū ad numerositatē. Et h mō ecclesia
dī plena grā. q̄ nō ē aliud genus gratie
qd̄ nō sit in ecclesia: q̄tū ad aliq̄ mēbz eius
Ita q̄ hūit vaf istud. Alii aliud. Unī Aplias
Divisiones grāz sunt. idē aut spūs. Alii va
tur sermo sapie Alii fmo scie zcā. Cor. 13. ¶
Tertio mō ē plenitudo grē p̄rogatione sup
oēm creaturā purā. et hec ē in bta x̄gine. Lu
ce. 1. Ave grā plena. Ex hoc. n. q̄ ipa ē mater
filii dei: et quedā excellentia et p̄rogatiua
grē: cui n̄ pot pura creatura opari. Unī Ansel
Depe decens erat ut ea puritate q̄ maior s:
deo nequit intelligi. Virgo illa miteret cui
de⁹ pat̄ vnicū filiū que de corde suo equalē
sibi genitū tāq̄ se ipm diligebat. ¶ 4. or
plenitudo grē q̄tū ad cōsumationē siue pfe
ctionē et hoc est in xpo hōie. Unī Jo. 1. Plenū
grē et x̄itatis. q̄ hūit grāz q̄tū ad oēs actū
pfectū. Et ex hoc etiā ē q̄ xps nō hūit fidem
et spem s: his rōnib⁹. quia nō sūt gratie cō
sumate: imo sunt eoꝝ que nōdū hnt. Et iō
dicit illud qd̄ dicit cū ipfectione. Xps aut
hūit grām pfectionis et ad oēm actū pfectū
¶ Ad aliā qd̄z. Utz xps fm gratiā absolutā

sit mēbz corpis ecclesie. vō q̄ x̄ps v̄r caput
 ecclesie s̄m humanitatē et diuinitatē. Si ḡo
 dicat caput s̄m diuinitatē. et opemus ad s̄
 caput humanitatē x̄pi. sic x̄ps s̄m humanita
 tē est mēbz. s̄m ip̄us diuinitatis que ē caput
 quia ip̄a diuinitas cui vnita est hūanitas
 mouet ip̄am humanitatē et sensificat: sicut
 caput mēbra. et hoc mō x̄ps est mēbz corpo
 ris ecclesie: caput est diuinitas. hoc modo
 v̄r. i. Cor. 12. Uos autē estis corpus x̄pi et mē
 bra de mēbro. glo. de mēbro. i. de x̄po capite
 Un̄ appellat ibi x̄pm caput s̄m humanitatez
 eā. mēbz resp̄u diuinitatis. Si x̄o dicat ca
 put s̄m hūanitatē sic nō v̄r dicit mēbz cor
 poris ecclesie: s̄ caput. Sed tūc obicit v̄tra
 Qm̄ caput est mēbz corpis: et d̄ integritate
 ip̄ius. Dicendū q̄ nō est p̄ oīa s̄c. de capite
 et corpe materiali et sp̄uali. q̄a in capite et cor
 pore mālita ē q̄ cū influat caput ad corp̄
 et ad singula ei⁹ mēbra: ip̄m t̄m caput indiget
 aliis mēbris. Un̄ alia mēbra influunt ip̄i. Sic
 enī a capite influunt sensus ip̄i cordis: ita a cor
 de influunt vita capiti. Et s̄m ab epate influunt
 nutrimentū ad caput: sine quib⁹ nō p̄t esse ca
 put. Un̄ mutuo sibi funt caput et mēbra
 mālita. Un̄ caput materiale nō solū se habet
 in rōne influētis ad alia mēbra. Sed etiā in
 rōne recipientis ab ip̄is. q̄a se h̄nt in mutua
 indigentia. Ita q̄ mēbra indigent capite et
 eo. Un̄. i. ad Cor. 12. Nō p̄t autē v̄cere oca
 lus manū. opa tua nō indigeo. Aut itez ca
 put pedibus. nō estis mihi necessarij. S; x̄ps
 s̄m humanitatē que est caput sp̄uale resp̄u
 corpis sp̄ualis ecclesie nō indiget mēbris su
 is. Un̄ se h̄z ad ip̄a solū in rōne influētis et
 nō ab ip̄is recipientis. Et iō v̄r caput corpis
 ecclesie et nō membrum: quia nō indiget cor
 pore. et sic patet responsio.

De inquisitionē
 de gr̄a x̄pi ip̄o adiunante inquiren
 dū est de eius sc̄ia s̄m q̄ hō in hūc modum
Primo vtz in x̄po s̄m duas naturas sic
 ponere duas sc̄ias. **2o** vtz sc̄ia fuit in x̄po
 ab initio sue conceptionis. aut p̄ successioz tē
 poris acquisitā. **3o** vtz fuerit sine aliq̄
 ignorantia. **4o** vtz fuerit oīum. **5o** vtz
 vtz s̄m oīm modū sciēdi humanū. **6o** vtz
 vtz aliquā sc̄iam recepit ab angel. **7o** vtz
 vtz equalis fuerit sc̄ia x̄pi sc̄ie dei.
Ad primum arguit sic Cū in
 x̄po sit vna p̄s

Uni⁹ autē p̄sone vna est p̄fectio. Sc̄ia autē est
 p̄fectio. Relinquit ḡo q̄ vna erit sc̄ia x̄pi.
Itē cū x̄ps sit sciens s̄m sc̄iam increata. Sc̄ia
 autē increata est certissima: et p̄fectissima: et
 nobilissima de oibus. q̄ s̄m illā x̄ps de oib⁹
 h̄z p̄fectissimā et nobilissimā sc̄iam. Unum
 est autē ponere h̄ri p̄ plura: quod p̄fecte h̄z p̄
 vnū. Relinquit ergo q̄ x̄ps nō h̄z scientiaz
 aliā q̄ increatā. **Itē** h̄ns sc̄iam nobiliozē
 nō indiget ignobiliou. Cū ḡm in x̄po sit sc̄ia p̄
 gratiā vnionis et sc̄ia increata. Suḡue ergo
 ponere in x̄po alie sc̄ie create. s̄. nāe integre
 et p̄fecte et sc̄ia exp̄ientie. **Itē** sc̄ia x̄pi
 q̄ est p̄ gratiā vnionis est s̄m maius lumen
 q̄ sint alie tres sequētes. S; sic est in lue cor
 potali q̄ maius lumē absorbet minus. Ergo
 s̄m erit in lumine sp̄uali. ergo nō manent in
 x̄po alii modi sciēdi. nisi solū duo p̄mi sup̄
 distincti: quoz vnus est scientie increate. a
 lius ē p̄ lumē gr̄e vnionis. **Itē** in angelis
 p̄ oīmōne nō remānt cognitio vesper
 tinane: nec in hōibus adueniēte gr̄a oīb̄ensio
 nis siue beatitudinis manebit sc̄ia fidei. quia
 cū uenerit q̄d p̄fectū ē. euacuabit q̄d ex pre
 est. i. Cor. 13. Ergo in x̄po nō potuit esse sc̄ia
 create: cū sc̄ia increata uel ad minus sc̄ia
 vnionis uel oīb̄ensio. **Con. 3o. dam⁹**
 Quoz sunt diuerse nāe: eoz sunt diuerse
 opatiōes. Opationibus autē p̄portional̄ habi
 tus. Ergo cū in x̄po sūt diuerse opationes
 p̄pter diuersas nāes. erūt in ip̄o diuersi habi
 tus. ḡo cū sc̄ia uicat habitū s̄m diuinam
 naturā et hūanā. in x̄po erūt diuerse sc̄ie
Itē si in x̄po nō esset nisi sc̄ia increata
 nō esset aīa x̄pi sciens. cū sc̄ia anime qua
 sc̄it formalit̄ sit create: eadē rōne nec esset di
 ligens. nec br̄a. Relinquit igit q̄ ip̄a ē sc̄ie
 sc̄ia create. **Itē** sicut dicit Bo. in lib⁹
 de duabus naturis et vna p̄sone x̄pi. X̄ps ac
 cepit aliquid a triplici statu hūani generis
 seu Ade. Unus status fuit qui debet al̄ ei
 si stetit. s̄. status beatitudinis in p̄mum
 Alius fuit status in statu in quo erat. s̄. stat⁹
 innocentie s̄m que statū debebat ei sc̄ia
 q̄ debet nāe integre et p̄fecte. Alius status
 fuit post lapsū s̄m que statū h̄uit scientiam
 eximētalē. h̄uit etiā sc̄ia: bene p̄cti p̄ exp̄ie
 tiā. A p̄mo ḡo statu h̄uit x̄pus scientiā oīe
 bensiois. a secdo statu scientiam nāe integre
 et p̄fecte. a tertio statu scientiā exp̄ientie: s̄. i.
 nō exp̄ieie culpe. s̄ t̄m p̄nc. Relinquit igit
 q̄ p̄ter scientiā increatam et scientiam gr̄e

unionis est in xpo triplex alia scia: sicut sup dictu est. Qd occedendū est. vob. igit ad pmi q habitus nō diuersificat fm psonā. imo p nām. Un dicit Jo. dam. Q in xpo sunt diuerse voluntates ppter diuersas nās. r filr vō in xpo ppter diuersas nās diuersas sci entias: creatā r increatā. Ad aliud vō. q qūis xps hō vna sit psona cū filio dei: ppe psonalē unionē est sciens scia increata: sicut filius dei. Un rōe psonē nō indiget alia scia tñ rōne psonē in humana nā indiget alia sci entia. s. creatā. Nō. n. vobz esse humana nā in xpo impecta quod osequeret si careret scia creatā. Sz pfectior v; esse in ipō nā oibus aliis. Jo oi genere sciendi scia creatā o; q sit pfecta illa aia. Ad aliud vō. q duplex est necessitas vel indigentia. vna quidē ē rei in se. Altera est respectū finis: q quidē necessi tas idē est qd vtilitas. pnt necessariū dicit vtile in vno sensu. Dicendū ē q xps hō hīs sciam unionis r oprehensionis ppter se nō indiget altero mō sciendi. Sz qa assumpsit humanā naturā: vt genus humanū p veruz hōiem redimeret: respectū finis isti? necessa e rat duplex in xpo scia nālis. s. r scia expien tie. Scia nālis siue nāe integre r pfecte: vt ue rus hō pbaret. Scia vō expientie: vt genus humanū p sensū pene. r expientia redimē r h? scie sunt vtiliores seu magis ouenien tes fini pdicto: qūis alie simplr meliores. Ad aliud vō. q in corpalius minus lu me obfuscat r absorbet a maiori. Et rō h? est. qm oia lūia corpalia sunt ad vnū actuz manifestationis. qui quidē act? p se r pfe ctissime est a lūie maiori. Sz in spūalib? nō sic. Nō. n. oia lūia spūalia sunt ad vnum actū. Distinguedū tñ est fm statū ophenso ris r viatoris. Viatoris. n. nō est vnus act? s ples. Un luminaria plura xrtutū seu dono rū in viatore nō sūt ad vnū actū. r inde est q nō est cadē cognitō fm spēm p illa. In sta tu hō oprehensiois: in qrtū cōprehensiois nō ē nisi vn? act? qui dēterminat fm sūmū lūis r totalitatē xrtutis eius. Lum. s. diuine vi sionis in gloria. Sedm hoc ergo dicere uo lunt: q alie cognitiones q sunt fm minora lūia. s. fidei r hui? absorbet. Et fm hoc ac cipit illud qd dī cū uenerit qd pfectū ē xps aut erat in statu ophensois simul r vi atoris fm ptes aīe differentes inferiores r supioz. Et iō scientia oprehensionis nō ab sorbebat alias scias. r sic py solo ad obiecta

Consequenter que

rit. Ut r scia indita fuerit xpo ab initio sue ceptionis vel p successionē xps acquisitā Ad quod sic arguit. Debe. s. Didicit ex his q passus est obedientiā. Sz viscere est veire in noticiā illius: qd pū nō hūit. Ergo xps nō hūit plenā sciam a principio. ergo acqsitā est. Itē psal. Qui tribuit mihi intellectu zc. Solo. vsq; ad mortē erudiuit me ps inferior mea. s. carnis assumptio ut expirer tenebras mortis. Ergo ex aliqua pte fuit in eo scia ac quisita. Itē sup illud Luc. 2. Proficiebat puer ihus etate r sa. Beda. Sicut carnis est etate plicere: sic aīe grē r sapia. Ergo rece pit cognitōz quā prius nō bebat. Itē Leo papa. Adorauerūt infantē in nullo ab aliis gñalitate infātie dissimilē. Sz nō hē aliquā noticiā pntet ad generalitatē infātie. Ergo nō hūit tūc noticiā. g? postea pfectit. Itē Dam. Oportet cognoscere. qm seruile r ig? tantē nām accepit. Serua. n. vci est hōis nā qui fecit eā. r nō h; futuroz cognitōz. Itē Si ipfectionē hūit ex pte affectiue. Multo fortius ex pte cognitue que ordinat ad affe ctinā. Cū g? ostat q ipfectōz hūit ex pte affectiue sensibilis: fm quā hūit tristitiam r timorē. Ergo ex pte cognitue sensibilis ha buit ipfectōz. Itē sili rōne vī q in parte rōnali hūit ipfectionē: qrtū ad cognitōz. Cuz etiā in pte rōnali hūerit ipfectōz: qrtū ad af fectiuā. quod pbat. Dicit. n. Jero. Cepit Jhs timere: ne aīa ei? videret irrōnabilis. Ergo in rōne fuit timor. Sedm ergo hūc moduz viatoris fuit timor in rōne. Itē Debi. 4. Nō habemus pontificē qui nō possit com pati zc. Aug. Multiplex est in xpo nā. Una fm quam patiebat. s. corp? altera fm quā cō patiebat. s. aīa. tertia fm quā nec patiebatur nec opatiebat. s. diuinitas. Ergo si recte vi stinxit: aīa fm oēm partē patiebat. quā fm sensitiuā patiendo. fm affectiuā rōnabile cō patiendo. ergo r in rationali. Et ita didicit p expientia psilla. Itē vens assūpfit hu manā naturā in silitudinē carnis pcti. Quia assūpfit eā de massa peccati. Ro. 8. Sz illō est humane nāe corrupce. Sz fm hominē or dinata cognitio est ut ex multis sensib? fiat vna memoria. r ex multis memoriis vnum expimentū. Ergo hic moduz cognitionis erat etiā i xpo. Itē Aug? sup Gen. Angeli cognitionē matutinā hūerūt i compatione

ad uerbum uespertina. In operatione reꝝ in ge-
nere suo. Ergo si xꝑs utroqꝫ mō cognouit
hūit cognitionē vtrā. ꝫ ita potuit crescere
uestigina scia eiꝫ. sicut angeloz. quia possūt
fieri q̄ nō sunt. ¶ **Coii.** Gregꝫ sup illud Luce
z. Proficiebat etate ꝫ sapia zc. Nō accipiēdo
q̄d nō hēbat ꝫ accessū tꝫis. sed ꝫādendo vo-
nū grē. ¶ **Itē Damꝫ** proficere dicebat hū
eā que inerat sibi sapiam in manifestatiōe
uoces. ¶ **Relinquit** q̄: q̄ nō defuit scia lz ma-
nifestatio. ¶ **Itē** nihil hūis habitū hū nobi-
liorē modū ꝫ ꝫfectū hꝫ ordinatōz ad illaz hꝫ
modū ꝫfectū. Sꝫ ignobilior est ille qui ē hꝫ
expētiā. illo q̄ est hū viā aliā. Ergo xꝑs nō
ꝫfecit in scia hū expētiā. ¶ **Itē** xꝑus hū
intellectū fuit ꝫpensor. Sꝫ aia ī glia nullo
mō ordinat ad habitū expētiā. imo euacu-
at hūi habitū: tanqꝫ id q̄d ꝫfectū est: eū adē
cognitiō ꝫfecta. Si ergo ꝫfctm tollit ꝫfectū
ꝫteritū: nō ordinat ad ꝫfectū futuz. Relin-
quit q̄ q̄ cognitiō in ꝫre: nō fuit in xꝑo: ex quo
hūit cognitiōz ꝫfectaz. ¶ **Solo** vnꝫ est modꝫ
sciendi in xꝑo hū diuinā naturā: ꝫ ibi scia
idē est q̄d id ipm. i. q̄ eiꝫ essentia. iste modꝫ
fuit in filio dei ab eterno. Sed us est in xꝑo
hū gratiā vnionis quā sciam nulla alia crea-
tura habuit. ¶ **Iste** n. modus distinguit ab oī
alio sciēte. ¶ **Itē** tertiꝫ est hū gratiā ꝫpbe-
foris: ī hac cōicant angeli: ꝫ aīe scē. ¶ **Itē**
q̄tꝫ hū nām integrā aīe: hū quā hūit Adaz
sciaꝫ ī statu inocētie: ꝫ hāc hūit ꝫfctꝫ q̄ ali-
puri hōies. ¶ **Itē** quintꝫ hū penalē nām as-
sumptā. ¶ **Itē** sextꝫ est quedā grā data xꝑo
ad cognoscendū res hū nūmꝫ hū ꝫpgressū
tꝫis: que fuit a principio data aīe xꝑi: hū in-
tellectū. nō dico ipā cognitiō: ꝫ q̄tū ad ꝫri-
mū: sicut se hꝫ ante icarnatōz ꝫ ꝫ. Sed sꝫ xꝫ
nō fuit ab eterno hū hāc oīum hūit cogni-
tionē. s. eoz: que ꝫtinebant ad misterīū incar-
nationis: ꝫsionis ꝫ redēptionis. Hāc etiā
nō hūerūt āgeli statī ꝫōfirmatōz. Unī dixē-
rūt Ysa. 63. Quis est iste: q̄ uenit de Edō zc
Et si aliqui habuerūt: hū fuit ex supadditōe ali-
quamō ex ipā glia. Et hū hū intelligit illud
ad Eph. 3. Ut innotescat ꝫncipatibꝫ ꝫ po-
testatibꝫ ꝫ ecclesiā. ¶ **Sed** eōm xꝫ tertū modꝫ
cognitionis. s. ꝫpbe foris: hūit cognitiōez
oīum ꝫtinentiū ad suā gloriā: ꝫ suoz. i. eoz
que ordinant ad illā. ¶ **Quartꝫ** xꝫ modꝫ co-
gnitionis que est hū nām integrā: q̄ fuit in
Adā. Sū. 3. Adduxit ea ad Adā: ut videret zc
fuit in xꝑo hū nām integrā quā assumpsit

¶ **Quintꝫ** qui est cognitiōis: que est hū nām
penalē: fuit sicut in xꝑo. In hac vidicit diuer-
sas penalitates hū expētiā in affectiua: quā
tri cognouit hū aliū modū. Sꝫ hū gratiam
cognitionis: que data est sibi ꝫ grām vnio-
nis. Unī ꝫscuit illas hū grām que fuit grā
vnionis. ¶ **Sextꝫ** modus cognitionis e ad
cognoscendū nō ut prior que affectiue fuit
hū cognitiue ex sensu. Unī specialis grā quā
hūit ad sciendū: fuit ei data quo ad expēti-
tiā incognitiua. ¶ **Nonndū** aut q̄ est duplex
cognitiō in sensu ꝫ expētiā. Cognitiō enī
in sensu est duobus modis. Uno mō cum
res est in sensu hū similitudinē. Alio modo
eū est in sensu hū formā. Alii. n. est similitudo
coloris in oculo. Alii. dolor. Et hū hoc du-
plex est cognitiō in xꝑo hū expētiā. Priā
q̄tū ad nām penalē. Sedā q̄tū ad speciales
grām cognoscendi res: hū nūmꝫ ꝫpgressū
tꝫis. ¶ **Ad** obiecta xꝫ incontrariū vō. Q̄
quedā auctes intelligūt hū cognitiōz ꝫpletā
hū grām vnionis ꝫ ꝫpbe foris: ꝫ itegre
nāc. Alii xꝫ intelligūt hū cognitiōz expēti-
talē. Alii xꝫ hū manifestatōz quo ad nos.
¶ **Nō** tñ: q̄ si quicqꝫ nouit ꝫmo modo. Quod
ꝫus nō nouit illo eodē mō. Inō vꝫ ꝫpter hū
dici ignorantia. Ignorantia. n. vꝫ esse alieꝫ
quod ꝫus nō fuit cognitiū: ꝫ de his que ne-
cessaria sūt. Sꝫ talis nō fuit in xꝑo. Nō enī
ꝫt vici q̄ aliquid nō nouit: q̄d nō ꝫius. q̄a
sensibilia que addidit ꝫ expētiā ꝫus nouit
ꝫ modū nobiliore ꝫ ꝫfectiore. Ignorantia at
ē defectus ꝫfectōis. Et sic ꝫ rñsio ad ꝫio ob-
iecta. Quia ꝫ si vidicit ex his que ꝫstas est
obediētiā. et si eruditꝫ est vꝫqꝫ ad mortem
Nō ꝫꝫ hū se q̄ fuit ignorās. Quia q̄d ꝫ-
cessu tꝫis cognouit scia expētiā: ꝫus re-
cognouit alio mō cognitiōis. ¶ **Sily** intelli-
gendū est de aliis obiectis sequētibꝫ. Unde
nō veit ī aliquid nō notū oīo ꝫ ꝫcessū tꝫis
sed ī aliquid nō notū sic. ¶ **Ad** hoc q̄d dic-
tū Damꝫ. Q̄ assumpsit nām seruile: ꝫ igno-
tē. videndū. q̄ seruile vꝫ rōe peccati. Sꝫ sic nī
fuit ī eo hūil: hꝫ fuit rōe ꝫnc. Ad quā obli-
gata fuit hūana nām ꝫꝫ peccatū. Q̄ xꝫ vꝫ
ignotās hoc referē ad genus nāc. nō ad nām
ꝫnt fuit ī xꝑo. ꝫꝫ eīz vꝫ filiꝫ. nī seruus. Unī
Ansel. ondit. q̄ nī ꝫccuit ipm assumere ig-
ratiā vꝫcēs. Quo tot ꝫ tāta faceret ille hō
sine imēsa sapia. Ubi ondit. q̄ nī fuit igno-
tia nature respectu hōi: nec respectu mali. sic
si nihil am af q̄d nī cogitāc: sicut nihil hōi ē

qd nō amet. Sic nihil est qd ignoret. Bonū
 aut nō pfecte nouit. nisi qui scit illud a ma
 lo discernere. Et sic nō fuit ignorantia: nec re
 spcū mali: nec respcū boni. ¶ Ad qd obicit
 qd ipfectio fuit ex pte cognitine: sicut ex pte
 affectiue. v. d. qd nō est vez. quia ipse vñs vi
 spon fatiue: et fm ogruitatē redemptionis
 nostre: assumpit ipfectiones quasda ex pte
 affectiue pur ogruebat nre redemptōi. Nō
 aut ex pte cognitine. Quia hui⁹ defect⁹. s. q
 pponunt ignorantia noxiū essent in multis
 et in nullo vtilis. vt vult Ansel. ¶ Ad aliud
 Aug⁹. qd obicit qd opassio fuit in itelligibi
 li affectiua. sicut passio insensitiua dicendū
 qd h intelligibilis pars esset sentiens vel cō
 patiēs corpali qñ patiebat: nihilōintus fru
 ebat pfecte. Ex hoc. n. qd patiebat gaudebat
 Un pfectū hūit gaudiū: et maximā passiōez
 quia ex hoc fuit gaudiū pfecti⁹. sicut est in
 scīs patientib⁹ p xpo. Gloria xō illa et gau
 diū erat: fm ordinē ad supius. s. ad viuinam
 nām sibi vnita: fm quā residebat rō totius
 redemptōis. Cōpassio xō fm ordinatō: ad i
 ferius. Un h opassi o esset et passio. ex magni
 tudine tñ glorie nō reputabat. ¶ Prterea h
 hoc vidicrit p expientia. sciuit tñ alio mō
 vt supradictū est. Un nō fuit ignorās. h enī
 rōnalis ps vidicrit p expientia. sciuit tamē
 alio mō. ¶ Ad aliud qd obicit: qd ex multis
 sensib⁹ vna memoria ē. v. d. qd duplex est co
 gnitio expimentalis. vna p viā acquisitiōis
 scie fm qd ex multis memoriis colligit vnū
 expimentū: et ex multis expimētis vnū vte
 quod est principū scie. Alia est in via exerci
 tiū practice. sicut cū aliquis habz theoriam
 medicine: expit et pcedit in opibus practice
 In pma via est motus: ab incognito ad co
 gnitū. In 2⁹ xō ē mot⁹ nō ab incognito ad co
 gnitū. S; a cognito h mō: incognitū h; aliū
 modū. Sic dic pbs. Prima via est ipfectōis
 nāc. qd est mot⁹ ab ignorantia ad sciam. Et
 iō nō ē ponēda in xpo. Secda xō via ē pfecti
 onis nāc. Nā fm cā nō est mot⁹ ab ignoran
 tia ad sciam. Sed ab hi⁹ scia ad alteri⁹ modi
 sciam. ¶ Prterea venire a posteriorib⁹ in pō
 ra est fm nām corruptā: et ipfectā. Eo⁹ vero
 venire est fm nāz pfectā in pmo statu. et ita
 fuit in xpo. ¶ Ad aliud v. d. qd dissimilit est
 in xpo. et in angelis matutinu et vesperinu
 Uesptina enī cognitio pprie vñ in creatura
 que possibilitatē h; ad obscuritatē. Uesper
 tinū n. vicit possibilitatē ad obscuritatē: et

hec possibilitas fuit in angelis. Un hoc fuit
 i nā alia a xpo tm. S; in ipso nō fuit hec pos
 sibilitas ppt vnionē. Un et si habuit cogni
 tionē rez in genere suo. nō ouertit cum co
 gnitione vespertina nisi fiat additio. s. pos
 sibilitas ad obscuritatē. Un hre cognitioē
 in genere suo cū tali possibilitate: ouertitur
 cū cognitione uesptina. S; talē nō hūit xps
 Ergo nec uesptina. S; statī cū vnita est nā
 humana cū viuina hūit gratiā. Et sic fuit
 cū luce: et nō cū obscuritate aliq̄ sicut angeli
 quantum est de natura sua.

Consequenter que

rit. Utz scia xpi fuit sine aliqua ignorantia
 Dicit. n. Ambro⁹ in. 3. li. de spū scō. Sic de⁹
 pfectō: nāc assumpit hūane. suscepit sensū
 hōis. sed nō sensu carnis illat⁹. Sensu hōis
 aiām dixit turbatā. sensu hōis exiuit et co
 gnouit. Sensu hōis pfectit. sicut scriptum ē
 Ihs pficiebat etate sapia et grā. Quō pfic
 iebat vñ sapia pfcūs etatis: et pfcūs sapie nī
 viuine. sed hūane. Et sequit exps at agniti
 onis infātia p humanā vtiq; prudentiā: qd
 adhuc nō vidicrit ignorabat. ¶ Itē Jo. Da. 2.
 3. li. Ignorantē et seruilē assumpit naturam
 ¶ Itē Ansel. 2. Cur de⁹ hō. Cur nō poterat
 ille hō xē esse ignorās. Sicut xē mortalis
 erat. Ex quo arguit. Cū xē assumpserit ipse
 mortalitatē qd et xē ignorantia. ¶ Con. Ans
 Illa assumptio in vnitate psonē filii dei nō
 nisi sapientē a sūma sapia fiebat. Et iō nō as
 sumpsit in hōie: quod nullo mō vtilē. sed val
 de noxiū ē ad suū op⁹: qd idē hō factur⁹ est
 Ignorantia nāc; ad nihilū illi vtilis esset. s.
 ad multa noxia. ¶ Itē quō tot et tāta opa
 facēt. sine imēsa sapia. ¶ Itē idē Ansel. quō il
 li credēt hōies. si illū sciret nescientē. Si autē
 nesciret ad quid esset illi vtilis ignorantia.
 ¶ Itē Jo. v. am. Proficere vñ etate sapia: p
 augmētatiō: etatis: eā que ei inerat sapiam
 in manifestatiō: vices. Qui autē vicit ipm
 pficere etate et sapia: vt additamētū suscipiē
 tem: nō cā que fm ipostam vnionē uenerā
 tur. ¶ Itē maior est cognitio creature p vni
 onē: qd p optehensio. Si ergo in cognitione
 que erat p apprehensio: i glia nō manet. ergo
 nec cū vnioe poterit esse ignorantia. ¶ Item
 si aliq̄ ocul⁹ hēret siliē oim; visibiliū vni
 tas: virt⁹ visua iūta illi oculo hēret cogni
 tiōez oim; sensibiliū. Ergo cū intellect⁹ aie
 xpi sit iūct⁹ intellectui creato. i quo rōes et

idee rez oium sunt intellectus xpi habebit
cognitio; oium sine ignorantia alie. ¶ Ad
cedendum est. et vob. Ad p̄m̄ in contrarium
fm̄ Jo. vama. Si fm̄ theologū Grego. Sepa
bis qd̄ v̄ ab eo qd̄ intelligit et serua dicit
et ignorans caro. p̄pter ipostaficos aut. i. p̄
sone indiuifibile vnionē vitata est aia vni
futuroz cognitioe. ¶ Ad scdm̄ r̄ndet Ansel
Sapientē de^o assumpfit mortalitatē. qua sapi
entē et valde vtilē vteret. Ignorantia xpo non
poterat assumere sapientē. q̄a nūq̄ est vtilis
sed sp̄noxia. nisi forte mala uolūtas que nū
q̄ in illo erit ab effectu restringat. ¶ Ad au
toritatē Ambro. r̄nd; mgr̄ i sent. exponēdo
dicens. q̄ intelligenda sunt x̄ba Ambro. vt
q̄tū ad visū hoium et sui sensus ostensione
profecisse dicatur.

Consequenter que

rit vtz scia xpi fuerit oium. i. vtz oium ha
buerit sciam. Ad quod sic Ansel. lib. 2. Cur
de^o hō. Nihil amat qd̄ nō cognoscit. Si g^o
nihil est boni. quod aia xpi nō amat. Ergo
nihil est boni qd̄ ignorat. Bonū aut nēo p̄fe
cte nouit. nisi q̄ scit a malo illd̄ vifcernē. Nū
lū ergo erit malū. quod ignorabat. ex quo re
liquē. q̄ oīz tā bonoz q̄ maloz hūit sciaz
¶ Itē Apoc. 5. Dignus est agnus qui occi
sus est accipere virtutem. et diuinitatem
et sapiam. glo. oium rez cognitio; sicut x̄bū
sibi vnitū. ¶ Coi. Nath. 13. De die illa nēo
scit. neq; filius zc. Ergo ip̄e fm̄ q̄ hō vni
iudicii ignorauit. ¶ Itē Jerō. Solus pater
et fili et sp̄s sc̄s. i. vnus de^o in sua scia. ali
is incognitū h̄ reseruat. Ergo ab illa cog
nitione excludit oīs creatura. g^o et xpi aia.

¶ Itē Ambro. Per humanā ipudentiā qd̄
adhuc nō vidit ignorabat. R^o aliud est lo
qui de nā in se. aliud de nā vnita. Q̄ ergo v̄
nescire de hora iudicii intelligit rōe nāe i se
Rōe xpo nāe vnite h̄ notitiā illius. Un̄ Da
m. fm̄ theologū Grego. Si sepabis qd̄ v̄
ab eo quod intelligit ignorās v̄ caro. p̄pter
psone xpo indiuifibile vnionē vitata est aia
vni futuroz cognitioe. Vel aliē fm̄ Rab. et
Bedā. Cū v̄ nescire filius. intelligit de fi
lio adoptiuo. Un̄ dicit onidē nō de vnige
to. sed de adoptiuo filio h̄ dixisse. et per h̄
p̄missio ad p̄m̄. ¶ Ad scdm̄ vob. fm̄ Ansel.
in li. Cur de^o hō. Cū dicitur est xps vidit i
telligendū est. fecit alios vifcere. vel quod p̄
scientiam nō ignorauit expimēto vidit.

¶ Scdm̄ h̄ querit. vtz seq̄tur. xps h̄ sciam
oium. ergo h̄ sciam creādi mūdū. ¶ Ad qd̄
vob. q̄ hoc est duplex. xps h̄ sciam creādi
mūdū. quia iste genitiuus creādi p̄t̄ vice
habitudine ad sciam cāe mālis. uel effectiue
Si dicat habitudinē cāe mālis. x̄a est. et est
sensus. h̄ sciam creādi. i. h̄ sciam de crea
turis. aut de ip̄a creatōe. Si dicat habitudi
nē cāe efficientis falsa est. quia tūc est sc̄sus
h̄ sciaz ad creādi. I ad h̄ vt creer. qd̄ falsū ē

Consequenter que

rit. vtz xps hūit sciam fm̄ oēm modū scie
di. ¶ Querit g^o. vtz hūit sciam deliberati
uā. quod v̄. quia ista est pp̄tie humane nāe
ip̄e aut accepit oēs pp̄tates hūane nature
ergo et ista hūit. ¶ Coi. Dam. In xpi aia nō
inquim^o consiliū et electioz. Nō enī habuit
ignorantiā. ¶ R^o electio v̄ duplici. et cō
siliū s̄lr. Uno mō cōsiliū v̄ appetit^o inquisi
tionis ei^o qd̄ ignorat. et electio p̄optio pro
ueniēs ex h̄ cōsilio. et hoc mō nō fuit i xpo
cōsiliū. nec electio. ¶ Alio mō cōsiliū v̄ v̄
seretio in trina boni a malo. et electio p̄optio
boni. et hoc mō fuit in xpi aia cōsiliū. et electio
et scia deliberatiua. ¶ Itē q̄rit. vtz i xpo fue
rit cōgn^o successiua ex pte itellēs speculatiui
Nā dicit Aug^o li. 1. de trinitate. Oium sci
entiā vno aspectu videbimus. nec erūt volu
biles cognitiones de vno in aliud. ergo m̄
to magis itellct^o xpi. vnit^o sūme sapie. oia
sciebat et cōteplabat. ¶ Conē. Scia in xpo ho
mine est fm̄ nām rōnis hūane. S; rō fm̄ q̄ ē
pp̄tia hōis. et facit v̄iam a deo. et angelis
decurrit ab vno cognito et accepto in aliud
et ab vno prius accepto p̄ aliu d. vt a p̄mis
sis ad cōclusionē. S; cōstat v̄bitū. q̄ talis co
gnitio. est successio. nec est in vno aspectu.
Relinquit igit q̄ scia xpi fm̄ rōz humanā
ex pte speculationis est successiua. ¶ Itē
Grego. Cū mēs hōis ad vni se cōuertit. auer
tit se ab alio. ¶ R^o cū multiplex sicut v̄m̄
est sit scia in xpo creata. scia. i. fm̄ gratiā vni
onis. et scia cōprehensionis. et scia nāe p̄fecte
et scia exp̄ientie. Scdm̄ vnas p̄mas est scia
in xpo sub vno aspectu. nō successiua. quia ē
in cōtemplatōe cāe. que de^o est. in qua videt
oia s̄lr. fm̄ q̄ dicit Apl̄s in i. ad Cor. 13. Tūc
cognoscā sicut et cognit^o sū. quia sicut de^o
cognoscit nos in se ip̄o. et oia alia. ita et nos
in gloria cōprehendim^o nos et oia alia in xpo
et ita s̄lr oia. Et hoc mō aia xpi p̄ gr̄āz vniōis

et apprehensionis si non notit oia non successitue
Secundum hoc sciam integre nãe: et sciam expie
tic non specularat oia siml. Sed erat decursus
ab uno noto ad aliud notum. non tñ a noto ad
ignotum. s. a noto secundum hunc modum: ignoro secundum
aliud modum. secundum quod dicit philosophus. Quia scientes
propter quod nesciunt ipsum quia. cum igitur postea
ipsum quod cognoscant: non mouentur a cognito in non
cognitum. sed a cognito sic in incognitum s. aliud
modum. et secundum hoc per ratio ad obiecta.

Consequenter quod. vtz cognitio per experientiam ma
sit in anima christi per separationem. quia vñ quod huiusmodi scia
bona est. sed nullum bonum ei defuit. ergo ista
scia permansit. Coni. Ista scia fit per passiones
sensus. Sed nulla passio permansit: nec sensus
passio. ergo nec ista scia permansit. Respondeo in co
gnitione experientie imperfectio est. Rõe ei imperfe
ctionis non potest remanere in beatificata anima
secundum partem sensibilem. Et ideo quia in parte est non re
manet secundum quod dicitur i. Cor. 13. Cum venerit quod
perfectum est euacuabitur quod ex parte est.

Consequenter que

rit. vtz christus acceperit aliquam sciam ab angelis.
Ad quod sic dicitur in Jerachia angelica. Per ange
los videmus eum sub paternis legibus ordina
tum. Sed superior ordo inferiori illuminat: et sic de
inceps. Relinquitur ergo quod superior ordo ad
minum erat illuminatum anime christi. Coni. Ad heb
i. Minuisti eum paulominus ab angelis. glo. h
est ratio passionis non potentie. Ergo nec ra
tione scie minor erat angelis. Item glo. ibi d
na metis humane quam assumpsit christus solus maior
est deo. Ergo non est minor angelis. ergo non
habet illuminationem ab eis. quod procedendum est
Ad illud ergo quod dicitur dicitur dicitur. quod non intel
ligit ipse quod subdat angelis quantum ad sci
entiam. Sed quod per angelicum officium cum incarnatio
nis ministerium dispensatum est. Unde dicit. Ut
deo quia diuinum humanitatis misterium angeli
docuerunt. sicut dicitur in Habriel Zacharias
docuit et Maria. Alius angelorum Joseph e
rudiebat. Et ipse spiritus sanctus superessentialis essentiam
superessentialis essentia subdit patris et dei per
angelos disponit. per ipsos nunciat ad ioseph
In ad egiptum recessio. et rursus ad iudeas
reditio.

Consequenter que

rit. vtz scia anime christi fuerit equalis scie dei
Ad quod sic obicitur. Quãritas scie attendit secundum
quantitatem scibilium. Sed ergo equalia sunt scibilia

anime christi. scibilibus scie dei equales erunt scientie
Item dicitur de. sa. d. Anima christi equa sapiens est
ut deo. Coni scia dei est sua essentia: et com
prehendit suam essentiam et suam potentiam et di
tutem. Cum ergo essentia potest et virtus sint infinita. est
scia dei infinita. Cum ergo scia anime christi sit fini
ta quia creata. Impossibile est equari. Item
Dugo de seo vic. Unum scio et indubitanter
affirmo. quia aut alia scia propter diuinam in
anima christi non fuit. aut si alia fuit: ei equalis non
fuit. Item psal. Mirabilis facta est scientia
tua. ex me confortata est et non potero ad eam
glo. non vnit diuine nature non potest ei equari in scia
Respondeo est considerare diuinam essentiam. secundum quod
dicitur respectu sui. et secundum quod dicitur respectu creatori.
secundum vero quod dicitur respectu sui est scia essentie et
virtutis infinite. et secundum hunc modum nihil est ei
equabile. Secundum hoc quod dicitur respectu creaturaz
considerat diuinam scientiam in triplici respectu
Primum respectus est ad id quod scit. Secundo ad
mediū per quod scit. Tertius est ad modum quod scitur
Et ad hoc quod dicitur vicat aliqd equale scie dei or
quod equat secundum hec tria. quod non est possibile
creature aliquo modo. Dicendum ergo quod operati
one habita scie anime christi ad diuinam sciam secundum
illud quod scit est dicere animam christi eque scire si
cut deo. quia scit oia que deo. Comparatio hoc
habita quantum ad mediū per quod scit. vel quantum
ad modum quo scit non erit dicere equalitatem
Quia deo scit oia per se ipsum sicut eam omnium
Anima christi non per se ipsam eam. imo per eam deum
Ecce iniquitas quantum ad mediū. Preterea
clarius et luculenter est cognitio dei quod co
gnitio anime christi de rebus omnibus. quia ipse deo
omnes res videt ut in se. Anima vero christi non ut in
se: sed ut in deo. Ex quo patet iniquitas quantum
ad modum. Et quo relinquitur simpliciter in
equalitas et icqualis.

De inquisitione

de gratia et scia christi. et inquirendum
est de potentia christi. et queruntur duo.
Primum an generaliter fuerit in christo potentia
non peccandi. Secundo vtz in ipso secundum quod homo
fuerit omnipotentia.

Ad primum obicitur sic. Ansel.
Quo dicemus
eum non potuisse metui: quod spiritus est peccatum
eum dicat iudeis de patre Si dixero. quia non scio
eum ero similis vobis medax. et in hoc dicitur
dicat non scio eum. Ergo ipse potuit esse medax
ergo potuit peccare. Item idem Ansel. Quis

eum dicat has tres dictiones non potuisse
perferre sine aliis dictionibus: ut diceret non scio cum
quod si faceret ut ipse ait esset medax. cum ergo hoc
potuit: peccare potuit. ¶ Itē si xps non pot
peccare. ergo de necessitate obseruat iusticiam
ergo non est laudandus de iusticia. Cum ergo sit lau
dandus relinquit quod potest peccare. ¶ Itē potest
peccandi ipsi scis coopari ad meritum et primum
sicut dicitur Eccle. 31. Potuit transgredi: et non est
transgressus. facit malum. et non fecit. Relinquit ergo si
auferat a xpo potest peccandi: quod minuat de pre
mio et merito eius. ¶ R. ad primum secundum Ansel.
in li. Cur deus homo. Omnis prout sequitur uoluntate
Cum. non potest quod possit loqui uel ambulare. subau
dit si uolo. Si. non intelligit uoluntas non est
prout. sed necessitas. nam cum dico quia uolens
possit trahi aut uinci. non est hoc mea prout: sed
necessitas et prout alterius. non est. aliquid possit
trahi aut uinci: quod alius me trahere aut uincere
potest. Possit itaque uicere de xpo. quia cum uol
potuit metiri. subauditur si uellet. quoniam nolens
non potuit metiri. Cum ergo non potuit uelle me
tiri. non minus dici potest neguisse metiri.
¶ Ad aliud uero. quod est necessitas coactionis
et prohibitionis. Et cum aliquid bonum sit ex his
necessitate non debet laus: quia ista tollit uo
luntate et est necessitas immutabilitatis. Et
ista non tollit uoluntate. nec laude. sed ponit i
mmutabilitate uoluntatis in bono. et hoc modo
deus uolens ex necessitate esse bonus. et seruare iu
sticiam. ita etiam xps. non tamen primo modo secundum quod ne
cessitas prohibitionis uel coactionis. Unde
Ansel. in proprie dicitur necessitas ubi non est co
actio nec prohibitio. Quapropter quod deus perfecte
habet a se quicquid habet maxime laudandus est de bo
nis: que habet et seruat ea nulla necessitate. sed pro
pria et eterna immutabilitate. secundum hoc ergo quod
necessitas immutabilitatis prohibitionis necessitas.
non tamen tollit laudem. ¶ Ad aliud uero. quod potest pec
candi in quantum habet loquendo formaliter non coopa
tur ad primum: nec etiam ad meritum. sed in quantum
potest peccandi eadem est: quod est potest beneficiendi. potest
peccandi uolens cooperari ad meritum non in quantum
est peccandi: sed in quantum potest formaliter loquendo
Ad primum deo malitiam solum uolens potest peccandi co
operari. quia malitia glorie erit quod habet potentiam pecca
di. et tamen non usus est ea ad peccatum. Ex quo ma
nifestum est quod non uolens simpliciter potentiam peccandi
cooperari ad meritum uel primum: sed secundum quod. Si
simpliciter cooperatur ad meritum potentiam libertatis
arbitrii: secundum quod est ad faciendum uel non facien
dum faciendum et non faciendum. non secundum quod est peccandi

et non peccandi. hoc ergo poneret in xpo que sim
pliciter est potentia merendi.

Consequenter que

rit. ut in xpo fuerit omnipotentia. Ad quod sic
30. 3. Non est ei uarietas spiritus ad mensuram. ergo uarietas
est ei gratia non mensurata. Ergo cum gratia sit ad co
gnoscendum et ad operandum. ergo ei uarietas est gratia
sine mensura ad cognoscendum et ad operandum.
Ergo sicut per gratiam imensam siue non mensura
tam cognoscendi beatam sciam omnium. Ita per gra
tiam operandi imensam poterit operari omnia. ¶ Itē
rationalis anima est imago trinitatis per naturam
sed imago trinitatis attendit quantum ad po
tentiam sciam et uoluntatem. Ergo sicut per naturam
anima est capax uoluntatis ita et potentie. Ergo
sicut anima christi naturali potest capere omnes scientias
ita omnipotentia. Sed uarietas est illi anime per gratiam
esse illud quod erat capax per naturam. ergo ei uarietas est
omnipotentia. ¶ Itē cum sint tria: potest sciam et uolu
tas. potentia non ponit sciam: nec sciam uolun
tatem. sed eorum. sciam ponit potentiam: et uoluntas sci
entiam. ita quod consequitur necessario. si uoluntas est
sciam est: et si sciam est: potest est. non enim est scientia
nisi a potest sciendi. Ex hoc ergo relinquitur quod non
est capax uoluntatis: et capax scientie: et que est capax
scientie dei: et potentie dei erit capax. ¶ Itē omnis
sciam practica aliter boni operis est causa effectiua
uel exemplaris illius operis. cum ergo sciam omnium com
prehendat speculatiua et practica sciam omnium
et in xpo sit omnia sciam: erit in ipso secundum animam sciam
practica omnium. Ergo erit causa effectiua uel exem
plaris omnium. Si ergo habet sciam sequitur potentiam
actiua: erit in anima christi prout faciendi omnia.

¶ Itē artifex malis non solummodo fert alii sci
entiam speculatiua sui operis. sed etiam actiua. ergo
cum artifex summus contulerit xpo homini omnia sciam
Relinquitur quod non solum uedit ei sciam specu
latiua: sed etiam actiua omnium. Ergo et per consequens
omnipotentia. frustra. non esset actiua potest nisi esset
potest ad actum. ¶ Itē si diceret quod non potest uari
omnipotentia creature propter hoc. quia est infinita
Ergo sicut nec sciam cum ipsa sit infinita et maio
ris extensionis quam potest dei. Ad quecumque enim
se extendit potest et sciam. sed non uertit quia sci
entia se extendit ad bona et mala entia: et non
entia. Potentia deo non se extendit ad mala
magis. igitur erit capax potentie. cum sit mino
ris extensionis creatura quam scientie. ¶ Consequenter. Omnis
potest est susceptibilis creatura consequenter essen
tiam creature. Si ergo potest faciendi. uel creandi
omnia nullo modo consequenter essentiam aliter creature

sed antecedit oem creaturam. ergo potentie fa-
ciendi: nel creandi oia: no erit susceptibil' ali-
qua creatura. g^o nec xpi aia. ¶ Itē nihil pot
esse sui ipsius principiu. cu g^o oipotencia sit
aie xpi et oium principiu. ergo nec aia xpi
nec aliqd oium pot hre oipotencia. ¶ Itē
nulla po entis creati trāscendit ens. cu ergo
pō creandi trāscendat ens. q̄a est opatiua de
no ente simplr ens. et de nihilo aliquid. ergo
nulla potentia entis creati pot esse potentie
creandi. g^o nec pō seqs oipotencia. g^o aia
xpi no hūit nec hre potuit oipotentiam.

¶ R^o dcedendū est q̄ aia xpi no h; nec ha-
buit oipotentiā sicut oisciam: nisi eo modo
quo tr hūisse diuinitatē e^o est oipotencia
no tr hūisse oipotentiā vt ex se poss; facē
oia. sicut ex alia pte h; oisciam. q̄a ex se pot
scire oia. ¶ Ad p̄mū autē dicendū q̄ vata ē
ei grā sine mensura: sed ad cognoscendum et
opandū fm possibilitatē nāe cognoscentis et
opantis vata est grā sine mensura ad cog-
scibilia creature et ad oia opabilia creature
tri oia simplr cognoscibilia sūt creature rō-
nali. no tr oia opabilia. p̄pterea no sequit q̄
sicut p grā hūit oisciam q̄ oipotentiam

¶ Ad aliud dicendū q̄ oiscia no ponit cau-
salitatē vt principiu rez. sed solūmō ponit si-
militudinē ad res oēs: et iō cū aia. sicut dicit
Aug^o. ad similitudinē toti^o sapie facta sit ē
oium silitudo in potentia p̄ intellectū. scia at
nihil aliud est q̄ silitudo intellectū ad rem.

Erit igit aia p nām capax oiscie. Oipotentiā
x̄o pot causalitatē et principiu rez oiu; qd
nullo mō pot uenire hūit principiu sine ei
qd est de principio. talis aut est ois creatu-
ra et rōnalis aia. ex quo euident est q̄ nullo
mō est capax oipotencie. ¶ Ad aliud v̄b. q̄
pō v̄r duplr. Uno^o pō v̄r respectū actus inte-
rioris fm q̄ v̄r pō cognoscendi: nel uolēdi.
Alio mō v̄r pō respectū actus exterioris fm
q̄ v̄r pō opandi p̄mō^o victa potentia oseq̄
ad sciam. Secdo x̄o mō no. sequit. n. si scia ē
pō cognoscendi est. si no sequit. si scia est pō
opandi est. illo g^o mō quo pō sequit ad sciam
est pō ad omia: sicut et scia. sed hec no est pō
opandi: s; pō cognoscendi oia. ¶ Ad aliud
v̄b. q̄ scia p̄ctica duobus modis habet

Habet enī scia p̄ctica p̄ctice et ha-
bet scia p̄ctica speculatiue. p̄ctice cuz
refert ad opus seu ad executionē opis. Spe-
culatiue x̄o cū no refert ad executionē opis
sed ad contemplatiō; opis. fm h^o v̄b. q̄ aia

xpi hūit sciētā p̄cticā oimū speculatiue
no p̄ctice. et ita sciētā oimū p̄ctica q̄
fuit in deo p̄ctice. s. ad executō; opis fuit
in aia xpi speculatiue. s. ad contemplationem
opis. Et hoc mō sūmus artifex oimū ve-
dit sciētā p̄cticā oimū x̄o hōi. Ad sci-
entiā autē victā hoc mō no sequit oipotētia
sed ad sciētā p̄cticā alio mō victā. ¶ Ad
aliud v̄b. q̄ quicqd est creature est finitum
actu. Et rōnalis aia quātū ad potentiā vno
mō est infinita. Alio mō finita. Infinita. n. ē
quātū ad potentiā cognoscēdi. No. n. detmi-
nat ad aliqua cognoscibilia. q̄n adhuc possit
in pla si cēt. et iō quātū est de se ē infinita pō
Quātū x̄o ad potentiā opandi. Anima rōal
est finita: quia dēterminat ad finita opabilia
quia ita v̄at q̄ ad tot et no ad pla. Ex quo
p; q̄ no est silitudo ex pte capacitatis scietie
dei: et potentie. q̄a potentia cognoscēdi que
quodā mō infinita est quodā mō est capax
ipsius scietie infinite. Ex alia pte pō opan-
di que finita est no est capax potentie infini-
te dei. ¶ Itē si q̄rat p̄pter qd creature non
pot oferri pō creādi. sicut generato pō gene-
randi. Sencrat^o n. hō hūit potentiā generan-
di hominē. ergo eadē rōe v̄r q̄ creatū possit
hre potentiā creādi. ¶ R̄idū est q̄ h est q̄a
ois creatura agit de supposito m̄e. Non
enī pot esse tota cā sui opis. sicut p̄ma pō dī
quia g^o potētia creādi est in no subiectam
mām. Inde est q̄ creatura no est susceptibil'
potentie creādi. ¶ Itē si q̄rat vt anima xpi
hūit oimū uoluntatē sicut sciētā: quod
videt quia hūit uoluntatē ois boni. Unū
quodq; aut iquātū est: bonū est. g^o hūit uo-
luntatē oimū. ¶ Cōi. uolūtas v̄r ad opus
Unū nihil ē v̄cū: uolo domū. s; uolo facē vo-
mū: et ita v̄r q̄ sicut pō est act^o: ita et uolun-
tas. ergo sicut no hūit oiu; potentiā. ita nec
oiu; uoluntatē. ¶ R^o. uolūtas et oisensu v̄r
cunt duplr. Est. n. uolūtas appetit^o rei vt sit
vel rei vt fiat. p̄mō mō est uolūtas oimū
Secdo mō no. p̄mō^o uolūtas v̄r respectū existe-
tie boni. Secdo mō v̄r respectū opationis hōi

Ordine cōsequē

ti q̄rendū est de uolūtatē: et orōne
et merito saluatoris. Uolūtas in actu cor-
dis est. oīo in actu cordis et oris. meritum
in actu cordis et oris et opis. ¶ Primo q̄rit
de uolūtatē xpi fm q̄ hō. Secdo de orōne
¶ Tertio de merito. Quātū ad uoluntatē

querit. an in xpo fuerit diuerse uoluntates.

Secundo an in xpo fuerit contrarie uoluntates

Ad primum obicit sic. Mat. 23. 36. p̄ si possibile est infecit a me calix iste. Uerū n̄ q̄d ego uolo: s̄ quod tu uis. Ex hoc ostendit magis in xpo diuersas fuisse uoluntates. i. 7. distinctas. iiii. li. in ap. dices. Quo c̄ ambigendū non ē diuersitas in xpo fuisse uoluntates iux̄ duas n̄as. s. diuinam 7. humanā uoluntate. Et humana uoluntas duplex est affectus rōnis 7. affectus sensualitatis: 7. uoluntate diuina 7. rationis uolebat: s̄ uoluntate sensualitatis refugiebat. Itē ibidē. qui hōis n̄am suscepit q̄ se hōis subire debuit. Si ḡ hōis ē duplex affectus rōnis 7. sensualitatis. ergo 7. in xpo debuit esse geminus affectus uel duplex. Uoluntas rōnis qua uellet mori: 7. sensualitatis qua nollet. Itē q̄ duplex sit affectus hominis ostendit Jo. 21. ubi dicit. Petre cū sceneris extendes manus tuas 7. alius te ciget: 7. uicte te quo tu n̄ uis. Et exēplo patuli dicitis. Cupio dissolui 7. esse cū xpo. ad eph. p̄pter q̄d dicit Aug. q̄ Paulus metis affectus rōne cupit dissolui 7. esse cū xpo. sensu autē carnis refugit: ex his arguit diuersas uoluntates esse in xpo uel fuisse. Consequenter xpus uolebat mori uoluntate rōnis: 7. uoluntate sensualitatis nollet. Ergo caro in xpo concupiscebat aduersus sp̄m 7. ego. s̄m q̄d dicit ad Galat. 5. sed hoc est falsū. Nō ḡ fuerit in eo diuerse uoluntates. R̄ Aug. nō nullū ē vitium cū caro concupiscit aduersus sp̄m 7. se ḡ talia rixā talis concitatio i aīa xpi n̄llate esse potuit. quia carnalis concupiscētia ibi esse nequit. dei etiā uoluntas fuit uel erat 7. rōni placebat ut s̄m carnē nollet quatenus uitas humanitatis in eo pbaret: sic ḡ p̄ r̄sio q̄ diuerse fuerūt uoluntates: nec tñ fuit rebellio carnis ad spiritum.

Consequenter que

rit. an in xpo fuerint uoluntates contrarie. Ad quod sic Aug. sup. gen. De aīa fuit i archa noe. Quia oēs motus fuerūt pacati in xpo. ḡ in eo non erat contraria uoluntas sensualitatis uoluntati opis. Itē motus sensualitatis in xpo aut erat ordinatus sub uoluntate: aut non ostans ē q̄ n̄ inordinatus. Relinquit ḡ q̄ ordinatus. ḡ erat sub uoluntate rōnis. 7. s̄m uoluntate rōnis. Consequenter uoluntates sūt que sunt contrarie. Sicut dicit Aug. in li. 6.

trinitate. q̄ s̄m sp̄s uolitoz. distinguuntur sp̄s uoluntati. Cū ḡ uoluntas sensualitatis 7. rōnis in xpo fuerūt contrarie. q̄a una erat uoluntas uiuēdi: altera moriēdi. ḡ fuerunt uoluntates contrarie. Itē ex pte carnis erat concupiscētia uiuēdi: ex pte sp̄s concupiscētia moriēdi. ḡ in xpo caro concupiscebat aduersus sp̄m. Itē Jero. dicit. q̄ uoluntas hūana p̄t fragilitatē carnis recusabat passionē. S̄ uoluntas diuina p̄mpta erat p̄ficere dispensationē. Secūm hoc ḡ obicit cū teneret xpus uoluntate humanā conformare uoluntati diuine 7. sciens uolebat contrariū. s̄ nō mori. ergo peccauit. ḡ in xpo fuit inordinata uoluntas.

Itē aut uoluntas hūana dicitur a Jero. Uoluntas rōnis: aut sensualitatis. Si uoluntas rōnis ergo uoluntas rōnis nō erat conformis uoluntati diuine. ḡ peccauit. si uoluntas sensualitatis. Aut ergo motus ille uoluntatis erat ordinatus: aut inordinatus. si inordinatus. ḡ non approbatus a rōne. Si ordinatus. ergo approbatus a rōne. ḡ rōne nollet idē sensualitati: 7. redidit idē q̄d p̄us q̄ peccauit. Itē oīs motus uoluntatis dicitur uoluntate ē illicite. ḡ cum motus q̄ uolebat nō mori sit contrarius uoluntati que erat ad mori. ḡ illicite. R̄ p̄nōn dū est q̄ xps dicit hūisse diuersas uoluntates quatuor modi. p̄mo iux̄ duas n̄as diuinā 7. humanā uoluntate in xpo diuerse uoluntates diuina. s. uoluntas 7. hūana. Secundo modo s̄ hūmanā n̄am uoluntate in xpo diuerse uoluntates. s. rōnis 7. uoluntas sensualitatis. Tertio modo uoluntate in xpo diuerse uoluntates s̄ rōnis. Quia rōnis h̄ quādā uoluntate ut n̄a est uoluntatis corp̄i 7. h̄ uoluntate. ut rōne est p̄ oīa conformis diuinitati. Et s̄m hoc dicerent diuerse uoluntates in xpo: uoluntas n̄alis 7. uoluntas rōnis. Quarto modo uoluntate diuerse uoluntates in xpo rōne sui: 7. rōne mēbroz. Dicendū ergo q̄ in xpo fuerūt diuerse uoluntates: ut q̄dā uoluntate uelle in p̄sona sua. q̄dā h̄o in p̄sona mēbroz. Dicendū ḡ q̄ in xpo fuerūt diuerse uoluntates: sed nō contrarie. nec uoluntas sensualitatis contraria uoluntati rōnis nec uoluntas hūana contraria uoluntati rōnis. nec uoluntas rōne p̄sonę sue contraria uoluntati. rōne mēbroz. quibus quidā distinguunt q̄ est contrarietas n̄a duplex. n̄alis 7. moralis. Contrarietas moralis est que est de contrariis in motibus. Contrarietas autē in motibus dicitur s̄m ratiōz boni 7. mali. q̄a ergo i xpo utrūq̄ erat bonū.

ſ. viuere ⁊ mori. Voluntas ſenſualitatis ⁊
rōnis nō fuerūt contrarij in morib⁹ cum v-
trūq; ſit bonū. Contrarietas x̄o nālis eſt illa q̄
eſt de contrarijs in nā. Contraria autē in nā at-
dunt ſm contrarias diſpoſitiones in nā. Unde
ſm hoc viuere ⁊ mori ſūt contraria: ⁊ volun-
tas ſenſualitatis ⁊ rōnis ſm h̄ fuerūt o-
trarioꝝ. ⁊ ſm hoc uolūtates contrarie. Nō tñ ex
hoc ſequit̄ q̄ inordinatio fuit in x̄po. Quia
ordinatio ⁊ inordinatio attendūt ſm rōem
moralē. ſm rōem boni ⁊ mali. ¶ Sed vob. eſt
recti⁹ ſm Jo. vama. Quia x̄pus hūit diuerſas
uolūtates: ſed nō contrarias. Contraria nāta
ſunt fieri circa idem, quia ergo non erat
circa idem uoluntas moriendi ⁊ viuendi
nec ſ; idē i x̄po. quia vnū eſt circa ſenſualita-
tē. Aliud circa rōem nō erit contrarietas uolun-
tatis ſenſualitatis ⁊ rōnis. ¶ Ad illud quod
obicit q̄ uolūtates ſūt contrarie que ſūt con-
trarioꝝ. vob q̄ nō eſt vez. niſi vbi ſūt eiꝝ d̄
generis uolūtates. Uolūtas autē ſenſualita-
tis ⁊ rōnis nō ſunt eiꝝ d̄ generis. quia illa
h̄ liberā prātem reſpē ſui actus. Iſta uero
h̄ inditā neceſſitatē. ¶ Ad aliud vob q̄ non
v̄ contrarietas carnis ⁊ ſpūs. eo q̄ caro ocu-
piſcat aliqd quod nō occupiſcit ſpūs. Sed q̄a
caro occupiſcit aliquid qd ſpūs nō vult eam
occupiſcere. ⁊ hoc mō v̄ Salat. ſ. caro cocu-
piſcit aduerſus ſpū: ⁊ ſpūs aduer. car. hec
eni ſibi inuicē aduerſant. ſ. in nobis. Prop̄
hoc viciū aduerſarii in nobis occupiſcit car-
nis ⁊ ſpūs. Quia occupiſcit carnis ⁊ ſpūs cō-
trariant nō ſolū ip̄a occupiſcit. In dño autem
Ihu q̄nis ip̄a occupiſcit fuerint o-
traria a ſpū rōnis ⁊ carne. ſ. viuere ⁊ mori: tñ occupiſcere
carnis n̄ erat contrariū ip̄i occupiſcere ſpūs. quia
ſpūs uolebat q̄ ip̄a hoc occupiſceret. ¶ Ad
aliud vob. q̄ illud argumentū nō valet tene-
bat ſformare uolūtate humanā uolūtati
diuine z̄. ergo peccauit. quia pp̄o illa intelli-
git̄ idefinite nō v̄. Nō n. tenebat oēm ſuā
uolūtate ſformare uolūtati diuine. S; que ē
rōnis ſolum. uoluntas enī ſenſualitatis eſt
determinata ad vnā ptē a cōditore ad ea. ſ.
appetenda que ſūt vite ſeruariua: ⁊ fugien-
da contraria. Uoluntas x̄o rōnis ip̄a eſt libera
v̄ ſui act⁹. ⁊ ei lex ip̄oniſ. ¶ Ad aliud vob. qd a
Iero. appellat̄ uoluntas hūana uoluntas ſe-
ſualitatis uel uoluntas rōnis nālis. ⁊ occē-
dū eſt q̄ ille motus fuit ordinat⁹. ⁊ uolūtas
rōis uoluit idē vno qd ſenſualitas. alio nō

Uoluit. n. ut ille mot⁹ ſurgeret. ſed noluit vt
pcederet. ¶ Prēea uoluit absolute ſine in
ſpū quod uoluit ſenſualitas. ſ. viuere. Cōdi-
tione x̄o n̄ e redemptionis uoluit oppo-
ſitū. ſ. mori. uolūtate ḡ nāli uoluit idē cum
ſenſualitate. ſ. viuere. Rōnali x̄o uolūtate
cōſideratione n̄ e redemptionis uoluit mori
nec ſunt uolūtates contrarie: ſ. diuerſe. ¶ Ad
aliud vob. q̄ mot⁹ uolūtari⁹ v̄ pp̄ie ⁊ i-
pp̄ie. Motus uolūtari⁹ pp̄ie v̄ uolūta-
te rōnali que eſt v̄ ſui act⁹. vt dictū eſt. ⁊
iō ei lex ip̄oniſ: ⁊ iō circa motū ei⁹ ē licitū ⁊
illicitū. Motus x̄o uolūtari⁹ ip̄op̄ie viciū
nālis uolūtatis uel ſenſualitatis qui eſt de
terminat⁹ ad vnā ptē. ⁊ iō neceſſari⁹. ⁊ ideo
circa illū motū nō cadit licitū uel illicitū.
¶ Itē incident querit̄ de illo x̄bo apli. Cu-
pio diſſolui ⁊ eſſe cū x̄po. phi. i. quia contrariū
v̄. z. Cor. 5. Nolumus expoliari ſed ſupue-
ſtiri z̄. Rident q̄ uolūtate nāli ſine ſenſu-
alitate uolebat expoliari: ſ. ſupueſtiri. S; vo-
lūtate rōnis cupiebat diſſolui. ¶ Sed cōn-
trariū hoc obicit phi. i. vbi d̄r Cupio diſſolui z̄ ml-
to melius pmanere in carne ppter nos ne-
ceſſariū ⁊ hoc ſidens. q̄a manebō z̄. Ex q̄
relinquit q̄ meli⁹ erat ei remanere in carne
ppter fr̄es. S; Ap̄toſol⁹ uolūtate rōnali uo-
lebat qd meli⁹ ē. ḡ uolūtate rōnali uolebat
nō diſſolui. ḡ uolūtate rōnali uolebat cōn-
traria. ¶ Itē vtrūq; ex caritate uolebat. ergo
uolebat contraria ex caritate qd nō v̄ ueni-
ens. ¶ Ad qd vob. q̄ in carne eſt infirmitas
aggrauans aīam ⁊ nām ſm q̄ dicit Aug⁹
i. 2. d. ei. di. Q. corp⁹ corruptibile aggrauat
aīam: nō q̄a corp⁹: ſ; q̄a corruptibile. Cū ḡ v̄
nolumus expoliari: ſ. ſupueſtiri. v̄ reſpectu
nāe. q̄ x̄o v̄ cupio diſſolui v̄ reſpē ag-
grauatis infirmitatis uel corruptionis.
¶ Ad aliud x̄o qd obicit vob. q̄ eſt uolū-
tas absolute ⁊ eſt uoluntas cōditionalis. vo-
luntas absolute eſt qua aliqd uolumus ſim-
pliciter. uoluntas x̄o cōditionalis eſt q̄ uolum⁹
aliquid rōne alte⁹ cāe trabentis uel ipellētis
Uolūtas x̄o diſſolutiōis i Paulo n̄ erat ab-
ſolute ſ. ſ. cōditione vt eſſet cum x̄po. uolū-
tas x̄o absolute erat manere. tñ ſm deter-
minat⁹; apli neurz̄ erat absolute uolūtum
quia manere erat ppter utilitatē fratrum.
diſſolui erat vt eſſet cum x̄po. ⁊ iō nō erant
uolūtates ſimpliciter absolute. q̄a erant cō-
ditionales ⁊ p̄t̄ hec p̄; ſolutio ad obiecta.

Consequenter ^{q̄} ^{rie}
de orōne xpi. Et querūt duo. p̄o
vtr̄ orauit fm̄ affectionē rōnis uel sensualitatis. Sc̄do vtr̄ in om̄i orōne sua fuerit in omnibus exauditus.

Ad primum arguit sic dicit
3o. dam. Oio
est assensus intellectus in deū. ḡo orō solum
est virtutis intellectus huius rōnis. Nō igitur
orauit xps fm̄ sensualitatis. **Ite** orō ē p̄
mētis affectus in deū directus: sicut dicunt
sci. Si ḡo sensualitas nō dirigat in diuina,
q̄a nec pōt cogitare diuina. ergo nec aff. cō
cē diuina. Ergo p̄ affectus in deū directus
nullo est sensualitatis. ḡo nec orō: illa ergo
orō xpi qua orauit ut trāiret calix nō fuit se
sualitatis s̄ rōnis. **Ite** ad solā rōz ptinet
offere res: siue p̄ additionē siue alio. Ad sen
sualitatē nō ptinet simplr res apprehēdē n̄
p̄ collatiōz uel additionē. Cū ḡo petitiō illa p̄
poneret a xpo sub additionē. p̄ si possibile
est zc. Relinquit q̄ petitiō illa uel orō fuit
rōnis r̄ nō sensualitatis. **Ite** nullus dicitur
fm̄ discretione opaf aliqd cōiū uelit
ḡo xps nō petiit aliquid cōiū uelit fm̄
rōem. Cū ḡo petierit trāitū passionis. Relin
quit q̄ uoluit q̄ trāiret passio fm̄ rōz: ergo
fm̄ rōz orabat uel petebat nō mori. **Cōi**
illud ex p̄se est qd̄ dicit mgr̄. iz. disti. in li. 3o
dices. Ex affectu hūano sensualitatis nō rō
nis illud uoluit r̄ petiit: nec impetravit. nec
id petiit ut impetraret. **Re** v̄o. q̄ illa petitiō
uel oratio fuit rōnis r̄ sensualitatis. s̄ aliter
r̄ alit. q̄a sensualitatis ut mouētis. rōnis ut
pponeris. Un̄ dicit q̄ in hac petitiōe ratio
fuit sicut aduocat sensualitatis. Unde r̄ in
petitiōe nōnda est m̄a petitiōnis r̄ forma
m̄a petitiōnis fuit ut trāiret calix. forma nō
fuit cōditionalis. si possibile esset fm̄ vīnāz
dispositionē. m̄a ḡo petitiōnis uel orōnis
sūp̄it rō a sensualitate: s̄ forma petitiōis uel
orōnis ex se: seu ex sua intentione adiunxit
r̄ p̄ hoc solū tria p̄ma obiecta. **Ad illō**
quod obicit qd̄ nullus discretus facit aliquid
cōiū uelit. v̄o qd̄ discretus p̄pter se n̄ facit
aliquid cōiū uelit s̄ p̄pter alios. discretus
t̄. n. r̄ bonus p̄pter alios bene opaf aliquid
qd̄ si opleret quodamō esset cōiū illud qd̄
vult. sicut accidit in illis qui docēt alios pu
gnare. q̄a faciūt intentiones ad ledendum
r̄ tñ nolūt ledere. fm̄ istū modū v̄o. qd̄ xps

pposuit petitiōne uel orationē quā impetrare
noluit p̄pter instructionē nostrā duplicem
p̄ia est q̄a p̄ illā instrumur qd̄ nobis licet
uelle aliqd p̄p̄iū ex sensualitate: nec est pi
culosū martirib̄ si horreat mortē cū filius
dei illā horuerit. Alia ē q̄ nos debē suppo
nere uolūtate sensualitatis uolūtati diuine
in piculis positi. Un̄ subiūxit uerūtā nō sic
ego nolo sed sicut tu.

Consequenter que

rit. vtr̄ xps in om̄i orōne sua fuerit in omib̄
exauditus qd̄ p̄bat p̄ illud hebre. 5o. In oibus
exauditus ē p̄ sua reuerentia. **Ite** ip̄e pie r̄
iuste petiit in oibus qd̄ petendū erat. Ergo
in oibus debuit exaudiri. **Ite** ip̄e erat sū
mus sacerdos: sc̄us: innocens: ip̄oluit: sicut or̄
ad hebre. 7o. Ergo ip̄e p̄ oibus debuit impetra
re p̄ quib̄ orauit. **Ite** psal. Uoluntate la
biōz ei n̄ fraudasti eū. **Cōi**. psal. De me
clamabo p̄ diē r̄ nō exaudies zc. **Ite** peti
it ut trāiret passio in quo nō est exauditus
Nō ḡo in oibus est exauditus. **Re** v̄o. qd̄ i
oibus est exauditus q̄rū est de se fm̄ forma
petitiōnis. Illa ḡo auctas psal. De me
clamabo p̄ diē r̄ nō exau. nō intelligit de capite
fm̄ se. sed de capite rōne mēbroz. **Ad ali
ud** dicendū qd̄ fm̄ formā petitiōnis est exau
dit nō fm̄ materiā. nō enī petiit passionē a
moueri absolute sed sub additionē.

Consequenter ^{q̄ri} ^{tur}
de merito xpi circa qd̄ querūt ista
Primo an p̄p̄ie ponendū sit in xpo meri
tū. **Sc̄do** de tpe meriti uel merendi quātū
ad ip̄m. **Tertio** de cā merendi. **Quarto** d̄
effectu meriti.

Ad primum sic. Mereri ē facē
de debito de
bitū. Quia sicut dicit Auḡ qd̄ meremur. q. ex
debito reddidit. Cū ḡo xpo nihil fuerit indebi
tū. ḡo xps nō potuit mereri. ut fieret debitū
ḡo nec simplr mereri. **Ite** xps a p̄ncipio
sue cōditionis fm̄ qd̄ hō fuit in statu opre
hensiois siue b̄i: quia fruebat sicut sc̄i i gla
sed status oprehensiois nō est mereri. ḡo nec
xpi. **Ite** b̄iūs dilla. uic non sibi orauit ut
trāiret calix. sed p̄ hōibus: quia p̄ calicē pas
sionis rēptandi erant oēs discipuli. ḡo pari
rōne nec sibi meruit. **Ite** quicūq̄ meretur
p̄ficit in melius. Si ḡo xps nō poterat p̄fi
cere in melius sibi. Relinquit qd̄ nō poterat

mereri sibi. q̄ aut̄ nō posset p̄ficere p̄batur
auct̄e Diego. vicentis. Nō hūit x̄ps iū aīe
meritū quo potuisset p̄ficere, in mēbis at̄
que nos sumus cottidie p̄ficere. ¶ Itē omne
meritū est ex motu caritatis: q̄ nō est beati-
tudo nec p̄s beatitudinis: q̄a si est; beatitudo
v̄l p̄s beatitudinis. sequeret̄ q̄ idē esset p̄miū
et meritū: et ita idē esset cā et effect⁹ respectū
eiusdē. Cū ḡ in x̄pō mot⁹ caritatis fuerit p̄s
beatitudinis: relinquē q̄ nō fuerit merito-
rius. Ergo nec aliqd̄ aliud mot⁹: cū a motu
caritatis hēant oēs aliū esse meritorii. ¶ Itē
cū in x̄pō fuerat sūma caritas: magis mere-
bat̄ x̄ps q̄ aliquis hō mereat̄ ex caritate. s̄
hō ex caritate mereat̄ visionē dei: et dilectiōz
eternā. Si ḡ nō ē possibile mereri maius q̄
sit visio dei: et dilectio eterna. Nō ergo erit
possibile x̄pō hūit sūmā caritatē mereri sibi
cū visio: et dilectio: di hūerit a deceptōe. • Cōiū
Augl. Humilitas x̄pi claritatis est meritum
Claritas x̄pō hūilitatis est p̄miū. ¶ 2^o me-
reri v̄r multiplici. Uno^o v̄r mereri ip̄propie
sicut dicit̄ mereri interpretatiue: put̄ dicitur
q̄ existens in peccato mortali: bonū faciens
et mala intentione mereat̄. quia de^o retribuit
ei maius q̄ faciat: et iō interpretat̄ de^o remu-
nerando: ac si ille meruisset. Alio^o v̄r mere-
ri cōiter s̄m qd̄ v̄r mereri de ōgruo s̄m quē
modū dicit̄ sc̄i mereri p̄mā gr̄am existēti
in peccato. ¶ Tertio mo^o v̄r mereri proprie
s̄m q̄ nos dicimus mereri de non debi-
to facere debitum: s̄m quē modū dicimus
mereri ex gr̄a et libio arbitrio vitā eternam
s̄m qd̄ v̄r. sc̄da th̄i. vlti. De s̄liquo reposita ē
mibi corona iusticie: quā reddet mibi in illa
die iustus iudex. ¶ Quarto^o v̄r mereri de
debito facere mai⁹ debitū. s̄m quē modum
v̄r mereri ex sequētib⁹ opib⁹ factis in car-
itate. Un̄ Aug^o ad bonif. S̄fa mereat̄ auge-
ri vt̄ aucta mereat̄ et p̄fici. Istis moīs v̄r me-
reri i nobis. ¶ Quinto^o v̄r mereri de debi-
to habit⁹ facere debitū act⁹. s̄m quē modū
x̄ps meruit sibi: q̄a cū ab instanti deceptionis
deberet̄ ei p̄ habitū plenitudinis gr̄e quem
hēbat oē bonū: tñ p̄ t̄pis successū ex actu ḡ-
tie in opib⁹ suis excellentib⁹ fecit q̄ sibi de-
beret̄ ex actu: qd̄ sibi debebat̄ ex habitu. Et
p̄ hoc p̄r̄n̄sio ad p̄mū obiectū. ¶ Ad sc̄dm
rūdent̄ hoc mo^o q̄a sicut angeli qui iā b̄i sūt
duplicē hūit opationē. Unā qua ōtēplantur
deū. aliā qua m̄strant nobis: et s̄m illā qua
ōtēplant̄ nō merent̄. s̄ iā sūt b̄i in s̄a p̄miū

Sc̄d; x̄pō ministeriū quo m̄strat̄ nobis me-
rent̄ excellentiā et augmentū i p̄ius p̄miū. s̄;
istū modū magni ōsili angel⁹ hō x̄ps dupli-
cē hūit opationē aīe. s̄. p̄tem rōnis. vnā qua
ōtēplabat̄ gloriā v̄nūitatis s̄m quā erat
ōtēplens et beat⁹. Aliā s̄m quā opabat̄ v̄i
sp̄nsationē nr̄e redemptōis in corpe morta-
li: s̄m quē modū merebat̄: et erat in statu via-
toris. ¶ Ad aliud v̄d. q̄ illud qd̄ dicit̄ Dyll.
Nō sibi orauit intelligē: q̄a nō timore passi-
onis ex p̄te rōnis orauit quo ad se. Quāuis
timore sensualitatis orauerit p̄ se. vt̄ patz̄ ex
dictis. Silirōe v̄d. q̄ quātū ad suā sup̄iore
p̄tem nihil meruit: cū s̄m illā esset beat⁹ quā-
uis illā meruit quātū ad aliā p̄tē inferiorem
et sensualitatē ex p̄te corpi: s̄; quā erat passi-
bilitas et mortalitas: et ip̄e meruit ip̄passibili-
tatē et immortalitatē corpi. hoc infra patebit
plani⁹. Ad aliud v̄d. q̄ aīa x̄pi s̄m p̄tem su-
p̄iore nō poterat p̄ficere in meli⁹ cū ab istā
ti deceptionis hēret plenitudinē gr̄e et x̄ita-
tis. Et s̄m hoc intelligē auct̄as Diego. Sc̄d;
x̄pō p̄tē inferiōre s̄m quā hēbat opatōz ad pas-
sibile corpe erat p̄ficere in meli⁹. q̄a iū illaz
et p̄pter illā. v̄r in psal. et hebrei. Dimiisti
eu paulomin⁹ ab angelis z̄e. quo ad illā ergo
erat ip̄fectio et rōne illius poterat dicit̄ p̄fēs
¶ Ad aliud v̄d. q̄ mot⁹ caritatis duplex est
Est motus caritatis in deum. Et est mo-
t⁹ caritatis in proximum. Motus caritatis
in deū est s̄m viā sup̄iore. Mot⁹ caritatis in
proximū s̄m viā inferiōre rōnis. Mot⁹ x̄pō ca-
ritatis in deū: in x̄pō erat p̄s beatitudinis ip̄i.
Mot⁹ x̄pō caritatis in proximū erat act⁹ meri-
torii. Quia mot⁹ caritatis in deū erat s̄; sta-
tū patrie. sed mot⁹ caritatis in proximū erat
s̄m statū vie. Ad vltimū v̄d. q̄ mai⁹ bonū
meruit x̄pō actu sue caritatis q̄ aliqd̄ hō
s̄; bonū illud qd̄ meruit x̄ps p̄tē intelligi
q̄ ad nos: aut̄ q̄ ad ip̄s. q̄ ad ip̄s n̄ meruit ma-
ius bonū beatitudie q̄ nos incrementū. s̄. i ge-
nere. sed hoc nō fuit ex ōfectu caritatis sue
s̄ ex plenitudie sue gr̄e que augeri nō pote-
rat quo ad ip̄m. quo ad nos x̄pō meruit mai⁹
bonū: quia ip̄e oib⁹ nobis meruit vitā eter-
nā: quātū est de se. Un̄ p̄miū sue caritati nō
fuit p̄tēlare sed v̄le oib⁹: nec nos ex acti-
bus nostris possem⁹ mereri vitā eternā nisi
ei⁹ meritū p̄cessisset. sic igit̄ patz̄ de merito
x̄pi. v̄r sibi vel mēbris meruit.

Consequenter q̄
nē

de tpe merendi quātū ad ipm xpm. Et qru-
tar duo. Primo vtz ab initio deceptōis me-
ruerit. Secdo an i vita potuerit nō mereri.

Ad primum sic in 3^o li^o sent^o
is. vlti. or. ab
ipa deceptōe tm̄ meruit quātū p̄ martiri
tollerantiā. **Con.** p̄i^o est esse q̄ opari. S;̄
oē mereri est opari. g^o p̄i^o est esse q̄ mereri.
g^o p̄i^o fuit xps q̄ meruerit. Nō g^o ab initio
deceptōis. s;̄ p̄ deceptōe meruit. **Item**
nullus meret nisi sit diuisus a materno vte-
ro. Cū g^o a p̄ncipio sue deceptōis nō est;̄ vi-
uisus a materno vtero a p̄ncipio sue deceptō-
nis nō meruit. **R.** est p̄ncipiu eē sūptū
nel inē sūptū. Si dicat p̄ncipiu itra sūptū;
nō est vice q̄ a p̄ncipio deceptōis meruerit
q̄ tūc p̄ncipiu illud dicit illud istans quo
p̄ducebat in esse p̄ spm̄. s;̄. Si x̄o initiu uel
p̄ncipiu dicat eē sūptū. tūc est dicere q̄
xps meruit a p̄ncipio deceptōis. q̄ itanz
postq̄ deceptō est hūit plenū vsum li. arbi. r̄
fuit vir p̄fect^o q̄tū ad aiaz p̄ plenitū dīne scie
r̄ gr̄e r̄ vsū rōnis r̄ p̄fect^o quātū ad corpus
fuit quātū ad distributō;̄ mēbz;̄ r̄ forma-
tione. Licet nō q̄tū ad quātitate;̄. s;̄ q̄b̄ or
Jere. 31^o. **Dalter** circūdabit vitz. **Ad aliud**
v d. q̄ h̄ nō fuerit diuisus a materno vtero
fm̄ cūmē sue corp^o. quia in eo erāt p̄fecte q̄
cūq̄ redūnt ad meritū merebat. **Incapa^o**
enī corpis nō tollit p̄tatem merendi aliis cō-
currentib^o que sufficiūt ad meritū r̄ per h̄
patet responsio ad obiecta.

Consequenter que

riē. an xps potuerit nō mereri i vita. Ad q̄b̄
sic. Cū oē meritū sit uolūtariū pōt fieri r̄
nō fieri p̄ arbitriū uolūtatis. Ergo poterat
xps mereri r̄ nō mereri. **Itē** puuli bapti-
zati sine oī merito pueniūt ad gloriā. g^o xps
sine oī merito puenire poterat ad gloriā im-
mortalitatis. **Itē** in xpo erat libz arbitriū
determinatū in bonū necessariū. Cū g^o meri-
tū attendat penes li. ar. indēminatū. g^o xps
nō poterat mereri. cū nō ueniret illud sibi
ecce. 31^o. Potuit t̄nsgrēdi r̄ nō est t̄nsgrēss^o
Con. gloriofius est h̄re p̄miū ex suo meri-
to q̄ nō ex suo merito. Si g^o beatitudo xpi
nō potuit esse gloriofior q̄ fuit. g^o nō potu-
it illā nō h̄re ex merito. **Itē** existenti i sta-
tu merendi p̄fectōis est mereri: r̄ ip̄fectōis
nō mereri. si g^o quicqd̄ est p̄fectionis neces-
sario est ei tribuendū. g^o necesse fuit ipm̄ me-

mereri i statu merendi. stat^o aut merendi aīe ē
cū existit in carne passibili. quia adhuc est i
via distans a fine glie cōsumate. **R.** v d.
q̄ xps fm̄ rōez illā qua erat viator nō pote-
rat nō mereri. **Aia.** n. rōnalis xpi duplicē ha-
bebat opatō;̄. vna fm̄ opatōe ad diuinam
nām cui vniebat fm̄ qua fruebat r̄ cōpla-
bat diuinitatē. aliā fm̄ opatō;̄ quā habebat
ad corp^o cui vniebat. fm̄ p̄mā opatō;̄ erat in
statu cōp̄bēnsoris r̄ beatitudis. Scdm̄ se-
cundā opatō;̄ erat in statu viatoris r̄ mere-
di. Scdm̄ hoc g^o ab initio deceptōis mereba-
tur q̄a stutes nō poterant in eo esse ociose

Ad illud q̄b̄ obicit q̄ mereri est volunta-
riū. g^o poterat nō mereri. v d. q̄ mereri pōt
dici dupl^o i p̄ticulari r̄ i vli. In p̄ticulari vt
cū v^o mereri iō mora uel illo: uel opatōe hac
uel illa. Et h̄ mō poterat xps mereri r̄ nō me-
reri. i. mereri hoc motu r̄ nō mereri illo mo-
tu. q̄a in p̄tate sua erat moueri uel nō moue-
ri hoc motu. Si x̄o mereri dicat in vli sic nō
poterat nō mereri. quia quāuis poss;̄ nō me-
reri hoc motu uel illo: nō poterat esse q̄n
meret aliquo: nec ex hoc sequet q̄ mereri nō
sit uoluntariū. q̄a uoluntariū sp̄ dēterminat^o
respēctū act^o singularis uel p̄ticularis. Sile est
cū opponit de petō uentali q̄b̄ nō pōt vitari
Intelligendū est q̄ pōt vitari i hoc motu r̄
i illo nō. tam pōt vitari i vli in quocūq̄.

Ad illud q̄b̄ obicit de p̄uulis dicendū;
q̄ p̄uuli sine p̄prio merito pueniūt ad glia;
nō t̄i sine merito xpi. r̄ rō est q̄a nō hnt po-
testatē vtendi li^o ar^o. nec vsum x̄tutū pōt sūit
h̄re. In xpo aut nō sic. q̄a ab initio deceptōis
habuit p̄tatem arbitriū r̄ vtebat arbitrio: r̄
iō mouebat meritoze fm̄ habit^o x̄tutum
Un. Jere. 31^o. Nouū faciet v̄nis sup̄ terrā mu-
lier circūdabit vitz. Et iō nō est h̄c de xpo
r̄ de p̄uulis. **Ad aliud** v d. q̄ libz ar. erat
i xpo dēterminatū i bonū q̄b̄ est finis ita q̄
nō erat ab illo auersio. In bono x̄o q̄b̄ ē ad
finē. q̄b̄ est penes opa x̄tutū distinguendū
quia si dicas bonū i vli sic erat li. ar. dēteria-
tū in bonū. Si dicas bonū i p̄ticulari: vt i h̄
ope uel illo: sic erat idēminatū r̄ poterat
hoc op^o facere uel dimittere. Et iō manet
dēterminatō fm̄ quā attendit meritū. Est n.
duplex idētriatō li. ar. vna est iter bonū;
r̄ malū: seu iter b̄nfacere r̄ malefacere. alia
est iter hoc bonū r̄ illud bonū: sine facere
hoc r̄ nō facere. vtraq; idētriatō est i n̄o
li. ar. Scdm̄ tm̄ fuit i xpo sufficiēs ad merēb

et sic p[er] solutio ad obiecta.

Consequenter ^{q[ui]e}
de cā merendi. Et querū[nt] tria. p[ri]mo
quō meruit caritate. Secūdo quō meruit a-
ctiōne. Tertio quō meruit p[er] passiōē.

Ad primum ^{hic dē meritū}
in minus est q[uo]d
sit p[ri]mū q[uo]d reddit de[us] merito. Cū g[ra]t[ia] caritas
xpi excederet o[mn]e p[ri]mū. vel admin[istratio]nē cōgruē: cū
de[us] remuneret supra d[ign]it[em]. g[ra]t[ia] nō pote-
rat mereri p[er] caritate. Itē q[ui]t[us] dulcedi-
nē et iocunditatē in deo h[ab]ere poterat p[er] cari-
tate aia xpi dabat ab initio cōceptionis. Si g[ra]t[ia]
p[ri]mū aie p[er] merito est ip[s]a iocūditas in deo
Relinquit g[ra]t[ia] p[er] caritate nihil ampli[us] me-
rebat. Cōn[tra] op[er]ationi volūtariē debet
laus uel vitup[er]iū uel indignitas: cū est recte scā
laus et p[ri]mū: cū male scā vitup[er]iū et suppli-
ciū: cū indifferētē nec laus nec vitup[er]iū. Cum
g[ra]t[ia] xps op[er]aret volūtariē et recte. Cōstat cu-
o[mn]ibus circūstantiis debitis. ergo debebat
ei laus et p[ri]mū. Itē xps erat in statu op[er]a-
tois. g[ra]t[ia] op[er]abat aut digne deo: aut nō di-
gne. Cōstat q[uo]d digne. g[ra]t[ia] op[er]ationi ip[s]ius de-
bebat de[us] p[ri]mū. Cōis. n. cōceptio fidei est q[uo]d
o[mn]em op[er]ationē factā p[ro]pter se digne remune-
rat de[us]. q[uo]d dēdendū est. Ad illud x[rist]o q[uo]d
obiect[um] de remuneratiōe sup[er] d[ign]it[em]. hoc in-
telligit resp[ect]u act[us] in q[ui]t[us] p[ri]ncipiū ip[s]i[us] est
creatura. nō in q[ui]t[us] act[us] meritoiū p[ri]ncipiū
est g[ra]t[ia] etiā increata. Un[de] in xpo erat remu-
neratio act[us] caritatis. sup[er] d[ign]it[em] i[us]t[us] p[ri]nci-
piū ei[us] erat li[ber]t[as]. creatur[um]. sed quātū ad p[ri]nci-
piū sūmē g[ra]t[ia] etiā increate: que erat p[ri]nci-
piū motus in xpo nō erat sup[er] d[ign]it[em]. Ad
aliud v[er]o q[uo]d meritū in xpo nō erat resp[ect]u
p[ri]mū scālis quod consistit in cōtemplatione di-
uinitatis et in fruitione sūmē bonitatis: sed
resp[ect]u p[ri]mū accidentalē q[uo]d dēterminatur
in felicitate creata p[er] se sensibilis et immortali-
tate corp[or]is q[ui]t[us] ad ip[s]um: quātū x[rist]o ad nos
impletiō n[ost]re redemptiōis. Ad aliud volunt
dicere q[uo]d est meritum rei h[ab]ite. et hoc fuit in
xpo resp[ect]u p[ri]mū scālis. sicut v[er]o q[uo]d angeli me-
rent[ur] beatitudinē habitā ministrando nobis
et est meritum rei h[ab]ite. et hoc fuit in xpo re-
sp[ect]u immortalitatis et impassibilitatis. meli[us]
ē vt dicat sic dictū ē ad p[re]cedentē obiectō;

Consequenter que
riē quō meruit xps p[er] actionē ad q[uo]d sic. xps

ab initio cōceptiōis h[ab]uit plenitudinē gratie
et x[rist]it[us]. g[ra]t[ia] quicquid meruit p[er] passiōē meru-
erat an[te] p[er] dilectiōē; et op[er]atōē. q[uia] q[ui]t[us] meriti
attendit[ur] penes q[ui]t[us] gr[ati]e et caritatis. ergo
cū p[er] passiōē meruerit ap[er]t[us] ianue et libe-
ratiōē. g[ra]t[ia] et hoc an[te] meruerat. Itē xps q[ui]t[us]
motu suo meruit nobis vita eternā. q[uo]d ma-
ius est q[uo]d ap[er]t[us] ianue uel liberatiō. g[ra]t[ia] in q[ui]t[us]
motu meruit q[uo]d minus est. s. ianue ap[er]t[us]
et liberatiōē. Itē si quol[ibet] motu suo meru-
it nobis vitā et[er]nā. g[ra]t[ia] illō q[uo]d de necessitate
annex[us] est vite et[er]ne. g[ra]t[ia] et ap[er]t[us] ianue et
liberatiōē. g[ra]t[ia] et an[te] passiōē illud meruit.
Itē Luc. 3. Baptizato v[er]o ap[er]t[us] sunt celi
dicit Beda q[uo]d p[er] bapt[is]mū ap[er]t[us] ē ianua pa-
disi. Itē dicunt alie auct[orit]es q[uo]d p[er] assensionē
ap[er]t[us] est ianua paradisi. n[on] g[ra]t[ia] p[er] passiōē. Cōn[tra]
Ambro. sup[er] epl[ist]am ad ro. Un[de] fuit peccatum
n[ost]r[um] vt saluari nō possē? nisi vnigenitus
di filius p[ro] nobis mereret debitorib[us] mortē
Itē v[er]o q[uo]d q[ui]t[us] ad vim merendi q[ui]t[us] ar[bit]ri-
penes gratiā et caritatē t[em]p[or]e meruit an[te] passi-
ōē quātū post. sed nō quātū; ad effectum
meriti. quātū; autem ad effectum meriti
meruit nobis aditum regni. Tota enim vis
meriti consistit penes gratiā et caritatem
nō t[em]p[or]e tot[us] effect[us]. sicut tota vis cōburendi
ligna consistit penes ignē. nō t[em]p[or]e tot[us] effect[us]
sicut o[mn]is est p[er]i[us]. et sic p[er] solutio ad p[ri]mū
Ad aliud v[er]o q[uo]d ex caritate est meritum
vite et[er]ne. s. ex caritate i[n]formate passiōem
est meritū remissionis p[er]ne. p[ro]p[ter]ea nō sequit[ur]
meruit ex caritate nobis vitā et[er]nā. g[ra]t[ia] me-
ruit q[uo]d minus est. s. liberatiōē. q[uia] ad liberati-
ōē requirit[ur] solo p[er]ne. q[uia] est meritum
remissionis p[er]ne. Ad aliud v[er]o q[uo]d cum v[er]o
meruit quol[ibet] motu suo nobis vitā et[er]nam
intelligi p[otes]t v[er]o p[er] in potentia et i[n] effectu. In
potentia meruit nobis quol[ibet] motu vitā et[er]-
nā. nō t[em]p[or]e q[uo]d erat annex[us]. s. ap[er]t[us] ianue et
liberatiōē. In effectu x[rist]o nō meruit nisi ex
hibita satisfactiōe p[ro] originali reatu. Unde
v[er]o est q[uo]d quodlibet op[er]e xpi an[te] passiōē fuit no-
bis meritoiū. s. passio fuit nobis meritoiū et
satisfactoria. meritoiū vite et[er]ne: et satisfac-
toiū quo ad remissionē p[er]ne. Ad vltimū
v[er]o q[uo]d in bapt[is]mo xpi v[er]o ap[er]t[us] ianua paradisi
p[er] figurā. Illa enī ap[er]t[us] celi in bapt[is]mo xpi
fuit figurā: quod bapt[is]matis vel baptizan-
dis bapt[is]mo xpi ex virtute passiōis ap[er]t[us]
ianua. In passiōe v[er]o dicit[ur] ap[er]t[us] ianua per-
cām et meritū. In assensionē x[rist]o p[er] effectum.

Consequenter que

rit. quō xps mēuit p passioz. Ad qd sic. xps ab initio sue conceptionis hūit parē caritatez in oī sua actione et passione. Quātitas autē meriti attendit hū quātitate caritatis. ergo par fuit meritū xpi in oī sua actione et passione ab initio conceptionis. gō nihil meruit sibi p passionē. Itē tota vis merendi ē penes caritatē. Si gō in xpo ab initio fuit eadē caritas. et eodē mō se hñs. ergo idē meritū. nihil gō nouū sibi meruit p passionē. Itē Greg⁹. Nō hūit oīno xps iux aīe meritū quo potuisset p̄ficere. In mēbris autē que nos sumus cotidie p̄ficat. Itē cū p passionē nō fecerit de debito debitū. nec de debito magis debitū. qā caritas in eo non poterat augeri qre nec meritū. gō nec de debito habit⁹ debitū usus. cū prius p vsum caritatis et aliaz dētutū meruerit oē bonū. Relinquit gō qd p passionē nihil meruit hū aliquam rōz merendi. Itē passio in xpo erat ex pte corpis et passio ex pte aīe irrationali. et nō ex pte rōali. gō cū oē meritū sit hū pte rōnalē nō erar passio eius meritoria. Itē passio est mot⁹ inuoluntari⁹. Ador⁹ aut inuoluntari⁹ nō est meritoria. gō passio nō fuit meritoria. Contra Aug⁹ sup 3o. Ut xps clarificaret pas humilitatē est passio. Dūilitas claritatis est meritū. Claritas humilitatis est pmiū. Rō meritū qd ad hūitē dñstis penes caritatē. qd ad effectū dñstis in ope mouēte caritate siue sit op⁹ interi⁹. sicut uolūtas siue exteri⁹ qd ad agere et pati. Attendēdo gō ad dētutē meriti tū meruit xps an passionē qd in passione. Attendēdo xpo ad effectū meriti plus meruit. i. plūbus modis. siue i plurib⁹ hū qd dicit mgr in sentent. is. vis. 3. li. qd nō p̄fecit qd ad virtutē meriti. s. qd ad numerū meritoz. Ad illud aut qd obicit de quātitate meriti dō. qd de quātitate meriti est loqui dupl. aut p modū quātitatis dētutē. hū qd dēt quātitas virtualis in merito et hoc etiā attendit qd ad caritatē. Aut per modū quātitatis dēcrete. et hoc attenditur quātū ad numerū effectū ipsius meriti hū pmiū modū equale fuit in xpo sp meritum hū modū scdm multiplicabaf. Ad aliud iā p̄missio. qā vis merendi dñstis penes caritatē nō tū totus effect⁹. sicut p̄ qd tota vis comburendi dñstis penes ignē. nō tū tot⁹ effect⁹. imo effect⁹ combustionis dñstis in igne

et mā lignoz. s. eodē mō tota vis merendi in caritate dñstis. effectus xpo dñstis penes caritatē et opa caritate informata. Ad autē dētutē dñstis p̄missio p mgr m qā dñstis itelligi qd nō p̄fecerit quātū ad vim merendi. s. quātū ad numerū meritoz. sicut dicitū est. Ad aliud dō. qd mereri nō solū dñstis hū illas rōnes de debito facere debitū. uel de debito facere magis debitū zc. hū quas rōnes nō pōt poni mereri in xpo. s. mereri dñstis de debito habit⁹ faciendo debitū vltus. hū quē modū nō dñstis meruisse a principio conceptionis. qā cū hū habitū grē dētutū esset dñstis gnus oibus bonis nō excludo in actu dētutū ex ipō etiā actu hūit dignitatē et debebat ei oē bonū. ut nō solū hūit dignitatē respectū pmiū ex habitu. sed etiā hūit meritū pmiū ex actu. Dñstis etiā alio mereri ex debito vni⁹ actus facere debitū alteri⁹ act⁹ hū quē modū xps merebat quolqz actu et qd meruerat p vni⁹ actu dētutis merebat p aliaz actu virtutis. et qd meruerat p actionē merebat per passionē. et ita p plura idē meruit. hū gō hūc modū dñstis meruisse p passionē immortalitēz corpis et impassibilitate aīe. qā cū prius meruisset ex actōe illud et esset ibi debitū p actiōē idē meruit ex passione. et factū est ei debitū p passionē. sic gō est i ipō mereri p passiōē. qā ex debito vni⁹ act⁹ sit debitū alterius act⁹. Ad aliud dō. qd passio erat in pte irrationali sicut accidēs in subiecto. Passio xpo erat in pte rōnali sicut uolūtū in uolente qā gō passio nō erat i pte irrationali solū. s. etiā i pte rōnali. tū hū aliu modū. s. hū quē attendit meritū. Nō enī aliqd dñstis meritoria nisi sit in uoluntate. sicut uolūtū et placitū p̄ficet hū est passio xpi meritoria. qā fuit i pte rōali sic uolūtū et placitū. Ad aliud dō. qd alr fuit passio i xpo: alr i aliis scis. In xpo enī fuit passio uoluntaria. et quātū ad fieri. et quātū ad esse. nō enī i corpore suo passio fieret nisi uoluisset. nec etiā i ipō esset passio nisi uoluisset. Erat ecē passio uoluntaria quātū ad actū. qā ei placebat pati. In scis xpo quātū passio quātū ad fieri et quātū ad esse nō subiaceat uoluntati. qā ē a uolētia extrinsecus agente. nō i ipō pati qd est effect⁹ passionis est uolūtū. Unī hū hoc p̄ qd i scis passio hū qd est inuoluntaria. simpliciter tū uoluntaria quo ad effectū. et idē meritoria. In xpo xpo et quo ad cām et quo ad effectū est uoluntaria. Cum gō dñstis passio est inuoluntaria

in xpo. v. d. q. falsus est nec q̄tum ad causā
nec q̄tum ad effectū. ¶ In scis x̄o inuolu-
taria est quo ad cām: sed voluntaria quo ad
effectū. ¶ sic patet solo ad quesita.

Consequenter que
de effectu meriti xpi: et de merito
xpi oplet p passionē querit̄ hec. ¶ P̄mo qd
hbi meruit. ¶ 2^o qd nobis meruit. Quātū
ad p̄mū querit̄ cū dicat Apl̄s phi. 2^o. fact^o
est obediens zc. propterea q̄ et deus exalta-
uit illū. an meruit exaltari s̄m diuinā nām
aut s̄m humanā. Sc̄do an meruit sui cor-
poris glorificatōz. Tertio qual̄ meruit no-
mē de quo phi. 2^o. or. Dedit illi nomē quod
est sup omne nomen.

Ad primum phi. 2^o. fact^o ē
obediens vsqz
ad mortē: mortē autē crucis. ppter qd et de^o
exaltauit illū. g^o meruit exaltatōz suā p hū-
litate uel obediētiā passionis. ¶ Itē in h̄
querit̄. vtz exaltatio iste referat̄ ad diuinā
nām v̄l humanā. Aug^o. In qua. n. forma cru-
cifixus est in ea exaltat^o est: in ea donatū ē
ei nomē. qd est sup oē nomē: vt cū ip̄a forma
sui nomine vnigenit^o fili^o dei h̄ illi dona-
tū est ut hōi qd iā hēbat idē de^o ip̄e. H̄ igit̄
p gratiā accepit vt ip̄e ens hō: vel subsistens
in forma sui. i. in aīa et carne notet̄ et sic de^o
g^o exaltat^o est s̄m humanā nām nō s̄m diui-
nā. ¶ Itē Anselm. in lib. de incarnatione uerbi
in incarnationē filiū dei nō fuit diuina natura
humiliata: s̄ solū nā hūana exaltata. g^o nec
resurrectōe fuit v̄na nā exaltata. cū nō p̄-
fuerit hūiliata. ¶ Cōi. Ambro^o dicit nomē illū
donatū esse deo nō hōi. et ita v̄l conū^o esse
Aug^o. Et ita v̄l exaltatio diuine nāe nō hu-
mane. ¶ Itē ad illā nām p̄tinet esse exaltatā
que fuit hūiliata. Cū g^o diuina nā fuerit hu-
milata. q̄a xp̄ianita sicut p̄ phi. 2^o. Exiani-
uit semetip̄m formā h̄. ac. Ergo ip̄a nā p̄na
fuit exaltata p obediētiā passionis. ¶ Itē
in vnione diuine nāe et hūane. Nā humana
exaltata fuit in altitudine diuine nāe. Ergo
et eadē rōne diuina nā humiliata est ex vni-
one ad humilitatē hūane nāe. Ergo ad di-
uinā nāz p̄tinet meritū exaltatōis. ¶ R^o nā
diuina nūq̄ fuit exaltata s̄m rēm: sed solū
mō si dicat̄ exaltata intelligit̄ q̄tū ad hōiūz
opioz. Et h̄ ga i resurrectōe appuit xp̄s n̄ tm̄
hō sed de^o qd p̄ nō apparebat. ¶ Ad illud
Ambro^o. qd v̄l conū^o Aug^o. v̄l sicut dicitur

is. vi. 3^o li. sc̄. Ambro^o itellit̄ illū de nālī
donatōne qua cēnalit̄ generādo dedit deus
filio nomē qd est sup oē nomē. s. deū esse p
naturā. q̄a genuit ab eterno filiū plenū et sibi
equalē deū. Aug^o. aut loquit̄ de donatōne
gratuita uel p gratiā. sicut p̄ in aūre sua.

¶ Ad illud qd dicit apl̄s. Diuinā naturam
exianitā fuisse et ita humiliatā. v̄l. q̄ non
dicit h̄ Apl̄s. ppter aliquā mutatiōne in di-
uina natura seu in p̄sona filiū. s̄ hoc dicit q̄
ad humanā opioz: eo q̄ deitas mortalitate
carnis induta nō credebatur esse qd erat.

¶ Ad aliud v̄l. qd cū natura nobilitoz igno-
bilioz vnif̄ hec vnio n̄ facit vt nobilitoz vile
scat: s̄ vt ignobilioz nobilitet̄. vt cū aīa rōal
corpi vnif̄ nō descendit aīa rōnalis a sua no-
bilitate: s̄ corpalis ascendit ad maiore nobili-
tatē. Multo magis et incōpabilif̄ erit in vni-
one diuine nature ad hūanā. Diuina natura
nō descendit: s̄ hūana ascendit. In illa enim
vnioe atqz extr̄oz ē mutabile: atqz p̄-
imutabile. et iō illa vnio nō fit nisi conmutatōe
alteri^o extremo p̄. s̄ hūane nature nō diuine: sic
oringit̄ relationē mutari. Altero relatiuoz
mutato solū. Altero x̄o imutato vt ille q̄ ē
dexter oīno quiescēs: et imutat^o fiet sinister
altero mutato qui est cē ip̄m alena in dextrā
sicut dicit Boet^o. in li^o de trinitate. Sicut di-
uina natura vnif̄ hūane. ip̄a oīno nō mutata
nec humiliata in veteri^o. sed hūana nā mu-
tata est et exaltata in melius.

Consequenter que
rit. an xps meruit sui corporis glorificationē
Ad qd sic Ambro. Euidens fuit qd xps per
humilitatē et obediētiā passiois meruit glo-
rificatōz uel clarificatōz corporis. ¶ Cōi. De
ritū ordinat ad p̄mū: s̄ maius bonū nō ordi-
nat ad min^o bonū. g^o p̄mū ē mai^o bonum q̄
meritū. Cū ergo oīs affectio aīe ordinata sit
mai^o bonū q̄ quelz dispō corporis. g^o s̄m actū
caritatis in affectione aīe ordinata nō pote-
rit esse meritū immortalitatis corporis. ¶ Item
corp^o xpi nō hēbat debitiū mortalitatis. g^o
sine oī merito ei debebat̄ immortalitas. ¶ R^o
dicit qd votes corporis gloriosi magis attri-
buēde sunt aīe q̄ corpi. q̄a eōnū necessitat̄
ad moriendū pprie est pena aīe nō corporis
Un̄ in cōnū^o ei^o immortalitas pprie magis ē
debita aīe q̄ corpi. Sc̄dm hoc g^o dicitur qd
act^o aīe quibus merebat̄ referat̄ ad dispōem
aīe nō corporis. nisi ex osequēti: q̄a ex glia aīe

est gloria corporis. ¶ Ad aliud vobis. quod quavis
corpore christi non habet debitum mortalitatis nihil
omnis immortalitate poterat mereri quantum
ad acceleratores: sicut quod dicitur quod christus per passionem
accelerationem resurrectionis meruit iuxta
autem psalmum. Non dabis sanctum tuum in cor. et
Acti. 2. Solutis voluistis inferni. in quod
impossibile erat illum detineri ab eo. et glo. pu
trificationem et incinerationem quibus caruit.

¶ Possit tamen dici quod non est inconueniens si vi
camus quod ex maiori bono. scilicet ex caritate christus
meruit minus bonum. scilicet immortalitatem corporis
quia hoc non est ex defectu caritatis ipsius me
rentis: imo ex perfectione que cum non habeat ma
ius bonum in quo se extendat. extendit se in
bonum minus merendum. ¶ Sicut vobis. ad aliud
quod non est inconueniens: quod immortalitas sit
debita corpori: quod cadat sub merito sed ratione me
rendi. quia dictum est superius quod mereri est face
re de debito magis debitum.

Consequenter que

rit. qualiter meruit nomen quod est super omne nomen
de quo phil. 2. Et quoniam de hoc nomine Iesus
vix illud meruit christus: et an ueniat ei ex tpe
uel ab eterno. Ad quod sic Math. 1. Uocabis
nomen eius in seculo. Non impones quod ab ange
lo uel ab eterno est impositum. quod ab eterno ha
buit hoc nomen. quod illud non meruit. ¶ Item si hoc
nomen est ab eterno impositum: uel ab angelo. quod
non erat ex tpe imponendum uel ab homine. scilicet ioseph.

¶ Cor. 1. Hoc nomen in seculo uenit christo ab effectu
salutis. sicut quod dicitur Math. 1. Ipse saluum faciet po
pulum suum a peccatis eorum. quod cum per passionem
meruerit effectum salutis nostre. Relinquitur quod
meruit hoc nomen per passionem. ¶ Item Criso
stomus exponens illud locum dicens. Uocabis nomen eius
in seculo. hoc nomen uobis tibi imponendum
et si non sit tuus: sed ea que patris sunt circa
ipsum demonstrabis. ¶ Respondeo hoc nomen in seculo
est quod saluator. Saluator autem triplex dicitur: uel
ab actu saluandi: uel ab habitu: uel a potentia
saluandi: sicut quod dicitur a potentia saluandi: sicut in
uenit hoc nomen ab eterno: et dicitur impositum
ab eterno. sed quod dicitur ab habitu saluandi: sic dicitur
impositum ex tpe ab angelo quod dicitur a principio
ceptionis. Secundum hoc quod dicitur ab actu saluandi
sicut in hoc dicitur impositum a ioseph ratione future
passionis. et hoc modo dicitur illud nomen meruisse.

¶ Item queritur de ista uia
et hoc nomen christi. ¶ Ad quod breuiter dicitur. quod cum

deus et homo unus sit christus in unitate persone po
test signi persona christi duplici. uel ratione diuine nature
in operatione ad humanam. sicut quod dicitur in ioh. 1. sal
uator. sicut dicitur enim in humana natura uenit sal
uare. uel ratione humane nature in operatione ad
diuinam. et hoc modo notat christus quod dicitur ratione hu
mane nature per unionem ad diuinam.

Consequenter que

rit. an meruit nomen dei. hoc est manifestati
onem nominis sicut quod dicitur in 3. h. sententia. dicitur.

¶ Ad quod sic obicit Math. 8. Dicebant de
mones ihesu fili david: ad quod uenisti an tps
torquere nos. Sicut tamen innotuit quod oportuit
non sic angelis. Per hoc quod est uita et lux sup
ple innotuit demonibus: sed eis terrendis per
quendam uirtutis effectum. quod cum demones ha
berent sciam per effectum uirtutis christi. quod esset
deus an passionem. quod non meruit per passionem
noticia uel manifestatio nominis diuini. ¶ Item
Luce. 4. Dixit demon scio quod sis factus dei.
glo. omnium in terra uidentes se continuo iu
dicandos esse et edebant. quod cum scirent se non
esse iudicandos nisi a deo sciebant christum esse deum.

¶ Item Cor. 1. 2. super illud. Si cognouissent et
Sicut maiores iudei qui ad cognitionem legis te
nebant sciuerunt quod esset christus. Minores uero
et simplices qui ad cognitionem legis non tene
bant nesciuerunt. ergo cum demones maiorem
habeant cognitionem maioribus iudeorum. Demo
nes uero maiores iudeorum sciuerunt christum esse deum
quod per passionem non meruit illius nominis manife
stationem. ¶ Cor. 1. 2. super illud si cogno
uissent nisi quod dicitur glie crucifixi esset et. sed quod dicitur
iudeis exponit: dicitur crucifixi essent. i. crucifixi
permisissent. sed sicut quod de demonibus dicitur crucifi
xi essent. i. crucifixi suggestis essent. quod nec demo
nes: nec iudei cognouerunt. ¶ Respondeo dicitur. quod
non cognouerunt nec demones nec iudei christum esse
deum. quod cognouerunt ipsum esse sanctum uix

¶ Ad illud quod obicit primo dicitur. quod cognitio
illa per effectum inducebat ad credendum ipsum
xrate diuina operari. Sed non ad credendum quod esset
deus. Uel. i. Cor. 1. 2. Si cognouissent et. glo. quod
dicitur demones in euangelio magis ex suspi
tione quam cognitione dicere credendi sunt.

¶ Ad secundum dicitur. quod illud quod dicitur continuo se
iudicandos edebant intelligi non de credulitate
fidei xutis: sed de credulitate opinionis.

¶ Ad ultimum dicitur. quod tamen maiores quam minores
iudei ex ignorantia peccauerunt. Sed differunt
quia maiores sciuerunt ipsum esse messiam: sed non

deū. q̄a nō inueniebāt expressum in lege s̄m
suū intellectū. Mōres aut vtrūq; ignorabāt

Consequenter que
rē. quid x̄ps meruit nobis ⁊ maxime
p̄ passionē. Et querūt tria. P̄mo qualē me
ruit vlt̄ delectioē; culpe. Sec̄do qualē remis
sionē pene eterne. Tertio qualē ex merito
passionis sit remissio temporalis pene.

Ad primum obic̄t sic. Ansel
in li. 2. cur de
hō. i. 4. c. Dic mihi cur ita tuū cor iudicat vt
pl̄ horreat. Cū p̄m̄ i lesione h̄ hōis q̄ oīa
alia q̄ excogitari p̄nt. cū oīa quecūq; sūt: pec
cata conē illū sint. Et ridet discipul̄ qm̄ pec
catū qd̄ in p̄sona eius sit sc̄pabilē superat
oīa alia peccata: que cū p̄sonā illius excogi
tari p̄nt. Et sequit̄ ita videmus q̄a violatōi
vite corp̄alis h̄ hōis nllā imēntitas vel ml̄
ritudo peccatorū cū p̄sonā dei opari valet.
Itē idē putas ne tm̄ bonū tā amabile posse
sufficere ad soluēdū qd̄ debet p̄ peccatis
totius mūdi. ⁊ ridet imo pl̄ p̄t i infinitū
Uides igit̄ quō hec vita vincat oīa peccata
si p̄ illis def. si ḡo dare vitā est moritē acci
pere sicut vatio h̄ vite p̄ualet oibus hōiū
peccatis: ita ⁊ acceptioē mortis. ¶ Conē
idē Ansel. Si tā malū est x̄pm̄ occidere qm̄
bona est vita ei. quō p̄t mors eius supare
⁊ velere peccata eorū qui eū occiderūt. Aut
si alicui eorū peccatū veleret quō p̄t alioꝝ
quorū hōiū peccata velere. Credimus enī
q̄ ⁊ multi ex illis saluati sunt ⁊ innumerabi
les alii saluati. ¶ R̄ s̄m Ansel. 2. lib. cur
de hō. i. 5. c. hanc q̄oēz soluit Ap̄ls qui d̄c̄
Quia si cognouissent nūq; deū glorie cruci
fixissent tm̄. Nāq; differūt sciēt factū pec
catū ⁊ qd̄ p̄ ignorantia sit ut malū qd̄ nūq;
facere possent p̄ nimerate sua si cognosce
ret veniale: sic q̄a ignorānt factū est. Deum
enī occidere nullus hō vnq; sciēt saltē vel
le possit. Et iō qui occiderūt illū ignoranter
nō in illud infinitū peccatū cui nulla alia pec
cata opari p̄nt p̄ruerūt. Nā si cōsiderauit ei
imaginē ad videndū q̄ bona esset vita illa:
h̄ h̄ qd̄ ignorāt factū est. sed. q. sciēt fieret
qd̄ nec nūq; fecit aliquis nec facere potuit.

Consequenter que
rē. qualē meruit remissionē pene eterne per
passionē. Ad qd̄ sic Ansel. in. i. li. cur de hō
vīc. Oportet in satisfactōe plus reddere q̄

sit ablatū. Si ḡo mors x̄pi est satisfactoria p̄
pena eterna. q̄a hec iusta est redēptio. pena
aut̄ eterna est ablatio vite eterne. ergo mors
x̄pi erit maius q̄ sit vita eterna. s̄m hoc ḡo
obic̄t sic. Dignior est vita qua aīa viuūt d̄o
q̄ vita qua viuūt in carne. Dignior etiā est
vita gratie q̄ vita nāe. ḡo mors que p̄iuat
vitā in carne vel vitā nāe nō erit opensabil̄
p̄ morte que p̄uat vitā in deo siue gratie. s̄
talīs fuit mors x̄pi: tal̄ ex alia pte fuit mors
culpe: uel reat̄ pene eterne. Relinquit̄ ḡo q̄
nō fuit satisfactoria p̄ pena etna. ¶ Itē con
iūctio aīe ad deū est diūctio ad vitā que cā
p̄ficiat. Cōiunctio aīe ad carnē ponit vitā qua
aīa efficit. Maior aut̄ est delectatio in sua p
fectione q̄ in illo cui est p̄fectio. Ergo op
sitū erit maior pena. Maior ḡo pena erit mori
culpe q̄ possit esse mors x̄pi in sepatioē aīe
a corpe. ¶ Itē tanta p̄t esse delectatio aīe
cū deo q̄ facit appetere sepatioē aīe a corpe
sicut p̄ in Paulo p̄bi. i. ḡo incōpabilē maior
pena est sepatio aīe a deo: q̄ sepatio anime
a corpe. ¶ Itē maior est pena q̄ aufert pacē
aīe in se q̄ que aufert pacē aīe ad corpus. Si
ḡo p̄ morte culpe p̄det pacē in se p̄ mortem
corp̄alē pacē ad carnē. ergo p̄mū. ¶ Cōi. Uf
ta x̄pi qua viuēbat in carne erat vita dei.
sed nulla vita qua viuēbat creatura est maior
vita dei. Relinquit̄ ḡo q̄ dare hāc vitā erit
maius q̄ fuerit ablatio vite eterne. ¶ Itēz
Ansel. 2. cur de hō. putas ne tm̄ bonū tam
amabile quātū fuit vita x̄pi posse sufficere ad
soluēdū qd̄ debet p̄ peccatis toti mundi
imo plus p̄t in infinitū. Relinquit̄ ḡo q̄ va
tio h̄ vite p̄ualet oibus hōiū peccatis. ḡo
⁊ acceptio mortis qd̄ occidendū est. ¶ Ad
obic̄ta h̄o v̄ d̄. q̄ in satisfactōe nō solum
pensandū est quātū soluat: s̄ a quanto ⁊ ex
quātō soluat. Si ḡo vita x̄pi qua viuēbat in
carne p̄ animā vnītā diuinitati cōsideret̄ ma
ius est vita x̄pi rōne aīe vnite diuinitati. q̄
aliq; vita creature. Si h̄o cōsideret̄ absolute
maius est vita qua aīa viuūt deo: ⁊ pena ma
xia est mors siue sepatio ab illa vitā. non tm̄
sentit̄ vt maxima nisi in statu sepatioē aīe
a corpe. in quo statu aīa nata est ad fruendū
illa vitā. ¶ Præterea si cōsideret̄ a quātō fue
rit satisfactio p̄ mortalitatē x̄pi: q̄a ab ipso
dei filio cui est uer̄ de⁹ iuēniēt sup̄ omnē
extimationē pene satisfactū fuisse. Uidero.
8. Qui filio suo vnigenito nō peccat sed p̄
nobis oibus tradidit illū quō nō nobis oīa

donavit. i. donavit et remisit. **P**reterea si consideret ex quanto. i. ex quanta caritate mortem subierit. quia fuit caritas imensa. Invenietur super omnem modum estimationis satisfactio.

Predictae igitur rationes procedunt facta operatione mortis culpe seu pene eterne ad mortem hominis puri.

Consequenter que

rit. qualiter ex merito passionis sit remissio pene temporalis. Ad quod sic obicitur. **T**ren. i. O vos omnes qui transitis per viam attendite et videte si est dolor sicut dolor meus. Ergo dolor christi excessit omnes dolores. **I**tem psalmus. Oes fluctus tuos induxisti super me. glo. i. omnes passiones. **I**tem Aug. in li. de ci. dei. Dolor adempti boni est testimonium nae bone. Si ergo in christo fuit optima natura et completio et bonum ademptum maximum. ergo suus dolor maximus. **C**onsequenter quod aliquid magis voluntarium. tanto minus est penale. Sed passio et mors christi maxime fuit voluntaria in omnibus passionibus. ergo minus penalis. **I**tem passio christi erat coniuncta maxime delectationi. que erat in anima christi quantum ad superiorem partem. ergo plus habet de consolatione quam alia passio. ergo minus penalis. **I**tem quantum aliqua passio minus habet de causa. merito patendi minus est penalis maxime virtuti perfecti. sed talis fuit passio christi. **R**es magis penale dicitur vel quod magis est contra naturam patientis. et hoc modo passio christi fuit maxime penalis. vel quod magis habet de causa vel minus de consolatione. et hoc modo non fuit maxime penalis. vel quod magis est contra voluntatem patientis. Et hoc dupliciter vel contra voluntatem naturalem vel sensualitatis. Et hoc modo maxime fuit penalis. vel contra voluntatem rationis et sic non maxime penalis et per hoc soluta obiecta.

Consequenter que

rit. quanto nostram mortem moriendo destruxit hoc. non sicut antea. **C**on. destruxit mortem ergo temporalem vel eternam. temporalem non. quia ita morimur ut prius. eternam non. quia perierit ad mortem ita vanam sicut prius. Ergo non destruxit mortem temporalem vel eternam. **R**es. ob. quod destruxit mortem per causam. **H**oris. n. eius est causa. merito via destructionis future mortis in gloriosa resurrectione. **M**ortem etiam eternam destruxit in suis quia fecit ut ea non incurrerent. sed et vomitum mortis temporalis destruxit in pluribus. Ita enim vniuersa mors prius quam timore mortis retro abibant. sed post factum est. ut non timeretis si gratia

ter curreret ad mortem quod in martiribus claruit.

Consequentia in

quisitionis inquit ut agamus de veneranda et super omnia recogitanda vniuersa passione cuius inquisitionis pres erunt sex. **P**rima inquit de veritate passionis. **S**ecunda de generalitate passionis. **T**ertia de necessitate passionis. **Q**uarta de convenientia passionis. **Q**uinta de quantitate passionis. **S**exta de casualitate et effectu passionis. **C**irca veritatem passionis duo queruntur. **P**rimo de potentia passionis. **S**ecundo de actu et sensu passionis.

Ad primum

arguitur sic. **P**reterea scilicet est natura agens patiente. Si ergo nulla natura est instantior natura christi ergo non potest pati ab aliquo. maior pars per Aug. super gen. i. z. vicentem. **O**mnis modo instantior est natura agens natura patiente. **I**tem corpus nostrum alterius est natura quam corpus christi. quia infirme natura est corpus nostrum. **C**orpus vero christi est praeiue natura ut si feratur videtur et sistat in liquidis. et si uicta transcurrat. Si ergo corpus christi habet praeiue naturam hanc. Ergo corpus christi non habet infirmitatem naturam nostram. ergo non habet dolorem nostri naturam.

Item corpus christi est conceptum de spiritu sancto. et a principio celesti et non a principio nature. sicut natura corporis nostri. **E**t quo relinquitur quod non habet naturam ad volendum sicut corpus nostri. **I**tem non potest fieri ut timor significet in vobis euangelii. quibus dicitur transseat a me calix iste etc. cum fiducia teneat in factis. **C**um ergo fiduciam habuerit in factis. sic per **M**atth. i. 6. ubi dicit petro. **S**candalum mihi es. uade retro me etc. **C**um predicet passionem. ut quod non timuerit passionem. **P**reterea quanto timuit qui armatus obuius perdit. **R**eliquit ergo quod non fuit timor in mente. et ita nec dolor. **I**tem non est infirmitas in corpore ad eum occursum osternata persequenti agmina supinatibus corporibus decidit. **S**ed tale fuit corpus christi. sicut habet **Jo. i. 9.** Ergo relinquitur quod non fuit infirmitas in corpore christi cuius erat tanta virtus. **I**tem res que est sanativa et ablativa doloris vniuersi super dolorem. sed talis fuit manus christi et corpus. **R**elinquitur ergo quod nec manus nec corpus christi habuit doloris infirmitatem. **I**tem obicitur per operationem ad statum. **A**de. dicebat enim **Adā** immortalis quia poterat non mori. si enim uellet non esset mortalis. ergo sicut cum christus non patitur nisi uellet. non dicitur vici passibilis. **I**tem est gratia que operatur secum peccatum. s. veniale et est amplior gratia que non operatur peccatum.

in opatit penā peccati: sicut fuit de grā bte
fignis. Et est alia grā que neutz isto z se-
cū patit: sicut grā fruitiois. g^o cū xps hāc
hūit nō d^z vici passibilis. ¶ Ad oppositum
Augl de ci. dci. Est aliqua nā beata et imor-
tal. Et est alia misera et mortalis ei opposita
Et est media que ē misera et imortalis. sed
illud mediū est mediū diuidens. qā nō pōit
nos ī idē: s in diuisū. qā sepat nos a deo. sō
introducūt vnum mediatozē ihm qui habet
beatitudinē et mortalitatē. g^o ē passibilis.

Consequenter que

rit de sensu passionis. ponit. n. Dyl. x^o. de tri-
nitate. et introducit similitudinē celi pforan-
tis aera. Et cū in aere fit passio null^o tñ est
ibi sensus passionis. is. d. 3. li. sentent. Si g^o
silt caro xpi patiebatur in carne xpi nō fuit se-
sus passionis. ¶ Itē ex hoc expōit dicit. vi-
cēs virtus corpis sine sensu pene vim pene
de sententis exceptit. ¶ Itē idē Dyl. x^o. de tri-
tu xō qui sensu rōnis intelligit: vñ; sōm
ad qd festinat timere et ostendit fortes in-
firmitate trepidare: et vulnera nō pmittentē
volere vulneratū: et otumelia crucis deho-
nestari. cui crux ofensus ad deū est et redi-
t^o ad regnū: ex quib^o verbis vñ Dyl. dicere
expōit in xpo nō fuisse passionis sensus.

¶ Itē Dyo^o ad 3o euāgelistā. Absit vt ego
ita infantiā ut credā nos aliquid pati s^o cor-
poris passiones solum iudicare ipm sentire
credo. Si g^o nō est discipulus sup magistrū
Si apli nō patiebant. q^o nec xps. ¶ Itē Dyl
Uirt^o corpis sine sensu pene vi pene dese-
nitatis exceptit. g^o nō hūit sensū pene. ¶ Itē
erat sūma delectatio in ipō qua maior exco-
gitari nō pōt. qā oprehensor erat. ergo secuz
nō patiebatur passionis sensū. ¶ Cōn. Ysa. 53^o
Uere lāguores nostros ipse tulit zc. Et Ma-
r. 26^o. Tristis est aīa mea zc. ¶ Itē Ysa. 53^o
Uidimus eū vix voloz et scientē infirmita-
tē. ¶ Itē querit de vñā passionis in xpo et
ī nobis. Sic passus est iohes an portā latinā
et tres pueri. Dan. 3^o. et isti sine ofensu pene
et sic nō est passus xps. ¶ Circa soloz h^o qōis
nō soloz mgrī in 3^o li. sentent. is. vi. vbi dicit
Audisti lector zc. et est sūma responsionis vt
intelligant xba Dyl. quibus dicit volozem
passionis in xpm nō incidisse et hi^o. qā in se
nō hūit cām seu meritū volozis. s. originale
peccatū sine qā in eo nō hūit vñum passio
sive voloz: seu qā in eo nō fuit necessitas vo-

lendi sine timēdi. In xbis g^o Dyl. nō exclu-
dit veritas passionis a xpo. s. z excludit cā
vñum et necessitas patiendi. Un mgrī ostē-
dit p eundē Dyl. verā tristitiā et passionem
fuisse. vbi dicit tristitia aut zc. vna est auētas
Dyl. in li^o de tri. in qua dicit q tristitia fuit
in xpo. sed tñ cā tristitiā ei^o fuit defect^o apo-
stolo z et hoc est qd vñ ibi interrogo qd sit
tristē esse zc. ¶ Itē Dyl. in lib^o de synodis.
dicit q genera passionū infirmitatē carnis
uel carne affecerit nō tñ diuinitatē xbi. et s^o
vñ ibi: cū hec passionū grā zc. ¶ Alii dicit
q cū in xpo sint due nāe in vna psona illa q
dicit Dyl. ibi intelligūt de psona put est ī
diuina nā. s. m quā nō habuit passibilitatem
nec nām volozis rōne enī vñionis psonalis
qd vñ de filio vel vñ de filio hōis. Unde
illud qd dicit de ipassibilitate qd tū ad hōiez
hoc vñ rōne psonae: nō rōne humane nature.
Et hoc p^o p xbum Dyl. in li^o de synodis. x-
bū caro factū est pati potuit. s. pass. bile eē
nō potuit. quia passibilitas nature infirme
sigtio est. Et est rō dicit qā act^o pñet ad p-
sonā. sed passibilitas pñet ad naturā. z deo
psone f lii ouenit pati ppter asumptā naturā
nō tñ ouenit q sit passibilis. Et s^o m hoc ex-
ponūt xba Dyl. Sed m g^o hāc opōez vñ. q
aliquid fuit passibile in xpo simplr. s. corpus
aliquid xō ipassibile simplr. tñ s^o m quid pas-
sibile sicut aīa. sicut dicit ī ob. vām^o. Aīa im-
passibilis existens corpe inciso. ipa nō incisa
odoler et opatit. aliquid xō simplr ipassibile
et opassibile: sic diuinitas put dicit īo. vām^o.
q diuinitas ipassibilis eius nō est opassa cor-
pori. sicut sole sup lucēte in ligno. si securis i-
cidat lignū icisibilis et ipassibilis remanz sol
sic psona vere erit ipassibilis: et cū pati dicit
rōne hūane nature. sed q xba Dyl. nō intel-
ligant de psona sed de ipa hūana natura ex-
pōit hēc in li^o. vbi expōit dicit Dyl. hūit sane
illud vñi corp^o volozis nō ī naturā: si corpus
nostz id nature h^o vt calcet vndas. ¶ Item
quā infirmitatē vñatā h^o corpis credis cui^o
tantā hūit natura et tūte. ¶ Preterea dixerūt
alī assignātes vñam int^o potentā patiendē
et passibilitatē. Nā potentā patiendē vñē so-
luz potentā materialē. Passibilitas xō dicit
ppter illā potentā aptitudinē que est nccitas
ad patiendū: s. m que modū vñ q materia p-
ma nō est mobilis s. m se surfū vel deorsum
sed tū est in ea pō ad motum sed put est ei
diucta grauitas vñ mobil qā h^o aptitudinē

ad hoc ut moueat deorsu: fm huc modum
uoluit dicere de nā hūana xpi. q̄ habuit nāz
ad patiendū nō tñ est passibilis. q̄a non hūit
necessitatē ad patiendū. Et hec uoluit sēssse
Dyl. q̄ dicit in li° de synodis. q̄ xps pati po-
tuit: s̄ passibilis esse nō potuit: q̄a in nā hūa-
na xpi nō fuit principiū māle disponens ne-
cessario ad patiendū. q̄d quidē est lex occupi-
scentie siue fomitis traducta sicut in nobis
Sed principiū patiendū fuit ex naturā suā. s̄ i
cā efficiente. s̄ in uolūtate ei⁹ qui nisi ipse uo-
luisse nō potuisset pati: nec vulnerari: nec
ledī. Et hoc mō exponit x̄ba Dyl. q̄ nō ha-
buit nām ad uolendū. i. legē nāe seu meritū
fm quā est necessitas ad patiendū. ¶ Sili ex-
ponit nō hūisse sensū pene: q̄a nō fuit diffē-
sias uoluntatis. ¶ iō d̄r uoloz nō fuisse in sē-
su. q̄a nō fuit in sensu uoluntatis displicen-
tia. ¶ Ad illud x̄o q̄d d̄r nō timuisse non
uoluisse dicit: q̄ hoc d̄r q̄a nō fuerit in eo
passiones hī⁹ sicut in nobis pat diffinitū
a p̄ho per motū inuoluntariū. fm h̄ g° sol-
uit oīa. ¶ S̄z cont̄ hoc obicit. 8°. De bz. sup
illud. Si g° esset sup̄ frā nō esset sacerdos tē
glo. quid tā agruēt offerret p̄ hoīb⁹ q̄ hūa-
na caro: ¶ quid tā aptum imolationi q̄ caro
mortalis: ¶ si sequit̄ de sacrificio q̄d obrulit
xps in passione de quo h̄ est intelligendū
Un̄ ibi d̄r. vnus ipse erat q̄ offerebat: ¶ quod
offerebat. Ex quo relinq̄t q̄ caro xpi nō so-
lū habuit potentiā ad imolationē: ¶ passioez
s̄ etiā dispositionē ¶ aptitudinē. ¶ Itē Bo-
eti⁹ in li° de duab⁹ nāis: ¶ vna p̄sona xpi di-
stinguit tres stat⁹ hoīs: statū innocentie. sta-
tū miserie. statū beatitudis. ¶ dicit q̄ a sta-
tu innocentie accepit xps alere indigens ali-
mēto sic Adā hūit. A statu miserie accepit
corp⁹ mortale. Un̄ dicit mortale corp⁹ assū-
psit ut mortē a genere hūano fugaret. A sta-
tu x̄o beatitudinis accepit peccādū ipassibi-
litate. Si g° est corp⁹ mortale ¶ nō est cū pō-
siue aptitudine. Relinquit q̄ corp⁹ xpi hūit
ap̄titudinē ad motiendū ¶ patiendū. ¶ h̄ p̄
btm̄ Augl. Uolūtate tristitiā suscepit ueraz
quō carnē. Et sicut dicit bt̄s Dyl. x°. De tri-
nitare. Hō ille de celo est hūis ad patiendū
corp⁹ ¶ passus est sed nā nō hūis ad uolendū
¶ Itē Dyl. quā infirmitatē d̄natā h̄ corp̄is
credis e⁹ tantā hūit nā uirtutē. ¶ Itē Dyl.
h̄ forma corp̄is nostri esset in xpo nō tamen
uirtose infirmitatis n̄re forma erat in corp̄e
fm g° bt̄m̄ Augl. p̄z q̄ fuit passio i xpo: s̄ s̄bie

eta uolūtati. Un̄ dicit uolūtate tristitiā susce-
pit x̄am: quō uolūtate carnē uerā. Scdm̄
x̄o bt̄m̄ Dyl. nō fuit passio in xpo p̄ necessi-
tatē. Et iō dicit nām nō hūis ad uolendū
nec p̄ d̄nationē ut passio d̄naret siue uolun-
tati: p̄pter q̄d dicit nō infirmitatē d̄natam
h̄ corp̄is: nec p̄ uitiū siue peccati ob noxie-
tatē: p̄pter q̄d dicit nō uirtose infirmitatis
n̄re erat forma in xpi corp̄e. Dicendū ergo
fm hūc modū ad d̄terminatōez x̄o bz̄ bt̄
Dyl. ¶ p̄cedentiū scōz q̄ in xpo alr̄ fuit pō-
patiendū q̄ sit in nobis in statu miserie. ¶ q̄
fuerit in Adā in statu innocentie. In nobis
enī est pō cū necessitate patiendū ¶ uolūta-
te nō patiendū: nec potētē p̄hibere passioez
In Adā fuit pō i statu innocentie siue aliqua
necessitate ¶ dispōc ad patiendū: ¶ uolūta-
te ad patiendū: nec potētē p̄hibere passioez
si esset. In uño x̄o ih̄u fuit pō ad patiendū
nō tñ indisposita ut in Adā: nec cū necessita-
te ad patiendū ut in nobis: s̄ cū dispōne ad
patiendū ¶ cū uolūtate potētē p̄hibere pas-
sione. ¶ Dicendū igit̄ q̄ cū sit potētia actiua
¶ passioez. Potētia actiua i nobis est solum
subiecta uolūtati. potētia passioez nō. sed se-
quit̄ d̄ditio: nāe. In uño x̄o ih̄u potētia
passioez sicut pō actiua fuit subiecta uolūta-
ti. ut esset oīa sui act⁹ ¶ siue passioez ut sic
uolūtatis n̄re h̄z oīum sui act⁹ potēs p̄hibē
eū uel educere. Ita xpi uolūtatis oīum ha-
buit ¶ potēs fuit p̄hibere passioez a potētia
patiendū assūpra uel ipam educere i actū pati-
endi. Et iō q̄a passio i effectu i xpo d̄pedebat
a uolūtate: quā esset pō dispōsita pati i car-
nē. p̄pterea dicit Dyl. q̄ nō h̄z nāz uolozis nec
excipit sensū pene necio nec timet nec uolet
uel sentit uuln⁹ per nām: tñ dicit eū d̄e pas-
sum ¶ h̄re corp⁹ ad patiendū: nec infirmitatez
d̄nataz suo corp̄i nec uirtose infirmitatis for-
mā hūisse. ¶ Dicendū g° q̄ Adā ad hoc q̄
esset ipassibilis erat ex d̄tate uine p̄tectio-
nis fm̄ Dugl̄ li. de sacramētis n̄ ex sua nā
¶ Itē i nobis est passibilitas cū necessitate
ad patiendū. sed in xpo erat dispō ad passibi-
litate: tñ potēs erat p̄hibere oēs passiones
¶ h̄ hēbat amplius q̄ Adam. Nos x̄o hēm⁹
oīum actionū nostraz nō passionū fm̄ da-
mac. Xps aut̄ habuit uirtūez oīū. Et hoc
uult Dyl. i aucte p̄dicta. ¶ Ad illud q̄d q̄rē
de grā fructiois q̄ d̄bet p̄hibere oez passi-
onē ¶ s̄sum passioez. Dicendū q̄ gratia in
xpo d̄siderat̄ oupl̄r uel fm̄ se ¶ sic habebat
g 3

sumā delectationē. vt ordinat ad redempti
 onē sic exigebat qd h̄et passibilitatē q̄a exi
 gebat penā. ¶ Ad aliud qd obicit qd h̄ebat
 sumā delectationē et voluntatē ad patien
 dū et iō impassibilis. v̄d. fm Aug. de aia et spū.
 Aia v̄pl̄r cōsiderat vt aia et sic h̄z relationē
 ad mēbra que viuificat et hoc mō patiebat
 uel cōsiderat vt spū et sic fruebat. ¶ Ad ali
 ud qd obicit p̄ autem Dion. ad Jo. euange
 lista v̄d. qd intelligit de passione turbante
 rōz et nō de p̄passione. ¶ Ad illud qd que
 rit de sensu passionis. q̄a vt dicere Dyl. qd
 nō h̄uit sensu passiois. v̄d. qd sic distinguit
 passio et p̄passio. ita v̄z distingui sentire et
 p̄sentire vt s̄tēre dicat de sensu turbate
 rōz. p̄sentire v̄ s̄tēre qd est solūmō in sensuali
 tate. ¶ Ad aliud qd querit de v̄tia passio
 nū in nobis et in x̄po. v̄d. qd in nobis est ne
 cessitas ad patiendū. In ip̄o x̄o solūmō vi
 spositio absq̄ v̄lla necessitate. ¶ Itē nos pa
 timur velimus nolim. ip̄e aut̄ v̄nium ha
 buit sue passionis vt dictū est. ¶ Itē nos
 passibilitatē h̄emus p̄ cām. q̄a p̄ peccatū seu
 ex peccato. ip̄e aut̄ passibilitate h̄uit nō per
 cām uel necessitatem aliquam. sed sola vo
 luntate assumpta.

Consequenter ^{que}
 de generalitate passionis x̄pi. Et q̄
 runt duo. p̄mo de generalitate passibiliū
 Sc̄do de ḡualitate passionis. ¶ Circa p̄mū
 querit p̄mo. v̄tz patere fm sensualitatem
 Sc̄do v̄tz fm rōz et si h̄. si fm supiorē et īfe
 riorē. Tercio v̄tz patere fm oēm volunta
 tē. Quarto v̄tz patere aia x̄pi fm q̄ aia et
 fm q̄ spiritus.

Ad primum sic obicit Dyl.
 i li. de trinitate
 x̄o. Hōibus sunt nāka p̄aie ad gloriā arden
 tis caloz. vt passionē suas nesciāt. et vulne
 ra ignorent. et mortem nō intelligāt. Ergo si
 in aliquib⁹ seruo: fidei absorbet passionem
 Multo forti⁹ q̄ra in x̄po absorbit oēm pas
 sionē. Vñ Dyl. ibidē. D̄is glorie i bus x̄pus
 e⁹ simbra d̄tus est. e⁹ spū et h̄mo nā corpis
 est. v̄d. et mancus tam nō man⁹ manus iu
 bet extēdere: et cecus nat⁹ natiuitatis vitia
 nō sentit. et trunc⁹ aure nō trunc⁹ est. in ea
 infirmitate corpis deputabit. in qua glori
 olos ac beatos viros fidei sue. spū nō relin
 quit. ¶ Item si dicat qd intelligit de sensu
 rōis nō carnis. ¶ Cōn. Dyl. qd pati animus

glie cupiditate ostendit. id se pati corp⁹ aia
 vegetante nō sentiat. ergo si corp⁹ nō habet
 sensum. q̄n anim⁹ p̄pter amorē glorie vult
 pati. Relinquit qd nec in x̄po. cū maxie fue
 rit amator glorie. Si dicat qd nō sentire v̄t
 q̄a nō reputat tri est ibi sensus passionis ve
 rus. ¶ Cōn. Dyl. xi. de trinitate nō vis im
 pic heretice vt triseunte palmas clauo x̄ps n̄
 voluerit. Interrogo cur pueri ignem nō ti
 muerūt nec voluerunt. aut quid in corp⁹ nā
 fuit vt nām ignis excederet. Si g⁹ bona est
 opatio quā ponit v̄t qd x̄ps clauz nō sense
 rit. ¶ Itē v̄d. qd Dyl. nō vult remouere v̄tz
 sensū passionis s̄ errore arri. Vñ v̄ic uolūt
 pliq̄ eoz ex passionis metu et ex infirmitate
 patiēdi nō in natura eū impassibilis dei fuisse
 vt qui timuit et voluit. nō fuerit in ea secu
 ritate ptatis q̄ nō timet. vel in ea spū i cor
 ruptione que nō vult. Sic g⁹ dicebat Arri⁹
 ip̄m n̄ eē deū si passus esset vere. ¶ Dicēdū
 g⁹ qd passio x̄pi fuit fm sensum et in pte sen
 sibili. Tamē fm Dyl. hec est v̄tia. et fm Dam
 Assignat aut̄ Dyl. x. de tri. v̄tiam i passione
 x̄pi et n̄fa. Est. n. pati ex infirmitate. et ē pati
 ex ptate. Qui patit et nō p̄t phibere passioz
 patit ex infirmitate. Qui aut̄ p̄t phibere pa
 tit ex ptate. Vñ v̄ic Dam⁹. Passus est v̄i
 genit⁹ de omniū incurrentes in se passio
 nū nostraz infirmitates. s̄z passus d̄tute sue
 nature. sicut et d̄tute sue nature nat⁹ ē. No
 strz aut̄ pati est ex infirmitate. ¶ Ad autēz
 Dyl. v̄d. qd vult ostēdere excellentiā nature
 vine et etiā hūane. Vñ cū obicit qd martires
 nō sentiūt passionē. v̄d. qd hoc est q̄a nō re
 putant p̄pter amorē glorie imo superunt
 passionib⁹. ¶ Ad aliud qd obicit de pueris
 in ignē positis. Dan. 3. v̄d. qd nō vult exclu
 dere sensū passionū sed ostēdere excellentiā
 nāe. Natura n. d̄r natura patiēdi ex corrupti
 one hūane d̄ditōis ex Adā que nō fuit i x̄po
 et in nobis est passibilitas contracta ex necessi
 tate. In x̄po aut̄ solūmō assumpta et hoc in
 tendit ostēdere. Unde dicit habēs n̄ri volo
 ris corp⁹. sed nāz nō habēs ad volēdū. Vñ
 Dyl. x. de tri. v̄ic. Cū lege hōium nat⁹ sit. nō
 t̄n lege hōium ocept⁹ est habēs in se situ
 tionē hūane d̄ditionis i p̄t. et ip̄e eē ostēz
 hūane d̄ditōis in origine. Patet g⁹ qd vult
 ostēdere excellentiā hūane nature in x̄po.

Consequenter que
 rit. v̄tz passio fit in x̄po fm rōz inferiorē

et superiorē. Ad quod sic obicit. Adā peccauit h; pte superiorē et inferiorē. et etiā punit⁹ est. ergo et xps obuit satisfacere hūm virāq. ¶ Si dicat qd dupl^r est considerare superiorē pte rōnis vt est nā. vel vt est rō. Si consideret vt est rō sic nō fuit in xpo passio. sed par consideratur vt nā. Conē. In h^o ai^o cū peccat est rō vt rō. Peccatū autē est in li^o ar^o. cū nō eligit eligenda. ergo pena v; esse in rōne vt est rō. nō solū vt est nā. ¶ Si dicat rō vt rō dupl^r considerat: vt ad suū superius ordinat: et sic nullaz hēbat passionē. nec culpā. Si consideret vt copas ad suū inferius. s. ad suas vires sic hūit passionē et culpā superior rō in Adā. ¶ Conē. Mach. i. 4. Tristis ē aīa mea zc. Jero. Patif aīa xpi ne credat irrōnalis: s. magis v; rōal hūm qd ouertitur ad suū superius. hoc est hūm superiorē portionē. Relingit g^o qd in illa fuit passio. ¶ Itē ibidē Ambro. Remota delectatione deitatis tedio hūane calamitatis afficit. ex hoc v; qd patiebat vt uerū hō. ex quo sepata erat delectatio deitatis. ¶ Itē Adā peccauit ex oprehensione deitatis: et hūm superiorē partē: et ita hūm qd rō ouertit ad suū superius fuit in Adā culpa. ergo in ipso hūm h; vobuit esse pena seu passio. ¶ Conē. Xps fuit oprehensor. g^o sūmā hūit delectationem ex illa pte. g^o xps nihil patiebat hūm rōem cōuersā ad superius suū. ¶ R^o v; sine iudicio qd est considerare rōes dupl^r. hūm qd dicit Aug. qd rō vniūdit se in duo in superiorē et inferiorē. hūm dupl^r opatiōz. Item rō potest dupl^r considerari. vel vt rō ul vt natura. hūm qd considerat vt nā appetit vniōnē cū suo corpe et refugit sepationē. v; g^o qd in xpo fuit passio in rōne. hūm qd rō: et hūm qd nā. Unī Jero. zc. Mach. Tristis est aīa mea zc. tristat ppter scandalū aploz. Et hoc intelligendū est de inferiori rōne. Scandalū xpo nō est solum in rōne: vt nā seu mot⁹ scandalū quē hēbat vt dicit Dpl. s. i rōe: vt rō. In superiorē xpo pte fuit passio ut est nā. nō vt est rō. Qu^o g^o obicitur p Jero. Patif aīa xpi ne puret esse irrōnalis v; qd ipse loquit⁹ cōi hereticos qui dicebāt ipm solū hēre deitātē cū corpe sine aīa. Unī ostendit eū hūisse rōem. ¶ Ad aliud qd obicit qd remota delectatione deitatis tedio hūane calamitatis afficit. v; qd xps an passionē gaudebat in superiorē pte rōnis. Et ex h; erat influētia ipsi virib⁹ inferiorib⁹ a quib⁹ remota est solationis influētia in passione. Unī hūm h; intelligenda est auctas Ambro. s.

illud. De⁹ me⁹ deus me⁹ at quid zc. Clam⁹ homo deitatis separatione mouitur. Sed constat qd non intelligit de separatione vniōnis. sed de sepatione solationis influētis sup inferiores vires qd etiā spūales viri. Unī sentit⁹ dicētes hūm psal. Oīa ossa mea dicēt vnie qd filis tibi zc. ¶ Ad illud qd obicit qd Adā ex oprehensione deitatis peccauit. v; qd oprehensio deitatis est dupl^r vna hūm auersionē hūm qd ei pponit bonum mutabile: et alia hūm oprehensioē qd ei adberet spūto oī mutabili: et hūm h; erat oprehensio in aīa xpi. hūm hāc autē oprehensioez nullo mō omittit peccatū: s. hūm pma. vnde illa oprehensio nō cludit: qd xps obuit volere hūm illā prem qua comprehendit.

Consequenter que

ritur. vtz pateretur xps hūm oēm uolūtatem Ad quod sic. Passio fit i xpo hūm qd culpa fuit in Adā. s; culpa fuit in Adā hūm uoluntatez sensualitatis et rōnis. ergo et pena vel passio i xpo. Conē. Est pena vānatoria in inferno purgatoria purgatio: Satisfactoria i p^o senti: In pena vānatoria est pena sine uolūtate. In p^o purgatoria cū uolūtate. In pena satisfactoria ex uolūtate. S; vbi est uolūtatez ibi est gaudiū de satisfactione p culpa. g^o gaudet uolūtate de passione. ergo in xpo nō fuit passio uolūtatis rōnis qua gaudebat de satisfactione. ¶ Itē martires gaudent de passionib⁹. qd ibi adest qd uolūt. Latrones cruciantur: qd ibi est qd displicet. sed vbi ē qd vult aliquis nō est tristitia. g^o nec xpus habuit passionē rōis. ¶ Itē ex eadē pte non pot esse uolūtū et inuolūtū. placitū et nō placitū: gaudiū et tristitia. Ergo si in pte rōnis superioris erat gaudiū: hūm illā nō inerat tristitia. ¶ Itē. Arius posuit qd passio fuit i xpo hūm oēm nām xpi. sed qd si ponamus sicut Ari⁹. si poneremus passionem magis meritoria qd nūc. et v; qd sic: qd maiore ponerem⁹ passionē: et ita magis meritū: et magis meritoria. S; ad h; vici posset qd nō v; magis meritoria passio: qd maior. s; qd ex maio: i caritate. ¶ R^o hūm Dama. Uolūtate est rōnis et libi appetit⁹. Uolūtate nō est pte ex pte se sensualitatis: s. solū ex pte rōnis. qd est appetit⁹ rōnis. s. appetit⁹ dupl^r. iō uoluntate duplex: appetit⁹ rōnalis et nālis. sicut rōnalis uoluntate est duplex. s. nālis ridens appetitū nāli rōnis. et deliberatiua qd ridet appetitū rōali

vtq; aut uoluntas idē est fm rē: s̄ differens
fm rōez. In nāli g° uoluntate fuit passio. s̄
nō in deliberatiua. Nālis aut uoluntas est p
opationē ad suū corp⁹: ⁊ uolet de contrario
s. de separationē. idē passio fuit in uolūtate ra
tionali. Deliberatiua est fm quā otulit utili
tatē passionis: ⁊ fm hāc nō fuit passio: fm h̄
ridendū est ad oīa obiecta. Et h̄ hāc disti
ctionē distinguendū est cū obiect⁹ q̄ habuit
gaudium sūmū et cetera.

Consequenter que

riē. vtz passio fuerit h̄ uolūtate absolutā uel
ōditionalē. Ad qd̄ sic obiect⁹. De illud qd̄
appetit: appetit uolūtate ōditionali. s̄ xp̄us
appetebat pati nō uolūtate absoluta. s̄ ōdi
tionali. s. p̄ redēptōe. g° zē. Cōi. Ubicumq;
est appetit⁹ uolūtatis ōditionalis ē p̄i iuo
luntariū: ⁊ p̄i uoluntariū. Et ponit Dam⁹
exēplū de illo qui p̄icit merces in mari. nec
ē simplr illa uolūtate. Si g° xp̄s passus est uo
lūtate ōditionali. ergo sua passio nō fuit sim
plicif uolūtaria. ergo nec simplr laudabilis
q̄a solū actus uoluntariū laudabiles sūt.

Itē si nō fuit uolūtaria fuit opulsiō. ⁊ ubi
est uolūtate ōditionalis est opulsiō uoluntat
s̄ in xp̄o nō est ponere uoluntate opulsiō. g°
nec ōditionalē. Itē Ro. 5. Uix p̄ iusto q̄s
morit. Orig. distinguit. Est aliquis q̄ morit
necessitate: ⁊ plz ex talis morit. p̄ iusto. Est
alius qui uult mori ex caritate. sic martires
talit morit p̄ bono. Querit g° d̄ia istoz
⁊ si xp̄s passus est: ⁊ uoluit pati nō p̄ iusto
i. necessitate: qd̄ v̄. g° p̄ bono morit⁹ est. i.
uolūtate. g° ⁊ mera uolūtate: q̄a meli⁹ sp̄ est
ei tribuendū. R° triplex ē uoluntas: abso
luta. Uelle absolutū est quo aliquid appetit
nō aliqua coactione ex alio. Et est uelle ab
soluruz quo aliqd̄ appetit p̄pter se. sic uolo
bitudine. Utroq; mō fuit uolūtate absoluta
in xp̄o: q̄a a nullo fuit coacta. pr̄terea ap
petebat aliquid p̄pter se. s. bitudine m̄ ebriis
suis. s. r̄tia. P̄ia est uolūtate absoluta. i. nō
relata ad aliud. Si g° accipit uolūtate abso
luta p̄mo modo uel sc̄do. Sic xp̄s uoluit pa
ti uolūtate absoluta. si aut accipit absoluta
idē est uolūtate nō relata ad aliud sic nō fuit
absoluta.

Consequenter que

riē. vtz aīa xp̄i pateret fm q̄ est aīa: ⁊ h̄ q̄
est sp̄s fm qd̄ dicit Aug⁹. Q̄ aīa dupliciter

pōt considerari fm suū esse absolutū: ⁊ sic est
sp̄s: ⁊ fm opationē ad corp⁹: ⁊ sic est aīa.

Ad qd̄ arguit sic. passio seu satisfactio
ō; esse fm qd̄ obligati sumus. sed obligati
sumus in aīa: ⁊ fm q̄ amia: ⁊ fm q̄ sp̄s est
g° zē. Cōi. in pte aīe supiori ponim⁹ gau
diū nō tristitiā. Cū rō ut considerat ut rō ab
soluit a pena. ⁊ est uolūtate ut deliberata: ⁊
hoc q̄a plus abstractif q̄ nālis a corp̄e. ergo
cū aīa in q̄rū sp̄s oīno abstractif: ut q̄ ut
sic considerat nullaten⁹ patiat. R° fm Aug
sp̄s v̄r multipl̄. Aliqñ v̄r nomē s̄be sp̄iāl
Aliqñ nomē potentie. ⁊ hoc multipl̄: q̄a no
minat potentia aīe rōnalis ut est in esse ab
soluto nō relato ad corpus. uel ut est unita
corp̄i. P̄io mō considerata sic est idē qd̄ rō cōsi
derata ut rō: ⁊ sic nō fuit in xp̄o passio. Q̄
g° obiect⁹ q̄ nā n̄a erat obligata fm animā
⁊ fm sp̄m zē. v̄d. q̄ non sequit q̄a eodē mō
posset uel ui distinctio q̄ est de rōne ut rō
Et rō h̄ est q̄a uolūtaria ō; esse passionē sed
ad uoluntaria exigif q̄ sit in aliqua pte gau
diū: ⁊ hoc est in supiori pte rōnis. Ad meri
tū. n. occurrit uoluntas seu passio uoluntaria

Itē si oīno remoueret delectatio seu gau
diū a supiori pte rōnis. tūc sūma esset tristi
cia ⁊ ita impatientia: ⁊ ita nō cēt passio nec
uoluntaria nec meritoria. Quia ex h̄ seq̄ret
qd̄ pateret sine caritate. ⁊ amore. qui amor
maxie exigif in ope meritorio. Itē si ob
iect⁹ illud Math. Tristis est aīa mea usq; ad
mortē. H̄o. remota delectatione eterne dei
tatis: tedio hūane calamitatis afficit. Ex q̄
v̄r q̄ etiā fm ptem supiorē que est in otem
platoē uinitatis fuerit passus. Ad qd̄ v̄d.
sic supra tactū est. q̄ sicut v̄r lux solis remo
ueri cū non illūinat ptem inferiorē q̄uis nū
q̄ remoueat lux ab ip̄o corp̄e solis. ita delecta
tio diuina fm rō; v̄r amoueri cū nō ra
diabat sup ptem inferiorē in passione. p̄pter
qd̄ dicebat de⁹ me⁹ ut qd̄ me dereliquisti zē.
ut eo dicat derelict⁹ quo passioni s̄iectus.
In q̄rtum g° p̄ delectationē p̄tis supioris vi
res inferiores cū delectabantur. nō dicitur
derelict⁹. sed in q̄rtum dispensatiue s̄bebeba
tur. delectatio in passione v̄r remota delecta
tione eterne deitatis: tedio humane ca
lamitatis affici.

Consequenter que
riē de ḡnialitate passionis q̄rtū ad ḡnā
passionū. Et p̄mo q̄rtur. vtz būit oīa ḡnā

passionū copaliū. **S**edō vtz passus sit oī
gñe passionū spiritaliū esset querendū. S3
bāc qōe; hēs determinatā supra ī īquisitiōe
de assumptione hūane nāe qōe de effectib?
quos cū nā nostra assūpit xps.

Circa primum

ergo obi-
cif sic. Dyl
x. de tri. Unigenit? de? ad pagendū mortis
sue sacm̄ osūmasse oē humanaz gen? pas-
sionū testat? est: cū inclinato capite emisit
spiritū. ergo passus est oī genere passionis
hūane: tā corpis q̄ spūal. **I**te Dam? Lo-
tū hōiem: 7 oīa que hōis sunt assūpit pē
peccatū. Nāles etiā 7 indetractabiles passi-
ones: q̄cūq; ex trāsgressione in humanā ve-
nere vitā. g? passus ē fm̄ oē gen? passionū
Ite passio xpi fuit satisfactoria fm̄ oīmo-
dā iusticiā. S3 oīmoda iusticia exigit q̄ fiat
satisfactio p̄ penā eiusdē gñis. g? si oē genus
passionū humanaz v3 absolui p̄ passionē xpi
ergo passus est fm̄ oēm passionē. **I**te oīs
hīs oēs opationes oīum viriū: est hīs oēs
passiones. S3 xps fuit hī. g? zc. q̄ oēs nāles
virii opationes sint passionēs: p̄ Damā.
qui dicit q̄ ira est opatio seu actio ipi? ira-
scibilis: 7 tñ est passio. Unā p̄ q̄ actiones sē
passiones. **C**on. Oīs passio inq̄tū passio
est inuolūtaria. S3 nihil inuolūtariū ponēd
est in xpo. Ergo nulla passio ponēda ē ī xpo.
Ite passio est mot? ab aliquo incedente
passio. S3 nullus mot? poterat fieri in xpo vī
esse cui cederet nā xpi. Ergo nec aliq̄ passio.
Ite est defect? cognitive 7 affectiue. S3
nullus defect? cognitive fuit in xpo. g? nec
defectus affectiue. Sed huiusmodi defect?
est passio. ergo zc. **S**i dicat q̄ nō est sile-
da debuit tollere penā nō ignorantia: 7 ita
xps debuit hīc passionē nō ignorantiam.
Con. Utraq; debuit tollere xps 7 ex pte
affectiue 7 cognitive. q? vtrūq; debuit acci-
pere. sed nō accepit defectū ex pte cognitive
g? nec ex pte affectiue. g? nec passionē. **I**te
oīs passio: aut est p̄ modū passiois: aut p̄ pas-
siois. s̄ nō fuit in xpo p̄ modū passiois. Quia
nō fuit eius rō turbata. Ysa. 42. Nō erit tri-
stis nec turbulent? zc. **I**te nec p̄ modum
passionis: da p̄ passio est subit? mot? fm̄ glo-
sup illd apli ep̄h. 4. Fra scimini 7 nolite pec-
care zc. Fra est subit? mot? zc. sed nihil sub-
itū fuit in xpo. ergo nec passio. q̄ nihil sub-
itū fuerit in eo p̄ q̄. quia nihil passus est quod
nō p̄iderit. **R.** fm̄ b. Augl. 7 Dyl. ē pas-

sio culpabilis q̄ nūq; fuit in xpo. Et est pas-
sio penal duplex. Quedā q̄ derogat dignita-
ti. Et quedā que nō. P̄ia est sicut dixerem?
passionē p̄ modū passionis q̄ turbaret rōem.
Sic ignorantia fm̄ Augl. Sic occupia: quia
hec derogat dignitati sue. **I**te ille passio-
nes que nō derogat dignitati sūt duplicē
Quedā sunt ordinate ad nostrā redemptiō;
quedā nō. Prime sunt sicut infirmitates. se-
bres. 7 hī. hec nō cooperent ad nostrā redē-
ptōz. Dicendū g? fm̄ Augl. q̄ assūpit oēs
passiones nō culpabiles: 7 sue dignitati nō
derogantes. 7 ad nostrā redemptiōē ordi-
natas. Et hī dē vult Dyl. x. de tri. **A**d s̄
aut qd obicif p̄ autem Dyl. v. d. q̄ vez est
q̄ assūpit oē gen? passionū: nō tñ oēm sp̄z
Un dicit nihil vitiose infirmitatis assūpit.
Ad illud qd obicif p̄ autem Dama. v. d.
q̄ ip̄e determinat quid assūpit. eū dicit nāles
7 indetractabiles. Passiones nāles que que-
runt oibus: nec p̄t detrabi ab hōi: vt fames
sitis 7 hī. Nō tñ q̄ peccatū aliqui. vīc culpā
vel qd ē ordinās ad culpā. vt sic peccatū vīc
idē qd culpa ul qd ordinās est ad peccatū vī-
pnitātē. vel qd ē ex peccato. 7 he sūt penē q̄
insunt oibus: vel isūt aliqb? illas assūpit q̄
insunt oibus. 7 hoc vult dicere Dam?
Ad illud qd obicif q̄ debuit pati fm̄ oī-
modā iusticiā zc. v. d. q̄ nō exigit in satisfac-
tione pati fm̄ oē genus penē. S3 exigit eg-
ualentia penē: q̄ sit pena equiualēs. **I**tem
o3 q̄ sit dignitas in satisfactiōe. Si autēz
poneremus oēs passiones in xpo: tā nō hua-
ret dignitas: 7 ita nec satisfactio. **A**d il-
lud qd obicif oīs hīs nāles viriū opatio-
nes zc. v. d. q̄ passio vī a patin quod est in-
formare. Un oprehensioēs 7 affectiones vī
cū passiones in aīa. 7 de his passioib? in-
telligit autēz Jo. Dama. Si hō passio dica-
tur act? seu mot? p̄ter nām. tūc vī passio a-
pati: 7 de hac non intelligit illa ppō. **A**d
fm̄ qd obicif inconēriū v. d. q̄ volūtariū
7 inuolūtariū dicunt? dupl? sic supra vīstē
gnitur volūtās vt est nā: vel vt est delibe-
ratia. fm̄ deliberatōz nihil fuit inuolūtariū
in xpo. **I**te aliqui sit passio p̄ter volūtatez.
Aliq̄ oīa volūtate cū nō pōt. p̄hibere q̄s
passionē. Uterius fuit in xpo qui passus est
ex volūtate. Un dicit dam?. Nihil coactū
in xpo cōsiderat: s̄ oīa volūtaria volēs exuri-
uit. volens sitiuit zc. **A**d aliud qd obicif
de ignorantia. v. d. fm̄ Ansel. in li. cur vīc hō

debit assumere illos defectus qui utiles essent ad redemptioem. Ignorantia autem nihil utilis est. Et ideo non debuit ea assumere sed composito erat necessaria. id est assumptum. Ad aliud quod obicit quod nihil fabricum in christo. ubi quod subitum de duplici: quod non est primum ratione. et hoc modo nihil fuit subitum in christo. Uel subitum de idem quod non primum sensualitate. et sic subitum fuit in christo.

Consequenter ^{que} ^{rit} de necessitate unice passionis. Et queritur tria. Primum de necessitate quantum ad causam inferiorem materialem vel formalem. Secundo de necessitate quantum ad causam inferiorem finalem. Tertio de necessitate quantum ad causam superiorem efficientem ad nostram redemptionem.

Ad primum ^{Aug.} ^{Christus} ^{assumpsit} ^{penitentiam} ^{carnis} ^{nostrae}. Sed penitentia carnis nostrae sunt caro hominis ante peccatum. In statu innocentie. cum ergo in illo statu non haberet hominem necessitatem ad moriendum: si potentiam rationis nec caro christi. Item super illud Job 30. Qui deforsum venit super omnes est. glo. Augustinus de altitudine humane nature ante peccatum accepit hominem dei naturam humanam. Si igitur in illa altitudine non fuit necessitas ad moriendum. Relinquitur quod nec in carne christi. Item necessitas ad moriendum est pena peccati. Remota causa universaliter remouetur effectus. Relinquitur igitur cum caro christi fuerit penitentia sui peccato. quia magis etiam quam Adama inuenit fuit a peccato in statu innocentie. eo quod non potuit peccare: quod potuit Adama. ergo neci carne eius debuit esse necessitas ad moriendum. Item Anselmus. quod uoluntas dei nulla necessitate facit aliquid sed sola potestate. Et uoluntas christi fuit uoluntas dei. nulla necessitate mortuus est: si sola potestate. Item 2. Cur deus homo. Cum queritur utrum deus homo potuit suare vitam suam: ut nunquam moreretur. Dubitandum non est quod si homo potestatem suam ad quod quis nequaerit uelle suare ut nunquam moreretur et quod homo a se ipso habuit. ut scilicet uelle non posset non necessitate. sed libera potestate animam suam posuit. Item in eodem. Sicut non deus dicere: quia non potuit uelle non mori: aut necessitate uoluit mori. sic non est deus quod non potuit non mori: aut necessitate mortuus est. Item in eodem. Omnis necessitas: aut est coactio: aut prohibio: quod due necessitates uertuntur ad iniucem contrarie: sicut necessitas et impossibile. quicquid namque cogitur esse: prohibetur non esse. Et quod cogitur non esse: prohibetur esse.

Quodmodum quod necesse est esse impossibile est non esse. et quod necesse est non esse: impossibile est esse et esse. Si ergo in christo non fuit coactio ad mori nec prohibio ad non mori. ergo in christo non fuit necessitas ad moriendum. Contra. Omnis articulus fidei habet necessitatem ueritatis. Cum ergo mori christi esset articulus fidei: necessaria erat ueritas ergo non poterat esse falsum. ergo necesse erat mori. Item Anselmus 2. Cur deus homo. Si mortuus non esset. ergo de qua assumpsit est ueritas non fuit set. Quia hoc nequaquam ualuit eueniri deus morte eius credendo: nec ille de illa potuit aliter assumi. quare si non mortuus est ex necessitate postquam assumpsit est de deus: potuit de deus non esse assumptus: quod impossibile est. Item in eodem quod deus immutabilis uult non potest non esse. sed necesse est esse eum quod potest si deus uoluit. ut homo ille moreretur: non potuit non mori. sed necesse habuit mori. Item idem in eodem. Ad hoc ualuit in christo diuersitas natura et ueritas persone. ut quod oportet erat fieri ad hominum restauracionem: si humana natura non posset faceret diuina: et si diuina mine ueniret exhiberet humana et non alius: nec alius sed idem ipse esset. qui utrumque perfecte existens per humanam soluere: quod illa uidebat: et per diuinam posset quod expediebat. Ex qua ueritate relinquitur quod humanam naturam uidebat pati christus. ut redimeret genus humanum. Si si habuit debitu. ergo habuit necessitatem debiti ad moriendum: seu obnoxiatate quod idem est. Item Augustinus ad Julianum. Si tale carne quale habuit Adama in primo statu assumpsit christus. Non solum caro christi non esset caro peccati: sed nec silitudo carnis peccati. Quare ut quod non assumpsit carnem de primo statu adeo sed de secundo. Et ita relinquitur quod assumpsit carnem: ut est in ea necessitas ad moriendum. Item assumpsit carnem de carne deus: licet non fuit legem propagationis. sed ope spiritus sancti. Cum ergo tota deus caro habuit necessitatem ad moriendum ergo et caro christi. Item Hebr. 7. glo. Si alius hominibus statutu est scilicet mori. ita deus eadem necessitate mortuus est. Relinquitur ergo quod christus mortuus est necessitate. Item per quod dicitur per in methaph. necium de quatuor modis: per quatuor genera causarum. Est enim necessitas per causas formales. per quod deus per calidum de necessitate calefacit seu patiens de necessitate patitur. Et est necessitas per causam materialem: per quam deus per necesse est calidum in summo fieri ignem. per quod dicitur quod passibile in summo dispositu necesse est pati. Et est necessitas per causam efficientem: que uocat necessitas per uolentiam uel coactionem: per quam dicitur quod

fortit lapidē spūssū necesse est moueri. Et ē
necitas fm cām finale fm quā dī q̄ ferram
necesse est esse ex ferro et calibe: q̄ est ad vi-
nidendū dura et solida. Dicendū ḡ q̄ in no-
bis est necessitas ad moriendū uel patiendū
fm cām mālem: formale: et efficientē. In vo-
mino x̄o ihu fuit necitas solū fm cām ad
patiendū finale: fm q̄ dī Sal. 4. Misit de-
filiū suū z̄. ut nos redimeret z̄. Sed ista re-
demptio nō potuit esse nisi p̄ satisfactionē
nec satisfactio nisi p̄ passionē. z̄ fm necita-
tē cāe finalis fuit necessitas patiendū i x̄o
fm q̄ dī hebr. 9. sup̄ illud. Ut morte in-
tercedente z̄. glo. mors erat necessaria in
redēptōe: et subdit t̄m vti q̄: fuit n̄m peccū
vt saluari nō possemus nisi vniigent? vci fi-
li? p̄ nobis debitorib? mortis morerē. Nō
autē in x̄o fuit necitas ad moriendū: fm
necitatez cāe efficientis. q̄a nulla cā poterat
eū cogere ad moriendū: cā in quā creatur: nec
est necitas fm rōez cāe mālis. q̄a illa est ne-
cessitas tracta ex vitio ppagatois in nobis
et illa est necessitas conditionis: nec necitas h̄z
rōez cāe formalis: q̄a illa nō pōt p̄hiberi: nec ē
uolūtaria: q̄a dīc̄ Jo. 9. vā. Passioēs et si fm
legē nāc̄ fiebant in x̄o: nō t̄m coacte s̄ uo-
luntarie. Ad ea ḡ que obiciūt in prem̄e
gatiūā. Et ad p̄ma duo v̄d. fm autem Boe-
m li. 2. de duab? nāis et vna p̄sona x̄p̄i: q̄ x̄p̄s
a triplici statu hōis accepit aliqd. A p̄mo sta-
tu accepit indigentia cibi et pot? uel ad cibū
et potū. A sc̄do necessitate ad moriendū. A
tertio impossibilitatē ad peccandū: et ita nō ac-
cepit carnē in omī eo mō quo fuit in Adam
in statu p̄mo. v̄d. ḡ q̄ cū dī assūpsisse de
altitudine hūane nature: et d̄ p̄m̄is n̄e mas-
se. h̄ dī q̄a accepit carnē cū plena subiectioe
resp̄cū mētis: vt sicut caro an̄ peccatū nullo
mō occupabat aduersus sp̄m. sed oīno sibi
ciebat. Sic et caro x̄p̄i etiā p̄l? subiciebatur
sp̄i: nō t̄m attendit sicut in do q̄tū ad mortem
q̄a in Adā fuit solū mortalitas fm potentia
absq; aliq̄ vispōe et necessitate ad moriendū
In x̄o x̄o fuit mortalitas cū assūpta vispō-
sitione ad moriendū: que quidem vispō fm
rōez cāe finalis pōt necessitate: quīs fm rōez
cāe mālis vel formalis ul̄ efficientis put̄ vi-
cū est nō ponat necitate. Et p̄ hoc p̄ solutō
ad duo p̄ma. Ad aliū v̄d. q̄ h̄ q̄d hic dī
remota cā remouet effectū. Itelligit in cāis
nālibus et effectib?. Nō in cāis unālibus. v̄n̄
exēplū. Auḡ. male ē in li. 2. de tri. infixio teli in

corpore ē cā morbi: nō t̄m remota infixione te-
li re mouet morib?. Preterea sicut dictū est
sup̄. Pena nō sp̄ est effect? peccati in sustinē-
te penā. Queda enī pena est que nō ordinat̄
ad culpā: sed ad gloriā sicut dīc̄ b̄t̄s Greg? 9.
Queda etiā est pena p̄ peccato alieno nō p̄-
prio quō fuit pena in x̄o ad satisfactionem
n̄ri peccati nō sui. Ad aliud Ansel. v̄d. q̄
est necessitas immutabilitatis: et ē necitas co-
actionis vel p̄hibitois necessitate immutabi-
litate. v̄d. est q̄ necesse fuit x̄p̄m mou. quia
immutabilis moui uoluit. necitate x̄o coactio-
nis uel p̄hibitois mime. Un̄ dicit Ansel. sic
dicit. Idcirco nō potuit nō moui. quia vere
mouitur? erat: et iō mouitur? erat: q̄a hoc sp̄o-
te et immutabilis uoluit. sed q̄ illū nō ob aliud
nō potuisse nō moui: nisi q̄a immutabilis uolun-
tate uoluit moui. Ad oīa alia obiecta per
Ansel. v̄d. q̄ posse et nō posse: et necesse et ipossi-
bile dicitur duob? modis. Potentia uel ipo-
tentia: necessitate uel impossibilitate. uel ipossi-
bilitate q̄ est in ip̄o. aut que est in alio. Cū ḡ
dī de deo et de x̄o necesse uel ipossibile: itelli-
gendū est nō de necessitate: uel impossibilitate
que ē in ip̄o: s̄ necessitate uel impossibilitate
que est in alio: et hoc p̄prio mō accepto noie
necessitatis. fm q̄ dī coactio uel p̄hibitio
et hoc est q̄d dicit Ansel. Cū dicitur? iste hō
pōt uinci. Sensus est aliqd̄ pōt eum vincere
Un̄ nō ponit potentia in ip̄o: sed in altero.
Sicut cū dicitur? ille nō pōt uinci. sensus est
q̄a nullus eū vincere pōt. Un̄ p̄ hoc nō pōt
impotentia in ip̄o sed in altero. Sicut cū dicitur?
deū d̄ necessitate facere aliquid non signum
q̄ in illo sit aliqua necitas: sed q̄d est in alio
Cū ḡ dicitur? aliquid necesse ē: aut nō esse in
do nō itelligit: q̄ sit in illo necitas cogēs aut
p̄hibens. sed signū q̄ in oībus aliis reb? ē ne-
cessitas p̄hibens facere eas et cogēs nō fa-
cere cont̄ hoc q̄d de deo dī. nā cū dicitur?
q̄ necesse est deū sp̄ vez dicere: et necesse ē
eū nūq̄ mētiri. nō dī aliud nisi q̄a cāta est i
eo constantia suādī x̄itatē ut necesse sit nul-
lā rem facere posse vt vez non dicat. aut vt
mentiat. quapropt̄ cū dicitur? fili? dei non
potuit nō mētiri. aut necesse hūit mori non
signū i illo ulla ipotētia seruādi vitā suā imor-
talē. Sicut cū dī necessario uoluit moui. aut
nō potuit uelle n̄ moui. nō signū ipotētia uo-
lēdi seruare vitā suā. sed immutabilitas uolū-
tatis qua se sp̄o ad hoc fecit hōiem. vt in
eadē uolūtate p̄seruās morerē: et q̄a nulla

res potuit uoluntate illā imitare. et p hoc p
mō ad omnia obiecta ad prem negatiuam
¶ Ad obiecta ad prem affirmatiua Ad tria
pma ridendū est p distinctionē Ansel. li. 2.
Cur de hō. i. 7. ca. Est necessitas pcedens q
cā est ut sit res. Et est necitas sequēs quam
res facit. Pcedēs et efficiens necessitas est
cū dī celū uoluit: qā necē est ut uoluit. Se-
quēs xpo et que nihil efficit s fit. hec est cuz
uico ex necessitate loqui cū loqris. Cum n. hō
uico significo te nihil facere posse. ut uim
loqris nō loquaris: nō q aliqd te cogat ad lo-
quēdū. Nā uolentia nālis additōnis cogit
celū uoluit. Te xpo nulla necitas facit loqui.
S; ybiq; est pcedens necessitas et sequēs
nō aut ubi sequēs ibi statī et pcedens. Pos-
sumus nāq; dicere necē est celū uoluit: quia
uoluit. sed nō sū est uer. idcirco te loq; qā
necē est ut loquaris. ita sequēs necitas cur-
rit p oia tpa hoc mō. Quicqd fuit necesse ē
fuisse. quicqd est necesse est esse. et necesse est
futurū fuisse. Quicqd futurū est: necē est esse
futurū. Si vis gō oīum que fecit xp̄s: et q pas-
sus est uerā scire necessitatē. scito oia ex ne-
cessitate fuisse. qā ip̄e uoluit. Uoluntatē xpo
ei? nulla pcessit necitas: qre si nō fuerūt nisi
quia ip̄e uoluit: si nō uoluisset non fuissent.
per hāc gō distinctionē necessitatis p solo
ad tria pmo obiecta. **¶** Ad aliud sū p solo
p distinctionē Ansel. in eodē. li. 1. c. Scito
qā sicut otinēt posse et nō posse: et necitatez
aliqui uici. nō qā sūt i reb; ubi uiciū: sed qm
sūt in alio: ita et debere. Quippe cū uicimus
paupes a diuitib; elymosinā debere accipe
nō est aliud q diuites paupib; debere elam
ipendē. hoc nāq; debitū non est exigendū p
paupē: sed a diuite. De quoq; dī oibus de-
bere posse. nō qā in hoc ille aliq mō sit debi-
tor. S; qm oia debent illi subesse. et dī dēre
facere qd uult: qm qd uult d; esse. ita qm uult
creatura aliquid facere qd suū est facere et
nō facere dī debere facē. quia qd ip̄a uult
d; cē. Dīs itaq; ihs eū mortē sicut uicimus
uoluit sustinere. qm suū erat et pati et nō pati
debuit facere quod fecit: quia quod uoluit
facere debuit facere: et non debuit facere
qā nō ex debito: et sic p solo ad quartū obie-
ctū. **¶** Ad alia xpo obiecta dī. fm Jo. uam.
q nāles nostre passiones fm nām et sup nāz
fuerūt in xpo. Sed in nām. n. mouebant pas-
siones qm de? pmittebat carnē pati que sunt
ei? ppria. Sup nām autē: qā nō pcedebant in

in dno nālia. i. nāles passiones uoluntatem
inhibita. coactū in xpo considerat. sed oia uo-
luntaria uolēs exuriant: uolens situit: uolens
mortuus est. **¶** Ad uitam qd obicitur. 7. ad
Debie. in glo. Sicut in aliis hōib; statutū ē
zē. d. q vis faciēda est in hoc q dī sel. nō
fit ibi opatio mortē ad mortē. sed mortis sel
ad morte semel. fm q dī Ro. 5. Xps semel
p peccatis nostris mortu? est zē. et sic absol-
uitur questio ista.

Consequenter que

rit de necessitate passionis qm ad inferio-
rē cām finalē fm q uicim? ferrā necē est cē
ex ferro et ex calibe. qā est ad sciendū: eodē
mō uici uerā xpm necē est pati: quia scar-
nat? est ad redemptionē. **¶** Ad qd sic Greg.
Tanta debuit esse humilitas redemptoris
qta fuit supbia puaricatiois: et quāta fuerit
hūilitas p; quia Adā ascendere uoluit ad bi-
tate nō in unione psonē: sed in oformatione
scie. Sed de? descendit vsq; ad unione cum
hūana p̄hi. 2. Habita in uer? ut hō zē. Ergo
tāta fuit hūilitas qta puaricatio. gō nō necē
fuit xpm pati ad redimendū hōiem. **¶** Itē
tm meruit ab initio sue oceptionis qm p
qd p; quia qtas meriti attendit penes ca-
ritatē. Si gō tāta caritate mouebat ab initio
qta p; qā nō creuit caritas i eo cū sp fuerit
plenus grā et ueritate. gō tm meruit ante vl
p; gō nō necesse erat pati. **¶** Itē Bern. vna
gutta sanguinis sufficiens fuit p̄ciū nostre
redemptionis. gō p; circūcisionē nō fuit ne-
cesse eū pati. **¶** Itē p solā gratiā reconcilia-
mur deo. gō cū in plena recōciliatōe sit plena
remissio pene et culpe. gō nō fuit necia pas-
sio Ro. 3. Iustificati gratis p gratiā. **¶** Ad
oppositū Debie. 2. Dicebant. n. cū p passioez
o sumare glo. nisi xps patere? hō nō redime-
ret. et nō redempt? p̄iret et sic frustra oia. Ex
quo relinquit q necesse fuit ipm pati ad re-
dimendū hōiem. **¶** Itē ad thy. 2. Apparuit
grā dei zē. glo. nō esse m̄s p̄ticipes diuini-
tatis ei? nisi ess; p̄iceps mortalitatis nostre
gō zē. **¶** Rē d. fm Ansel: q de necessitate
redemptionis passus est xps. tm distinguēduz
est inter liberationē et redemptōez. Redimē-
tū est rē suā iusto scio recupare: et nisi esset
passio nō esset p iustu p̄cū recupatū qd
erat amissū. tm si alio mō liberasset q p pas-
sionē esset liberatio nō redemptio. **¶** Unde
uicit glo p̄dicta nisi xps moreret homo nō

redimeret posito q̄ debebat redimi. i. iusto
peccio liberari vel recuperari. De. n. creavit de
terra hōiem s̄m imaginē suā q̄ itēz ouertit
eū in ipam. i. in ipam imaginē quod factum
est p̄ gratiā redemptionis. Ecclē. 17. ¶ Ad il
lud q̄ obicit maior fuit hūilitas redempto
ris ī incarnatōe q̄ supbia p̄uicatoris Ade
Dicendū q̄ in peccato Ade nō solū fuit elat
tio: s̄ etiā p̄uersa delectatio. Un̄ gen̄. 3. Ci
dit mulier lignū zē. q̄ fuit p̄uersa delectatō
s̄m sp̄m. s̄m appetendo q̄ s̄m corp̄. s̄. come
dendo. Un̄ sic ab elatōe inchoauit peccū ade
ita fuit cōsumatō ī cōmestōis delectatōe. eob
mō dispensatio nostre redemptionis fuit in
initio hūilitatis incarnationis p̄gressus in
ouersatione in qua passus est p̄ passionem
Un̄ fuit Luce. 19. Cōsumatio v̄o fuit in
passione. v̄n̄ dixit cōsumatū est. occidit enī
sic adimplere oēm iusticiā vt sicut delectatio
fuit p̄ oēs sensus p̄uicatoris. vt p̄ gen̄. 3.
Ita x̄ps passus est p̄ oēs sensus vt p̄ i euā
gelio. ¶ Ad aliud v̄b. q̄ mereri est v̄upl̄ ī
x̄tute q̄ in effectu. Meritū in x̄tute mensu
rat s̄m caritate: q̄ q̄ta caritas t̄m meritum.
Meritū in effectu nō solū est in caritate. s̄
in caritate cōiuncta effectu. P̄tō mō t̄m me
ruit x̄ps in initio q̄ p̄. Sed mō nō. Unde
p̄ v̄olūtate cōiunctā caritati qua p̄dicabat: q̄
huiusmōi faciebat: q̄ meruit r̄missionē pene
sed p̄ caritate cōiunctā effectu meruit remis
sionē pene q̄ culpe totalit̄. ¶ Ad aliud quod
obicit de vna gutta sanguinis zē. v̄b. q̄ sa
tisfactoria pena p̄t v̄upl̄ ponderari: aut s̄m
genus aut s̄m circūstantias. Si s̄m circū
stantias p̄sone ponderet̄ pena cū vita x̄pi sic
vita dei. Sic quelz gutta sanguinis sufficēt
fuit Et sic intelligit̄ auct̄as Ber. In satisfac
tōe at̄ ridē v̄z gen̄. pene generi culpe. Et tō
s̄m genus culpe nō fuit sufficiens. ¶ Ad a
liud q̄ obicit p̄ solā gr̄a; reconciliamur zē
Dicendū est q̄ v̄ez: supposita passione x̄pi
Un̄ dicit Aps̄. ro. 3. Iustificati gratis p̄ f̄d̄
in sanguine. Unde si des sanguinis passiois
est que iustificat.

Consequenter que
rit̄ de necessitate passionis q̄tū ad causam
superiorem. Ad q̄d sic. Necessitas multipl̄ dicit̄
Necessitas cāe inferioris. s̄. que ponit ipossi
bilitatē nō essendi. s̄. q̄ ipossibile est alr̄ se ha
bere. Est necessitas cāe superioris que est ne
cessitas inmutabilitatis: vt cū d̄r̄ deū necē ē

esse bonū. seu illud fore q̄d de⁹ vult: q̄ de
hac loquimur hic. ¶ Ansel. in li. cur de⁹ hō
Quodlz inconueniens deo sequit̄ ipossibile. i.
in deo poni icōueniens ē ipossibile. Imo q̄d
libet oueniens necesse est deo attribui. S;̄
nisi x̄ps patiat̄ sequit̄ inconueniens deo. g.
x̄ps necesse est pati: p̄batio minoris. nisi x̄ps
moriet̄ hō nō redimēt̄. q̄ nisi redimatur fru
stra sūt oia. Ergo cū inconueniens sit deo ali
quid facere frustra. inconueniens est deo q̄
x̄ps nō patiat̄. g. necesse est x̄pm pati. ¶ Itē
sup̄ illud Debi. 2. per passionē cōsumare zē
gl̄o. nisi x̄ps moreret̄ hō nō redimeret̄: q̄ nō
redempt⁹ p̄iret. q̄ sic frustra essent oia facta
q̄d est ipossibile. q̄re v̄r̄ q̄ necesse fuerit x̄pm
pati. Si dicat̄ q̄ aliud est deū liberare: q̄ a
liud hōiem liberari. Nō p̄ se nō poterat libe
rari. cū nihil h̄eret: deus t̄m poterat liberare
Un̄ Greḡ. in moralib⁹. 20. Qui nos fecit ex
istere de nihilo reuocare nos potuit s̄m mor
te sua q̄ passione. ¶ Con. De. nū q̄ sine sat̄is
factione liberat hominē: sed nullus homo
p̄t satisfacere de originali: q̄ nō p̄t satisfā
cere de iniuria quā intulit deo. nec aliq̄ crea
tura vt dicit Ansel. g. oportuit q̄ esset hō
de⁹. Un̄ dicit Ansel. Ille qui de suo poterit
vare q̄ sup̄t oē q̄d sub deo est. Maior; ne
cessē est esse oī eo q̄d sub deo est. Un̄ pic eli
gendū fuisse Ade at̄remere oia sub deo q̄
eū offendisse. Et s̄m cui libet peccatori. ergo
plus debuit reddere q̄ oia que sunt s̄b deo
q̄d nō p̄t facere nisi de⁹. g. zē. ¶ Itē Ansel
Nihil de⁹ p̄t dimittere iordinatū. sed si vi
mitteret peccatū ipunitū ip̄e dimitteret ior
dinatū. g. nō p̄t dimittere peccatū ipunitū
S;̄ punire peccatū est v̄upl̄. s̄m iusticiam ī
inferno: aut s̄m misericordiā in p̄iti punien
do. g. oportuit q̄ sic: vel sic puniret. Sed non
ouenit diuine bonitati totalit̄ punire creatu
rā humanā in inferno. q̄a tota obligabat p̄
peccatū Ade. g. oportuit q̄ hic recipiat sa
tisfactionē. sed hō nō potuit satisfacere: q̄ t̄m
debuit satisfacere. de⁹ aut̄ potuit: sed satisfā
ctionis debitor nō fuit. Si g. satisfactionē
necē est esse p̄ penā ei⁹ qui v̄z q̄ p̄t. g. necē
est satisfactionē esse p̄ passionē hōis dei. ¶
Si dicat̄ q̄ de⁹ potuit peccatū dimitte ipu
nitū de potentia: nō de iusticia. q̄ disti⁹: oīf
Gen̄. 18. Nō potero celare Ab̄raā. ¶ Con. Po
nat̄ q̄ dimittat culpā humanā ḡnis ipunitā
S;̄ si hoc facit ordinate facit. q̄a quicq̄d fac
ordinate facit. ergo n̄ ulla est distinctio. ergo

necessitate eāe superioris passus est. **C**ōtra
Jo. 3. Sic de^o dilexit mūdū vt filiū suū. va
ret: Si g^o vedit gratis vedit. nō g^o necessita
te. **R**o^o fm Ansel. Est necitas cōter dicta
sicut necessitas imutabilitatis: et est neces
sitas pprie deā: sicut coactionis vel p̄hibiti
onis. prima est in deo: scda nūq̄. Si g^o refe
rat necessitas passionis xpi ad coactionem
uel p̄hibitionē. sic nō necessitate aliq̄ passus
est. Un̄ vicit Ansel. Volūtas dei nulla neces
sitate facit: s̄ sua p̄tate. S; volūtas xpi fuit
volūtas dei. Nulla g^o necessitate mortuus
est. sed sua p̄tate. Jo nō ob aliud vicitur euz
nō potuisse nō mori. nisi q̄a imutabili volū
tate voluit nō mori. **A**d illud q̄b obicitur
q̄d liber incōueniens deo ip̄ossibile sequit̄
v̄d. q̄ si nō liberasset esset cōueniens fm iu
sticiā. Si dō alio^o liberasset eēt cōueniēs fm
misericordiā q̄admod. q̄ h̄ mō liberavit est
cōueniens fm iusticiā misericordiā et sapiam.
Ad obiecta oīa hēs soloz sup̄ in q̄oe de
pō dei li^o. vbi q̄rit q̄d dicat deo possibile

Consequenter que
de cōuenientia passionis xpi. Et p^o
quo ad cōuenientia quo ad deū. Secdo quo
ad cōuenientia quo ad nos. **I**te querit q̄
ad deū duplir. **P**riō si cōueniens est iusticie
Secdo si cōueniens misericordie.

Ad primum sic Ansel. q̄ iu
sticia est bōiez
iustissimū oīum mori tradere p̄ peccatore
Quis h̄ si inocentē vānaret. vt nocentē libe
raret vānandus nō iudicaret. ergo v̄ q̄ nō
cōueniat iusticie di. **I**te Ansel. Si ali^o pec
catores saluare nō potuit vbi est ei^o oipotē
tia. Si dō potuit s̄ noluit. quō defendemus
ei^o mīam potentiā ei^o atq; iusticiā. hec ē op
positio ifideliū. **S**i dicat q̄ nō vānauit
nec edidit s̄ p̄misit hoc fieri. Cōt̄ Ansel. imo
p̄ p̄cepit vt moreretur. Un̄ ph. 2. factus est
obediens p̄ri vsq; ad mortē zc. **I**te Debie
4. Didicit obediētiā ex his que passus est
Ite Ro. 8. Proprio filio nō pep̄cit. ergo p̄
tradidit eū in mortē: q̄d nō v̄ cōuenire iusti
cie dei. **R**o^o v̄d. q̄ mod^o iste fuit de cōueniē
tia diuine iusticie. Dei. n. iusticia est vt nūq̄
peccatū dimittat sine pena. peccatū nullum
ordinat nisi in pena fm q̄d dicit Aug^o i li^o
de nā boni. Peccates in suppliciis ordinat̄
g^o aut peccatū ord̄nat̄ de districta iusticia
vt puniat̄ eternalit̄. Aut de iusticia eū mīa

vt puniat̄ t̄p̄aliter. et sic passus ē de iusticia
quia nō poterat reat^o solui p̄ bōiem purum.
fm q̄d p̄bat Ansel. Nō. n. nō poterat reddē
sed debebat. de^o poterat. sed nō debebat.
Oportuit ergo q̄ soluet̄ hō de^o. hō q̄ v̄eret
et de^o q̄ posset. **A**d illud q̄b obicit̄: q̄ ino
centē cōdemnare nō est iustū. v̄d. fm Ansel.
q̄ ip̄m p̄ nō coegit ad mortē: s̄ ip̄e uolūta
rie subiit mortē. q̄a g^o uoluntari^o fuit. non
fuit iusticia. Est t̄n̄ addendū ad solutionē
Ansel. q̄ referendo ad potentiā diuinā ab
solūtā. nulla esset iūria punire inocentē: fm
q̄ dicit Apls. Ro. xi. Nūquid p̄tate habet
figal^o zc. quia nulla actio dei pot̄ esse iusta
Ite referendo ad iusticiā. v̄d. q̄ de^o ordi
nat mala. Un̄ pot̄ punire inocentē p̄pter bo
nū q̄b inde elicit̄. s. salus hūani generis. Un̄
sic punit^o est. Job t̄n̄ p̄ bono p̄prio. Xps aut̄
p̄ alieno. quō ergo defendim^o ei^o potētiam
et sapiam. v̄d. q̄ ex eo q̄ ex malis pene elicit̄
et bona ex hoc defendim^o eius sapiam. Pre
terea q̄a nō pot̄ cōqueri creatura de aliq̄ iu
ria defendim^o ei^o iusticiā. **A**d aliud quod
obicit̄ p̄cepit eū mori. v̄d. fm Ansel. q̄ vi
scernēdū est in his que fecit ex obediētia
q̄a. s. seruauit mīam et iusticiā et veritatē et
obediētiā. vnde dicit sponte subiit mortē
nō p̄pter obediētiā deserendi vitā. sed p̄pter
obediētiā suandi iusticiā. in qua tā firmis
p̄seuerauit: vt inde mortē incurreret. Unde
q̄a p̄t̄ p̄cepit tenere vitatē p̄pter ip̄am dō
tenēdam passus est.

Consequenter que
rit. vt cōueniat diuine mīe. Ad q̄b sic. Bo
nitas dei et mīa debēt eligere viā illā q̄ ma
gis est ad salutē. S; via que magis h; imita
tores magis est ad salutē. S; in viā p̄spicit̄
magis hēret imitatores: et vico p̄spicit̄
nō culpabilis. g^o magis est ad salutē g^o illā
magis debuisset elegisse q̄ mortē. **I**tem
Dyo^o. Optimi est optima adducere et optio
mō. S; optime adducere salus n̄ra sine pec
cato alie^o q̄ cū multoz peccato. sed p̄ passi
onē nō adducit̄ salus n̄ra sine peccato m̄to
Ergo nō cōuenit vīne mīe. **R**o^o v̄d. h; Aug
de hā religione. O ē peccatū est ex eo quod
appetimus que xps cōtemp̄sit: et q̄a refugim^o
q̄ ip̄e sustinuit uel appetiuit. Appetiuit autē
xps paupertatē vilitatē et subiectionē. **H**ōies
dō eligūt diuitias vilitas et honores. Si
g^o elegisset viā p̄spicit̄ nō cōueniret vīne

me. quia tunc non esset recessus a peccato. Iste autem elegit tale in qua est recessus a peccato, vel potest dici quod redemptio hominis debuit fieri per satisfactionem pro peccato. Satisfactio autem pro peccato debet esse penalis et afflictiva. propter quod debuit esse redemptio hominis non per inessum in via per spiritus. Sed potest aduersitatis penalis.

Ad aliud quod obicitur optimi. Dicendum secundum Boetium. Ordo prudentie dicitur cuncta complecti: ut si quis ab assignato ordine recesserit in alium ordinem relabatur: et exemplum Anselmi est in centro et circumferentia. quanto enim plus elongatur a centro, tanto plus appropinquat circumferentiae. et eodem modo verum. prudentia est sicut circumferentia cuncta continens. et quanto quis elongatur a vita proximat morti et eodem. Sic est de iusticia et misericordia. Iste autem non coegit libertatem arbitrii hominis: sed dedit necessitati ad redemptorem non cogendo liberari. Unde si oppulisset: ut non posset ei interpretare mortem. iam habuisset coactam vitam. Unde ex proprio impetu mortem intulerunt. Iste autem ex malo impetu eorum bonum redemptionis producit seruato ordine.

Consequenter que

rit de convenientia passionis quo ad nos. Ad quod sic. Math. 21. forte verberabis filium meum Ieremias. forte dicentes tangit liberari. eorum ut non interpretarentur ei mortem si non uellent. poterat ergo pati ab eis. hoc supposito queritur si convenienter esset ipsum pati a demone. ut quod sic. haec dyabolus fuit auctor culpe per quam est generatus humanum peccatum. ergo conuenit ut per eundem introduceretur salus. per christum ergo conueniens fuit ut esset passus a demone. si non fuisset passus ab homine. Iste debet soluere reatum hominis non demones ergo homo non debebat committere reatum in occidendo christum. Sed in morte christi augmentatum est peccatum vel reatum. ergo non debuit pati ab homine. Respondeo. quod non fuisset passus a demone: si non fuisset passus ab homine. Unde si non fuisset passus ab homine nihilominus esset redemptio seu liberatio hominis: et sufficeret sola uoluntas patiens ad redemptorem: siue ad liberationem. Unde Roma. 3. Et autem. merces imputatur. et glo. et qui habet uoluntatem et facultatem non sufficit sola uoluntas. Et autem qui habet uoluntatem et non facultatem sufficit sola uoluntas. eodem modo verum. est de christo. Ad aliud quod obicitur. quod conuenienter fuisset pati a demone. verum. quod passus ab homine est passus a demone ut suggerente. ab homine ut exequente. Unde sicut suggestit peccatum homini primo.

sic suggestit fieri passionem: et conueniens fuit quod sicut uicit suggerendo solimmo. ut suggerendo solimmo uincat. Ad aliud quod obicitur quod non debuit pati ab homine. verum. quod iste modus fuit conuenientior et maxime ostensiuus caritatis. Unde non solum soluit ab originali. imo alliciens fuit ad amorem. cum a peccatoribus sustineret in semetipso. et dicitur. Debe. 12. Et etiam orauit pro illis. Luce. 23.

Consequenter queritur de quantitate passionis. Et queritur duo. Primum de quantitate in se. Secundo de quantitate in comparatione ad satisfactionem.

Ad primum sic Augustinus. Testimonium nature bonae est uoluntas adempti boni. ergo ubi melior natura maior uoluntas. Sed natura christi fuit optima. ergo in eo fuit maximus dolor. Iste Ter. 1. Attendite et uidete si est dolor sic dolor me. Respondeo. Iste dolor est sensus diuisionis impatientis. Unde ubi est maxima conuenientia: ibi est maximus dolor in diuidendo. Sed christi natura optime erat complexio natura ergo. Respondeo. Passio quae magis habet sibi coniunctam delectationem minor est: et que maxime coniuncta: minima est. sed christus spiritus fruebat. ergo minima habuit passionem. Iste cum natura rapit ad operationes naturales. si dormiendo ut uegetabilis ad operationes interiores: tunc tota cessat ab operibus exterioribus: et ab actu rationis et huiusmodi. ergo multo fortius cum anima christi secundum rationem tota rapere ad dei contemplationem. minima habuit passionem.

Iste motus maiores impeditur minores. Cum ergo christus motu rapere et mouere in deum ergo motus doloris minor impeditur. Respondeo. verum. secundum Anselmum. distinguendo naturam in christo: et etiam rationem. Dolor christi si consideretur secundum naturam maximus est dolor. Magnus enim dolor est qui magis est contra naturam patientis. maior quae magis est contra naturam patientis et etiam contra uoluntatem. Maior ergo fuit dolor in christo. quia magis contra naturam patientis. unde cum corpore eius fuit optime complexio et optime conueniens anima. Anima maxime uoluit in separatione ius maior dolor. Si consideretur maior dolor secundum quod est contra uoluntatem patientis hoc est uoluntas. Natura est uoluntas naturalis: et est uoluntas rationis: uel uoluntas rationalis. Primum modo fuit maximus dolor in christo. et secundo modo non fuit dolor in christo. Quia natura non fuit martir qui tamen informatur caritate desideraret mortem. et ex hoc est meritum passionis. Cum ergo obicitur. quod habuit delectationem coniunctam. verum. quod delectatio fuit

in voluntate ut est rō. Passio xpi in uolūta
te. ut est nā: et iō nō ex eadē pte fuit dēlecta
tio et passio. vñ oportuit qd in vna pte hēret
sūmū gaudiū ut uolūtariē et ex caritate im
pleret passionē qd exigit ad meritū: et ex al
tera pte maximū dolorē. Et hoc vult dā
cū loquit de passionib⁹ sup̄nām zē.

Consequenter que

ritur de quantitate passionis p opationem
ad satisfacionē. Ad qd sic. Melior est vita g
rie et nobilior inēpabilis vita nāe. Ergo d
structio illi⁹ peior. Si g⁹ p peccm subtrahit
vita grē. in morte xpi solū vita nāe. Ergo nō
est cōpabilis mors xpi ad satisfaciendū pro
peccato. ¶ Itē peccm Ade fuit gñale: qd tūc
fusu in oēs. mors xpi p̄ticularis. g⁹ nō potu
it eē satisfactoria p illo. ¶ Itē Ansel. Reat⁹
peccati mēsurat h̄m magnitudinē nocumē
ti. tñ g⁹ fuit peccatū crucifixorū: seu crucifi
gentiū xpm. q̄tū bonū fuit vita xpi. g⁹ nō
est opensabilis ad satisfaciendū nisi p peccō
coz. g⁹ nō p peccato oīum. ¶ Cōi. Ille qui
patit nō solū est hō. sed est de⁹. Si ergo pō
deret quelibz actio ei⁹: erit illa opensabilis
p quoz peccato. ¶ Itē h̄m uolūtate et cari
tate ē mēsurā meriti. Si g⁹ psona satisfaciēs
est psona dei: et caritas illa maxia q̄ excellit
oīa. g⁹ poterit satisfacere p qz culpa. ¶ R.
vñ. qd nō est cōsiderandū q̄tū passus est. sed
ex q̄to. vñ cōsiderādo circūstantias psonē. qd
filius dei est: et circūstantias passionis et hī
sufficiens est passio xpi ad oēs: et oīum satis
facionē. ¶ Ad illud qd obicit de subctōe
vite nāe. vñ. qd vita xpi duplī pot cōsiderari
ut est vita dei: vel ut est vita hōis in se. Si
cōsideret ut est vita dei: sic est sufficiens ad sa
tisfaciendū p infinitis peccatis. sed ut vita
hōis in se cōsideret nō esset sufficiens. ¶ Ad
aliud qd obicit qd satisfactio fuit p̄ticularis
peccm vñ. vñ. qd sicut peccatū gñale: ita et sa
tisfactio. Un̄ et Ro. 5. Sicut p vni⁹ inobedi
entiā peccatores cōstituti sūt multi. Ita per
vni⁹ obedientiā iusti cōstituti sūt multi: q̄
tum ad sufficientiā: q̄tū nō q̄tū ad efficien
tiā: sicut sol cō sufficiens est illūinatōis oīuz
hōim: nō tam cō efficiens illūinatōis in oī
bus: quia nō in cecis. ¶ Ad aliud qd obicit
de peccato crucifixorū vñ. qd nescierūt vitā
xpi esse vitā dei. Un̄ i. Cor. 2. Si cognouis
sent nūq̄ deū glorie crucifixissent zē. Un̄ n̄
est infinitū peccatū coz: qd non attingebat

nisi h̄m sciam eo z. Un̄ nō intendebāt subtra
here nisi vitā hōis. vñ excusant ab infinito
et passio xpi p oīa sufficiens est ad soluendū
pro peccatis omnium.

Consequenter que
ritur de effectu passionis dñice q̄
ponunt̄ quatuor. Prīm⁹ iustificacionis a pec
catis. Scōds recōciliatōnis ad deū. Tertī⁹
religatio prātis dyaboli. Quartus apertio
ianue paradisi.

Ad primum obicit in hunc
modū Ysa. 43. Ego sum: ego sū ipse q̄ deleo iniquitates p̄p̄
me. Ergo sol⁹ de⁹ est q̄ delet peccm. Relinquit
g⁹ qd passio nō delet peccatū. Quia deſtatie
et exclusiue dicit. Ego ego sū qui deleo zē.
ut nulli alii tribuat. ¶ Itē dicit auctas qd
magis est de ipio facere piū q̄ creare celum
et terrā. Si g⁹ sol⁹ dei est creare sol⁹ dei ē
de ipio facere piū. Cū g⁹ p passionē nō pos
sit esse creatio. Per passioz nō pot esse iusti
ficatio p quā est de ipio facere piū. ¶ Itē
passio xpi nō attingat aiām iustificandā: qd
iā p̄terita est: nec etiā attingit tpe passionis
qd erat in alio subiecto. Relinquit igit qd n̄
pot agere in aiām. g⁹ nec delecte peccatū.

¶ Itē sola grā delecte peccm. Si g⁹ passio xpi
nō est cā grē efficiēs seu dās. Ergo nec rāz
delectōnis peccati. solus autē de⁹ est dator
gratie nō aliq̄ creatura. S; qd dicit Ber. Ab
sit ut p̄fectionē aīe tribuamus creature. dō
autē ei⁹ creationē. cū longe p̄fecti⁹ sit esse p̄
ctū q̄ factū. Ex quo p; qd solus de⁹ ē dator
grē nō aliqua creatura. ¶ Cōi. Apocli. Lau
uit nos a peccatis in sāgtiē suā. g⁹ sanguis
passionis lauit peccata. ¶ Itē Hebr. 9. Sā
guis xpi qui p spm sc̄m semetipm obtulit e
mūdauit cōsciam nr̄am ab opib⁹ mortuis.

¶ Itē ibidē vñ qd sine sanguinis effusōe n̄
est remissio peccōz. ¶ R. Passio xpi se h; ad
rmissōis peccati modis plurib⁹. Est n. passio
xpi duplī: in rei nā et i aiā: s̄m qd passio xpi ē i
rei natura opatur ad delectōne pecc̄ duplīcī
p modū meriti: et p modū satisfacionis. In
peccato aut sūt duo. macula et reat⁹. macula
que ē deformitas ut dissilitudo ad deū. rea
tus obligatio ad penā. Est igit passio causa
meritoria delectōnis macule: qd meruit no
bis gratiā: et oē illud quo delecte peccm. Un̄ d
Ro. 8. Si p̄tio filio nō peccat quō nō cum
illo oīa donauit. Et est etiā cā satisfactoria

reat⁹ pene: fm qd vñ Ysa. 53. Vere nostros
languores ipse tulit zc. Uñ Ansel. z. Cur de⁹
hō. Putas ne vitā xpi tñ bonū tā amabile
posse sufficere ad soluendū qd debet p pec
cat: toti⁹ mūdi Et ridet imo plus pōt in in
finitū r subdit. Uides igit quō vita hec vñ
cat oia peccata: si p illis def. Sic g^o passio
xpi in ipa nā rei delet peccatū vt cā merito
ria grē ad delendū maculā: r vt cā satisfi
ctoria ad delendū reatū ad penā. Scdm xō
q passio xpi cōsiderat fm eē qd hz in aīabus
valet etiā ad remissionē peccati qtuor mōis
per dilectionem. per fidem. per cōpassionem
per imitationem. zstis enim qtuor modis
cōiungit aīe r hz esse in illa. Passio igit xpi
in dilectione r fide: valet ad deletionē ma
cule. Passio hō xpi in cōpassione r imitatione
valet ad deletionē obligatiōis r reat⁹ pene
Passio g^o xpi duob⁹ modis valet ad deleri
onē peccati: sicut dicit mgr in 3. Iniaz. is. dist.
Prim⁹ mod⁹ est ex pte caritatis. Scdm ex p
te fidei. Ex pte caritat⁹ mod⁹ est p modum
excitantis ad caritatē. Ex pte fidei p modum
efficientis. Ad d⁹ g^o ex pte caritatis est: qd p
passionē xpi excitat in nobis amor dei: fm
qd dicit Apłs Ro. 5. Cōmendat de⁹ carita
tē suā in nobis. qm cū essemus peccatores
xps p nobis mortu⁹ est. Et ex hoc attendi
mus ad amādū ipm amore caritatis: q agit
multitudinē peccatorū. Ex pte hō fidei ostē
dit mod⁹ p modū efficientis. qd passio xpi p
fidē formatā: que ē cū amore dei: valet ad d
letionē macule pecc⁹ vt cā effectui diuina.
r hoc in adult⁹ i fide p pua. vel cū sacramēto
fidei vt baptisimatis ad deletionē macule in
puulis: r est hō ex fide aliena ecclie. Uñ apłs
Ro. 4. Iusticia dei p fidē est ihu que p p
fuit p piciatorē p fidē in sanguine. i. p fidē pas
sionis. Ex quo relinquit qd ex fide passionis
est iustificatio: sine emūdatō peccatorū. Pas
sio hō xpi in cōpassione r imitatione: vel p
passionē r imitationē valet ad deletionē reat
tus pene. S; passio interior vt cā meritoria
remissionis pene. imitatio in actu exteriori
vt cā satisfactoria pene debite. De cōpassioe
z. tbi. 2. Si opatimur r cōregnabimus. De
imitatione. i. De. 2. Xps passus ē p nobis zc
Dicendū igit ad primū qd ipse solus de⁹ est
cā delens culpā vt pncipale efficiens r agēs
Passio hō xpi est in gñe cāe mālīs vel effi
cientis vt meritoria: qd nō est pncipale s;
coopans: sicut p; ex dictis. Cū ergo dicitur

Ego ego deleo iniquitates ppter me. intelli
p exclusionē alteri⁹ cāe pncipalis nō meri
torie vel coopantis seu mālīs. Ad aliud
vñ. qd passio xpi iustificat fm qd cōsideratur
in rei nā p modū cāe meritorie vel satisfi
ctorie. Scdm hō qd cōsiderat vt hz esse in aīa
p fidē sic solū iustificat in rōne efficientis. s;
hoc est fides de ipa passione. r hoc p modū
cāe coopantis: nō p modū cāe opantis.

Ad aliud iā p; rñsio. Passio. n. xpi attingit
aīam vel in modū meriti grē que aīe datur
uel in modū solutiōis pene reat⁹ p aīa: vel in
modū quo est in aīa ut dilecta vt credita ve
ficiens p cōpassionē r cōformata p imitati
onē vt dictū est. Ad vltimū iā p; rñsio. qd
quīs passio xpi nō sit cā gratie effectiua. est
tamen causa meritoria.

Consequenter que

rit de cālitatis vīa in iustificatione uel re
missione peccati p passionē r p resurrectionē
Nā vñ Ro. 4. Mortu⁹ ē ppter delicta nra
r resurrexit ppter iustificatōis nostrā. Que
rit g^o qre pl⁹ atēbuit remissio dlicti passioi
r iustificatio r resurrectionē qd e⁹. Itē iustifi
catio pōit remissio; pecc⁹. Si g^o resurrexit p
pter iustificationē nostrā. Ergo r ppter pec
cati remissionē. Itē si p passionē est remis
sio peccati per passionē est iustificatio. Itē
glo. dicit ibi Ro. 5. Utraq; mors r resurre
ctio xpi delicta tollūt: r utraq; iustificat.
Nō g^o v; attribui morti tollere peccatum
r resurrectioni iustificatio. Pterea vñ
Ro. 5. Iustificati p fidē in sanguine. Ergo
passio uel fides passionis est cā nre iustifi
cationis. Cōuenienti⁹ dicitur dixisse mortu⁹
est ppter iustificationē nostrā r resurrexit
ppter delicta nra. Itē xps p resurrectionē
nō erat in statu merendi. g^o nō bil meru
it p resurrectionē. ergo resurrectio sua non
fuit cā meritoria nre iustificationis uel nre
resurrectionis. Rē fm glo. Ro. 4. Mor
tu⁹ est zc. Nō qd utraq; i. mors r resurrectio
xpi delicta nra tollunt r utraq; iustificat
Mors tñ xpi sola interitū vite ueteris sūt
r in resurrectione noua vita sūt. Itē quia
q̄tū ad sūtignis diuersitatē verba diuisit.
Ex quo accipit qd mors r resurrectio xpi cō
panē remissioni peccati r iustificationi vt
cā r signum. Scdm qd signū mors cōpat re
missioni. resurrectio iusticie uel iustificatōi
Scdm hō qd cā. utruq; ouenit vtrūq; sic sup

obiectū est. et hoc p̄ r̄sio ad p̄mū. **A**d aliud v̄d. q̄ est iustificatio mot⁹ ad ip̄fectaz iusticia: que est in p̄iti vita. Et est iusticia mot⁹ ad p̄fectā iusticiā que est in p̄ia. P̄ma est p̄ meritū passionis. Secda erit p̄ resur rectionē q̄ est cā n̄e gloriose resurrectionis et ita p̄ sequēs p̄fecte iusticie. Passio ergo et resurrectio indifferent iustificat. vñ sup Ro. 3. glo. Noua vita a iustificatiōe incipit et i immortalitate p̄ficiet. Ex his iā patz r̄sio ad alia. S; addendū ē q̄ iustificatio large v̄r respcū remissionis peccati. et respcū adeptiois iusticie s̄m q̄ iusticia ponit duos terminos a malo ad bonū. Stricte x̄o respcū adeptio nis iusticie. Quātum q̄ ad figuratū passio x̄p̄i: tū resurrectio iustificat h; q̄ iusticia su mit large. s̄m x̄o q̄ s̄iūē stricte q̄tū ad cām passio x̄p̄i et resurrectio iustificat. h̄ nō q̄tū ad figurā. **A**d vltimū v̄d. q̄ lic; stat⁹ glie nō sit stat⁹ merendi sumēdo p̄p̄ie merituz q̄tū ad meritū sbalis p̄mit. et hoc q̄tū ad ex istentes in gloria. merent tū i petrādo alia et aduocādo p̄ illis. Un̄ hēm. i. 3o. z. Aduo catū habem⁹ apud patrē z. De cālitare x̄o resurrectionis infra determinabif.

Consequēter queritur de effectu recōciliatiōis ad deū. De q̄ Ro. 5. Si adhuc cū inimici essem⁹ recōcilia ti sumus dō p̄ morte filii ei⁹. Multo magis recōciliati salui erimus in vita ip̄i. s̄m istuz effectū v̄r x̄p̄s mediator dei et hōiū. Que r̄ūē igit̄ circa hec tria. **Q**uō an sit mediato

Secdo s̄m quid mediator. 13. quō mediato

Circa primum sic habet ab Aug.

9. de ci. di. Dixerūt quidā p̄hi mediatores esse int̄ nos et deū demones. qm̄ de⁹ est im mortalis et sine oī miseria. Hōies miseri et mortales. Demones miseri et imortales. ex hoc occludebant demones esse mediatores i ter nos et deū. qm̄ imortale et miser est me diū. In̄ imortale et beatū: et mortale et mi ser. Sed determinat Aug⁹ q̄ necē est habē aliū mediatores: quia mediator hui⁹ sepat et ipe dit accessū ad britudinē. v̄icit. n. sic. 9. de ci. dei. i. c. Ali⁹ est medi⁹ mal⁹ q̄ sepat ami cos. Ali⁹ bon⁹ q̄ recōciliat inimicos. et iō mul ti sūt mediū sepatores. q̄a multitudo q̄ btā ē vni⁹ dei p̄ticipatione fit beata: c̄ p̄nationis p̄ticipatione misera multitudo maloz āge loz que se opponit poti⁹ ad ipe ditmentū: q̄

inēponit ad britudinis adiutorū. etiā ipsa multitudine obstrept quodāmodo ne possit ad illud beneficiū bonū pueniri. **I**te beati angeli nō p̄t esse mediatores: qm̄ ip̄i sunt imortales et b̄i. quoz neq̄ p̄p̄ietas ouerit hōi. v̄icit. n. sic Aug⁹ in eodē li. Boni igit̄ an geli int̄ miseros et mortales et b̄os imorta les medii esse nō p̄t: q̄a ip̄i quoq̄ et beati et imortales sūt. Ex his p̄z q̄ neq̄ āgeli boni neq̄ mali p̄t esse mediatores. S; o; q̄ aliq̄s mediator qui sit mortalis et beatus: mortal ad tps: et b̄i s̄p̄petuo: vt eo q̄ mortal ad tē pus oueriret cū hōie existenti in via. p̄ hoc q̄ beat⁹ existens in patria talis est x̄p̄s de⁹ et hō. Un̄ Aug⁹ in eodē li. Querend⁹ est me di⁹ qui nō solū hō. v̄ez etiā de⁹ sit. vt hōies ex mortali miseria ad beatā imortalitātē h̄ medii. btā mortalitas i terueniendo p̄ducit q̄ neq̄ nūc nō fieri mortale oportebat neq̄ permanere mortalem. mortalis qui proprie factus est. nō ifirmata x̄bi diuinitate: s̄ car nis ifirmitate suscepta. nō aut̄ p̄mansit i ip̄a carne mortalis qua resuscitauit a mortuis qm̄ ip̄e est fruct⁹ mediator ei⁹. vt nec ip̄i p̄ p̄ter quos liberādos mediator effect⁹ est in p̄petua nel carnis morte remanerent. Pro iō mediatorē i ter nos et deū et mortalitatem h̄e oportuit tr̄scentē et britudinē p̄manētē vt p̄ idē q̄b̄ tr̄scentē ogi ueret mortuus. et ad id q̄b̄ p̄manet transferret ex mortuis. X̄p̄s igit̄ medius seu mediator est oueniēs et ociliās cui⁹ p̄ticipatione et benifcentia hō miser et mortalis fieret beat⁹ et imortalis. Un̄ Aug⁹ i eodē li. Ad h̄ se quipp; i terponit medius i mortalis et miser vt ad imortalitātē beata; tr̄sire nō sinat. qm̄ p̄sistit q̄b̄ ipe dit. i. ip̄a mi sera. Ad hoc se aut̄ i terposuit imortalis et beat⁹ vt mortalitate tr̄sfecta: et ex mortuis faceret imortales. q̄b̄ in se resurgendo mon strauit et ex miseris bonos. Un̄ nūq̄ ip̄e vi scesit. Ex his patere p̄t q̄ x̄p̄s ec̄ in q̄tuz hō: mediator ē i ter nos et deū. Extrema n. sūt de⁹ imortalis et beat⁹ hō mortal et mi ser. medius ē hō mortal et beat⁹ q̄ sūt x̄p̄s q̄tū ad nām humanā. Un̄ in eodē v̄ic Aug⁹ nō tr̄n ob hoc mediator. q̄ x̄b̄ū maxie q̄p̄ pe imortale et maxie beatū. Lōge aut̄ a mor talib⁹ miseris. S; mediator p̄ q̄b̄ hō eo ip̄o vti q̄ ostendens ad illud nō solū beatū. v̄ez etiā b̄ficiū nō oportere q̄ri alios mediato res: per quos arbitremur nobis p̄uētōis gra dus esse mollifendos: q̄a beat⁹ et benificus

de^o p^riceps fact^o hūanitatē n^re cōpendium
p^ribuit p^ricipande deitatis sue. Nec. n. nos
ab immortalitate et miseria liberās ad āgelos
immortales beatosq; ita p^rducit. vt eoz p^ricipa-
tione nos immortales et beati simus. Et ad
illā trinitatē c^o p^ricipatione angeli bti sunt:

Secundo queritur

h^m quid sit mediator: h^m h^o q^o x^ps v^r eē me-
diator nō iⁿ q^ru hō. Mediu. n. v^o cōicare cū
v^roq; extremoz. sed in q^rum hō nō cōicat
nisi cū alio. s. cū nobis nō cū dō. Ad h^o v^o
q^o mediu v^r multiplici. s. q^ru ad ouenientia
nāe: q^ru ad ouenientia p^ripietatis: q^ru ad
ouenientia p^rone. v^r mediu q^ru ad nāz. sic
est mediu in colozib^o. hoc autē mō nō ē me-
diu in^t v^rū et hōiez: q^m nō pōt esse nā media
v^r aut aliē mediu q^ru ad ouenientia p^ripie-
tati. Et h^o mō pōt x^ps vici mediu esse q^ru
ad humanā nām: et in^t v^rū et hōiez: q^m habz
p^ripietates ouenientes cū v^roq; cū deo. s.
beatitudine plenitudine gr^e et scie. et habz
altas in quib^o cōicat cū hōie. s. mortalitate
et alios defect^o. Cū g^o v^r q^o necessariū ē me-
diu cōicare cū extremis. Et intelligendū est
q^ru ad hoc q^o extrema sūt: seu h^m ea h^z que
sūt extrema. S^z de^o et hō nō sūt extrema h^z
suas nās: sed q^ru ad suas p^ripietates. Unde
de^o dicebat extremū rōne sue immortalitatis
et beatitudis. hō x^po rōe sue miserie et mor-
talitatis. X^ps autē q^ru ad nām humanā v^rit-
utiq; cōicat alterā p^ripietatē. ¶ Itē alio mō
v^r x^ps mediu in^t v^rū et hōiez: q^o ei^o ypo-
stasis est in nāis duab^o. Vn dicit Dam^o. q^o
ei^o ypostasis est ex duab^o nāis. q^o sic expōit^o
i. ex duab^o nāis subsistit. s. diuina et hūana
nec mutat diuina in hūanā: nec hūana in di-
uinā. sed v^raq; in sua p^rfectioe reman^t. X^ps
ergo quātū ad humanitatē pōt vici media-
tor v^r et hōiez: q^o h^z quātū ad nām cōicz cū
hōibus solū rōe t^rī p^rone cōicat cū deo. q^m
p^ronā h^z filii v^r nō p^ronā creatā. aut opo-
sita sed eternā simplicē. De hoc mediatore v^r
cit Z^ydor^o in li^o de trinitate. Mediator v^r
et hōiez: hō x^ps iⁿ h^o aliē in deitate: aliter
in hūanitate: sed idē vnus in v^raq; nā: nec
p^rus ocept^o hō: nec p^rus hō edit^o. nec meritū
accepit vt de^o esset. sed v^r v^obo manēre in
cōmutabili essentia. assumpsit carnē in qua
impassibilis pati. immortalis mori. etern^o āre
secula tēporaliē possēt ostendī.

Tertio queritur

quō medi-
ator sit Aug^o de ci. di. xi^o. Dic est mediator
v^r et hōiez: hō x^ps iⁿ h^o p^r hoc mediator per
q^o hō: p^r q^o quia h^o in^t eū qui tendit: et illuz
quo tendit via media est: est spes pueniēdi
Si autē velit et ignoret qua sit cundū: quid p^r
dest nosse quo eū est. sola est aduēti^o oēs
errores via minutissima vt ipse sit de^o et hō
quo it^r de^o. quo itur hō. et ita h^m q^o hō me-
diator est et via. Nōn^o q^o hec sunt noia que
dicunt^r de deo h^m q^o hō. mediator. vita. tem-
plū. caput. fundamētū. pastor. hostiū. sacerdos
hostia siue sacrificiū. r^o dēptoz. et saluator. Et
sciendū q^o ista noia attribunt^r x^po hōi h^m
diuersos act^o ei^o. Vn diuersitas istoz no-
minū est penes v^riam actū x^pi hōis. Est
g^o v^r act^o x^pi hōis v^riri deitati seu assumi
a filio v^r in quo p^rapue habitat h^m vnionē
p^ronalē et quātū ad hūc actū v^r templū. ista
p^ripua et p^rincipalis habitatio v^r in x^po hō
m^re notat^r iⁿ p^ral. cū v^r. Proptēa unxit te d^s
oleo leri. zē. Deinde est ali^o act^o. s. p^ricipare p^r
p^rietates hūane nāe et diuine: eo. n. q^o hūa-
nā x^pi v^riri deitati p^ricipat x^ps p^ripietas
diuine nāe et hūane. seu p^ronā diuinam
et hūanā nām: et q^ru ad hūc actum v^r me-
diator. sed ex hac mediatore man^t ei plenu-
do gr^e: seu ex hac vnione. sed pleni ē largiri
seu effundere aliis de sua plenitudine. Et iō
sequit^r tert^o act^o x^pi in q^rum hō. s. infundē
hōibus sensus spūales seu largiri gratiā p^r
ut v^r de ipso Jo. i. De plenitudine ei^o accipi-
mus oēs. et h^m hūc actū v^r caput. Capitis
enī est influere sensū et vitā vel motū aliis
mēbris. S^z q^o grā p^rmo oserf^r indistincte. iō
p^r hūc infusione gr^e: seu collationē hōibus
sequit^r distinctio aīe: que quidē distinctio ē
h^m intellectū et affectū. v^r p^r effusione gr^e
osequunt^r duo act^o quātū ad distinctioe;
gr^e. s. illuminare intellectū: et accendere affe-
ctū. quātū ad actū illuminatiōis intellect^o
q^o est p^r intelligentiā fidei v^r fundamētum
quātū ad actū attendendi affectū v^r ho-
stius. P^rī est g^o dare gratiā et deinde vi-
struere. Item p^rius est illuminatio intelle-
ctus q^o accensio affect^o. sed post istos actus
est incorporare nos ecclesie q^o sit p^r sacramē-
toz p^ricipationē: et quātū ad hūc actum
q^o est nos p^r sacramēta regenerare. v^r x^ps sa-
cerdos s^z frustra eēt regeneratio nisi sequē^r
nutritio que sit p^r ministratiōe pastus: h^m

patibit. Assur virga percussus etc. Ad vlti-
mū vō. q̄ quis delect in seculis culpa originali
et actualis quātū ad maculā: et quo ad diuini
nā offensā: et quo ad reatū gehēne: nō tamen
quātū ad reatū carētie visionis diuine: tōc
ē hēbat vya' p̄tātem detinēdo eos i limbo

Consequenter queri

tur de effectu aprionis ianue paradisi. Et pri-
mo dubitatur quid dicatur decretū: et quod est dif-
ferentia decreti et cyrographi. Ad quod b̄
vō. h̄m q̄ dicit coll. 2. Delens q̄ aduersus
nos erat cyrographū decreti: et ipm tulit d̄
medio affigens illud cruci. Solo. decretū d̄
fuit q̄ Ade p̄cepit. s. de ligno scientie boni et
malī ne comedas. h̄ decretū violati cyrogra-
phū. i. memoriā deleuit de. q̄n peccatū p̄mi-
pentis p̄ sanguinē xp̄i abluit. Scdm̄ ḡ h̄ p̄
q̄ decretū d̄ diuinū p̄ceptū qd̄ datū fuit
Ade. Cyrographū v̄ memoriā p̄uaticatiōis
Ade: sive reat' peccati Ade. Itē alio' expo-
nit glo. Decretū est sn̄a cūctis hōib' aduer-
sa qua. s. v̄m est. Nocte motiemini. Cyrogra-
phū v̄ peccatū Ade: qd̄ q̄i cautōz ostra nos
tenebat vya'. sed istud cyrographū talit: cū
nobis delicta cōdonauit. h̄m hoc ḡ patz q̄
decretū d̄ sn̄a dei respēu necessitatis mor-
tis: seu exclusionis a via celesti. Cyrogra-
phū d̄o erat reat' peccati Ade in totū gen'
humanū.

Consequenter dubi

tatur de ipotentia aprionis. de qua v̄ Apoc.
5. Q̄ nullus erat q̄ posset apire libz et liber
v̄ in quo oīa legūf sūma et vīna sapīa seu
veritas de quo Apoc. 20. Liber apt' est qui
est liber vite: clausio h̄ libi est clausio ope-
plationis diuine p̄pter reatū originalis p̄ti
Ex qua auēte p̄z q̄ nullus poterat p̄ meritū
suū puenire ad diuinā otemplatōz: et hoc est
apiri ianua paradisi. Itē otera h̄ obr. Quātū
cūq; caritas fuit p̄ciosa et v̄tuosa tpe n̄o.
tāta fuit et cā p̄ciosa tpe b̄ Abrahe. Si ergo
virt' caritatis et p̄ciositatis tpe isto meref
vitā etnā: et otemplatōz d̄i. videlz aditū paradisi
Ergo caritas tm̄ tpe b̄ Abrae meruit aditū
paradisi. ḡ sine passione xp̄i esset adit' in padī-
sum. Itē si Abrahā meruit inēre paradīsum
meruit apridēz paradisi. ḡ manēte merito A-
brahe necesse erat introitū esse: seu xp̄s pate-
ret seu nō. Itē sicut dicit Ap̄ls ad Gal. 3.
Abrae dicte sunt p̄missiones. q̄ quidē pro-

missiones de hēditate nō p̄tinebāt ad trena
sed ad celestia. Cū ḡ oster q̄ liberalior ē rex
etern' q̄ tpalis: cū sequat' ex ista pte: q̄ si ali-
quis fuit regi terreno p̄ bono tpali sibi cō-
missio meref bonū tpale. Ergo multo fort'
ex pte alia. Si Abrahā seruiat regi eterno pro
hereditate sibi p̄missa eterna meref illam.
Cū ḡ oster q̄ seruerit p̄ hereditate eterna
sibi p̄missa. constat q̄ meruit illā. ergo iust'
iudex reddidisset sibi hereditatē eternā. ergo
sine passione esset ei patens adit' paradisi.

Itē vō. q̄ nulli' hōis caritas pot mereri
vitā eternā p̄ peccatū: vbi iterueniente me-
rito xp̄i. q̄a oēs sūt originali reatu obligati
ad satisfactōz: quā nullus pur' hō pot exhibe-
re: et p̄batōz inuenies tactā in q̄oibus de
incarnatōe. que quidē obligatio uel reatus
est obrusio vitue otemplatōis seu paradisi
sed in hoc est vīa inf̄ fideles p̄ passionē et
an̄. q̄a ante passionē nō est solo satisfactōis
originalis reat'. sed p̄ passionē est solo ori-
ginalis reat'. et iō fidelib' post passionē ex h̄
tute sacramēti passionis p̄z adit' ad paradīsum
ante passionē d̄o nō. Ad illud ḡ qd̄ p̄mo
obr' q̄ tāta fuit caritas tē: q̄ta nō cōcedo. Nō
tñ ex hoc sequit' q̄ meruit aditū p̄us sicut
nūc. Et rō h̄ est: q̄a caritas an̄ passionē nō h̄z
meritū passionis xp̄i ounctū. per qd̄ solū ē
originalis solo reat'. sed p̄ passionē h̄z cari-
tas meritū xp̄i ounctū. q̄a tā exhibitū est in̄
est q̄ meref post passionē qd̄ nō p̄us. Ad
h̄m vō. q̄ nō sequit' Abrahā meruit intrare pa-
radīsum. ḡ meruit aprionē ianue paradisi. q̄m
aprio ianue paradisi: nihil aliud intelligit' q̄ so-
lutio debiti originalis reat'. uel p̄ originali
peccato. et ponit exēplū in p̄re qui obligat
debito terrā suā: c' filio de iure hereditario
oitet hereditas p̄ris: nō tñ poterit illā ha-
bere nisi soluto debito p̄ris. Un̄ sicut iste v̄z
intrare terrā suā: tñ v̄z absolui a debito pro
quo obligata est prius q̄ intrat. ita et in hac
pte p̄us opruit solui debitū p̄ peccato Ade
p̄ passionē xp̄i an̄ q̄ posset esse introit' ad pa-
radīsum. nullus aut' debitū soluere potuit nisi
xp̄s. patet ḡ q̄ nō sequit' qd̄ obiectū ē. Nō
enī seq̄ q̄ si quis mereat' osequēs: q̄ mere-
at' antecedens. Ad vltimū p̄z r̄sio. nō enī
facta est Abrae p̄missio nisi in semie. quod
exponit Ap̄ls. Qui ē xp̄s sub oditione. ergo
fiebāt p̄missio abrae hereditatis eterne. q̄
fuit iplera in xp̄i passione. Et ex hoc nō seq̄
qd̄ debeat ei sine xp̄i passione. Itē icidēf
h

quis de xpo Ambro. dicentis. Saluari non
possem nisi unigenit⁹ di moreret pro nobis
debitorib⁹ mortis. 2. li. iniaz. 18. di. Contē
qđ obr sic. Ergo Abraā fuit debitor mortē
g⁹ dignus morte. nō g⁹ dignus vita eterna
Itē si mortis debitor fuit: et mortis spūalis
g⁹ debuit dānari. cū mors spūalis sit debitū
mortis spūalis. vel ipa dānatio. Itē Ansel
in li. cur de⁹ hō. Nihil aspius uel difficilius
pōt hō ad honorē dei sponte et nō ex debi-
to pati qđ mortē: et nullaten⁹ pōt se magi va-
re hō dō ad honorē qđ cū se tradit mortē ad
illū dī honorē. Ergo aliqđ pōt pati: nō ex me-
rito sed ad honorē dei. Relinquit g⁹ qđ nō
oēs sūt debitor mortis. Itē obr d xpo
xps ex obedientia mortuus est. sic vī pb. 2.
xps fact⁹ est obediens vsq; ad mortē. ergo
erat debitor mortis: qđ tenebat ex pcepto
pātis mori p redemptionē hūani generis.

Itē dic Aug⁹. Seruitia q̄ta min⁹ debita
tāto gloriofiora. ergo cū passio xpi fuit ma-
xime debita: qđ maxie dēbat obedire patri:
minus fuit grata. R⁹ ad p̄mū vō: qđ du-
plex est dignitas sufficientie et cooperationis
Si respiciamus ad dignitatē sufficientie: nō
est dignitas in Abraā. vel in aliqđ alio res-
pectu vite eterne seu passionē xpi. Si xpo vica-
tur dignitas cooperationis: dignitas fuit i
Abraā respectu vite eterne. Cooperat⁹. n. est passio
xpi. i. opat⁹ est: vt per passionē hī et vitā eter-
nā. Ad aliud xpo qđ obicit qđ erat debi-
tor mortis distinguēdū est qđ est mors mul-
tipl. Est. n. mors separatio aie a corpore. Et est
mors separatio aie a deo. Unī vī mortale pec-
catū. Et est mors ppetua separatio aie a vīna
beatitudine irrepabilē. Unī vī mors eterna
Et est mors separatio aie a dei contemplatione
seu btā visione nō ppetuo. sed ad tps. Et p̄m
hūc modū accipit mors. cū vī ab Ambro. qđ
oēs erāt debitor mortis. Et hoc mō fuit
Abraā debitor mortis spūalis. Et p hoc p̄
rūso ad p̄mū. Ad illud xpo qđ scdo obr
vō. qđ dānatio est ppetua separatio a deo. Et
id est mors irremediabilis: nō autē sic dicit
debitū mortis: qđ nō accipit de morte ir-
remediabili sicut dicitū est. Ad tertū vō:
qđ auctas Ansel. nō intelligit de alio homīe
a xpo. Unī ibi statū sequit talē oz esse illū: qđ
p peccato hōis satisfaccē possit vt mori pos-
sit: si uelit. Et seq̄t video plane illū homīez
quē q̄rimus talē esse optere qui nec ex neces-
sitate moriā: qđ oipotens erit: nec ex debito

qui nūq; peccator erit: et mori possit ex libe-
ra uolūtate. qđ necessariū erit. Ad quartū
vō. qđ est debitū dupl. Est. n. debitū ex ne-
cessitate. et est debitū ex caritate. p̄mū nō
fuit xps debitor mortis. sed scdo mō. Unī
Ansel. 2. Cur de⁹ hō. Dns ihs cū mortē su-
stinere uoluit: qm̄ suū erat pati et nō pati de-
buit facere qđ fecit. qđ uoluit fieri debu-
it. et nō debuit facere: qđ nō ex debito. Ex h
relinquit qđ est debitū ex necessitate: et de-
bitū ex ordinata uolūtate. p̄mū nō debu-
it mori. sed scdo mō. quia ordinata erat sua
uoluntas p obedientiā sub uolūtate pātis. nō
tū sequit qđ debitor. qđ esse debitorē ipōrat
necessitate mortē. Ad vltimū vō. qđ opari
ex debito pcepti pot qđ dupl attendēdo ad
obligationē pcepti: uel attendēdo ad boni-
tatē p̄cipientis. h est uicē attendēdo ad po-
testatē p̄cipientis: uel ad bonitatē p̄cipientis
attendens p̄tatem p̄cipientis dimittit me-
ritū suū. quia attendit ipam obligatō: vt d-
bitum. Attendens uero bonitate p̄cipientis
non respicit obligationem uel debitum
Et ideo solum ad opandū fertur amorē boni-
tatis p̄cipientis. nō ex debito p̄tatis. In p̄-
mo g⁹ sensu intelligit aug⁹ qđ seruitia q̄to
magis debita: tanto minus grata. secundo
modo fuit in xpo.

Ultimo queritur

de cāitate passionis. nā paf tradidit filium
Ro. 8. Qui etiā p̄p̄io filio suo nō pepit. F
p nobis oib⁹ dedit illū. fili⁹ dedit se ip̄. i.
pe. 2. Tradebat autē iniuste se iudicātū zc.
Iudas etiā tradidit illum. Mat. 14. Iudas
scaryot qui tradidit eū. Silr et iudei tradide-
rūt eū. Unī Mat. 26. Sciebat autē pylat⁹
qđ p inuidiā tradidissent illū zc. sed actio pa-
tris et filii fuit bona actio. Iudei et iudeoz
fuit mala. Obicit g⁹ sic. cōntriaz cāp sunt
effect⁹ cōntrii. Uolūtas dei et xpi: et uolūtas
iudei et iudeoz sūt eāe cōtrarie. g⁹ effect⁹ con-
trarii. g⁹ passio xpi nō erit effectus illorum.
Itē si de⁹ uult passionē xpi et iudei uolūt
idē. g⁹ uolēdo hoc cōformāt uolūtatē suam
uolūtatē uine. g⁹ nō peccāt. Itē cū paf fa-
it cā et filius: et iudas et iudei: aut eodē gñe
eāe: aut differenti: nō differenti cū sit in gñe
eāe efficientis nō eodē. qđ una cā in genere
boni: sic vī. 20. dist. li. 3. iniaz. Qualr ergo
paf et filii iuste potuerūt tradere innocentē
ad mortē. Est. n. iustū innocentē punire. R⁹

pōt dīcī: qm̄ pat̄ r̄ fili⁹ tradiderūt: q̄a pōnt
suā ne fieret nō exercuerunt. si n. uolūissent
exercuisse potentiā. nullaten⁹ ipm̄ iudicē crū
cifixisse potuissent. S; vltra distinguenduz
ē: qm̄ ē bonū mltiplr. Ex genere sui: r̄ bonū
ex fine. S; līr eōntrio v̄r malū mltiplr: pōt
vtriq; qd̄ est bonū ex genere: esse malū ex finē
r̄ e⁹. quod est malū ex gñe esse bonū ex fi-
ne: vel ex circūstantia. Scdm̄ hoc g⁹ v̄d. q̄
ipm̄ tradere erat malū ex gñe. Et absolute
erat malū. ipm̄ tñ tradē vt gen⁹ humanum
redimeret: erat bonū ex fine. Scdm̄ hoc g⁹
v̄d. q̄ p̄r̄ edidit filiū: r̄ ipe seip̄; ad hoc vt pe-
nā sustineret; p̄ liberatōe generis hūani. hoc
aut̄ bonū erat: ex hoc est qd̄ dīc̄ Apl̄s ad gal
4. Misit de⁹ filiū suū factū ex muliere: fem̄
sub lege vt eos qui sub lege erāt redimeret
vt adoptiōes filioꝝ recipem⁹. Et iō fili⁹ se
tradidit vt obediret patri. Un̄ fact⁹ est p̄r̄
obediens vsq; ad mortē zē. p̄bi. 2. Nō autēz
iudas r̄ iudei ex h̄ fine tradiderūt: sed iudei
ne amitterent locū r̄ gentē. xi. 30. Et Judas
sīlīr ex auaricia: r̄ iō isti peccauerūt. Inuentio
n. informat opationē. Un̄ bona vel mala v̄r
rōne intentionis. Un̄ dīc̄ Ambro. q̄ intētio
seu affect⁹ nomē ipōnit. Et sic p̄ solo ad q̄r-
tū obiectū. Ad p̄mū aut̄ v̄d. q̄ est effect⁹
cāe q̄ efficit: r̄ est effect⁹ quē efficit. Conērii
aut̄ fuerūt effect⁹ uoluntatū dei r̄ iudeoꝝ
quib⁹ effecerūt. q̄a cōtrarie intentiōes dī r̄
iudeoꝝ r̄ act⁹ cōsequētes. tñ effect⁹ quē effe-
ecerūt est idē. vidēz passio xpī q̄m̄ ex v̄ner-
sa intentione. r̄ illud nō est incōueniēs q̄ad
mod⁹ distinguit op⁹ opans: r̄ op⁹ opatum.
Opus g⁹ opans nō fuit idē. tñ idē fuit opus
opatum. Et p̄ hoc p̄ r̄n̄sio ad p̄mū. Ad scd̄z
v̄d. q̄ formatio uolūtatis hūane ad v̄nam
nō est in uolēdo qd̄ de⁹ vult. sed in uolēdo
eo mō quo de⁹ vult nos uelle. qd̄ nō fuit in
iudeis. Ad tertiiū v̄d. q̄ de⁹ p̄r̄ fuit cā effi-
ciens mortis xpī vt p̄mittens: nō vt phibēs
mortē cū posset. X̄ps̄ h̄o vt passionē uolūta-
rie suscipiens: nec phibēs cū posset. Iudei
h̄o r̄ iudas vt cā p̄curans. Crucifixoꝝ h̄o
cā inferens mortē. Itē q̄r̄it de effectu pas-
sionis xpī: an sit bon⁹ vel malus. Cū. n. passio
xpī sit bona r̄ ipam̄ opati sint iudas r̄ iudē
vt q̄ iudas r̄ iudei opati sint bonū. Itē
v̄d. q̄ nō: qm̄ passio xpī nō erat bona nisi ex
fine: quē finē iudas r̄ iudei nō hēbant: s; po-
tī cōtrariū. Dicen⁹ g⁹ qm̄ passio xpī opatur
ad p̄tatem r̄ ad cām inferentē vt est effect⁹

actionis iudei r̄ iudeoꝝ que mala est. est ip̄a
passio mala. qm̄ bon⁹ effect⁹ nō pōt esse a cā
p̄xia mala: vt illa passio est patētis uolētis
r̄ desiderantis p̄ suā passionē gen⁹ hūanum
redimere: bona est r̄ meritoria. qm̄ nō sic est
passio pura. sed p̄t referē ad inferentes: est
passio pura. r̄ ideo nō meritoria.

Quisito de vnica
passi-
one cū oī deuotione. Inq̄renū est
de ei⁹ sacratissima morte: ex cōsideratione
magis esset lugendū q̄ disputandū. Solent
tñ querere circa hoc disputantes. P̄rio
an mors xpī deat intelligi sepatio hūanita-
tis a diuinitate. 2. an cōcedendū sit simplr
de xpo q̄ fuerit mortu⁹. 3. an cōcedendū
q̄ in triduo fuerit hō. 4. de descensu aīe
ei⁹ ad inferos. 5. de dēte ei⁹ i sepulcro

Ad primum arguit sic sicut
dic̄ Dam⁹. Ca-
ro vnica est v̄itati mediāre aīam r̄ intellcū
g⁹ p̄ aīam vnicebat caro diuinitati. Soluta
g⁹ vnice aīe r̄ intellcū ad carnē: soluet neces-
sario vnio diuinitatis ad carnē. sepato em̄
medio cōiungēte extrema. sepate necessario ex-
tremū ab extremo. Cū g⁹ i morte cōstet q̄ scā
est sepatio aīe r̄ itellec⁹ a carne. ergo facta
est sepatio v̄tatis ab eadē. Itē dīc̄ aug⁹
Mors quā timēt hōies sepatio est aīe a car-
ne. Mors aut̄ quā nō timēt est sepatio aīe a
deo. v̄traq; h̄o dyaboli suasu hōies p̄pinata
est. Si g⁹ mors xpī debuit uelere mortē quā
dya⁹ p̄pinauerat hōi. g⁹ mors xpī debuit cē
sepatio aīe a carne r̄ a diuinitate. Itē Ambro
tractans illud Mat̄h. 27. Ihs̄ clamās uoce
magna dīcēs. De⁹ de⁹ me⁹ vt quid me uere-
līstī. Clamat hō sepatoꝝ diuinitati mortu-
r̄. Nā cū diuinitas mortis libera sit v̄triq;
mors ibi esse nō poterat nisi uita discedē:
q̄a uita diuinitas est. ex quo relinq̄ p̄mum
Itē Anastas⁹. Maledict⁹ qui totū hōies
quē assūp̄it dei fili⁹ uenuo assūp̄it: vel libe-
ratū tertio dīe a mortuis resurrexisse nō cō-
fitef. Relinquit g⁹ q̄ uenuo assūp̄t est hō
in resurrectione quā assūp̄erat in icamatōe
Deposuerat g⁹ eū in morte. Itē cū i xpo
sit vnio carnis ad aīam r̄ vnio carnis ad di-
uinitatē p̄or est nā vnio carnis ad aīam r̄ or-
dinat̄ ad vnionē carnis ad diuinitatē. si g⁹
p̄ma est dissolubilis p̄ mortē. g⁹ r̄ scda.

Itē vnio diuinitatis ad carnē est p̄ gr̄az
S; obiectū gr̄c nō potest esse nisi rōnalis sba
b z

Separata igitur a carne anima: separat rationalis substantia. se-
parat g^o et gra. g^o et unio cum anima. ¶ Itē
Jo. x. Ego pono animam meam: ut itē sumam
eam. nemo tollit eam a me. s; ego pono eam a me
ipso. Costat quod istud non dicit caro: s; diuinitas.
ergo diuinitas proposuerat deponere animam
¶ Itē cum caro non habebat partem a se ponendi
vel sumendi animam. g^o ista non poterunt esse verba
ratione carnis. g^o si haec sunt: haec sunt ratione diuini-
tatis. g^o diuinitas deposuit animam in morte.
¶ Itē cum anima sui natura per subtractionem; gratia sit se-
parabilis a anima natura. sicut et corp^o. Querit an
e^o. s. diuinitas sit separabilis de sui natura ab anima
et carne quibus unita fuit quod si dicat. g^o simpli-
ter est separabilis diuinitas ab humanitate. ¶ Con-
tra Aug^o sup Jo. x. Ego pono animam meam et. h^o.
ubi ex quo suscepit hominem. i. carnem et animam: non quod
deposuit animam: ut esset anima separata a verbo. sed
caro posuit animam: quoniam expiravit: quod redeunte re-
surrexit. Mors g^o ad tempus carnem et animam sepa-
ruit. sed neque a verbo dei. ¶ Itē Jo. v. am. si
mors est ut homo et scia et anima ab ei^o corpore
diuisa est. Tamen diuinitas inseparabilis ab utro-
que permansit: neque ista una postposita in duas
diuisa est. Et. n. corp^o et anima sunt idem a principio
in verbo postposita huerunt substantia. et in mor-
te a se inuicem diuisa manserunt singula eorum
vna postposita: sicut hinc neque. n. corp^o neque anima
postposita hinc postposita sunt: propter verbo postposita sunt.
¶ Itē leo papa. Tanta est unio dei et hominis: ut
nec supplicio possent dirimi. nec morte di-
stingui. igitur mors christi non debet intelligi sepa-
ratione vel ordinem ad illam. g^o si hec segetur et
illa: quod per haec est unio manus vel pedis ad cor-
pus ordinata. Ad unionem corporis cum anima. et tamen
congruit esse separatim manus et pedis a corpore:
manere tamen unione corporis cum anima. quoniam unio
carnis ad animam ordinem ad unionem carnis ad
animam naturam. Non sequitur quod separata unione anime
a carne. sepe unio carnis a diuinitate.
¶ Ad sextum verbum. quod est gratia que conformatur naturam
spirituale diuinitati: ad cognitionem et amorem.
Et hoc gratia subiectum est natura rationalis. Et est gratia
que conformatur sibi quod possibile est naturam corpo-
rale ad diuinam quoniam ad susceptionem diuine
actionis et virtutis. Et hoc gratia subiectum potest
esse natura corporalis. Et gratia hoc fuit summe in incar-
natione christi ut esset assumptibilis a verbo dei
et susceptibilis diuinitatis. ¶ Ad septimum
verbum. Aug^o quod caro potest et fuit anima: non parte
sua: s; parte inhabitantis carne diuinitatis. verba
g^o illa sunt christi ratione carnis in quibus habet se po-
testatem diuinitatis. ¶ Ad ultimum dicens quod

sui unionem cum aliqua creatura. Inde est quod sepa-
ratione facta anime a carne. non sequitur separatio car-
nis a diuinitate. ¶ Ad secundum verbum quod mors
christi virtute habuit velendi mortem quam vult. pro-
prie nauit hominem: hoc quod erat mors dei. Mors autem
dei esse non potuit: quoniam ad animam naturam. g^o mors
dei esse non potuit nisi quoniam ad humanam quam
assumpserat naturam. Mors debet g^o christus hinc huma-
nam naturam. in ipsa humana natura separata anima a carne
diuinitatis anima et carne cum diuinitate. Et ideo ni-
hil ad propositum: quod arguitur ex auctoritate Aug^o.
¶ Ad tertium verbum. quod sic intelligitur separatio in au-
toritate Ambrosii. sic intelligitur derelictio in
auctoritate euangelii. Ut quod me derel. Derelictio in
intelligitur non quoniam ad recessum diuinitatis ab ho-
mine: quoniam ad unionem. sed solum quoniam ad recessum
quoniam ad protectionem. Si. nulla derelictio intel-
ligitur uniois solo. An morte facta fuisset
dei et hominis solo. haec ante mortem dixit. Deus
deus me et. Alioquin fuisset aliquid tempus. quando
christus adhuc homo viuus erat et non deus: quod est ab-
surdum. Separatio g^o diuinitatis a carne: ut itelli-
gitur quoniam ad subtractionem protectionis qua per
prophetam non amouit violentia passionis non quoniam
ad solo unionis. ¶ Ad quartum verbum. quod in
bis Anastasio. assumptio intelligitur non sibi carnem
tamen: sed sibi totum. Non. videtur simpliciter hominem assu-
ptum venio. sed totum hominem ut ordat hominem
assumptum. i. venio diuinitatem in resurrectione qui
prius in morte fuerat diuisus separata anima a car-
ne. ¶ Ad quintum verbum. quod non sequitur. hec unio se-
quitur vel ordinem ad illam. g^o si hec segetur et
illa: quod per haec est unio manus vel pedis ad cor-
pus ordinata. Ad unionem corporis cum anima. et tamen
congruit esse separatim manus et pedis a corpore:
manere tamen unione corporis cum anima. quoniam unio
carnis ad animam ordinem ad unionem carnis ad
animam naturam. Non sequitur quod separata unione anime
a carne. sepe unio carnis a diuinitate.
¶ Ad sextum verbum. quod est gratia que conformatur naturam
spirituale diuinitati: ad cognitionem et amorem.
Et hoc gratia subiectum est natura rationalis. Et est gratia
que conformatur sibi quod possibile est naturam corpo-
rale ad diuinam quoniam ad susceptionem diuine
actionis et virtutis. Et hoc gratia subiectum potest
esse natura corporalis. Et gratia hoc fuit summe in incar-
natione christi ut esset assumptibilis a verbo dei
et susceptibilis diuinitatis. ¶ Ad septimum
verbum. Aug^o quod caro potest et fuit anima: non parte
sua: s; parte inhabitantis carne diuinitatis. verba
g^o illa sunt christi ratione carnis in quibus habet se po-
testatem diuinitatis. ¶ Ad ultimum dicens quod

diuinitas nō est sepabilis de sui nā ab aīa
et carne: quib⁹ fuit vnita. sicut e⁹. et hoc est
ga nā vīna que est sūmū bonū q̄tū est d̄ se
nulli deest nec deficit creature. tñ creatura
p naturā suā que d̄fectibilis est: q̄a est ex nī
bilo deficit illi.

Eoſequenter queri

tur. vtz simplr de deo d̄cedendū sit q̄ fuerit
mortuus et q̄ sic. P̄uo ostendit p̄ auctem
Augl. Verbu caro factū est: et h̄m hoc ip̄s ver
bū crucifixū est: s̄ n̄ est mutatu in hōiey: hō
in illo mutatus est vt melior fieret. ¶ Itē
idē Augl. quicqd̄ passus est hō non pot̄ dici
nō passus de⁹. q̄a de⁹ erat hō. g⁹ si homo est
mortuus dicit de⁹ est mortu⁹. ¶ Itē aug⁹
quō nō potes dicē tenō passū iniuriā. Si ue
litis tua incidat: quis uestis tua nō sit tu. m̄
to magis quicqd̄ patit̄ caro vnita d̄o d̄t
dici pati de⁹. l̄: x̄bū nec mori nec corumpi
nec mutari potuit. ¶ Itē ab̄. 4. li. de sp̄. s̄.
q̄ x̄bū caro patiebat manēs in carne x̄buz
in se p̄ corpis assūptione referebat vt pati
dicere. q̄a caro patiebat: sicut scriptū est. i.
De. 4. x̄p̄o in carne passū. Ex his g⁹ relinq̄
q̄ simplr d̄cedendū est. De⁹ est mortu⁹: deus
est passus x̄bū est crucifixū. ¶ Con. Aug⁹ si
q̄s dixerit atq̄ crediderit filiū d̄i deū passū
anathema sit. ¶ Itē nō est simplr affirmare
cōiūa seu d̄tractorie opposita de eodē. s̄
de d̄o est simplr dicē. q̄ est ip̄assibilis imor
talis. g⁹ nō erit de eo accipere cōiūa q̄ passi
bilis q̄ mortalis seu q̄ passus q̄ mortu⁹.
¶ Itē in diuinitis nō differt q̄ est et quo est
deitas et de⁹. Un̄ nulla opatio est quā si vi
cere de deo respectū creature quā nō sit dicē
de diuinitate. sicut. n. d̄ de⁹ creat iustificat
et glouificat. ita d̄ diuinitas creat iustificat
et glouificat. et sic d̄ de⁹ incarnat⁹ d̄ deitas
incarnata. Si g⁹ ouenient d̄ de⁹ est passus
et mortuus p̄ carnē sibi unitā. ita d̄itas vi
cef̄ passa et mortua p̄pter carnē ei vnitam
q̄ nō admittit d̄fessio dei. Relinquit igit̄
q̄ nec ouenient dicē de⁹ passus et mortu⁹
¶ Itē natura diuina vn̄ humanitati: sicut
diuina p̄sona: et de⁹ sicut d̄itas. Un̄ est dicē
incarnatū de vtroq̄. s̄. natura et p̄sona: s̄l̄ d̄
aliis que dicūt de natura hūana q̄ d̄eant
dici de vtroq̄. s̄. natura et p̄sona. et ita esse
mortuū d̄ vtroq̄. Itē h̄ q̄rit̄ an separa
tia a carne manēte vn̄ione d̄itatis ad carnez
d̄eat d̄ca caro mortua q̄ v̄: q̄a mors est se

paratio aīe a carne. ¶ Con. sicut aīa est vita
ita de⁹ est vita et cā vite x̄ius q̄ aīa. g⁹ cuz
ab aīa existente i carne d̄ca caro viuere: eo
q̄ aīa est vita et cā vite. Nō magis ab vni
one d̄itatis cū carne v̄: d̄ca caro viuere cū
d̄itas sit x̄issima vita: et cā x̄issima vite.

¶ R. h̄m auctes p̄dictas Augl. et Ambro.
d̄cedendū q̄ ouenient d̄ de⁹ passus deus
mortuus. ¶ Ad illud g⁹ q̄ p̄mo obicit ex
aucte Augl. d̄. h̄m q̄ ip̄e met exponit i eo d̄
si quis dixerit q̄ in passione volozē sentie
bat fili⁹ d̄i: de⁹ et nō caro tñ. cū aīa quam
sibi acceperat anathēa sit. anathematizat. g⁹
h̄m Augl. dicentē deū passū rōne diuine na
tute nō rōne hūane nature assūpte. ¶ Ad se
cundū d̄. q̄ cōiūa vel d̄tractoria nō est
accipere de eodē h̄m idē. tñ h̄m diuersa nulluz
est incōueniens. Un̄ nō est incōueniēs dicē
q̄ passus est de⁹ h̄m humanā naturā: et mor
tuus. nō passus nō mortuus h̄m diuinā. et
sicut de p̄sona x̄pi simplr est vtz dicere. q̄ ē
de⁹: et s̄l̄ q̄ hō. ita simplr erit affirmare d̄ p̄
sona x̄pi p̄prietates d̄i et p̄prietates hōis
tñ h̄m diuersas naturas. Un̄ Ambro. S̄nalif
est ista fides: q̄a x̄ps est fili⁹ d̄i et nat⁹ ex vir
gine quā q̄i gigatē p̄p̄ha describit eo q̄ b̄i
formis gemineq̄ nature: vn̄ sit d̄fors diuini
tatis et corpis. Idē g⁹ masculine patiebat
et nō patiebat: moriebat et nō moriebat.
¶ Ad tertū d̄. q̄ quānis de⁹ et d̄itas idēz
sunt h̄m r̄: tñ differūt h̄m itelligentie rōem.
Nā diuinitas significat diuinā naturā in q̄
tu; h̄. et iō nō supponit p̄sonā. h̄ nomē de⁹
significat diuinā naturā in h̄ite ip̄am. et iō
supponit p̄sonā. quia g⁹ vna p̄sona est i dua
bus naturis. iō p̄prietates vtriusq̄ nature
oueniūt p̄sonē. et erit dicē deū mortale et i
mortale deū passū et nō passū rōne p̄sonē et
h̄i. ¶ Q̄d aut̄ obicit de vn̄ione q̄a natura
vn̄ humanitati: sicut et p̄sona et d̄itas: sic
de⁹. Un̄ est dicere incarnatū de vtroq̄. d̄.
q̄ alr et alr. Nā diuina natura seu d̄itas v
n̄ hūanitati nō vt humanitas sit vn̄ i illa
sed vt diuinitas et humanitas sint unū in p̄
sona diuina. et iō sicut natura i ip̄a vn̄ione
distignit̄ a natura. ita et p̄prietates nature
a p̄prietate nature. Inde est q̄ licet d̄ca
incarnata. i. carnē unita non tñ dicē q̄ est
passibil̄ mortalis mortua uel passa: s̄ cū d̄
p̄sona vn̄ humanitati siue de⁹ rōe p̄sonē
s̄ḡtur humanitatis unio ad p̄sonā nō in a
liquo alio: sed in ip̄a p̄sona. Itē q̄ p̄prietates
b 3

nāe hūane oueniūt vīne psonē: vt sit vicere
psonā mortuā ⁊ passā: ⁊ ita deū mortuum
⁊ passū. ¶ Ad vltimū vob. q̄ aīa ē vnita cor
pori in vnitate nāe: ⁊ iō ex vnione vel con
iūctione aīe ad carnē resultat vita in carne.
Vita. n. est act⁹ ⁊ pfectio nāe. Dinitas x̄o n̄
vnit⁹ carni in vnitate nāe. ⁊ iō q̄nis dinitas
sit vita ⁊ cā vite. vbi est oueniens suscepti
bile tñ ex vnione dīnitatis cū carne vel cor
pore nō erit vicē corp⁹ viuere vel esse viuū
q̄ nō est vicere vnā vitā cōmunē nāe deita
ti ⁊ carni esse.

Deinde queritur ^{an} x̄ps
i triduo mort⁹ fuerit hō. Circa hoc sic obi
ciē. Si aīa nūq̄ fuisse vnita corpi. Et si vi
uersa assūpta fuissent a x̄bo: nūq̄ fuisse hō
S; i triduo n̄ fuit aīa vnita carni. ḡ tē nō fu
it hō. ¶ Itē in illo triduo fuit hō: ⁊ nō po
tuit loqui: nec audire: nec videre: nec aliq̄
aliud officiū hōis exercere. ergo in illo tri
duo fuit hō eē? surd⁹ mut⁹: q̄ est abūso
dicere. ¶ Itē sicut dicit Boeti⁹. Triplex est
stat⁹ hōis ante peccatū p̄ peccatū: ⁊ status
glorie. Prim⁹ fuit posse mori ⁊ posse n̄ mori.
Sec⁹ nō posse nō mori. Tertī⁹ x̄o nō posse
mori. quo exp̄m̄ immortalitas glorie quā
tūc nō hūit x̄ps: sed nullū istoz hūit in tri
duo. ḡ nō fuit hō. ¶ Itē nūq̄ fuit hō i illo
triduo: quia nec in sepulchro cū ibi nō hēz
aīam: nec in inferno cū ibi nō habēt corpus
Relinquitur ḡ q̄ nūq̄ fuit hō. ¶ Cōn. Aug
Talis fuit illa susceptio que deū faceret ho
minē: ⁊ hōiem deū. sed illa susceptio nunq̄
desit esse. ḡ nūq̄ desit de⁹ esse hō. ¶ Itē
psal. Tu es sacerdos in eternū zc. Ergo nū
q̄ desit esse sacerdos. ḡ nec desit esse hō
ex quo fact⁹ est sacerdos in incarnatione.

¶ Itē quicqd̄ p̄us fuit subiectū rōnalitati
fuit subiectū rōnalitati in triduo. q̄ aīa non
desit esse vnita x̄bo. ḡ nō desit esse rōal
Sili rōne nec desit eē sba corpalis: q̄ caro il
la nō desit esse vnita x̄bo. ḡ ip̄e x̄ps in tri
duo fuit sba corporea rōnalis. ḡ fuit hō. ¶ Itē
in illo triduo fuit ypostasis hūane nāe: seu
hūis humanā nām. q̄ hūit aīam ⁊ carnē sibi
vnitā. ḡ fuit hō. ¶ Itē Hugo de sacramētis
Quid est stulti⁹ dicere q̄ homo tūc eē de
sinat q̄ de esse incipit: ⁊ tanto vtiq̄ veri⁹ ē
q̄to x̄ius est in quo esse incipit. ḡ cū hō s̄a
ctus in morte incipiat esse beat⁹ q̄ est eē ue
rissimū. ḡ stultissimū est dicere: q̄ hō tūc eē

desinat. ¶ Itē idē Paulus inquit. Capio dif
solui ⁊ esse cū x̄po. quid cupis mori ⁊ in x̄po
esse. Imo dicit quidā q̄d mori est nihil esse
q̄ nō eris q̄d fuisti p̄ mortē. Si istis credis
Paulo mortē nō optas: nisi forte nō esse desi
deras. Relinquit igit̄ q̄ in morte nō desinit
esse aliq̄s hō. ḡ multo magis: nec filius dei
desinit esse hō. ¶ Ad hoc diuersi diuersa vi
xerūt. Quidā idistictē dixerūt q̄ x̄ps in tri
duo fuit hō vt mgr ⁊ Hugo de scō vic. sed
differenti rōe. Nā mgr dicit q̄ fuit homo
q̄ hūit illā candē nām ip̄e de⁹ sibi vnitam
⁊ eo d̄ mō quo p̄us: ex qua vnione v̄ hō. vi
cit etiā q̄ alr est in puro hōie alr in x̄po. q̄
in puro hōie n̄ ē nisi vna vnio. s̄atē ad carnez
sed in x̄po sunt due vniones. Vna vnio hu
manitatis ad diuinitatē. ⁊ hec facit eū ho
minē. Alia est aīe ad carnē: ⁊ hec facit eum
viuere. Vn cū hec fuerit soluta in triduo di
cūt eū fuisse mortuū. S; quia aliq̄ nō fuit so
luta dicit ip̄s fuisse hōie. ¶ Ad h̄ autē q̄
v̄ x̄ps nūq̄ fuit hō i illo triduo. ip̄i ridet
q̄ in inferno fuit hō ⁊ in sepulchro. q̄ in v
troq̄ habuit humanā nām. Quidā tñ illoz
sunt qui dicit q̄ in aliis duob⁹ locis fuit hō
ita q̄ in neutro. Hugo x̄o cecedit s̄l̄r q̄ x̄ps
in triduo fuit hō. Vn dicit q̄ recte x̄bum
postq̄ factū est hō: nūq̄ postea hō esse desit
q̄ se nec in morte carnis ab assūpta hūani
tate nūq̄ diuisit: tñ sua op̄o est q̄ eē psona
le hōis consistat penes aīam p̄ncipalit. Unde
dicit q̄ sp̄s rōnalis p̄prie v̄ psona nume
ro dīcret⁹: ⁊ rōe dīscernēs. Vn dicit psonaz
esse. q̄ se sonantē siue singularit̄ dīscernētē
inquantū numero dīscereta est p̄ se. Iquātuz
rōne dīscernit sonantē siue iudicantē per se
intelligim⁹. Sedm̄ hanc dīstinctionē p̄pe
dicimus q̄ sp̄s rōnalis psona est. Corp⁹ hō
vnitū ip̄i sp̄i rōnali accipit ab eo vt sit p̄sō
Utrūq̄ x̄o vnitū ip̄i psonē x̄bi accipiūt ab
ip̄o uerbo esse psonē. Cōcedit igit̄ Hugo q̄
hō mortuus est homo. nec q̄n homo viuere
desinit: desinit esse homo. q̄ aīa nō moritur
nec viuere desinit. etiā q̄n viuificare desinit
quāuis fortassis s̄m sensū loquēdi nō possit
dici homo. q̄ illud nomē de terra sumptuz
est. tñ s̄m esse p̄ncipale ip̄itis hōis est dicere
hominē esse etiā cū separatur sp̄s a corpore
Vn arguit i hunc modū. Cū homo ex corpore
⁊ aīa cōstet: tñ p̄pter unā ptē que ē corp⁹ v̄
homo corp⁹. Multo ḡ magis p̄pt̄ ptē aliā
que aīa est v̄ dīci aīa. Si enī ex p̄te totum

nām et nomē trahere vñ ab illo pcul vubio
pte que dignior et melior est. Recti et nām
et nomē trahere vice: quāuis hūana locū
ab illa pte hōis potissimū vocabula forma-
nerit: q̄ primo in hōie sensus hūanus agno-
uit. Solū enī corp⁹ in hōie vñ: et iō a corpore
hōis nomē sumit. Ex his g⁹ reliquit Hugo
q̄ si homo dicit personā hō mortu⁹ est hō
Si hō hō dicit aīe et corpis vñonē. homo
mortu⁹ nō est hō. Unī dicit sepata aīa a carne
eadē psona spūs rōnalis remanet: que h̄ for-
tassis fm sensū loquēdi. hō iā dicit nō possit
q̄ id qd iā de terra sūptū erat: a sibi vñitū
nō hēat: nō tñ minus psona est et eadē psona
que p̄us fuit. Scdm g⁹ ipm Hugo. est dicere
xpm in triduo esse hōies. **S**ed contra opom
Hugo. est opio alioz qui dicit. q̄ aīa n̄ est
psona. Sustinētes g⁹ ip̄s distinguērem⁹ istā
xps in triduo est hō. Quia h̄ q̄ dico homo
pōt dicere vñunctū ex aīa et corpore. Et h̄ mō
xps in triduo nō fuit hō. vel pōt dicere hoc
q̄ dico hō psonā hūitē hūana nām: h̄ ē cor-
pus et aīa: et fm h̄ xps in triduo fuit homo
Alii hō dixerūt vñincte q̄ xps ī triduo
nō fuit hō. vñctes q̄ ad h̄ q̄ puras homo sit
homo. unī tñ exigūf. s. vñio aīe ad carnem
Sed ad hoc q̄ xps sit hō duo exigūf. s. vñio
humanitatis ad deū. et vñio aīe ad carnē. q̄
hō facilius est destrūere q̄ cōstruere. Dicunt
q̄ q̄ vna illaz fuit soluta. s. vñio aīe ad car-
nē: tñ nō fuit hō. Ad h̄. n. q̄ sit hō alb⁹ duo
exigūf. q̄ sit hō: et q̄ sit alb⁹. **S**ed ad h̄ q̄ nō sit
homo alb⁹: sufficit q̄ alterz nō sit. **A**d illū
ergo qd obicit pmo: q̄ talis fuit illa suscep-
tio zc. Dicendū q̄ illa susceptio fecit hōies
q̄ fuit aīe et carnis vñitaz. Ex h̄ q̄ fuit aīe
et carnis solū nō fecit hōies. **S**ed ex h̄ q̄ aīe et
carnis vñitaz. q̄ g⁹ vñio aīe et carnis vñit. iō
inē duo vñit esse homo. **A**d scdm vero
qd obicit. Tu es sacerdos in eternū zc. vident
dicentes hoc esse deū. q̄ sacerdotiū xpi fu-
tuz erat in eternū. nec ei⁹ sacerdotio aliud
succesit sicut: sacerdotio Aaron succesit
sacerdotiū xpi. **A**d tertium respondēt
q̄ nō sequit. fuit sba corporea rational. ergo
homo. pcedit. n. ab insufficienti. dicit enī q̄
quedā pprietates sunt que tñ sumuntur h̄
aīam vt aīaliras. quedā tñ fm corp⁹ vt cor-
poreitas. quedā ex cursu aīe et carnis vt hu-
manitas. Ad h̄ g⁹ q̄ sit homo oportuit q̄ oēs
tales pprietates ibi sint que fm carnē sunt
et que fm aīa: sunt: et que sunt ex cursu illo

tū vñctoz: et iō n̄ sequit. **A**d quartū vñ.
q̄ n̄ sequit ē ppositas hūane nāc. g⁹ homo
Iñ vbi ppositas est ratione hūane nature
In xpo hō ppositas seu psona n̄ est ratione
hūane nāc: sed rōne nature diuine in xpo: et
ideo n̄ sequit nisi solū q̄ est ppositas habēs
humanā nām. i. corp⁹ et aīam. **A**d rātionē
hō Hugo. de factō vic. p̄. m̄. ex predictis
x̄bis. **A**lii hō distinguūt q̄ est cōsiderare
esse hōis fm actū et rē: et h̄ b̄ vñctis homo
sba cōposita ex corpore et aīa rationali: et cō-
siderare esse hōis fm habitū et rōez. Et fm h̄
vñctis homo. est aīal rōale. Primo dixerūt
q̄ hēc nō est hō. Cesar est homo: vel homo
mortuus est hō. Secdo vñct q̄ x̄e sūt. Ce-
sar est hō: hō mortu⁹ est hō. q̄ pmo ponit
esse hōis fm actū. Secdo hō mō nō affirmat
esse hōis fm actū. sed solū fm habitū et rōez
qd est esse abstractū a tpe. s. g⁹ mō volunt
ocedere q̄ xps in triduo est hō. pmo mō nō
Pōt tñ dicit alr: q̄ hō vñ materialit et for-
malit. materialit loquēdo xps in triduo est
hō. q̄ h̄t esse in aīa et corpore: ex quibus cōsti-
tuit homo. formalit hō non ē homo q̄ nō
fuit ibi cōpositio ex corpore et aīa. Unī est for-
malis cōstitutio hōis. q̄ g⁹ est ppositas seu
psona habēs aīam et corp⁹. est dicere q̄ est
materialit homo. q̄ hō nō est ppositas seu
psona subsistens in corpore et aīa vñctis nō est
dicere q̄ sit formalit homo.

Consequenter que

ris de descensu xpi ad inferos. Ad qd obici-
tur sic. Aug⁹ dicit ad Dardanū. nō facile a-
licubi in scripturis nomē inferni in bono i-
uenit. **I**te Sap. 2. nō est agnit⁹ qui re-
uersus sit ab inferis. **I**te Luce. 16. Maxi-
mū chaos firmatū ē in nos et uos. g⁹ vñ q̄
xps nō descen derit ad infernū. **I**te dixit
latroni. Hodie mecum eris in paradiso. sed h̄ n̄
dixit ratione vñctis sed ratione aīe. Cui⁹ g⁹
paradisus et infernus sint opposita loca. in tri-
duo nō fuit aīa xpi in inferno. **S**ed cō Act. 2.
dixit. Beat⁹ Petr⁹ xpm soluisse vñctis inferni
iufeni quib⁹ nō poterat vñctis. **I**tem
Dam⁹. Descendit ad infernū aīa vñctis vt
q̄admodum his qui in terra sunt: ort⁹ est
sol iusticie: ita his que sub terra sunt et in te-
nebris et vmbra mortis sedent su plucefcāt
Quod occidendū ē et videntū ad obiecta
q̄ infernus vno mō vñctis loc⁹: et est nomē loci
infirmi deputati aīabus vñctis. et h̄ modo

dicebant sancti descendisse ad inferos vel
i inferno et aia xpi. **A**lio dicitur actus et maxie
penalis ut magis sit nome pene q loci. et hinc
hoc demones existentes in isto aere calig
noso dicitur esse in inferno rone pene. Unde
Iero⁹ feblicitans et si in lectis ponat ebur
neis: feruore tñ aut frig⁹ multi laboris neq
euitare. ita demones et si in tēplis uel ydol⁹
colant aureis: seu quocūq mo paerec uecti
igne tñ spardent iebennali. Istō g^o mō nō
pōt aliquis reuertī ab inferis: nec xps dicit
descendē ad infernū. **A**d illud xpo qd co
sequēter obicit d padiso: sicut dicit vno mō
padisus pōt dicit nomē loci. Alio⁹ nomē sū
mi gaudii: et sūme delectationis. que est in
deo: et hoc vltio accipiēd ē qd dixit dñs la
troni. Hodie mecū eris in padiso. Sed qd
dicit Aug⁹ ad Dardanū. Si hinc ingt hōiem
q de⁹ xpo suscepit. puta⁹ dñm esse hodie
mecū eris in padiso. nō ex his xbis estiman
d⁹ est in celo padisus. Nō. n. illa die futurus
erat xps hō in celo: et post quis audeat dicit
dñm hōm ad penales inferni partes venisse
nec fuisse apud eos qui in synu Abiae req
escūt vbi fuit ipse: intelligend ē padisus que
latronis aie polliceri dignat⁹ est: q si ita est
gñale nom ē padisus est vbi felicit viuit et p⁹
vbi dicitur padisus sit quisq bonoz: ibi est cū
illo qui vbiq est. **I**tem qrit vtz xps de
scendit ad infernū inferi⁹: et cū limb⁹ dicit
vbi erant aie scōz liberandoz. et hic erat in
fernus superior. Infern⁹ xpo inferior erat loc⁹
supplicioz: vbi erāt aie nō liberandoz: sed
ppetuo dñatoz de quo inferno dicit. In infer
no nulla est redēptio. Si g^o nō descendit
ad infernum nisi ppter aias liberandas. g^o
nō descendit ad infernū inferi⁹. **C**on p sal
Eruisti aiam meā ex inferno inferior. **I**tem
Zach⁹. Tu xpo in sanguine testi eduxisti
vinctos de lacu. qd eos qui tenebant
vincti in inferni carcerib⁹: vbi eos nulla refrā
gerauerat mīa: quā ille dices qrebat. tua li
berasti mīa. sed ostans est q ille dices erat
i inferno inferior. Relinq⁹ igit q xps dscēdit
ad infernū inferi⁹. **R**ō inferi⁹ vel inferior
dicitur triplrōne meriti: rōe pene: rōe loci. Rōe
meriti ut existentes in pco mortali dicunt
esse i inferno et dicitur erai qñ illūiat ad pen
tentia ouertū ad volendū de suis peccat.
Rōe pene dicitur infernus inferior: pena eterne
dñationis de qua nō est liberatio. Rōe hō
loci dicitur infern⁹ inferior in respē ad locum

nostre habitatonis: ut ppter miseras quas
hic sustinem⁹ dicit infern⁹. **U**ni Aug⁹ in quib⁹
sup dicit. est infern⁹ inferior isto inferno in q
sumus in hac carne: et in hac mortalitate. cor
pus. n. mortuū est ppter peccatū. g^o et hō sē
mortui: ut nō mireris q infern⁹ dicitur qd mor
tuus habūdat. Sed g^o Aug⁹ ppter duo in
ferna. quoz altez est supius: altez inferius
missus est dei filius vndiq liberans. ad hoc
nascendo ad illud moriēdo. Et hinc hoc patet
responso ad obiecta.

Cōsequenter queri

tur de hēte xpi in sepulcro. Ad qd sic. Dē to
tū dicitur relatiue ad ptem. Si g^o totū fuit in se
pulcro. g^o quelz ps eius: qd falsū est. Relinq
tur g^o qd nō fuit totū in sepulcro: neq vbiq
Item sicut dicit Aug⁹ et pbat Hugo de sã
cto vic. Veritas ps nō fuit: ut ex ipa totū fie
ret mai⁹ ipa. nec in ipa ps fuit. ut in ipa ali
quid esset min⁹ ipa. g^o ab ipa veritate in xpo
remouet ois rō totū et p⁹ ab ipa hūani
tate. Nō. n. pars dicitur nisi respē opartis. Ergo
hūanitas nō est pars in xpo cū diuinitate. si
g^o pōt dici totū in xpo. cū oē totū dicatur
respē partis. nihil est g^o dicere totū vbiq
seu totū. **I**tem ob⁹ q corp⁹ xpi pōt esse in
plurib⁹ locis. qd est in diuersis altarib⁹: sed q
rōe. aptū est esse in duob⁹: ita in trib⁹ et qua
tuor: et sic deinceps. g^o et si corp⁹ xpi poterit
esse vbiq. multo fortiori rōne et aia. g^o si to
tū referat ad humanā nām. totū pōt esse vbi
q. **I**tem distinguit Hugo q aliud est aliq
sil p vnione ad vnitate oponi. aliud aliq per
vnitate vnioni apponi. qñ. n. aliqua p vnione
ad vnitate oponit nomē toti⁹ ptes coicare
nō pōt. hōi grā partes tectū et fundamētū
hec tria quedā sūt: et nullū hoz p se domus
ē. qñ hō aliqua alicui vnitate suā ex se hūi
p vnione apponit in picipationē illi⁹ trās
eūt cui apponit: et nomē illi⁹ piter cum illo
picipare incipiunt. sicut p vnione vnitate
illi⁹ picipare inceperūt et ponit ex eplū. cor
pus rōnali spūi vnitū. nō dat illi ut sit pso
na. sed vnictū accipit ab illo ut sit vna pso
cū illo sic humanitas iūcto hōi nō quidem
dedit illi ut esset psona: sed vnita illi accepit
psonā cū illo. Ex hoc g^o arguit. Si humani
tas accepit ex vnione vnitate psonē. g^o cum
vnitas psonē sit vbiq: accipiet esse vbiq: g^o
erit dicere: q tota humana nā est vbiq.
Item dubitat de hoc qd dicit mgr. q^o h^o

in sent. 20. dicitur quod non maior erat persona ubi al-
 ter tunc unum habebat quod ubi erat neutrum huius
 unum. Ex quo videtur implicare quod alicubi erat neu-
 trum huius. **C**on. Postquam nam humana assu-
 pta: non deponit. quod non fuit neutrum huius
Re. totum unum dicitur idem quod perfectum. et hoc
 modo totum non dicitur ad partem. Alio totum dicitur ex
 partibus constitutum. Primum dicitur totum fuisse christus
 in triduo et in inferno et in sepulchro: et non
 totum. quia totum pertinet ad personam: que quidem per-
 fecte erat: ubique et plene. Totum vero pertinet ad
 nam: que quidem fuit humana nam: nec erat ubi-
 que: nec etiam erat perfecte in sepulchro: nec perfecte
 in inferno: sed fuit parte. et per hoc patet ratio ad
 primum. **A**d secundum dicitur quod intentio partis remouetur
 ab humanitate per operationem ipsam ad diuinitatem
 cum. cum ueritate uenit in oppositum: ipsa parte
 christi. non tamen ab ea remouetur intentio totum et par-
 tis fuit quod accipitur fuit se. Unde Hugo de scoto
 videtur. In humanitate sola inueniuntur partes et to-
 tum in partibus. **C**onstat. non habet ut quoddam totum ex
 partibus. scilicet anima et carne. propterea igitur christum totum
 hominem assumpsit. quia totum quod erat hominis assum-
 psit. scilicet corpus et animam: non autem totum hominem in sepul-
 chro iacuit sed pars hominis. **A**d tertium dicitur quod idem
 substantiam creatam separatam: et substantiam diuinam. media est
 dignitate et excellentia nature. nam uita diuine
 substantie. **O**is autem substantia creata est circumscripta. et in
 uno solo loco. Substantia vero diuina: quia circumscri-
 pta ubique est. substantia vero uita diuine nature
 uisionis excellit omnem aliam: et habet esse in pluribus
 locis. sed quia in minoribus quod diuina. non est pos-
 sibile ut sit ubique. **N**o ergo sequitur potest esse in his
 et in illo. ergo in quolibet: quia non est similis ratio ad esse
 ubique. **P**ropterea solum determinat ei esse in plu-
 ribus ratione sacramenti: quia fuit spiritum difficil-
 limum sit diffinere an natum sit esse in uno lo-
 co tamen uel in pluribus. **A**d aliud dicitur quod cum
 dicitur quod humanitas accipit unitatem persone. intelli-
 gendum est quia humanitas non habet aliam personam
 tamen: nisi que est persone uisionem tamen ipsa humanitas
 est ipsa persona. **E**t ideo non sequitur quod ab ea accipi-
 at esse ubique. **A**d ultimum dicitur quod non intendit
 magister negare unionem humane nature cum diuina
 absolute: sed respectu loci. **Q**uis enim dicitur sic sepe
 non tamen et semper hic. cum angelo. hoc sit spiritus cum ange-
 lo: quia angelus non est hic. sicut christus spiritus est huius hu-
 manam nature. sed non spiritus est huius nature. in hoc lo-
 co in quo non est natura humana: et hec est intentio
 magistri. **U**ltimo ad plenioris intelligentiam quaeritur
 tur. quomodo descendere dicitur de christo. cum dicitur
 descendisse ad inferos uel descendisse de ce-

lo. **E**t primo queritur an descendere ueniat christo
 fuit diuinam nature ad quod sic. **A**scendere et dicitur
 dere sunt actiones circumscripte substantie. **C**hristus fuit
 diuinam nature est circumscripta substantia. ergo non com-
 uenit ei ascendere et descendere de celo ratione
 diuine substantie. ergo ratione humane nature. ergo de et prope
 filius hominis descendit de celo ratione conditionis hu-
 mane nature. **I**tem filius dei fuit diuinam nature
 est ubique. ergo non mutat locum. ergo non descendit
Item dicitur de hoc quod dicitur Jo. 3. **N**emo ascen-
 dit in celum: nisi qui de celo descendit filius hominis
 Sed solus christus descendit. ergo solus christus ascen-
 dit in celum. ergo nos non ascendemus. **R**e. dicitur
 quod cum descendit in christo intelligitur fuit diuinam
 nature in operatione ad humanam quod modo intelligitur
 missio fuit quod dicitur Aug. in li. de tri. uic. eua-
 gelista Jo. 1. In mundo erat et mundus per ipsum
 factus est terra. Deinde subiungit et propria uenit terra.
 illuc autem missus est quo uenit. illuc ergo missus
 est ubi erat. **M**issus autem dicitur igitur apparuit
 foris in creatura corporali qui sit in natura spirituali
 oculis mortalium spiritus occultus est descendit. **I**tem
 non aliud intelligitur nisi apparitio sublimitatis
 ubi in humilitate humanitatis assumpsit. **E**a
 ratio que obicitur primo non procedit in hac uia
 quia accipitur ascensus: uel descendit: fuit quod se
 proprietates creature. **E**t per hoc patet ratio ad
 duo prima. **A**d ultimum dicitur quod pro christo
 aliqui accipiunt eum per seipsum pro solo capite. que-
 admodum dicitur Jo. 2. **Q**ui desursum uenit super
 omnes est. **A**liqui vero pro toto corpore ecclesie semper
 capite igitur sunt ei membra unita. uidelicet
 omnes fideles existentes in caritate. **E**t hoc modo
 accipitur in Jo. 3. **N**emo ascendit in celum terra. **U**nde
 Aug. in li. de bap. puuloz. **I**n unitate eius
 omnes imitandi leuandi que occurrunt: ut ille qui de-
 scendit: sit ille qui ascendit: non aliud se deputas
 quod corpus nostrum. ut de ipso et ecclesia eius uer-
 cat erit duo in carne una. **N**o ergo sequitur solus
 christus ascendit. **N**o ergo nos ascendemus: quia sic
 dicitur glo. sup. Jo. 3. **N**emo ascendit terra. non ascen-
 dunt in celum: nisi sint membra coheretia illi qui
 est una persona homo et dei filius. **S**ic ergo termi-
 nat hec pars ad laudem et gloriam ihesu christi.

Questio inquisitio
 passionis et mortis uisionem. **I**nquirendum
 est de resurrectione et demonstratione resurre-
 ctionis. **C**irca resurrectionem dicitur quod querendum erit
 primo de ueritate resurrectionis. **S**ecundo de
 calitate et effectu resurrectionis. **T**ertio de
 tempore resurrectionis.

Circa ueritatem

quæ duo an sit. quid sit. q̄ patebunt in inq̄stioe habitae. De necessitate resurrectionis. Ex quo relinquit̄ q̄a est. De mō resurrectionis. ex quo relinquit̄ quid est.

Ad primum igit̄ arguitur i hūc modum. i.

Cor. 1. Si x̄ps nō resurrexit inanis ē fides nostra. Et hoc v̄t necessariū q̄ x̄ps resurrexit. Quia necesse est fidē nr̄am esse veram.

Ite Luc. vlti. Quid v̄bati estis. ibi glo. si nō est v̄itas resurrectionis. p̄dit̄ ē fructus passionis. g. r. necessaria est ad nostrā redēptōz. **I**te 1 Ro. 5. Nos saluati sum⁹ ab ira p̄ ip̄m. S; saluatio ab ira est termin⁹ a quo. s. a pena. Saluari in vita est t̄ ad quē. s. ad vitā. Un̄ glo. ibidē. vt iuste viuamus. q̄a alit̄ viuē nō poteramus. Si g. p̄ aīam solū descēden tē ad inferos. x̄ps mortuus saluauit nos ab ira. g. ad saluandū in vita exigit̄ q̄ sit viu⁹ g. exigit̄ r. ei. g. necessaria est. **A**d op̄positū 3o. s. Audient qui in monumētū s̄t. **A**ug. Per x̄bū dei sit resurrectō aīaz. Per x̄bū carnē s̄m sit r. corpōz. Juxta hoc arguit̄ Ad plenā restitūz nō exigit̄ nisi r. aīe r. corpōz. S; p̄ incarnatōz sit r. r. restō h. q̄a x̄bū caro s̄m est 3o. i. Ergo ad plenā restōz nō est necessaria r. x̄pi. **I**te ad idē. Plena restō fit i remissione culpe r. pene. Si g. p̄ passionē sit plena remissio pene r. clpe. g. r. plena restō. Quia iust⁹ v̄ns reddet v̄nicui q̄ q̄d meruit. S; sci meruerūt gloriā soluta pena originali. g. plē per passionem est restō. q̄ p̄ passionē fieret restō p̄z pill. i. Peccata nra tulit in corpe suo s; lignūz. Et Ysa. 53. Cui⁹ liuore sanati sum⁹. Et p̄ illō coll. z. Velēs cyrographū decreti. i. diuinam s̄ciam zc. **I**te in passiōe d̄r cōsumatū est. 3o. 19. Ergo sufficient̄ erat satisfactū p̄ culpa Ade. Sed si Adā nō peccasset t̄nfferet̄ ad gloriā. ergo r. tā cito post passionē hō poterat t̄nfferi. g. zc. **I**te passio amouit rum̄p̄eā. g. r. obstaculū videndi d̄cū. g. nec ad gloriā aīaz necia est r. **R**. d̄. q̄ necia ē r. x̄pi r. viatorib⁹ r. beatib⁹; alio r. alto mō. Viatorib⁹ est necessaria triplici rōe. r. beatif. duplici rōe. Viatorib⁹ p̄mo p̄ iustificatōz nra. Un̄ 1 Ro. 4. Refrexit p̄p̄t̄ iustificatōz nostrā. Sc̄do p̄ gratiā ipeccandā. seu p̄ p̄ter reconciliatōz. Un̄ Hebr. x. Ut appareat v̄itū dei p̄ nobis. In corpe r. aīa vt oriet

pro nobis. Un̄ v̄cūt q̄ cā meritoria ē quodā mō. vt de⁹ pater nobis misecat. Tertia rō est ex pte suscipientis gratiā. s. p̄pter dispositōz ampliorē ad suscipiendū gr̄az. vnde tota humana nā ordinat̄ ad x̄pm. r. est irreuerentia etiā sc̄is angelis postq̄ assūpta est. v̄n̄ potest ip̄a suscipere maiorē gratiā q̄ ante poss; v̄n̄ in assumptione accepit h̄ dispositōz. In passiōe recepit maiorē dispositōnē r. in resurrectione ampliorē. Un̄ ḡn̄alis dispositō aplior in nā humana ad gratiā est ex nā eiusd̄ speciei que resurrexit in x̄po. ga magis ex hoc ē accepta deo. **P**roterea dispositō p̄sonalis est in credente. s̄m q̄ dicit̄ Apl̄s 1 Ro. 4. q̄ resurrexit p̄pter iustificatōz nostrā. mortu⁹ est p̄pter delicta nostra. q̄d v̄r̄ p̄p̄t̄ fidē r. amorēz. Intelligendū est g. q̄ r. iustificat. s̄l̄r r. passio. s. passio iustificat in adultis solū p̄ fidez r. amorē. i. vt credita r. dilecta. Doc. 1. exigit̄ ad hoc vt effect⁹ iustificationis h̄eat. Un̄ d̄ sufficient̄ est cā iustificationis passio. s. non efficiens nisi credat̄ de⁹ passus. ad q̄d maxie r. op̄at̄. vel glo. intelligit̄ si nō est v̄itas resurrectionis. q̄ d̄. frustrabit̄. q̄a nō crederetur. Et sup̄ psal. Que v̄ilitas i sanguis meo. Slo. Si statim nō resurgo corruptūq; fuerit corpe meū. Nemini auicabon. nullū lucrabor. r. ita p̄bit̄ cōfessio. s. testimoniū v̄itatis. Et ideo Act. 2. Quē deus suscitauit solutus dolorib⁹ zc. Slo. assertio resurrectionis h̄ sic necia est r. viatorib⁹. **I**te beatib⁹ necessaria est resurrectio x̄pi dupl̄ ad maiorē gloriā spiritū. r. hoc est cōe aīabus r. angelis q̄a glorificata hūanitate x̄pi est duplex delectatio in x̄po. Un̄ a in cōtemplatōe diuinitat̄. Alia in cōtemplatōe hūanitat̄. in qua etiā angeli desiderant̄ p̄spicere. i. Pe. i. r. hoc de p̄f̄er̄ itez ad resurrectionē corpōz. sua. n. r. erit cā future resurrectionis. r. hoc in futuro. v̄n̄ in psal. Ad uesp̄m demorabit̄ s̄let⁹ r. ad matutinū letitia. Slo. v̄ns resurrexit mane. idē nobis p̄mittens p̄ suā resurrectionē. que est efficiens cāe resurrectionis nre r. aīe r. corpōz. **A**d illud q̄d obicit̄ p̄ x̄bū carnem s̄m sit r. corpōz. v̄d. q̄d v̄ez est. s. hec non est p̄tia dispositō. imo. exigit̄ alie. s. p̄ x̄būm passū in carne r. resurgens. r. ueniens ad iudiciū iste sunt dispositiones p̄rie nostre resurrectionis. **A**d aliud q̄d ob̄t̄ q̄ plena est remissio culpe r. pene p̄ passionē v̄d. q̄ plena est q̄tū ad sufficientiā. nō t̄i q̄tū ad efficiētiā. v̄n̄ p̄ passionē nō credet̄ de⁹. vt dictū est

¶ p resurrectionē credi deus. unde assertio
resurrectionis testimoniū est veritatis. dicit
gl. s. illud psal. Que vtilitas i sanguine meo zc.
¶ Ad aliud qd obī: qd sūmatū est. v. d. qd
h; satisfactū esset p culpa Ade. r quo ad hoc
sūmatū. tñ regrebat vltē aptio iam ne p
efficiētā que debuit fieri p assensū xpi i ce
lū. Un in morte xpi nō fuit oīno sūmatio
eoz que requirebant ad plenā iustoz beati
ficationē. qd ordinatū fuit. siue vni puiden
tia dispositū vt in carne gloriofa introducēt
aias in celū. r hoc exigit ad habendā tantā
gloriā quātā debebat habere.

Consequenter que

rit de mō resurrectionis. s. an sit idē mod⁹
resurgendi in xpo: r in nobis. Ad qd sic. Nra
resurrectio est a morte r ab icineratōe. que
rit an hoc mō sit in xpo: nō possibile sit sic fi
eri. ¶ Ad qd Dam⁹ 4. li. Resurrectio vni est
corpis sui incorrupti r aie vni. g. in resur
rectione xpi corp⁹ trāsīt de corruptione ad in
corruptōz. g. corp⁹ ei⁹ fuit corruptū corpus
fm qd dicit Apłs de corpore nro. i. Cor. i. 5.
Opportuit corruptibile h induere incorrupt
onē zc. ¶ Itē Hier⁹. Mortē nostrā mouedo
destruxit. s. xps nō solū debuit destrūē mō
tem. i. dissolutionē aie r corpis. s. mortē que
attendit in corruptione. i. in icineratione.
Itē mortalitas respicit dissolutionē aie r
corpis. Incineratio dissolutionē corpis h; sē
rentiā vni. Sen. 3. Terra es zc. Sed passio xpi
soluit debitū mortis. g. r debitū incinerationis
so luere debuit icineratione sua. ergo
debuit incinerari. ¶ Itē pb. 2. Humiliant
se vsq; ad mortē. quare g. n. vsq; ad icinerati
onē. ¶ Itē in corpore nro est vitium originis.
qd vitium est cū origine. ¶ Itē vitium ē in vni
one corpis r aie. s. ppter vitium in diuinctiōe
corpis r aie: inest nobis vitium mortalitatis
i. separationis corpis r aie. g. r ppter vitium
originis: inest nobis icineratio. Si g. xpus
accepit penā que ssequit ad vitium vnionis
ergo xps sili debuit accipere illā penā que est
pppter vitium originis. s. icinerationē. ¶ Item
sicut dicitur Leui. 7. decimat⁹ est Abrahāz
nō tñ xps: qd solum descendit fm compulen
tā sām. nō tñ fm inuisibile rōz. s. cupiscē
tiā originis. sicut leui. Iux hoc vī qd xps eo qd
descendit fm compulentā sām: accepit mor
talitātē. r qd nō descendit fm semiale rōem
iō nō accepit icineratōez sicut alii hōies si h

ponat. ¶ Con. Corp⁹ descendens ab Adam
sām est otrarietati: qd est ex conitris: que ap
petit ire in regiones diuersas: s. ad tale cor
p⁹ sequit icineratio. ergo fm qd ab Adā de
scēdit fm compulentam sām. corp⁹ ei⁹ est in
icinerabile. ¶ Itē otroneria est inē aīam r
spū s. Caro cupiscit zc. sed ista rebellio
que ssequit ad inuisibile cupiscētiā r in
spū bene ordinato facit cupiscere mortem
Un Ro. 7. Quis me liberabit zc. Ergo mor
talitas segtur ad inuisibile rōem. g. fm h nec
xps hāc debuit suscipere penā. ¶ Itē Acti.
2. Letatū est cor. s. lo. in h creuit letitia. qd re
surrectōz suā i exēplū nobis dabat. g. r ei⁹
est in exēplū. ergo cū nra sit ab icineratione
r morte: r sua v; esse. ¶ Ad oppositū psal.
Nō dabis sem tuū videre corruptionē. s. lo
corp⁹ meū sanctificatū p qd alia sanctificā
tur nō patiens corūpi. ¶ Itē si xpus aliqua
creata vnita corpis nō patit ipz corūpi. s. ipa
aīa vū vnif corpis. g. multo forti⁹ xpus vi
uina vnita corpis: nō pateret ipm corūpi.
¶ Itē ad vīam resurrectionis suā nre vidē
dū est: qd dicit Dam⁹. qd quedā resurrectiōis
dissimulō est cōsimulō: que ē talis. Resurrectio
est corpis r aie icreata copulatio. r rō hec
ouenit suscitatio: sic in Lazaro suscitato
ad vitā mortālē. ¶ Itē quedā vī ppria. tal
resurrectio est ei⁹ qd cecidit r dissolutū est
aīalis scda resurrectio: r appellat casū mor
tē: que ssequit ad peccatū: nec stare pōt cū
nā recta. hoc mō oēs resurgem⁹: dissolutōz
vidit icinerationē. scda ibi apponit ad vīam
suscitatoz p miracula. illa. n. dī pma. qd ē sur
rectio ad corp⁹ corruptibile. r itez casurum
r mortuz. ¶ Itē fm Dam⁹. Quedā viciē
appropriata. talis resurrectio ē eius qd cecidit
scda resurrectio: r hoc pōt ouenire btē virgē
fm qd pie credit a quibusdā qd iam surrexe
rit: nec ponit ibi dissolutū. qd nihil de corpore
ei⁹ inuenit. Un nō credit icineratū. s. ponit
casus qui referit ad mortē. ¶ Alia est ppria
vni. talis resurrectio est corpis facti icorū
pti. i. i. passibilis iterata vniō. nec ponitur ibi
casus: qd mors xpi nō fuit casus oppositus
hāc recte. ¶ Ad hoc g. qd obī qd p⁹ fuit cor
ruptū v. d. fm psal. Nō dabis sem tuū videre
corruptōz. s. lo. vno mō vī corruptio passio
nis vel passibilitatis hoc ouenit corpis xpi.
¶ Alia putrefactionis hoc nō ouenit ei. Un
glo. corpus meū a te sanctificatū vidē corrup
tionē. i. putrefactōz: alibi vī pati corruptōz

id est vulneratione: ubi que utilitas in sanguine meo dñi des. in cor. ¶ Ad aliud qd obicit Qui mortem in am. zc. dñi. qd no uenit xpo qd p incineratione sua desuueret nostra. Nam corp^o ei⁹ erat unitu⁹ deitati et aie. Mors at est sepacio corpis et aie. qd g^o xps assumpsit corp^o in q^o debebat fieri redemptio. id assumpsit mortalitate. sed ita no est de icineratioe. qd unio erat cu⁹ corpe et aia sepabilis. id secura est mors vel mortalitas. Et unio carnis indissolubilis erat cu⁹ deitate regere corp^o: ne irret in dissolutione. Un⁹ psal. Assimilabor descendentib⁹ in lacu. Ho. si filius. i. cessabis a trinitate: assimilabor descendentib⁹ in lacu. Ex eo. n. qd mihi sp^o uerbu⁹ unis: no su talis qles ceteri hoies qui nascunt in pfunda miseria. h^o bum est hois xpi ad deitate. miseria magna est mortalitas. s. profunda icineratio et coru⁹ prio. ¶ Ad aliud qd obf^o qd mors est solutio mortis. g^o icineratio icinerationis dñi. qd no sequit. imo sufficit mors ad solutione mortis et icinerationis. Un⁹ Job. i. Utina apprehenderet peccata mea zc. et appellat peccata sua: peccata huani generis p^o quib⁹ satisfecit. et si ista pedent pponderat passio xpi ad sufficientiam p mille mundis. Un⁹ qd xps uiuit uita dei. et ead^o e xpi uita et di. sicut dicit Ansel. Jo mors ei⁹ pponderat. ¶ Ad aliud qd obf^o. qd humiliant se ad morte. g^o debuit se humiliare ad icineratione. dñi. qd no debuit: qd sic humiliare usq⁹ ad pfunda miseria. qd no decuit ipm Un⁹ nec in ipa passione accepit illa pfunda miseria: que est in perturbatione ronis: qd est uilimus effect⁹ passionis ex pte aie. Un⁹ no ab sorta est sua ro⁹ mortis uolore: h^o fuerit sepacio corpis et aie eode⁹ mo dñi. qd no decuit qd descenderet usq⁹ ad vltimu⁹ effect⁹ p^o morte s. icineratione ex pte corpis. ¶ Ad aliud qd obf^o: qd accepit morte que sequit ad uitium diuisionis. s. corpis et aie. g^o zc. dñi. s. Aug. qd debuit accipere qd ueniret ad nostra redemptioe: et sua no dedecet dignitate. icineratio aut sua dedecet dignitate. qd sequit uitium originis qd no accepit xps. Un⁹ i. Cor. i. s. primus ho de terra terren⁹. scds d celo celestis. Un⁹ glo. dicit qd fuit a principio celesti. Un⁹ sic dicitur: sicut no habuit vltimu⁹ effect⁹ passionis ex pte aie sicut p^o. cu⁹ dicit Centurio xpe fili⁹ dei erat iste. Un⁹ aia non mouebat organu⁹ corpis: nec impediebat uis motiua sicut in nobis: ita nec ex pte corpis icineratio. ¶ Ad illud qd obf^o qd ad esse de

Adā fm corpulentā ibam sequit icineratio dñi: qd n^o e. sed icineratio sequit uitium originis. un⁹ si Adā no peccasset nec filii ei⁹ no haberent uitium originis: nec expoliaremur: sed supestremur fm illud. i. Cor. v. ¶ Ad illud quod obf^o: qd mortalitas sequit ad inuisibile roem ppter qd nec xps debuit hanc suscipere dñi. qd no sequit qui uenit in carne ut hoiem redimeret: debuit accipere que uenirent ad hominis redemptione. Un⁹ licz no debuerit ad morte obligari ut ad sequela inuisibilis rois conueniens in fuit ut illa dispensatiue acciperet in qtu; conueniebat nre redemptioni. ¶ Ad aliud qd obf^o: qd xpi est nobis exemplar dicit qd sicut est nostre exemplar: qtu a d^o finiu⁹ ad que. s. ad immortalitate: s. no sicut qtu ad terminu⁹ a quo. s. ab icineratione est exemplar nostre immortalitate et icorruptionis: no corruptionis seu incinerationis.

Consequenter que rit

de calitate et effectu refrectionis. Et pmo querit in quo gñe cāe dicenda sit calitas resurrectionis. ¶ Sec^o an cā iustificationis aiaz et qualis. ¶ 3^o an sit cā refrectois corpoy. ¶ 4^o de mo⁹ causandi: utz cā remota ab effectu uel diuicta: et utz necessaria uel stringens. ¶ 5^o de uia calitatis p^o passionez et resurrectionem.

Ad primum scilicet in q^o gñe sit. Querit pmo an in gñe cāe meritorie uel efficiētis uel materialis. Et obf^o sic ad pmiū. Mereri no uenit xpo fm q^o de⁹: s. fm q^o ho. Si g^o mereri non est p^o morte. g^o nec r^o est cā meritoria cum sit p^o morte. ¶ Itē stat⁹ merendi p^o tinet ad statu⁹ uiuiois et seruiētis e⁹ stat⁹ termin⁹ e⁹ beatitudo. Si g^o xps resurgens no est in statu merendi: qd est ad finē seu ad terminum. g^o zc. ¶ Itē ph. z. propē qd de⁹ exaltauit illū zc. hoc p^o tinet ad pmiū no ad meritū. Sed resurrectio p^o tinet ad exaltatione. ergo si exaltatio ordinat⁹ ad pmiū no ad meritū et refrectio: g^o resurrectio no p^o tinet ad meritum. ¶ Itē caritas est radix meriti: et fm q^o tate caritatis est q^o tate meriti. Si g^o tate caritas fuit in xpo ab instanti conceptionis q^o tate p^o. g^o tate meruit ab illo in statu q^o tate p^o. g^o zc. ¶ Conē. No est icoueniens ponere in angel⁹ statu⁹ merendi et beatitudinis. sicut nec in xpo an morte. g^o in xpo p^o morte. sicut no erit icoueniens ponere meritū et beatitudinē. ¶ Itē

ipsi anticipavit tempus merendi: quia ab instanti
sue conceptionis meruit: quod non fuit secundum legem
eodem. 3.º nisi non erit inconvenciens ponere meritum
in christo post mortem.

Consequenter que

ritur ut sit in eadem efficiens. Ad quod sic. quod re
surrectio christi iustificet per per glo. Ro. 4.º. Ue
que iustificat mortis et resurrectionis. Refrexit
propter iustificatioz nostram. sed iustificatio est
iustitiam facere. 3.º. Itē gl. ibid. ut iuste vitam
quod aliter non poteramus. 4.º. est causa efficiens. 3.º. Itē
1.º. Cor. 15.º. Si christus predicat glo. qui est causa efficiens
nostre resurrectionis. 4.º. Itē psal. Ad vesperum
rememorabitur. 2.º. glo. 1.º. christi causa est nostre resur
rectionis aie in presenti: et corporis in futuro.
5.º. Con. Nihil ignobilius in natura potest agere in no
bilius. Sed ovis corporis ignobilis est: quod tunc quod
sit nobile anima. 6.º. quod passio corporis ignobi
lior est qualis passio anime. 7.º. 1.º. christi non potest esse
causa iustificationis anime efficiens. 3.º. Itē quod non
sit causa resurrectionis videtur sic. Maius est esse presentem
quam futurum. Sed nulla creatura potest esse creatio
corporis. ergo nec reparatio.

Postea queritur

in gratia cause materialis. Ad quod sic. Resurrectio
non habet effectum nisi in quantum creditur. Sed non videtur causa
nisi respectu effectus. sed secundum quod creditur est materia
fidei. 2.º. est causa materialis. Con. Si dicatur
quod sit solus causa in gratia cause materialis. 3.º. non est
causa resurrectionis malorum. quia fides non est in
ipsis malis: et aliter non efficit resurrectionem. 4.º.
non est causa materialis resurrectionis eorum.
5.º. Quod autem non sit ita per per glo. sup psal. Dabit
voci sue vocem. 6.º. gl. efficaciam suscitandi omnes motus.
7.º. Resurrectio est in gratia cause merito
rie sed non proprie. et in gratia cause efficiens proprie
et in gratia cause materialis in quantum creditur. In genere
causa finalis in quantum amara: et in gratia cause forma
lis vel exemplaris in quantum considerata. 3.º. In gratia
causa meritoe est improprie. Nam meritum non
est in beatitudine completa cum sit finitum: nec est
instantia in angelis. sed est in gratia cause per mo
dum interpellationis. Unde Ro. 8.º. Inpellat pro
nobis: et de sanctis oramus adiuvent nos eorum
merita. 4.º. Quod obicitur quod non esset inconvenciens
in christo meritum post mortem videtur. quod falsum est
imo conveniens esset proprie sumendo meritum
quia hoc esset ponere viatoz quod dicitur. Unde
30.º. 21.º. Stetit in litore. 2.º. glo. videtur de sanctis in
litore erunt cum in fine cum christo resurrexerint

Esset ergo hoc inconvenciens: quia hoc esset ponere
ipsum non in statu quietis quod significatur pluit?
Ad aliud quod obicitur quod anticipavit tempus
merendi videtur. quod non fuit inconvenciens quod me
ret per mortem nec sue dignitatem nec sue redemp
tioni conveniret. Unde in passione totum meri
tum est consummatum. Ad aliud quod dicitur an
sit causa efficiens videtur. quod sic habet glo. et habet scos. videtur
ergo quod est in gratia cause efficiens. s. per modum ope
rantis ipse christus resurgens. Unde 30.º. Venit
hora et nunc est. 2.º. glo. per christum filium dei sit in
anima. Per christum secundum in carne sit corporis. 1.º.
Causa autem resurrectionis prima est ipse deus. Causa me
dia ipsa humanitas christi seu christi humanatum
Causa proxima est ipsa humanitas christi apprensus glo
riosa in iudicio. Quod obicitur quod equale fuit me
ritum ab instanti conceptionis videtur. quod possumus
loqui de merito dupliciter quantum ad formam
merendi: seu quantum ad vim merendi. et
sic verum est quod tunc meruit a conceptione quod
tunc post. Vel possumus etiam loqui de merito quod
tunc ad numerum meritoz: sive quantum ad effectum
meriti. et sic non tantum meruit quantum post. Et est
exemplum in igne et tota vis oburendi est in igne
tunc maior est obustio cum plus accendunt ligna
Ita videtur. quod tota vis meriti est in caritate. tunc
plus sunt effectus in pluribus effectibus vel ope
bus caritatis: vel maior est meritum in pluribus
effectibus caritatis. Ad aliud quod obicitur quod aliter
ter vivere non poteramus. s. iuste nisi per resurre
ctionem videtur. quod hoc intelligendum est pro iuste
videtur modum iusticie seu iustificationis complete
seu perfecte. et est ratio ex illa glo. Ro. 4.º. Re
surrexit propter iustificationem nostram. 2.º. glo. no
va vita a iustificatione incipit et gloria consummat
Unde est iustificatio perfecta cum homo pergit ad
perfectioem iusticie: et est abolita pena scilicet
ad culpam et ipsa culpa. Resurrectio autem ordi
nat ad perfectioem iusticie: et perfectio iusticie
est in omni modo abolitione pene: que est etiam
incineratio: quod non fiet nisi per resurrectionem. Ad
aliud quod obicitur quod nihil ignobilius altero non potest
agere in nobilius videtur. Si ergo corpus quantumcumque
dignum non potest dignum esse anima. Nec passio cor
poris poterit esse causa iustificationis anime videtur. habet illud
30.º. Caro non potest quicquam. Unde nihil potest
quia caro: sed quia caro unita christo sicut per in sa
cramento altaris de quo ibi dicitur. Qui non man
ducat carnem. Passio enim corporis et resurrectio
videtur simpliciter corporis non est causa passionis anime. i. iu
stificationis. s. corporis uniti christo. Et ex hoc per
ratio ad illud quod obicitur quod nulla creatura potest

eē creatio corporū. Un̄ nec reparatio: q̄a creat̄a
nō est corporū reparatō: vt est creatura abso-
lute: s̄ vt est vn̄ta creatori. ¶ Ad aliud q̄d
ob̄r. an sit in gr̄ie cāe materialis: q̄a nō iusti-
ficat nisi in gr̄itū credita. q̄d nō conuenit malis
v̄d. q̄ est cā resurrectionis cū imutatioe glo-
riosa. i. Col. 1. 5. Oēs quidē resurgem̄: s̄ nō
oēs imutabimur: et hoc in bonis in gr̄itū cre-
dita et amata. et est cā resurrectionis nō cū
immutatioe et h̄ in peccatorib̄. Primo mō
est in gr̄ie cāe material̄ in bonis. Secūdo mō
in gr̄ie cāe efficientis in oībus. sic ḡo ridendū
cū querit̄ de cālitate resurrectionis xp̄i.

Consequenter que

rit̄. An fr̄o xp̄i sit cā iustificationis aīaz et
quō. Er querit̄ v̄t sit in gr̄ie cāe efficientis
Ad q̄d sic Ro. 4. Resurrexit p̄pter iustifi-
cationē nostrā. Slo. v̄traq; mors xp̄i et fr̄o iu-
stificat. ¶ Itē ps̄. 3. Ad agnoscendū virtutē
resurrectionis ei. Slo. ex resurrectione eius
iustificamur. ¶ Con. fr̄o xp̄i ordinat̄ ad fu-
turā gloriā. iustificatio ad p̄ntem gratiam
ḡo nulla est cālitās resurrectionis resp̄cū iu-
stificationis. ¶ Itē sicut se h̄ passio ad iusti-
ficationē: sic fr̄o ad nostrā resurrectionē. ḡo
iustificatio est p̄ passionē. ḡo nō p̄ resurrecti-
onē. ¶ Itē Ro. 4. Iustificati p̄ fidē in san-
guine. i. p̄ fidem passionis. q̄re ḡo magis at-
tribuit ap̄s iustificationē resurrectōi q̄ pas-
sioni: cū dixit resurrexit p̄pter iustificationē zc.
¶ Itē ad hoc q̄ aliqua cā agit in subiecto
ōz q̄ attingat illud si fr̄o nō attingit. querit̄
qualit̄ iustificat. ¶ Ad hoc v̄d. q̄ fr̄o xp̄i po-
test dupl̄ considerari: vt est in re vel vt ē i aīa
p̄ considerationē sic tactū est sup̄ius in q̄oe de
passione. fm̄ q̄ considerat̄ in re: sic se h̄ v̄ob̄
modis ad nostrā iustificationē. s. p̄ modum
dispositionis: q̄a tota hūana nā ordinat̄ ad
nām humanā in xp̄o. Un̄ cū vn̄it̄ in xp̄o v̄ci-
tas: tota sublimat̄ ita vt sit in tota p̄cipati-
one v̄citat̄. Hinc est q̄ h̄ēt irreuerentia a
sanctis angelis. vt dicit̄ Apoc̄. 19. Et h̄ p̄
q̄a v̄ya q̄ an̄ incarnationē adorabat̄ ab hōie
iā nō adorat̄ etiā a barbaris nationib̄. Di-
sponit̄ ḡo magis ac magis p̄ incarnationem
et passionē: et etiā p̄ resurrectionē ad maio-
rē gratiā. vnde ps̄. Respice in faciē xp̄i tui.
Slo. fac xp̄m inotescere oībus vt possimus
ire de virtute in virtutē. ¶ Itē se h̄ p̄ modū
exēplaris ad nostrā: fm̄ q̄ d̄ Ro. 6. Quē-

admodū xp̄s resurrexit: ita nos in nouitate
ābulemus. isto mō se h̄ ad iustificationē: n̄az
p̄ntem. Duplex. n̄ est iustificatio. Nā iustifi-
catio est rectitudo a curuitate in rectitudi-
nē. Iustificatio in p̄nti ē a curuitate culpe ad
rectitudinē gr̄ie. Futura xp̄o iustificatio erit
a curuitate miserie ad oīmodā rectitudinē
et sic iustificationis future ē exēplar seu cā
exēplaris. sic se h̄ fm̄ q̄ considerat̄ i re. s̄ autē
q̄ considerat̄. in aīa vt credita et amata iustifi-
cat. sicut dictū ē et in gloria cōsumat̄. ¶ Ad
illud q̄d ob̄r q̄ magis attribuit̄ iustificatō
passioni. v̄d. q̄ nō sequit̄: q̄a plena iustificatō
ab oīmoda miseria nō erit nisi in beatitudine
que iustificatio incipit in p̄nti. et in beatitudine
cōsumat̄: fm̄ q̄ dicit̄ glo. Ro. 4. Noua vita
in iustificatione incipit zc. ¶ Ad aliud q̄d ob-
icit̄ q̄ v̄traq; iustificat̄ v̄d. q̄ v̄ez ē etiā q̄-
tū credūt̄ et amant̄. sed hoc ē disponēdo. fr̄o
enī credita et amata disponit̄ ad iustificatō
Resurrectio xp̄o signū est et cā iustificatōis
solū. Passio cā est h̄ q̄d dicit̄ glo. Bede. et iō
magis attribuit̄ iustificatio resurrectioni q̄
passioni. q̄a signū et cā ē et cōplementum.

Cōsequenter queri

tur an sit cā resurrectionis corporū. Et p̄mo
querit̄ an sit bonoz et maloz: an bonoz et t̄m̄
Ad p̄mū sic ps̄. Dabit uoci sue uo. x. Slo. s̄
suscitandi ḡialr̄ oēs mortuos zc. ¶ Itē Jo
5. Venit hora et nūc ē zc. Slo. p̄ x̄bum carnē
sem̄ fiet. corporū resurrectio in futuro. ¶ Itē
ibides oēs qui in monumētis sunt audient
uocē filii v̄ci zc. ¶ Con. Sicut se h̄ēt passio
fm̄ cālitatē ad redeptionē: sic fr̄o ad resurre-
ctionē. Si ḡo passio nō h̄ effectū nisi i bonis
q̄a nō iustificat nisi bonos. ḡo nec fr̄o erit cā
nisi resurrectōis bonoz. ¶ Itē qui cōd̄ fecit
fecit p̄pter iustificatō nostrā et p̄pter remis-
sionē peccatorū. Un̄ Ro. 4. Mortuus ē p̄pter
delicta zc. ergo resurrectio nō habebit effe-
ctū nisi i bonis q̄ h̄ēt remissionē peccatorū.
¶ Si v̄icat̄ q̄ generalior ē cālitās resurrecti-
onis q̄ passionis. Querit̄ ḡo q̄re cālitās re-
surrectōis sit ḡialior: et attingat bonos et ma-
los plus q̄ cālitās passionis. ¶ Ad q̄d v̄dm̄
q̄ resurrectō xp̄i ē cā resurrectōis bonoz et
maloz: s̄ different̄. q̄a bonoz cū imutatioe
maloz nō cū imutatioe. Jo Hebr̄. 6. funda-
mētū resurrectōis mortuoz. Slo. nisi aliq̄s
credat q̄ resurrectio xp̄i efficit nostrā. non
h̄ sup̄ q̄d fūdamentū edificet. ¶ Ad p̄mū

obiectū vobis. q̄ vno mō. s. loquēdo de resur-
rectione glorioſa sic se h̄; r̄i° ad reſurrecti-
onē: sic paſſio ad redemptionē. vel iuſtificati-
onē. Si aut loqm̄r de reſurrectione coiter
nō ſic te h̄; r̄i° h̄; eſt. q̄ x̄p̄s reſurgens glorioſo
ſe cā eſt reſurrectionis: nō tñ p̄ducit effectus
n̄ ſi cū apparebit iudex viuoz r̄i° mortuo: u3
q̄a auctas iudicādi data eſt ei cū glorioſa re-
ſurrectione: ſm̄ q̄d dicit glo. ubi. Parauit in
iudicio tronū. s. q̄a iudicat⁹ fuit: datū eſt iu-
dicū ei. Jō etiā d̄r p̄bi. z.° Propter paſſionē
pedūt illi nomē. q̄d eſt ſup̄ de nomē. Et hoc
eſt d̄r Marth. vltio. Data eſt mihi oīs ptas zc
r̄i° hoc eſt ſup̄ bonos r̄i° malos: r̄i° ita cū venit
iudex oēs o3 reſurgere. Ad aliud vob. q̄
h̄; x̄p̄s fecerit q̄d fecit p̄pter iuſtificationem
noſtrā: nō tñ ſc̄q̄tur q̄ r̄i° ſua nō hebit effe-
ctū niſi in iuſtificatis. Licet. n. que fecit x̄p̄s
ordinata fuerint ad hōis iuſtificationē. ni-
hiloi⁹: q̄a humiliavit ſe ad ſuſtinēdū dura: r̄i°
indecentia. data fuit illi ſublimatio q̄tum
ad ptatem exercēdū iudicū q̄tū ad bonos r̄i°
malos: ut p̄ ex p̄actis. Un̄ cālitās reſurre-
ctionis fuit generalior cālitāte paſſionis
Un̄ cū uenit ad iudicandū oēs reſurgēt.

Conſequenter que

riſ de mō an ſe h̄; at vt cā diuncta: uel vt re-
mota ad noſtrā reſurrectionē. r̄i° r̄i° efficit
mō in ſc̄is reſurrectionē corpoz. Ad quod
Ambro. Haudū patrifamilias: fidelū ſibi le-
titia coitaf ut quē ſubſecuti ſūt ſilitudine
paſſionis coitēſ glōria reſurrectionis: ſm̄
q̄d d̄r. z. Cor. i. Si ſocii fuerim⁹ paſ. zc. ergo
vr q̄ r̄i° ei⁹ ſit cā diuncta. Itē Ambroſi.
ibi dē in quodā ſm̄one paſch. Marth. z.° Al-
ta corpa ſc̄oz ſurrexerūt legimus in prima
reſurrectionis feſtinitate ſc̄oz corpa ſuſci-
tata fuiſſe: cur nō quotiēs feſtinitas reſurre-
ctionis ei⁹ celebrat⁹ quotiēs reſurgere creda-
mus r̄i° ſc̄os. Itē Jero⁹ in ſm̄one de aſſū-
ptione: ueri teſtes nō eſſēt niſi d̄a eſſet eoz
r̄i°. Itē ſm̄ illud Act. z.° Sepulcrū illius
apud nos eſt. In quodā ſermone Jero⁹ nō
fuit auſus dicere q̄ ip̄e aut corpus eius
apud nos eſt: ſed ſepulcrū ei⁹ zc. Sili q̄riſ
de glōſa x̄gine an reſurrexerit. Ad q̄d R̄o
q̄a deo nihil eſt iſoſſibile: nec noſ factū de
btā x̄gine abntim⁹. Con. psal. Ad ueſpe-
rū demorabit ſet⁹ zc. Blo. ſet⁹ eſt miſeria
originalis culpe que demorabit⁹ vſq; ad diē
vni: quo r̄i° noſtra futura eſt. ḡ nō ſum⁹ ſ

reſurrecturi vſq; ad diē vni. Itē Job. i. s.
Nō reſurgz hō donec attentaf celū. i. donec
mouet glo. nō negat reſurgere. s. donec at-
tentef celū. ḡ zc. Itē Act. z.° Quē de⁹ ſu-
ſcitauit. glo. nō cōi reſurrectione que in fine
diſſert⁹: s. que tertia die celebraret. Itē
ide p̄ ad ſenſū cū ſint apud nos corpa ſan-
ctoꝝ. R̄o vob. ſm̄ Aug. ad Paulinū. Alii
ſūt humani limites rez. alii diuinaz ſigna
x̄turu: alia que nāſr. alia que mirabilē ſunt
vob. ḡ q̄ ſm̄ curſum nāe nō v3 eſſe reſurrectō
ante inuouationē mūdi per paſſionē. igitur
x̄p̄i fuit meritū r̄i° noſtre iuſtificationis r̄i° no-
ſtre reſurrectionis r̄i° glōrie. uo ad eoz r̄i° q̄
ad animā. Un̄ p̄ ſufficientiā reſtuit homo
p̄ illā in p̄ſtina dignitatē. ſed adhuc nō erat
effect⁹ p̄duct⁹: q̄a duplex erat adhuc tentio
s. aiaz in limbo: r̄i° corpoꝝ incineratione. Ad
ſoluendā tentionē aiaz apparuit x̄bū i aia
apud iſeros. Sili ad ſoluendū tentionē corpo-
rū oportuit q̄ x̄bū cū aia r̄i° corpe appareat
vlt q̄d fiet p̄ inuouationē. Prim⁹ effect⁹. s.
liberatiois aiaz fact⁹ eſt ſtati p̄ paſſionē. Reli-
qu⁹ fiet p̄ inuouationē mūdi. ut vcm̄ eſt. p̄-
portionalia. n. ſunt locus r̄i° locatū. iō ad glo-
riā corpoꝝ exigē inuouatio locoꝝ. h̄; ergo
limites re. z. nō v3 eſſe reſurrectio corpoꝝ
niſi cū apparebit in iudicio inouato mundo
Inuouatio aut nō v3 eſſe niſi opleta morta-
li generatione. ſed ſm̄ diuina ſigna x̄tutum
nō eſt negandū q̄n aliquoz r̄i° ſit. ſm̄ Jero.
Qui nō auſus eſt negare reſurrectionē brē
x̄ginis. Dicendū ad illud Ambro. q̄ gau-
diū patrifamilias zc. q̄ eſt r̄i° in merito r̄i°
in re. Un̄ Ambro. Eſt plane ſocietas: q̄a ſi nō
reſurrexerūt corpe: reſurrexerūt iā mētē. Un̄
Ambro. itelligit de merito nō de re. Ad
aliud q̄d obr̄ de reſurrectione corpoꝝ ſancto-
rū. vob. h̄; Jero. Prop̄ cautelā ſalua fide pio-
magis deſidrio dubitare o3 q̄ remere diſ-
finire que ſine piculo ſc̄iri nō p̄nt. vel poteſt
dici: q̄ d̄a fuit eoz r̄i°. s. in corpore uero nō
ſanraſtico r̄i° aia. ſed opleto eo p̄pter q̄d re-
ſuſcitati fuerūt redacti ſunt in puluere. vt
vult Aug⁹ de imrabilib⁹ ſacre ſcripture.
Un̄ dicit corpa ſc̄oz de monumētis uenē-
tia in monumēta ſe retraxerūt ubi vltimam
reſurrectionem expectant.

Conſequenter que

riſ an ſit cā neceſſaria uel otingens. Ad q̄d
ſc̄i. i. Cor. i. s. Si x̄p̄s reſurrexit r̄i° nos reſurgē

si consequentia est necessaria a causa ad effectum. g^o r^o xpi causa est necessaria. ¶ Con. Si necessaria causa est. g^o circumscripita illa non erit ponere nostram. Q^o aut circumscripita illa sit r^o nra p^o. quia circumscripita redemptione et resurrectione. necesse est esse diuinam iusticiam. et ita oportet reddere unicuique quod meruit. et ita necessaria est r^o ut fiat retributio in anima et corpore. ¶ Itē alius modus fuit deo possibilis. g^o r^o est causa contingens. ¶ R^o v^o. quod est necessarium per se et per accidens. Primum est quod non potuit. nec potest. nec poterit aliter se habere. Per accidens est quod non potest aliter se habere. sicut potuit. talis est r^o vel aliter est necessitas secundum causam superiorem et inferiorem sicut et veritas. ¶ Itē secundum causam superiorem dupliciter est necessitas scientie. et est necessitas iusticie. Necessitate scientie necessaria erat r^o xpi. et etiam ab initio quia ibi ab eterno erat ordinatum. non tamen necessaria necessitate iusticie. Imo per lapsum solus necessaria fuit necessitate iusticie. et nostra sicut circumscripita redemptione necessaria erat r^o p^o huiusmodi ultimū. ¶ Itē secundum causam inferiorem sicut distinguentium. quia aut se habet ad se perducendum effectum. i. cuncta effectui. et sic non est causa necessaria vel se habet ad producendum effectum suum in determinato tempore. ut motus celi. in tali situ est causa eclipsis. sic r^o xpi ordinata in iudicio est necessaria nostre resurrectionis causa. Et hoc dicit glossa super illud psalmi. Dabit voci sue etc. et per hoc per modum ad obiecta.

Consequenter queri

tur de via passionis et resurrectionis in causando. Ad quod sic Ro. 5. non sicut delictum ita et donum. Glo. i. maius est donum christi quam peccatum. Ade. Si ergo peccatum Ade introduxit peccatum in animam et pena. ergo donum mortis christi fuit sufficiens causa pro his omnibus delendis ergo r^o non est causa. ¶ Itē saluatore expectam^o ea parte que potest sibi subtere omnia. ph. 3. Sed hec partes datur est illi per passionem. phi. 2. propter quod deus exaltauit illum etc. g^o totum referendum est ad passioem. ¶ R^o passio christi ut fuit causa meritoria nostre resurrectionis et felicitatis. Sed descensus ad inferos. et r^o fuit secundum efficientiam. Un^o Ro. 5. Glo saluati sumus ab ira per passionem et reconciliati patri. non dum tamen restituti per effectum felicitati. sed est felicitas essentialis. et hec erit in deo. Et est felicitas accidentalis que est ex consortio vel loco. huiusmodi ergo descendens liberauit sanctos a loco doloris. secundum quod dicit glossa. Act. 2. Solutis doloribus inferni. unde restituit secundum effectum;

felicitate que in deo est per descensum ad inferos. Sed alia est felicitas in contemplatione humanitatis. et hanc habuerunt per resurrectionem et hec itez est felicitas accidentalis. Sed in assensione addita est felicitas accidentalis que est ex consortio angelorum et pulchritudine loci. scilicet celi empyrei. Ulteri^o addit aduentus ad iudicium quia tunc erit plena restitutio felicitatis. scilicet anima bus et corporibus. et sic sunt differentes causalitates secundum effectum. et sic per modum ad obiecta

Consequenter queritur de tempore resurrectionis christi. Et queritur primo de acceleratione resurrectionis. 2^o de dilatione resurrectionis usque ad tertium diem. 3^o de determinatione resurrectionis quantum ad diem et horam.

Ad primum

sic obicitur. Debre. 2. Debit per omnia fratribus similari. ergo debuit eis similari in natura et gratia et sicut in gloria. non videtur ergo quod debuerit gloriam suscepisse nisi cum fratribus. ergo nec ante fratres resurgere. ¶ Itē sic se habet christus ad ecclesiam sicut caput ad corpus. Sed inconueniens est caput esse visibile corpori in natura. unde monstratur est. sicut statua illa Dan. 2. Sicut est inconueniens quod sit visibile in gloria. Sed si ponatur r^o christi ante generale ponitur visibile caput et corpus ergo etc. ¶ Itē proportionaliter se habent gratia et gloria. Si ergo non precessit gratia secundum rem in capite. ergo non videtur precedere gloria. quod autem non precesserit secundum rem gratia. per quia gratia fuit in antiquis patribus qui erant eius membra. Si ergo secundum rem et ordinem non precessit in capite gratia. ergo nec videtur precedere gloria. ¶ Itē Leti. 1. non morabitur opus mercenarii apud te etc. hec est lex vana non videtur merces mercenarii obtineri. Ergo sancti meruerunt gloriam anime et corporis completa redemptione per christum. ergo non videtur detineri quando habeant mercedem suam. ergo debuit resurgere cum christo. vel quare retinetur merces eorum. ¶ Itē stipendium petri mortis est. Ro. 6. Sed peccatum originale cōde est omnibus. quia si omnes viderentur peccauerunt. Sed per christum fit destructio mortis que fuit per peccatum. Ade. ergo in resurrectione christi debent omnes resurgere. ¶ R^o v^o. cum queritur de acceleratione resurrectionis christi an conueniens fuit eam differri videri. quod non nec fuit conueniens quod tunc ad ipsum. nec quod tunc ad nos. quod tunc ad ipsum. quia non est filius sua conditio nostre conditioni. quia sua est a principio celestis. i. Cor. 15. Sed vobis de celo celestis. Glo. quia non humano ritu. sed natura diuino

conceptus est et natus. Nra ho conditio de pmo
treno est. vñ ibidē qls terren: tales et treni
Itē ga est pms et maxis in dignitate.
Dignū est vt pns resurgat in gloria. Itē
qñ ad nos nō fuit conuēns qd differret
rīci. Imo necessariū erat qd resurgeret quo
ad nos: qd ad faciendū fide in nobis: qd nisi
cito resurgeret. qñ nullus deinceps ipm cre
deret esse deū. Itē necessariū fuit qd cito
resurgeret vt daret nobis forma: et exemplar
nre resurrectionis. Nō n. possemus ista allic
ad amorē beatitudinis: nisi exēplar nre resur
rectionis viderem. Un. i. Cor. i. s. p. m. i. t. i. e.
xps ecclesie dignitas in xpo: p. quā o. resur
gere. Un. glo. p. m. i. t. e. max. i. m. dignitate
qui p. o. resurrexit vt fide faceret: et formam
daret credentib. zc. Ecce triplex rō supradcā
Qd aut obr qd debuit fratrib. p. oia asti
milari. vñ. q. v. p. est in his q. necessaria sūt
ad nostrā redemptō: et conueniunt sue digni
tati. Q. aut differet rīci nō p. d. esset ad nostrā
redemptō: imo noceret et etiā suā digni
tate: vt p. d. c. t. u. est nō noceret. Ad aliū qd
obr qd nō debuit p. cedē gloria capitis. quia
nō p. cedit grā. vñ. q. ordo glorie nō atē. i. e.
fm ordine tps: s. fm ordine dignitatis. Un.
q. h. p. rogatiuā in grā v. h. e. p. rogatiuam
in gloria. Un. sup. psal. p. n. e. n. i. s. t. i. e. u. i. n. b. e. n. e.
d. i. c. t. i. o. n. i. b. zc. Glo. in eo plenitudo diuinitatis
habitauit vt ipse sit pmo genit. in mult.
fratrib. p. ceteris hīs spiritū. i. grā. i. a. et p. ce
teris resurgens zc. Ad aliud qd obr qd nō
v. o. t. i. n. e. r. i. m. e. r. c. e. s. s. c. o. d. q. si retributō
p. m. i. u. d. i. f. f. e. r. e. t. fm meritū vltra tps quo cō
ferendū est: tūc nō esset iusticia. si autē diffe
raf fm qd ipse ordinat qui pot. illā retribuit
ex gratia qd ex meritis. et put. o. g. r. u. i. t. t. e. n. o. ē
iniusticia: et qd illud est fm generalē iusticiā
qua debet p. m. i. u. e. l. e. c. t. i. s. et q. o. e. s. i. n. s. i. l. r. e. m. u.
n. e. r. a. b. i. l. i. t. Un. Apoc. 6. Date sūt illis singule
stole: et victū est vt sustinerent modicū v. o.
n. e. c. i. p. l. e. a. s. n. u. m. e. r. o. f. r. a. t. r. u. m. Si querit quare
differet resurrectio gñialis vñ. q. nō v. o. e. s. s. e. a. n.
i. n. o. u. a. t. i. o. n. e. m. ū. d. i. q. m. l. o. c. u. s. et locatū se h. e.
d. e. b. e. t. f. m. p. p. o. r. t. i. o. n. e. q. d. g. n. o. u. e. n. i. t. q. m. ū.
d. u. s. i. s. t. e. i. n. o. u. e. l. v. o. n. e. c. i. p. l. e. a. s. n. u. m. e. r. o. e. l. e. c. t. o.
r. u. m. q. d. o. z. q. s. i. t. l. o. c. u. s. m. e. r. e. n. d. i. Jō nō p. p. o. r.
t. i. o. n. a. r. e. l. l. o. c. u. s. l. o. c. a. t. o. Jō Aug. 20. de ciui
dei. Nobis in meli. i. m. u. t. a. t. i. s. i. p. s. e. m. ū. d. i. n. o.
u. a. b. i. l. i. t. v. t. i. t. a. p. p. o. r. t. i. o. n. e. l. o. c. o. l. o. c. a. t. o. Ad
aliud qd obr qd oēs in Adā peccauim. Di
cendū qd oēs peccauimus in Adā fm causas

nō tñ fm effectū: eodē mō oēs resurgemus
cū xpo fm eām nō fm effectum.

Consequenter que

rit de dilatione resurrectionis usq. in diem
tertiū. Ad qd sic. nō est maior dignitas vni
q. vñ. Si g. ex indignitate est resurrectiois
dilatio. g. nō magis v. o. z. differri resurrectio xpi
q. alic. serui. S. z. aliqui serui rapient obuiam
xpo in aera. p. m. a. t. e. s. s. a. 4. Et erit eoz rīci mo
mēto tps. Ergo multo fort. rīci xpi. Itē
Act. 2. Impossibile erat verbum detineri
morte zc. Ergo necessariū fuit ipm resgere
Si g. ponat qd nō resurrexit ante diem tertiu
g. ponim. ipm detentū morte. Itē psal.
Que vtilitas in san. meo. Glo. si nō statū res
go zc. Con. i. Cor. i. s. Resurrexit tertio die
Glo. p. b. a. t. a. h. a. m. o. r. t. e. et hoc tertio die vt cre
dat eadē prāte nos posse suscitare. sed si sta
ti resurrexisset nō crederet vere mortu. cum
g. nō debuerit resurgere: ita vt p. b. a. r. e. t. v. e. r. a. z.
m. o. r. t. e. d. e. b. u. i. t. d. i. f. f. e. r. i. rīci v. s. q. i. n. d. i. e. t. e. r. t. i. u.
vt sicut in ore duoz vel tñū testimoniū stat
oē vñ. g. in illis trib. dieb. expit possit oē
factū. Itē vñ. q. conueniens fuit qd expe
craret tertiu die ppter tria. Prop. signone
Luc. 22. Oportuit xpm pati: et resurgē tertia
die. Glo. merito vna die et duab. noctibus
in sepulcro iacuit. qd lucē. i. gratiā sue mort
q. tñ in carne erat tenebus nre vuple mor
tis: qd in carne et aia erāt opposuit. Et ad si
gnificandū qd lux sue mortis carauit nram
duplā mortē. S. c. h. o. p. p. t. e. r. p. b. a. t. i. o. n. e. q. d.
sicut in ore duoz vel triu testimonium stat
oē vñ. sic in trib. dieb. expit oē factū
Un. hec ē rō literalis. s. vt p. b. a. r. e. t. v. e. r. a. m. o. r.
t. e. f. m. g. l. o. p. d. i. c. t. a. 3. p. p. t. e. s. u. e. p. r. a. t. i. s. o. s. t. e. n.
s. i. o. n. e. q. d. si statū resurrexisset nō videret h. e.
p. r. a. t. e. m. p. o. n. e. d. i. a. i. a. m. s. u. a. s. i. c. r. e. s. u. m. e. n. d. i. zc.
Et hoc est qd dicit glo. i. Cor. i. s. Probata
h. a. m. o. r. t. e. zc. Ad h. g. qd obr: qd nō ē ma
ior gloria serui q. vñ. vñ. q. hoc nō est p. p. t.
d. i. g. n. i. t. a. t. e. s. e. r. u. o. z. q. i. p. i. s. t. a. t. i. r. e. s. u. r. g. a. n. t. s. e. d.
p. p. t. e. r. g. l. o. r. i. a. e. l. e. c. t. o. z. q. ā. p. l. i. u. s. n. v. o. z. d. i. f. f. e. r. r. i.
Un. in instanti mouent et cinerabunt et re
surgent. Ad aliud qd obr qd impossibile erat
ipm detineri morte. vñ. q. statū nō dicit nī
miū tps. sed breuitatē. s. usq. ad diē tertiaz
Un. glo. i. Cor. i. s. Probata vera morte et hoc
tā cito. s. tertia die zc. Un. tā cito non dicit
minimum tps sed breuitatē zc.

Cōsequenter queri

tur de veteratōe diei ⁊ hore. Querit g^o an tribus dieb⁹ ⁊ noctib⁹ fuerit mortu⁹ ⁊ p^o resurrexit. Ad qd̄ sic Math. 12^o. sic ionas zē Coñ. Ro. 6^o. Hoc scientes q̄a vet⁹ homo n⁹ crucifixus est vt destruat corp⁹ peccati. Blo. quicuit in sepulcro vna die ⁊ duabus noctib⁹. q̄a nostrā duplā vetustatē suā simpla cōsumpsit. Ad qd̄ r̄ndendū: q̄ fuit ibi trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctibus. ⁊ p tres dies nāles. 6. seria cū nocte p̄cedente erit vna dies: ⁊ ita p synodochē fuit ibi illa die. Itē fuit ibi p totū diē sabbati cū nocte p̄cedēti ⁊ ita p illū totū diē nālem absq̄ synodochē. Itē nox p̄cedens vnicā resurrectionis: cū ipa die est vna dies nālis. ⁊ p illā noctē fuit ibi: ⁊ ita p diē nālem. i. p synodochē: ⁊ ita p tres dies nāles fuit in sepulcro: nō t̄m fuit ibi p vnu diē artificiale: ⁊ p duas noctes ite gras: ⁊ sic intelligit illud Ro. 6^o. Itē q̄rit de hora cū v⁹ tertia die. Nūquid intelligitur de luce surrexit vel an lucē: ⁊ v⁹ q̄ an lucēz pill⁹ qd̄ v⁹ indi. 6. Dormiunt s̄alon vsq̄ ad mediu noctis zē. Blo. Sāpson media nocte nō solū exiit sed portas tulit: q̄a redemptor n⁹ nō solū de inferno liber exiit: s̄ de inferni claustro portas destruxit. ⁊ sic v⁹ q̄ an lucē rebr̄xit. S̄z coñ Aug⁹ sup illud i. Mach. 3^o Elegit lyrias ptolome. Blo. ab hora nocti xpi vsq̄ ad diluculū resurrectionis cōstant hore xl. Si ipa nona cōnumeret. Cū g^o dixerit ibi q̄ in diluculo p̄z q̄ nō ante lucē imo in die. Ad qd̄ r̄ndendū q̄ nō sunt cōn̄ria bec. q̄a qd̄ v⁹ ante lucē surrexit respicit illud qd̄ diē Jo. 20. Cū adhuc tenebre essent. Et sic intelligit illud ante lucē. i. ante qd̄ esset clara dies i diluculo enī nōdū est clara dies.

Restat querere

De demonstratōe resurrectionis. Resurrectio autē demonstrata est bis anq̄ fieret In mōte Petro ⁊ Jacobo ⁊ Jobi. 17^o. math⁹ ⁊ postq̄ facta est pluries discipul⁹ p dies. xl. apparens eis Acti. Questio g^o x̄saē circa p̄mā demonstratōe seu ostensionē glorie resurrectionis. De qua dicit Math. 17^o. Trāfiguratur est ⁊ resplenduit facies ei⁹ sic sol: ⁊ uestimēta ei⁹ facta sūt alba sicut nix zē. Circa quā querūt plura. P̄mo vtz muta⁹ facta in corpe dñi dēat dici trāfiguratio. An claritas que apparuit in corpe dñi in illa

fuit x̄a vel imaginaria. An claritas illa eēt in corpe xpi vt in subiecto vel in aere circū fuso. An claritas illa fuit claritas que v⁹ gloriofa: vel filis gloriose. An claritas illa esset nālis vel asūpta: ⁊ circa h̄ duo q̄ritur. P̄mū est an claritas illa esset corpi xpi p nālem potentā. Scdm an esset nālis ei nō solū i potētia: s̄ ec̄ scdm actū. An solū corpe xpi sit trāfigurabile. ⁊ vtz dēat dici trāfiguratio fuisse in Moysē ⁊ Helia. De opatione ⁊ v̄ia apparitionis dñice anq̄ fieret ⁊ postq̄ facta est. De circūstantiis illi⁹ an. s. Moyses ⁊ Helias fuerūt ibi vere vel imaginarie. De visione apostolorū an visio illoz fuit oculo corporali.

Circa primum

ob̄ in hūc modū isul la mutatio sc̄a in corpe figurato manēt ea dē figura que p̄us in illo p^o illā mutationēz v⁹ dici trāfiguratio: s̄ mutatio sc̄a in corpe xpi in illa appitione: q̄n resplenduit facies eius sicut sol fuit sc̄a in corpe figurato. ⁊ remāit eadē figura in eo corpe que p̄us erat g^o illa mutatio nō v⁹ dici trāfiguratio. Sc̄ cūda rō apparitionis est in corpe xpi ante resurrectionē ⁊ p^o resurrectionē. Et tūc ob̄ sic. Sicut se h⁹ corpe mortale ad p̄prietatem mortale. ita se h⁹ corpe gloriofū ad p̄prietatē imortalē. g^o pmutat. sicut corpe gloriofūz se h⁹ ad p̄prietatē corpis mortalis. Ita se h⁹ corpe mortale ad p̄prietatē corpis gloriofi. Si g^o p^o resurrectionē corpe xpi gloriofū fuit ostensū sub p̄prietate corpis mortalis q̄a sub palpabilitate. An resurrectionē vero corpe ei⁹ mortale fuit ostensū sub p̄prietate corpis gloriofi. Sed p̄ma ostensio que ē corpe gloriofi nō v⁹ trāfiguratio. g^o simile nec ista ostensio que est corpis mortalis: s̄ p̄prietate corpis gloriofi: v⁹ dici trāfiguratio illa: ⁊ q̄ duciat bec oparatio patet ex. 17^o. Math. Trāfiguratur est ante eos zē. Blo. Be de ostendit claritatē filis future imortalitatis: sicut p^o in corpe imortalē. ostēdit discipul⁹ suis nō mortalitatis: s̄ formā filis mortalitatis: nō enī corpe mortale subditū est imortalitati: nec imortalē mortalitati. Ad oppositū. i. Cor. 14^o. hoc trāfigurati in me ⁊ i apollo. Blo. in me ⁊ apollo figurā p̄posui. trāfiguratio igit̄ nihil aliud est q̄ p̄positio figure. Si g^o xps p̄posuit illā claritatē in figurā glorie resurrectionis. ergo fuit p̄prio figure in illa mutatione g^o recte v⁹ trāfiguratio ⁊

h p3 Math. 17. Transfiguratus est zc. glo. glo
 ria future resurrectiois ondit. xps g° ondit
 illa claritate in ppositoe figure. hoc est in fi-
 gnu future resurrectiois. Solo vob. qd figu-
 ra in scriptura vtr triplr. Uno. n. mo dr figu-
 ra distinctio fm qritate. 7 hoc vtr pprie fi-
 gura. De hac legit Sap. 7. In ventre mris
 figurat sum. 2° vtr figura ide qd forma
 Et hoc mo vtr figura fm qualitate. 7 est in
 qtra spe qualitatibus: que est forma: uel cē ali-
 quid ostans figura. De hac hef. i. Cor. 7. Pre-
 terit figura b° mudi. 3° vtr figura. idem
 qd signū rei. De hac hef. i. Cor. 10. Dec aut in
 figura vtrgebāt illis. Cū igit trnsfigurato sit
 mutatio figure seu fm figurā pōt trnsfigu-
 ratio esse mutatio figure fm qritate uel fm
 qualitate: uel ostensio signi. Si g° vtr trns-
 figuratio mutatio figure fm qritate h mo
 nō fuit trnsfiguratio in apparitione illa xpi
 sed dicēdo trnsfigurationē scdo mo hoc ē h
 qd vtr quedā trnsformatio: 7 mutatio in for-
 mā aliā. De qua etiā vtr. z. Cor. 10. Sathanas
 trnsfiguratur se in angelū lucis hoc mo fuit ibi
 trnsfiguratio. Loquēdo g° de trnsfiguratioe
 vtr tertio mo. Hoc mo etiā fuit ibi trnsfi-
 guratio sicut p3 ex glo. pdicta. i. Cor. 13. fm h
 g° vtr. qd loquēdo de trnsfiguratione pmo
 bene pcedit rō pma. s. n scdo uel tertio mo
 Ad aliud vtr. qd trnsfigurato ide ē qd trns-
 formatio 7 assimilatio ad aliqd: s. ubi ē mu-
 tatio seu assimilatio ignobilioris ad nobili-
 pprie vtr assimilatio: uel trnsformatio: 7 nō
 e9. sicut domus in mēte: seu ars nō videtur
 filius domus i ope seu artificio: s. e9. Dom-
 in ope vtr filius arti: seu domus in mēte. Sed
 corp9 gloriosū nobili9 est qd corp9 mortale.
 Ubi g° fuit ostensio corp9 gloriosū p9 resur-
 rectionē sub pprietate corp9 mortalis: non
 debuit dici trnsfiguratio uel assimilatio glo-
 riosi ad nō gloriosū: qd erat sb pprietate d-
 terioris qd sui. s. vbi fuit ostensio corp9
 mortalis ante resurrectionē sb pprietate cor-
 poris nobilioris. s. gloriosū. s. sub imortalitate
 recte vtr dici assimilatio ad gloriosū corp9.

Postea queritur vtr cla-
 ritas que apparuit in corp9 xpi fuit vera vel
 imaginaria. Ad qd sic Luce. 9. Nō gusta-
 bunt mortē donec videant regnū di. Glo. De
 de glorificationē corp9 in trnsfiguratione. i.
 imaginariā repitator future beatitudinis: ex q
 p3 qd glorificatio illa sen claritas fuit imagi-

naria 7 nō xa. 7cē cōsiliis mutatio fiebat
 in ueste xpi 7 in facie ei9. sed in ueste ei9 nō
 fuit scā mutat° coloris vni9 i colorē aliū. qd
 ex nō alba: nō fuit facta alba. Cū g° se beat
 color uestis ad splendore illū: sicut pprietas
 corp9 ad eūdes. Ergo facies xpi ex nō clara
 nō fiebat clara. Si g° apparebat clara h erat
 solū claritate imaginaria. Cōn. Math. 17.
 Nō gustabūt mortē donec videant filiū ho-
 minis venientē in regno suo. Glo. in ea clari-
 tate in qua erit pacto iudicio: 7 loquit9 d ca-
 ritate quā visuri erant discipuli in trnsfigura-
 tione. Si g° illa in qua erit pacto iudicio est
 xa. Et h silr cū sit cadē illi est xa 7 nō ima-
 ginaria. 7cē in natiuitate ondit xps veraz
 subtilitate. Silr nō exiisset clauso virginis
 vtero. Silr ambulando sup mare verā agili-
 tate. qd aliē nō ambulasset. Ergo silr in trnsfi-
 guratione ostendit verā claritatē. Solut°
 dcedendū est qd claritas illa fuit vera. Ad
 pmo qd obr in cōtrū vtr. qd imaginariū
 vtr duplr sicut imago. Uno. n. mo dr ima-
 go silitudo que est expssa in re. Alio vtr
 imago silitudo in oprehensioe sicut nos di-
 cū9 qd imagines rez corpaliū sūt in anima
 imaginaria. 7 g° representatio pōt dici ab ima-
 gine fm qd h3 esse p silitudinē expssam in re
 uel in oprehensione imaginaria. Ergo repre-
 sentatio future beatitudinis vtr illa demō-
 stratio glorie ab ipa silitudie expssa in re. qd
 ipa claritas expssa fuit silitudo claritatis fu-
 ture beatitudinis: talis aut imaginaria repre-
 sentatio xa est. sed nō scda hec est realis 7
 de ista pcedit rō nō de pma. Ad aliud vtr
 sicut hef. Luc. 9. facta est vtr ozaret species
 vult9 ei9 altera 7 uestit9 ei9 albus refulgēs
 vbi pōt esse opasintetica constructio vt sit sen-
 sus refulgens albus. 7 tūc erit vtr. qd ex splē-
 dore circūfuso videbat alb9. uel erit sensus
 fm qd ordinant9 xa albus refulgens: 7 tē
 hoc est dicere: qd uestit9 alb9 refulgebat ex
 splendore vult9 illi9. Et hoc mo vtr fieri con-
 structio: 7 ita ex nō alba nō fuit scā alba. Ad
 aliud vtr. qd aliē fa it mutatio in ueste 7
 in facie: qd in facie erat imutatio ab interi-
 ou. ipa enī claritas qd respanduit in facie p-
 cedebat a xtute interiori. s. xtute viuinita-
 tis fm Aug. fm qd fiebat in ueste pcedebat
 ab exteriori: 7 solū ab exteriori erat mutat°
 in ueste. s. a splendore faciei. vtr facies eius
 splendebat: 7 ex hoc uestis 7 xa fuit imuta°
 in facie: s. nō in ueste sicut p3 ex pdicta anctē

Luce. Nec debuit etiā ita eē sic in corpe xpi
quia corp' xpi erat glorificabile: et nō uelitis
et ppter hoc dicit ostendi in similitudinē ppetat
corpis gloriofi q̄ similitudo realis est et xa.

Deinde queritur de
claritate illa que apparuit in corpe dñi. in quo
fuit ut in lbo. ut p. s. in corpe xpi: uel in aere
circūfuso. Ad qd sic Math. 17. Bonū ē nos
hic eē. Glo. Petri' uides clarificatā hūanita-
tē tāto afficiē gaudio: ut nūq̄ uelit ab eius
ituitu se cerni. Uidebat igit petri' clarificatā
hūanitatē: s̄ nō diceret clarificatā hūanitas
nisi illa claritas eēt in hūanitate. g. illa clari-
tas erat in corpe dñi ut in subiecto. ¶ Itēz
Math. 17. Transfiguratus est zc. Glo. gloriā fu-
ture resurrectiōis ondit. Illa g. claritas erat
ad ostendendā gloriā future resurrectiōis. s̄
si illa claritas nō esset in corpe dñi ut in sub-
iecto: s̄ in aere. Jā p hoc nō ostenderet glia
future resurrectiōis: q̄ claritas illa que erat i
future resurrectiōis: nō erat in aere s̄ in corpe
dñi. g. claritas illa que apparuit in transfigura-
tione cū esset in signū et ostensionē illi' que
erit in gloriofa resurrectiōe: nō erat in aere ut
in subiecto: s̄ in corpe dñi. ¶ Itē alit est splē-
dor in sole: alit in colore. q̄ splēdor solis ab
initio est. Cū emittit splēdorē in alia cor-
pora. In colore autē est splēdor ab extrinse-
co ut in ueste. Si g. facies ei' respēdit sic
sol. Relinquit q̄ splēdor ille et claritas illa
erat in corpe dñi ut in lbo. ¶ Cor. In cor-
pore xpi sicut in aliis corpibus erat duplex
nā. s. elemētariis: et nā dñi corpis. s. nā cele-
stis: que est nā lucis: s̄m q̄ corp' nostr' ha-
beat potentia ad claritatē. hoc nō est p nām
elemētariā. q̄ s̄m illā est corpale: et subiectu
contrarietati et opacū. Ergo hoc est p nām lu-
cis que caliat elemēta in corpe nro. sed sic
se hz nā elemētariis ad nām lucis: ut cū una
apparet in corpib' alia occultat: sicut modo
apparet in corpib' nostris nā elemētariis. s̄
lacet nā lucis. S; econtrio erit in ipā gloriā i
corpibus gloriatis. q̄ natura lucis māife-
stabit: et natura elemētariis latebit. Si g. una
manifestata alia later: cū in transfiguratiōe dñi
maneret natura elemētariis i suo onio i cor-
pore ipi: nec mutaret natura illa in ipō. q̄a
s̄m sensū adhuc erat passibilis et nat' ad pa-
tiendū. g. natura lucis et passibilitas ad eā
latebat in suo corpe. Ergo si a nā lucis ē cla-
ritas in corpib'. cōstat q̄ claritas illa in qua

tūc apparuit nō erat p eductionē alic' de pō
in actu in ipō: s̄ ab extrinseco erat. ergo fuit
in aere ut in subiecto: et nō in corpe dñico.

¶ Itē impossibile est q̄ circa idē subiectū sit
sint opacū et clar. Si g. natura elemētariis
nō cōcoctat inseparabilē opacitas s̄m actum
nullo' erat claritas s̄m actū in corpe: in quo
s̄m actū seruaf nā elemētariis. sed in transfigu-
ratione seruabat adhuc s̄m actū natura ele-
mētariis in corpe dñico. q̄a s̄z illā erat adhuc
corpale et passibile. ergo opacitas erat s̄m a-
ctū in ipō. Claritas g. q̄ apparuit i ipō nō erat
ipius nec in ipō ut in subiecto: s̄ in aere circū-
fuso. ¶ Solo dō. q̄ claritas illa fuit in cor-
pore xpi tāq̄ in subiecto: et nō tm̄ in aere circū-
fuso. Cū Luc. 9. facta est dū oraret species
eius altera zc. Et loquit de transfiguratiōe ipā
i. alterata: ut dicit glo. q̄ nō pōt esse nisi fieret i-
mutatio circa ipā. hoc autē fuit p claritatez
Cū claritas fuit i corpe sicut in subiecto: et
alit et alit erat claritas in ueste et in corpore
q̄a i corpe erat ab iteriori sic dñi ē. et ita ut
i lbo. sed i ueste ab exteriori. s. a sup' usō splē-
dore faciei. ¶ Ad p̄mū autē icontrū dō. q̄ i
corpore dñi est cōsiderare multiplicē naturam
s. naturā corpis s̄m q̄ corp': et naturā corpo-
ris: s̄m q̄ aiātū aīa roali. uel corpis naturam
s̄m q̄ uirtū aīe: que ē plena oī gratia: et nāz
corpis ipi' put cōiunctū est dñitati: q̄a illō
est alii natura que cōtraf suā originē et na-
tiuitatē. Dec at unio cōcoctat natiuitatē cor-
pis dñi. Jō est ei ipā unio natura. Et p hunc
modū et s̄m has diuersas cōsiderationes cō-
poris: sunt habit' diuersi cōsequētes corpus
et p̄prietates diuersē. sicut p̄ corp' meū s̄m
q̄ corp' est graue descendens uocisū ā mo-
bile aīe uel retro uel surū: nec mobile motu
p̄gressiuo: put autē est unū aīe rōali fortis
has p̄prietates: qd est mobile in ante et retr'
in surū et cē in motu p̄gressiuo: quia anima
opatur ad ipm sicut motor ad mobile: sic cor-
pus dñi s̄m illas cōsideratiōes fortis diuer-
sas p̄prietates. Scdm. n. q̄ cōsiderat ut cor-
p' est i ipō natura elemētariis dñans. et nā
celestis latens et q̄tū ad hoc. Cū uerū est q̄
fortis opacitatē et corruptōz: s̄ ex unione ad
dñitatem fortis habitū. q̄ d; p̄cellē oī creatūe
rōali. et ex natura illius uniois test ei pō ad
agilitatē ad subtilitatē et ad claritatē. Cū
dylari' i li. de tri. habet corp' dñi naturā
ut ferat i uindis. sicut in liq̄dis et structa tūf-
urra: et sicut corp' relictu sue nāe est redēs

veofu & immobile motu pgressio. vntum
 ho aie mouet. Et abile est ad hoc q mouca
 tur pgressiue sic corpus vni eleuatū ad vni
 one cū vntina natura h; aliquid vltra nām
 corpus & fortif habilitatē & ptārem ad qdaz
 que nō oueniūt corpi alteri^o hōis. s. clarita
 tē agilitatē & subtilitatē: & est ei naturalis
 ex illa vniōne. ¶ Illud g^o qd obicit tē in
 corpis natura hūm qd corp^o. sed h est plus. s.
 i p̄m corp^o vntati vntū: & ex hoc fortitur
 ptārem ad istā claritatē & ad aliā. ¶ Ad ali
 ud qd obf qd nō sunt cōtraria sil. o d. qd simlir
 possit obici de agilitate quā habuit ābulan
 do sup̄ mare. & de subtilitate quā hūit na
 scendo de xgine: sicut hic opponit de clari
 tate: qā i ip̄o erat corpulētia. nō g^o subtilitas
 zc. pp̄ h v d. qd in exitu corpis vni ex vterō
 xginis fuit hūm actū subtilitas & corpulētia
 hūm habitū. silr ambulādo super aquas fuit
 actū agilitas in ip̄o: sed habitu grauitas in
 transfiguratione: sic fuit claritas actū. & ex
 hac vniōne ad veitātē: & opacitas in habitu
 hoc mō nihil p̄hibet cōiūta simul esse circa
 idē: n. subiectum.

Consequenter que

rif. an illa claritas fuerit gloriofa uel simlir
 gloriofa. Ad qd sic Nat̄. i. 7. Transfiguratus
 ē. Slo. Bede. i. corpe mortali ondit nō imor
 talitatē: s. claritatē simlir future immortalita
 ti: sicut p^o in corpe mortali ostēdit nō mor
 talitatē sed similitudinē. sine formā simlir mor
 talitati. Ex quo p̄ qd nō fuit claritas gloriofa
 quā ostendit: s. gloriose silis. ¶ Itē ibidē Be
 da in glo. Corpus mortale nō est subditum
 immortalitati: nec immortale immortalita
 ti. Si ergo corp^o vni in trāfiguratiōe ad
 hac erat mortale. g^o claritas que fuit tūc in
 suo corpe nō fuit claritas immortalitati. g^o
 nō fuit gloriofa claritas: s. ei silis. ¶ Contra
 Nat̄. 9. Transfiguratus est. Slo. in ea clarita
 te i qua erit pacto iudicio. S. n. relatiū est
 idēptatē sbe. ergo supponit p̄ illa & eadem
 claritate: hūm sbe in qua erit pacto iudicio.
 sed claritas in qua erit pacto iudicio est cla
 ritas gloriofa. Ergo & illa claritas fuit glo
 riosa. ¶ Itē ad phi. 3. Expectamus vniūm
 xpm qui reformabit zc. Slo. s. assimilabimur
 claritati quā habuit in trāfiguratione. Sed
 claritas nostra erit gloriofa. g^o & illa quā hūit
 in trāfiguratione fuit gloriofa. ¶ Itē Nat̄
 is. Duxit eos in montē. Slo. gloriā maiesta

tis ostensur^o. Si ostendit eis gloriā maiesta
 tis. ergo claritatē gloriofā ostendit: uel glori
 ofa fuit claritas in qua apparuit. ¶ Solo ad
 hāc qōz p̄notandū: qd hic sūt diuerse optio
 nes. Una ē qd illa claritas nō fuit gloriofa: s.
 silis gloriose. Et hoc vidēt iuxta auctozita
 tes Bede. que est in corpe mortali: ostendit
 nō immortalitatē zc. ¶ Alii vidēt qd fuit glo
 riosa: s. fuit assūpta ad tps sicut alias p̄peta
 tes assūpit ante resurrectōz ad tps. s. agilita
 tē ābulando sup̄ mare: & subtilitatē nascēdo
 de gloriofa xgine & ipassibilitatē: sicut qn
 vedit corp^o suū in sacramēto in cena. Unde
 Jo. Corp^o qd habuit p̄ naturā vedit discipul
 in cena nō mortale: nō corruptibile. Ita etiā
 in trāfiguratiōe claritatē gloriofā assūpsit
 Et hoc fecit vt discipulis suis ostenderet
 gloriā sue & nostre resurrectiōis. ¶ Itē v d. m
 est sine p̄iudicio medio mō. s. qd multiplex ē
 similitudo. Quēdā est similitudo enigmatica in re
 que est oino alteri^o ḡnis: sicut nos dicimus
 qd fides hic in via silis ē vitioni in patria seu
 assimilaf cognitioni gloriose. Est itē similitu
 do realis. & hec est rez eiusdē generis. sed h
 pōt esse dupl. quia aut hūm p̄fectionē: aut h;
 ip̄fectionē. Si hūm ip̄fectionē h mō vidēt qd
 caritas in via assimilaf caritati in p̄ria. Non
 eni eodē mō assimilaf quo fides cognitioi
 i patria qā fides assimilaf ei egnimaticē: qā
 fides euacuabit: s. caritas vie caritati partic
 reali: qā nō euacuabit caritas vie adueniēte
 illa que est in gloria: sed opletib^o ab ea. ergo
 est ei silis in re: sed tū hūm ip̄fectionē: quia
 vifferūt hūm p̄fectū & ip̄fectū. ¶ Est etiā si
 militudo realis hūm p̄fectionē: sicut nos vici
 mus qd filius est silis p̄ri. Et caritas Petri
 in p̄ria caritati Pauli in p̄ria. ¶ Si g^o loqua
 mur de similitudine enigmatica que est rez
 oino alteri^o ḡnis. hoc mō claritas illa nō fu
 it simlir gloriose. S; vidēdo realē similitudē
 que est rez eiusdē generis. Tū hūm ip̄fectiōz
 h mō fuit illa claritas simlir gloriose. Un
 etiā potuit vici gloriofa hūm quid. Si autem
 loquamur de similitudine reali que est hūm p̄
 fectiōne rez eiusdē ḡnis. hoc mō nō fuit ei si
 milis. s. hūm opletū. & hoc p̄ quia sicut in aia
 xp̄ico qd fuit vnta veitati fuit gloria h; ptē
 h; nō hūm totū hoc est hūm vī sup̄iorem: & non
 hūm inferiorem: imo hūm ptē inferiōrē lerat ei pas
 sibilitas & miseria. & ea que itrāt gloriā: sed
 hūm ptē sup̄iorem erat gloria. & ista gloria
 nō fuit alterius ḡnis qd gloria quā p^o hūit

s. p. resurrectō; sic i dispensatōe q̄ ondebaf
in suo corpe gloria: cū ipm̄ esset vnitū deita-
ti: sic aīa poterat esse gloria fm̄ ptē: et fm̄ ptē
nō. Et dico fm̄ ptē hoc est fm̄ q̄ vnitū dei-
tati. q̄a sicut ex dispensatōe fuit q̄ corp⁹ illd
esset corruptibile et obscur⁹: et hoc p̄t libe-
rationē nostrā: sic ex dispensatōe fuit q̄ ostē-
deret in illa claritate an̄ resurrectō; in qua
debut esse p̄: et hoc p̄t corroborationē
fidei nostre quā hūit ex vnione ad deitatez
Et per hoc p̄ solutio ad obiecta.

Postmodum queri

tur. vtz hec claritas fuit nālis illi vel assū-
pta. Et p̄mo querit. vtz fuit in potentia nā-
li: vel fuit assūpta a x̄po. ¶ Ad qd̄ sic Math̄
i. Infigurat⁹ est. Glo. fm̄ sp̄m̄ illi⁹ quam
hēbat p̄nām ostendit nō admittēre carnem
quā assūperat uolūtate. Si ḡ sp̄m̄ quā eis
ondit hēbat p̄nāz. Ergo p̄nām hēbat clari-
tate quā eis ondit. ḡ ei fuit claritas illa nāl
¶ Itē ip̄e assūpsit corp⁹ oueniens dispensa-
tioni. quicqd̄ ḡ fuit in eo. aut fuit ex natura
sue originis. aut ex dispensatione. Sz ex nā
sue originis fuit ei oueniens nālī claritas.
q̄a fuit a principio celesti. s. a sp̄u sc̄o. de quo
d̄r esse cept⁹ a p̄te sue originis: seu p̄ncipiū
sue originis est ei nālī. Sicut ex dispensatōe
nālī ouenit ei: q̄a sic ex dispensatōe debuit
accipere passibilitatē et miserā p̄pter nostraz
redemptionē. ita ex dispensatione fuit: q̄ an̄
mortē debuit ondere claritatē sue gloriifica-
tionis p̄pter fidei nostre corroborationē. Sic
ḡ in assūptione debuit assumere p̄p̄tatem
ouenientē mortis. s. passibilitatē. ita in assū-
ptione debuit assumere claritatē sue glori-
ficationis: cū eā debuit an̄ mortē ostendere
fuit ḡ nālī ei: et a p̄te originis: et sue dispen-
sationis. ¶ Cōi. Dam⁹ Oēs passiones n̄ras
naturales et indēctabiles assūpsit p̄ter p̄c̄z.
Et Boeti⁹ d̄c̄ in li. d̄ duab⁹ nāis. Ip̄e assū-
psit passibilitates et alios defect⁹ p̄ter p̄c̄m
nō fm̄ statū ante peccatū: s. fm̄ statū sc̄dm̄.
Si ḡ assūpsit defect⁹ nostros: cū opacitas
sit p̄nām in nobis. q̄ in ip̄o fuit p̄ naturam
Ergo p̄ naturā nō fuit in ip̄o claritas. ¶ Ul-
terius querit. vtz esset in eo nālī fm̄ actūz
Ita q̄ nō solū in p̄o naturali vt uiceret eē
in eo fm̄ actū: s. nō sp̄ appareret. ¶ Ad qd̄ sic
suppositis p̄cedentib⁹: sic se h̄ claritas sp̄ual
que est sc̄ia ad aīam x̄pi. ita se h̄ claritas cor-
poris ad corp⁹ x̄pi. Si ḡ ab initio sue cepti

onis hūit sc̄iam oīum sicut p̄: et qd̄ d̄r p̄fe-
cisse hoc est tū q̄tū ad manifestatōez: et ita
aīa ei⁹ sp̄ fuit clara: ḡ sicut ab instāti ceptio-
nis sue hūit claritatē corp̄is fm̄ actū: sic nō
sp̄ appareret s. p̄ dispensatōz. ¶ Itē sp̄ fuit i
aīa x̄pi claritas q̄tū ad p̄te sup̄iore ex vni-
one ad diuinitatē: sic in inferiori passibilitas
ex vnione ad corp⁹. Ergo sicut corp⁹ eius cum
esset vnitū diuinitati sic aīa sp̄ hūit fm̄ actū
naturalit̄ gloriā et claritatē in quadā sui p̄te
¶ Cōi. Si uiceret sequē q̄ corp⁹ ei⁹ non
esset passū fm̄ oēm ptē: q̄a in p̄te illa nō esset
passibilis in qua esset ista claritas. s. hoc nō
pōt cecidi: q̄a sua b̄tā aīa fm̄ ptē illā qua erat
vnita corpi totalit̄ patiebat. Licet nō h̄z illā
qua vnita erat diuinitati. ḡ corp⁹ ei⁹ fm̄ to-
tū patiebat. ¶ Solo v̄b. q̄ naturale d̄r qua
tuor modis: fm̄ quadruplicē cām. Uno d̄r
naturale p̄ opationē ad illud a quo res nata
est q̄ est cā efficiens. ¶ Alio d̄r opatō; ad
cām fm̄ quā nata est: que ē p̄fectio et oplenē-
tū eius. Tertio d̄r in opatione ad causam
de qua nata est que quidē est m̄a. ¶ 4. d̄r
in opatione ad cām ad quā nata est que d̄r
finis. Si ḡ onderet natura in corpe x̄pi a p̄-
te originis seu in opatione ad illud a quo
nata est: sic passio nō est ei naturalis: nec iue-
nit in ea passibilitas uel mortalitas. Un̄ h̄y-
la. x. de tri. Quid p̄ naturā hūani corporis
carnē d̄r sp̄u sc̄o ceptā iudicamus. Caro illa
de celis est. Si aut̄ onderet fm̄ cām fm̄ quāz
est caro. fm̄ suū oplenētū. s. ex vnione ad
diuinitatē. hoc mō adhuc dico q̄ n̄ est i cor-
pore x̄pi p̄ naturā passibilitas: nec ea q̄ oppo-
nūt gloriē. et hoc p̄ naturā illi⁹ oplenētū sed
ex h̄ est corp⁹ eius potestati uū sup̄ oēs pass-
iones. s. a plenitudine x̄tū vine. Sc̄d; ergo
naturā originis et oplenētū nō erat passibi-
litas i suo corpe. Accipiēdo aut̄ fm̄ opationē
ad illud de quo ē nata caro x̄pi. fm̄ hoc ē et
naturalis passibilitas et p̄p̄tates osep̄tes
q̄a de carne x̄gis assūpta est. Assūpsit. n. de
n̄ra natura: naturā corpulentā ex elementis
opositā et cōiūctatī subiectam. Accipiēdo
aut̄ sc̄dm̄ finē ad quē nata est: q̄a nata ē ad
redemptionē nostrā: ut p̄ passionē nos redi-
meret sic ad hoc est ei naturalis passio et mō-
talitas. Cum ḡ querit vtz claritas fuit ei i
potentia naturali. Dico q̄ sic p̄mo et sc̄o
accipiēdo naturā et potentia naturalē. s. nō
aliis duob⁹ modis. Imo passibilitas fuit ei
in potentia naturali: et hoc est qd̄ d̄r h̄yla.

De tri. Huit corp^o dñi s^ue origis p^ont^u
no ex vitis hūana dceptionis exiens. s^u in
forma corpis nri virtus sue p^ote^o ibi^ostans
et sic soluit p^ontū p^obleuma. ¶ Ad sc^o q^o q^o
rif^o vtz^o habuit illā claritatē sēp in actu per
nām lz^o no apparēt v^o q^o nō. Et q^o obr^o q^o sic
se h^o claritas aie ad aiām ita claritas corpis
ad corp^o. Dicendū q^o p^ot fieri illa opatio q^o
tū ad vnionē cū dinitate. vt q^otū ad dispen
sationē nre redemptionis. Quātū g^o ad nāz
et p^ote^o vnionis fuit in aīa xpi scie. claritas
et h^o ex dispensatōe. sed q^otū ad naturā
vnionis solū et p^ote^o vnionis potuit ee sp
claritas s^um actū in corp^o xpi. sed nō ex di
spensatōe illi^o ad nostrā recēptōz. Repugna
ret enī dispensationi illi^o. q^o corp^o xpi non
esset passibile iā s^um totū q^o nō v^oz cedi. q^o
cū ex dispensatōe fuerit q^o aiā debebat
pati s^um oēm vim quā hēbat p^o opationē ad
corp^o. Cōstat q^o ex dispensatōe fuit q^o corp^o
ei^o s^um totū patere. et sic q^otū ad hoc nō fu
it s^um actū claritas in ea. s^u in p^o. Licz^o q^otū
ad p^ote^o vnionis cū dinitate poterit ita ee
et sic q^otū ad hoc t^o illa opatio.

Consequenter que

rit^o an solū corp^o xpi fuit t^ofigurabile an ee
alia corpa sic Moy^o et Helye t^ofigurabilia
essent. Ad q^o sic Exodi. 34. hēf. q^o apparuit
facies Moy^o comuta ex o^ofortio dñi ex ma
xīmo splēdore. et z. Cor. 13. d^o q^o nō poterāt
filii isrl^o intrēde i^o facie Moy^o p^o gloriā vult^o
eius. Et dicit glo. ibi q^o tanta fuit claritas i
facie eius: q^o maior esse nō poterat. s^u i^o corp^o
xpi poterat esse maior claritas q^o illa que fu
it in t^ofiguratione. Si g^o corp^o xpi d^o t^ofigu
raturū s^um illā claritatē. ita et corp^o Moy^o
debet d^o t^ofiguraturū: vel q^ore hec ostensio
claritatis esset transfiguratio et ista non.

¶ Itē. z. Cor. 13. Tanta erat claritas in facie
Moy^o q^o non poterat percipi nisi aelaretur
g^o fuit maior claritas q^o claritas que fuit in
facie xpi. Si g^o ostensio illi^o in xpo d^o t^ofigu
raturū ita in Moyse. ergo aliud corp^o est
t^ofigurabile q^o corp^o xpi et magis etiā debz
d^o t^ofiguraturū in corp^o Moy^o q^o in corp^o
xpi. ¶ Itē Math. 2. nō cognoscebat eam
donec pepit zc. Blo. Iosep mariā facie ad fa
cie videri nō poterat quā spūs scūs i^opleue
rat. Ex quo v^o q^o gloriōsa xgo fuit t^ofigu
rata sic corp^o xpi. ¶ Ad oppositū; Math. 17.
Resplenduit facies ei^o sic sol. dicit Jeroni^o

De^o nō pōt in hac vita tā claz. facere. Ergo
simplr ipossibile est q^o tāta claritas fuerit in
corp^o Moy^o et gloriōse xginis q^ota fuit icō
pote dñi: q^o tū sup^o pbabat. ¶ Ex q^o vlt^ori^o
obr^o: q^o cū t^ofiguratio sit in exp^ossiori silu
dine ad claritatē gloriōse resurrectionis: so
lū d^o d^o t^ofiguratio in vno ibū et non in
aliis. ¶ Solo v^o est sine p^oudicio sicut nos
vicimus: q^o alr est fides silis visioni in p^oia
q^o caritas vic caritati in p^oia. Ita dicit^o nos
q^o alr fuit siluudo glorie in facie Moy^o et
in brā xgine et in corp^o xpi: q^o in facie moy
si et brē xginis fuit siluudo claritatis q^o erat
alter^o generis simplr q^o claritas glorie. Un
erat siluudo enigmatica sic siluudo fidei ad
visionē patre. sed in corp^o xpi fuit claritas q^o
erat eiusde generis cū claritate glorie: et si nō
simplr s^um t^o p^ote^o sicut caritas vic assimilat^o
caritati patre. et hoc est q^o radi^o claritatis
i^o facie moy^o fuit a o^ofortio s^umōis domini.
Silt^o in brā xgine fuit illa claritas ex o^ofor
tio dei quā hēbat spūaliē in mete: quā etiāz
hēbat corpaliē in carne: sed in corp^o xpi fuit
claritas ex x^otate vnionis corpis xpi cū diu
nitate. Et p^opter hoc nulla alia ostensio clari
tatis debuit d^o t^ofiguratio sicut ista. q^o
solū illa que est in exp^ossa siluudine: ad gliam
dei d^o d^o t^ofiguratio: hoc aut solū fuit in
xpo et hoc est q^o claritas que fuit i^o aliis fu
it p^o gratiā o^osequentē naturā: s^u in corp^o xpi
fuit p^o gratiā que est ei natura: vt oēm est. s^u
per gratiā vnionis. Et ex hoc est q^o x^oior et
exp^ossior est siluudo gloriōse claritatis i^o xpo
q^o alie. ¶ Ad illud g^o q^o obr^o q^o maior fuit
claritas in moyse quā nō poterat videri zc.
Dicendū q^o nō sequit^o nō poterat videri. g^o
maior fuit seu magis ostensua glorie resur
rectionis. Nā q^o claritas moy^o nō possit vi
deri: hoc erat nō q^o maior esset. s^u quia offen
debat et disgregabat visū: sicut etiā videm^o
de claritate solis que p^o hoc nō pōt videri
s^u claritas apparenis in facie xpi erat dele
ctans visum et o^ofortans: sicut claritas glie
que o^ofortat et corroborat visū. Un in Apoc.
20. Cōpatur claritas ciuitatis sup^one et v^o si
milis lapidi iaspidi: c^o claritas oemulcet et
o^ofortat aspectū: et sic itez q^otū ad h^o claritas
xpi i^o maior o^oformatōe et o^oformitate ad cla
ritatē glorie et in exp^ossa assimilatione: et iō
o^ofortabat visū. Et p^o hoc solunt tres p^ome
obiectiones. ¶ Ad aliud q^o obr^o q^o de^o nō
pōt tā claz. facere: v^o q^o licz vnū ocludat rō

intelligendū est tñ qre dicit hic Jo. in corpe
enī moyſi ⁊ xginis beate fuit pō passiva ad
claritatē. vñ in eis fuit pō. nō prās. S; in cor
pore xpi fuit pō que vñ prās. hec ē activa pō
ad hāc claritatē. Jo nō maior fuit. Et hoc est
qd dicit Dyla. in forma corpis nri xrtutis
sue prāte consistens. qd ergo vult vice Jero?
Qd vult nō poterat tā clar. facere. hoc est
qa corpa nra hnt oppositōz cū gloria ppter
peccatū. sed i corpe xpi erat imunitas a peccō
An nō erat oppositū glorie. qd n. sine pecca
to erat accept⁹ ⁊ diuinitati vnit⁹ nō pot de⁹
de pō congruēte tantā claritatē in aliis facē
h; possēt de pō absoluta. An negat hic pō cō
gruētie ⁊ nō potentia absoluta: ex pte dei
Ex pte autē creaturaz negat pō passiva que
est in eis vt deū est: qd nō possent tantā cla
ritatem sustinere vel suscipere: ⁊ hoc quia nō
sunt imunes a peccō. sed xps pot: cū imunis
sit. Et hoc vult dicere auctoritas.

Postea queritur de
patione fm viam apparitionis dominice re
surrectionis an qd fieret: ⁊ p postq facta ē
Et pmo querit de pma apparitōe. scdo de
scda. De pma apparitōe que fuit an resurre
ctionē que vñ trāfiguratio. Querit qre ostē
tio gloriose resurrectiōis pot⁹ facta fuit i illa
p claritatē qd p alias ppetates: sic p agilita
tē: subtilitatē: impassibilitatē. Ad hoc qd sit
claritas nō solū est corpoz glorificatōz. imo
cois est etiam aliis corpb⁹: sicut celo ⁊ stel
lis. s; alie vñ ppetates sunt solū corpoz
glificatōz ⁊ nō alioz corpoz. Cōuenientior
at ē ostētio scā p ppetates pps qd p coēs. g^o
conuenientior esset qd illa demōstratio glorio
se resurrectionis corpoz: fieret in trāfigurati
one p alias ppetates qd p claritatē. De se
cūda at apparitōe qd il q facta fuit a dño p
suā resurrectionē: cū apparuit discipulis ⁊ i
trauit ianuis clausis. Et querit qre nō fuit
facta p claritatē sicut p subtilitatē. Ad qd
sic. Nā ipse de⁹ in euāgelio p claritatē maxi
mā sigt resurrectionē futurā ⁊ ei⁹ gloriā. cū
vñ. fulgebūt iusti sicut sol. Mat. 13. ergo
conuenientius fuit vt eā ostenderz p claritatē
qd p subtilitatē. Solo. vñ. ad pñm: qd cum
sunt ppetates qtuor fm quas ostendit glo
rificatio ipa claritas est pncipalis ad quam
osequitur cetera. Nām enī lucis osequit sub
tilitas. An lux p nām h; subtilitatē ⁊ ad pe
netrandū corpa: ⁊ maxie corpa trāsparentia

sicut p; in lapide cristallino: qui penetratur a
luce: sicut ad ipam osequit agilitas. An mor⁹
uel mutatio ei⁹ est qd subita: sicut ipa; sequit
impassibilitas. vñ etiā nullū inqnamētū patit
ab aliis. qa g^o claritas ponit oēs alias ppet
tates que sunt corpoz glorificatōz: ⁊ nul
la alia ponit oēs alias. Jo conuenienter sit osten
sio glorificationis corpis p claritatē. Et pp
hoc onis in euāgelio signis gloriā resurrecti
onis: nō multiplicat xba: s; eā pferere ⁊ inte
gre ⁊ totalit sigt p claritatē: cū dicit. fulge
būt iusti sicut sol. Ad scdm vñm. qd ordo
debut esse in ostensioe glorie resurrectiōis
fm grad⁹. vnus grad⁹ debuit eē ad sensum
⁊ hic debuit eē pñm. Ali⁹ g^o debuit esse vl
timus. Nā debuit esse ostensio illi⁹ quantū
ad cognitioē sensitiuā ⁊ quantū ad intelle
ctiuā. Et sic cognitio sensitiua pot est qd itel
lectiua. Ita conueniens fuit qd pma osten
sio esset ad sensū. vñima ad intellectū. Et id
pma ostensio que fuit in trāfiguratione an
resurrectionē debuit esse p ppetatē puen
tē ad sensū. hec at maxie est claritas. ⁊ id de
buit fieri p claritatē. Ultra autē que fuit p
resurrectionē fuit ad intellectū. nec debuit
fieri p claritatē cū sit ppetas que maxime
a sensu percipit. Sed p ppetatē que solo itel
lectu: ⁊ sola rōnis collatione percipit: ⁊ nul
lo mō p sensū. hec aut fuit subtilitas quam
nō capiebat sētus: s; sola rō. Qd n. videbār a
postoli eū palpabilē. h nō monstrabat subtili
tatē: s; solo intellectu ⁊ rōnis collatione per
cipiebant ipm esse subtilē: sic domus clausa e
rat: ⁊ ipse intravit ianuis clausis. ergo trās
iuit p maz. g^o subtilis est. Ita g^o faciēdo col
lationē in se percipiebant qd esset subtilis.

Deinde queritur

de circūstantiis illi⁹ apparitionis. an. s. moy
⁊ de. fuerūt ibi vere nel imaginarie. vtrum
s. apparuerūt ibi psonalit vel in subiecta cre
atura: vel angelis vice eoz. Ad qd sic Luc.
9^o. Apparuerūt moy. ⁊ de. z. Blo. sciendum
nō corpa vel aīas velye ⁊ Moyſi apparuisse
Sed in subiecta creatura illa corpa fuisse
formata. pot etiā credi vt i āgelico mistēio
hoc factū est: vt angeli eoz psonas assume
rent. g^o nō apparuerūt ibi vere. Itē Aug^o
Ad simpliciu de aīa samuelis disputās dicit
vt nō spūs Samuelis a rede sua suscitāt⁹ ē
S; aut fantasma ul illusio imaginaria vya
boli fuit machinatōib⁹ scā qd pphā; samu elē

sicut imagines rez solet suis noib⁹ appella
ri. h3⁹ Aug⁹ p⁹ inco⁹ueniēti q⁹ aīa Samuek
fufcitaret de rege fua 7 appareret Sauli. g⁹
fufcitari inco⁹ueniens est q⁹ fpi⁹s Moy. qui iā re
quiefcebat in fua Abrae fufcitaret 7 vcre
ibi apparēt. Et fufc ipe Helyas cū iā effer tñf
lat⁹ ad padifū. ¶ Itē fi Moy. ibi apparuit a
pofcolis uel oculis aploz. ergo apparuit in
corpe. f⁹ uenienti⁹ in corpe p⁹uo q⁹ in alie
no. g⁹ fuit refufcit⁹ in corpe 7 aīa. Ergo
aīa eius fuit in fno corpe mortali. g⁹ ad huc
erat in fta⁹ merendi. f⁹ fi h⁹ g⁹ ad huc pote
rar moy. vānari q⁹ ē inco⁹ueniens. ¶ Ad op
pofitū Aug. loq⁹s d⁹ opt⁹ vñi dicit. q⁹ fi v
nū est vep⁹ reliquū est vep⁹. f⁹ quicqd⁹ fuit ibi
fuit op⁹ dei gloriofi. Ergo fi nō fuit h⁹ appa
ritio Moy. 7 De. nec fuit h⁹ apparitio vñi
¶ Solo. vñ. q⁹ circa iftā q⁹em fūt ples opi
ones. Una enī est q⁹ quidā ponunt plane q⁹
Moy. 7 De. nō apparuerūt ibi h⁹. fed folum
imaginariē. 7 hoc vult dīcere iux⁹ auctē De
de in glo. p⁹dīca fup. 9⁹. Luc. Sciēdū nō cor
pora vel aīas Helye 7 Moy. 7 De. uere. 7 apparu
it ibi moy. in fno corpe refufcpto ad tps. Et h⁹
dicit iux⁹ illud Luc. 9⁹. faciamus hic tria ta
bemacula. Solo. tres teftes habem⁹. de terra
aplos tres. de celo Moy. 7 De. 7 ipm⁹ p⁹em
S3 fi nō fuerūt ibi vere nō potuerūt effe xi
teftes. ergo fuerūt ibi vere Moy. 7 De. ficut
p⁹ona patris fuit ibi h⁹. Iftud idē cōfirmant
p⁹ glo. fup. illud Mat. 17⁹. Et apparuerūt moy
7 Hely. Solo. Moyfes legiflator 7 De. p⁹phe
ta 7 exi mi⁹. ergo h⁹ apparuerūt ibi. quia ifti
funt h⁹ Moyfes 7 Helyas. Iftos autē vicim⁹
fm Aug. in li⁹ de cura agenda p⁹ mortuis
ad Paulinū dīcentē. Alii fūt hūanaz limi
tes rez. Alia diuinaz figna x⁹putū. Alia fūt
que nātr. Alia que mirabiliē fūt. q⁹ntis 7 nāe
de⁹ ad h⁹ ut fit 7 miraculis nā nō defūt. Nō
igit⁹ putandū est vīnoz reb⁹ quofq⁹ interefse
poffe defūctos qm⁹ quibusdā fanandis uel
adiuuādts martires adfūt. S3 iō pot⁹ intel
ligendū est q⁹ p⁹ diuinā potentiā martires vi
noz reb⁹ interfūt. qm⁹ defūcti p⁹ nām p⁹am
vīnoz reb⁹ interefse nō pnt. Et ex hoc fequit⁹
fm bt m Aug. q⁹ apparitio aīaz p⁹ mortem
fm limites rez nō est poffibilis. f⁹ folū h3⁹ fi
gna diuinaz x⁹turū. feu folū fm diuinā m
potentiā. 7 nō fm rez naturā. Hoc g⁹ mō vī
cim⁹ q⁹ apparuit ibi moy. aīa h⁹. f⁹ h3⁹ diuinaz
potentiā. h⁹ c⁹ legim⁹ ab Aug. q⁹ aīe martirus

p⁹ diuinā potentiā pnt hōibus apparē. Unde
etiā Aug⁹ ibidē dicit. Nō enī folis beneficia
oz affectib⁹. vep⁹ etiā ipis hōib⁹ aspectib⁹
ofefforē felcē apparuiffe ciuib⁹ vel inq⁹linia
pie a fe dilectis cū a barbaris nota oppugna
ba⁹. Audiam⁹ nō incertis morib⁹. 7 teftib⁹
certis. Utp⁹ autē aīa moy. cor⁹ affūpferit nō
legimus nec iftud afferim⁹. f⁹ dicimus q⁹ h⁹
btūs felix apparuit aspectib⁹ ciuiū in aīa f⁹ cr
diuinā virtutē. nec p⁹pter hoc refūpfit cor⁹
fic dicimus q⁹ aīa moy. ibi fuit h⁹ 7 eis ap
paruit. s. aplis p⁹ diuinā x⁹tutē. nec op⁹uit
q⁹ refurgetz cor⁹. De Helya autē qui viuus
erat bñ occiden⁹ ē. q⁹ apparuit i aīa 7 corpe
¶ S3 tūc reftat q⁹ qm⁹ fi folū aīa moy. appa
ruit cū ipa fit ifenfibilis. q⁹o potuit moy. ap
parē aspectib⁹ aploz. ¶ Ad q⁹ vñ. q⁹ fba fpi
ritualis du ob⁹ modis apparēt fenfui. s. ange
lus. Uno⁹ p⁹ cor⁹ affūptū. Alio⁹ p⁹ folā filitu
dinē cor⁹is quā facit i fenfū. 7 p⁹ quā imurat
fenfū. Sicut. n. angel⁹ p⁹ratem h⁹ fup⁹ corpa
vt fic poffit cor⁹ affūmere 7 apparere fen
fui p⁹ illud ita h⁹ potentiā vt poffit aliquaz
filitudinē cor⁹is in oculo efficere 7 p⁹ illam
oculū imurare. vt ab oculo p⁹ illā p⁹cipiat. Si
cut g⁹ mediāte corpe pōt facere filitudinē
quā cōprehendit ita 7 fine corpe. ita dico q⁹
aīa fca que gloriofa est h3⁹ iftā potentiā. 7 h⁹
mō potuit aīa moy. apparere oculis corpa
lib⁹ aploz. fine cor⁹is affūptione. quā non
legimus in fcriptura. 7 fic p⁹ filitudinē corpo
ris quā efficiebat in fenfū p⁹cipiebat. ¶ Itē
7 ad hoc faciendū nata est aīa. q⁹ rō totius
cor⁹is est in aīa. fic vñc Aug⁹. Unō nō fo
lū cōpatur ad cor⁹. fic forma f⁹ etiā ficut ars
Unō mēbra 7 offā que fūt in corpe nātr
funt in aīa ficut in arte. 7 ideo per diuinā
virtutē pōt apparere per filitudinē fine corpe
¶ Sed vlteri⁹ reftat q⁹ere q⁹ nō apparuit
Enoch qui fuit āte legē ficut moyfes q⁹ fuit
cū lege 7 De. qui fuit p⁹ legē. vt h⁹ tefti
moniu⁹ ex his qui ante legē 7 cū lege 7 pōt
legē refurrexerūt gloriofe x⁹pi. ¶ Solo vñ
cendū. q⁹ ficut dicit glo. fup. 9⁹. Luc. q⁹ appa
ruerūt ibi moy. vt habet teftimoniu⁹ x⁹pi ex
lege. 7 Helyas vt h⁹ teftimoniu⁹ ex p⁹phis
s. vt oftendāt ipm⁹ effe qui locut⁹ est in lege
7 p⁹phis. ex lege p⁹ moyfē vt dīceret hic est
de quo fcripti. Ex p⁹phis p⁹ Helyā vt dīceret
hic est de quo p⁹phau. S3 añ tps Abrahe n
fuit facta dīftinctio. nec explicatio noftre
redemptionis 7 refurrectionis gloriofe. Quō
i 5

debet fieri: n̄ credebatur futura s̄ iplicit: nō
 explicite. Imo p̄mo fuit sc̄a abrahe explicatō
 quia g^o Enoch fuit illi^o t̄p̄is an̄ legē in quo
 nō erat explicatio nostre redēptiōis. an. s. ve
 beret fieri p̄ hominē solū vel p̄ angelū: vel p̄
 deū hominē. Jō nō apparuit Enoch ad ferē
 dū testimoniū in trāfiguratiōe: s̄ legislator^o ⁊
 p̄p̄ha. ¶ S; tūc querit. melius. n. sc̄aref glo
 riosa r̄i^o xpi si publicaref ⁊ p̄dicaref illa ap
 paritio. que g^o p̄hibuit discipulis suis ne
 dicerent ea: dicens. Memini vixeritis zc.
 ¶ Solo sic victū est optuit q̄ fieret oñsio
 resurrectionis xpi an̄q̄ fieret. s̄ nō debuit eē
 p̄dicatio ei^o nisi postq̄ sc̄a ē. q̄a optuit q̄ p̄
 baref x̄itas dnice passionis an̄q̄ resurgeret
 S; si diuulgata cēt illa ostensio resurrectionis
 an̄ suā passionē p̄ hoc occultaref passionis
 veritas: ⁊ fides ip̄i^o infirmaref. putaref enī
 q̄ nō esset x̄a ei^o passio si p̄dicaref gloria sue
 resurrectionis: q̄a si sciref in suo corpe ante
 passionē tātā fuisse gloriā: ⁊ q̄ ip̄e apparuit
 in tanta claritate. s. sicut sol. crederet ei^o pas
 sio nō esse x̄a: s̄ solū fantasti ca: sic vixerunt
 quidā heretici: q̄a g^o ita debuit oīdi ⁊ ma
 nifestari gloria resurrectionis: ne p̄ hoc impedire
 tur fides x̄itatis passiois. Jō nō debuit p̄dicari
 nisi postq̄ facta est ip̄a resurrectō.

Consequenter que

rit de visione ap̄loz. an̄ visio illoz potuit fi
 eri oculis corp̄alib^o. Ad quod sic. Null^o cor
 poris pot̄ videri claritas q̄ coequat claritati
 solis ab oculis corp̄is aialis. S; claritas que
 fuit i corpe xpi fuit cōlis claritati solis: ⁊ eē
 maior sicut dicit glo. sup̄ illud math. 17. fa
 cies ei^o sicut sol zc. Glo. nō h; clar^o q̄d oparet
 g^o nō potuit videri ab oculis corp̄is aialis. s̄
 tales erant oculi corp̄ales ap̄loz. g^o zc. ¶ Itē
 claritas que erat in corpe dn̄i: erat claritas
 corp̄is gloriofi. s̄ claritas corp̄is gloriofi: nō
 pot̄ p̄cipi a corpe non gloriofo. ergo ab ip̄is
 ap̄lis: qui nō ad huc erant gloriofi nō po
 terāt corp̄aliter videri. ¶ Itē petr^o dixit. Dn̄e
 bonū est hic nos esse. g^o claritas illa erat d̄
 lectabil^o ip̄is ap̄ostolis. sed ip̄a claritas erat
 excellēs oēm claritatē. Cū igit̄ sensus corp̄al^o
 nō velee ref̄ in excellēti. sed corruptif̄ ab ip̄o
 cōstat q̄ nō p̄cipiebāt illā claritatē suo cor
 porali oculo: s̄ intellectuali. ¶ Solo v̄b. q̄
 visio ap̄stolo p̄ fuit corp̄alis: ⁊ oculis cor
 poralib^o p̄ceperūt claritatē dn̄i. ¶ Ad illud
 aut̄ q̄d p̄mo obr̄ v̄b. q̄ est q̄dā claritas que ē

generatiua caloris. quedā que nō. Claritas q̄
 generat calorē rōne caloris cōsumētis hūid i
 tatē pupille sine organū vidēdi h; cōrietatē
 cū organo vidēdi: talis aut̄ est claritas sol
 ⁊ inde est q̄ cū est excellēs q̄ aggrauat̄ oeu
 lus p̄ illā ⁊ disgregat̄: ⁊ iō n̄ pot̄ ip̄as p̄cipere.
 S; claritas corp̄is gloriofi nō est generatiua
 caloris. Un̄ nullā h; cōrietatē cū ip̄o organo
 visus: sed est cōfortans ⁊ delectans visum. Et
 p̄p̄ hoc op̄at̄ claritati lapidi iaspidis: q̄ con
 fortat aspectū: ⁊ p̄pter hoc in sui excellentia
 n̄ est corruptiua visus: sic p̄. sed pot̄ ab oeu
 lo p̄cipi sine offensioe: talis aut̄ erat claritas
 quā hēbat x̄ps ⁊ quā videbāt ap̄ostoli. ¶ Ad
 aliud v̄b. sicut dicit Aug^o ad Paulinū intro
 ducēs an̄trem Ambro. Dn̄a est in s̄bis spiri
 tualib^o ⁊ corp̄alib^o: in hoc q̄ in corp̄alibus
 ita est q̄ in n̄ra p̄tate est videre ip̄as: s̄ p̄ntef
 sint. Un̄ nec ip̄a corp̄alia p̄nt p̄hibere qn̄ vi
 deamus ea: ⁊ in necessitate hnt h. s. q̄ vide
 mus ea. s̄ in spiritualib^o ita est q̄ in sua pote
 stare ⁊ voluntate est q̄ a nobis videant̄: ⁊ n̄
 in n̄ra videre ip̄a. Imo bene p̄nt p̄hibē ne vi
 deant̄ ⁊ bene p̄nt se manifestare in angelis
 In p̄tate g^o corp̄is gloriofi aīati est p̄ nām
 aīe qua viuūt: ⁊ q̄a sp̄uale est q̄ videat̄: s̄ nō
 in nostra p̄tate vel voluntate q̄ ip̄m videam^o
 bene cōcedo sic. q̄ solū erat in voluntate ⁊ po
 testate corp̄is dn̄i q̄ vidēref ab ap̄ostolis ⁊
 nō in p̄tate ip̄oz. ¶ Ad tertiā rōnē v̄b. q̄ tri
 plex est dn̄a lucis. Est. n. lux que est i natura
 habēre cōrietatē sicut est ignea lux. Et est
 lux in nā nō hnt cōrietatē. s̄ multiformi
 tatē sic lux celestis: ⁊ hec est x̄ior: sicut enī
 lux ista isto^o h; multiformitatē in ope ita ⁊
 in x̄tate ⁊ in nā ⁊ lumine. Terti^o est lux in
 nā nō hnt cōrietatē: nec multiformitatē
 ⁊ talis ē lux celi ēpyrei: ⁊ talis s̄ est nā lu
 cis in corpe gloriofio sicut in celo ēpyreo
 q̄a est loc^o ei^o vnde ei^o p̄portional^o nā lucis
 p̄mo^o v̄cēcū est in excellētiā nullo^o h; cō
 nientia cū oculo s̄ cōrietatē rōne hūiditatē
 cui cōrietatē. ⁊ p̄pter hoc existens in sua ex
 cellētiā corruptit̄ oculū. Nā aut̄ lucis sc̄do^o
 nō h; cōnientia s̄ h̄r cū oculo in suo excel
 lentia: q̄a nullo^o cōnient cū oibus nāis oculi
 cū sit in oculo nā hūiditatis: claritatis: s̄ cō
 tatis: frigiditatis. Et p̄p̄ hoc cū illa nā lucis
 sit habēs multiformitatē: ⁊ nā multiformis
 nō cōciliat multiformem nām que est oculi
 Jō excedens in sua excellētiā nō cōciliat na
 turā oculi: ⁊ iō ab ip̄a natura oculi leditur

nec in ipsa oculi delectat: s̄ offendit. Sed nā
uniformis oculi nāz difformē: et id natura
lucis glouificati corpis oculi et confortat nāz
que est in oculo: que multiformis est. Ita q̄
in aspectu ipsi oculi delectat: et id uisibilis
est oculis copalib' sine offensione.

Consequens est

Adiuuante orio inquirē de demōstra
tione vniuersae resurrectionis postq̄ scā est. de q̄
Acti. Prebuit se ipm̄ viuū p̄ dies. 40. appa
rens in multis argumētis. ¶ Circa qd̄ q̄rit
p̄mo in generali. deinde in spāli. ¶ In ḡ nāli
no p̄mo quō dicitur hec apparitio. 2^o an ar
gumēta apparitōis astruat fidē. 3^o vtz argu
mēta illa euacuarēt fidē q̄tū ad meritū. 4^o
de numero et sufficientia argumentoz.

Ad primū multipli

citer inueniri potest ex x̄bis Augi. in li. de
trini. Ubi dicit q̄ legit̄ v̄s apparuisse in ve
teri testō ut Abrahā. Hene. is. Et Moysi in
rubo. Exodi. Legit̄ etiā apparuisse in no
uo p̄ resurrectionē. sic hēc in fine oīum euan
gelioz. Si ḡ sunt apparitiones et hec et ille. q̄
rit vtz eiusdē rōis sint: et si nō in quo ueni
ant: et in q̄ differant. ¶ Ad qd̄ dicitur q̄ illa
apparitio que fuit i veteri testō p̄t dicit ma
nifestatio viuine nāe imutabilis in s̄biecta
creatura mutabili. Optebat. n. sicut dicit aug.
i v̄o li. q̄ creatura illa eēt mutabilis: q̄a sicut
dicit ibi. Qd̄ qd̄ visibile est mutabile ē. Appa
ritio x̄o p̄t in nouo potest dici corporis
ipassibilis: quia passibilis ostensio.

Postea queritur an

argumēta apparitionis astruat fidē. Ad qd̄ sic
Acti. v̄. Prebuit se ipm̄ viuū apl̄s p̄ passi
onē s̄nā in multis argumētis p̄ dies. 40. ap
parens eis et loquēs de regno dei. ex q̄ acci
piē q̄ ad p̄bationē et ad faciendū fidē sue re
surrectionis fuerūt apparitiones ille. Unde
Dam' dicit: q̄ ad certificandū uel credi faci
endū fecit: q̄ illud qd̄ passū est resurrexit.

¶ S̄z tūc obr̄ qm̄ v̄ q̄ p̄ illas apparitiones
magis infirmata sit fides resurrectōis q̄ confir
mata. P̄tō q̄a si apparuit uisibilis et ab ocu
lis nō glouificat. Qd̄ aut̄ h' uisibile sicut dicit
Aug' mutabile est. Apparuit ḡ ut mutabil
Si ḡ resurgens glouiose imutabilis v̄ esse
fact'. Plus v̄ illa apparitio uere credi q̄ nō
resurrexisset glouiose q̄ oppositū. ¶ 2^o quia

p̄buit se ipm̄ palpabile. Si ḡ in palpatione illa
nō solū fuerūt extrema contingentiū: imo eēt
imutatio tāgentis a contingente. Alr. n. nō eēt
palpatio. Tangens aut̄ erat corp' nō glouifi
catū. ergo p̄buit se palpabile s̄m q̄l̄itates ta
ct'. h' aut̄ sunt calidū et frigidū asp̄z et le
ue fluidum et solidū zc. Si ḡ iste nō sunt cor
poz glouificatoz magis ex his faciebat se
credi talē qui nō resurrexisset glouiose: q̄ qui
resurrexisset. ¶ P̄tēta Job. 20. dicit Thome
Infer digitū tuū hac: et affer manū tuā in
lar' meū. Si ḡ inferre vel imittere ponit cō
cauitatē: v̄ q̄ adhuc in latere erat ocauitas
Si ḡ illa ocauitas nō erat ibi a natura. In re
surrectōe aut̄ glouiosa: sic dicit Aug' in lib'
de ciu. di. remouēt oēs difformitates q̄ p̄ter
nām acciderent: et glouificabat corp' in illa
dispositōe qua erat bene dispositū s̄m natu
ram: et ocauitas illa nō erat amota: magis
potuit uideri nō resurrexisse q̄ resurrexisse glo
riose. Aut si tu dicis q̄ nō erat ibi ocauitas
quīs ostendēt: tūc fuit ibi fictio. qd̄ iconne
niēs v̄. ¶ Ad h' dicit q̄ cū r̄ sit mort' a mu
tabilitate ad imutabilitatē s̄i inuatiōe imu
tabilitatē p̄cedentē et imutabilitatē sequentis
nō mōstrabil' r̄. Uñ spūs imutabiles non
dicūt resurgere: nec corpora si sp̄ fuisse mortua
lia resurgē uicerēt. Uñ Dam'. Resurrectō est
ei' qd̄ cecidit iterata resurrectō. ¶ Scōz h' ḡ
ad p̄bandū resurrectionē x̄pi nō solū oport
uit manifestari glouia quā hūit vel hebat
sed passionē que p̄cesserat glouia: et etiā q̄a
ille idē qui p̄s fuerat passus erat idē q̄ nūc
est glouiosus: et s̄m hec p̄tita sunt argumēta
apparitionū. Q. n. p̄buit se palpabile in loco
vulnez argumentū fuit q̄ passus fuerat: q̄
aut̄ intrauit ianuis clausis: argumētum fuit
eis: q̄ erat corp' glouiosū. nō q̄a hoc p̄pende
rent sensu exteriori s̄ offerendo in rōne s̄su
p̄mo poterāt hoc cognoscē. Si enī p̄ nō erat
ibi et postmodū erat cū fores essēt clausē an
et p̄. potuerūt itelligē q̄ ituerit ianuis clau
sis. Et ex hoc v̄teri' q̄ erat spūs vel corpus
subtile: s̄ nō erat spūs: hoc bene videbant ex
palpatione ex quo potuerūt itelligere q̄ erat
illud corp' glouiosū. Q. aut̄ p̄buit se uisibile
sub eiusdē lniamentis et forma et figura sub
quib' erat ante resurrectionē. hoc fuit argu
mētū qd̄ idē qui p̄s fuit passus: postea glo
riofus. ¶ Ad p̄mū ḡ qd̄ obr̄ q̄ oē uisibile
mutabile est. ḡ si apparuit: ut uisibilis appa
ruit ut mutabilis dicimus q̄ si dicatur ibi

mutabile p mobili fm locū. sic corp^o glori-
ficatū bene fuit mutabile. Agilitas. n. est vos
ipius corpis gloriofi. Si autē dicat mutabile
pro corruptibile tunc non sequitur fuit visi-
bile. ergo mutabile id est corruptibile. sed
sequeret. g^o corruptibile uel tāq^o corruptibi-
le. Et hoc vez est solū q^o corp^o xpi tāq^o cor-
ruptibile. nō tanq^o gloriofū videbat ab illis
¶ Silr autē ad illud qd obr^o de palpatōe. Re-
spondem^o q^o sūt quedā sensibilia p^oria. qdā
coia tactu. ergo in palpatōe corpis xpi nō fuit
oprehensa. vna sensibilib^o p^ori. vt pote q^o eēt
calidū uel frigidū. uel aliqd h^o. S; pceptum
fuit q^o esset corp^o. r q^o talis figure r talis for-
me. vñ nō sequit^o fuit palpatū. g^o calidū uel
frigidū uel h^o. sed solū q^o fuit corpus uel sic
figuratū ul sic for^o. Si g^o obr^o q^o h^o fuit ibi
tactus fuit ibi imutatio. dicimus q^o hec mu-
tatio nō fuit ex pte ei^o q^o recipiebat. s; magis
ex pte recipientis. ¶ Silr autē ad illud quod
3^o obr^o dicimus q^o de illo differēt sentiūt
ipi scī. qm fm Aug^o in li^o de ci. di. vltio. c. 20
Qñ qrit vtz indicia martiri remanebūt in
ipis corpibus martiz gloriificatis. Respōd^o
Aug^o r forasse videbim^o. Nō. n. defortas i
eis s; dignitas erit. Et quedā qnis in corpe
nō corpis. sed xtu^o pulcritudo fulgebit. nec
iō tñ h aliqua martirib^o āpurata r ablata sē
mēbra. sine ipis mēbris erūt in resurrectōe
mortuoz quib^o dem est. Capill^o capitis vñ
nō pibit. sed si h^o decebit in illo nouo seculo
vt indicia gloriofoz vulnez in illa carne im-
mortali cernant^o ubi mēbra pcederent pcul-
sa uel secta sunt ibi cicatrices. S; tñ cisdem
mēbris redditis nō pditis apparebūt. Scbz
Dama. r Ansel. Silr dō. q^o h^o cicatrices re-
manēssent in carne xpi gloriificata. dispelatō
erat nō nā. Un^o dic^o. Eoz que p^o resurrectio-
ne deo digniori modi sūt diuersi. Nā r hoc
xē nō fm nām. sed fm dispensatōz ad certi-
ficandū uel credi faciendū. qm ipz q^o passū ē
corp^o refraxit. vt cicatrices ciba^o atq^o potatō
que p^o resurrectiōe fuerunt. Alia xē r fm
nām vt transire d loco ad locū infatigabilif
r p ianuas clausas intrare. Alia fm fictioz
vt illud finxit se longius ire. Un^o vult q^o fm
tres vias fuerūt aliqua in corpe gloriifica-
to. que onsa sunt. quedā fm nām. quedā fm
fictioz. quedā autē fm dispensatiōe. r hoc
mō fuerūt in ipō cicatrices fm dispensatōz
nō q^o dispensatio tollerēt xitātē. sed dispen-
satione. sicbat hoc. vt remanerent cicatrices

vt nostrā fide affirmaret. ¶ Si ergo obicitur
q^o a dicitōe uel a pma dispositōe corpis
xpi. nō erat ibi cicatrix. g^o nec in gloriificatiōe
debut remanere. pōt dici q^o gloriificatio re-
spicit creatiōe in corpe xpi. r etiā redēptōz.
Et si g^o nō qrit est ex pmo respctū tñ qritum
est ex sebo de buerūt remanere cicatrices in
gloriificato. r etiā ad maximā spēi corpis de
corē. Un^o Apoc^o 19. vñ. Et vestitus erat ve-
ste aspersa sanguine.

Deinde queritur ^{vtz} illa
argumēta euacuarūt fidē qritū ad meritum
Ad qd sic Bieg^o. fides nō h; meritū cui hu-
mana rō pbet expimentū. g^o si eis fecit xpus
argumēta quib^o pnt suā refrectōz capere eē
ad sensū humanū vñ q^o in ipis nō hēt apl^o
fides resurrectiōis meritū. ¶ Itē Bieg^o
opatio vitina que rōne oprehendit mirabi-
lis nō est. Si g^o ad hec fuerūt argumēta vt
facerent illā resurrectōz rōe oprehendi. vñ q^o
nō fuit mirabilif. sed nō est meritozū credē-
nif q^o est mirabile. vñ q^o nō fuit illd merito-
rium credere. ¶ Itē dicim^o q^o si accipiens i-
nitat argumētū r rōib^o r nō ipi fidei. ibi pcul-
pudio nō h; fides meritū. Ex ea autē pte qua
ipi fidei intunt etiā si hēt rōes. r argumē-
ta ad idē. nihilominus tñ meritū h; fides ex ea
pte qua ipi intit. Un^o Jo. 4. Jā nō ppter tuā
loquelā credim^o. samaritani pmo audierunt
qdam quib^o q^o itroduci a muliere potuerūt
sed postea audierūt ipm ihm tāq^o desursuz
r tūc demū crediderūt. Un^o tūc vixerunt.
Jā nō ppter tuā loquelā xē. Silr discipuli ac-
ceperūt illa argumēta tāq^o itroductiua. vt il-
luminati quodāmō hac illuminatiōe iferiozi
facili^o se subicerent illi illuminatiōi que desur-
sū est. fm c^o receptionē est fides. ¶ Ad altd
dicimus q^o sicut vic^o Aug^o. i li^o de videndo
deo. Illud vñ oprehendi p^oue c^o termi tota-
lit circūspiciūt. Opatio g^o resurrectōis mi-
rabilis est. nec pōt totalr oprehendi. imo so-
lū a pte iferiozi artigi pōt. sed oprehendi nō
ga gloriā resurrectōis r xrtutē vidē nō pos-
sumus ad plenū in pnti. tñ r a posteriori pos-
sumus eā itelligere. fm qd vic^o Bieg^o. Ex ipa
rez spē q^o rōnales sumus. possumus colligē
resurrectōez. r silr Aug^o i li^o de qritate aīe
Si cursū nālem rez videamus certius erit
nobis resurrectōz futurū. q^o solem cras fore
orituz. De. n. psumptiones sunt nō cause.

Consequenter que

re de numero et sufficientia argumentorum. Ad quod sic. Patet. n. ex his que dea sunt: quod quedam ostendunt ipsum esse corpus ut visio et certus palpatio. Quedam autem quod esset corpus motu a spiritu. sicut maderatio: quod non est motu a spiritu: corpus non posset maderare. Quod autem esset unio corporis ad spiritum sicut ad formam. hoc non poterat ostendi per sensum: sed per rationem. Unum argumentum hoc potuerunt habere ex verbis que eis dixerat ananias: ut matth. 16. et 20. Quod dicebat eis ananias non se esse passum. dicebat postmodum et se esse resurrectum. Euntibus etiam in Emaus. Luc. 24. Apperuit scripturas: ut ipsi intelligerent de eius resurrectione. fuit ergo argumentum ex parte cognitionis verborum et scripturarum: ut ipsi cognoscerent et osent. Quod si status fuerat et hinc spiritum sicut formam corporis: et non sicut motum tamen. qui dixit illis verba et passus est: ita et nunc status esset habens spiritum sicut formam corporis. Quod autem esset illud corpus gloriosum fuit argumentum per iterationem ianuis clausis factam. quoniam si enim non possent videre oculis: potuerunt tamen apprehendere ex ratione subtilitatem et glorificationem ipsi. Et querit hic cum sint quatuor voces que claritas est principalis. Unum hinc illa vocem assignat via glorificationis. i. Cor. 15. Alia est claritas que hinc apparitione illi vocis que est claritas non fecit ipsis discipulis argumentum resurrectionis sicut hinc subtilitatem. hinc hoc enim manifestavit se in transfiguratione. Mat. 17. Solo autem hoc est quod ipsi non possent videre claritatem istam si se hinc claritatem manifestarent illi per resurrectionem. Unum Augustinus ad Hieronymum. Caro christi glorificata resurrexit. sed noluit illi illa claritate discipulis suis apparere: quia non possent oculis mortalibus claritatem talem conspiciere. Si enim in transfiguratione discipuli videre non potuerunt: quanto magis in resurrectione: quod intelligendum est hinc propria virtute: possent tamen hinc virtute divinam roborantem ipsam sententiam. Alia quoque resurrectio habet super in quod de transfiguratione. Si autem si querit que non manifestavit se per manifestationem aliam virtutum: sicut impassibilitas et agilitas: dicitur quod non potuit esse. Impossibile enim uniuersaliter dicitur. vult autem non potest ad plenum manifestare nisi per se. Si ergo ostendisset se impassibile ab hoc non propter hoc ostenderet se impassibile respectu aliorum qui non erant ibi. Si autem est de agilitate. Si enim ostendisset se agile respectu hinc loci non propter

hoc ostendisset in aliis. Unde non se poterant ita cito apprehendi nisi a ratione recta per gratiam: et ita per sola potentia subtilitatis voluit illis facere argumentum sue resurrectionis. Et melius vultur. quod ad subtilitatem sequebantur impassibilitas et agilitas. Subtilitas enim corporis gloriosi ponit potentiam actiuam: cui non posset obistere quevis resistentia alteri corporis. ex quo sequitur quod impassibile. Item subtilitas ponit subtractionem omnis grossicie et grauedinis corporis reitatis ad quod sequitur visio agilitatis.

Consequenter que
de argumenti apparitionis in spiritu. Et querit quatuor. Primo de argumento quatuor ad visum. Secundo quatuor ad tactum. Tertio quatuor ad gustum christi.

Circa primum autem

querit sic. Dicitur vultur dicitur quod una apparuit in alia effigie. Aut ergo apparuit in effigie corporis glorificati visui non glorificato: et tunc cum improporzionalis sit natura corporis glorificati visui non glorificato: hinc prior auctoritate Augustini Hieronymum super dicitur: non potuit videri a visu non glorificato. si in specie corporis non glorificati. Aut ergo illa species erat in illo corpore christi: et sic due species erant in eodem. s. spes glorificata et non glorificata. Aut erat illa spes in aere circumfuso: et sic non erat ibi veritas et fantasma. Preterea si visus euntium in Emaus imitatur est cum motuum visus non glorificati proprie sit coloratum vultur quod in corpore christi esset color. Quod si accidit contrarium est quoniam non coloris non saluatur in natura corporis glorificati. Dicitur enim color extremas perspicui in corpore terminato. non est hinc non in corporibus glorificatis. imo totaliter putatur credant esse. Item si corpus stellarum non vultur colore quod sit impassibile. imo si videntur colore: ille est color alienus. multo magis corpora glorificata que lucidiora sunt stellis: non habebunt colore in se. Preterea. si corpus glorificatum longe excedit non glorificatum. et passio sicut excedit passionem: et sicut ratio videndi longe erit alia in his et in illis. Si ergo ratio videndi corpus non glorificatum est color: ratio videndi glorificatum non erit color: sed longe alio modo non viderunt ipsum sine colore. neque alio modo possent videre nisi sine colore. ergo penitus non viderunt eum. Preterea cum improporzionalis sit natura corporis glorificati: et oculus non glorificatus. aut ad hoc quod proportionarentur ad invicem deponunt suam

dispositionē. Aut eleuauit uisum eoz. Aut
ipz corp^o hēbat. q^o qm̄ uolebat poterat uidi
et ostendere se tale. et qm̄ uolebat talem. Si
p̄mo mō hoc nō v̄ qm̄ stat q^o uos que est
dispo^o p̄petua est. sed q^o amouet aliq^o nō est
p̄petua. g^o nō deposuit dispo^o; suā. Si sc̄o
mō aut t̄m̄ s̄blimauit uisū eoz. ut glouifica-
ret aut nō. si remāsit nō glouificat^o. q̄tūcūq^o
eleuaret nōdū habuit p̄portione ad corpus
glouificatū. nō g^o uiderūt ipm̄ adhuc. Si uic-
cal q^o fuit glouificat^o. hoc nō v̄ v̄p̄. Con-
stat enī q^o is est ordo ut ab icōpletione uie-
ueniat ad p̄fectionē patrie nūq̄ e^o. Si ergo
glouificat^o fuisse eoz uisus: nūq̄ postmodū
fuisse sub uia opposita. fuit aut illud. Cō-
stat g^o nō fuit glouificat^o. ¶ Si uiccal q^o mō
tūc obf̄ sicut p̄s: qm̄ nihil poterat ostendē
nisi uellet decipere: nisi q̄b erat in se. Erat g^o
vtrūq^o in ip̄o. g^o corp^o illud et erat glouosus: et
nō glouosū. q̄b est icōueniēs. ¶ Itē similit̄
pōt obici de illa sp̄e p̄grina: in q̄ d̄ns appa-
ruit. si. n. erat in ip̄o: cū hec nō esset glouosa
erat ibi due sp̄s. Si aut nō erat in ip̄o. ergo
t̄m̄ erat ludificatio. hoc aut falsū est. ¶ Pre-
terea Luc. vii. Tenebant oculi eoz ne ipz a-
gnoscerent. Querit g^o aut tenebant resp̄cū
sp̄i glouose. aut resp̄cū nō glouose: nō resp̄cū
glouose. q̄a cōstat q^o eā uideri nō poterant.
Ad q̄d g^o impedirent ab eo uel uicerent ip̄edi-
ri. Si resp̄cū nō glouose quō tenebant: cum
illā cape ualere. ¶ Circa soloz b^o q̄d is. nō
p̄mo optoz p̄babilē p̄positiui. uic. n. q^o corp^o
glouificatū nālī pōt uideri: et a corp̄e glouifi-
cato et nō glouificato: s̄lī et palpari. sed in h̄
est uia: q^o corp^o nō glouificatū tangit̄ ueti-
nef et v̄ uelit nolit. S̄z corp^o glouificatū qm̄
uult p̄bet se uisibile: qm̄ nō uult p̄bet se non
uisibile: sicut sup̄ illud Luc. i. Apparuit ange-
lus. dicit Ambro. de āgelis q^o in p̄tate illoz
est apparere et uideri qm̄ nolūt: et nō uideri qm̄
nō uolūt. ¶ 2^o nō. optoz Altisiodorensis q̄
est q^o corp^o glouificatū v̄ a nō glouificato: et
hoc p̄mutatōz factā a p̄te uident̄: et aliquo
mō p̄mutatē glouificatōis. Un̄ uic q^o in cor-
pore d̄ni nō fuit nisi vna forma. s. glouifica-
ta. S̄z inde qm̄ placebat ei mutabat uisū itūē
tū: ac si esset nō glouificata: sicut cameleon
anis que uiuit ex aere nō h̄z nisi unū colorē
sed ex oppositione multoz colorū: i aliis cor-
porib^o diuersoz colorū v̄ esse. S̄lī et Lopa-
tius. Un̄ idē color nō semp̄ eodē mō imutat
s̄lī vnicū colorē h̄uit d̄ns: s̄ siue p̄ miraculū

siue p̄ p̄m̄ corp̄is glouificati nō eodē modo
sp̄ imutat. Claz g^o fuit corp^o d̄ni p̄ nām: s̄ p̄
porentiā ostendebat ut obscur: q̄tū ad effe-
ctū seu h̄m̄ modū imutandi et ista nō sunt
ōtraria. sicut nō sunt ōtraria in cameleonē
et thopatio. Vicim^o g^o q^o forma illa: seu ille
mod^o imutandi in corp̄e d̄ni erat. nō p̄p̄ h̄
ōtraria erat in eodē. S̄z op̄ionib^o istis obf̄
p̄ rōes p̄dictas. ¶ Preterea v̄b. tenēdo mediū
int̄ p̄dictas op̄ioes q^o in x̄po t̄m̄ fuit species
vna et glouosa in se. uerū q̄a receptū non
est in recipiēte nisi h̄m̄ modū recipiētis. Jō
licet eēt glouosa ip̄is t̄m̄ uidebat nō ut glo-
riosa: nō a p̄te ostendēt̄: s̄ a p̄te illoz q̄ pote-
rāt nō alī capere. Exēplū aut est d̄ sole cui et
si p̄pter luciditatē suā ip̄oportioneabil sit uē
sui v̄ tamē q̄a h̄m̄ uescendū solis ad p̄portio-
nē ōtingit ip̄m uideri ab oculo. Descendit
enī sol in radio: et radius itēz uescendit ad
nubē: uel ali d̄ h̄i. et in illa uia uicimus nos
uidere solē etiā aliquo^o sub colore quous nul-
lū colorē hēat de se. imo color iste est ei^o ad
q̄b ip̄e sol uescendēdo p̄portioneat^o oculis
nr̄is. uici^o ergo q^o uidem^o solē: nō tamē uide-
mus eū in sua luciditate: nec uicim^o eū hēre
uinas sp̄s. s̄lī aut uicimus q^o uescendit nā
ista glouificata: que lucidior est sole usq^o ad
t̄m̄p̄tā media: in quib^o aliquo^o uisibil fēa
est: nō tamē ut glouosa: nec iō t̄m̄ uicenda ē
alia sp̄s. s̄ una eadē q̄ nō pōt a nobis uidi
p̄t est p̄p̄ uehilitatē nostrā: p̄t h̄ autēz
uicimus q^o natura humana q̄tūcūq^o glouifi-
ficet: euz nihil p̄dat de uitate humanitatis
sp̄ seruat nām elemētare: ex q̄ uerissime fuit
et q̄ uis sit occultata p̄p̄ d̄niuz nāe celestis
q̄ est lux. q̄a g^o t̄m̄ est nā elemētariis: et sic nō
dominā. Color aut sequit̄ nām elemētare:
et iō nō euacuat̄ penit^o nā coloris a corpore
glouificato. Un̄ erit ibi aliquid d̄ nā coloris
quāz p̄ d̄niuz sit lux. ¶ Quia g^o corp̄e glouifi-
cato pōt uti aīa: s̄m̄ quāz nāz ip̄i^o corp̄is. nō
est icōueniēs ut oculis glouificatis ostendat
se h̄m̄ nāz quā cape possūt lucē nō glouifi-
ficatū: aut q̄ nām lucis accipe nō possunt o-
stendat se h̄m̄ illud q̄b h̄z p̄portioez euz illis
et ita nō erit sicut d̄ sole qui uidet̄ h̄ colorē
alieno solū. q̄a illud corp^o est nature elemē-
tariis: et si occultate et s̄biacentis nature cele-
stis domināt̄: nec tamē erūt ibi due species
im o euz sp̄s uicat opletionē: una aut fit cō-
pletio erit una sp̄s: tamē ibi sunt p̄les na-
ture h̄m̄ quas ostendit se unicuiq^o: s̄m̄ illud

qd est in ipsa proportionabile videnti. Credi-
m qd iste color n̄ erit eiusdem d̄is cū colore q
nūc est imo lōge alteri. ¶ Dis g° visis faci-
le est ridere ad obiecta. Inō. n. sequit̄ si nō vi-
debis s̄ spe gloriofa. ergo nō erat gloriosum.
qm̄ rō h° speciei nō erat ex pte visus. s̄ ex p-
te videntū. ¶ iō nō gloriificatio p̄oz arguit
ex pte videntū q̄ in viso. ¶ Q̄ aut̄ q̄rit̄ vtz
ibi sit color: iā p̄z r̄isio p̄ d̄icta. nō. n. erit ibi
sicut in olemēto sic est hic. nec sub eadem
rōe. ¶ Q̄ ondit̄ de stellis: q̄ nō vident̄ sub
pp̄io colore: iā visu est. qd nō est s̄le: cū ni-
hil sit in eis de nā elemētarī. ¶ Q̄ ondit̄ s̄lr
q̄ si corp⁹ gloriificatū excedit nō gloriifica-
tū. g° rō videntū ibi rōez videntū hic. ergo
si h̄ est rō videntū. color ibi nō erit p̄t vici-
q̄ nō sequit̄. g° nō erit ibi color. sed sic h̄ est
color. nō erit eiusdem rōis e° r̄ nūc. ¶ Q̄ s̄lr
q̄ querit̄ quid p̄dictoz triū fuit in illa visi-
one vicim⁹ q̄ q̄n uoluit manifestari. B̄ q̄
uoluit illud. Si enī angeli h̄ p̄t facē de cor-
porib⁹ nō gloriificatis. multo magis potest fi-
eri de corp⁹ gloriificato. ¶ Sed si obr̄ q̄ s̄lr
se h̄ nō gloriificatū ad nō videri r̄ gloriifica-
tū ad videri: sed nō potuit facē aīa q̄ritū q̄
potens vt nō gloriificatū nō videret neq̄ po-
tuit facere vt gloriificatū videret. Sed hec ob-
iectio nō recte arguit. imo si tanta est ipse-
ctio in corp⁹ nō gloriificato. ex hoc v̄z arguit̄
magna p̄fectio in corp⁹ gloriificato: s̄ maior
est p̄fectio r̄ maior designatio potentie. Si
corp⁹ gloriificatū p̄t r̄ manifestari sic vult r̄
occultari q̄ si possit occultari t̄m: imo h̄ v̄ri-
mū videret. q̄ ip̄fectionis esse r̄ ipotentie.
Et iō v̄trūq̄ p̄t q̄uis de ip̄fectione nō glo-
rificati sit. ut nō possit occultari. ¶ Ad aliō
qd̄ q̄rit̄ de ista spē p̄grini v̄d. q̄ sicut vic gl.
ibi p̄portionabat̄ visus exterior iteriozi. v̄n
B̄reg⁹ in omel. sup̄ illū locū Luc. v̄lt. h̄ egit
foris v̄ns in oculis corp̄is: qd̄ apud illos age-
bat̄ in oculis cordis: apud se met̄ ip̄os int̄-
amabant r̄ dubitabāt: r̄ v̄ns p̄ns eis aderat
p̄pter h̄ q̄ amabāt: s̄ aberat p̄pter illud qd̄
dubitabant. r̄ ibidē B̄reg⁹. Talē se exhibuit
eis exteri⁹ in corp⁹: q̄lis erat eis in mēte. hoc
etiā possum⁹ nō s̄ videre frequēt q̄ dubita-
teriori aīe facit etiā exteriori dubitationē
Un̄ cū v̄r de hoc hōie q̄ alibi sit: si aliq̄ cān
videret. h̄ rōne iteriozis dubitatiois crederet̄
nō esse. sic cū v̄r solus p̄grin⁹ intelligit̄
p̄grin⁹. i. ex̄neus s̄m qd̄ eis videbat̄ p̄pter
dubitationē interiorē. Unde s̄m h̄ vic Be-

da. Nō x̄itate fallēte zē. ¶ Ad aliud qd̄ que-
rit̄ rōe e° tenebant̄ oculi: utz resp̄cū speciei
gloriose. uel nō gloriose. vicim⁹ q̄ nō resp̄cū
h̄ nec illi: s̄ tenebant̄ oculi eoz. quo ad is-
ne ex visu ei⁹ que intuebāt̄ exteri⁹. possent
interi⁹ p̄pendē cū esse s̄m x̄pm. ¶ Si q̄ratur
q̄re pot̄ cognit⁹ est in hospicio q̄ i. u. i. e.
Dicendū q̄ hoc fuit p̄p̄t modū suū si āgen-
di panē q̄ viderūt in domo. Uel s̄m B̄reg⁹.
ad significandū q̄ meli⁹ cognoscit̄ x̄itas o-
pere q̄ p̄dicatione. Unde glo. Luc. uil. quez
in expositōne scripture nō cognouerūt. i. fra-
ctione panis cognouerūt. q̄ nō auditores
legis: s̄ factores iustificanti. Et Ro. 3. Uel i-
tas meli⁹ opando q̄ audiedo itelli. Unā mā-
datis tuis in agendis. s̄ itellecti. ¶ Itē si que-
rat̄ q̄re plus in fractione panis cū cognoue-
rūt q̄ in alio actu: dicit̄ q̄ hoc fuit p̄t que-
dā specialē modū frangendi ex x̄itate man⁹
x̄pi. q̄ sua fractio erat uelut cultelli icatio.

Sequitur inquit
re de argumento qd̄ fuit sumptū ex
cicatricū ostensione r̄ ex palpatōe. Luc. uil.
palpate r̄ videre: q̄ sp̄s carnē r̄ ossa non
h̄. r̄ p̄mo de eo qd̄ ex palpatione. Sed de
eo qd̄ ex cicatricū ostensione. ¶ Ad primū
sic d̄z e pu⁹ q̄ in palpatione ostendebat̄ cor-
poris figura uel forma q̄ sunt sensibilia coia
sed ostendit̄ q̄ p̄cipiebāt̄ in palpatōe sensibi-
le p̄p̄tū hoc mō. Sensibile v̄tūcū in sensu
bile p̄ se: r̄ sensibile p̄ accidens. Per accides
ār̄ sensibile nū q̄ sentit̄ anē s̄tu p̄ se. ¶ Itē
rū aut̄ p̄ se v̄tūcū in sensibile p̄ se r̄ p̄mo: r̄
sensibile p̄ se r̄ nō p̄mo. Per se r̄ p̄mo sensi-
bile est p̄p̄tū p̄ se r̄ nō p̄mo est cōe. ex quo
relinquit̄ q̄ q̄ritūcū: esset sensibile cōe. i. ali-
quo nūq̄ p̄prehenderet̄ sensu p̄ticulari illud
nisi in eodē s̄bo esset sensibile p̄p̄tū respectu
eiusdē sensus. q̄ nūc n. aer sit q̄ nūq̄ p̄cōe
videri q̄ritas aeris: r̄ hoc q̄ nō est color in
aere: quo nūc v̄r magnitudo uel quantitas
uel figura ip̄i aeris. Ex quo itēz relinquit̄
qd̄ nō p̄cipit̄ sensibile cōe: nec a tactu neq̄ ab
alio sensu q̄n p̄cipiat̄ aliq̄d p̄p̄tū. Si ergo
p̄p̄ta sensibilia: s̄m q̄ imutat̄ tact⁹ nō glo-
rificat⁹ sic calidum r̄ frigidū: durū molle r̄
h̄. De aut̄ sunt q̄litates corp̄oz nō gloriifi-
catoz. g° corp⁹ x̄pi in isto tactu erat molle l̄
durū: r̄ ita ut videret̄ corp⁹ nō gloriificatū. g°
si fuit gloriificatū nō fuit palpabile ab illis.
¶ Itē Luc. uil. palpate r̄ videre quia sp̄s

carne et ossa non habet sicut videtis me habere.
ibi gl. g. p. resurrectione dñi i corpe suo
duo contraria ostendit. s. corp. palpabile et ei-
de nãe vt informet ad fidẽ. et incorruptibile
alterius grẽ glie. vt iuuet ad pmiũ. Si g. b
ostendit. aut vere in ipso erant. aut nõ. si non
vñ fuisse deceptio. s. onõio ei. qd nõ est. Si
sic. g. fuerit x̄e contraria in codẽ. ¶ Itẽ palpa-
bile et incorruptibile sunt contraria. Ad palpa-
bile. n. sequit corruptio: vt dicit Greg. in o-
mel. pasce. Oẽ qd palpat necesse est corrupi
Et ita oẽ palpabile est passibile. Ergo x̄e fu-
erit contraria in codẽ. Quare etiã ex alia pre-
quõ sint contraria incorruptibile seu glorifica-
tũ et palpabile. hoc. n. nõ vñ qm̄ Luc. ult. sup
dictũ locũ. dicit Beda de corpe cuiusq; re-
surgentis loquẽs p. resurrectionẽ est corp.
nost. subtilẽ: per effectũ spũalis potentie et
palpabile p. x̄itate nãe. s. qd ẽ de x̄itate nãe
nõ tollet in gloriosa refectione. Ergo etiã
quod; corp. glorificatũ erit palpabile. Nõ
g. vident contraria. nec in x̄o nec in alio corp.
p. glorificatũ et palpabile: qd ẽ ergo qd dicit
Greg. ¶ Circa hãc qdẽ nõ vñ ueritas opinio-
nes. Ad hęc generalis solo est. q. corp. glo-
rificatũ n. ẽ palpabile nãr a manib. nõ glo-
rificat. sicut nec visit ille ab oculis nõ glorifi-
catis. S; palpabile est a manib. glorificatis.
Cõcedit g. q. palpatũ fuit corp. a manibus
discipuloz p. resurrectõz; s. miraculose et pal-
pabile et incorruptibile nõ sũt contraria simplr
sed fm̄ rõem nãe sunt contraria. Rõ. n. negoci-
ans circa corpa q. iuenit palpabilia ponit eẽ
corruptibilia: qd nõ osuevit palpare nisi cor-
pora corruptibilia: qd g. contraria sunt s; rõez
nãlem. qd ponit Greg. illa esse contraria. licet
simplr nõ sint contraria. Et sic p. solo ad pmiũ
obicctũ. ¶ Ad aliõ soluit p. b. q. nõ ualet hęc
argumentatio. Corp. x̄i palpabile est a ma-
nib. discipuloz. g. corruptibile. Deberet eni
addi et est palpabile p. nãm uel nãr: et hoc ẽ
falsũ: sic nõ ualet hęc argumentatio: hęc ẽ vir-
go. g. nõ pepit. sed seq. hęc est x̄go. g. non
pepit nãr. ¶ S; cõn hãc solo; multipliciter
obr. q. corp. x̄i glorificatũ. Aut ẽ naturalr
palpabile a manib. nõ glorificatis: aut non
Et sic hęc ppositũ. si n. s. an passioz erat nãr
palpabile a manib. nõ glorificatis. Ergo na-
riata est nã g. corp. x̄i glorificatũ non est
eiusdẽ nãe c. erat ante passionẽ. et Greg. di-
cit q. eiusdẽ nature. ¶ Itẽ si eiusdẽ nature
est c. et ante. s. manẽt cã manet effect. ergo

cũ ante passionẽ eẽt palpabile ex natura quã
hẽbat a manib. nõ glorificatis: et nõ ex ea d.
natura est palpabile a manib. nõ glorificatis
¶ Itẽ corp. x̄i glorificatũ: aut p. palpari
a manib. nõ glorificatis: aut nõ p. Si non
p. Conẽ palpatũ fuit a manib. discipuloz
ergo poterat palpari. Si nõ p. palpari a ma-
nibus nõ glorificatis. ergo naturalr palpari
p. a manibus nõ glorificatis. Dñ. n. q. cec.
naturalr nõ p. videre: qd nõ p. uidere n. a
naturalr. ¶ Sustinetes hãc opioez respondet
dicentes vel distinguẽtes triplicẽ naturam
Unã que uat ad esse rei. s. naturales poten-
tie. Aliã que uat ad bene esse. uidelz habit.
naturales p. quos idonei sumus ad opa. Ter-
tia que uat ad bene esse q̄tum ad nũc. s. vt
fiant opa generationis et corruptionis. Unã
dñ. interi hõĩ grossities. fm̄ quã est palpa-
bilis: que remouebit a resurrectione. Dicit
g. q. nõ ualet hęc argumentatio. hoc corpus
glorificatũ naturalr nõ p. palpari a nõ glori-
ficato. et p. poterat palpari naturalr. ergo
nõ est eiusdẽ nature c. p. s. Remanet enim
palpabilitas naturalr grossities g. q. remota
est: est p. p. tates tãgibiles: sed est mediũ quo
in p. nti sit palpario. sicut mediũ in visu nõ ẽ
visibilis p. p. tates. sed lux vel color. Tãgibiles
enĩ p. p. tates sunt calidũ et frigidũ humi-
dũ siccũ aspu. n. leue molle durũ ponderosũ;
leue quoz nullũ est grossities. Scdm̄ aut
p. p. tates sic dicitur est p. s. uicere: q. corp.
glorificatũ: fm̄ natũ uoluntatis est palpabile
et impalpabile p. natura: et hinc cõsonãt p. di-
cẽt auctores. Et ad illud qd p. mo obiciebat
d. q. impalpabile et incorruptibile nõ sunt cõ-
traria: nũ fm̄ naturalẽ rõz. Naturalis eni nõ n.
osuevit iuenire palpabilia nisi corruptibilia
¶ Ad scdm̄ obiectũ p. solo: qd nõ ualet fm̄
istã opioz. hoc est palpabile naturalr. g. cor-
ruptibile. ¶ S; cõtra vtrãq; opioz sic obiciebat
Dicit i euãgelio. fulgebũt iusti sicut solis.
Math. Si g. sol ex necessitate est visibilis na-
ture. Unã vñ si obiciat visui: eodẽ m. corpus
glorificatũ ex luce sua uel colore ex necessi-
tate naturalrẽ visibile v; esse oculo nõ glori-
ficato: et nõ est in uoluntate sua uideri vel nõ
videri. imo vñ uelit nolit: dũm obiectũ sit
visui. ¶ Itẽ nihil est palpabile sine resistẽtia
hec p. p. est q. p. se nõ: s. corpus glorificatũ;
nõ resistit corpi nõ glorificato. Est. n. subtilẽ
et penetratiũ. Unã dñ. sine miraculo possit
resurrectionẽ intravit ad discipulos iannis

clausis. Si g^o corp^{is} gloriificati ad nō glori-
ficatū nō sit resistentia. Glorificatū nō e pal-
pabile a nō gloriificato. Subtile n. resistit sub-
tili: et gloriosū gloriioso. s. grossū nō resistit
subtili. ¶ Itē qn corp^{is} gloriificatū palpat a
nō gloriificato: aut sumit aliquā pprietatē quā
pūs nō bebat: aut nullā. si nullā g^o q^o rōe mō
est palpabile et pūs. ergo si mō palpat a cor-
pore nō gloriificato: et pūs palpat: cū eq^o p-
pinque essent. Si aliquā pprietatē assump-
sit nō nisi grossitiē. ergo cū palpat a g^o sū.
g^o nō est subtile. g^o nec gloriificatū. ¶ So-
lutio fm vltimā opionē que nobis magis
plz vōm est q^o sicut lignū putridū et quidā
vires duas hnt pprietates. s. luciditatez q^o
de nocte vī: et ppriū colorē que de die vī.
Et itē corp^{is} gloriificatū duas hz pprietates.
Est enī palpabile p xitatē nāe et labtile per
effectū spūalis potentie. Unī cū vīf palpabi-
litate pōt palpari a corpore nō gloriificato. cū
xō vīf subtilitate nō pōt palpari a nō glo-
rifiicato: s. q^o luciditas ligni putridi vel ver-
mis aliq^o vī: aliq^o nō: nō ē de n^o ligni putri-
di: s. ab extrinsecō. sed corpus gloriificatū de
nā sue gloriificationis hz qd vī si vult: et si nō
vult nō vī. et palpat si vult: et si nō vult non
palpat. Unī q^o hūit btūs Bartholome^{us} a mi-
raculo nō gloriificat^{us}. s. q^o videbat qn voluit
et nō videbat qn nō voluit. Hz corp^{is} gloriifi-
catū de natura sue gloriificatiōis. fm hoc
g^o facile est indete ad obiecta. ¶ Ad primo
g^o obiectū vicim^{us} q^o nō est hīe de sole: quia
corp^{is} gloriificatū vīgnotis potentie est q^o
sol. Est n. corp^{is} spūale vt dicit Apls. i. Cor. 15
Seminatur corp^{is} aiāle surget corp^{is} spūale
Unī in p̄tate sua hz videri et nō videri. sol at
nō hz p̄tatem spūalem. ¶ Ad scdo obiectū
vicim^{us} q^o hec est falsa. corp^{is} gloriificatū nō
resistit corp^{is} nō gloriificato. imo qn vult resi-
stir: et sic p̄bet se palpabile. Abscondit n. qn
vult subtilitatē suā p quā est penetrat: unū
et vīf palpabilitate naturali. sic dicit Aug<sup>us-
tinus</sup> in li. de ciui. dei. Q^o vīs qn apparuit disci-
pulis suis et p̄huit se vīsbilē eis. abscondit lu-
cē suā. ¶ Ad 3^o obiectū vicim^{us} q^o cū corp^{is}
gloriificatū palpat a nō gloriificato: nō assūit
aliquā nouā pprietatē. s. vīf quādā pprieta-
te qua pūs nō vtebat: videlz palpabilitate p-
pūū enī est spūaltū apparere qn uolūt. sic vī
de angelis sup̄pmū Luc. Et p̄ rīfio ad oīa
¶ Alii pōt dīc q^o re vera in ista paplatione
fuit sensus tact^{us}: et nō solūmō respcū sensi-

bilis cōis: s. respcū ppriū. cū n. nature ipoten-
tis in corp^{is} sit ceacere: potentis xō sit resi-
stere. Corp^{is} aut gloriificatū nobilit^{er} et poten-
ti^{er} ut nō gloriificato: multo magis pōt resistē
gloriificatū nō gloriificato q^o econē. qn vult
ille qui hz corp^{is} gloriificatū. fuit g^o in palpa-
tione xpi. nō solū sensus qntitat^{is} uel figure
imo ec̄ ibi fuit sensus resistentie: et etiā fm
magis et minus potuit p̄cipi illa resistentia
Dic. n. palpare et videte: qd spūs carnē x̄. Unī
nō solū oportuit vt resisteret q^o palpat imo
etiā oportuit vt differenti mo resistendi co-
gnoscerent carnē et ossa vt p̄cipiendo q^o hoc
magis resisteret: illud minus p̄ciperet vīaz
q^o hec esset caro: illud at os. fuit g^o resistentia
ibi q^o ppriū sensibile. s. in hoc est vīa a resi-
stentia corp^{is} nō gloriificati: qm resistentia
in corpore nō gloriificato: ē fm vīspōz materie
odempate. Resistentia xō in corpore gloriifi-
cato nō est fm oditionē materie. imo magis
ex pte vītutis q^o materie. et p hoc p̄ respon-
sio ad p̄mū. ¶ Ad scdm aut notandū est q^o
cū in corpore gloriificato sit natura duplex: s.
celestis et elemētāris: hz aliā rōem palpan-
dē nature celestis. Et aliā rōem elemētāris. qd
g^o receptū nō sit in recipiente nisi fm mod
recipientis. Intelligendū est q^o hz rō palpan-
dē a corpore gloriificato potuit esse rōe natu-
re celestis. Rō tñ palpan-
dē a nō gloriificato
fuit magis fm naturā elemētāre: qd ec̄ re-
uera corruptibile: si in eo dominaret natura
elemētāris: qd g^o apprehendebat p̄tē ipotē-
tiā accipientū magis fm naturā elemētāre
q^o fm celestem: vt corruptibile apprehende-
bat q^o nō esset corruptibile. Et p̄pter h
bene dicit Greg^{orius} q^o vīs ostendit vīo conē-
ria in corpore suo: nō q^o sibi essent contraria in
re. sed qd mod^o in quo ostendit erat contrari^{us}
qualitati ostense: tamē nō ex pte ostendent^{is}
s. ex pte ei^{us} cui ostendebat. ¶ Ad alia aut q^o
querit vicim^{us} q^o duplex est palpatio. Est
enī una que sequit^{ur} naturā corp^{is}: fm q^o cor-
pus oē solidū esse vī eo q^o corp^{is} est: et hoc
bene et in corp^{is} gloriificat^{is}: nec ponit corru-
pibile de se et de hac loquit^{ur} Beda. Est at
alia palpatio que addit rōz. q. materie: ul ma-
terialitat^{is} et grossitiei: s. qd distinguim^{us} su-
periora ab his inferiorib^{us} q^o hec sunt corpa
materialia: illa at nō. Et hoc mō vī q^o sola
palpabilia sunt grossa: que sūt densa uel cō-
densabilia fm rōem sue materie et h modo
bene pōt palpatio corruptibilitatē. Et fm h

log^o Greg^o cū dicit q^o oē q^o palpatur ne-
cesse est corumpi.

Postea queritur de
cicatricib^o que in carne xpi apparuerūt vtrum
eas tangēt Thōas. Dicit enī quidā q^o non
tetigit illas. s^o sufficit ei q^o vñs ostendit sibi
illas et obrulit palandas. Et ad hoc etiā in-
ducūt q^o in penultio Jo. nō d^o. Quia tetigi
sti me. Thōa credidisti. s^o ga vidisti me zē.
Unī v^o q^o vident tū et nō tetigerit. Bed
otra Leo papa. Quis dubiter a mortuis re-
diisse saluatore e^o p^ontiam agōuit ocul^o. atē
etauerit man^o. vigit^o p^oferat^o est. ex quo v^o
q^o tetigerit. et si hoc recit q^o q^ore v^o q^o vidi-
sti. nō q^o tetigisti. Solo dicim^o q^o Thōas
et vidit et tetigit. sed ad suā fidē suffecit ei
videre. q^o cito. n. vidit credidit. vñ de ipō d^o
quia vidisti zē. Quia in visu fuit p^onum et
sufficiens mortuū ad credendū. Quia aut nos
possemus de eo dubitare q^o crediderat i vi-
su tū. iō tetigit vt nos crederem^o sibi. ergo
vidit solū cicatrices. nobis aut nō solū vidit
sed et tetigit vt nullaten^o dubite^o. Unī Leo
papa Thō. cū esset scūs et fidelis nō dubita-
uit. s^o ut oēm suspiciōne incredulitatis a no-
bis excluderet suffecit ad fidē p^oriā vidisse
q^o viderat. s^o nobis opat^o est vt tangeret q^o
videbat. Itē querit vtz cicatrices quas
xps seruauit qn ostēdit eas discipulis suis
manserūt in ipō tū ad tps ul^o mansure sint
sp et in ppetuū. Dicit enī Dam^o. q^o tū h^o v^o
spensationē fuerūt in ipō. s^o q^o est h^o v^o dispē-
sationē est tpale. Itē obr^o filr. q^o sp est at-
testat ei q^o h^o nām ē. q^o enī nāle est semp
o^o manere. Ergo q^o nō est nāle nō sp mane-
bit. s^o hi^o cicatrices nāles nō sunt. nō ergo sp
manebūt. Itē Luc ult. Quidit eis man^o et
pedes. Slo. Bede. Cicatrices tūc h^o naut et i
iudicio seruatur^o est. Prio ad fidē refrecti-
onis astruendā. Deinde vt p nobis p^ori sup-
plicās q^ole gen^o mortis p hoīe p^oulerit sēp
ostendat. Tertio vt sua morte redempti q^o
misericordit sint adiuti. ppositis eius^o mor-
tis insinuauit indicis. Postremo vt in iudi-
cio q^o iuste p^oanare^o ipū. denunciet ostēsa
quā ab illis accepit cicatrice. Si g^o oēs iste
cāe q^ore cicatrices seruet vñs tpales sunt et
nō extendit effect^o ultra cām. v^o q^o nō in per-
petuū. s^o tpalit seruet solū vñs illas cicatri-
ces. Et otra Beda in fine eiusdē glo. nō
ex impō creandā cicatrices h^o naut. s^o vt in p-

petuū victorie sue circūferat triūphū. **Re-**
de hoc neurz diffinim^o. s^o tamē de hoc dicē
Aug^o de ciui. dei. q^o si ad decentiā sunt mar-
tyrii iudicia reānebūt sp ad decētiā. et ad o-
stendenda signa victorie sp. Unde et si alie
cāe que determinant in illa glo. Bede tem-
porales sint. ista tamē sunt ppetuā. s. vltima
Q^o g^o dicit Dam^o q^o h^o v^o dispensationē fue-
rūt in ipō. dicim^o q^o si ad hec ita est dispen-
satio. tū ista nō opponūt xitari nāe et ppetu-
itati. sed d^o dispensatio respu alioz homi-
nū. in quib^o nō esset ita conueniens h^ouari cica-
trices sic in ipō ad circūferendū ppetuū vi-
ctorie triūphū et redemptionis titulū q^o nos
p ista vulnera fideit. q^o null^o alioz scōz fecē
Ad hoc q^o obr^o q^o cicatrices iste nō sunt
nāles. et ita nō debuerūt manere in gloria.
dicere possum^o sic vñ est sup^o glo. glorifica-
tio in ipō nō solū respicit creationis rōem
sed etiā rōem redemptionis. et iō dicim^o q^o
re manebūt. uel remanere poterūt in gloria.

Consequenter que
rit de argumēto sūpto ex pte gustus. quia
sup illad Luc vlt. Cū māducaffet dicit glo.
Greg^o ad insinuandā xitātē resurrectionis nō
solū tangit. s^o etiā ouesca uoluit. s^o corp^o glo-
rificatū nullo cibo idiget. manducatio. n. est
ppter cibi indigentia. magis g^o apparuit ex
illo a^o r^o nō esse glorioza. Ad q^o dicit^o
q^o est manducatio ex indigentia depātōis
et hec nō ē i corpib^o glorificatis. Et de hac
pcedit obiectio pus scā. Est etiā māducatō
p^oriat. nō indigentie. et quia magis potētia
sunt corpa gloriata. q^o nō gloriata. Jo n^o
amiserūt p^oriatē illā. et hac manducatione
māducauit xps p^o resurrectionē. et hoc ē q^o
dicit glo. ibidē d^osequē nō q^o ipe uel nos p^o
resurrectionē cibo debeamus indigere sed
vt corp^o nō spm eē manifestaret māducauit
p^oriatē nō necessitate. Aliē. n. absorbet aquam
terra sitiens. Aliē radi^o solis calens. illa idi-
gentia iste p^oriatē. Uoluit g^o ouesci ad insinu-
andā xitātē resurrectionis. q^o s. corp^o suum
erat corp^o vez et nō fantasti cū. fantasmata
enī et si soleant aliq^o corpali^o oculis apparē
nō tamē solēt comedere corpa fāstifica ipe
aut o medit. Querit postea q^o fiebat de
cibo que assumpsit xps postq^o hūit corpus
glorificatū. Aut. n. ouertebat in ei^o naturā
aut desinebat simplr esse. Q^o aut ouerteretur
in ei^o nām vt uelle. Aug^o in l^o. o. qōnum.

future resurrectōis corp⁹ ipse beatitudi-
nis est si cibos cape n̄ potuisset. Ex quo v̄
q̄ cibos possit cape n̄ corpus glorificatū
Si g⁹ x̄a ciboz capatio est in ouersione in
nām pp̄iā: v̄ q̄ ibi fuit ouersio in naturā
illā. ¶ Itē Aug⁹ in eodē dicit q̄ sicut āgeli
legunt frequēt māducaſse: ita v̄z fuit. ergo
si angeli multo min⁹ habebāt naturā corp⁹
q̄ x̄ps manducauit g⁹ x̄ps vere. ¶ Item
Aug⁹ loquēs de istis māducaſionib⁹ dicit
nō vt statī in stomachū ⁊ intestina trāscāt
sed cū vidētē digēſſe in spūalem nām
ouertant. ¶ Cōi. Cū ibi nulla sit depditio
si adderet ouertere. g⁹ esset augmētū. Si g⁹
nō est possibilis additio ad p̄fectūz. ad huc
corp⁹ glorificatū nō esset p̄fectū: cū ei esset
possibilis additio fieri. ¶ P̄terea si idem ut
s̄ba est qd nutrit ⁊ qd auget. ⁊ nutrimētū
est p̄s augmētō. vbi nō ē possibile nutrimē-
tū: nec augmētū. si g⁹ ibi n̄ fuit possibile nu-
trimētū. g⁹ neq; augmētū. ¶ S̄olo vicim⁹
q̄ in ouersione x̄pi: ⁊ etiā angeloz sic dicit
Aug⁹ fuit x̄itas. sed hec x̄itas ouersionis
solū cōſtit in masticatōe cibi. ⁊ traiectione
ei⁹ in p̄tem interiorē. ⁊ nō in ouersione i cor-
p⁹ vbi apponebat. tri x̄ior est manducatio
x̄pi q̄ angelī. quia x̄ps h̄z v̄i determinatā
ad manducationē p̄ nām sue aie. angel⁹ x̄o
nō. Un̄ nullo mō sic dicit Aug. Licet mādu-
caret x̄ps ouertere cibos in corp⁹ eius. ¶
Ad illā autērem Aug. que dicit: q̄ in spūalem
nām ouertat. v̄d. q̄ nō est intelligendū in
spūalē nām que sit corp⁹ glorificatū: s̄ intelli-
git i spūalē naturā resp̄cū materialit̄at quā
h̄ebat p̄s cibos assūptus. Un̄ q̄admodū ra-
dius solis agens in aquā que grosse nāc est
ouertit illā nō in naturā sui s̄ in uapōre cui⁹
s̄. est natura subtilis resp̄cū nature aque. ita
pōt intelligi ex p̄te ista.

Post inquisitionē
de v̄nica resurrectiōe inq̄rendum
est de ascensione v̄ni s̄m qd in simbolo cō-
tinet. Ascendit ad celos: sedet ad dexterā pa-
tris. Querendū igit p̄mo de ascensione eius
ad celos. Deinde de sessione ad dexterā dei
patris. De ascensione autē querūt hec. P̄mo
an sit. 2⁹ quid sit. 3⁹ quō sit. 4⁹ s̄m quid sit
⁊ q̄ sit. 5⁹ ad quid sit. 6⁹ p̄pter quid sit
ut p̄pter quē fin ē uel effectum.

Ad primū sic ob̄ p̄rationes
coēs. Ad q̄bz

corp⁹ glorificatū sic. Ois mot⁹ est act⁹ ipse
et. seu p̄pter indigentā. S̄z corp⁹ glouifi-
catū nullus est act⁹ ipse: nec ulla indigentia
ergo nec mot⁹. Ergo cū ascensio sit motus
corp⁹ glorificati nō ē ascensio. ergo nec cor-
poris v̄ni p̄ glorificationē pōt esse ascensio
¶ Dinor p̄z q̄ corp⁹ glorificati nulla sit indi-
gentia: q̄a hoc nō ouenit beatitudini. Nam
aia nō oueret b̄tā uel glorificata: si aliquo ē
digeret eē uel intra. g⁹ nec h̄r corp⁹: cū h̄s
sit rō beatitudis corp⁹ ⁊ aie. Si g⁹ corpus
glorificatū indigēt aliquo sic loco. nō esset
s̄mē b̄m. nō igit ouenit moueri ei ad locū
g⁹ nec ascensio. ¶ Itē Aug⁹ loquēs d̄ statu
beatitudinis aiaz in corpibus glorificat. v̄iē
Ibi erit h̄c quid uoles: non erit quicqd uoles
ergo aia glorificata in suo corpē glorificato
h̄bit quicqd uolet. g⁹ oē suū uolūtū erit ei p̄-
sens. g⁹ nō q̄ret aliquid eē se. s̄ cū uoluntas
mouet q̄rit aliquid eē se. g⁹ nō mouebit cor-
pus aia p̄ glorificatōz i p̄us. ¶ Item Aug⁹
aia stabilita in deo: stabiliret osequēt corpus
suū. si g⁹ aia totalit̄ in deo stabiliret. g⁹ corp⁹
glorificatū totalit̄ stabiliret in ipa aia. Ergo
nullo erit motus ipius: cū totalit̄ in ipa aia
stabiliret. g⁹ nullo erit motus ipius cū tota-
lit̄ stabilitū sit. ¶ Itē corpa glorificata: nec
mouēt p̄ naturā: nec p̄ uolūtātē. g⁹ nec mo-
uēt. q̄ nō p̄ naturā patz. Motus. n. celi cā est
oiaz motū naturalū. sed cessante cā cessat
effectus: Si g⁹ p̄ glorificationē corp⁹z cessa-
bit motus celi. g⁹ ⁊ motus corp⁹z naturalis
cessabit. h̄r nec p̄ uolūtātē: quia uoluntas
mouet p̄pter quid. Cū g⁹ illud esset aliud a
v̄no: aliud a deo. sequit̄ q̄ ouertere inten-
tio uoluntatis in aliud q̄ uetū. qd est oē aie
beatitudinē. g⁹ nō mouebit p̄ naturā nec p̄
uolūtātē nec p̄ uolūtātē cōstat g⁹ z̄. ¶ Itē
oē moueri est ip̄fectionis. q̄a nullū mobile i
q̄tū mouet h̄z oformitatē cū p̄mo p̄fecto. s̄
cū deo: cū nullo ouenit moueri. g⁹ ois mo-
tus in q̄tū h̄z deficit a beatitudine. Si ergo
btitudo est status oium bonoz ogregatiōe
p̄fectus. nō pōt h̄r stare motus ⁊ beatitudo
Si g⁹ corpus x̄pi fuit beatū post glorificati-
onē cōstat q̄ nullo potuit moueri. ¶ Item
corp⁹ibus n̄ris glorificat̄ corpa celestia im-
mutabunt̄ in meli⁹. ⁊ erūt in d̄ete sicut dicit
glo. sup̄ illud Roma. s̄. Ois creatura igem̄ i
scit z̄. Quiescēt nobis assūptis z̄. g⁹ melius
est eis esse in d̄ete ⁊ p̄fectius q̄ esse i motu
Si ero corpa glorificata habebunt quicqd

perfectiois erit et bonitatis in ipis. Oportet quod
habebunt omnino quietem et nullo modo motum. Sed si
nullus fuit ratio de corpore christi per glorificationem
sic de aliis. **g. 2.** Ad oppositum cum natura
corporis determinata sit ad unum locum terminum. Si
corpus glorificatum immobilitaret in illo loco
omnino iam non possit anima illam transferre ab illo loco. et
ficeret igitur a virtute super corpus suum. **g. 3.** et a be-
atitudine. poterit igitur corpus movere. **g. 4.** Item
cum locus maxime conveniens corpori glorificato in
quo predestinat natura celestis. scilicet lucis sit celum.
De autem corpore est mobile ad locum sibi conveniens
et anima beata suo corpori eligit locum magis conveni-
ens. Si ergo corpus christi sit in terris per naturam mo-
bilis et motoris movebitur ad celum. **g. 5.** ascendit
ad celos. **g. 6.** Item ad hoc sunt auctores ad Romanos
1. Ne videris in corde tuo non ascendet in
celum. **g. 7.** Ne cogites in corde tuo quod ascendet in
celum quia quod hoc cogitat negat christum ascendisse
christus ergo ascendit. **g. 8.** ascensio est. **g. 9.** Item psalm
Ponens nubem ascensum tuum et loquitur de christo
ergo christus ascendit. **g. 10.** Item Actus. Uidentibus illius
elevatus est ergo. **g. 11.** Solo corpore de preteritum
celum. scilicet locale. et per naturam corporis deterioratum
et coartatum ad unum locum solum. hec autem deterioratio
et coartatio ad unum locum solum non est perfectio in
se. sed imperfectio. quia dicitur de claudione sibi et
virtutis et operationis. Unde causa prima que perfectis-
sima est ad nullum locum deteriorat. sicut sibi spirituales
que perfectiores sunt corporalibus. minus determinat
natura ad locum que corporales. Ex quo patet quod immota-
ri in loco solo est imperfectio ipsi corpori. Si ergo
deest ei virtus qua possit moveri de loco ad
locum istud erit perfectio in ipso. hoc autem est
in illis que moventur a principio quod est intra
se. Iudicium ergo virtutis est moveri a principio
intra se. Unde in animis: quia ipsa habent eam motus
in se ipsis est moveri perfectio respectu animarum
totum: et hec est distinctio motus per operationem
ad movens. Sicut per operationem ad finem. distinguen-
dum est quod est motus propter supplementum indigen-
tie: et est motus propter explanationem virtutis. mo-
tus primus potest imperfectio immobilis. sed secundus
potest perfectio: quia si defectus virtutis est immobi-
litati in loco. virtuti perfecte erit moveri de loco
ad locum. Ascensio ergo christi non fuit motus
hinc principium est se nec fuit ad supplementum
indigentie. sed habuit principium in se. sua beata
animam: et naturam sui corporis glorificata obedienter
aie: et virtus obedienter obedienti: et non fuit
motus in ipso propter supplementum indigentie
sed propter declarationem virtutis. hoc autem modo est mo-

tus in corporibus glorificatis. **g. 12.** **R. 1.** **g. 13.** **g. 14.** **g. 15.** **g. 16.** **g. 17.** **g. 18.** **g. 19.** **g. 20.** **g. 21.** **g. 22.** **g. 23.** **g. 24.** **g. 25.** **g. 26.** **g. 27.** **g. 28.** **g. 29.** **g. 30.** **g. 31.** **g. 32.** **g. 33.** **g. 34.** **g. 35.** **g. 36.** **g. 37.** **g. 38.** **g. 39.** **g. 40.** **g. 41.** **g. 42.** **g. 43.** **g. 44.** **g. 45.** **g. 46.** **g. 47.** **g. 48.** **g. 49.** **g. 50.** **g. 51.** **g. 52.** **g. 53.** **g. 54.** **g. 55.** **g. 56.** **g. 57.** **g. 58.** **g. 59.** **g. 60.** **g. 61.** **g. 62.** **g. 63.** **g. 64.** **g. 65.** **g. 66.** **g. 67.** **g. 68.** **g. 69.** **g. 70.** **g. 71.** **g. 72.** **g. 73.** **g. 74.** **g. 75.** **g. 76.** **g. 77.** **g. 78.** **g. 79.** **g. 80.** **g. 81.** **g. 82.** **g. 83.** **g. 84.** **g. 85.** **g. 86.** **g. 87.** **g. 88.** **g. 89.** **g. 90.** **g. 91.** **g. 92.** **g. 93.** **g. 94.** **g. 95.** **g. 96.** **g. 97.** **g. 98.** **g. 99.** **g. 100.** **g. 101.** **g. 102.** **g. 103.** **g. 104.** **g. 105.** **g. 106.** **g. 107.** **g. 108.** **g. 109.** **g. 110.** **g. 111.** **g. 112.** **g. 113.** **g. 114.** **g. 115.** **g. 116.** **g. 117.** **g. 118.** **g. 119.** **g. 120.** **g. 121.** **g. 122.** **g. 123.** **g. 124.** **g. 125.** **g. 126.** **g. 127.** **g. 128.** **g. 129.** **g. 130.** **g. 131.** **g. 132.** **g. 133.** **g. 134.** **g. 135.** **g. 136.** **g. 137.** **g. 138.** **g. 139.** **g. 140.** **g. 141.** **g. 142.** **g. 143.** **g. 144.** **g. 145.** **g. 146.** **g. 147.** **g. 148.** **g. 149.** **g. 150.** **g. 151.** **g. 152.** **g. 153.** **g. 154.** **g. 155.** **g. 156.** **g. 157.** **g. 158.** **g. 159.** **g. 160.** **g. 161.** **g. 162.** **g. 163.** **g. 164.** **g. 165.** **g. 166.** **g. 167.** **g. 168.** **g. 169.** **g. 170.** **g. 171.** **g. 172.** **g. 173.** **g. 174.** **g. 175.** **g. 176.** **g. 177.** **g. 178.** **g. 179.** **g. 180.** **g. 181.** **g. 182.** **g. 183.** **g. 184.** **g. 185.** **g. 186.** **g. 187.** **g. 188.** **g. 189.** **g. 190.** **g. 191.** **g. 192.** **g. 193.** **g. 194.** **g. 195.** **g. 196.** **g. 197.** **g. 198.** **g. 199.** **g. 200.** **g. 201.** **g. 202.** **g. 203.** **g. 204.** **g. 205.** **g. 206.** **g. 207.** **g. 208.** **g. 209.** **g. 210.** **g. 211.** **g. 212.** **g. 213.** **g. 214.** **g. 215.** **g. 216.** **g. 217.** **g. 218.** **g. 219.** **g. 220.** **g. 221.** **g. 222.** **g. 223.** **g. 224.** **g. 225.** **g. 226.** **g. 227.** **g. 228.** **g. 229.** **g. 230.** **g. 231.** **g. 232.** **g. 233.** **g. 234.** **g. 235.** **g. 236.** **g. 237.** **g. 238.** **g. 239.** **g. 240.** **g. 241.** **g. 242.** **g. 243.** **g. 244.** **g. 245.** **g. 246.** **g. 247.** **g. 248.** **g. 249.** **g. 250.** **g. 251.** **g. 252.** **g. 253.** **g. 254.** **g. 255.** **g. 256.** **g. 257.** **g. 258.** **g. 259.** **g. 260.** **g. 261.** **g. 262.** **g. 263.** **g. 264.** **g. 265.** **g. 266.** **g. 267.** **g. 268.** **g. 269.** **g. 270.** **g. 271.** **g. 272.** **g. 273.** **g. 274.** **g. 275.** **g. 276.** **g. 277.** **g. 278.** **g. 279.** **g. 280.** **g. 281.** **g. 282.** **g. 283.** **g. 284.** **g. 285.** **g. 286.** **g. 287.** **g. 288.** **g. 289.** **g. 290.** **g. 291.** **g. 292.** **g. 293.** **g. 294.** **g. 295.** **g. 296.** **g. 297.** **g. 298.** **g. 299.** **g. 300.** **g. 301.** **g. 302.** **g. 303.** **g. 304.** **g. 305.** **g. 306.** **g. 307.** **g. 308.** **g. 309.** **g. 310.** **g. 311.** **g. 312.** **g. 313.** **g. 314.** **g. 315.** **g. 316.** **g. 317.** **g. 318.** **g. 319.** **g. 320.** **g. 321.** **g. 322.** **g. 323.** **g. 324.** **g. 325.** **g. 326.** **g. 327.** **g. 328.** **g. 329.** **g. 330.** **g. 331.** **g. 332.** **g. 333.** **g. 334.** **g. 335.** **g. 336.** **g. 337.** **g. 338.** **g. 339.** **g. 340.** **g. 341.** **g. 342.** **g. 343.** **g. 344.** **g. 345.** **g. 346.** **g. 347.** **g. 348.** **g. 349.** **g. 350.** **g. 351.** **g. 352.** **g. 353.** **g. 354.** **g. 355.** **g. 356.** **g. 357.** **g. 358.** **g. 359.** **g. 360.** **g. 361.** **g. 362.** **g. 363.** **g. 364.** **g. 365.** **g. 366.** **g. 367.** **g. 368.** **g. 369.** **g. 370.** **g. 371.** **g. 372.** **g. 373.** **g. 374.** **g. 375.** **g. 376.** **g. 377.** **g. 378.** **g. 379.** **g. 380.** **g. 381.** **g. 382.** **g. 383.** **g. 384.** **g. 385.** **g. 386.** **g. 387.** **g. 388.** **g. 389.** **g. 390.** **g. 391.** **g. 392.** **g. 393.** **g. 394.** **g. 395.** **g. 396.** **g. 397.** **g. 398.** **g. 399.** **g. 400.** **g. 401.** **g. 402.** **g. 403.** **g. 404.** **g. 405.** **g. 406.** **g. 407.** **g. 408.** **g. 409.** **g. 410.** **g. 411.** **g. 412.** **g. 413.** **g. 414.** **g. 415.** **g. 416.** **g. 417.** **g. 418.** **g. 419.** **g. 420.** **g. 421.** **g. 422.** **g. 423.** **g. 424.** **g. 425.** **g. 426.** **g. 427.** **g. 428.** **g. 429.** **g. 430.** **g. 431.** **g. 432.** **g. 433.** **g. 434.** **g. 435.** **g. 436.** **g. 437.** **g. 438.** **g. 439.** **g. 440.** **g. 441.** **g. 442.** **g. 443.** **g. 444.** **g. 445.** **g. 446.** **g. 447.** **g. 448.** **g. 449.** **g. 450.** **g. 451.** **g. 452.** **g. 453.** **g. 454.** **g. 455.** **g. 456.** **g. 457.** **g. 458.** **g. 459.** **g. 460.** **g. 461.** **g. 462.** **g. 463.** **g. 464.** **g. 465.** **g. 466.** **g. 467.** **g. 468.** **g. 469.** **g. 470.** **g. 471.** **g. 472.** **g. 473.** **g. 474.** **g. 475.** **g. 476.** **g. 477.** **g. 478.** **g. 479.** **g. 480.** **g. 481.** **g. 482.** **g. 483.** **g. 484.** **g. 485.** **g. 486.** **g. 487.** **g. 488.** **g. 489.** **g. 490.** **g. 491.** **g. 492.** **g. 493.** **g. 494.** **g. 495.** **g. 496.** **g. 497.** **g. 498.** **g. 499.** **g. 500.** **g. 501.** **g. 502.** **g. 503.** **g. 504.** **g. 505.** **g. 506.** **g. 507.** **g. 508.** **g. 509.** **g. 510.** **g. 511.** **g. 512.** **g. 513.** **g. 514.** **g. 515.** **g. 516.** **g. 517.** **g. 518.** **g. 519.** **g. 520.** **g. 521.** **g. 522.** **g. 523.** **g. 524.** **g. 525.** **g. 526.** **g. 527.** **g. 528.** **g. 529.** **g. 530.** **g. 531.** **g. 532.** **g. 533.** **g. 534.** **g. 535.** **g. 536.** **g. 537.** **g. 538.** **g. 539.** **g. 540.** **g. 541.** **g. 542.** **g. 543.** **g. 544.** **g. 545.** **g. 546.** **g. 547.** **g. 548.** **g. 549.** **g. 550.** **g. 551.** **g. 552.** **g. 553.** **g. 554.** **g. 555.** **g. 556.** **g. 557.** **g. 558.** **g. 559.** **g. 560.** **g. 561.** **g. 562.** **g. 563.** **g. 564.** **g. 565.** **g. 566.** **g. 567.** **g. 568.** **g. 569.** **g. 570.** **g. 571.** **g. 572.** **g. 573.** **g. 574.** **g. 575.** **g. 576.** **g. 577.** **g. 578.** **g. 579.** **g. 580.** **g. 581.** **g. 582.** **g. 583.** **g. 584.** **g. 585.** **g. 586.** **g. 587.** **g. 588.** **g. 589.** **g. 590.** **g. 591.** **g. 592.** **g. 593.** **g. 594.** **g. 595.** **g. 596.** **g. 597.** **g. 598.** **g. 599.** **g. 600.** **g. 601.** **g. 602.** **g. 603.** **g. 604.** **g. 605.** **g. 606.** **g. 607.** **g. 608.** **g. 609.** **g. 610.** **g. 611.** **g. 612.** **g. 613.** **g. 614.** **g. 615.** **g. 616.** **g. 617.** **g. 618.** **g. 619.** **g. 620.** **g. 621.** **g. 622.** **g. 623.** **g. 624.** **g. 625.** **g. 626.** **g. 627.** **g. 628.** **g. 629.** **g. 630.** **g. 631.** **g. 632.** **g. 633.** **g. 634.** **g. 635.** **g. 636.** **g. 637.** **g. 638.** **g. 639.** **g. 640.** **g. 641.** **g. 642.** **g. 643.** **g. 644.** **g. 645.** **g. 646.** **g. 647.** **g. 648.** **g. 649.** **g. 650.** **g. 651.** **g. 652.** **g. 653.** **g. 654.** **g. 655.** **g. 656.** **g. 657.** **g. 658.** **g. 659.** **g. 660.** **g. 661.** **g. 662.** **g. 663.** **g. 664.** **g. 665.** **g. 666.** **g. 667.** **g. 668.** **g. 669.** **g. 670.** **g. 671.** **g. 672.** **g. 673.** **g. 674.** **g. 675.** **g. 676.** **g. 677.** **g. 678.** **g. 679.** **g. 680.** **g. 681.** **g. 682.** **g. 683.** **g. 684.** **g. 685.** **g. 686.** **g. 687.** **g. 688.** **g. 689.** **g. 690.** **g. 691.** **g. 692.** **g. 693.** **g. 694.** **g. 695.** **g. 696.** **g. 697.** **g. 698.** **g. 699.** **g. 700.** **g. 701.** **g. 702.** **g. 703.** **g. 704.** **g. 705.** **g. 706.** **g. 707.** **g. 708.** **g. 709.** **g. 710.** **g. 711.** **g. 712.** **g. 713.** **g. 714.** **g. 715.** **g. 716.** **g. 717.** **g. 718.** **g. 719.** **g. 720.** **g. 721.** **g. 722.** **g. 723.** **g. 724.** **g. 725.** **g. 726.** **g. 727.** **g. 728.** **g. 729.** **g. 730.** **g. 731.** **g. 732.** **g. 733.** **g. 734.** **g. 735.** **g. 736.** **g. 737.** **g. 738.** **g. 739.** **g. 740.** **g. 741.** **g. 742.** **g. 743.** **g. 744.** **g. 745.** **g. 746.** **g. 747.** **g. 748.** **g. 749.** **g. 750.** **g. 751.** **g. 752.** **g. 753.** **g. 754.** **g. 755.** **g. 756.** **g. 757.** **g. 758.** **g. 759.** **g. 760.** **g. 761.** **g. 762.** **g. 763.** **g. 764.** **g. 765.** **g. 766.** **g. 767.** **g. 768.** **g. 769.** **g. 770.** **g. 771.** **g. 772.** **g. 773.** **g. 774.** **g. 775.** **g. 776.** **g. 777.** **g. 778.** **g. 779.** **g. 780.** **g. 781.** **g. 782.** **g. 783.** **g. 784.** **g. 785.** **g. 786.** **g. 787.** **g. 788.** **g. 789.** **g. 790.** **g. 791.** **g. 792.** **g. 793.** **g. 794.** **g. 795.** **g. 796.** **g. 797.** **g. 798.** **g. 799.** **g. 800.** **g. 801.** **g. 802.** **g. 803.** **g. 804.** **g. 805.** **g. 806.** **g. 807.** **g. 808.** **g. 809.** **g. 810.** **g. 811.** **g. 812.** **g. 813.** **g. 814.** **g. 815.** **g. 816.** **g. 817.** **g. 818.** **g. 819.** **g. 820.** **g. 821.** **g. 822.** **g. 823.** **g. 824.** **g. 825.** **g. 826.** **g. 827.** **g. 828.** **g. 829.** **g. 830.** **g. 831.** **g. 832.** **g. 833.** **g. 834.** **g. 835.** **g. 836.** **g. 837.** **g. 838.** **g. 839.** **g. 840.** **g. 841.** **g. 842.** **g. 843.** **g. 844.** **g. 845.** **g. 846.** **g. 847.** **g. 848.** **g. 849.** **g. 850.** **g. 851.** **g. 852.** **g. 853.** **g. 854.** **g. 855.** **g. 856.** **g. 857.** **g. 858.** **g. 859.** **g. 860.** **g. 861.** **g. 862.** **g. 863.** **g. 864.** **g. 865.** **g. 866.** **g. 867.** **g. 868.** **g. 869.** **g. 870.** **g. 871.** **g. 872.** **g. 873.** **g. 874.** **g. 875.** **g. 876.** **g. 877.** **g. 878.** **g. 879.** **g. 880.** **g. 881.** **g. 882.** **g. 883.** **g. 884.** **g. 885.** **g. 886.** **g. 887.** **g. 888.** **g. 889.** **g. 890.** **g. 891.** **g. 892.** **g. 893.** **g. 894.** **g. 895.** **g. 896.** **g. 897.** **g. 898.** **g. 899.** **g. 900.** **g. 901.** **g. 902.** **g. 903.** **g. 904.** **g. 905.** **g. 906.** **g. 907.** **g. 908.** **g. 909.** **g. 910.** **g. 911.** **g. 912.** **g. 913.** **g. 914.** **g. 915.** **g. 916.** **g. 917.** **g. 918.** **g. 919.** **g. 920.** **g. 921.** **g. 922.** **g. 923.** **g. 924.** **g. 925.** **g. 926.** **g. 927.** **g. 928.** **g. 929.** **g. 930.** **g. 931.** **g. 932.** **g. 933.** **g. 934.** **g. 935.** **g. 936.** **g. 937.** **g. 938.** **g. 939.** **g. 940.** **g. 941.** **g. 942.** **g. 943.** **g. 944.** **g. 945.** **g. 946.** **g. 947.** **g. 948.** **g. 949.** **g. 950.** **g. 951.** **g. 952.** **g. 953.** **g. 954.** **g. 955.** **g. 956.** **g. 957.** **g. 958.** **g. 959.** **g. 960.** **g.**

cū determinet in loco. p3 qd cū beatitudine ei pot stare mot sine ipefectione. Ad vlti mū p3 rñio: ga moueri a principio qd est in se ppter declaratiōis. xrat. est pfectionis.

Consequenter quid

sit ascensio et cum sit motus. Quenit vtruz sit motus nālis uel violentus. Ad qd sic. Omne uectū de loco ad locū est violentū motū sed corp⁹ xpi in ascensione ad celos fuit uectuz de loco ad locū. g⁹ fuit violentū motū. Maior p3: qd qtuor sunt spēs mot⁹ violenti. s. tract⁹ pulsus. uectio. uertigio. Minor p3. Leo papa in hōmone de ascensione expōit illud uerbum vidē: ib⁹ illis eleuat⁹ ē dicēs. Cū audis eleuatū agnosce militie celestis obseqū: i eo qd eleuat uiciniā potentia: in eo qui eleuat hūanā agnosce nām. g⁹ fuit eleuat⁹ et ita uectus.

¶ Itē in psal. Angelis suis de⁹ mādauit de te. hō. Nam⁹ angelo⁹ sublat⁹ est xps in celū. g⁹ lat⁹ p altū. ¶ Itē mot⁹ nālis cuiusq; corp⁹ est ad vbi ueniens sue nāe. sed corp⁹ hūanū: siue sit glorificatū: siue nō hēt vbi ueniens sue nāe cū celū. s. in pre mūdī elementari et nō in celo. Ergo null⁹ nālis mouetur ad celū: s. ad prem elementarē citta celum. Maior p3. Corp⁹ n. hūanū: siue sit glorificatū siue nō. elatū est seu elare. Celū autē empyreū nō est elare. g⁹ nō hō ueniens nām cū celo empyreo. g⁹ celū empyreū nō pot esse locus ei⁹ nālis: cū sit pportio loci ad locatū. Et g⁹ ad ipm moueat corp⁹ hūanū seu glorificatū: sic nō mouet violent⁹. Ergo ascensio uoluntati corp⁹ in qd fuit hī motus: fuit violenta. ¶ Itē locus uel rei a pte māe. vñ uel in aīa locus rei. s. m ueneratiōis sue q̄tatis. Quāritas autē est a pte māe. sed mā corp⁹ hūanū nō est celū empyreū: s. elatū. Ergo per naturā erit in loco qd est elatū uel oplexionatū ex elis: et nō in celo empyreo. g⁹ contra naturā et violent⁹ mouet ad celū empyreum.

¶ Itē Greg⁹ dicit sup illud x̄bū hō quide⁹ pegte p̄fici scēs x̄. Carnis loc⁹ p̄prie terra ē que q̄ ad p̄grinādū ducit vuz p redēptōre in celo collocat. P̄grin⁹ g⁹ loc⁹ hūane nature est celuz empyreuz. p̄p̄t at tra. g⁹ p violentiā mouebat corp⁹ xpi in ascensione ad celuz. ¶ Ad opposituz. Ysa. 63. Quis ē iste qui uenit de edon x̄. Gradens in multitudine x̄tatis sue. hoc dixit ut angeli de x̄pō qñ ascendit celos. ex qd p3 qd mouebat x̄tate p̄p̄t. g⁹ nō ferebat. ¶ Itē Michas. 2. Ascē

dit pandens iter an eos. g⁹ p̄p̄t x̄tate ascēdit. ¶ Solo vō. qd ferri v̄r dupl: vno necesitate sustentationis. s. cūz virt⁹ corp⁹ nō ē sufficiens ad sustinendū motū. Alio v̄r aliqd ferri obseqū ueneratiōis sic rex ferit a suis militibus: et papa ab ep̄is suis. Cū g⁹ v̄r corpus xpi fuisse latuz p angelos in ascensione h fuit soluz obseqū ueneratiōis: et nō necessitate sustentationis. Et h est qd dicit Leo papa. Cum audis eleuatū agnosce militie celestis obseqū et hī sup illud psal. In manibus portabunt te. hō. portabunt te. i. angeli qd obsequēbāt regi. et hē ad d̄mōstrationē honous regalis fuit istud. Et hoc sensu itelligit illud psalm Cur⁹ dī decē milibus multiplex millia letantū x̄. Et p h soluz scda rō: qd si esset uect⁹ p̄mo v̄r obtēct. ¶ Ad aliud vō. qd duplex ē stat⁹ corp⁹. Et hōc duplex vita. s. aialis et spūalis: sic distinguit Ap̄tus. i. ad Cor. 15. Ubi v̄r p̄s est qd aiale est. Deinde qd spūrituale: s. m qd est vita aialis ē natura corp⁹ aialis: et est ubi ueniens vite aiali. s. m autē qd est vita spūritualē ē natura spūritualis. Et est loc⁹ uel ubi ueniens vite spūritualis. Ubi autē qd uel loc⁹ ueniens vite aiali est elatuz uel corp⁹ ex elis oplexionatuz. Ubi autē ueniens vite spūritualis ē celuz empyreuz: nec hōz corp⁹ s. m vitā illā tantā ueniens cūz ullo corp⁹ q̄tuz hōz cūz celo empyreo. Corp⁹ n. glorificatuz coaprabit v̄r sit ueniens p oia aie uenit oplexiōis s. esse in celo empyreo plus est ueniens v̄r ne otemplatōis: qd esse alicubi: et ppter hō ueniens loc⁹ empyreuz celuz s. m vitā spūritualē est qd elm: qd g⁹ rebget tē corp⁹ spūrituale s. qñ glorificabit. i. abstracta corpulētia et mole que ipedit motuz aie et obumbat ei⁹ conoemplatōis. et ppter hoc celuz empyreuz ē vbi ueniens simuz: corp⁹ glorificatū et nō corpus elementare. Rō autē p̄cedit s. m p̄imam vitā. ¶ Ad aliud vō. qd materia corp⁹ hūmani nō soluz est elm: imo etiā q̄nta essētia v̄r nobis sine p̄iudicio melioris snie v̄r scilz nā lucē celi empyrei qd p3. Corp⁹ n. aiatuz cōposituz ē ex cōtrariis. sed ipossibile est qd cōtraria ueniāt et faciāt armoniā nisi p naturā cōciliantē. hoc at nō pot esse natura claris: qd hōz cōtrarietate. g⁹ hec v̄z cō natura illa qd cōciliat naturas elementares cōtrarias: et qd hōz p̄p̄tione ad oēs. hec autē ē natura lucis. Ad hō g⁹ qd corpa sint debito⁹ et in debita armonia oposita ad susceptionē aie. necesse ē naturaz lucis in ipis corpib⁹ esse. sed corpa ita se hnt

ad suas pfectiones q. respēū nobilioris pfe
ctionis nobilior est dispo. Si g^o ad suscepti
onē aīe vegetabilis ē dispo ex pte corpis cō
cilians ptes cōiūtas corpis. ipa lux visibil q
est lux firmamēti. cū aīa sensibilis sit nobilior
pfectio. necesse est q lux nobilior disponat
et cōliat corp^o ad susceptiōz ipius. hec autē
est lux cristalina. que est lux celi cristalini. et
cū viteri nobilior sit pfectio in istas aīa rō
nalis. necesse est q lux nobilior disponat ad illaz
hec autē lux est celi empyrei. necesse est g^o q lux
celi empyrei p influentiā ifusā subintret cor
p^o humanū ad susceptiōē aīe rōnal. Et istū
appaz. qd hō alif nō possz appellari mīoz mū
dus nisi aliquid de celo empyreo īflueret cor
pus humanū. hec autē est influētia lucis sue
f in vita spiritali. qm erit corp^o glouificatuz
tē natura lucis vñabif in corpe et manifesta
bit. Nā autē elemētāris latebit et occultabit
f nō sit ecorūto et tō dūeniet loc^o corpi glo
rificato fm naturā lucis et nō fm elemētāre
Dic autē loc^o erit celū empyrei. quia natura
lucis est celi empyrei. et ita naturalis locus
erit corpi glouificato. Ad aliud dicend
q est natura iformata in vita aīali que idigz
alimento. et de hac dicit Greg^o. q. pprie lo
cus carnis terra est. sed hoc non est vez de
natura instituta in vita spiritali. sic erit nā
corpis glouificati. imo pprie loc^o erit celuz
empyreum.

Postea queritur quō
sit a
scēō. Querit. n. vtz ascēō sit mot^o descri
pt^o fm spaciū. et vtz ascēō sit mot^o succes
siu^o in tpe. Ad qd sic Aug^o. loquēs de cor
porib^o glouificat^o vīc. Ubiqz spūs volūt
illie erit corp^o. g^o mot^o corpis glouificati est
fm motū volūtatis mouēt. sed mot^o volun
tarz mouētis est ab vno in aliud. in pūero et
nō de scribendo spaciū. g^o et mot^o corpis glo
rificati. Si g^o hīs rō motus fuit corpis vñi
p^o resurrectōz vñi. f. in ascēōne. Constat q
ascēō non fuit motus descriptus per spa
cium. nec successiuus in tpe. Itē fm pfm
tria sunt que faciūt ad agilitatē mot^o. f. vir
tus mouētis. figura ipius mobilis. et spaciū
p qd est mot^o. Quāto enī spaciū min^o resistit
corpū mobili. tāto citi^o mouet. sic pz q citi^o
mouet lapis ī aere qz ī aq^o pp^o mīozē resistē
tiā. Silr ad hoc facit figura. qd disponit ad
motū. Un figurā circularē seq^o mot^o circū
laris. et rectā rectus silr et xtus mouētis. qd

tanta xtus mouet in tāto tpe. et dupla xt^o
in minoz tpe in duplo. et quāto maior ē vir
tus tanto mouet in minoz tpe. ergo ifinita
virtus mouet in nullo tpe. Si g^o in corpe xpi
post resurrectionē erat xtus ifinita ad mo
uendū mouebat corpus eius in nō tpe. ergo
motus eius in ascēōne nō fuit successiu^o
in tpe. nec spacio descript^o. Itē posito va
cuo. Corpus motū per vacuū non descript
spaciū nec mouet successiuē. siue in tpe. sed
in instāti. ga vna rō quare nō mouet corp^o
in instāti est ppter resistētiā ptiū spaciū. f.
corpus glouificatū se hz ad corpus nō glou
ficatū p qd mouet sicut corpus motū p va
cuū. g^o nō mouet in tēpore nec descriptendo
spaciū. Minoz pz qd in nullo ptes corpis nō
glouificati pnt redardare motum corpis glo
rificati nec pphibere. sic nec vacuū motū cor
poris. qd fieret p ipm. et hoc est ppter subti
litate corpis glouificati p quā etiā mouetur
p ipm. et p ptes eius. g^o zc. Itē Aug^o qd
bus de resurrectione dicit q tales sunt mo
tus corpoz glouificatoz sic motus radii so
lis. Un ipē dicit q corpus glouificatū vōz
iternalla pari celeritate origit. vt radius so
lis qui nō citius puenit ad ppinōza spacia
opposita q ad remotiora. Si g^o nō citius. g^o
nec descriptif mutatio eius p spaciū. g^o nec
mot^o corpis vñi in ascēōne. Rndē ad
illud q motus corpis glouificati est descri
ptus spacio et in successione. f. hoc nō est ex
pte resistētie spaciū. sed ex pte dimensionis
corpis glouificati moti quā hz. lz sit glouifi
catū. nō pōt aut itelligi dimēō sine parte
post partē. et ita itelligit diuisio ptiū. et iō nō
pōt esse simul eius motus. Sed cōn istud
obf sic et querit. Posito corpe glouificato in
tāto spacio. pōt ne esse in minoz spacio q sit
mō qz ad locū. patz q sic. qm maioris pātē
est posse esse in maiori et minoz loco q def
minari ad altēz tm. Si g^o quicqd est pātē
corpālis dūenit corpi glouificato. ergo in ei^o
ptate est eē in maiori uel minoz loco. Non
iqz fm suā dimēōne est descriptio motus
ipius in spacio. g^o eius dimēō nō impedit
qn eius motus sit totus simul. g^o zc. Itē
corpus glouificatū motū nō pōt pphibēri p
ptes spatū. nec vna ps corpis glouificati pōt
pphibere aliā eius partē. cū plus dūeniant in
tūcē eius partes. qz cū ptiibus loci. et eoz. qz p
tes loci cū iōis. Cū g^o nec fm dimēōnem
nec fm spaciū. nec per partes pphibeaf quin

totū sil' moueat. p. qd' nihil p'hibet motum
ei' qn' possit esse totū simul in istā: q' quā
ipm corp' totū sil' possit ferri ad locū. Ad
oppositū. Q' corpus v' simile est q' habens
partē post pre'. Et ergo mouet p'ri succedit
ps. ergo successiue. s. corpus glouificatū reti
ner naturā q' rōez corp'is. ergo zc. Ergo ascē
sio vni fuit successiua q' omenurata spacio.
Item si ascensio vni nō describeret spaciū
g' mot' cēt subito ad celū. g' nō possit p'cipi
nec describi p' visum in motu suo. Si g' vi
dentib' apostolis eleuat' est Actū. i. Cōstat
q' mot' eius describeret spaciū q' erat i' suc
cessione. Solutio nōndū q' circa questōz
istā diuerse sunt opiones. Quidā eni ponūt
absolutē q' corp' glouificatū motū nō descri
bitur p' spaciū: sicut nec uolūtas suo motu
describit spaciū. q' dicit q' quādo ipa mo
uef a volito in uolūtū: ipa nō mouef p' spa
cium: ita etiā dicit q' nō mouef corp' glou
ificatū p' spaciū. sed ipi desiciūt: q' cum uo
luntas seu aia mouef a volito in uolūtū: ipa
nō mouef extra se ipam. S; cū mouef cor
pus de loco ad locū mouef extra se ipsum.
Unde nō est simile. Item p. q' nō bene vi
cunt: qm' natura corp'alis nūq' pōt p'ingere
ad subtilitatē nature spūal. ergo nec opatō
nāe corp'alis. Ad subtilitatē opationis nāe
spūalis. Uñ 13 glouificatū corp' simplex fit in
g'ne corp'itatē: nūq' tamē p'uit ad simplicita
tē anime. g' nūq' simplicitas mot' corp'is
pōt esse tāta q' ita est simplicitas mot' anime
Ipi tamē dicit hoc p'pter p'dictas auctes.
Alii dicit q' corpus glouificatū in suo mo
tu describit spaciū q' mouef in tpe. sed illd
tps est ipceptibile: q' illa descriptio est ipce
ptibilis p'pter subtilitatē corp'oz. Uñ sicut
radius si esset corp' mouef ipceptibile in
maiori uel minori spacio. ita dicit de corp'
bus glouificatis: tñ successiue mouent' ut vi
cūt: quia in ipis est pars post partē q' moue
tur vna post aliā sicut dicitū est. Alii vñ
medio mō. q' sicut se h; res ad circūscriptōz
in loco ita se h; ad moueri in loco. Est ergo
res que nullo mō circūscribit' in loco: nec re
plet locū: nec ometif se loco. sicut ipse de' q'
vbiq; est incircūscriptus. nec tamē sicut mā
que replet locū mole sua: nec ometif se lo
co: imo est sup' oia q' extra oia: nō exclusus
intus omnia nō iclusus. Est alia res que cir
cūscribit' loco sed nō replet locū nec ometi

tur se loco: sicut angel' circūscribit' in loco
vbi est q' h; suā circūscriptionē tm' sue vir
tutis. Uñ ibi est vbi opatur: nō tamē sua sba
replet locū: nec ometif se loco: quia sua cir
cūscriptio nō ometif se circūscriptiōni loci.
Est alia res q' circūscribit' in loco q' ome
tif se loco: sed nō replet locū. Corpus enim
pure lamiosum nō habet naturā repletiuā:
loci sicut radius solis: s; illos qui ponunt
ipm corpus. Quia si sit sol in aere nō p'pter
hoc est aer spissior: tamē circūscribit' et in il
lo loco: q' ometif ei. Est alia res que circū
scribit' q' ometif se loco: q' replet locū sicut
corp' elemētare nō glouificatū: q' inde est q'
talia duo corpa nō possunt esse in eodē loco
sensibili: quia replet locū. Dicit g' q' quā
tum ad oditionē corp'is glouificati pōt se de
scribere q' moueri successiue. s; quantū ē de
prāte glouie pōt se nō ometiri q' nō circum
scribi sensibili: quia quadā prāte glouie est
q' infinitū quoad nos respectu possibilitatē
corp'is nō glouiosi: q' hoc est qd' vult dicere
Aug' q' vtrāq; interualla pari celeritate cō
tingit zc. i. si uoluntas sit aie pōt illud corp'
ferre in perceptiōe per spaciū longū q' breue
Et hoc est de prāte glouie nō corp'is: quia
corpus. Et sic pcedūt p'me rōnes. Ad pri
mū: in cōiūtiū: vbi q' e' o'siderare partes cor
pous glouificati s; ordinē quē habēt in cor
pore. vel s; ordinē quē habēt ad locū. Pri
mo mō est distantia q' successio partiū de
scriptibili in illo. Ita q' pars sit post partem.
Sed scdo mō de prāte glouie oēs partes v'
no mō q' simul q'tum ad descriptiōē pcepti
bilē possunt se habere ad vnu; locum. Ad
aliud vbi. q' o'cedendū est bene: q' corp' vo
mini in ascensioe mouebat' d'scribendo se i'
spacio q' successiue. s; hoc fuit ex uoluntate
q' nō ex necessitate sicut in aliis corp'ibus.
Et per h' solunt' obiecta.

Consequenter que
rit' s; quid sit ascensio in xpo. Et queritur
an s; eandē naturā ascendit xps q' descen
dit. Ad qd' ob' sic. 4. ad eph. q' ascendit
qd' est nisi descendit p'muz in inferiorē pres
terre. S; lo. Cōstat q' s; humanitate xps de
scendit q' ascendit zc. sed s; deitate que v'
biq; est: nec ascendit loco: nec descendit. q' ita
s; idē. s; s; humanitate ascendit q' descen
dit. Item Dama'. Ascendere q' descendē
k z

sunt proprietates corporis circūscripti. g^o dñe nature nō uenit ascendere. ¶ Itē fm diuī nā naturā est ubiq; sed hoc est cōi rationē descendit: quia ascensus et descendit ponit motū ab vno loco in aliū. ¶ Cōi Jo. 3^o. Nemo ascendit in celū nisi qui descendit de celo. Glo. Ascendit fm q; hō. descendit fm q; de^o. nō ergo fm idē. ¶ Itē Aug^o in sermōe de ascensione. de nro fuit qd apprehendit de suo qd ascendit: fm ergo humanitatē pepēdit in cruce: et fm diuinitatē ascendit. ¶ Solutio dō. qd descendit dī dupl: pprie. i. et ī pprie. Improprie dī descendit de xpo hz diuinitatē. i. ipa exinanitio deitatis: qua exinanuit semet ipm formā serui accipiens. Phi 2^o. Et hec est ipa apparitio in carne: quādo se unuit puritati nre: et hec descendit nō ponit motū s terminū uniois. 4^o. ad eph. Descendit in inferiores ptes terre. Glo. Descendit quidē diuinitas nō locali: s p exānitioz descendit aut pprie est pietas sbe diffinibilis in loco: fm qd dicit Dam^o. q ascendere et descendere sunt proprietates rei circūscripte. Et hoc mō descendit fm humanitatem xps ad inferos: et descendit ad iudiciū. Uñ glo. sup illud. 4^o. eph. q ascendit quidē ē. dū fm aīam ad inferos descendit: fm corp^o et aīam ad celos ascendit. ¶ Itē ascensio sīr dī dupl: s. pprie et improprie: Improprie dicitur ascensio de xpo: ita exaltatio humanitatē xpi in resurrectione. qā manifestata ē pās et celi-tudo deitatis. ¶ Alio mō dī ascensio ppe s. mot^o localis qui est ab inferiori loco ad superiorē locū. sumēdo igit ascensū et descendit pprie sic fm idē ascendit et descendit: qā descendit ei^o pprie fuit ad inferos et hic fuit fm aīam. ascensus pprie fm aīam et corpus. Unde fm hūanitatē fuit vtrūq;. ¶ Q^o autē querit fm quid conueniat ascensio xpi dō. q; hec ppō fm: aliqui notat dditionē nāe. Alii quādo notat cām. Aliquādo unitatē pprie psonae. Conditionē nature notat: cū dī xpus fm q; homo passibilis: fm q; deus impassibilis. Causā notat cū dī xps fm q; de^o resurrexit: quia xpus diuina fuit cā resurrectionis Unitatē psonae notat cū dī xpus fm q; hō creauit mūdū. i. xps fm q; est psona illa que habz humanitatē creauit mūdū. Si g^o fm in pnti notet dditionē nāe hoc mō xps hz humanitatē ascendit. Si notet cām sic ei conuenit ascensio fm diuinā naturā. quia xpus

diuina fuit cā sue ascensionis. Et hoc uale dicere Aug^o cū dicit de suo est q; ascendit loquēs causalitē. i. nature sue deitatis fuit s q; ascendit. Si notet unitatē psonae sic est q; deus ascendit: et fm q; homo sīr ascendit quia fm q; de^o est illa psona que est homo et hoc mō hō ascendit. Et sic p; rō ad pōicta argumēta. Et sic itelligit illud Jo. 3^o. Nemo ascendit in celū: nisi qui descendit de celo filius hōis qui est in celo quantū ad unitatē psonae loquit.

Deinde queritur qñ fuit ascensio xpi. Ad qd sic phi. 2^o. scūs ē obedī ens vsq; ad mortē: ppter qd et deus exaltauit illū zc. Ex quo etiā et fm btm Aug^o. v^o q; xps p passionē suā meruit exaltationē. non solū q̄tum ad gloriā resurrectionis sed etiam q̄tum ad locū exaltationis: ut. f. ascenderet Ergo statim post passionē debuit ascendē.

¶ Iuxta hoc querit qre nō tertia die ascendit post resurrectionē: sicut tertia die resurrexit p passionē. Cū per tres dies pbari possit xitas resurrectionis. sicut per tres dies veritas passionis. ¶ Solo dō. fm beatū Luc^o. qui dicit in actibus. i. Per dies. 40. apparens eis et loquēs de regno dei: q; dilata fuit ascensio eius p. 40. dies post resurrectionē. Et hoc dicit Leo papa in smone de ascensioe Quadragesimariū expletus est numer^o sacratissimo ordine disposit^o: vt dū a dño hoc spacio mora corporalis extendere fides resurrectionis documētū necessariū mōstraret. ¶ Dicendū g^o q; dispensatio fuit q; natus fuit xps: et q; fuit mortuus: et q; resurrexit et q; ascendit: et sic ppter dispensationē dilata fuit resurrectio ei^o quousq; pbarē xitas passionis ei^o. Ita p dispensationē necessariū fuit differre ascensionē ei^o quousq; xitas sue resurrectionis pbarē. Et hoc est qd dicit Leo papa. per oē tēpus qd in resurrectionē dñi et ascensionē eius exactū est hoc puidētia dei curauit: hoc uocuit vt dñs ihs xps de agnosceretur resuscitatus qui uere erat natus passus et mortuus. ¶ S; querit quare plus fuit dilata ascensio post resurrectionē q; p tres dies. dō. q; difficili^o erat pbarē ueritatē resurrectionis q; passionis: quia a tertia die usq; ad tertiam poterat de pbari passio: s; ad ueram resurrectionem pbandā plures dies requirebant. Et iō ma^o tps requirebat inter ascensionē;

et resurrectione q̄ in passione et resurrectio
Itē alia rō est. qm̄ solationes vine semp
sup̄habūdāt tribulationib⁹. s̄ tps illud passi
onis ante resurrectionē fuit tps tribulatiōis
aploz. Temp⁹ autē qd̄ fuit in resurrectionē
et ascensione. fuit tps solationis eoz. Et ḡ
diuina bonitas semp v̄ extendere et augē
tps solationis sup̄ temp⁹ tribulatiōis san
ctoꝝ. 30 magis dilatū fuit tps in ascensio
ne et resurrectionē q̄ in passione et resurre
ctionē. Sed tūc sequit̄ qd̄ quare dilatū
fuit p. 40. dies. et nō p̄ plures. nec pauciores
v̄. q̄ dies solationis vine opant̄ ad ho
rā tribulationis. sicut annus ad diē. Et ita cō
suetū est in scriptura. et hoc est de misericor
dia dei ad quā p̄tinet qd̄ magis extendat tē
pus solationis q̄ tribulationis. Uñ Ysa
61. Ad annūciandū misit me zc. vt p̄dicare
annū placabilē dño. et diē vltionis deo nro
Uñ pro diē reddidit annū. et diē pro hora. Cū
ergo. 40. fuerūt hore passionis et tribulatiōis
apostoloꝝ. Cōstat qd̄ debuerint esse. 40. dies
solationis. et hoc est qd̄ dicit gio. Actuz
i. Quadraginta horis mortuus fuerat. p̄p̄
hoc. 40. diebus se viuere cōfirmat. et h̄ fuit
vt stat⁹ desolationis esset sicut hora. solati
onis sicut dies. Et sic p̄ p̄pter quid. 40. diē
ascendit. et qd̄ fuerūt. 40. hore sue passionis
et ita tribulationis aploz. illud p̄ qd̄ p̄ima
diē fuit ibi p̄ tres horas mortuus p̄ vñ diē
et p̄ duas noctes fuit in sepulchro. et hoc in
quol̄ p. 12. hore. et ita. 36. hore. et addātur
tres p̄me. et crūt. 39. et hora. 40. surrexit scilz
mane diluculo tertia diē. et ita q̄dragesima
diē ascendit.

Postea queritur

de termino ascensionis xpi ad celos
qui notat̄ p̄ hanc p̄positō. ad. cum v̄ ascen
dit ad celos. Et p̄mo querit̄ de termino ascen
sus respectu corporaliū. vt̄ ascendit sup̄ oē
corporeū. Sedo respectu spūaliū. vt̄ ascē
dit sup̄ omnes spiritus.

Ad primū obicitur

sic. psal. Elenata est magnificentia tua sup̄
oēs celos in ascensione. s. ergo sup̄ celū epy
reū ascendit. s. ipm̄ vltimū corporeū. ergo vlt̄
oēs celos et ultra oē corporeū. s. ultra nō est
nisi celū trinitatis. ergo ascendit vsq̄ ad celū
trinitatis. Itē locus determinat̄ nō solū

fm̄ additionē nāe uel ordinem vniuersitatis
imo etiā fm̄ meritū determinat̄ loc⁹. ḡ vbi
est iproporatio meriti ad meritū fm̄ excellen
tiā est iproporatio loci ad locū. s. meriti; xpi
q̄ram ad excellentiā nō h̄ p̄porationē cum
meritis alioꝝ. ḡ fm̄ hoc v̄ ei dare loc⁹ oīo
differens a locis oīum creaturaz et angelo
rū. et etiā excellior locis eaz. ergo locus in q̄
est sua gloria debz esse sup̄ locū angelozum
qd̄ est celū empyreū. s. ultra nō est nisi celum
trinitatis. ergo ascendit sup̄ oē corporeum. et
vsq̄ ad celū trinitatis. Itē Hebr. 7. Excel
sior celis factus. Glo. i. oī rōnali creatura. ḡ
angelis est excellior. ergo ascendit ulē locū
angeloz et usq̄ ad celū trinitatis. quia non
est aliū ultra. Itē psal. A sumo celo egres
sus eius. Glo. i. ab equalitate patris et occur
sus ei⁹. Glo. occurrit ip̄e homo plenitudē di
uinitatis usq̄ ad equalitatē patris. Occursus
xpo ouēit fm̄ hoīez. vñ ad sedē patris ascēdes
occurrit. 3. ḡ vsq̄ ad celū trinitatis et sup̄ oēs
celos ascendit. Itē. 40. ad eph. Ascendens
in altū. Glo. dignitate et loco. et postea dicit
tex. Sup̄ oēs celos. Ex quo p̄ qd̄ sup̄ oēs ce
los ascendit nō solū dignitate sed etiā loco
et ita vsq̄ ad celū trinitatis. Ad oppositū
psal. Domin⁹ in celo sedes ei⁹. ḡ terminus
sue ascensionis est celū. Si dicat̄ qd̄ hoc itel
ligit̄ de celo trinitatis. qd̄ est sedes ei⁹. et sic
est sup̄ alios. Cōi. Celū trinitatis nō aliū
est q̄ celsitudo trinitatis. sicut hēc in. 2. sen
tent. 3. ipossibile est qd̄ creatura vllō modo
sblimē vsq̄ ad celsitudinē trinitatis. quia sic
creatura in aliquo equaret̄ creatori quod ē
ipossibile. Uñ etiā xps fm̄ qd̄ hō qd̄ ē creatu
ra nō pōt ei equari. ḡ nō pōt ascendere usq̄
ad celsitudinē trinitatis qd̄ est celū trinita
tis. 2. ḡ v̄ dñs i celo intelligit̄ de celo e
pyreco. Ergo ibi est termin⁹ sue ascensionis. et
ita nō est sup̄ oē corporeū. Solo v̄. sicut
hēc Hebr. 2. ubi introducitur auctas psalm
Constituiti eū sup̄ opa manū tuaz. et oīa
subiecisti sub pedib⁹ eius. Glo. s. p̄tate et do
minio. vt adorent illū et vereant̄. fm̄ hoc ḡ
v̄. qd̄ qm̄ v̄ xps cōstituit̄ sup̄ oēs. Dec p̄po
sitiō sup̄ pōt dicere eminentiā dignitatē et
p̄tatis. uel eminentiā loci. Si p̄mo sic ascen
dit sup̄ oīa. quia oīa p̄tati et dñio ei⁹ subici
unt̄. Unde etiā ab angelis honorat̄ hūani
tas sua brā. Et hoc dicit glo. Hebr. 2. Cōsti
tuiti eū sup̄ opa manū tuaz. Glo. i. super

di gniora epa angelos et hoies. Et itez de
hie pmo. Sed ad dexteram maiestati excel
sio. Blo. dices i excel: no i loco cludit veu
sed ostendit xpm oibus altiorer oibus em
nentiorer. et hoc etiā ibi dicit tex. Si aut li fr
dicat ordinē loci. distinguendū q̄a sunt loca
lia: et sunt nō localia. Utimū orinēs. s. celuz
empyreū: locale nō est. Sup igit oia localia
est loco: et nō sup nō localia est loco. sup oia
x̄o dignitate et ptate. ¶ Ad rōes que osten
dūt q̄ sup celū empyreū sit loco. ob. ad p̄mā
q̄ si inteligať illud sup celos. s. ptate et di
gnitate: sic bene dico. q̄ eleuata est sua ptas
sup oē celū. Un̄ data est ei ptas in celo et in
terra. et nomē sup oē nomē x̄c. Si aut istud
intelligat localē nō est vez. q̄a sup nō locale
ponere ordinē loci. nihil est dictu neq̄ possi
bile. Quia ḡ corp̄ illud. s. celū empyreū ē nō
locale: q̄a utimū. Ideo dicē q̄ sit sup ipsum
loco x̄ps: hoc nihil est dictu. ¶ Ad aliū ob
q̄ meritū x̄pi est meritū hominis: et etiam
hois dei. Sedm q̄ hō est: fm hoc meritū ei
bene pōt esse p̄portionale. sed fm q̄ homo
deus nō. sed magis respicit meritū q̄ homo
est: q̄ q̄ homo de. quia dei nō est mereri: et
ita fm hoc eū ascensio oueniat ei p̄tie fm
q̄ hō. ouenient ēminat sua ascensio ad locū
angeloz. ¶ Itē si locus esset de s̄balib̄ bea
titudi b̄i p̄cederz obiectio: s̄ ita nō est. imo
de accidentalib̄. eque. n. pōt beatificari x̄ps
in loco corpali: sicut in alio loco. Et iō nō se
q̄ q̄ si meritū sit ip̄portionale q̄ loc̄ im
portionalis: quia illud nō tenet nisi in ill
que sunt de s̄ba beatitudinis sic sunt visio
dilectō. et etiā votes. corpis agilitas. claritas
s̄bitas. qui cni plus meruerit: et plus hēbit
de beatitudine: et plus videbit: et plus ama
bit x̄c. Un̄ ihs x̄ps plus hēbit ista fm q̄ hō
q̄ creatura alia. et ip̄portionalitē sicut me
ritū ip̄portionale. ¶ Ad aliud p̄z solo fm
distinctionē factā vt li excelior dicit talem
ordinē nel talē x̄c. ¶ Ad aliud qd̄ obf̄ d̄ glo
q̄ occurus ei usq̄ ad sedē pris ouenit x̄o
fm hoem: obm q̄ fm aliquādo dicit d̄diti
onē n̄c. Aliq̄ unitatē p̄sonē. Si dicat d̄diti
onē nature: tūc hec distinguēda est. x̄po s̄z
hominē ouenit occurus usq̄ ad sedē pris
quia usq̄ pōt tēneri exclusiue: vel inclusiue
Si exclusiue tūc est x̄a: quia ponit tūc q̄ nō
p̄tigit ad sedem patris. tñ p̄fecte occurit.
nihilominus circa ip̄m et tñ usq̄ ad ip̄m: sicut

ille d̄ currer: usq̄ ad ciuitatē qui puenit v
sq̄ ad portā: et tñ nō intrat sed manet extra
et tūc usq̄ exclusiue tenet. Si aut intret tūc
tenet inclusiue. Si aut hie li usq̄ tenet in
clusiue: et li fm dicat d̄ditionē n̄c: sic est fal
sa: quia ponit tūc q̄ p̄fecte attigerit et p̄ticit
per celsitudinē pris. et ponit equalitatē ip̄i
ad patre fm humanā nām: quod nō est pos
sibile. Si dicat x̄itātē p̄sonē et tūc est sensus
x̄ps fm q̄ ip̄e est illa p̄sona que est homo oc
currit usq̄ ad sedē patris. hoc bene vez est
et est equalis patri. ¶ Ad aliud d̄dm. qd̄ obf̄
q̄ loco et dignitate ascendit sup omēs celos
Dicendū q̄ sup oēs locos locales ascendit
loco et dignitate. sup omēs aut dignitate: s̄
non loco.

Postea queritur de

termino ascensionis respectu spiritū. vtruz
ascendit sup omēs sp̄s sicut sup angelos et
aias beatas. Ad qd̄ sic. s̄bis spiritualibus
debet locus spiritualis: et corpaliibus corpali
Locus igit angeloz est spiritualis: et locus
cuiusq̄ corpis corpalis. et ita locus corpis
x̄pi. s̄z ip̄ossibile est q̄ aliq̄s loc̄ corpalis sit
tante dignitatis q̄te sp̄ialis. Ergo loc̄ cor
poris x̄pi n̄ ē tante dignitatis q̄te locus an
geloz. ergo nō est sup eū: sed citra. Nō ergo
sup spirituales s̄bas beatas ascendit. ¶ Itēz
angelica nā sublimat ad d̄emplationē diuī
nā. Ad h̄c nō pōt s̄blimari nā corpea cē in
x̄po. q̄a hoc est conē nām corpis. sed fm sub
limationē n̄c sublimat ei loc̄. Ergo locus
angeloz et beataz n̄ ap̄z sublimior est q̄ lo
cus corpis x̄pi. nō igit sup angelos ascen
dit. ¶ Cōn. Corp̄ x̄pi est dignius oī corpali
creatura. Si ergo debet determinari locus
fm dignitatē n̄c. oportuit q̄ locus ei sit
in supmo loco corpali. ¶ Itē corp̄ x̄pi ē vni
tū deitati. s̄ vniō cū diuinitate est excellē
tissima: quia nulla maior cogitari pōt in cre
atura. ergo fm hoc excellit oēm creaturā: ḡ
si fm dignitatē debet locus sup angelos dabi
tur locus eius. ¶ Solo ob. q̄ simplicit̄ x̄ps
ascendit et est sup oē corpale et spirituale: s̄
tñ different. quia sup oē locale est loco. sim
plicit̄ aut sup oē qd̄ est creatū tā locale q̄ n̄
locale est dignitate et ptate. et sic sup ange
los. Un̄ ad eph. i. Constituens ad dexteram
suā in celestibus sup oēm principatū et po
testatem x̄tātē et d̄nationē x̄c. ¶ Ad p̄mā

roem in conuictu d d. qd loc^o spūalis āgeli dē
triplicif. vno mō ipm corpus in qd operatur
fm qd dī angelus eē vbi opatur: r dī iste
locus spūalis: quia qd āgelus sit vbi opatur
hoc intelligit r non pcpit sensu. Alio mō
dī loc^o spūalis terminatio sue xtutis r
essētie. Tertio mō dī metaboiphice par
de^o locus cōs angeloꝝ r aīaz beatay. Si
loquamur de loco spūali angeli. primo^o
qd dī spūale angeli rōne otenti: qd intelli
bilis est in eo: sic supior est locus xpī fm cor
pus qd locus spūalis angeli. qd angelus in ce
lo ēpyreo est r ibi opatur ope: qd est oia
rus sine ornare: r ultra qd angelus oinet est
ipe xpī: r hic etiam locus spūalis nō est dī
gnior loco corpali xpī. Cū hic locus spūalis
corpalis sit fm veritatē. r vicaī spūalis rōne
otenti qd est spūalit in illo: r itez otentum
corpale qd est xpī. digni^o est illo contento
spūaliter dē vnionis ad diuinitatē. Si loq
mur de loco spūali angeli scdo mō. Sic nul
la est opatio neq; pportio: qd termin^o corpif
r tminus sbe spūalis nō se habet vnio
ce: sed equitocē. Si tertio mō ad huc supius
est corpus xpī: qdū ad illū locū qd angelus
quia plus est saluari in deū p vnionē r vni
tatem psonē qd solū p amore r otēplatoꝝ
quo vltio mō saluat uel vnif angel^o do. cor
pus aut xpī pmo mō. Ad aliud qd ostēdit
qd locus xpī sit inferior angeloꝝ loco vdm
qd licet corporea nā in xpō nō sublimet ad
otēplationē: tā sublimat ad vnionē cū v
tūitate. r hec sublimatio supior est qd sub
limatio angeli. quia hec est in vnitatem psonē
cū deo: illa nō r rōne h^o debet ei locus sub
limior in celo empyreo.

Consequenter que
riē
ppter quid sit ascensio. f. quis fuit
fruct^o ascensionis. Et pmo querit qd fuit
fructus ascensionis qdū ad ipm. Scdo
quis fuit fructus qdū ad nos.

Quantum ad primū

querit. vtz aliqua noua iocūditas ei accre
uit ex sua ascensione. Ad qd sic psal. Dele
ctationes in dextera tua usq; in finem. Glo.
Delectatio r letitia erit mihi in osensu tuo
humanis obtūctibus substracto. sed iste cō
sensu fuit in die ascensionis. ergo delecta
r letitia fuit ei in die ascensionis. accreuit

ei (qis aliqd nouū gaudiū. Ad oppositū;
xpī ante ascensionē erat pfecte beat^o. Sz be
atitudo est status oīum bonoꝝ oregatōe
perfectus. Ergo cū esset in illo statu no erat
possibile: qd accresceret ei aliqd nouū gaudiū
ex ascētiōe. Solo v d qd nouū gaudiū pōt
vici qd ad nouā speciē gaudiū r qd ad numez
gaudiōꝝ. Aut pōt vici nouū gaudiū solu;
ga ē non^o mō gaudendi ul gaudiū. pmo^o
nō accreuit ei nouū gaudiū: qd de nullo gau
uisus est in ascensione: de quo pū nō gau
deret. Un sicut mō gaudet de hoc qd sedet
ad dexterā patris. i. loco otentioi fruitioi
portioꝝ bonoꝝ patris. Ita pū gaudebat de
B qd sciebat se sessū ad dexterā patris. Sz
modus gaudiū viffert: vnde ei accreuit nou^o
modus solū. vnde sicut vicinus: qd cū sit de
scensu a theolice practice. ad practicā ex p
ētie nō fit descensus a noto ad ignotū. sed
ad notū alio mō. sic de nullo habuit delecta
tionē p^o ascensionē. qn ante de illo hūit r qd
tum etiam ad numez gaudiōꝝ. tū non^o mo
dus ipi humanitati accreuit. Cū p expientā
sciuit r vidit militiā angeloꝝ sibi sbiectam

Consequenter que
riē
iuxta hoc de fructu ascensionis q
ad nos. Et pmo quo ad mortuos. Scdo
quo ad viuos.

Ad primū obicitur

r querit vtz ascensio xpī sit cā nostre ascen
sionis. Et v^o qd sic. qd sua resurrectio est cā
nostre resurrectionis. g^o sū r z. Itē Aug^o
in sermone de ascensione. Mors xpī vici
cat nos: resurrectio erexit: ascensio uexit. g^o
sua ascensio est cā nostre subuectionis seu
ascensionis. Cōn. p passi onē xpī amotum
fuit oē impedimentū qd erat ex pte nostra
ascendendi in celū. Sū r ex pte sanctorū erat
meritū vt ascenderent r glouficarent in cel
Ergo de iusticia vici pī ascenderēt: r si xpī
nō ascendisset. ergo sua ascensio nō est causa
nostre ascensionis. Iuxta hoc querit. vtz
ascensio xpī aperuit ianuā paradī. Ad qd sic
Debr. 4^o. Habentes pontificē qui penetra
uit celos. Glo. penetrauit. i. penitus intrauit
vt nos sequi possimus. Ergo ascensio xpī
aperuit ianuā celi. Cōn. Mat. 12^o. scā
est hora sexta. Glo. Diuine pietatis ordo po
seebat vt eodē tps articulo qd Ade puaricati

obcluserat. Latroni penitenti ianuam resera-
ret paradisi. sed hoc fuit in sua passione. ergo
passio xpi ianuam aperuit: no gº ascensio.

Ite Luc. 3º. Baptizato ihu et orate etc. Glo-
dum aqua iordanis subit nobis ianuam ce-
li pandit: et dum caro noxia aquis frigidis
tingit. opposita noxiis quodam rubea ignea
extinguit. ergo baptismus eiº aperuit nobis
ianuam paradisi. No est igitur effectus ascensionis
propter hoc querit si ascensio aperuit et passio
et baptismus quomodo differant. **S**olo duplex
est ordo. unus est ordo iusticie generalis. Et
est ordo dispensationis specialis. Ordo iusti-
cie generalis attendit ante peccatum et post. Et
considerando istum ordinem: secundum ipsum debet reddi
bonis bona: et malis mala. et finaliter malis sup-
plicium eternum. Sed ulterius est ordo qui respi-
cit dispensationem specialem: que fuit etiam in in-
carnatione et passione et resurrectione et omni
ascensione. Quia hec omnia fuerunt ex dispen-
satione divina propter nostram redemptionem.
Primo modo si non fuisset peccatum: sufficeret pro-
mus ordo ad aperturam ianuam celi. quia non fieret
nisi bonum: et redderet bonum pro bono. Et hoc
modo non dicitur ascensio omni causa nostre ascensionis
Sed quod ad alium ordinem est causa: quia ex dispen-
satione ascensio et resurrectio et alia sacramen-
ta ordinantur ad nostram redemptionem. **E**t si
obiter. **M**ode iusticia generalis sufficeret ad
nostram ascensionem sine aliis dispensationibus
specialibus. Sed hoc sic ante peccatum: sed non post pec-
catum. imo semper post peccatum secundum illam nobis redde-
ret malum et nunquam bonum: quia non fuit bonum
nisi per operationem uel aspectum ad incarnationem.
Et habendo fidem de ipsa et de aliis sacramen-
tis sicut dictum est et probatum superius. **E**t si quod
causa alie sint cause nostre redemptionis et
aperitionis ianuæ: ubi est quod sic. quoniam est causa
secundum meritum et secundum effectum. Secundum meritum cau-
sa nostre ascensionis et resurrectionis ianuæ
fuit ipsa passio christi. quia per suam passionem nobis
hoc meruit. Causa autem secundum effectum ubi precep-
tum beatitudinis. Determinat autem beatitudo quod
tum ad gloriam in contemplatione veritatis et quod
tum ad societatem fruendi deo. Unde secundum hoc
determinari effectus istius causalitatis. Descensus igitur ad inferos fuit effectus glorie
quod tum ad contemplationem veritatis. Unde tunc habi-
tantibus in regione umbræ mortis lux orta
est eis. Sicut habet Ysa. 9º. quia autem huma-

nitatis christi non erat glorificata ante resurrecti-
onem. Dicimus quod resurrectio christi fuit causa glorie
que est in contemplatione et fruitione ipsi humani-
tatis: et hec fuit gloria in lacte: sic prima
in melle secundum permissionem factam. Exo. 3º. Ascensio
autem causa fuit glorie que est in societate fruendi
tunc. et in hoc est magna gloria et maxime in illo
loco qui plus participat operatione dei et gratia
ubi congregatae sunt beate anime cum angelis et hiis
vident deum. **H**inc enim gloriam adduxit ascen-
sio. et sic patet quod ascensio est causa nostre beatitu-
dinis sive ascensionis et alia sed differenter.
Ad aliud quod obiter de baptismo ubi quod pas-
sio aperuit celum secundum meritum. baptismus sicut
causa disponens quia baptismus per gratiam
quam confert disponit animam ut sit digna illa be-
titudine: ipsa ascensio ut causa introducens et hoc
est quod dicitur in illis auctoritatibus pandens iter
ante eos. Mich. 2º. Et penetrauit. i. penitus
intrauit etc. 4º ad Hebræos.

Postea queritur de

fructu ascensionis quo ad viuentes et obitice
sic. Si omnis actio christi fuit propter nostram salutem
Sed pietas omni magis esset ad nostram salutem
quod eius absentia. ergo non debuit ascendere. **M**o-
rari nobiscum dicitur. **C**ontra. Leo papa in sermo-
ne de ascensione. Dominus ihesus omni humanam condi-
tionem desideribus importavit credentibus celum
pro se patere monstravit. Si ergo hoc erat neces-
sarium nobis: patet quod necessarium fuit ipsum ascen-
dere. **I**te ascendit super omnes celos ut ad im-
pleret omnia. 4º ad Eph. 4º. Quis donis rationa-
li creature et etiam omni creature proficit sua ascen-
sio et contulit dona. Ergo necessarium fuit no-
bis ipsum ascendere. **Q**uerit igitur que sint
illa dona quibus omnia adimplevit in sui ascen-
sione. **S**olo dicendum. quod duplex fuit fru-
ctus unice ascensionis quo ad viuos. Unus
fuit quod tum ad certificationem spei beatitudinis
alius fuit quantum ad susceptionem et partici-
pationem spiritualium donorum. Primum
fructum assignat Leo papa dicens. Ascensio christi
nostra est pueritio et quo processit gloria capiet
eo spes tendit et corporis. et sic ex ascensione christi
certiora spes beatitudinis corporis. i. ecclesie
sive spes nostra. **D**e secundo fructu habemus
in Jo. 10º. Nisi ego abiero paclitus non veniet
ad vos. Et dicit gloria. Aug. 1º. quod positus in
terra non posset dare. Sed quia non sunt idonei
accipere. nisi cum secundum carnem desistant noscere: et

statiz p^o uicit. Si carnaliter hereritis capaces
 spūs nō critis. Patet g^o q^o ipa p̄tia corpo
 ralis erat agnatiua amoris carnalis vni in
 apostolis. ⁊ ille amor carnalis ipediebat: ⁊
 diminuebat amorē spirituale oei. Et ideo
 uicit nisi ego abiero zc. Nisi p̄tia mea cor
 poralis a uobis subtrahat: nō erit in uobis
 p̄fectio diuini amoris: ⁊ hoc est quod dicit
 Aug^o. sup illud Jo. Si cognoueritis me zc.
 Ideo subtrahō a uobis formā istā serui in
 qua pater maior me est. ut ab oculis carnis
 serui formā subtracta dñi: spiritualit̄ uide
 possitis: ⁊ sic fruct^o ascensionis ei^o ē p̄fectio
 diuini ⁊ spiritualis amoris ⁊ cognitiōis spi
 ritualis. ¶ Ad illud qd obf̄ in conuētiū dñm
 p̄ in temptationē: q^o p̄tia corporalis ipius sal
 uatous min^o eēt ad nrā salutē: q^o min^o eēt
 ad nostrā spem: ⁊ minus ad diuinū amorē
 Et iō necessariū fuit q̄tū ad nostrā salutē
 q^o ascender: ¶ Ad aliud qd querit̄ quid sit
 deū: q^o ad implet oīa suis donis. dñ. q^o illa
 impletio oīum dñi q̄tū ad hominē qui habz
 coīonē cum omnibus ⁊ qui quodāmo est
 oīa fm qd dñi Sap. i. Et b̄ q^o dñi oīa sciē
 tiam h̄: uocis: ubi appellat̄ q^o dñi oīa
 homo. Et s̄r Math. vlt. Predicate euange
 liū oī creature. appellat̄ hic oīs creatura hō.
 Impletit g^o oīa. i. hominē suis donis. s. grā
 spūs sancti in sua ascensione. quia nō erant
 homines bene dispositi ad amorē spirituale
 nisi ipse auferret suam p̄tiam corporalem
 ab eis.

Consequenter ^{vi-fo}
 de ascensione xp̄i: ⁊ de termino ascē
 sionis. Querendū est de sessione xp̄i ad dex
 terā patris. De q̄ dñi in symbolo: sedz ad dex
 terā patris. Et circa hoc querit̄ quatuor.
 Primo an ueniat alii q̄ xp̄o sedere ad dex
 terā patris. Secdo an xp̄o fm q^o homo con
 ueniat sedere ad dextaz patris. ¶ Tertio an
 ueniat spūs sancto. ¶ Quarto an ueniat
 filio dei fm diuinā naturam.

Ad primū arguitur
 sic. ad eph. Cōstituens illū ad dextera^o glo.
 i. eternā beatitudinē. Un̄ uicit q^o dextera dñi
 est beatitudo eterna que s̄cis dñi: sic sinistra
 eius misera p̄petua que ipiis dñi. S; oib^o
 sanctis uenit̄ quiescere in beatitudine eter
 na. g^o oibus sc̄is aliis a xp̄o uenit̄ sedē ad

dextera^o patris. ¶ Contra. Dic dextera s; q^o
 dñi de xp̄o nō exponit nisi dupl. Sic patz ad
 Roma. s^o. Ubi dñi qui est ad dextera dei. s.
 patris. Glo. i. equalis patri: uel in potioribus
 bonis patris. ergo dextera patris uel eite q̄
 litas patris: uel potioritas bonoz patris. Nec
 aut̄ sūt quibus nulla bona possunt cogitari
 meliora: sed nulli creature alii uenit̄ equali
 tas cū p̄re: nec potioritas bonoz patris. g^o nulli
 alie creature a xp̄o uenit̄ sedē ad dextaz patris
 ¶ Itē ad eph. Cōstituens illū in celestibus
 Sed iste cōsensus uenit̄ nature diuine: uel
 creature unite diuinitati. Sed nulla creatu
 ra talis est nisi xp̄s. ergo nō uenit̄ alii q̄ xp̄o
 iste cōsensus. Ad p̄bandū minorē uicit Leo
 papa in s̄mone de ascensione: Humanitas xp̄i
 est eterni patris recepta cōsensu. Et ponit ra
 tionē hui^o sic. Cōueniens erat ut illi^o gloriē
 sociaret̄ in trono cui^o ⁊ nā copulabat̄ i filio
 Si g^o sola humana nā xp̄i copularet̄ diuinita
 ti ⁊ nō alia. ergo zc. ¶ Solo dñi. q^o sedē ad
 dextera^o patris soli xp̄o uenit̄. ita q^o nō alii
 creature ab ip̄o uenit̄ iste cōsensus. unde eē
 nec angelis uenit̄ ⁊ hoc habet̄ p̄mo ad He
 bre. Cui aliquādo angeloz dixit: sedē a dex
 teris meis q̄ uocat nulli. ¶ S; nōndū q^o uic
 ferūt esse ad dextera^o patris: ⁊ sedere ad dex
 terā patris. Essē. ad dextera^o patris: ⁊ si pos
 sit uenire aliis a xp̄o: nō tamen sedere ad ei^o
 dextera^o quia sedere ip̄oitat̄ unione uel equa
 litatē: ⁊ quandā coīonē beatitudis cū patre
 qd nulli alii a xp̄o uenit̄. Sed esse ad dex
 terā est esse in eterna beatitudine: quod bñ
 uenit̄ multj aliis a xp̄o. Et per hoc soluit̄
 ratio incontrarium.

Postea queritur an

xp̄o fm q^o homo ueniat sedere ad dextera^o
 patris. ¶ Ad qd sic. fm. n. p̄mā expositionem
 eius qd uico sedere ad dextera^o patris n̄ est
 dubium qn̄ ei ueniat: quia ip̄e collocat̄ est
 in potiorib^o bonis patris. s. i. amore dñi in uisi
 one ueritatis zc. Sed q̄tū ad aliā expositōz
 qua exponit̄ sedē ad equalitatē patris ma
 ior ē dubitatio. ¶ Ad qd sic Jo. Dam^o. Nō
 locale dextera^o patris uicimus. dextera enim
 ⁊ sinistra eoz q̄ circūscribūt̄ sūt dextera
 patris uicimus honore ⁊ gloriā dei patris
 siue deitatis in qua dñi filius ante secula ut
 de^o patri cōsubstantialis ⁊ in vltimis incar
 natus corporaliter sedet̄ glorificata ei^o carne

Et 6^o dei filius cū glorificata eius carne se-
der ad dexterā patris que dicitur honor et gloria
dei patris. 6^o hinc quod homo sedet in equalita-
te patris. Item psalmus. A summo celo egressio eius
Sicut ab equalitate patris egressio eius: et occur-
sus eius usque ad summum eius. Sicut. in equali-
tate patris. Unde dicit ipsa gloria. Occurrit ipse
homo plenitudine diuinitatis usque ad equa-
litate patris. Ad oppositum. Impossibile est
quod creatura in aliquo equet creatori: quia omnis
creatura finita. creator autem infinitus. ergo im-
possibile est creaturam sedere in equalitate pa-
tris. Sed Christus in quantum homo est creatura. ergo
non sedet in equalitate patris. 6^o ei non conuenit
sedere ad dexteram patris secundum ultimam expositi-
onem. Solo. ubi. quod esset in dextera patris
potest intelligi uel secundum rationem equalitatis uel secundum
rationem unionis ad illum qui est equalis patri.
Si secundum rationem equalitatis. sic Christus non conuenit
iste esset secundum humanam naturam: ut secundum dicat
conditionem nature. Si autem intelligat hinc secundum ratio-
nem unionis ad illum qui est equalis patri. Sic
iste esset conuenit Christo hinc quod homo sine humanita-
te: et dicit ibi secundum unitatem persone. conuenit enim
humanitati Christi uniri in una persona filii dei
qui est equalis patri. Et hoc modo dicit Dam-
ascenus. Adorat una hypostasis cum carne ab omni creatu-
ra. Et sic loquitur et intelligit Leo papa esset
istum in predicta auctoritate: et sic etiam loquitur
de isto confessu. Sicut super illud. Et occursum
eius. quia dicit gloria. occurrit plenitudine
diuinitatis ad equalitate patris. Hec enim
plenitudo est per unionem ad diuinitatem. Unde
per hoc signat quod hoc conuenit ei secundum unionem illam
ad illum qui est equalis patri. scilicet filio dei secundum
diuinam naturam.

Consequenter queri

tur an spiritui sancto conueniat sedere ad dex-
teram patris. Ad quod sic obicitur: et accipit sedere
secundum scripturam expositionem que est sedere ad equali-
tatem patris in libro de regulis fidei ubi in patre
unitas. in filio equalitas. in spiritu sancto utri-
usque conuenio. ergo soli filio conuenit sedere ad
equalitate patris et non spiritui sancto: Item
dextera manu nos operamur. Sed filio conuenit
hoc quod utroque per ipsum omnia fieri. Unde Iohannes. Omnia
per ipsum facta sunt. Et ad Romanos. Ex ipso et per
ipsum: et in ipso sunt omnia. Ex ipso ubi propter patrem
in ipso propter spiritum sanctum per ipsum propter filium. 6^o
ipse est cui conuenit quod per ipsum sunt omnia: et non

spiritus sanctus. ergo ubi dicitur filius ad dexteram
Quia ex parte illa qua operatur deus omnia et non
spiritus sanctus. Ad oppositum. Sed ad dexteram
patris importat distinctionem personarum et equa-
litate persone ad personam in gloria et honore. Sed
sic se habet spiritus sanctus ad patrem. Ergo ei conuenit
sedere ad dexteram patris. Solo. ubi. quod est
loqui de equalitate proprie uel per appropriati-
onem hinc quod summe proprie non dicitur aliquid equalitas in di-
uinitis nisi diuinam essentiam: ut uirtute que non
est maior in personis in una quam in alia. Sed una
eadem in qua coequal persone hoc modo est una
equalitas in diuinitis personis: sic una essentia
Unde equalitas est ipsa diuina essentia. Alio
modo summe equalitas in diuinitis secundum appropriati-
onem: ut dicatur equalitas consubstantialis in nomine siue
habitudine: et hoc modo appropriat filio. Equalitas
enim ponit dualitatem. In ordine. primo diui-
narum personarum pater est principium. filius
intelligitur a principio. et ideo in filio prima dualitas que
coequal principium patri in essentia in uirtute et
etiam in nomine: quia licet pater est persona a qua
alia est per spiratum. Sic filius est persona a qua
est alia persona per eandem spirationem. Et hoc modo
operatur. Equalitas primo dicitur conformitatem in esse
diuina et uirtute et hoc conuenit cuiusque perso-
ne. et hoc modo sedere ad equalitate patris con-
uenit spiritui sancto. sed si sedere ad equalitate
ubi secundum appropriationem secundum quod equalitas ubi
appropriationes que est conformitas in nomine
sic soli filio et non spiritui sancto conuenit sedere ad
dexteram patris.

Consequenter que

ritur quo conuenit filio secundum diuinam naturam sedere
ad equalitate patris et loquamur de equa-
litate secundum notitiam. Et ubi quod non conuenit hoc modo
patet est persona non ab alio a quo alius. et ex hoc
attribuitur ei ratio auctoritatis et anteceditur primi prin-
cipii. sed filius est ab alio habet ipso alius. 6^o
non est plena conformitas in nomine filii ad pa-
trē. Cum ergo equalitas notionalis importet ple-
nam conformitatem notionalē. ergo non conuenit
filio sedere ad equalitate patris: que est in no-
tione: et ita nec ad dexteram hinc modo. Item Iohannes
in libro de synodis ponit hinc concilium non exequi-
mus uel copiamus filium patri: sed subiectum
intelligimus: et loquitur de filio secundum diuinam
naturam. ergo filio secundum diuinam naturam non conuenit
sedere ad equalitate patris. ergo nec ad dex-
teram: cum secundum equalitate dicamus sedere ad

dextera patris. **S**olo vobis absolute proprie
 et p appropato; dicitur equalitas filio et sede
 ad dextera patris. **A**d aliud hoc quod obicit
 vobis quod est vobis inter equare et exequare. hec
 enim est simplis neganda non equamus filium
 patri: hec autem exponenda est modo exequamur. Et
 re enim dicitur conformitate in natura et virtute: et
 est in eodem patre et filio. sed hec propositio ex dicit
 habitudine ad aliud ut ad principium: et hec
 beatitudo dicitur filio et non patri ratione cuius
 vobis non exequamur filio patri. non exequamur
 in ex hoc est in habitudine imposita per hanc
 propositioem ex quia pater non est ex alio sicut fi
 lius: quia pater est principium sine principio. filius
 est principium de principio. sed subiectum intelligi
 mus: quia filio a patre. Unde ratio originis vobis
 illud uerbum et non ratione virtutis et essentie. Non
 enim possumus dicere quod filius sit ens non ex a
 lio sicut pater. Et propter hoc non exequamur
 Unum statim accipit uerbum illud dicitur. **S**ecundum. **I**tem. **P**lu
 ritatis vobis a vobis. Et dicitur non enim pluit filius a se
 ipso: sed a domino auctore.

Inquisito de a
 scensione saluatoris ad celos. Con
 sequenter inquitendum est de aduentu eius ad
 iudicium. Nam discipulis dicitur est ab angelis
 Actus. **U**iri galilei quid statis aspicientes in
 celum. hic ihesus qui assumptus est a uobis in ce
 lum: sic ueniet quemadmodum vidistis eum ascen
 dente. et **M**atth. **24**. **U**idebitis filium hominis
 uenientem in nubibus multarum maiestatis. **C**or. **4**
Item nolite ante tempus iudicare quoad usque ve
 niat dominus: qui illuminabit abscondita tenebra
 rum: et manifestabit consilia cordium. Et quantum est
 ad presentem intentionem queruntur hec. **P**rimo
 de signis precedentibus aduentum ad iudicium
Secundo de loco et tempore iudicii. **T**ertio de p
 sona uenturi iudicis. **Q**uarto de apparitione
 iudicis. **Q**uinto de assistentibus iudici.

Quantum ad primum
 non quod secundum **M**atth. **24**. **A** saluatore ponuntur
 multa genera signorum per ambula aduentum iudi
 cis. **Q**uedam remora ut de ueneris generibus
 tribulationum. **S**urget enim gens contra gentem
 et regnum contra regnum etc. **O**portet eis hoc fieri
 sed nondum statim finis. **Q**uedam vero propinqua
 ut aduentus antichristi et suorum. **U**nde ibi dicitur
 Cum ergo uideritis abominatorem desolatoris
 que uocata est a Daniele propheta stante in loco

sancto. et ibi sequitur. statim autem post tribulatio
 nem etc. **Q**uedam uero prima ut imitatio supe
 riorum sol obscurabit etc. et sequitur uidebitur fi
 lium hominis uenientem. **Q**uedam uero diuina
 ubi dicitur mittet angelos suos cum tuba etc. **O**
 missis igitur signis remotis et propinquis de quibus
 tractabit cum ager de iudicio generali.
In presentem queremus de signis propinquis et diuinitatis.

Quod Meritur igitur
 de illis tribus signis que ponuntur
Matth. **24**. **Q**uorum unum est imitatio corpo
 rum celestium. **A**liud comotio virtutum celorum
Tertium apparitio signi redemptionis hominum
Unde ibi dicitur sol obscurabitur: et luna non dabit
 lumen. et stelle cadent de celo. ecce primum. **E**t
 virtutes celorum mouebuntur: ecce secundum. **E**t tunc ap
 parebit signum filii hominis etc. ecce tertium. **Q**uar
 tum vero signum ponitur conflagratio mundi in
 psal. **I**gnis ante ipsum predecedet et inflamabit in
 circuitu inimicos eius.

Quantum ad primum
 introducuntur auctores **A**poc. **8**. **E**t quartus an
 gelus tuba cecinit: et percussa est tertia pars
 solis: et tertia pars lune: et tertia pars stellarum
 ita ut obscuraretur tertia pars eorum. **Y**sa. **13**. **Q**ui
 stelle celi et splendor earum non expandent lu
 men suum. obtenebratus est sol in ortu suo: et luna
 non splendet in lumine suo. **A**poc. **8**. **E**t sol
 factus est niger tanquam sacco cilicinus: et luna tota
 facta est sanguis: et stelle de celo ceciderunt etc.
Cor. **15**. **C**onstat quod corpora celestia immutabilia
 sunt. **g**o non obscurabuntur. **I**tem quantum intelligi
 tur hec obscuratio aut per mutationem factam
 in ipsis corporibus: aut quantum ad appitionem di
 cuius transmutari. **I**tem cum constat quod secundum
 fixione sunt perpetua et immutabilia quantum di
 cuntur cadere de celo. **R**espondeo quod obscuratio potest
 intelligi. uel imitatio sicut fuit in morte christi
 ita in consumatione mundi et exaltatione christi: uel
 absconditio quemadmodum minor lux sub maiori. ita
 adueniente maxima luminositate corporis christi
 obscurabuntur per absconditionem. **S**ol luna et stel
 le celi. **U**nde **J**ero. **S**ydera in die iudicii uide
 buntur obscurari non diminutione sue lucis
 accite. sed claritate uel luminis superueniente
 de qua **Y**sa. **24**. **E**rubescent luna. et confundet
 sol cum regnauerit dominus exercituum. **C**eterum pa
 eto iudicii die fiet quod idem propheta dicit alibi
30. **E**t erit lux lune sicut lux solis: et lux solis erit

septempler sicut lux. 7. diez. ¶ Ad illud qd q
rie quo dicunt cadere stelle de celo vob. q
hoc intelligit v. duplici. Primo qtu ad mu
tatione luminositate in obscuritate sicut vob
Kaba. q. de stell victu est. 7. stelle cadent de
celo hoc in Math. 24. ita scriptu est 7. stel
le celi erunt decedentes. hoc est suo lumine p
uabunt vt vicinu dnt indicerent aduentu.

¶ Secdo pot intelligi quantu ad apparitioz
sicut v. nunc uapor ascendens inflamatus
cadere ad modu stelle ut uenientē pcedent
signa inflamationis mundi. psal. 3gnis an ipz
p. 2c. Eleuatis vaporibz 7. inflamatis appa
ret calus stellarum.

Circa secundum si

gnū qrif qd intelligant xrtates celoz 7. cuz
dicatur in psal. Benedicite vno omēs xtu
tes eius: ministri ei? q facitis uoluntate ei?
7. sequit p expositionē. Benedicite vno oēs
angeli virtutes celi: angeli itelligunt. ¶ Itē
Beda 7. remigius. Quid mirz tremere hoies
cu? aspectu iudicis tremēt angelice ptates
Unde Job. 26. Columne celi tremiscunt
7. pauent ad nutu ei? Drego? Quid ergo fa
cient tabule qm tremēt colūne. Quid xgula
deserti patit quādo cedrus p diti scutitur
¶ Con. Cum angeli sint beati. beatitudo xpo
excludit oēm miserā 7. mutabilitatē nullo
dē possunt vici timore affici uel moueri.

¶ Itē quare nō dicūt angeli hic sicut xtu
tes. ¶ R. ad primū moueri dicunt angeli
affectu ex contemplatione maiestatis xpi resi
lientes in ppiā puitatem. 7. hic affectus v
reuerentie siue timoris. ¶ Alio mō quantū
ad effectū exequēdo ministeriū cōsumatiōis
mūdi: 7. inuouationis 7. hūane resurrectio
nis. ¶ Ad aliud vob. q. angeli dicunt ante
iudiciū. qd in ministeriū missi. ppter eos qui
hereditate capiūt salutē Debreos pmo. xtu
res uero in iudicio dicunt ppter excellētā
opum morus in inouatōe mūdi 7. resurrecti
one corporum.

Circa tertiu signuz

querit quid dicat signū filii homis. Nam
signū illud pot itelligi mutipli. Et ad hoc re
spondet q pot vici aut signū crucis. Unde
Briso? Crux apparebit sole inuentoz existēs
7. nō est necessitas excusatiōis cū viderit cru
ce: aut signa passionis in carne xpi. Vn Brisso

Quidā putāt crucē xpi ostendendā esse i ce
lo: verius autē ipm xpm habentē i corpe suo
testimoniā passionis. i. vuluez lancee 7. cla
uoz ut impleat illd Zach. i. 2. Videbūt i que
tristiterūt. Apocli. Ecce venit cū nubibz celi
7. videbit eū omis oculus: 7. qui eū pupuge
runt: aut signum crucis ipesum frontibus
fidelium q figurat in Eze. 9. in thau. Sup
frontes vroz gementū 7. volentiū. Apocli.
7. Nolite nocē terre 7. mari neqz arboribus
quousqz signemus seruos dei nostri i frōti
bus eoz. ¶ Sed tūc querit si apparebit euz
cruce. vtz hoc erit cū cruce facta glorioza
uel nō: 7. v. q. erit glorioza: qm dicit Brisso?
Omel. 76. sup Math. Q. tūc crux multo so
laribus radiis luculentior erit. Ergo appare
bit in maiori luminositate qz habeat sol 7. ra
dii eius. Sed hoc nō pot esse nisi gloriōz
ga per sui gloriōzationē ita luminosā appare
bit nō p suam nām. ergo apparebit cū cruce
facta glorioza. ¶ Sed hoc posito querit: vtz
ipā crux in hac inuouatione uel luminositate p
manebit. qd v. q. nō: qd si cut dicit Aug? Dia
que ppter hoīs necessitatē creata sunt desin
ent esse 7. cessabunt qm ipā necessitas hoīs
cessabat. Sed vegetabilia 7. corpa mineralia
7. aīalia bruta: 7. hi? terre nascētia tm ad ho
minis necessitatē ordinata sunt. Elementa
aut 7. hi? nō solum creata sunt ppter hoīs
necessitatē: imo etiā ppter vniuersitatē deco
rem: 7. ista manebunt qm ad hoc: q. sunt
ad decorē vniuersitatis euacuabunt autem
q. sunt ad h. q. sūt ad hoīs necessitatē. Ergo
cum crux sit de numero vegetabilium: 7. ita p
pter homis necessitatē creata nō pmanebit
imo desinit esse postq. apparuerit i hac cla
ritate. ergo nō erit gloriōzata: cum oē glori
ficatū sit ppetuum. ¶ R. vob. q. nihil h. v.
temere diffiniri cum sci ponāt diuersa. Nā
fm quosdā. Si corpa imutabunt: vt elemēta
que corruptibilia sūt 7. corpa celestia. Multo
forti? v. q. illd qd fuit instrumentū nostre
redemptiōis: 7. istd fuit crux. Unde p. h. vob
itelli q. ipā crux i illa luce apparebit d. q. vob
Brisso. q. luculentior erit solaribz radiis. 7. q.
eē i illa remanebit: sic alia corpa 7. elementa
que corruptibilia sunt de sui natura: cum
istd corp? fuerit nostre redemptiōis instrū
Unde p hoc h. quandā dignitatē: ex q. v.
habē congruentiā ad pmanendū sic illa. possit
vici tm q. sic xps in. trāfiguratione ostēdit

quandā claritatē manēte adhuc corpe suo
mortal. ita posset ibi ostendere claritatē in
cruce manēte tali corpe corruptibili. et sic p^r
talē ostensionē nō oporteret q̄ remaneret. nī
tamē est diffinita snia a sanctis. ideo nec b
diffinire uolumus sniam.

Circa quartum que

ritur de offragatione que fiet p ignē. ut
pcedat iudiciū aut sequat. psal. ignis ante
ipm pcedet. Et vltio ysa. sup illud. In igne
veniet. Sio. qui purgabit electos. i. Col. 3.
Uniuscuiusq̄ quale sit opus ignis pbabit
¶ Item Mal. 3. sp̄ sedebit offrans: et post
sequit̄ et purgabit filios leui. et p̄cedat ad
uos zc. Ex his oib⁹ arguit̄ q̄ p̄us erit offra
gratio q̄ iudiciū. ¶ Conē. Arguit̄ ex ordine
iudiciū determinato ab Aug. de a. dei. 20
ca. ultio. In illo iudicio has res dicimus eē
uēturas. Delia testib⁹ fidem iudeoz. anti p̄p̄
p̄secutur. xpm iudicatuz. mortuoz resurre
ctionē. bonoz et maloz direptionē. mudi cō
fragationē. eius vniq̄ renouationē. et post
existimo ea que a me memorata sunt ordi
ne oia esse uētura. ¶ Item v̄ q̄ hec omnia
debeat esse simul. s. offratio iudiciū: et cō
demnatio: et hi⁹. Eccl. 10. Qui vinit in cetermū
creauit omnia simul. ergo pari rōne oia siml
recreabit. ¶ R^o p̄t vici q̄ ille ignis viuer
sos habebit effect⁹. Purgabit enī: et hm hoc
pcedet iudiciū. nō enī accedent electi ad iu
diciū nisi p̄us purgati. ¶ Item per ip̄z ignē
fiet inuolutio vniuersi: et hoc post cōdemna
tionē maloz: et hm hoc sequet̄. et hm hoc cō
cordande sunt auctoritates que vident cō
trarie. ¶ Ad hoc quod obi⁹ q̄ omnia repabū
tur simul v̄d. q̄ nō est simile de ope creatio
nis et repationis finalis. Nam creationis a
ctus solum recipit cām creatricē. Repatio
x̄o finalis et cōsumatio respicit cām et creatu
ram rōnalem rōne cui⁹ dispensat nō simul
sed hm exigentiā ip̄ius. Ideo p̄mus effectus
est purgationis bonoz. Secundus erit iudi
ciū bonoz et maloz. Tertio succedet malo
rū cōdemnatio: et beatificatio bonoz. Possz
tamē vici q̄ sicut in ope p̄me cōditionis tri
plicat̄ actus ut sit op⁹ creatiois: opus distin
ctionis: et opus ornatu. ita i ope vltimē cō
sumationis triplicat̄ actus: ut sit actus uel
op⁹ purgationis: et opus discretionis iudiciū
et opus retributionis: et tñ simul omēs pur

gabunt purgandi. simul omēs iudicabūt. Et
p̄miabūt: quibus nō simul sit purgatio iudiciū
et retributio.

Consequenter que

rit de signis cōiunctis. de quibus telaloni.
Quoniam ip̄e v̄s in iussu et in uoce archan
geli et in tuba dei descēdet de celo zc. Quia
nō v̄ ibi necessitas istoz. quia sicut solo x̄o
bo creauit de⁹ omnia: ita solo v̄t bo p̄t oia
suscitare. Ergo nō requirūt ista. ¶ Preterea
que est v̄ia inter tubā et uocē: qm p̄ tubā
v̄t designari uox. Unde sup illud. 24. mat.
Mittere angelos suos cū tuba. vicit Aug⁹
¶ Tubā ē p̄tās suscitandi mortuos. uox ma
gna ut null⁹ remāeat nō iustificat⁹: et vt oēs
sint i iudicio. Et sup illud p̄ma testal. 4. In
iussu zc. vicit glo. q̄ tuba erit uox magna
āgeloz in q̄ g^o differet a uoce. ¶ Solo v̄d.
q̄ in ip̄o iudicio bene sufficeret iussus v̄i sic
et in creando: tñ ad notandū cōgruentiā ap
ponunt̄ illa tria. Nā sicut vicitū est ip̄e ul to
ta trinitas iudicabit p̄tate auctoritatē. filius
dei in q̄tū homo iudicabit p̄tate excellentie
Ip̄i aut̄ angeli licet nō iudicent. habebunt
tamē ministeriū antecedens iudiciū. Ip̄i enī
cōgregabūt electos a quatuor uētis terre. sic
habet̄ Math. 24. Ex cōueniētia g^o notat̄ q̄
ex p̄te v̄i in illo iudicio est: et hoc nō i iussu
In uoce archangeli nō q̄ est ex parte x̄pi. In
tuba notat̄ q̄ est ex parte āgelū. s. p̄tās mini
steriū x̄pi colata ad cōgregandū ad iudiciū.
Unde Math. 24. Dabit̄ hic plane q̄ mittz
angelos suos cum tuba et uoce magna et cō
gregabunt̄ zc. Unde tuba ad angelos referē
et si est uox potest vici uox angeloz. Unde
psal. Ecce dabit uoci sue uocē x̄tutis. istud
patet ibi ex glo. Sol⁹ ergo iussus sufficeret
ad iudiciū. tamē ex cōgruentiā notant̄ illa. q̄a
cōgruebat q̄ aliquid notat̄ est in illo iudicio
ex p̄te dei. aliquid ex p̄te x̄pi hominis. aliquid
ex p̄te angeloz p̄pter suū ministeriū q̄ an
tecedit iudiciū.

Postea queritur de

loco et tpe iudiciū. ¶ Et p̄mo de loco: quia
v̄t q̄ locus eius debet esse in valle yosephat
hm q̄d habet̄ Joel. 3. Congregabo ergo oēs
gentes in ualle yosephat ibi q̄ disceptabo
cū illis: et loquif de cōgregatione ad iudiciū
ergo zc. ¶ S; cōi. psal. In celo parauit sedē

suā. Glo. de bonis et malis iudicabit in celo
existēs. **C**onē. i. thesal. i. ubi loquitur de ad-
uentu ad iudiciū. dicit in reuelatiōe vñi no-
stri ih̄u xpi de celo cū angelis venientis. g.
vñs ad iudicandū venit de celo. nō ergo ī
celo iudicabit. **S**olo vñ. q. nō erit iudiciū
in ualle yosephat. imo determinat glo. super
illū locū ubi erit. Un̄ fm̄ glo. nihil aliud itel-
ligit̄ ibi p̄ uallem yosephat nisi uallis iudici
Unde nō determinat̄ ibi locus. dicit. n. gl. sic
Quidā pueriliter intelligūt q. in ualle que est
in latere montis oliueti descensur̄ sit vñs
ad iudiciū quod frivolum est: quia nō in ter-
ra. sed in spacio hui⁹ aeris sedebit circa locū
montis oliueti. ex quo ascendit. Et sumitur
ex hoc qd̄ dicit. z. tessal. 4.º. Si rapiemur cū
illis ī nubib⁹ obuiā xpo in aera. Et sicut Jo.
griso⁹ ait. Angeli deferent ante eū signum
crucis. yosephat interpretat̄ iudiciū vñi. Ad
iudiciū ergo vñi congregabunt̄ nō solū in dī
qui credere noluerūt. sed omēs impij qui ab
initio fuerūt. Iusti x̄o nō descendunt ī uallē
iudici. i. damnationis. sed in nubibus eleua-
bunt̄ obuiam xpo. **A**d illud x̄o quod obi-
cit. Iudicabit in celo existens. vult dicere q.
xps p̄ ascensam eius in celo ad dexterā p̄ris
sue in potioribus bonis patris accepit iudi-
ciariā p̄tatem. Et ideo dicit psal. Dominus
in celo parauit zc. i. ex hoc habet potestatem
iudiciariā. q. sedet in potissimis bonis p̄ris
Unde sensus illius glo. non est talis q. vñs
iudicabit in celo. Sed q. ip̄e qui nō est exi-
stens in celo parauit sedē suā; p̄ hoc qd̄ ī ce-
lo est ad dexteram patris parata est ip̄a xpo
ho mini potestas iudiciaria.

Deinde queritur de
tē-
pore iudicii. Et p̄mo de die. Secundo de ho-
ra iudicii p̄pter illud qd̄ dicit Math. 24.º. Q.
de die illa et hora nemo scit neq; etiā angeli
celoz. neq; etiā filij: sicut quedā littera dicit
sed solus pater. **C**onē. Notitia est nomen
eēntiale in trinitate. g. oīa quecūq; nouit p̄
nouit filius. ergo habet notitiā de illo die
sicut pater. **I**tem filius est sapiā patris. g.
quecūq; sunt nota patri. nota sunt filio.

Item Math. 11.º. Et nemo nouit filiū: nisi
pater. neq; patrē quis nouit nisi filius: et cui
uoluerit filius reuelare. Ex his patet q. idi-
uīta est notitia patris et filij. ergo de omib⁹
notitiā habet filius de quibus et pat. ergo

et d̄ illo die. **S**olutio vñ. q. filius habuit
et hab; notitiā illi⁹ diei. Cum ergo dicitur neq;
filius. istud intelligit̄ de filio pro corpore suo
q. est ecclesia. Unde cū dicit nisi solus pater
nō excludit̄ filius neq; spūs scūs: quia in no-
titia patris est notitia filij et spūs sancti.
ideo nō pōt̄ excludi sed sit excludit̄ ip̄s cor-
poris ecclesie. s. angeloz et hoīum cui⁹ est ca-
put cum dicitur neq; filius: et hoc est qd̄ dicit
Aug⁹ in li.º. de verbis domini cū dixit pater
scit. ideo hoc dixit q. in patre et filio scit. ne
scit tamē filius. i. corpus ei⁹ in terra positū
qd̄ est ecclesia. **I**tem dicit Aug⁹. Pater so-
lus scire dicitur q. solus facit filium scire: et est
simile temptat̄ uos de⁹ vt sciat. i. scire faciat
si diligitis eū. **S**ed tūc querit̄. Xps homo
nunquā nouit illā diem. q. vñ q. sic. qm̄ coll.
z. habet. q. in xpo sunt omēs thesauri sapie-
tiē et scientiē absconditi. qd̄ est ergo q. dicit ne-
mo. **D**icendū est ad hoc fm̄ beatū Grego-
qui dicit. Nouit vnigenitus horā iudicii. s.
nō ex natura humanitatis. hoc est ex genera-
li natura humanitatē: q. tunc alij homines sci-
rent. sed ex x̄tute diuinitatis istuente sup̄ illū
hominē. Cum ergo dicit nemo nouit zc. per
hoc nō excludit̄ xps homo a notitia illius
diei. s. p̄ h̄ excludit̄ q. nō ex x̄tute hūanitatis
ip̄a; habet: sed ex x̄tute diuinitatis. **I**tem
querit̄ de hora iudicii. Prop̄ hoc quod dicit
Math. 24.º. Media aut̄ nocte clamor factus ē
igit̄ erit nocte media. **C**onē. Rom. 2.º. In
die ire et reuelatiōis iusti iudicii dei. **R**e.
media nocte dicitur uentur⁹ vt dicit Aug⁹. Non
pro hora t̄pis. s. q. tūc ueniet cum non spe-
rat̄. Media ergo nocte silet cum ualde obscu-
rū erit. i. occultū ueniet. Dies enī vñi sicut
fur ī nocte ita ueniet. potest tamē nō icon-
grue itelligi media noctē tempore uenturus
q. vt ait Cassiodor⁹. Hoc tēpore p̄mogenita
egypti p̄cussa sunt. Aduētus uero xpi dicit̄
dies vñi nō pro qualitate temporis: sed rez
q. tunc cogitationes et cōsilia singuloz pare-
bunt. i. Cor. 4.º. Nolite ante temp⁹ iudicare
quousq; dñs uenerit q̄ illuminabit abscondi-
ta tenebrarū: et manifestabit cōsilia cordium.

Cōsequenter queri-

tur de p̄sona iudicii an soli filio conueniat et
an h̄ humanā naturā iudicabit. **A**d p̄mū
sic habemus peccata appropata dē p̄sonas
sed iudiciū respic̄ peccatū qm̄ est de peccat

iudiciū. fm̄ ergo appropationes peccatorū
sūt appropationes iudicioꝝ. sicut g^o habe^o
peccatū in patrē in filiū et in sp̄m sanctū. ita
v^o q^o pater de peccato: qd̄ est conē ip̄m. et fi
li^o de peccato qd̄ est conē ip̄m. Et sp̄s sanct^o
de peccato qd̄ est conē ip̄s; iudicabit. et ita c^o
libet p̄sona est iudicare. ¶ Itē iudiciū sūt
opa trinitatis. ergo iudicat tota trinitas. nō
g^o solus filius. ¶ Preterea v^o q^o pater iudi
cat. qm̄ Daniel. 7. habet. Quod antiquus dieꝝ
sedit et p̄ antiquū dieꝝ sīḡtur pater et loquit^{ur}
de sessione iudiciū uel iudicio. Unde subdis
iudiciū sedit et libri apti sunt: et loq̄t de iū
dicio extremi examis. ergo ip̄ius patris est
iudicare. ¶ Ad oppositū Jo. 5. Pater nō iu
dicat quēq̄. sed oē iudiciū dedit filio. ergo
patris nō est iudicare. nec sp̄s sancti. s̄ soli^o
filii. qm̄ omne iudiciū dedit filio. ¶ Itē ad
idem facit qd̄ dicit psal. Deus iudiciū tuum
regi da. i. xpo dedit. Ho. et ita v^o q^o sol^o filii
sūt iudiciū. ¶ Solo fm̄ Hugo. de scō victo.
Ita dicitur est q^o pater nō iudicat quēq̄. sed
oē iudiciū dedit filio. ac si diceret pater nō
mo videbit in iudicio uiuoz et mortuozum
sed oēs filii: quia filius hominis est: vt possit
et ab impiis uideri. cū et illi uidebūt in queꝝ
papagerūt. De igit^{ur} iudiciū dedit filio. quia
iudex i forma filii hominis apparebit. que for
ma nō est patris sed filii. nec ea filii est in q̄
tum equalis est p̄t̄i uel in qua. sed in q̄ mior
est pater: vt sit in iudicio cōspicuus bonis et
malis. Sic ergo pater q^o illud itelligit^{ur} de iu
dicio exteriori. nihilominus pater et tota trini
tas iudicabit in iudicio interiori seu itelligi
bili. q̄a iudiciū sūt opa trinitatis. Un̄ erit iu
diciū totius trinitatis. tamē exterioris appare
bit esse soli^o filii. quia soli^o apparebit: et pro
fert sniam extra: et cām p̄ponet. Si enī non
esset ibi illa p̄latto snie: et p̄pō cām. nihilomin^o
aie iudicare: quedā ad penā. quedā ad pre
miū. et habet quelz qd̄ here deberet. Et hoc
dicim^o iudiciū interioris seu itelligibile: et il
lud est q^o tota trinitas iudicat. Filius autem
facit et illud qd̄ ibi apparebit exteri^o. sine quo
nihilomin^o esset iudiciū. Sic ergo pat^{er} q^o tota
trinitas iudicabit: et qual^{is} solus filius. Qd̄
autē v^o in Daniel. q^o antiqu^o dieꝝ sedit vi
cim^o. q^o hoc v^o p̄pter h^o qd̄ filius h^o a pa
tre q^o iudicet. Unde dicit illud ad uenotā
dū q^o p̄sona filii habet a patre q^o iudicet. et
q^o pater nō habet ab alio q^o iudicet. q̄a ip̄e ē

p̄ncipiū nō de p̄ncipio. ¶ Ad illud quod ob̄
est peccatū i patrē et. uicim^o q^o peccm̄ i p̄t̄e
v^o: quādo homo peccat ex iūmitate nō q^o
offendat pater: et nō fili^o. sed quia ex hoc uis
cōuenit a patre cui^o est summa potentia. Sicut
peccatū ex ignorantia v^o peccatū i filiū. q̄a p̄
illud uiscōuenit homo a filio qui est uici sa
pientia. Peccatū autē in sp̄m sanctū v^o pec
catū ex malitia: q̄a p̄ illud v^o scōuenit homo
a sp̄m sancto q̄ est summa bonitas. Et ergo uic
cat peccatū i patrē et. tamē cōis est offensa
i his triū p̄sonaz. Unde reat^{ur} et offensa cōis
respicit^{ur} totā trinitatē: et ideo iudiciū illoꝝ
cū sit ad penam est totus trinitatē.

Queritur postea cū

pater omne iudiciū dederit filio sicut dicit
Jo. 5. v^o hoc itelligat^{ur} de p̄sona filii ratioe
humane nature tm̄. uel diuine tm̄. uel rōe vtri
usq^o q^o uic tm̄. Ideo Hūso^o. Dare iudiciū
filio nihil aliud est nisi iudicē gi gnere. sed
iudicē gi gnere est filii i diuina nā. g^o iudicare ē
filii tantū i diuina natura. q̄ autē in humana
pater: qm̄ Jo. 5. v^o. p̄tatem dedit ei iudiciū
facē: q̄a filius hominis est. g^o iudicare attribuit^{ur}
filio rōne humane nāe nō diuine. ¶ Item be
be. i. Tanto melior angel^o factus est. Hūso^o
vult q^o hoc itelligat^{ur} de xpo rōne humane
nāe q̄a effectus v^o ex tpe. Unde nō oueit eē
no. sed uatūm sūt v^o ex tempore uel cū tpe
ergo nō oueit eterno. ergo q^o v^o pater omne
iudiciū dedit filio: hoc v^o rōne hūane nāe
in xpo quā habz ex tpe uel cum tpe. et nō rōe
diuine. q̄a hoc qd̄ est uare cōnotat tps. ergo si
uic filio q^o iudicet hoc erit ex tpe: uel cum
tpe. Iudicare ergo ip̄i attribuit^{ur} i hūana nā
¶ Solo v^o. q^o iudicare oueit ip̄i filio i v^o q^o
natura. s. diuina et humana. v^o. ergo q^o sic cu;
v^o filius missus est a patre ibi est p̄ncipale
sīḡtum. In hoc qd̄ est missus. s. p̄cessio que
est eterna. et ibi est cōnotatū tpeale. Similiter
dico dedit ei iudiciū facere. p̄m uare uuo
ip̄ozat. s. v^o qd̄ ē cōmū. Altez qd̄ ē tpeale: et
illud est cōnotatū rōne p̄ncipalis significati
qd̄ est eternū. sensus est istius auctoritatis
Potestare dedit ei iudiciū facere et. i. fili^o
habet a patre q^o iudicet et rōne h^o dicit. Hū
so. nō p̄pterea suscepit iudiciū qm̄ homo ē
q̄a qd̄ p̄hibet omēs homines esse iudices: s̄
q̄a ineffabilis illius s̄be est filius: p̄pterea et
iudex. Unde fm̄ hūc modū v^o. q^o attribuit^{ur}

ip̄i filio esse iudicē rōne dīne nature: s; quā
habet p̄litate ad patrē: sic dicit B̄iso. 3te
B q̄ est dare onorat tpale. Unde fm̄ hoc se
sus est. dedit ei iudiciū facere. hoc est q̄ filius
cām opponat exterius dicens. Esuriui et si
dediti mibi māducare zc. et sn̄iam p̄ferat
3te venite zc. Unde rōne illius onotari d̄
illud. Potestare dedit ei iudiciū facere. qm̄
filius hominis est. Unde hanc clausulā qm̄ fi
lius hominis est vult ip̄e legere coniungendo
sequēti dicens. ita igit̄ legendū est de p̄
dedit ei iudiciū facere: et nō mireris p̄pter B
q̄ filius hominis est. a. nō est mirandū. si ille
qui est filius dei habet p̄tatem iudicandi a
patre. licet acceperit humanā naturā. Alio
lege sic. qm̄ filius hominis est. i. dedit ei cām
p̄ponere et sn̄iam p̄ferre.

Cōsequenter queri

tur de apparitione iudicis in qua. s. forma
teniet et apparebit reprobis. s. vtz̄ apparebit
eis fm̄ vtrāq; formā diuinitatis. s. et humani
tatis et loq̄mur de apparitiōe intelligibili: nō
de sensibili q̄ per formā diuinitatis v̄. Habēt
enim in presenti mali aliquam cognitionē
ip̄ius diuinitatis seu iusticie. aut p̄ acquisitiōz
aut p̄ fidem: ex qua cognitione augmentaf
et aggrauaf i ip̄is otēpt̄: fm̄ qd̄ d̄ Luce
iz. Seruus qui scit uoluntatē dñi sui et non
facit vapulabit multis. Augmēto igit̄ culpe
in iudicio ridebit augmentū pene. g. malis
ad augmentū sue pene. Apparebit v̄s in
iudicio fm̄ formā diuinitatis. fm̄ etiā qd̄ d̄
de demonibus. Jac. 2. Demones credunt
et otremiscūt. Conē Yso. in libo de sūmo
bono. In iudicio reprobi humanitatē x̄pi in
qua iudicatus est videbūt vt uoleant. Diu
nitatē vero ei nō uidebūt ne gaudeāt. Qui
bus enī demonstraf: ad gaudiū demonstraf
et in hac sn̄ia cōordat Aug. et omēs sancti et
Hugo de sancto victore. Item Math. 5.
Promittit ista visio mundicie beatitudini
beati mundo corde qm̄ ip̄i deū videbūt. n̄
ergo mali imundi. Postea querit vtrūz
reprobi videbūt humanitatē fm̄ q̄ glouifi
cata est et glouiosa. Et v̄ q̄ nō. q̄ ad talem
visionē sequit̄ delectatio hēnt dictū est de
diuinitate. ergo zc. Item sicut p̄ resurre
ctione apparuit discipulis v̄bitantibus in
specie pegrina Luce. 24. Ita poterit tūc ma
lis apparere in forma nō glouificata. 3te;

Aug. dicit q̄ oculus interior reficiet in cō
templatione diuinitatis exterior in aspectu
humanitatis. Ergo ex aspectu corporis glouio
si sequat̄ delectatio. Ad hoc trident qm̄ ex
cellens distantia ip̄ius x̄pi ad peccatores p̄
uat delectationē que est in v̄tione delecta
bilis cū delectabili. quia tñ peccatores erūt
tē icorruptibiles: ip̄m x̄pm̄ videbūt. s. nō ad
delectationē: quia in aspcū corporis glouifica
ti: nō pōt delectari corp̄ nō glouificatū.

Item Luce. 16. Inter nos et uos chaos
magnum firmatū est. ibi habet̄ ex glo. q̄ mali
ante ultimā sn̄iam cognoscēt aliquid quod
erit de gloria electoz. et hoc ceder eis in pe
nam sicut otigit de diuine epulatione q̄ vi
dit Lazay in iuu Abrabe. sic igit̄ absq; de
lectatione poterūt videre humanitatē x̄pi in
forma glouiosa. ad quā ordinati erant ex cre
atione. et hoc ceder eis i penā. Querit etiā
vtrū ostendet reprobis cicatrices vulnerum
qd̄ sic v̄ Apoc. 1. Videbit eū ois oculus: et
qui eū pupugerūt. 3te querit vtrū appare
bit v̄tiformē reprobis et electis et videf q̄
nō. Ysodo. Apparebit terribi reprobis et blā
d̄ bonis. 3te Jere. 25. A facie ire colūbe
Sio. Sreg. in extremo iudicio. et in cōmura
bilis in se ip̄o manet. sed nequaq; sub specie
imutabilis apparebit: quia triquillus iustis
et iniustis apparebit irat̄. sed vnde erit hec
diformitas. nungda p̄te ip̄ius iudicis cum
sit vn̄ et idem et in se cōmutabilis. Si dica
tur q̄ hec difformitas erit fm̄ merita et de
merita electoz et reproboz. Cōi. In h̄ nō
determinaf nisi cāe diuinitatis. nec p̄pter h̄
mutabilis dispo in iudice. 3te. 2. Joel. Ter
ribilis apparebit malis etiā bonis. Quid ḡ
dicit Ysido. et Sreg. Q̄ eis apparebit blan
dus. R. ad p̄mū fm̄ Hugo. de scō victo.
Cum boni et mali visari sint iudicē v̄noz
et mortuoz. p̄cul dubio mali videre nō po
terūt nisi fm̄ formam q̄ est filius hominis: sed
cum claritate in qua iudicabit nō in hūanita
te in qua iudicatus est. Nō enī in cruce x̄ps
itez videndus est. Ceterz illā dei formā in q̄
cōs est p̄i. p̄cul dubio impi n̄ videbūt. Nō
enī sunt mundi corde. Beati. n. qui sunt mū
di corde qm̄ ip̄i deū videbūt. Alioqn̄ si fi
lius dei iudex in forma in qua equalis ē pa
tri etiā impiis cū iudicaturus est apparebit
quid est qd̄ pro magno dilectoz suo police
tur dicens. Ego diligā cū et ostendam me

ipm illi. Est autem alia visio que non est facie
ad facie. imo est obscura. quia est cognitio spe
cularis. Unde sic dicitur. quod demones credunt et
contremiscunt. Unde habet quaedam cognitionem
obscuram de diuinitate per effectum diuine
potentie. et etiam per illud quod vatum fuit eis. ita
mali habebunt hanc cognitionem obscuram per fidem
et hec est cognitio specularis. et hec est ipsa
ad penam. Hac enim cognitione cognoscent
ipm deum ut beneficium: et cognoscent ipm
per creaturas quas in beneficium contulit ho
mini: quia ingrati sunt cedit illis ista co
gnitio ad tristitiam: et ita ad penam. et ideo ista
habebunt ad maiorem sui damnationem.

Sed tunc obicitur. Nihil potest visio vari
rationali creature non existente gaudio concu
piscibilis: quoniam iste sunt diuersae vires aie
ergo potest ab ipsis videri diuinitas sine gau
dio. Dicendum quod visio que dicitur esse merces fi
dei: non tamen est secundum intellectum speculatiuum. imo
etiam secundum practicum. Et ideo visio illa est cum affe
ctione. et ideo non potest esse in rationali sine gau
dio concupiscibilis. cum obiectum sit afferens
summam delectationem intellectui. ideo mali il
lam non habebunt. Electi autem videbunt ipsam
diuinitatem facie ad faciem: et ipsam humanitatem
glorificatam. **Ad secundum quod obicitur** vtrum
mali videbunt humanitatem glorificatam christi
dicendum quod sic secundum auctoritates sanctorum etiam
iam dicitur. **Quod ergo obicitur** quod hec visio hu
manitatis glorificatae non potest esse sine gaudio
sicut nec visio diuinitatis. Dicendum quod non
est verum. Sensus enim delectatur in meditare sibi
conuenienti. Unde ad habendum delectationem
in visu non solum oportuit offerri luminosum
visui: sed luminosum proportionale. Licet autem
sit proportionale quantum ad visionem propter
oculi immortalitatem: non tamen quantum ad delecta
tionem habendam in illo visu. oportet enim esse
coniunctionem immortalis glorificati cum imor
tali glorificato: quia delectatio est proportio
nalis conuenientis cum proportionali conue
nienti. Ideo igitur visio ista cedit bonis ad
gaudium et delectationem: quia ipsi habebunt
oculum dispositum ad videndum et ad delectan
dum. habebunt enim oculum incorruptibilem et glo
rificatum. Malis autem cedit ad penam. Et hoc
erit propter indispositionem oculi: quia non ha
bebunt oculum dispositum: ut eius visionem
sustineant sine pena: sicut nec oculus noster vi
sionem sol sustinet sine pena propter suam indispo

sitionem. **Quod ergo obicitur** quod in visione humanita
tis reficitur sensus exterior dicitur. quod uerum est
de oculo hominis disposito: sed non de indisposito
cuiusmodi sunt oculi malorum. **Sed tunc quaeritur**
nihil potest cedere visio diuinitatis ad
penam oculo indisposito sicut visio humani
tatis. Constat quod sic. sicut enim mali videbunt
ipsam humanitatem ad sui penam. ita et ipsam di
uinitatem. cum nihil ibi debeatur deesse: quod
eis cedat ad penam. **Secundo dicendum** quod non so
lum non habebunt oculum intellectus non dispo
situm ad delectandum in ipsa diuinitate. immo
etiam in dispositione habebunt ad videndum
ipm. Non enim incorruptibilitas vel perpetuitas
intellectus est dispositio ad videndum diuini
tatem. sicut ex parte alia dictum est. Nam si sic
esset tunc anima in presenti videre posset diuini
tatem facie ad faciem quod cum non habeant di
spositionem ad eius uisionem. Manifestum est quod
non poterunt ipm uidere ad sui penalitatem.
Prius posito quod ipm possent uidere. non
tamen posset esse eis hec uisio in penam. imo
non posset sine magno gaudio eis esse. quoniam ista
uisio est ita diuina summe delectationis quod ni
hil in ipsa potest uideri quod non sit ad summam de
lectationem: cum ipsa sit finis omnium uisionum
Et ideo uisio ista non potest alicui conuenire
nisi ad summam delectationem et nullo modo
ad penam. **Ad illud quod queritur** vtrum mali ui
debunt cicatrices uulnerum christi dicitur quod sic. et
cedet eis ad magnam penam quia ex hac uisi
one christi percipient se esse omnino ingratos. Ui
debunt enim que et quanta passus est dei fi
lius pro ipsis. Unde uidebunt beneficium eius et
hoc cedit eis ad magnum dolorem et tristi
tiam. Et hoc est quod dicitur 3o. Criso. super
Matth. omel. 76. Iusticiam maximam habens
se; crucem. ita adueniet in illud iudicium christus
non uulnera solum: sed et mortem exprobra
bilissimam ostendens. Cuius autem gratia hoc si
gnum apparet ut et superabundantiam multa
operiet iudeorum in uerecundiam: et preter
hoc illorum perfidorum pro quibus passus est. et acci
pitur hoc ex illo uerbo Matth. 24. Tunc ap
parebit filii hominis signum. hoc est signum
crucis. hec est illa mors exprobrabilissima
de qua dicitur 2o. Sap. Nocte turpissima con
demnemus eum. **Ad illud quod queritur** vtrum
uniformiter uel difformiter apparebit christi
humanitas bonis et malis. dicendum quod dif
formiter: quoniam electis apparebit blandus.

et reprobis terribilis. Unde sic sit una forma
apparens. tamen diffinitur recipient. et hoc est
quod dicitur super illud 3re. 25. A facie ire colum-
be. **Bl. Greg.** dicit quod eorum mentes eque
vnum respicient. sed non equaliter. Modifica-
bunt quia et istis eum benignum ostendit
an actam iusticiam illis terribilem culpam
Unde quia diversimode dispositi sunt ad ipsum
videndum boni et mali ideo differenter illis ap-
parebit: secundum differentias dispositionum in ipsis
Et habet exemplum huiusmodi de discipulis
euntibus in Emmaus quibus dominus post resur-
rectionem suam apparuit sub specie peregrini
non sub specie corporis gloriosati: quoniam sicut
vult **Grego.** Talis apparuit eis extra qualem
ipsum habebat intra. Unde quia habebat ipsum
ut peregrinum intus in mente. Ideo et ipsis ut
peregrinus apparuit: et sic secundum dispositionem reci-
pientium ipsum ipsis apparuit. Ita dicimus
quod secundum dispositiones recipientium bonis et ma-
lis apparebit. Et hoc habet super illud Job.
40. Disperge superbos in furore tuo. ubi di-
cit **Grego.** Ipse quidem in iudicio secundum conscientias
vniuersumque modificabit iustitiam vel placatus
¶ Ad illud quod dicitur. Quod etiam terribiliter appa-
rebit bonis: et ita apparebit vniuersimode bo-
nis et malis. notanda est intelligentia illius
verbi. videndum enim quod ipse iudex Christus dicitur
terribilis duobus modis. Terribilis enim
potest dici in accessu ad iudicium. Vel terribi-
lis in remunerando. utroque ergo modo erit
terribilis ipsis reprobis in iudicio: quoniam
et in accessu eius ad iudicium: et in remunera-
tione scilicet eis timorem damnationis eter-
ne. primo autem modo. scilicet in accessu ad iudici-
um erit terribilis ipsis reprobis. sed blandus
erit bonis facti iudicio sive in remunerati-
one. Et propter hoc non dicitur ipse terribilis ius-
tis. sed dicitur eis in qua accedet ad iudicium.
Ipse tamen erit blandus et benignus in remunera-
tione: quia supra condignum remunerabit
ipsis. Dicitur autem terribilis ipsis bonis in ac-
cessu eius ad iudicium. propter hoc quod incutiet
eis timorem quendam reuerentie non terrorem
damnationis et malis. Unde Job penult.
dicitur. Quod timebunt angeli et terribi purgabu-
tur. Unde dicitur glo. quod angeli nocentur pre-
dicatores seu nuntii qui nuntiauerunt fidem
domini per bona opera: et iste pavor erit ipsis
ad purgationem si quid sit purgabile in ipsis
Unde dicitur inenso terrore percussus etiam su-

perne patre nuntii contremiscent. et quia in
eis hoc pavor excoquitur si qua in eis po-
tuit esse lenitas rabi pro vitio: aperte sub-
dit et terribi purgabuntur: non tamen erit ti-
mor in ipsis de pena vel damnatione eter-
na.

Consequenter que-

ritur de assistentibus iudici. Et primo queri-
tur. utrum angeli iudicabunt. Ad quod sic. **Z**
Zesla. ubi loquitur de iudicio in reuelatione
domini nostri Iesu Christi de celo cum angelis
virtutis eius in flamma ignis damnatis van-
tis vindictam his qui non nouerunt deus ex
quo videtur: quod ipsi angeli uenient cum Christo
iudicaturi. **¶** Item **Mathei.** 19. habetur
quod ipsi apostoli iudicabunt. Unde dicitur vos
qui secuti estis me in regeneratione: cum sederit
filius hominis in sede maiestatis sue sedebi-
tis et uos super sedes duodecim: iudicantes
duodecim tribus israel. Et in **psal.** filie sede-
runt sedes in iudicio sedes super domum Da-
uid. **Bl.** idest iusti et post dicitur. Hi sedebunt
cum Christo super sedes duodecim ut iudicent
domum dauid. i. familiam Christi cui uederunt
cibum in tempore. Iudicabunt autem illi quod
omnia reliquerunt Christum sequentes. Ex his patet
omnes iudicabunt in illo iudicio. **¶** Item
super illud **psal.** Non resurgunt impij in iudicio
ibi assignat glo. quatuor ordines dicens quod
alii erunt qui iudicabunt et non iudicabuntur
ut apostoli et alij perfectissimi. Si ergo homi-
nes iudicabunt multo fortius angeli. et hoc
tali ratione patet quoniam angeli uidentur magis
accedere ad rationem iudicis quam ipsi aposto-
li. quoniam boni angeli nihil habuerunt de
iudicando. Sed apostoli boni aliquid habu-
erunt de iudicando ad minus originale pec-
catum et aliqua actualia aliquando. ipsi autem
angeli boni. non ergo angeli plus accedunt ad
rationem iudicis quam apostoli. Si ergo est ut
cere quod apostoli iudicabunt. Multo magis
est istud dicere de angelis. **¶** Item **Matth.**
24. habetur. Cum uenerit filius hominis in
maiestate sua et omnes angeli eius cum eo
et loquitur ibi de iudicio et loquitur de angelis
non de apostolis uidetur quod angeli erunt
iudices et non apostoli. sed post erunt de iu-
dicandis de quibus ibi dicitur. Statuet ones
a dexteris etc. **¶** Respondeo dicimus quod an-
geli iudices non erunt. tamen habebunt

multiplex ministerium. Habebunt enim ministerium congregandi ad iudicium suscitandi mortuos. Et ideo dicit apostolus prima Thessal. 4. Quia ipse dominus veniet in insu et in nocte archangeli etc. venient ergo angeli ad illud officium et de isto officio vel ministerio habetur Matheo. 13. ubi dicit dominus quod messores sunt angeli scilicet congregantes ad iudicium et suscitantes. Et istud erit ante separationem. Unde ipsi convocabunt ad iudicium et congregabunt. Item habebunt ministerium separandi secundum quod habetur. 24. Quod angeli venient cum eo quod dicitur ratione huius ministerii. Unde sequitur. Post separet eos ab invicem sicut pastor segregat oves ab edis. Et istud fiet ministerio angelorum. Et Matheo. 13. Mittet filius hominis angelos suos et colligent de regno eius omnia scandala et eos qui faciunt iniquitatem et mittent in caminum ignis. Similiter testificatio erit ministerium eorum: quia testes erunt sicut dicit Remigius. Similiter post iudicium habebunt ministerium mittendi ad penas. Sicut habetur Matheo. 25. Mittent eos in caminum ignis. sic igitur multipliciter habebunt ministerium circa iudicium antecessus vel sequens ipsam: sed nec ipsi iudicabunt. Unde nec ipsi discutient: neque diffinient. sed filius hominis christus discutiet et diffiniet. Unde non intelligitur quod ipsi angeli habeant ministerium iudicandi. Auctoritates ergo que dicunt quod ipsi venient ad iudicium non intendunt dicere quod ipsi debeant iudicare: sed dicunt hoc propter diversa ministeria que habebunt circa iudicium. Ad aliud dicendum quod non est simile de angelis et apostolis quoniam ipsi apostoli annunciarunt fidem ihesu christi ipsi gentibus et iudeis et ideo venient ad iudicium iudicantes sicut testes. Est enim iudicium auctoritatis: et istud pertinet ad totam trinitatem: et est iudicium excellentie: et istud pertinet ad filium in humana natura. Apostoli autem sicut assessores et veritatis testes iudicabunt: quia annunciarunt fidem christi et fuerunt testes ipsius in hac vita: et sicut hic testes eius fuerunt. ita erunt testes ipsius in iudicio contra reprobos. Unde erunt iudices sicut assessores non quod proferant sententiam: vel quod causa

discutiant: sed assidebunt ibi ut testes et socii sicut dicitur. Item est iudicium comparationis: hoc etiam modo ipsi iudicabunt. quia comparatione ipsorum iudicabunt alii sicut infra patebit de hoc iudicio Matheo. 25. decimo dicitur viri ninivite surgent in iudicio cum generatione hac et condemnabunt eam et cetera. Et post dicit regina austri surget in iudicio cum generatione ista et condemnabit eam: quia venit a finibus terre audire sapientiam salomonis. Ergo obicitur quod angeli magis accedunt ad rationem iudicis dicendum quod non: quia non dicitur quod ipsi angeli annunciarunt fidem christi ipsi iudeis et gentibus sicut apostoli. Item apostoli secuti sunt ipsum christum: et ideo dicitur eis Matheo. 23. decimonono. Quod iudicabunt et ideo magis accedunt apostoli ut sint iudices quam angeli iudices inquam comparatione vel assessorie.

Postea queritur

de ipsis apostolis utrum ipsi iudicabunt quod sic videtur Matheo. 23. decimonono. Sedebitis et vos iudicantes. Et Matheo. 25. decimo dicitur ipsi iudices vestri erunt: de apostolis loquitur. Contra apostoli non habent eodem similem rationem iudicandi. quam habet ipsa gloriosa trinitas et christus homo: sed trinitas iudicat auctoritate. Christus homo iudicat extrinsece potestate sua exequendo: secundum quam ergo rationem dicuntur apostoli iudicare. Si dicatur quod sint iudices comparatione hoc certe convenit aliis quam apostolis. Unde 25. decimo Matheo habetur quod viri ninivite consurgent in iudicio cum generatione ista et cetera. et loquitur de iudicio comparationis. Et similiter de regina austri. sicut ergo ipsi dicuntur iudicare: ita et illi. Quo ergo que est ratio specialis quare dictum est eis. Sedebitis super sedes 25. decim. Preterea queritur de hoc quod dicit sedebitis super sedes 25. decim. secundum hoc videtur quod alii non iudicabunt nisi 25. decim apostoli. sed hoc est falsum quoniam ipse paulus iudicabit et alii sancti viri. quoniam Sapient. 3. dicitur. Iudicabunt sancti nationes et dominabuntur populis. Preterea obicitur de hoc quod dicitur iudicantes 25. decim

tribus israel quoniam ex hoc videtur q̄ alii non iudicent. ¶ Contra quod Joel. tertio habetur. Congregabo omnes gentes in valle yosephat et disceptabo cum eis: et loquitur de disceptatione iudicii. Quare ergo specialiter dicit iudicantes duodecim tribus ysaie quicquid ergo secundum quam rationem apostoli dicuntur iudicare et quare. ¶ Solutio videndum quod secundum triplicem rationem dicuntur apostoli iudices. Iudicabunt enim comparatione. Item iudicabunt ut socii. Item iudicabunt ut testes vel assessores. Comparatione sicut dicitur de regina austri et viris ninitis. id est comparatione peccatorum iudicabunt tribus ysaie. nam eisdem legibus erant educati iudei et isti. quia sicut dicit Crisostomus. Ipsi credentibus. alii credere noluerunt. ¶ Item ipsi apostoli iudicabunt per associationem: quia scilicet socii sunt christi in hoc quod ipsum imitari sunt et sicut associati erant christo imitatione passionis et tribulatione. ita erunt associati in potestate: et hoc videtur quod iudicabunt potestate. in glo. prima Cor. sexto. An nescitis quoniam angelos iudicabimus. Unde dicit Crisostomus. Nomen troni aliquod magnum significat. manifestum est quod conregnabunt et communicabunt ipsi scilicet christo. Si enim sustinuerimus et conregnabimus. ¶ Item ipsi dicuntur iudices quia testes vel assessores. quia per imitationem christi testificabuntur ipsum iudicem. Unde dicit dominus ipse discipulis suis Act. primo. Vos eritis mihi testes in Ierusalem et in omni iudea et samaria et usque ad ultimum terre. Unde et super illud Mathei duodecimo. Ipsi iudices vestri erunt. videlicet glo. ipsi testes mei iudicii iudicabunt duodecim tribus israel. ¶ Sed obicitur prima Cor. sexto. An nescitis quoniam sancti de hoc mundo. Glo. iudicabunt auctoritate et potestate. ¶ Contra hoc ante habetur Mathei duodecimo. Ipsi iudices vestri erunt Glo. non potestate sed comparatione. ¶ Ad hoc videndum quod ipsi iudicabunt comparatione sicut et dicit glo. prima Cor. sexto. Sancti iudicabunt melioris facti comparatione quia exemplo illorum perfidia huius mundi damnabitur: et post sequitur. iudicabunt etiam auctoritate et potestate. ¶ Circa quod notandum quod potestas iudiciaria est multi-

pliciter. Est enim potestas auctoritatis: et hec est potestas trinitatis in iudicio. quia trinitas iudicabit auctoritate. ¶ Item est potestas excellentie: et hec est christi hominibus in illo iudicio. ¶ Item est potestas comparationis. quia scilicet fit comparatio ad iudicandos. Auctoritas autem est sententia digna imitatione. ipsa igitur trinitas iudicabit quia dabit potestatem christo hominibus: ut iudicet et similiter ipsi apostolis: quia ipsi sentiet idem iudicio quod trinitas. Unde ipsa trinitas sentit ita esse iudicandum et christus et ipsi apostoli imitabuntur trinitatem. ¶ Ad aliud ergo quod queritur verum soli apostoli iudicabunt: vel etiam alii viri sancti. videndum secundum quod dicit Rabanus. Nemo potest tantum duodecim apostolos iudicatos: nec tantum duodecim tribus iudicandos tunc enim leuitica tribus non esset iudicanda et Paulus non iudicans cum dicat. Nescitis quia angelos iudicabimus? tamen per quamdam preeminentiam videtur illud de apostolis deimonono Mathei. Sedebitis. etc. Licet etiam de aliis intelligatur.